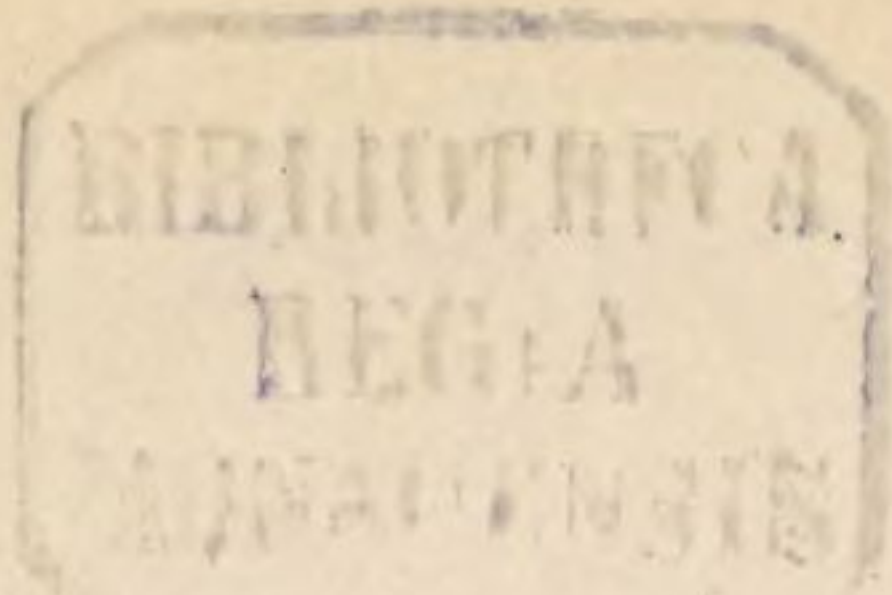

A. gr. a. 1143 el Homerus

THE CAMBRIDGE HOMER.

THE ILIAD.

London: C. J. CLAY AND SONS,
CAMBRIDGE UNIVERSITY PRESS WAREHOUSE,
AVE MARIA LANE.

Glasgow: 263, ARGYLE STREET.

Cambridge: DEIGHTON, BELL AND CO.

Leipzig: F. A. BROCKHAUS.

New York: MACMILLAN AND CO.

THE ILIAD

OF

HOMER

EDITED BY

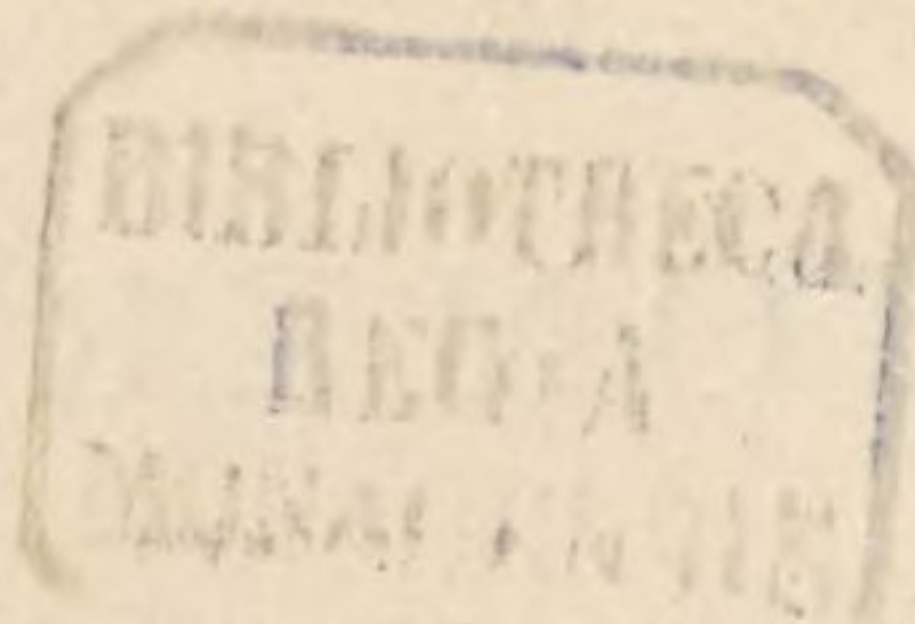
ARTHUR PLATT, M.A.

LATE FELLOW OF TRINITY COLLEGE, CAMBRIDGE,
PROFESSOR OF GREEK IN UNIVERSITY COLLEGE, LONDON.

CAMBRIDGE:
AT THE UNIVERSITY PRESS.

1894

[All Rights reserved.]

Cambridge:

PRINTED BY C. J. CLAY, M.A., AND SONS,
AT THE UNIVERSITY PRESS.

PREFACE.

THIS edition runs on the same lines as my edition of the *Odyssey*. The chief points in which I have gone further are (1) the substitution of η for ϵ in such verb forms as $\thetaείω$, etc. (Monro, *Homeric Grammar*, Appendix C), and (2) the expulsion of $\eta\nu$ and $\epsilon\pi\eta\nu$. That $\alpha\nu$, however, was not a Homeric particle, as held by Brandreth, Fick and van Leeuwen, appears to me a hypothesis not only baseless but, as clearly shewn by Monro, actually contrary to the evidence of the text.

For the MSS. one still has to get along with La Roche as one can, with little exception, hoping that Ludwich will soon inaugurate a new era in this matter.

I have the pleasure of thanking Dr Leaf for taking a great deal of most useful trouble with my proof sheets, and Dr Rutherford for much valuable assistance. Also Mr T. L. Agar for communicating to me some unpublished conjectures, of which I have adopted an ingenious one on Φ 569.

As to authenticity, it seems necessary to be content with ejecting lines condemned by MSS. evidence, and here and there one which spoils the sense. Any further condemnations as applied to the *Iliad* are meaningless, for the *Iliad* as a whole is nothing but the poem as we now have it, whatever views any given critic may hold about its composition. Even the

condemnations of the ancient critics cannot be trusted, except when it can be shewn that they actually did not know the line.

Before giving a list of the principal changes in the text which do not come under the general rules specified in my introduction to the *Odyssey*, I am compelled to observe that the ascriptions of corrections in the *Iliad* are in a state of great confusion. Knight has been scarcely acknowledged, Brandreth absolutely ignored, and the Bentley MS. might perhaps as well never have been lent to Heyne at all. For, as it is, things have been so managed that Heyne gets the credit of a multitude of emendations which are to be found in Bentley, some have never been published as either the one's or the other's, and it has occurred to nobody to look up the original because it has always been supposed that Heyne had squeezed the sponge dry. I have done something to restore *suum cuique*, but am well aware that much remains to be done in this way.

I have used the following abbreviations: Bent. = Bentley, Br. = Brandreth, LC. = edition of van Leeuwen and da Costa.

- A 18. μέν τοι Ed. (cf. Hymn. Cer. 135). 19. καὶ Φοίκαδε Bent.
 21. υῖα Bent. 26, et plurima alibi similia. κιχῆω Curtius.
 67. βούλητ' Knight, Stier. 85. θεοπροπέων Nauck. 90. εἴ κ'
 Br. 113. 'Fe Bent. 166. εἴ ποτε Br., LC. 195. πρὸ
 δέ 'F' ἦκε LC (coll. 208). 218. ὅς τε Monro. 230. ἀντία
 Bent. 238. παλάμη Nauck. 251, 266. τράφον Buttmann.
 272. μαχέσαιο Ed. 288. πᾶσιν δὲ Bent., Dawes. 291. προ-
 θέωσιν Bekker. 344. μαχέονται Thiersch. 388. μῦθον
 ἐπηπείλησεν Nauck. 406. οὐδέ 'F' ἔδησαν Leaf. 459. ἀν-
 φέρυσαν Ed. 482 et alibi. εἶαχε Wackernagel. 505. τίμησον
 δὴ μ' υἱόν Ed. (cf. Z 306 etc.). 548. φείσεται Bent. 549. ἐθέλ-
 ωμι Hermann. 555. παρείπεν Herwerden. 557. σ' ἢ γε
 Bekker. 574. σφῶ' LC. (σφῶ Cobet). 575. οὐδ' ἔτι
 Cauer. 576. ἔσται Bent. 599. γέλος Bent.
- B 4. ὀλέσαι Bekker. 8. οὔλος Naber. 82. νῦν δὲ φίδ' Bent.
 87. φέθνε' ἴασι Bent. 115. δυσκλέε' Knight, Nauck. 126. δια-
 κοσμηθήμεν' Knight, LC. 165, 181. μηδ' ἔαε Bent. (έάα).
 180. σοῖσ' Nauck (cf. schol. 164). 210. μεγάλα Bent.

213. ὅς Bent. 218. συνοκωχότε Valckenaer. 228. εὔτε Monro. 232. μίσγη' Christ. 233. κατίσχη' Christ. 236. τὸν δ' ἐάωμεν Knight. 269. ἀχρεῖα Br. 281. ἅμα 'φοι Nauck. 284. γ' ἄρ Ed. 291. ἀνιηθέντ' ἀνέ-
χεςθαι Spengel (coll. δ 595, π 277; displicet tamen aoristum).
295. ἔννατος Knight. 316. δὲ 'φελιξάμενος Bent., Dawes, ἀνφι-
φαχυῖαν (ἀνφιαχ.) Heyne. 319. damnarunt veteres. 325. ὅο Knight, Thiersch. 328. τοσσαῦτα φέτεα Bent. 346. τοὺς δ' ἔαε Bent. (ἐάα); plura huius generis taceo. 384. ἀμφί Bent.
410. περιστήσαν τε Bekker. 422. ἀνφέρυσαν Ed. 468. γίγ-
νεται Stephanus*. 471. ἐν del. Bent. 491, 2. seclisit Heyne.
518. Φιφίτοο Knight, Ahrens. 566. Μηκιστῆος Br., Bekker.
621. Κτεάτοιο ὁ δ' Εὐρύτου Nauck. 651 et alibi. ἀδριφόντη Monro. 672. Χαρόπου τε Bent. 677. Κόον Nauck.
686 et alibi. πολέμου δυσφηχέος Bekker. 719. ἐν del. Heyne.
731. Ἀσκληπιόο Knight, Ahrens. 765. ὀφέτεας Bent., Dawes.
786 et alibi. ὠκέϊ' Ἴρις Fick.
- Γ 22. βιβάντα Bekker. 46. τοῖς περ Bent. 76. αὐτε χάρη La Roche. 103. δ' om. Heyne, Pap. Brit. Mus. CXXVI. 112. παύσεσθαι Stephanus*. 119. καὶ φάρνα Knight. 173. ὥς μ' ὄφελεν θάνατος φαδέεν Ed. 201. τράφεν Buttman. 206. ἀγ-
γελίην Bent. (coll. Δ 140). 223. γ' del. Ed. 224. seclisit Bent. 286, 459. ἦν τε Bent. 306. ὀφθαλμοῖς ὀράεσθαι LC. 366. τίσεσθαι Stephanus*. 373. ἦρετο Br., Cobet. 442. γ' om. Stephanus*, Brit. Mus. Pap. CXXVI. ἔρος Bent. 459. ἀπο-
τίνετε La Roche.
- Δ 75. ἀστέρ' ἔηκε Barnes. 109. κέρα' Knight. 131. ὁ Bent. 176. ὥς Hoffmann. 181. κενεῇσι νέεσσι Nauck. 239. ἐπεὶ Br., LC. 242. ἐλέγχεα Ahrens. 253. προμάχοισ' ὑτ' Nauck. 263. ἀνώγη Bekker. 264. ὄρσο πτόλεμόνδ' Nauck. 343. κα-
λέοντος Nauck. 345. κρέα' Knight. 353. αἶ κ' Br., LC. 359. περιούσιον Bergk. 374. 'φε Bent. 384. ἐπὶ Τυδεΐ τείλαν Br., Menrad. 390. 'φ' ἐπιτάρροθος LC. 399. 'φόν Brugmann. 452 et alibi. χειμάρουι Knight, Sittl. χειμαρώ Christ. 483. πε-
φρίκη Hermann. 509. μή Bent. 520, 525. Πείροος Knight.
- Ε 4. δαίε δέ 'φ' ἐκ LC. 21 et alibi. ἀδελφεόο Knight, Ahrens. 88. ἐκέασσε Naber. 118. ἀνδρ' ἐλέεν Ed. 166. δὲ φίδ' Heyne. 273. γε Voss. 281. ἡ δέ La Roche (coll. E 66 etc.). 293. ἐξέλυθεν Br., Ahrens. 310. δέ 'φ' ὅσσε Br., Herwerden.

* in textu.

349. ἦ del. Br., Nauck. 387. τρεῖςκαίδεκα Bekker. 396. αὐ-
 τός Br. 451. δέ Bent. 464. υῖες Knight (υῖες), Nauck.
 466. ἦ del. Br., LC. 478. ἔκω Bekker. 481. τ' del.
 Bekker. 495. δοῦρε Bekker. 497. ἐφέλιχθησαν Dawes.
 565. δὲ φίδ' Heyne. 603. πάραι Fick. 606. μενεαίνετε Bent.
 609. Μενεσθῆ' Christ. 659. ὀφθαλμῶ LC. 697. ἐμπνύθη
 Herwerden. 723. χάλκει' Bent. ἀμφί LC. 734. οὐδῶ LC.
 770. ἔφιδ' Ed. 782 et alibi. λίσσι Br. (φλί.), Nauck.
 892. ἀνάσχετον Wackernagel.
- Z** 46. δέξε' LC. (coll. K 378). 90. ὃ'φοι Bent. 94, 275, 309. ἦ-
 νιδας Sitzler. 101. δέ del. Bent. 104. δοῦρε Bekker.
 106. δ' ἐφέλιχθησαν Dawes. 109. ἐφέλιχθεν Dawes. 126. θρά-
 σει Menrad. 130. Λυκόφεργος Bent., Bekker. 134. ἀνδρο-
 φόνου Λυκοφέργου Bent. 149. φύεθ' Br., LC. 151. damnavit
 Bent. 158. ὅς'φ' Br., LC. 159. seclussit Knight. 206. δ'
 ἔμ' Bekker. 213. ἐνί Bekker. 281. ἐθέλη Bent. 285. φρέν'
 ἀτερπέ' Ed. 289. ἐνθα'φ' ἔσαν Gendt. 344. κακομηχάνοο
 κρυοέσσης Knight. 352. ἄρα Christ. 367. τ' del. Bent.
 409. κατακτενέουσιν Cobet. 474. γ' del. Bent. 489. ἐπεί
 Br., Monro. 493. πᾶσι, μάλιστα δ' ἐμοί, τοῖ Φιλίω Hoffmann
 (coll. a 359 etc.). 511. τ' del. Bent.
- H** 45. ἐπιφάνδανε Bent. 54. αὐτε χάρη La Roche. 74. ἀνώγη
 La Roche. 108. δεξιτερὴν...χεῖρα Bent. (coll. Ξ 137 etc.).
 144, 148. Λυκόφεργος Bent. 162. πρῶτιστα Bent. 171. πεπά-
 λεσθε Doederlein. 198. φιδρίη LC. 300. ὥς Bent. 301. μαρ-
 νάσθην Ed. 310. καί'φ' ἦγον Br., LC. 340. εἶη Hermann.
 346. δφεινόν Ed. 353. damnarunt veteres. 364, 391. καὶ
 φοίκοθεν Bent. 386. ἦνωγε Knight, LC. 394. ἦνωγον Bent.,
 Knight. 428, 431. ἐπενήεον Bekker. 434. ἦγρετο Duentzer.
 453. ἦροϊ Ed. (ἦρωι Nauck). 467. παρέσταν Bent.
- Θ** 37. τεεῖο Heyne. 94, 95. interpunctionem mutavit Ed. 133. ἄρ
 LC. 185. damnarunt veteres. 196. γε Thiersch. 206. Ζῆν
 Hermann. 209. ἀφεπτοφεπές Wackernagel. 266. ἐννατος
 Nauck. 325. ἀνφερύοντα Ed. 340. δοκεύη Nauck.
 362. οὐδ' ἔτι Ed. 385. οὐδῶ LC. 408. μ' εἶωθεν (ut
 sit μοι εἶωθεν) LC., (ut sit με Br.). 420. ὄφρα φίδης Bent.
 422. 'φ' εἶωθεν ('φοι) LC., ('φε) Br. 482. οὐδ' εἰ κ' Br., LC.
- I** 22. δυσκλέε' Knight, Herwerden. 59. damnavit Heyne.
 63. ἀφέστιος Knight. 64. ἐπιδημῖοο κρυβέντος Knight. 73. πόλ-

εσιν δὲ φανάσσεις Bent. 88. 'φέκαστοι Bent., Lehrs. 128. φέργα
φιδυίας Bent. 133. 'φῆς Br. ("forsitan legendum"), Herwerden.
142. 'φε Bent. 146. ἀνέφεδνον Bent. 189. κλέε' Knight,
Nauck. 203. ἐντυνε Bent. 225. ἐπιδευές Monro. 228. ἐπήρ-
ατα Bent. 230. σωθέμεν' Bent. 238. οὐδ' ἔτι Ed. 245. εἴη
Hermann. 248. ῥύεσθαι Heyne. 249. οὐδ' ἔτι Ed. 275. 'φῆς
Herwerden. 288. ἀνέφεδνον Bent. 320. seclussit Heyne.
342. 'φῆν Leaf. 358. ἐπεὶ χ' Br. 379. τε del. Bent.
386. πείσει' Bent., Wolf. 393. εἰ γάρ κεν Ed. 414. ἴκωμαι
ἐφῆν Brugmann. 429. αἴ κ' ἐθέλῃσιν Br., LC. 440 et alibi.
ὁμοίῳ πτολέμῳ Knight, Ahrens. 458—461. absunt a libris;
intulit Wolf ex Plutarcho. 459. ὅς μ' LC. 470. ἐννάνυχες
Nauck. 537. ἡ ἐνόησεν Br. 602. δώρω Cobet. 692. αἴ
κ' ἐθέλῃσιν Br., LC.

Κ 63. ἐπεὶ κ' Br., LC. 91 et alibi. 'φῆδυμος Buttman.
105. ἀλλά 'φ' ὅτῳ LC. 127. γ' ἄρ Br. 200. πεπτεότων
Christ. 292. ἡνίδα Sitzler. 299. εἵαεν Nauck (ἡφαεν Knight).
344. ἀλλά 'φ' ἐώμεν Br., Christ. 362. ὑλήεντα, ὃ τε Paech.
376. ὑπό Knight. 497. damnarunt veteres.

Λ 25. χρυσοῦ Bent. 28. νέφε' ἐστήριξε Ed. 39. φεφέλικτο
Dawes. 69. δάργματα Hartel. 104. παράβασκε Ed.
109. παρ' ὅας Knight. 131. δέξε' LC. 138. δ' Knight.
151. ἱππεῖς δ' ἱππῆας, ὑπὸ δέ σφισιν ὦρτο κονίη MSS., ἱππῆες δ'
ἱππῆας, ὑπὸ δέ σφισιν ὦρτο κονίη unus liber et schol. ad Λ 153,
ἱππῆες δ' ἱππῆας, ὑπὸ σφίσι δ' ὦρτο κονίη Lehrs, ὑπὸ σφισι δ' La
Roche, idem quod Lehrs nullo accentu Br. 156. τ' del. Knight.
187, 202. χ' ὀράη, -ης LC. 214. ἐφελίχθησαν Dawes. 222. τρά-
φεν ἐν Christ (τράφ' ἐνί Buttman). 261. τοῦ δ' ἐπὶ Bent.
318. ἔσται Bent. 330. οὐδὲ 'φούς Bent. 356. δέ 'φ' ὅσσε
Br., Herwerden. 376. 'φοι Bent., Christ. 386. δ' Knight.
398. ἔλκ' Knight. 417. 'φ' Br., Herwerden. 427. εὔηφενέος
Nauck. 437. 'φ' Br., LC. 455. αὐτὰρ ἐπεὶ κε θάνω κτεριοῦσί
με δῖοι Ἀχαιοί MSS., αὐτὰρ ἔμ' εἴ κε θάνω Aristarchus, κτεριοῦσί γε
Spitzner. 470 et alibi. δέδφια Cobet. 474. ἔπον Knight,
La Roche. 496. κάτα Barnes. 549. ἐσσεύαντο Hermann.
588. στήτε φελιχθέντες Bent., Dawes. 598. ἰδρώουσαι ἄγον Br.,
Nauck. 611. ἐρεῖο Curtius. 678. πώε' ὅτων Leaf (ad Σ 4).
690. γάρ 'φ' LC. 696. πῶν ὅτων Ed. 705. αἴσης Bent.
733. ἀμφέσταν δὴ φάστν Bekker. 748. ἀμφί Bent., Br. 763. 'φῆς
Bent., Bekker. 'φ' ὅτῳ Menrad. 767. τ' ed. Flor. 792. δ' del.

- Bent. 808. ἦεν Br., L. Meyer. 814 et alibi. ὥκτιρε Nauck.
838. ἔη Duentzer.
- M** 41. ὁπότ' Paech. 48. τ' del. Bent. 49. ἐφελίσσεθ' Bent.
(φελίσσεθ'). ἐταίρων Gerhard. 56. ἴστασαν Knight, Spitzner.
58. ῥεῖ' Bent. 59. τελέοιεν Ed. 106. οὐδ' ἔτ' Barnes.
141. τῆος Br. (τεῖος), Nauck. 162. τε del. Bent. 261. ἀν-
φέρυον Ed. 284. ἀκτῇ Christ. 285. δέ Heyne. 302. αὐ-
τόθι Br., Bekker. 344, 357. γ' ἄρ Ed. 369. ἐπεὶ κ' Br., LC.
389. 'ρ' del. Bent. 395. δὲ σπόμενος Bekker. 400. ἀμαρτή-
σανθ' Knight. 412. δέ τε Bent.
- N** 41. ἀρίφαχοι (ἀφιαχ.) Bent., Bekker. 113. ἄρ' ἠτίμησε Br.,
Cobet. 143. τῆος Br. (τεῖος), Herwerden. 247. ἦεν
Br. 252. τιν' ἀγγελίην Nauck. 285. ἐπειδὴ Br., Monro.
366. ἀνέφεδνον Bent. 558. φεφέλικτο Dawes. 561. ὃ
Bentley. 570. δὲ σπόμενος Bekker. 580. ὀφθαλμῷ LC.
584. ἀμαρτήδην Ed. 622. ἐπιδευές Monro. 644. πτολεμίζων
Bent. 649. ἐπαύροι Hermann. 707. ταμεῖν ἐπὶ
Herwerden (coll. Σ 547). 753. ἐπεὶ κ' Br., LC. 807. προ-
βιβάντι Nauck.
- Ξ** 7. λοέση τε Herwerden. 78. αἴ κεν LC. 140. γηθείει
ἐν Barnes. 162. ἐφ' αὐτήν Knight, LC. 165. χεύειε
Leaf. 199. δάμνασαι Bent., Porson. 294. δὲ φίδ'
Knight (δ' ἔφιδ'). 348. λωτὸν ἐφερσέντα Br. (ἐερ.), Hoff-
mann. 382. χέρηι δὲ χείρονα ex L restitui, monente Leaf.
383. ῥ' del. Bent. 403. ἰθύν Monro. 436. ἀμπνύνθη
MSS., ἐμπνύνθη La Roche, ἀμπνύθη Herwerden. 447, 517. καλ
λαπάρην ex libris plurimis et optimis (καλλαπάρην) restitui.
481. κατακτενέεσθε Cobet. 484. καὶ τίς τ' Monro.
485. ἀρῇ' Fick.
- O** 18. ἦ del. Br., Nauck, τε κρέμα' (κρέμω) Bent. 23. ἵκοιτο Naber.
32. εἴ τοι χραίσμη ("if it is to defend") Br. 35 et alibi.
φωνήσασα φέπεα Bent. 66. Φιλίοο Ahrens. 99. δαίνυτ'
ἐϋφρων La Roche. 147. ἐπεὶ κ' Br., LC. 155. σφωε
Heyne. 197. 'φε LC. 209. ἄν del. Bent.
268. τ' del. Bent. 298. δ' del. LC. 323. πῶϋ ὅτων
Ed. 339. Μηκιστῆα δέ Br., Nauck. 347. ἐπισσεύεσθ'
ἐάειν Fick. 353. κατὰ edd. vett. 403. δ' del. Bent.
452. ἵππω Bent. 453. κροτέοντε Bent., Dawes. 455. γ'
del. Bent. 460 seclisit Heyne. 523. Κροῖσμον Naber.

544. φεισάσθην Ed. 547. τόφρα Br. (τόφρα!), Nauck.
 554. ἀνεψίο Knight, Ahrens. 598. ἐμβάλοι Hermann.
 625. ὑπό Wolf. 640. ἀγγελίας Leaf. 682. 'φ' ἐθηή-
 σαντο Ed. 701. Τρωσι δὲ φέλπετο Bent. 716. οὐ 'φε
 μεθίει Ed.

- Π 39. αἶ κεν Br., ex nonnullis MSS., ut ait. 58. τήν μ' ᾧψ
 Leaf. 95. ἐπεὶ LC. 96. δ' ἐάειν (ἐάαν) Nauck.
 99. ἐκδυῖμεν Hermann. 374. ἄελλα Barnes. 384. κελαινή
 Bothe. 389. τοῦ LC. 522. οὐ 'φῶ Bent. (mutatum in οὐδ'φῶ).
 523. με Bent., Dawes. 545. μή 'φ' ἀπό Cobet. 609. προ-
 βιβάντος Bekker. 633. ὁρώρη Bekker. 643. ἐν del. Bent.
 650. δηιώσει' Leaf (δηιώσαι Naber)—ἔλοιτο Naber. 735. ὀκριόενθ'
 ὄν 'φοι Bent. 762. οὐ 'φε μεθίει Ed. 766. βήσσησι βαθύν
 Nauck. 830. κεραϊζέμεν Bekker. 860. δ' del. Bent.

- P 9. Πανθόου et alibi similia Br., Bekker. 54. ὅ Bent.
 89. νῆα λάθ' Barnes. 99. πῆμ' ἐκυλίσθη Ed. 145. λαοῖσ'
 οἷ Nauck. 192. πολυδάκρυος Bent. 245. εἴ Br.
 260. οὐνομα Bent. 277. τότ' Leaf. 278. ἐφέλιξεν
 Dawes. 317. μέγα φίφαχον (ἴαχον) Barnes. 324. κήρυκ'
 Turnebus. 330. ὑπὲρ Δία Brocks. 333. δὲ 'φεκηβόλον
 Bent. 343. ἐφέλιχθησαν Bent. (δὲ φελ.). 354. ἔτι φεῖκε
 Br., Fick (coll. Σ 520). 382. μαρνάσθην La Roche. 392. δ'
 ἐξ ἰκμάς Herwerden. 435. ἐστήκη Hermann. 444. τ' del.
 Menrad. 450. ἦ del. Br., Nauck. 534. τε ἰδέ Voss.
 571. τε del. Bent. 573. θράσεος Christ. 600. 'φ' ἔβαλε
 Heyne ('φε βάλε). 618. πρυμνοῦς Duentzer. 627. ὅ τε
 LC. 647. ἐν φάει Leaf. 709. 'φ' ὅτω Christ. 727. τῆος
 Nauck (τῆος μὲν ῥα).

- Σ 100. δεῦσεν Leaf. ἀρῇ' Fick. 128. ἐτήτυμα Ahrens.
 165. ἤρετο Br., Cobet. 194. αὐτὸς ὁ φέλπομ' Bent., Bekker.
 209. οἱ δὲ Heyne. 213. ἀρῇ' Fick. 294. ἀμφ' ἄλα
 φέλσαι Heyne (coll. A 409). 309. κτενέοντα Cobet.
 315, 355. ἀνεστέναχον γοάοντες Fick. 347. ἔχεον Knight
 (ἔχερον), Cobet. 400. ἐννάφετες Nauck. 418. νεήνισσιν
 φεφικύαι Br., G. Meyer. 445. τήν 'φ' ᾧψ LC. 475. καί
 del. Knight, Fick. 522. ἴζον Bent.

- T 120. ἀγγέλλουσα Nauck. 139. ὄρσο πτόλεμόνδε Nauck.
 172. ὀπλείσθαι Fick. 176. 'φῆς Herwerden. 189. αὐτόθι

- τῆος Hermann. 205. ὀτρύνετε La Roche. 208. ἐπεὶ
 Br., LC. τισώμεθα Thiersch. 216. Πηλῆος Barnes.
 223. ἐπεὶ Br., LC. 242. τε Passow. 245. φέργα φιδύας
 Bent. 255. αὐτόθι Bekker. 287. Πάτροκλε δφειλῇ Ed.
 322. 'φοῦ Brugmann. 354. ἴκοιτο Wolf. 384. δ' ἐφέ
 Leaf. 421. τό Br., Bekker.
- Υ 98. πάραι Fick. 102. νικήσει' Bent. 121. θυμοῦ Doe-
 derlein. 128. γιγνομένῳ Bekker. 131. ἐναργές
 Fick. 153. ῥ' del. Bent. 172. εἰ Br., Monro. 186. σὲ
 φέρολπα Monro. 188. ἦ del. Br., Nauck. 220. δ' Ed.
 229. ῥηγμῖνα Ahrens. 234. ἀνηρέψαντο Doederlein. 250. κ'
 del. Bent. 282. καὶ δέ 'φ' ἄχος LC., ὀφθαλμοῖν Bent.
 335. συμβλήεαι (ξυμ.) Cobet. 359. τοσσῆσδ' Knight.
 371, 372. χεῖρε Bent. 421. κέχυτο χλόος, ex bonis libris
 duobus pro vulg. κέχυτ' ἀχλὺς restitui. 422. δφρηθά Bent.
 473. οὔας· ἄφαρ Knight. 484. Πειρόου Br., Nauck.
- Φ 63. γαῖα Br., Menrad. 81. ἐς del. Bentley. 89. δὺ'
 ἐκγενόμεσθα Herwerden (coll. Γ 199 etc.). 123. ἀκηδέα criticus
 apud Nauck. 128. κιχέετε Br., Leaf. 156. ἐς del. Bent.
 248. οὐδ' ἔτ' Knight. 295. Φιλίοο L. Meyer. 298. ἀπο-
 βήτην Ed. 344. ἔσαν 'φάλις Bent., Bekker. 379. οὐδέ
 Bent. 390. ὃ θ' La Roche. 396. ἦ del. Br., Nauck.
 412. 'φῆς Brugmann. 426. κείατ' Curtius. 507. ποτί
 Bekker. 569. δέ 'φ' ἴα Agar. 576. 'φ' Leaf.
 583. μάλα φέλπε' (μάλ' ἐφέλ.) Bent. 596. 'φ' Br., LC.
- Χ 55. εἰ Br., Monro. 79, 81. δάκρυ χέουσα Bekker. 81. δακρυ-
 χέουσα φέπεα Bent. 110. καί Br., Leaf. 120. δάσεσθαι
 Bent. 185. μηδ' ἔτ' Ed. 216. νῶι φέρολπα Bent.
 263. τε del. Heyne. 300. οὐδ' ἔτ' Doederlein. 313. ἀγρίοο
 Knight, Ahrens. 346. τῶς Hoffmann. 347. κρέα'
 Knight. μ' del. Bent. 348. ἀπαλάκη LC. 363. ἀδροτήτα
 Monro. 393. ἡρόμεθα Br., Cobet. 419. εἰ Br.
 454. ἐμοί Menrad (coll. Σ 272). 466. ὀφθαλμῶ LC.
 487. εἰ Br., Monro (qui φύγοι legendum censet).
- Ψ 9. ὃ γ' ἄρ Leaf. 43. ὅς τ' ἐστί Grashof. (cf. Hymn. IV 38).
 49. ὀτρυνε Bent. 63. 'φῆδυμος Buttman. 72. μ' ἐφέρ-
 γουσι Bent. 79. γιγνόμενον Bekker. 84. ὡς τράφομέν
 περ Buttman. 159. ὀπλείσθαι Fick. 191. σκείλει' Fick.
 226. εὐτ' ἡοσφόρος Ahrens. 254. ἐν κλισίῃ δ' ἐνθέντες pro vulg.

ἐν κλισίῃσι δὲ θέντες reposui. 263. γυναῖκ' ἀγαγέσθαι Bent.,
 φέργα φιδυῖαν Bent. 264. οὐατόεντα Heyne. 268. κεχον-
 δότα Fick. 288. πρώτιστα Bent. 309. τέρμα Bent.
 310. τῷ ὄτῳ Ahrens. 336. τοῖον Heyne. 348. ἔτραφον
 Buttman. 392. δέ' *φ'* ἔφαξε LC. 427. εὐρυτέρη παρελάσσαι
 pro vulg. εὐρυτέρη παρελάσσεις ex Schol. et Brit. Mus. Pap. CXXVIII
 reposui. 434. δέ' *φεκῶν* Heyne. 474. δ' ἔτ' pro δέ τ'
 reponendum monuit Monro. 493. Αἴας Ἰδομενεύς τε Wacker-
 nagel. 494. ῥέζῃ pro vulg. ῥέζοι restitui. 513. οὐατόεντα
 Heyne. 515. οὐ τάχε' γε Menrad. 536. ἐλαύνειν Bent.
 537. ἀέθλια Bothe. 547. τῷ κ' Knight. 598. ἐφέρση
 Heyne. 622. οὐδ' ἔτ' Monro. 670. ἦ del. Br., Nauck.
 671. πᾶσιν Bent. 678. Μηκιστῆος Br., La Roche.
 719. σφήλας οὐδάσδε Roehl. 730. *φ'* Br., LC. 736. ἀέθλια
 δὲ Bent. 739. δύσοντο Cobet. 748. ἀέθλια Bekker.
 770. μ' ἐπιτάρροθος LC.

Ω 1. ἐφῆν ἐπὶ νῆα *φέκαστος* Heyne. 6. ἀδρότητα Monro.
 17. τὸν δ' ἐάεσκεν (ἐάασ.) Nauck. 38. κῆριαν Nauck. 45. dam-
 narunt veteres. 53. μή *φ'* ἀγαθῶ LC. νεμεσσηθήομεν Hermann
 (-είομεν). 61. Πηλῆ' Christ. 72. ἦ τέ' *φοι* Hermann.
 83. *φ'* Br., LC. 102. *φ'* Br., LC. 154. *φ'* Br., Bekker.
 155, 184. ἐπεὶ κ' Br., LC. 210. γιγνομένῳ Bekker.
 227. ἐπεὶ Br., Thiersch. 239. ἐλέγχεα Ahrens. 241. ὦνησθ'
 Fick. 335. ἀνέρ' Bent. 337. μή τίς *φε* *φίδῃ*
 μήτ' ἄρ' *φε* Bent., μηδ' Cobet. 358. ἔδφιε Br. (ἔδδιε), LC.
 390. πείρα' Roemer. εἶρεο Roemer. 433. πείρα' (πείρααι)
 Leaf. 434. με del. Christ. 491. καὶ φέλπεται Bent. (coll.
 N 609). 527. οὐδῶ LC. 554. κέλεται ἐν Hartel.
 665. δαινυῖτο Bekker. 701. φαστυβοήτην LC. 708. ἀνά-
 σχετον Wackernagel. 714. δάκρυ χέοντες Bekker. 717. ἐπεὶ
 κ' Br. 727. *φ'* ὄτῳ LC. 729. αὐτός Ed. 757. μ'
 ἐφερσῆεις LC. 789. ἤγρετο Duentzer.

CORRIGENDA.

- A 38, 452, Γ 375. Leg. *ῥίφι*.
A 129, B 113, 288, E 716. Leg. *εὐτείχεον* in textu et del. not.
A 151. Leg. *ἀνδράσι ῥίφι*.
A 168. Leg. *κεκάμω*.
B 621. Add. not. *Κτεάτου ὁ δ' ἄρ' vel ὁ δ'*.
H 5. Leg. *κεκάμωσιν*.
Λ 348, 380, Φ 190. Del. not.

ΙΛΙΑΔΟΣ Α.

Μῆνιν ἄειδε, θεά, Πηληϊάδα' Ἀχιλλῆος
οὐλομένην, ἣ μυρὶ' Ἀχαιοῖς ἄλγε' ἔθηκε,
πολλὰς δ' ἰφθίμους ψυχὰς Ἄφιδι προΐαψεν
ἡρώων, αὐτοὺς δὲ ἐλώρια τεῦχε κύνεσσιν
οἰωνοῖσί τε πᾶσι· Διὸς δ' ἐτελείετο βουλή·
ἔξ οὗ δὴ τὰ πρῶτα διαστήτην ἐρίσαντε
Ἀτρεΐδης τε φάναξ ἀνδρῶν καὶ δῖος Ἀχιλλεύς.
τίς τ' ἄρ σφωε θεῶν ἔριδι ξυνέηκε μάχεσθαι;
Λητοῦς καὶ Διὸς υἱός. ὁ γὰρ βασιλῆι χολωθείς
νοῦσον ἀνὰ στρατὸν ὥρσε κακὴν, ὀλέκοντο δὲ λαοί,
οὔνεκα τὸν Χρῦσην ἠτίμασεν ἀρητὴρ
Ἀτρεΐδης. ὁ γὰρ ἦλθε θοὰς ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν
λυσόμενός τε θύγατρα φέρων τ' ἀπερείσι' ἄποινα,
στέμματ' ἔχων ἐν χερσὶ ῥεκηβόλου Ἀπόλλωνος
χρυσέῳ ἀνὰ σκῆπτρῳ, καὶ λίσσετο πάντας Ἀχαιοὺς,
Ἀτρεΐδα δὲ μάλιστα δύω, κοσμήτορε λαῶν.
“Ἀτρεΐδαι τε καὶ ἄλλοι ἐϋκνήμιδες Ἀχαιοί,
ὕμῖν μὲν τοι δοῖεν Ὀλύμπια δώματ' ἔχοντες
ἐκπέρσαι Πριάμοιο πόλιν, καὶ φοίκαδ' ἰκέσθαι·
παῖδα δ' ἐμοὶ λύσαιτε φίλην τὰ δ' ἄποινα δέχεσθαι
ἄζόμενοι Διὸς νῖα ῥεκηβόλον Ἀπόλλωνα.”
ἔνθ' ἄλλοι μὲν πάντες ἐπευφήμησαν Ἀχαιοὶ

Ι Πηληιάδεω

Ι8 μὲν θεοὶ

Ι9 εὖ δ' οἴκαδ'

2Ι υἱὸν

P. H. IL.

I

αἰδεῖσθαι θ' ἱερῆα καὶ ἀγλαὰ δέχθαι ἄποινα·
 ἀλλ' οὐκ Ἀτρεΐδῃ Ἀγαμέμνονι ῥάνδανε θυμῷ,
 ἀλλὰ κακῶς ἀφίει, κρατερὸν δ' ἐπὶ μῦθον ἔτελλε· 25

“μή σε, γέρον, κοῖλῃσιν ἐγὼ παρὰ νηυσὶ κιχήω
 ἢ νῦν δρηθύνοντ' ἢ ὕστερον αὖτις ἰόντα,
 μή νύ τοι οὐ χραίσμῃ σκῆπτρον καὶ στέμμα θεοῖο.
 τὴν δ' ἐγὼ οὐ λύσω· πρίν μιν καὶ γῆρας ἔπεισιν
 ἡμετέρῳ ἐνὶ φοίκῳ ἐν Ἀργεῖ τῆλόθι πάτρης 30
 ἱστὸν ἐποιχομένην καὶ ἐμὸν λέχος ἀντιάουσιν.
 ἀλλ' ἴθι, μή μ' ἐρέθιζε, σαώτερος ὥς κε νέηαι.”

ὥς ἔφατ', ἔδφεισεν δ' ὁ γέρων καὶ ἐπείθετο μύθῳ.
 βῆ δ' ἀκέων παρὰ θῖνα πολυφλοίσβοιο θαλάσσης,
 πολλὰ δ' ἔπειτ' ἀπάνευθε κιῶν ἡρᾶθ' ὁ γεραιὸς 35
 Ἀπόλλωνι ράνακτι, τὸν ἡὔκομος τέκε Λητώ·

“κλυθὶ μέ', ἀργυρότοξ', ὃς Χρύσῃν ἀμφιβέβηκας
 Κίλλαν τε ζαθέην Τενέδοιό τε ρίφι ρανάσσεις,
 Σμινθεῦ· εἴ ποτέ τοι χαρίεντ' ἐπὶ νηὸν ἔρεψα
 ἢ εἰ δὴ ποτέ τοι κατὰ πῖονα μηρί' ἔκηα 40
 ταύρων ἢδ' αἰγῶν, τόδε μοι κρήνην ἐφέλδωρ·
 τίσειαν Δαναοὶ ἐμὰ δάκρυα σοῖσι βέλεσσιν.”

ὥς ἔφατ' εὐχόμενος, τοῦ δ' ἔκλυε Φοῖβος Ἀπόλλων,
 βῆ δὲ κατ' Οὐλύμποιο καρήνων χωόμενος κῆρ,
 τόξ' ὥμοισιν ἔχων ἀμφηρεφέα τε φαρέτρην. 45
 ἔκλαγξαν δ' ἄρ' οἷστοι ἐπ' ὥμων χωομένοιο,
 αὐτοῦ κινηθέντος. ὁ δ' ἦιε νυκτὶ ρεφοικῶς.
 ἔζετ' ἔπειτ' ἀπάνευθε νεῶν, μετὰ δ' ἰὸν ἔηκε·
 δφεινὴ δὲ κλαγγὴ γένετ' ἀργυρέοιο βιοῖο.
 οὐρῆας μὲν πρῶτον ἐπώχετο καὶ κύνας ἀργούς, 50
 αὐτὰρ ἔπειτ' αὐτοῖσι βέλος ἐχεπευκὲς ἐφίεις
 βάλλ'. αἰεὶ δὲ πυραὶ νεκύων καίοντο θαμειαί.

ἐννῆμαρ μὲν ἀνὰ στρατὸν ὥχετο κῆλα θεοῖο,
 τῇ δεκάτῃ δ' ἀγορήνδε καλέσσατο λαὸν Ἀχιλλεύς·

τῷ γὰρ ἐπὶ φρεσὶ θῆκε θεὰ λευκώλενος Ἥρη· 55
 κήδετο γὰρ Δαναῶν, ὅτι ῥα θνήσκοντας ὀράτο.
 οἱ δ' ἐπεὶ οὖν ἤγερθεν ὀμηγερέες τ' ἐγένοντο,
 τοῖσι δ' ἀνιστάμενος μετέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·

“Ἀτρεΐδῃ, νῦν ἄμμε πάλιν πλαγχθέντας οἶω 60
 ἄψ ἀπονοστήσειν, εἴ κεν θάνατόν γε φύγοιμεν,
 εἰ δὴ ὁμοῦ πόλεμός τε δαμᾶ καὶ λοιμὸς Ἀχαιούς.
 ἀλλ' ἄγε δὴ τινα μάντιν ἐρήομεν ἢ ἱερῆα
 ἢ καὶ ὄνειροπόλον—καὶ γάρ τ' ὄναρ ἐκ Διὸς ἐστίν—
 ὅς κ' εἴποι ὅ τι τόσσον ἐχώσατο Φοῖβος Ἀπόλλων,
 εἴ τ' ἄρ' ὅ γ' εὐχολῆς ἐπιμέμφεται εἴ θ' ἐκατόμβης, 65
 αἶ κέν πως φαρνῶν κνίσσης αἰγῶν τε τελείων
 βούλητ' ἀντιάσας ἡμῖν ἀπὸ λαιγὸν ἀμῦναι.”

ἢ τοι ὅ γ' ὥς φειπὼν κατ' ἄρ' ἔξετο. τοῖσι δ' ἀνέστη 70
 Κάλχας Θεστορίδης, οἰωνοπόλων ὅχ' ἄριστος,
 ὃς φείδει τά τ' ἐόντα τά τ' ἐσσόμενα πρό τ' ἐόντα,
 καὶ νήεσσ' ἠγήσατ' Ἀχαιῶν Γίλιον εἴσω
 ἔφην διὰ μαντοσύνην, τήν ῥοι πόρε Φοῖβος Ἀπόλλων·
 ὁ σφιν ἐν φρονέων ἀγορήσατο καὶ μετέφειπεν·

“ὦ Ἀχιλεῦ, κέλεαί με, διίφιλε, μυθήσασθαι 75
 μῆνιν Ἀπόλλωνος ἑκατηβελέταο φάνακτος.
 τοιγὰρ ἐγὼ φερέω· σὺ δὲ σύνθεο καί μοι ὄμοσσον
 ἢ μὲν μοι πρόφρων φέπεις καὶ χερσὶν ἀρήξειν.
 ἢ γὰρ οἶομαι ἄνδρα χολωσέμεν, ὃς μέγα πάντων
 Ἀργεῖων κρατέει καὶ ῥοι πείθονται Ἀχαιοί.
 κρείσσων γὰρ βασιλεύς, ὅτε χώσεται ἀνδρὶ χέρηι· 80
 εἴ περ γάρ τε χόλον γε καὶ αὐτῆμαρ καταπέψῃ,
 ἀλλὰ τε καὶ μετόπισθεν ἔχει κότον, ὅφρα τελέσῃ,
 ἐν στήθεσσι ἐφοῖσι. σὺ δὲ φράσαι εἴ με σαώσεις.”

τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·
 “θαρσήσας μάλα φειπὲ θεοπροπέων ὅ τι φοῖσθα· 85

59 παλιμπλαγχθέντας

62 ἐρείομεν

67 βούλεται

70 ἥδει, ἥδη

85 θεοπρόπιον

οὐ μὰ γὰρ Ἀπόλλωνα διίφιλον, ᾧ τε σύ, Κάλχαν,
 εὐχόμενος Δαναοῖσι θεοπροπίας ἀναφαίνεις,
 οὐ τις ἐμεῦ ζώντος καὶ ἐπὶ χθονὶ δερκομένοιο
 σοὶ κοίλης παρὰ νηυσὶ βαρείας χεῖρας ἐποίσει
 συμπάντων Δαναῶν, οὐδ' αἶ κ' Ἀγαμέμνονα φείπης, 90
 ὃς νῦν πολλὸν ἄριστος Ἀχαιῶν εὐχεται εἶναι."

καὶ τότε δὴ θάρσησε καὶ ἠΰδαε μάντις ἀμύμων·
 "οὔτ' ἄρ' ὃ γ' εὐχολῆς ἐπιμέμφεται οὔθ' ἐκατόμβης,
 ἀλλ' ἔνεκ' ἀρητῆρος, ὃν ἠτίμησ' Ἀγαμέμνων
 οὐδ' ἀπέλυσε θύγατρα καὶ οὐκ ἀπεδέξατ' ἄποινα· 95
 τοῦνεκ' ἄρ' ἄλγε' ἔδωκε ῥεκηβόλος ἡδ' ἔτι δώσει.
 οὐδ' ὃ γε πρὶν Δαναοῖσιν ἀφεικέα λοιγὸν ἀπώσει,
 πρὶν γ' ἀπὸ πατρὶ φίλῳ δόμεναι ῥελικώπιδα κούρην
 ἀπριάτην ἀνάποινον, ἄγειν θ' ἱερὴν ἐκατόμβην
 ἐς Χρύσην· τότε κέν μιν ἱλασσάμενοι πεπίθοιμεν." 100

ἦ τοι ὃ γ' ὥς φειπὼν κατ' ἄρ' ἔξετο, τοῖσι δ' ἀνέστη
 ἥρως Ἀτρεΐδης εὐρὺ κρείων Ἀγαμέμνων
 ἀχνύμενος· μένεος δὲ μέγα φρένες ἀμφὶ μέλαιναι
 πίμπλαντ', ὅσσε δέ ῥοι πυρὶ λαμπετάοντι φερίκτην.
 Κάλχαντα πρῶτιστα κάκ' ὀσσόμενος προσέφειπε· 105

"μάντι κακῶν, οὐ πῶ ποτέ μοι τὸ κρήγυρον εἶπας.
 αἰεὶ τοι τὰ κάκ' ἐστὶ φίλα φρεσὶ μαντεύεσθαι,
 ἐσθλὸν δ' οὔτε τί πω φεῖπας φέπος οὔτ' ἐτέλεσσας·
 καὶ νῦν ἐν Δαναοῖσι θεοπροπέων ἀγορεύεις,
 ὥς δὴ τοῦδ' ἔνεκά σφι ῥεκηβόλος ἄλγεα τεύχει, 110
 οὔνεκ' ἐγὼ κούρης Χρυσηίδος ἀγλὰ ἄποινα
 οὐκ ἔθελον δέξασθαι, ἐπεὶ πολὺ βούλομαι αὐτὴν
 φοῖκοι ἔχειν. καὶ γάρ ῥε Κλυταιμνήστρης προβέβουλα,
 κουριδίης ἀλόχου, ἐπεὶ οὐ ῥεθὲν ἐστι χερείων,
 οὐ δέμας οὐδὲ φυήν, οὔτ' ἄρ φρένας οὔτε τι φέργα. 115
 ἀλλὰ καὶ ὥς ἐθέλω δόμεναι πάλιν, εἰ τό γ' ἄμεινον·

90 οὐδ' ἦν Ἀ.

92 ἠΰδα

104 λαμπετόωντι

113 γάρ ῥα

βούλομ' ἐγὼ λαὸν σάον ἔμμεναι ἢ ἀπολέσθαι.
 αὐτὰρ ἐμοὶ γέρας αὐτίχ' ἐτοιμάσατ', ὄφρα μὴ οἶος
 Ἀργείων ἀγέραςτος ἔω, ἐπεὶ οὐδὲ φέροικε.
 λεύσσετε γὰρ τό γε πάντες, ὅ μοι γέρας ἔρχεται ἄλλη." 120
 τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα ποδάρκης δῖος Ἀχιλλεύς·
 "Ἀτρεΐδῃ κύδιστε, φιλοκτεανώτατε πάντων,
 πῶς γάρ τοι δώσουσι γέρας μεγάθυμοι Ἀχαιοί;
 οὐδέ τί που φίδμεν ξυνήια κείμενα πολλά·
 ἀλλὰ τὰ μὲν πολίων ἐξεπράθομεν, τὰ δέδασται, 125
 λαοὺς δ' οὐκ ἐπέοικε παλίλλογα ταῦτ' ἐπαγείρειν.
 ἀλλὰ σὺ μὲν νῦν τήνδε θεῶ πρόες· αὐτὰρ Ἀχαιοὶ
 τριπλῇ τετραπλῇ τ' ἀποτίσομεν, αἳ κέ ποθι Ζεὺς
 δῶσι πόλιν Τροίην εὐτειχέα ἐξαλαπάξαι."
 τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη κρείων Ἀγαμέμνων· 130
 "μὴ δ' οὕτως, ἀγαθὸς περ ἐὼν, θεοφείκελ' Ἀχιλλεῦ,
 κλέπτε νόῳ, ἐπεὶ οὐ παρελεύσεαι οὐδέ με πείσεις.
 ἢ ἐθέλεις, ὄφρ' αὐτὸς ἔχῃς γέρας, αὐτὰρ ἔμ' αὕτως
 ἦσθαι δευόμενον, κέλεαι δέ με τήνδ' ἀποδοῦναι;
 ἀλλ' εἰ μὲν δώσουσι γέρας μεγάθυμοι Ἀχαιοί, 135
 ἄρσαντες κατὰ θυμόν, ὅπως ἀντάξιον ἔσται.—
 εἰ δέ κε μὴ δώωσιν, ἐγὼ δέ κεν αὐτὸς ἔλωμαι
 ἢ τεὸν ἢ Αἴαντος ἰὼν γέρας ἢ Ὀδυσῆος
 ἄξω ἐλὼν· ὁ δέ κεν κεχολώσεται, ὅν κεν ἵκωμαι.
 ἀλλ' ἢ τοι μὲν ταῦτα μεταφρασόμεσθα καὶ αὐτίς, 140
 νῦν δ' ἄγε νῆα μέλαιναν ἐρύσσομεν εἰς ἄλα δῖαν,
 ἐν δ' ἐρέτας ἐπιτηδὲς ἀγείρομεν, ἐς δ' ἐκατόμβην
 θήομεν, ἂν δ' αὐτὴν Χρυσηίδα καλλιπάρηον
 βήσομεν· εἰς δέ τις ἀρχὸς ἀνὴρ βουληφόρος ἔστω,
 ἢ Αἴας ἢ Ἰδομενεὺς ἢ δῖος Ὀδυσσεὺς 145
 ἢ ἐσὺ, Πηλεΐδῃ, πάντων ἐκπαγλότατ' ἀνδρῶν,
 ὄφρ' ἡμῖν ῥεκάφεργον ἰλάσσεαι ἱερὰ ῥέξας."
 τὸν δ' ἄρ' ὑπόδρα φιδὼν προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·

“ὦ μοι, ἀναιδεΐην ἐπιφειμένε, κερδαλέοφρον,
 πῶς τίς τοι πρόφρων φέπεσιν πείθεται Ἀχαιῶν 150
 ἢ ὁδὸν ἐλθέμεναι ἢ ἀνδράσι φῖφι μάχεσθαι;
 οὐ γὰρ ἐγὼ Τρώων ἔνεκ’ ἤλυθον αἰχμητῶν
 δεῦρο μαχησόμενος, ἐπεὶ οὐ τί μοι αἵτιοί εἰσιν.
 οὐ γάρ πώ ποτ’ ἐμὰς βόας ἤλασαν οὐδὲ μὲν ἵππους,
 οὐδέ ποτ’ ἐν Φθίῃ ἐριβώλακι βωτιανείρῃ 155
 καρπὸν ἐδηλήσαντ’, ἐπεὶ ἡ μάλα πολλὰ μεταξύ,
 οὔρεά τε σκιόεντα θάλασσά τε φηχέεσσα.
 ἀλλὰ σοί, ὦ μέγ’ ἀναιδές, ἅμ’ ἐσπόμεθ’, ὅφρα σὺ χαίρης,
 τιμὴν ἀρνύμενοι Μενελάῳ σοί τε, κυνῶπα,
 πρὸς Τρώων· τῶν οὐ τι μετατρέπε’ οὐδ’ ἀλεγίζεις· 160
 καὶ δὴ μοι γέρας αὐτὸς ἀφαιρήσεσθαι ἀπειλεῖς,
 ὦ ἐπὶ πολλὰ μόγησα, δόσαν δέ μοι νῆες Ἀχαιῶν.
 οὐ μὲν σοί ποτε φῖσον ἔχω γέρας, ὅππότε Ἀχαιοὶ
 Τρώων ἐκπέρσωσ’ ἐν ναιόμενον πτολίεθρον·
 ἀλλὰ τὸ μὲν πλείον πολυαῖκος πολέμοιο 165
 χεῖρες ἐμαὶ διέπουσ’· ἀτὰρ εἴ ποτε δασμὸς ἵκηται,
 σοὶ τὸ γέρας πολὺ μεῖζον, ἐγὼ δ’ ὀλίγον τε φίλον τε
 ἔρχομ’ ἔχων ἐπὶ νῆας, ἐπεὶ κε κάμω πολεμίζων.
 νῦν δ’ εἴμι Φθίηνδ’, ἐπεὶ ἡ πολὺ φέρτερόν ἐστι
 φοίκαδ’ ἵμεν σὺν νηυσὶ κορωνίσιν, οὐδέ σ’ ὀϊῶ 170
 ἐνθάδ’ ἄτιμος ἐὼν ἄφενος καὶ πλοῦτον ἀφύξειν.”

τὸν δ’ ἠμείβετ’ ἔπειτα φάναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων·
 “φεῦγε μάλ’, εἴ τοι θυμὸς ἐπέσσυται· οὐδέ σ’ ἐγὼ γε
 λίσσομαι εἵνεκ’ ἐμεῖο μένειν· πάρ’ ἐμοί γε καὶ ἄλλοι,
 οἳ κέ με τιμήσουσι, μάλιστα δὲ μητίετα Ζεὺς. 175
 ἔχθιστος δέ μοί ἐσσι διοτρεφέων βασιλῆων·
 αἰεὶ γάρ τοι ἔρις τε φίλη πόλεμοί τε μάχαι τε.
 εἰ μάλα κάρτερός ἐσσι, θεός που σοὶ τό γ’ ἔδωκε.
 φοίκαδ’ ἰὼν σὺν νηυσὶ τε σῆς καὶ σοῖς ἐτάροισι
 Μυρμιδόνεσσι φάνασσε, σέθεν δ’ ἐγὼ οὐκ ἀλεγίζω, 180

οὐδ' ὀθομαι κοτέοντος· ἀπειλήσω δέ τοι ὦδε·
 ὥς ἔμ' ἀφαιρέεται Χρυσήίδα Φοῖβος Ἀπόλλων,
 τὴν μὲν ἐγὼ σὺν νηὶ τ' ἐμῇ καὶ ἐμοῖς ἐτάροισι
 πέμψω, ἐγὼ δέ κ' ἄγω Βρισηίδα καλλιπάρηον
 αὐτὸς ἰὼν κλισίηνδε, τὸ σὸν γέρας, ὅφρ' ἐὺ φειδῆς, 185
 ὅσσον φέρτερός εἰμι σέθεν, στυγέη δέ καὶ ἄλλος
 ρῖσον ἐμοὶ φάσθαι καὶ ὁμοιωθήμεναι ἄντην."

ὥς φάτο· Πηλεΐωνι δ' ἄχος γένετ', ἐν δέ ῥοι ἦτορ
 στήθεσσι λασίοισι διάνδιχα μερμήριξεν,
 ἣ ὅ γε φάσγανον ὀξὺ φερυσσάμενος παρὰ μηροῦ 190
 τοὺς μὲν ἀναστήσειεν, ὁ δ' Ἀτρεΐδην ἐναρίζοι,
 ἥε χόλον παύσειεν ἐρητύσειέ τε θυμόν.
 ἥος ὁ ταῦθ' ὥρμαινε κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμόν,
 ἔλκετο δ' ἐκ κολεοῖο μέγα ξίφος, ἦλθε δ' Ἀθήνη
 οὐρανόθεν· πρὸ δέ ῥ' ἦκε θεὰ λευκώλενος Ἥρη 195
 ἄμφω ὁμῶς θυμῷ φιλέουσά τε κηδομένη τε.
 στῆ δ' ὀπιθε, ξανθῆς δὲ κόμης ἔλε Πηλεΐωνα,
 οἷῳ φαινομένη· τῶν δ' ἄλλων οὐ τις ὄρατο.
 θάμβησεν δ' Ἀχιλεὺς, μετὰ δ' ἐτράπετ', αὐτίκα δ' ἔγνω
 Παλλάδ' Ἀθηναίην· δφεινὼ δέ ῥοι ὅσσε φάανθεν. 200
 καί μιν φωνήσας φέπεα πτερόεντα προσηύδα·

"τίπτ' αὖτ', αἰγιόχοιο Διὸς τέκος, εἰλήλουθας;
 ἦ ἵνα ὕβριν ἴδῃ Ἀγαμέμνωνος Ἀτρεΐδαο;
 ἀλλ' ἔκ τοι φερέω, τὸ δὲ καὶ τελέεσθαι οἶω·
 ῥῆσ' ὑπεροπλήσῃ τάχ' ἂν ποτε θυμόν ὀλέσση." 205

τὸν δ' αὖτε προσέφειπε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·
 "ἦλθον ἐγὼ παύσουσα τὸ σὸν μένος, αἶ κε πίθῃαι,
 οὐρανόθεν· πρὸ δέ μ' ἦκε θεὰ λευκώλενος Ἥρη
 ἄμφω ὁμῶς θυμῷ φιλέουσά τε κηδομένη τε.
 ἀλλ' ἄγε, λῆγ' ἐριδος, μὴ δὲ ξίφος ἔλκεο χειρί· 210
 ἀλλ' ἦ τοι φέπεσιν μὲν ὀνειδίσουν ὥς ἔσεταιί περ.
 ὦδε γὰρ ἐκφερέω, τὸ δὲ καὶ τετελεσμένον ἔσται·

καί ποτέ τοι τρίς τόσσα παρέσσεται ἀγλαὰ δῶρα
ὑβριος εἵνεκα τῆσδε· σὺ δ' ἴσχεο, πείθεο δ' ἡμῖν.”

τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·
“χρὴ μὲν σφωίτερόν γε, θεά, φέπος εἰρύσασθαι, 216
καὶ μάλα περ θυμῷ κεχολωμένον· ὥς γὰρ ἄμεινον.
ὅς τε θεοῖσ' ἐπιπείθεται, μάλα τ' ἔκλυον αὐτοῦ.”

ἦ καὶ ἐπ' ἀργυρέῃ κώπῃ σκέθε χεῖρα βαρεῖαν,
ἄψ δ' ἐς κουλεὸν ὥσε μέγα ξίφος, οὐδ' ἀπίθησε 220
μύθῳ Ἀθηναίης. ἦ δ' Οὐλυμπόνδε βεβήκει
δῶματ' ἐς αἰγιόχοιο Διὸς μετὰ δαίμονας ἄλλους.

Πηλεΐδης δ' ἐξαὐτίς ἀταρτηροῖσι φέπεσσιν
Ἀτρεΐδην προσέφειπε, καὶ οὐ πω λῆγε χόλοιο·
“φοινοβαρές, κυνὸς ὄμματ' ἔχων, κραδίην δ' ἐλάφοιο, 225
οὔτε ποτ' ἐς πόλεμον ἅμα λαῷ θωρηχθῆναι
οὔτε λόχονδ' ἰέναι σὺν ἀριστήεσσιν Ἀχαιῶν
τέτληκας θυμῷ· τὸ δέ τοι κῆρ φείδεται εἶναι.

ἦ πολὺ λωῖὸν ἐστὶ κατὰ στρατὸν εὐρὺν Ἀχαιῶν
δῶρ' ἀποαιρεῖσθαι, ὅς τις σέθεν ἀντία φείπη. 230

δημοβόρος βασιλεύς, ἐπεὶ οὐτιδανοῖσι φανάσσεις·

ἦ γὰρ ἄν, Ἀτρεΐδη, νῦν ὕστατα λωβήσαιο.

ἀλλ' ἔκ τοι φερέω καὶ ἐπὶ μέγαν ὄρκον ὁμοῦμαι·
ναὶ μὰ τόδε σκῆπτρον, τὸ μὲν οὐ ποτε φύλλα καὶ ὄζους
φύσει, ἐπεὶ δὴ πρῶτα τομὴν ἐν ὄρεσσι λέλοιπεν, 235

οὐδ' ἀναθηλήσει· περὶ γάρ ῥά 'φε χαλκὸς ἔλεψε
φύλλα τε καὶ φλοιόν· νῦν αὐτέ μιν νῆες Ἀχαιῶν
ἐν παλάμῃ φορέουσι δικασπόλοι, οἳ τε θέμιστας
πρὸς Διὸς εἰρύαται· ὁ δέ τοι μέγας ἔσσεται ὄρκος·

ἦ ποτ' Ἀχιλλῆος ποθὴ ἴξεται νῆας Ἀχαιῶν 240

σύμπαντας· τότε δ' οὐ τι δυνήσεται ἀχνύμενός περ
χραιομεῖν, εὖτ' ἂν πολλοὶ ὑφ' Ἑκτορος ἀνδροφόνοιο
θνήσκοντες πίπτωσι· σὺ δ' ἔνδοθι θυμὸν ἀμύξεις
χωόμενος, ὃ τ' ἄριστον Ἀχαιῶν οὐδὲν ἔτισας.”

ὥς φάτο Πηλεΐδης, ποτὶ δὲ σκῆπτρον βάλε γαίῃ 245
χρυσείοισ' ἥλοισι πεπαρμένον, ἔζετο δ' αὐτός·

Ἀτρεΐδης δ' ἐτέρωθεν ἐμήνιε. τοῖσι δὲ Νέστωρ
ῥηδυφεπῆς ἀνόρουσε, λιγὺς Πυλίων ἀγορητής,
τοῦ καὶ ἀπὸ γλώσσης μέλιτος γλυκίων ῥέεν αὐδή.
τῷ δ' ἤδη δύο μὲν γενεαὶ μερόπων ἀνθρώπων 250
ἐφθίαθ', οἳ ῥοι πρόσθεν ἅμα τράφον ἠδ' ἐγένοντο
ἐν Πύλῳ ἠγαθέῃ, μετὰ δὲ τριτάτοισι φάνασσαν·
ὁ σφιν ἐὺ φρονέων ἀγορήσατο καὶ μετέφειπεν·

“ὦ πόποι, ἦ μέγα πένθος Ἀχαιίδα γαῖαν ἱκάνει.
ἦ κεν γηθήσαι Πρίαμος Πριάμοιό τε παῖδες, 255
ἄλλοι τε Τρῶες μέγα κεν κεχαροίατο θυμῷ,
εἰ σφῶιν τάδε πάντα πυθοίατο μαρναμένοιιν,
οἳ περὶ μὲν βουλὴν Δαναῶν, περὶ δ' ἐστὲ μάχεσθαι.
ἀλλὰ πίθεσθ'· ἄμφω δὲ νεωτέρω ἐστὸν ἐμεῖο.
ἤδη γάρ ποτ' ἐγὼ καὶ ἀρείοσιν ἠέ περ ὑμῖν 260
ἀνδράσιν ὠμίλησα, καὶ οὐ ποτέ μ' οἳ γ' ἀθέριζον.
οὐ γάρ πω τοίους φίδον ἀνέρας οὐδὲ φίδωμαι,
οἷον Πειρίθοόν τε Δρύαντά τε, ποιμένα λαῶν,
Καινέα τ' Ἐξάδιόν τε καὶ ἀντίθεον Πολύφημον.
κάρτιστοι δὴ κείνοι ἐπιχθονίων τράφον ἀνδρῶν· 266
κάρτιστοι μὲν ἔσαν καὶ καρτίστοισ' ἐμάχοντο,
Φηρσὶν ὀρεσκώοισι, καὶ ἐκπάγλως ἀπόλεσσαν.
καὶ μὲν τοῖσιν ἐγὼ μεθομίλεον ἐκ Πύλου ἐλθών,
τηλόθεν ἐξ ἀπίης γαίης· καλέσαντο γὰρ αὐτοί· 270
καὶ μαχόμεν κατ' ἔμ' αὐτὸν ἐγώ· κείνοισι δ' ἂν οὐ τις
τῶν οἳ νῦν βροτοὶ εἰσιν ἐπιχθόνιοι μαχέσαιο·—
καὶ μὲν μεν βουλέων ξύνιεν πείθοντό τε μύθῳ.
ἀλλὰ πίθεσθε καὶ ὑμμες, ἐπεὶ πείθεσθαι ἄμεινον·
μήτε σὺ τόνδ', ἀγαθὸς περ ἐών, ἀποαίρεο κούρην, 275
ἀλλ' ἔα, ὥς ῥοι πρῶτα δόσαν γέρας νῆες Ἀχαιῶν·

Θησέα τ' Αἰγείδην ἐπιείκελον ἀθανάτοισι. 265

μήτε σύ, Πηλεΐδῃ, θέλ' ἐριζέμεναι βασιλῇ
 ἀντιβίην, ἐπεὶ οὐ ποθ' ὁμοίης ἔμμορε τιμῆς
 σκηπτοόχος βασιλεύς, ᾧ τε Ζεὺς κῦδος ἔδωκεν.
 εἰ δὲ σὺ κάρτερός ἐσσι, θεὰ δέ σε γείνατο μήτηρ, 280
 ἀλλ' ὅδε φέρτερός ἐστιν, ἐπεὶ πλεόνεσσι φανάσσει.
 Ἀτρεΐδῃ, σὺ δὲ παῦε τεὸν μένος· αὐτὰρ ἐγὼ γε
 λίσσομ' Ἀχιλλῇ μεθέμεν χόλον, ὃς μέγα πᾶσιν
 ἔρκος Ἀχαιοῖσιν πέλεται πολέμοιο κακοῖο."

τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη κρείων Ἀγαμέμνων· 285
 "ναὶ δὴ ταῦτά γε πάντα, γέρον, κατὰ μοῖραν ἔφειπες·
 ἀλλ' ὅδ' ἀνὴρ ἐθέλει περὶ πάντων ἔμμεναι ἄλλων,
 πάντων μὲν κρατέειν ἐθέλει, πᾶσιν δὲ φανάσσειν,
 πᾶσι δὲ σημαίνειν, ἅ τιν' οὐ πείσεσθαι οἶω.
 εἰ δέ μιν αἰχμητὴν ἔθεσαν θεοὶ αἰὲν ἑόντες, 290
 τοῦνεκά 'φοι προθέωσιν ὀνείδεα μυθήσασθαι;"

τὸν δ' ἄρ' ὑποβλήδην ἡμείβετο δῖος Ἀχιλλεύς·
 "ἦ γάρ κε δφειλός τε καὶ οὔτιδανός καλεοίμην,
 εἰ δὴ σοὶ πᾶν φέργον ὑπείξομαι, ὅττι κε φείπης·
 ἄλλοισιν δὴ ταῦτ' ἐπιτέλλεο, μὴ γὰρ ἐμοί γε 295
 σήμαιν'· οὐ γὰρ ἐγὼ γ' ἔτι σοι πείσεσθαι οἶω.
 ἄλλο δέ τοι φερέω, σὺ δ' ἐνὶ φρεσὶ βάλλεο σῆσι·
 χερσὶ μὲν οὐ τοι ἐγὼ γε μαχήσομαι εἵνεκα κούρης
 οὔτε σοὶ οὔτε τῷ ἄλλῳ, ἐπεὶ μ' ἀφέλεσθέ γε δόντες·
 τῶν δ' ἄλλων ἅ μοί ἐστι βοῇ παρὰ νηὶ μελαίνῃ, 300
 τῶν οὐκ ἂν τι φέροις ἀνελὼν ἀφέκοντος ἐμεῖο.
 εἰ δ' ἄγε μήν, πείρησαι, ἵνα γνῶωσι καὶ οἶδε·
 αἰψά τοι αἶμα κελαινὸν ἐρωήσει περὶ δουρί."

ὥς τῷ γ' ἀντιβίοισι μαχεσσαμένῳ φεπέεσσιν
 ἀνστήτην, λῦσαν δ' ἀγορὴν παρὰ νηυσὶν Ἀχαιῶν. 305
 Πηλεΐδης μὲν ἐπὶ κλισίας καὶ νῆας ἐφίσας
 ἦε σὺν τε Μενoitιάδῃ καὶ 'φοῖς' ἐτάροισιν·
 Ἀτρεΐδης δ' ἄρα νῆα βοὴν ἄλαδε προφέρυσσεν,

ἐν δ' ἐρέτας ἔκρινεν ἐφείκοσιν, ἐς δ' ἐκατόμβην
βῆσε θεῶ, ἀνὰ δὲ Χρυσηίδα καλλιπάρηον 310
εἶσεν ἄγων· ἐν δ' ἀρχὸς ἔβη πολύμητις Ὀδυσσεύς.

οἱ μὲν ἔπειτ' ἀναβάντες ἐπέπλεον ὑγρά κέλευθα,
λαοὺς δ' Ἀτρεΐδης ἀπολυμαίνεσθαι ἄνωγεν.
οἱ δ' ἀπελυμαίνοντο καὶ εἰς ἄλα λύματα βάλλον,
ἔρδον δ' Ἀπόλλωνι τεληέσσας ἐκατόμβας 315
ταύρων ἡδ' αἰγῶν παρὰ θῖν' ἄλὸς ἀτρυγέτοιο·
κνίση δ' οὐρανὸν ἴκε 'φελισσομένη περὶ καπνῶ.

ὥς οἱ μὲν τὰ πένοντο κατὰ στρατόν· οὐδ' Ἀγαμέμνων
λῆγ' ἔριδος, τὴν πρῶτον ἐπηπείλησ' Ἀχιλῆι,
ἀλλ' ὅ γε Ταλθύβιον τε καὶ Εὐρυβάτην προσέφειπε, 320
τῷ 'φοι ἔσαν κήρυκε καὶ ὀτρηρῶ θεράποντε·

“ ἔρχεσθον κλισίην Πηληιάδα' Ἀχιλῆος·
χειρὸς ἐλόντ' ἀγέμεν Βρισηίδα καλλιπάρηον·
εἰ δέ κε μὴ δώησιν, ἐγὼ δέ κεν αὐτὸς ἔλωμαι
ἐλθὼν σὺν πλεόνεσσι· τό 'φοι καὶ ῥίγιον ἔσται.” 325

ὥς φειπὼν προΐει, κρατερὸν δ' ἐπὶ μῦθον ἔτελλε·
τὼ δ' ἀφέκοντε βάτην παρὰ θῖν' ἄλὸς ἀτρυγέτοιο,
Μυρμιδόνων δ' ἐπὶ τε κλισίας καὶ νῆας ἰκέσθην.
τὸν δ' εὖρον παρά τε κλισίῃ καὶ νηὶ μελαίνῃ
ἤμενον· οὐδ' ἄρα τῷ γε φιδὼν γήθησεν Ἀχιλλεύς. 330
τὼ μὲν ταρβήσαντε καὶ αἰδομένῳ βασιλῆα
στήτην, οὐδέ τί μιν προσεφώνεον οὐδ' ἐρέοντο·
αὐτὰρ ὁ ἔγνω 'φῆσιν ἐνὶ φρεσί, φώνησέν τε·

“ χαίρετε, κήρυκες, Διὸς ἄγγελοι ἡδὲ καὶ ἀνδρῶν,
ἄσσον ἴτ'. οὐ τί μοι ὕμμες ἐπαίτιοι, ἀλλ' Ἀγαμέμνων, 335
ὃ σφῶι προΐει Βρισηίδος εἵνεκα κούρης.
ἀλλ' ἄγε, διογενὲς Πατρόκλεες, ἔξαγε κούρην,
καί σφωιν δὸς ἄγειν. τὼ δ' αὐτὰ μάρτυροι ἔστων
πρὸς τε θεῶν μακάρων πρὸς τε θνητῶν ἀνθρώπων
καὶ πρὸς τοῦ βασιλῆος ἀπηνέος, εἴ ποτε δ' αὖτε 340

χρειὼν ἐμεῖο γένηται ἀφεικέα λοιγὸν ἀμῦναι
τοῖσ' ἄλλοισ'. ἦ γὰρ ὅ γ' ὀλοιῇσι φρεσὶ θύει,
οὐδέ τι φοῖδε νοῆσαι ἅμα πρόσσω καὶ ὀπίσσω,
ἔππως ἔφοι παρὰ νηυσὶ σάοι μαχέονται Ἀχαιοί."

ὥς φάτο, Πάτροκλος δὲ φίλῳ ἐπεπείθεθ' ἐταίρῳ, 345

ἐκ δ' ἄγαγε κλισίης Βρισηίδα καλλιπάρηον,
δῶκε δ' ἄγειν. τῷ δ' αὖτις ἴτην παρὰ νῆας Ἀχαιῶν.
ἦ δ' ἀφέκουσ' ἅμα τοῖσι γυνὴ κίεν· αὐτὰρ Ἀχιλλεὺς
δακρύσας ἐτάρων ἄφαρ ἔζετο νόσφι λιασθεῖς
θῖν' ἔφ' ἀλὸς πολιῆς, ὁράων ἐπὶ φοῖνοπα πόντον, 350
πολλὰ δὲ μητρὶ φίλῃ ἠρήσατο χεῖρας ὀρεγνύς·

"μῆτερ, ἐπεὶ μ' ἔτεκές γε μινυνθάδιόν περ ἔοντα,
τιμὴν πέρ μοι ὄφελλεν Ὀλύμπιος ἐγγυαλίζαι
Ζεὺς ὑψιβρεμέτης· νῦν δ' οὐδέ με τυτθὸν ἔτισεν.
ἦ γάρ μ' Ἀτρεΐδης εὐρὺ κρείων Ἀγαμέμνων 355
ἠτίμησεν· ἐλὼν γὰρ ἔχει γέρας αὐτὸς ἀπούρας."

ὥς φάτο δάκρυ χέων, τοῦ δ' ἔκλυε πότνια μήτηρ
ἡμένη ἐν βένθεσσιν ἀλὸς παρὰ πατρὶ γέροντι.
καρπαλίμως δ' ἀνέδυστο πολιῆς ἀλὸς ἠΰτ' ὀμίχλῃ,
καὶ ῥα πάροιθ' αὐτοῖο καθέζετο δάκρυ χέοντος, 360
χειρὶ τέ μιν κατέρεξε, φέπος τ' ἔφατ' ἔκ τ' ὀνόμαζε·

"τέκνον, τί κλαίεις; τί δέ σε φρένας ἵκετο πένθος;
ἔξαύδα, μὴ κεῦθε νόῳ, ἵνα φείδομεν ἄμφω."

τὴν δὲ βαρὺ στενάχων προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεὺς·
"φοῖσθα· τί ἦ τοι ταῦτα φιδυίῃ πάντ' ἀγορεύω; 365

ὥχόμεθ' ἐς Θήβην, ἱερὴν πόλιν Ἡετίωνος,
τὴν δὲ διεπράθομέν τε καὶ ἠγομεν ἐνθάδε πάντα.
καὶ τὰ μὲν εὖ δάσσαντο μετὰ σφίσιν υἱες Ἀχαιῶν,
ἐκ δ' ἔλουν Ἀτρεΐδῃ Χρυσήϊδα καλλιπάρηον.

Χρύσης δ' αὖθ', ἱερεὺς ῥεκατηβόλου Ἀπόλλωνος, 370
ἦλθε θοὰς ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων
λυσόμενός τε θύγατρα φέρων τ' ἀπερείσι' ἄποινα,

στέμματ' ἔχων ἐν χερσὶ ῥεκηβόλου Ἀπόλλωνος
 χρυσέῳ ἀνὰ σκήπτρῳ, καὶ λίσσετο πάντας Ἀχαιοὺς,
 Ἀτρεΐδα δὲ μάλιστα δύω, κοσμήτορε λαῶν. 375
 ἔνθ' ἄλλοι μὲν πάντες ἐπευφήμησαν Ἀχαιοὶ
 αἰδεῖσθαι θ' ἱερῆα καὶ ἀγλαὰ δέχθαι ἄποινα·
 ἀλλ' οὐκ Ἀτρεΐδῃ Ἀγαμέμνονι ῥάνδανε θυμῷ,
 ἀλλὰ κακῶς ἀφίει, κρατερὸν δ' ἐπὶ μῦθον ἔτελλε.
 χωόμενος δ' ὁ γέρων πάλιν ὥχετο· τοῖο δ' Ἀπόλλων 380
 εὐξαμένου ἤκουσεν, ἐπεὶ μάλα ῥοι φίλος ἦεν,
 ἦκε δ' ἐπ' Ἀργεΐοισι κακὸν βέλος· οἳ δέ νυ λαοὶ
 θνήσκον ἐπασσύτεροι, τὰ δ' ἐπ' ὥχετο κῆλα θεοῖο
 πάντῃ ἀνὰ στρατὸν εὐρὺν Ἀχαιῶν. ἄμμι δὲ μάντις
 εὖ φειδῶς ἀγόρευε θεοπροπίας ῥεκάτοιο. 385
 αὐτίκ' ἐγὼ πρῶτος κελόμην θεὸν ἰλάσκεσθαι·
 Ἀτρεΐωνα δ' ἔπειτα χόλος λάβεν, αἶψα δ' ἀναστὰς
 μῦθον ἐπηπείλησεν, ὃ δὴ τετελεσμένος ἐστί.
 τὴν μὲν γὰρ σὺν νηὶ θοῇ ῥελίκωπες Ἀχαιοὶ
 εἰς Χρύσην πέμπουσιν, ἄγουσι δὲ δῶρα ῥάνακτι· 390
 τὴν δὲ νέον κλισίῃθεν ἔβαν κήρυκες ἄγοντες
 κούρην Βρισηῆος, τὴν μοι δόσαν υἷες Ἀχαιῶν.
 ἀλλὰ σύ, εἰ δύνασαι γε, περίσχεο παιδὸς ἔφοιο·
 ἐλθοῦς Ὀλύμπόνδε Δία λίσαι, εἴ ποτε δὴ τι
 ἦ ῥέπε' ὤνησας κραδίην Διὸς ἠὲ καὶ ἔργῳ. 395
 πολλάκι γάρ σεο πατρὸς ἐνὶ μεγάροισιν ἄκουσα
 εὐχομένης, ὅτ' ἔφησθα κελαινεφέϊ Κρονίῳ
 οἴῃ ἐν ἀθανάτοισιν ἀφεικέα λοιγὸν ἀμῦναι,
 ὅππότε μιν ξυνδῆσαι Ὀλύμπιοι ἠθέλον ἄλλοι,
 Ἥρη τ' ἠδὲ Ποσειδάων καὶ Παλλὰς Ἀθήνη. 400
 ἀλλὰ σὺ τὸν γ' ἐλθοῦσα, θεά, ὑπελύσαο δεσμῶν
 ὧχ' ἐκατόγχειρον καλέσας εἰς μακρὸν Ὀλυμπον,
 ὃν Βριάρεων καλέουσι θεοί, ἄνδρες δέ τε πάντες
 Αἰγαίων· ὁ γὰρ αὖτε βίῃ ῥοῦ πατρὸς ἀμείνων·

378 ἦνδανε

388 ἠπείλησεν μῦθον

395 ἔπει

ὅς ῥα παρὰ Κρονίωνι καθέζετο κύδει γαίων· 405
 τὸν καὶ ὑπέδφεισαν μάκαρες θεοὶ οὐδέ 'φ' ἔδησαν.
 τῶν νῦν μιν μνήσασα παρέζεο καὶ λαβὲ γούνων,
 αἴ κέν πως ἐθέλῃσιν ἐπὶ Τρώεσσιν ἀρῆξαι,
 τοὺς δὲ κατὰ πρύμνας τε καὶ ἀμφ' ἄλα φέλσαι Ἀχαιοὺς
 κτεινομένους, ἵνα πάντες ἐπαύρωνται βασιλῆος, 410
 γνῶ δὲ καὶ Ἀτρεΐδης εὐρὺ κρείων Ἀγαμέμνων
 'φὴν ἀάτην, ὃ τ' ἄριστον Ἀχαιῶν οὐδὲν ἔτισε."

τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα Θέτις κατὰ δάκρυ χέουσα·
 "ὦ μοι, τέκνον ἐμόν, τί νύ σ' ἔτρεφον αἰνὰ τεκοῦσα;
 αἶθ' ὄφελες παρὰ νηυσὶν ἀδάκρυτος καὶ ἀπήμων 415
 ἦσθαι, ἐπεὶ νύ τοι αἶσα μίνυνθά περ, οὐ τι μάλα δφὴν·
 νῦν δ' ἅμα τ' ὠκύμορος καὶ οἷζυρὸς περὶ πάντων
 ἔπλεο· τῷ σε κακῇ αἴσῃ τέκον ἐν μεγάροισι.
 τοῦτο δέ τοι φερέουσα φέπος Διὶ τερπικεραύνῳ
 εἶμ' αὐτὴ πρὸς Ὀλυμπον ἀγάννιφον, αἴ κε πίθηται. 420
 ἀλλὰ σὺ μὲν νῦν νηυσὶ παρήμενος ὠκυπόροισι
 μήνι' Ἀχαιοῖσιν, πολέμου δ' ἀποπαύεο πάμπαν·
 Ζεὺς γὰρ ἐς Ὠκεανὸν μετ' ἀμύμονας Αἰθιοπῆας
 χθιζὸς ἔβη κατὰ δαῖτα, θεοὶ δ' ἅμα πάντες ἔποντο·
 δωδεκάτῃ δέ τοι αὖτις ἐλεύσεται Οὐλυμπόνδε, 425
 καὶ τότε ἔπειτά τοι εἶμι Διὸς ποτὶ χαλκοβατὲς δῶ,
 καί μιν γουνάσομαι, καί μιν πείσεσθαι οἶω."

ὥς ἄρα φωνήσας ἀπεβήσετο, τὸν δὲ λίπ' αὐτοῦ
 χωόμενον κατὰ θυμὸν εὐζώνοιο γυναικός,
 τήν ῥα βίῃ ἀφέκοντος ἀπηύρων. αὐτὰρ Ὀδυσσεὺς 430
 ἐς Χρύσην ἵκανε ἀγων ἱερὴν ἑκατόμβην.
 οἱ δ' ὅτε δὴ λιμένος πολυβευθέος ἐντὸς ἵκοντο,
 ἱστία μὲν στείλαντο, θέσαν δ' ἐν νηὶ μελαίνῃ,
 ἱστὸν δ' ἱστοδόκῃ πέλασαν προτόνοισιν ὑφέντες
 καρπαλίμως, τήν δ' εἰς ὄρμον προέρεσαν ἐρετμοῖς. 435
 ἐκ δ' εὐνὰς ἔβαλον, κατὰ δὲ πρυμνήσι' ἔδησαν·

ἐκ δὲ καὶ αὐτοὶ βαῖνον ἐπὶ ῥηγμῖνι θαλάσσης,
ἐκ δ' ἐκατόμβην βῆσαν ἐκηβόλῳ Ἀπόλλωνι·
ἐκ δὲ Χρυσῆς νηὸς βῆ ποντοπόροιο.

τὴν μὲν ἔπειτ' ἐπὶ βωμὸν ἄγων πολύμητις Ὀδυσσεὺς 440
πατρὶ φίλῳ ἐν χερσὶ τίθει, καὶ μιν προσέφειπεν·

“ὦ Χρῦση, πρό μ' ἔπεμψε φάναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων
παῖδά τε σοὶ ἀγέμεν, Φοῖβῳ θ' ἱερὴν ἐκατόμβην
ῥέξαι ὑπὲρ Δαναῶν, ὅφρ' ἱλασόμεσθα φάνακτα,
ὃς νῦν Ἀργεῖοισι πολύστονα κήδε' ἐφήκεν.” 445

ὥς φειπὼν ἐν χερσὶ τίθει, ὁ δὲ δέξατο χαίρων
παῖδα φίλην· τοὶ δ' ὦκα θεῷ ἱερὴν ἐκατόμβην
ἐξείης ἔστησαν εὐδμητον περὶ βωμόν,
χερνίσαντο δ' ἔπειτα καὶ οὐλοχύτας ἀνέλοντο.
τοῖσιν δὲ Χρῦσης μεγάλ' εὐχετο χεῖρας ἀνασχών· 450

“κλῦθί με', ἀργυρότοξ', ὃς Χρῦσὴν ἀμφιβέβηκας
Κίλλαν τε ζαθέην Τενέδοιό τε φίφι φανάσσεις·
ἡμὲν δὴ ποτ' ἐμεῦ πάρος ἔκλυες εὐξαμένοιο,
τίμησας μὲν ἐμέ, μέγα δ' ἵψαο λαὸν Ἀχαιῶν·
ἦδ' ἔτι καὶ νῦν μοι τόδ' ἐπικρήνηνον ἐφέλδωρ· 455
ἦδη νῦν Δαναοῖσιν ἀφεικέα λοιγὸν ἄμυνον.”

ὥς ἔφατ' εὐχόμενος, τοῦ δ' ἔκλυε Φοῖβος Ἀπόλλων.
αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ' εὐξάντο καὶ οὐλοχύτας προβάλλοντο,
ἀνφέρυσαν μὲν πρῶτα καὶ ἔσφαξαν καὶ ἔδειραν,
μηρούς τ' ἐξέταμον κατὰ τε κνίσῃ ἐκάλυψαν 460
δίπτυχα ποιήσαντες, ἐπ' αὐτῶν δ' ὠμοθέτησαν.
καίῃ δ' ἐπὶ σχίζῃσ' ὁ γέρων, ἐπὶ δ' αἶθοπα φοῖνον
λείβε· νέοι δὲ παρ' αὐτὸν ἔχον πεμπώβολα χερσίν.
αὐτὰρ ἐπεὶ κατὰ μῆρα κἀὴ καὶ σπλάγχχνα πάσαντο,
μίστυλλον τ' ἄρα τᾶλλα καὶ ἀμφ' ὀβελοῖσιν ἔπειραν, 465
ὥπτησάν τε περιφραδέως φερύσαντό τε πάντα.
αὐτὰρ ἐπεὶ παύσαντο πόνου τετύκοντό τε δαῖτα,
δαίνυντ', οὐδέ τι θυμὸς ἐδεύετο δαιτὸς ἐφίσσης.

αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἔντο,
 κοῦροι μὲν κρητῆρας ἐπεστέψαντο ποτοῖο, 470
 νώμησαν δ' ἄρα πᾶσιν ἐπαρξάμενοι δεπάεσσιν,
 οἱ δὲ πανημέριοι μολπῇ θεὸν ἰλάσκοντο,
 καλὸν αἰείδοντες παιήονα, κοῦροι Ἀχαιῶν,
 μέλποντες ῥεκάφεργον· ὁ δὲ φρένα τέρπετ' ἀκούων.

ἦμος δ' ἥελιος κατέδυ καὶ ἐπὶ κνέφας ἦλθε, 475
 δὴ τότε κοιμήσαντο παρὰ πρυμνήσια νηός.
 ἦμος δ' ἠριγένεια φάνη ῥοδοδάκτυλος ἠώς,
 καὶ τότε ἔπειτ' ἀνάγοντο μετὰ στρατὸν εὐρὺν Ἀχαιῶν·
 τοῖσιν δ' ἴκμενον οὖρον ἴει ῥεκάφεργος Ἀπόλλων.
 οἱ δ' ἰστὸν στήσαντ' ἀνά θ' ἰστία λευκὰ πέτασσαν· 480
 ἐν δ' ἄνεμος πρῆσεν μέσον ἰστίον, ἀμφὶ δὲ κῦμα
 στείρη πορφύρεον μεγάλ' εἶαχε νηὸς ἰούσης·
 ἦ δ' ἔθεεν κατὰ κῦμα διαπρήσσουσα κέλευθον.
 αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ' ἴκοντο κατὰ στρατὸν εὐρὺν Ἀχαιῶν,
 νῆα μὲν οἷ γε μέλαιναν ἐπ' ἠπείροιο φέρυσσαν 485
 ὑψοῦ ἐπὶ ψαμάθοισ', ὑπὸ δ' ἔρματα μακρὰ τάνυσσαν·
 αὐτοὶ δὲ σκίδναντο κατὰ κλισίας τε νέας τε.

αὐτὰρ ὁ μήνιε νηυσὶ παρήμενος ὠκυπόροισι
 διογενῆς Πηλῆος υἱός, πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·
 οὔτε ποτ' εἰς ἀγορὴν πωλέσκετο κυδιάνειραν 490
 οὔτε ποτ' ἐς πόλεμον, ἀλλὰ φθινύθεσκε φίλον κῆρ
 αὔθι μένων, ποθέεσκε δ' αὐτὴν τε πτόλεμόν τε.

ἀλλ' ὅτε δὴ ῥ' ἐκ τοῖο δυωδεκάτῃ γένητ' ἠώς,
 καὶ τότε δὴ πρὸς Ὀλυμπον ἴσαν θεοὶ αἰὲν εὐόντες
 πάντες ἅμα, Ζεὺς δ' ἦρχε. Θέτις δ' οὐ λήθετ' ἐφετμέων
 παιδὸς ἐφοῦ, ἀλλ' ἦ γ' ἀνεδύσετο κῦμα θαλάσσης, 496
 ἠερίῃ δ' ἀνέβη μέγαν οὐρανὸν Οὐλύμπόν τε.
 εὗρεν δ' εὐρύφοπα Κρονίδην ἄτερ ἥμενον ἄλλων
 ἀκροτάτῃ κορυφῇ πολυδειράδος Οὐλύμποιο.
 καὶ ῥα πάροιθ' αὐτοῖο καθέζετο καὶ λάβε γούνων 500

σκαίῃ, δεξιτερῇ δ' ἄρ' ὑπ' ἀνθερεῶνος ἐλούσα
λίσσομένη προσέφειπε Δία Κρονίωνα φάνακτα·

“Ζεῦ πάτερ, εἴ ποτε δὴ σε μετ' ἀθανάτοισιν ὄνησα
ἢ φέπε' ἢ φέργω, τόδε μοι κρήνην ἐφέλδωρ·
τίμησον δὴ μ' υἱόν, ὃς ὠκυμορώτατος ἄλλων 505
ἔπλετ'· ἀτάρ μιν νῦν γε φάναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων
ἠτίμησεν· ἐλὼν γὰρ ἔχει γέρας, αὐτὸς ἀπούρας.
ἀλλὰ σὺ πέρ μιν τίσον, Ὀλύμπιε μητίετα Ζεῦ·
τόφρα δ' ἐπὶ Τρώεσσι τίθει κράτος, ὅφρ' ἂν Ἀχαιοὶ
υἱὸν ἐμὸν τίσωσιν ὀφέλλωσιν τέ 'φε τιμῇ.” 510

ὥς φάτο· τὴν δ' οὐ τι προσέφη νεφεληγερέτα Ζεὺς,
ἀλλ' ἀκέων δρῆν ἦστο. Θέτις δ' ὥς ἤψατο γούνων,
ὥς ἔχετ' ἐμπεφυῖα, καὶ εἶρετο δεύτερον αὐτὶς·

“νημερτὲς μὲν δὴ μοι ὑπόσχεο καὶ κατάνευσον,
ἢ ἀπόφειπ', ἐπεὶ οὐ τοι ἔπι δφέος, ὅφρ' ἐὺ φειδῶ, 515
ὅσσον ἐγὼ μετὰ πᾶσιν ἀτιμοτάτη θεὸς εἰμι.”

τὴν δὲ μέγ' ὀχθήσας προσέφη νεφεληγερέτα Ζεὺς·
“ἢ δὴ λοίγια φέργ', ὃ τέ μ' ἐχθοδοπῆσαι ἐφήσεις
Ἥρη, ὅτ' ἂν μ' ἐρέθησιν ὄνειδεῖοισι φέπεσσιν.
ἢ δὲ καὶ αὐτως μ' αἰεὶ ἐν ἀθανάτοισι θεοῖσι 520
νεικεῖ, καί τέ μέ φησι μάχη Τρώεσσι ἀρήγειν.
ἀλλὰ σὺ μὲν νῦν αὐτὶς ἀπόστιχε, μή τι νοήσῃ
Ἥρη· ἐμοὶ δέ κε ταῦτα μελήσεται, ὅφρα τελέσσω.
εἰ δ' ἄγε τοι κεφαλῇ κατανεύσομαι, ὅφρα πεποίθῃς·
τοῦτο γὰρ ἐξ ἐμέθεν γε μετ' ἀθανάτοισι μέγιστον 525
τέκμωρ· οὐ γὰρ ἐμὸν παλινάγρετον οὐδ' ἀπατηλὸν
οὐδ' ἀτελεύτητον, ὃ τί κεν κεφαλῇ κατανεύσω.”

ἢ, καὶ κυανέησιν ἐπ' ὀφρύσι νεῦσε Κρονίων·
ἀμβρόσια δ' ἄρα χαῖται ἐπερρώσαντο φάνακτος
κρατὸς ἀπ' ἀθανάτοιο· μέγαν δ' ἐλέλιξεν Ὀλυμπον. 530
τῷ γ' ὥς βουλεύσαντε διέτμαγεν· ἢ μὲν ἔπειτα
εἰς ἄλα ἄλτο βαθεῖαν ἀπ' αἰγλήεντος Ὀλύμπου,

504 ἔπει

505 τίμησόν μοι υἱόν

519 ὄνειδεῖοις ἐπέεσσιν

Ζεὺς δὲ ἔφ' ὃν πρὸς δῶμα. θεοὶ δ' ἅμα πάντες ἀνέστησαν
 ἐξ ἐδέων, σφοῦ πατρὸς ἐναντίον· οὐδέ τις ἔτλη
 μῆναι ἐπερχόμενον, ἀλλ' ἀντίοι ἔσταν ἅπαντες. 535
 ὥς ὁ μὲν ἔνθα καθέζετ' ἐπὶ θρόνου· οὐδέ μιν Ἥρη
 ἠγνοίησε φιδούσ' ὅτι ἔφοι συμφράσσατο βουλὰς
 ἀργυρόπεζα Θέτις, θυγάτηρ ἀλίοιο γέροντος.
 αὐτίκα κερτομίοισι Δία Κρονίωνα προσηύδα·

“ τίς δ' αὖ τοι, δολομήτα, θεῶν συμφράσσατο βουλὰς;
 αἰεὶ τοι φίλον ἐστίν, ἐμεῖ' ἀπὸ νόσφιν ἔοντα, 541
 κρυπτάδια φρονέοντα δικάζέμεν. οὐδέ τί πώ μοι
 πρόφρων τέτληκας φειπεῖν φέπος ὅττι νοήσης.”

τὴν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε·
 “ Ἥρη, μὴ δὴ πάντας ἐμοὺς ἐπιφέλπεο μύθους 545
 φειδήσειν· χαλεποὶ τοι ἔσονται ἀλόχῳ περ εἴσῃ.
 ἀλλ' ὃν μὲν κ' ἐπιφεικὲς ἀκούεμεν, οὐ τις ἔπειτα
 οὔτε θεῶν πρότερος τὸν φείσεται οὔτ' ἀνθρώπων·
 ὃν δέ κ' ἐγὼν ἀπάνευθε θεῶν ἐθέλωμι νοῆσαι,
 μή τι σὺ ταῦτα ἔκαστα διείρεο μηδὲ μετάλλα.” 550

τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα βοῶπις πότνια Ἥρη·
 “ αἰνότατε Κρονίδη, ποῖον τὸν μῦθον ἔφειπες;
 καὶ λίην σε πάρος γ' οὔτ' εἴρομαι οὔτε μεταλλῶ,
 ἀλλὰ μάλ' εὐκηλος τὰ φράζεις, ἄσσοι ἐθέλησθα.
 νῦν δ' αἰνῶς δέδφοικα κατὰ φρένα μή σε παρείπεν 555
 ἀργυρόπεζα Θέτις, θυγάτηρ ἀλίοιο γέροντος·
 ἡερίη γάρ σ' ἢ γε παρέζετο καὶ λάβε γούνων·
 τῇ σ' οἶω κατανεῦσαι ἐτήτυμον ὥς Ἀχιλλῆα
 τιμήσεις, ὀλέσεις δὲ πολέας ἐπὶ νηυσὶν Ἀχαιῶν.”

τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη νεφεληγερέτα Ζεὺς· 560
 “ δαιμονίη, αἰεὶ μὲν οἶται, οὐδέ σε λήθω·
 πρῆξαι δ' ἔμπης οὐ τι δυνήσῃ, ἀλλ' ἀπὸ θυμοῦ
 μάλλον ἐμοὶ ἔσσαι· τὸ δέ τοι καὶ ῥίγιον ἔσται.

541 ἐμεῦ

548 τὸν γ' εἴσεται

549 ἐθέλοιμι

555 δειδοικα—παρείπη

557 σοί γε

εἰ δ' οὕτω τοῦτ' ἐστίν, ἐμοὶ μέλλει φίλον εἶναι.
 ἀλλ' ἀκέουσα κάθησο, ἐμῷ δ' ἐπιπείθεο μύθῳ, 565
 μή νύ τοι οὐ χραίσμωσιν ὅσοι θεοὶ εἰς' ἐν Ὀλύμπῳ
 ἄσπον ἰόνθ', ὅτε κέν τοι ἀάπτους χεῖρας ἐφήω."

ὥς ἔφατ', ἔδρεισεν δὲ βοῶπις πότνια Ἥρη,
 καί ῥ' ἀκέουσα καθήστο, ἐπιγνάμψασα φίλον κῆρ·
 ὥχθησαν δ' ἀνὰ δῶμα Διὸς θεοὶ Οὐρανῖωνες. 570
 τοῖσιν δ' Ἥφαιστος κλυτοτέχνης ἦρχ' ἀγορεύειν
 μητρὶ φίλῃ ἐπὶ ρῆρα φέρων, λευκωλένῳ Ἥρη·

"ἦ δὴ λοίγια φέργα τάδ' ἔσσεται οὐδ' ἔτ' ἀνεκτά,
 εἰ δὴ σφῶ' ἔνεκα θνητῶν ἐριδαίνετον ὦδε,
 ἐν δὲ θεοῖσι κολῶν ἐλαύνετον· οὐδ' ἔτι δαιτὸς 575
 ἐσθλῆς ἔσται ρῆδος, ἐπεὶ τὰ χερεῖονα νικᾷ.

μητρὶ δ' ἐγὼ παράφημι, καὶ αὐτῇ περ νοεούσῃ,
 πατρὶ φίλῳ ἐπὶ ρῆρα φέρειν Δίί, ὅφρα μὴ αὐτε
 νεικείησι πατήρ, σὺν δ' ἡμῖν δαῖτα τaráξη.
 εἰ περ γάρ κ' ἐθέλησιν Ὀλύμπιος ἄστεροπητῆς 580
 ἐξ ἐδέων στυφελίξαι—ὁ γὰρ πολὺ φέρτατός ἐστιν.
 ἀλλὰ σὺ τόν γε ρέπεσσι καθάπτεσθαι μαλακοῖσιν·
 αὐτίκ' ἔπειθ' ἵλαος Ὀλύμπιος ἔσσεται ἡμῖν."

ὥς ἄρ' ἔφη, καὶ ἀναΐξας δέπας ἀμφικύπελλον
 μητρὶ φίλῃ ἐν χειρὶ τίθει, καί μιν προσέφειπε· 585

"τέτλαθι, μῆτερ ἐμή, καὶ ἀνάσχεο, κηδομένη περ,
 μή σε φίλην περ εἰούσαν ἐν ὀφθαλμοῖσι ρίδωμαι
 θεινομένην, τότε δ' οὐ τι δυνήσομαι ἀχνύμενός περ
 χραισμεῖν· ἀργαλέος γὰρ Ὀλύμπιος ἀντιφέρεσθαι.
 ἦδη γάρ με καὶ ἄλλοτ' ἀλεξέμεναι μεμαῶτα 590
 ῥίψε ποδὸς τεταγὼν ἀπὸ βηλῶο θεσπεσίῳ.
 πᾶν δ' ἡμάρ φερόμην, ἅμα δ' ἡελίῳ καταδύντι
 κάππεσον ἐν Δήμνῳ· ὀλίγος δ' ἔτι θυμὸς ἐνῆεν·
 ἔνθα με Σίντιες ἄνδρες ἄφαρ κομίσαντο πεσόντα."

567 ἐφείω

576 ἔσσεται

574 σφῶ

582 γ' ἐπέεσσι

575 οὐδέ τι

591 βηλοῦ

ὥς φάτο, μείδησεν δὲ θεὰ λευκώλενος Ἥρη, 595
 μειδήσασα δὲ παιδὸς ἐδέξατο χειρὶ κύπελλον.
 αὐτὰρ ὁ τοῖς ἄλλοισι θεοῖς ἐνδέξια πᾶσι
 φοινοχόει γλυκὺ νέκταρ ἀπὸ κρητῆρος ἀφύσσων.
 ἄσβεστος δ' ἄρ' ἐνὼρτο γέλος μακάρεσσι θεοῖσιν,
 ὥς φίδον Ἥφαιστον διὰ δώματα ποιπνύοντα. 600

ὥς τότε μὲν πρόπαν ἦμαρ ἐς ἥλιον καταδύντα
 δαίνυντ', οὐδέ τι θυμὸς ἐδεύετο δαιτὸς ἐφίσης,
 οὐ μὲν φόρμιγγος περικαλλέος, ἣν ἔχ' Ἀπόλλων,
 Μουσάων θ', αἱ ἄειδον ἀμειβόμεναι φοπὶ καλῇ.

αὐτὰρ ἐπεὶ κατέδυ λαμπρὸν φάος ἡέλιοιο, 605
 οἱ μὲν κακκείοντες ἔβαν φοῖκόνδε ἑκάστος,
 ἦχι ἑκάστω δῶμα περικλυτὸς ἀμφιγυήεις
 Ἥφαιστος ποίησε φιδυίῃσι πραπίδεσσι.

Ζεὺς δὲ πρὸς ὃν λέχος ἦι Ὀλύμπιος ἀστεροπητής,
 ἔνθα πάρος κοιμᾶθ', ὅτε μιν γλυκὺς ὕπνος ἰκάνοι· 610
 ἔνθα καθεῦδ' ἀναβάς, παρὰ δὲ χρυσόθρονος Ἥρη.

ΙΛΙΑΔΟΣ Β.

Ἄλλοι μὲν ῥα θεοὶ τε καὶ ἄνδρες ἵπποκορυσταὶ
εὖδον παννύχιοι, Δία δ' οὐκ ἔχε ῥήδυμος ὕπνος,
ἀλλ' ὃ γε μερμήριζε κατὰ φρένα ὥς Ἀχιλῆα
τιμήσει', ὀλέσαι δὲ πολέας ἐπὶ νηυσὶν Ἀχαιῶν.
ἦδε δέ ῥοι κατὰ θυμὸν ἀρίστη φαίνετο βουλή, 5
πέμψαι ἐπ' Ἀτρεΐδῃ Ἀγαμέμνονι οὐλον Ὀνειρον·
καί μιν φωνήσας φέπεα πτερόεντα προσηύδα·

“βάσκ' ἴθι, οὐλος Ὀνειρε, θεὰς ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν·
ἐλθὼν ἐς κλισίην Ἀγαμέμνονος Ἀτρεΐδαο
πάντα μάλ' ἀτρεκέως ἀγορευέμεν ὥς ἐπιτέλλω. 10
θωρήξαι ῥε κέλευε κάρη κομάοντας Ἀχαιοὺς
πανσυδίῃ· νῦν γάρ κεν ἔλοι πόλιν εὐρυάγυιαν
Τρώων· οὐ γὰρ ἔτ' ἀμφὶς Ὀλύμπια δώματ' ἔχοντες
ἀθάνατοι φράζονται· ἐπέγναμψεν γὰρ ἅπαντας
Ἥρη λισσομένη, Τρώεσσι δὲ κήδε' ἐφήπται.” 15

ὥς φάτο, βῆ δ' ἄρ' Ὀνειρος, ἐπεὶ τὸν μῦθον ἄκουσε.
καρπαλίμως δ' ἵκανε θεὰς ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν,
βῆ δ' ἄρ' ἐπ' Ἀτρεΐδην Ἀγαμέμνονα· τὸν δ' ἐκίχανεν
εὖδοντ' ἐν κλισίῃ, περὶ δ' ἀμβρόσιος κέχυθ' ὕπνος.
στῇ δ' ἄρ' ὑπὲρ κεφαλῆς Νηληϊῶ υἱὶ φοικῶς, 20

Νέστορι, τὸν ῥα μάλιστα γερόντων τί' Ἀγαμέμνων·
τῷ μιν ἐφεισάμενος προσεφώνεε θεῖος Ὀνειρος·

“ εὔδεις, Ἀτρέος υἱὲ δαΐφρονος ἵπποδάμοιο ;
οὐ χρὴ παννύχιον εὔδειν βουληφόρον ἄνδρα,
ὃ λαοὶ τ' ἐπιτετράφαται καὶ τόσσα μέμηλε. 25
νῦν δ' ἐμέθεν ξύνες ὦκα· Διὸς δέ τοι ἄγγελός εἰμι,
ὅς σε' ἄνευθεν ἐὼν μέγα κήδεται ἡδ' ἐλεαίρει.
θωρήξαί σ' ἐκέλευσε κάρη κομάοντας Ἀχαιοὺς
πανσυδίῃ· νῦν γάρ κεν ἔλοις πόλιν εὐρυάγυιαν
Τρώων· οὐ γὰρ ἔτ' ἀμφὶς Ὀλύμπια δώματ' ἔχοντες 30
ἀθάνατοι φράζονται· ἐπέγναμψεν γὰρ ἅπαντας
Ἥρη λισσομένη, Τρώεσσι δὲ κήδε' ἐφῆπται
ἐκ Διός· ἀλλὰ σὺ σῆσιν ἔχε φρεσί, μηδέ σε λήθη
αἰρέετω, εὖτ' ἂν σε μελίφρων ὕπνος ἀνήῃ.”

ὥς ἄρα φωνήσας ἀπεβήσετο, τὸν δὲ λίπ' αὐτοῦ 35
τὰ φρονέοντ' ἀνὰ θυμὸν ἅ ῥ' οὐ τελέεσθαι ἔμελλον.
φῆ γὰρ ὃ γ' αἰρήσειν Πριάμου πόλιν ἡματι κείνῳ
νήπιος, οὐδὲ τὰ φείδε' ἅ ῥα Ζεὺς μήδετο φέργα·
θήσειν γὰρ ἔτ' ἔμελλεν ἐπ' ἄλγεά τε στοναχὰς τε
Τρωσί τε καὶ Δαναοῖσι διὰ κρατερὰς ὕσμινας. 40
ἔγρετο δ' ἐξ ὕπνου, θεῖῃ δέ μιν ἀμφέχυντ' ὀμφή·
ἔξετο δ' ὀρθωθείς, μαλακὸν δ' ἐνδυνε χιτῶνα,
καλὸν νηγάτεον, περὶ δὲ μέγα βάλλετο φᾶρος·
ποσσὶ δ' ὑπὸ λιπαροῖσιν ἐδήσατο καλὰ πέδιλα,
ἀμφὶ δ' ἄρ' ὥμοισιν βάλετο ξίφος ἀργυρόηλον. 45
εἴλετο δὲ σκῆπτρον πατρώιον, ἄφθιτον αἰεὶ·
σὺν τῷ ἔβη κατὰ νῆας Ἀχαιῶν χαλκοχιτῶνων.

ἡὼς μὲν ῥα θεὰ προσεβήσετο μακρὸν Ὀλυμπον
Ζηνὶ φάος φερέουσα καὶ ἄλλοις' ἀθανάτοισιν·
αὐτὰρ ὁ κηρύκεσσι λιγυφθόγγοισι κέλευσε 50
κηρύσσειν ἀγορήνδε κάρη κομάοντας Ἀχαιοὺς·

οἱ μὲν ἐκήρυσσον, τοὶ δ' ἠγείροντο μάλ' ὦκα.

βουλὴν δὲ πρῶτον μεγαθύμων ἔζε γερόντων
Νεστορέη παρὰ νηὶ Πυλοιγενέος βασιλῆος.

τοὺς ὃ γε συγκαλέσας πυκινὴν ἠρτύνετο βουλήν· 55

“κλῦτε, φίλοι· θεῖός μοι ἐνύπνιον ἦλθεν Ὀνειρος
ἀμβροσίην διὰ νύκτα· μάλιστα δὲ Νέστορι δίῳ
φεῖδός τε μέγεθός τε φυὴν τ' ἄγχιστα φεοίκει.

στῇ δ' ἄρ' ὑπὲρ κεφαλῆς καί με πρὸς μῦθον ἔφειπεν·

‘εὔδεις, Ἀτρέος υἱὲ δαΐφρονος ἵπποδάμοιο ; 60

οὐ χρὴ παννύχιον εὔδειν βουληφόρον ἄνδρα,

ὧ λαοὶ τ' ἐπιτετράφαται καὶ τόσσα μέμηλε.

νῦν δ' ἐμέθεν ξύνες ὦκα· Διὸς δέ τοι ἄγγελός εἰμι,

ὃς σέ' ἀνευθεν ἐὼν μέγα κήδεται ἡδ' ἐλεαίρει.

θωρήξαι σ' ἐκέλευσε κάρη κομάοντας Ἀχαιοὺς 65

πανσυδίῃ· νῦν γάρ κεν ἔλοις πόλιν εὐρυάγυιαν

Τρώων· οὐ γὰρ ἔτ' ἀμφὶς Ὀλύμπια δώματ' ἔχοντες

ἀθάνατοι φράζονται· ἐπέγναμψεν γὰρ ἅπαντας

Ἥρη λισσομένη, Τρώεσσι δὲ κήδε' ἐφήπται

ἐκ Διός· ἀλλὰ σὺ σῆσιν ἔχε φρεσίν· ὥς ὁ μὲν εἰπὼν

ᾤχετ' ἀποπτάμενος, ἐμὲ δὲ γλυκὺς ὕπνος ἀνῆκεν. 71

ἀλλ' ἄγετ', αἶ κέν πως θωρήξομεν νῆας Ἀχαιῶν·

πρῶτα δ' ἐγὼ φέπεσιν πειρήσομαι, ἢ θέμις ἐστί,

καὶ φεύγειν σὺν νηυσὶ πολυκλήισι κελεύσω·

ὕμεις δ' ἄλλοθεν ἄλλος ἐρητύειν φεπέεσσιν.” 75

ἦ τοι ὃ γ' ὥς φειπὼν κατ' ἄρ' ἔζετο, τοῖσι δ' ἀνέστη

Νέστωρ, ὃς ῥα Πύλοιο φάναξ ἔεν ἡμαθόεντος·

ὃ σφιν ἐὺ φρονέων ἀγορήσατο καὶ μετέφειπεν·

“ὦ φίλοι, Ἀργείων ἡγήτορες ἡδὲ μέδοντες,

εἰ μὲν τις τὸν ὄνειρον Ἀχαιῶν ἄλλος ἐνισπε, 80

ψεῦδός κεν φαῖμεν καὶ νοσφιζοίμεθα μᾶλλον·

νῦν δὲ φίδ' ὃς μέγ' ἄριστος Ἀχαιῶν εὔχεται εἶναι.

58 ἐφείκει

64 σευ

65 κομόωντας

77 ἦν

82 νῦν δ' ἶδεν

ἀλλ' ἄγετ', αἶ κέν πως θωρήξομεν νῆας Ἀχαιῶν."

ὥς ἄρα φωνήσας βουλῆς ἐξ ἤρχε νέεσθαι.
οἱ δ' ἐπανεστήσαν πεύθοντό τε ποιμένι λαῶν, 85
σκηπτοόχοι βασιλῆες· ἐπεσσεύοντο δὲ λαοί.
ἥντε φέθνε' ἴασι μελισσάων ἀδινάων,
πέτρης ἐκ γλαφυρῆς αἰεὶ νέον ἐρχομενάων·
βοτρυδὸν δὲ πέτονται ἐπ' ἄνθεσι φειαρινοῖσιν·—
αἱ μὲν τ' ἔνθα ῥάλιν πεποτήαται, αἱ δέ τε ἔνθα· 90
ὥς τῶν φέθνεα πολλὰ νεῶν ἄπο καὶ κλισιάων
ἠιόνος προπάροιθε βαθείης ἐστιχάοντο
ἱλαδὸν εἰς ἀγορήν· μετὰ δὲ σφίσιν Ὀσσα δεδήει
ὀτρύνουσ' ἰέναι, Διὸς ἄγγελος· οἱ δ' ἀγέροντο.
τετρήχει δ' ἀγορή, ὑπὸ δὲ στεναχίζετο γαῖα 95
λαῶν ἰζόντων, ὄμαδος δ' ἕεν· ἐννέα δὲ σφεας
κήρυκες βοάοντες ἐρήτυον, εἴ ποτ' αὐτῆς
σχοίατ', ἀκούσειαν δὲ διοτρεφέων βασιλῆων.
σπουδῇ δ' ἔξετο λαός, ἐρήτυθεν δὲ καθ' ἔδρας
παυσάμενοι κλαγγῆς· ἀνὰ δὲ κρείων Ἀγαμέμνων 100
ἔστη σκῆπτρον ἔχων, τὸ μὲν Ἥφαιστος κάμε τεύχων·—
Ἥφαιστος μὲν δῶκε Διὶ Κρονίῳνι φάνακτι,
αὐτὰρ ἄρα Ζεὺς δῶκε διακτόρῳ ἀργεῖφόντῃ·
Ἑρμείας δὲ φάναξ δῶκεν Πέλοπι πληξίππῳ,
αὐτὰρ ὁ αὖτε Πέλοψ δῶκ' Ἀτρείϊ, ποιμένι λαῶν· 105
Ἀτρεὺς δὲ θνήσκων ἔλιπεν πολύφαρμι Θυέστῃ,
αὐτὰρ ὁ αὖτε Θυέστ' Ἀγαμέμνονι λείπε φορῆναι,
πολλῇσιν νήσοισι καὶ Ἀργεῖ παντὶ φανάσσειν·—
τῷ ὃ γ' ἐρεισάμενος φέπε' Ἀργεῖοισι μετηύδα·
"ὦ φίλοι, ἥρωες Δαναοί, θεράποντες Ἀρης, 110
Ζεὺς με μέγα Κρονίδης ἀάτῃ ἐνέδησε βαρεῖν,
σχέτλιος, ὃς πρὶν μὲν μοι ὑπέσχετο καὶ κατένευσε
Γίλιον ἐκπέρσαντ' εὐτειχεά ἀπονέεσθαι,

86 σκηπτοῦχοι

87 ἔθνεα εἰσι

92 ἐστιχάωντο

96 ἦν

97 βοόωντες

111 ἄτῃ

113 εὐτείχεον

νῦν δὲ κακὴν ἀπάτην βουλευσατο, καί με κελεύει
 δυσκλέε' Ἄργος ἰκέσθαι, ἐπεὶ πολὺν ὤλεσα λαόν. 115
 οὕτω που Διὶ μέλλει ὑπερμενείϊ φίλον εἶναι,
 ὃς δὴ πολλάων πολίων κατέλυσε κάρηνα
 ἥδ' ἔτι καὶ λύσει· τοῦ γὰρ κράτος ἐστὶ μέγιστον.
 αἰσχροὺν γὰρ τόδε γ' ἐστὶ καὶ ἐσσομένοισι πυθέσθαι,
 μὰ ψ οὕτω τοιόνδε τοσόνδε τε λαὸν Ἀχαιῶν 120
 ἄπρηκτον πόλεμον πολεμιζέμεν ἥδὲ μάχεσθαι
 ἀνδράσι παυροτέροισι· τέλος δ' οὐ πῶ τι πέφανται.
 εἴ περ γάρ κ' ἐθέλοιμεν Ἀχαιοὶ τε Τρῶές τε
 ὄρκια πιστὰ ταμόντες ἀριθμηθήμεναι ἄμφω,
 Τρῶες μὲν λέξασθαι ἐφέστιοι ὅσοι ἔασιν, 125
 ἡμεῖς δ' ἐς δεκάδας διακοσμηθήμεν' Ἀχαιοί,
 Τρώων δ' ἄνδρα ἑκάστοι ἐλοίμεθα φοινοχοεύειν,
 πολλαὶ κεν δεκάδες δευοίατο φοινοχόοιο.
 τόσσον ἐγὼ φημι πλέας ἔμμεναι υἱᾶς Ἀχαιῶν
 Τρώων, οἳ ναίουσι κατὰ πτόλιν· ἄλλ' ἐπίκουροι 130
 πολλέων ἐκ πολίων ἐγχεσπαλοι ἄνδρες ἔνεισιν,
 οἳ με μέγα πλάζουσιν καὶ οὐκ ἔαουσ' ἐθέλοντα
 Φίλιον ἐκπέρσαι, εὐὲν ναιόμενον πτολίεθρον.
 ἐννέα δὴ βεβάασιν Διὸς μεγάλου ἐνιαυτοί,
 καὶ δὴ δοῦρα σέσηπε νεῶν καὶ σπάρτα λέλυνται· 135
 αἱ δέ που ἡμέτεραι ἄλοχοι καὶ νήπια τέκνα
 ἦατ' ἐνὶ μεγάροις ποτιδέγμεναι· ἄμμι δὲ φέργον
 αὐτῶς ἀκράαντον, οὐ εἵνεκα δεῦρ' ἰκόμεσθα.
 ἄλλ' ἄγεθ', ὥς ἂν ἐγὼ φεῖπω, πειθώμεθα πάντες·
 φεύγωμεν σὺν νηυσὶ φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν· 140
 οὐ γὰρ ἔτι Τροίην αἰρήσομεν εὐρυάγυιαν."

ὣς φάτο, τοῖσι δὲ θυμὸν ἐνὶ στήθεσσι ὄρινε
 πᾶσι μετὰ πληθύν, ὅσοι οὐ βουλῆς ἐπάκουσαν.
 κινήθη δ' ἀγορὴ φῆ κύματα μακρὰ θαλάσσης,

115 δυσκλέα

121 πολεμίζειν

126 διακοσμηθεῖμεν vel -ῆμεν

132 εἰῶσ'

137 εἶατ' etc.

πόντοί' Ἰκαρίοιο, τὰ μὲν τ' Εὐρός τε Νότος τε
ὥρορ' ἐπαΐξας πατρὸς Διὸς ἐκ νεφελάων. 145

ὥς δ' ὅτε κινήσῃ Ζέφυρος βαθὺ λήιον ἐλθών,
λάβρος ἐπαιγίζων, ἐπὶ τ' ἡμύει ἀσταχύεσσιν,
ὥς τῶν πᾶσ' ἀγορὴ κινήθη. τοὶ δ' ἀλαλητῶ
νῆας ἔπ' ἐσσεύοντο, ποδῶν δ' ὑπένερθε κονίη 150
ἴστατ' ἀειρομένη· τοὶ δ' ἀλλήλοισι κέλευον
ἄπτεσθαι νηῶν ἥδ' ἐλκέμεν εἰς ἄλα δῖαν,
οὐρούς τ' ἐξεκάθαιρον· αὕτῃ δ' οὐρανὸν ἴκε
φοίκαδε ῥιεμένων· ὑπὸ δ' ἦρεον ἔρματα νηῶν.

ἔνθα κεν Ἀργεῖοισιν ὑπέρμορα νόστος ἐτύχθη, 155
εἰ μὴ Ἀθηναίην Ἥρῃ πρὸς μῦθον ἔφειπεν·

“ὦ πόποι, αἰγιόχοιο Διὸς τέκος, ἀτρυτώνη,
οὕτω δὴ φοῖκόνδε φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν
Ἀργεῖοι φεύξονται ἐπ' εὐρέα νῶτα θαλάσσης;
καδ δέ κεν εὐχολὴν Πριάμῳ καὶ Τρωσὶ λίποιεν 160
Ἀργεῖην Ἑλένην, ἧς εἵνεκα πολλοὶ Ἀχαιῶν
ἐν Τροίῃ ἀπόλουντο, φίλης ἀπὸ πατρίδος αἷης.
ἀλλ' ἴθι νῦν κατὰ λαὸν Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων·
σοῖσ' ἀγανοῖσι φέπεσσιν ἐρήτυε φῶτα ῥέκαστον,
μηδ' ἕαε νῆας ἄλαδ' ἐλκέμεν ἀμφιφελίσσας.” 165

ὥς ἔφατ', οὐδ' ἀπίθησε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·
βῆ δέ κατ' Οὐλύμποιο καρήνων αἶξασα.

εὗρεν ἔπειτ' Ὀδυσῆα, Διὶ μῆτιν ἀτάλαντον,
ἑσταότ'· οὐδ' ὅ γε νηὸς εὖσσέλμοιο μελαίνης 170
ἄπτετ', ἐπεὶ μιν ἄχος κραδίην καὶ θυμὸν ἴκανε.
ἀγχοῦ δ' ἴσταμένη προσέφη γλαυκῶπις Ἀθήνη·

“διογενὲς Λαερτιάδη, πολυμήχαν' Ὀδυσσεῦ,
οὕτω δὴ φοῖκόνδε φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν
φεύξεσθ' ἐν νήεσσι πολυκλήισι πεσόντες; 175
καδ δέ κεν εὐχολὴν Πριάμῳ καὶ Τρωσὶ λίποιτε

καρπαλίμως δ' ἴκανε θοὰς ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν. 168

Ἀργεῖην Ἑλένην, ἧς εἵνεκα πολλοὶ Ἀχαιῶν
ἐν Τροίῃ ἀπόλουντο, φίλης ἀπὸ πατρίδος αἵης.
ἀλλ' ἴθι νῦν κατὰ λαὸν Ἀχαιῶν, μηδ' ἔτ' ἐρώει·
σοῖς' ἀγανοῖσι φέπεσσιν ἐρήτυε φῶτα ἑκάστον, 180
μηδ' ἔαε νῆας ἅλαδ' ἐλκέμεν ἀμφιφελίσσας."

ὥς φάθ', ὁ δὲ ξυνέηκε θεᾶς φόπα φωνησάσης,
βῆ δὲ θέειν, ἀπὸ δὲ χλαῖναν βάλε· τὴν δ' ἐκόμισσε
κῆρυξ Εὐρυβάτης Ἰθακήσιος, ὅς ῥοι ὀπήδει.
αὐτὸς δ' Ἀτρεΐδα Ἀγαμέμνωνος ἀντίος ἐλθὼν 185
δέξατό ῥοι σκῆπτρον πατρώιον, ἄφθιτον αἰεὶ·
σὺν τῷ ἔβη κατὰ νῆας Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων.

ὅν τινα μὲν βασιλῆα καὶ ἔξοχον ἄνδρα κιχείη,
τὸν δ' ἀγανοῖσι φέπεσσιν ἐρητύσασκε παραστάς·
"δαιμόνι', οὐ σε φέροικε κακὸν ὥς δεδφίσσεσθαι, 190
ἀλλ' αὐτὸς τε κάθησο καὶ ἄλλους ἴδρυε λαούς.
οὐ γάρ πω σάφα φοῖσθ' οἷος νόος Ἀτρεΐωνος·
νῦν μὲν πειράεται, τάχα δ' ἵψεται νῆας Ἀχαιῶν.
ἐν βουλῇ δ' οὐ πάντες ἀκούσαμεν οἶον ἔφειπε.
μή τι χολωσάμενος ῥέξῃ κακὸν νῆας Ἀχαιῶν· 195
θυμὸς δὲ μέγας ἐστὶ διοτρεφέων βασιλῆων·
τιμὴ δ' ἐκ Διὸς ἐστί, φιλεῖ δέ ῥε μητίετα Ζεὺς."

ὃν δ' αὖ δῆμοι' ἄνδρα φίδοι βοᾶοντά τ' ἐφεύροι,
τὸν σκῆπτρῳ ἐλάσασκεν ὁμοκλήσασκέ τε μύθῳ·
"δαιμόνι', ἀτρέμας ἦσο καὶ ἄλλων μῦθον ἄκουε, 200
οἱ σέο φέρτεροί εἰσι, σὺ δ' ἀπτόλεμος καὶ ἀναλκίς,
οὔτε ποτ' ἐν πολέμῳ ἐναρίθμιος οὔτ' ἐνὶ βουλῇ.
οὐ μὲν πῶς πάντες βασιλεύσομεν ἐνθάδ' Ἀχαιοί·
οὐκ ἀγαθὸν πολυκοιρανίη· εἷς κοίρανος ἔστω,
εἷς βασιλεύς, ᾧ ἔδωκε Κρόνου παῖς ἀγκυλομήτεω." 205

σκῆπτρόν τ' ἠδὲ θέμιστας, ἵνα σφίσι βασιλεύῃ. 206

180 σοῖς δ' ἀγανοῖς ἐπέεσσιν

181 μηδὲ ἔα

185 Ἀτρεΐδew

189 ἀγανοῖς ἐπέεσσιν

190 δειδίσσεσθαι

193 πειράται

198 δῆμον, δῆμον τ'—βοόωντά

ὥς ὃ γε κοιρανέων δίεπε στρατόν· οἱ δ' ἀγορήνδε
αὐτίς ἐπεσσεύοντο νεῶν ἄπο καὶ κλισιάων
φηχῇ, ὥς ὅτε κῦμα πολυφλοίσβοιο θαλάσσης
αἰγιαλῷ μέγала βρέμεται, σμαραγεῖ δέ τε πόντος. 210

ἄλλοι μὲν ῥ' ἔζοντο, ἐρήτυθεν δὲ καθ' ἔδρας·
Θερσίτης δ' ἔτι μῶνος ἀμετροφεπῆς ἐκολῶα,
ὃς φέπεα φρεσὶ ῥῆσιν ἄκοσμά τε πολλά τε φεῖδει,
μάψ, ἀτὰρ οὐ κατὰ κόσμον, ἐριζέμεναι βασιλεῦσιν,
ἀλλ' ὃ τί ῥοι φείσαιο γελοῖον Ἀργεῖοισιν 215

ἔμμεναι. αἰσχιστος δὲ ἀνὴρ ὑπὸ Φίλιον ἦλθε·
φορκὸς ἔεν, χωλὸς δ' ἕτερον πόδα· τῷ δέ ῥοι ὦμω
κυρτῷ, ἐπὶ στήθος συνοκωχότε· αὐτὰρ ὑπερθε
φοξὸς ἔεν κεφαλὴν, ψεδνὴ δ' ἐπενήνοθε λάχνη.
ἔχθιστος δ' Ἀχιλῇι μάλιστ' ἔεν ἦδ' Ὀδυσῇι· 220
τῷ γὰρ νεικείεσκε· τότε αὐτ' Ἀγαμέμνονι δῖω
ὀξέα κεκληγῶς λέγ' ὀνείδεα· τῷ δ' ἄρ' Ἀχαιοὶ
ἐκπάγλως κοτέοντο, νεμέσσηθέν τ' ἐνὶ θυμῷ.

αὐτὰρ ὁ μακρὰ βοῶν Ἀγαμέμνονα νείκεε μύθῳ·
“ Ἀτρεΐδῃ, τέο δ' αὐτ' ἐπιμέμφεαι ἠδὲ χατίζεις ; 225

πλείαί τοι χαλκοῦ κλισίαι, πολλαὶ δὲ γυναῖκες
εἰσὶν ἐνὶ κλισίῃσ' ἐξαίρετοι, ἅς τοι Ἀχαιοὶ
πρωτίστῳ δίδομεν, εὔτε πτολίεθρον ἔλωμεν.
ἦ ἔτι καὶ χρυσοῦ ἐπιδεύεαι, ὃν κέ τις οἴσει
Τρώων ἵπποδάμων ἐκ Φιλίου υἱὸς ἄποινα, 230

ὃν κεν ἐγὼ δήσας ἀγάγω ἢ ἄλλος Ἀχαιῶν,
ἢ ἔτι γυναῖκα νέην, ἵνα μίσγῃ ἐν φιλότῃτι,
ἦν τ' αὐτὸς ἀπονόσφι κατίσχη ; οὐ μὲν ἔοικεν
ἀρχὸν εὐντα κακῶν ἐπιβασκέμεν υἱας Ἀχαιῶν.
ὦ πέπονες, κάκ' ἐλέγχε', Ἀχαιίδες, οὐκέτ' Ἀχαιοί, 235
φοίκαδὲ περ σὺν νηυσὶ νεώμεθα, τὸν δ' ἐάωμεν

210 μεγάλῳ

213 ὅς ῥ', ὅσσ' — ἦδει, ἦδη

217 ἔην

218 συνοκωχότε

219 ἔην

220 ἦν

228 εὐτ' ἂν

232 μίσγειαι

233 κατίσχειαι

236 τόνδε δ' ἐάωμεν

αὐτοῦ ἐνὶ Τροίῃ γέρα πεσσέμεν, ὅφρα ρίδηται
 ἢ ῥά τί 'φοι χ' ἡμεῖς προσαμύνομεν ἢ καὶ οὐκί·
 ὃς καὶ νῦν Ἀχιλλῆα, 'φέο μέγ' ἀμείνονα φῶτα,
 ἠτίμησεν· ἐλὼν γὰρ ἔχει γέρας, αὐτὸς ἀπούρας. 240
 ἀλλὰ μάλ' οὐκ Ἀχιλλῇ χόλος φρεσίν, ἀλλὰ μεθήμων·
 ἦ γὰρ ἄν, Ἀτρεΐδῃ, νῦν ὕστατα λωβήσαιο."

ὥς φάτο νεικείων Ἀγαμέμνονα, ποιμένα λαῶν,
 Θερσίτης· τῷ δ' ὦκα παρίστατο δῖος Ὀδυσσεύς,
 καί μιν ὑπόδρα ριδὼν χαλεπῷ ἠνίπαπε μύθῳ· 245
 "Θερσίτ' ἀκριτόμυθε, λιγύς περ ἐὼν ἀγορητής,
 ἴσχεο, μηδ' ἔθελ' οἷος ἐριζέμεναι βασιλεῦσιν.
 οὐ γὰρ ἐγὼ σέο φημὶ χερείοτερον βροτὸν ἄλλον
 ἔμμεναι, ὅσσοι ἄμ' Ἀτρεΐδῃσ' ὑπὸ Φίλιον ἦλθον.
 τῷ οὐκ ἂν βασιλῆας ἀνὰ στόμ' ἔχων ἀγορεύοις, 250
 καί σφιν ὀνειδέά τε προφέροις, νόστον τε φυλάσσοις.
 οὐδέ τί πω σάφα ρίδμεν ὅπως ἔσται τάδε φέργα,
 ἦ εὐ ἢ κακῶς νοστήσομεν νῆες Ἀχαιῶν.

τῷ νῦν Ἀτρεΐδῃ Ἀγαμέμνονι, ποιμένι λαῶν,
 ἦσαι ὀνειδίζων, ὅτι 'φοι μάλα πολλὰ διδοῦσιν 255
 ἥρωες Δαναοί· σὺ δὲ κερτομέων ἀγορεύεις.
 ἀλλ' ἔκ τοι φερέω, τὸ δὲ καὶ τετελεσμένον ἔσται·
 εἴ κ' ἔτι σ' ἀφραίνοντα κιχήσομαι ὥς νύ περ ὦδε,
 μηκέτ' ἔπειτ' Ὀδυσῇ κάρη ὥμοισιν ἐπείη,
 μηδ' ἔτι Τηλεμάχοιο πατὴρ κεκλημένος εἶην, 260
 εἰ μὴ ἐγὼ σε λαβὼν ἀπὸ μὲν φίλα 'φείματα δύσω,
 χλαῖνάν τ' ἠδὲ χιτῶνα, τά τ' αἰδόα ἀμφικαλύπτει,
 αὐτὸν δὲ κλαίοντα θοὰς ἐπὶ νῆας ἀφήσω
 πεπληγὼς ἀγορήθεν ἀφεικέσσι πληγῇσιν."

ὥς ἄρ' ἔφη, σκῆπτρῳ δὲ μετάφρενον ἠδὲ καὶ ὦμῳ 265
 πληῆξεν· ὁ δ' ἰδνώθη, θαλερὸν δέ 'φοι ἔκπεσε δάκρυ.
 σμῶδιξ δ' αἵματόεσσα μεταφρένου ἐξυπανέστη
 σκῆπτρου ὑπο χρυσείου· ὁ δ' ἄρ' ἔζετο τάρβησέν τε,

ἀλγήσας δ' ἀχρεῖα φιδὼν ἀπομόρξατο δάκρυ.
οἱ δὲ καὶ ἀχνύμενοί περ ἐπ' αὐτῷ ῥηδὺ γέλασσαν, 270
ὧδε δέ τις φείπεσκε φιδὼν ἐς πλησίον ἄλλον·

“ὦ πόποι, ἦ δὴ μυρί' Ὀδυσσεὺς ἐσθλὰ φέφοργε
βουλὰς τ' ἐξάρχων ἀγαθὰς πόλεμόν τε κορύσσων·
νῦν δὲ τόδε μέγ' ἄριστον ἐν Ἀργεῖοισιν ἔρεξεν,
ὃς τὸν λωβητῆρα φεπεσβόλον ἔσχ' ἀγοράων. 275
οὐ θήν μιν πάλιν αὖτις ἀνήσει θυμὸς ἀγήνωρ
νικεῖειν βασιλῆας ὀνειδεῖοισι φέπεσσιν.”

ὥς φάσαν ἡ πληθὺς· ἀνὰ δ' ὁ πτολίπορθος Ὀδυσσεὺς
ἔστη σκῆπτρον ἔχων. παρὰ δὲ γλαυκῶπις Ἀθήνη
φειδομένη κήρυκι σιωπᾶν λαὸν ἀνώγει, 280
ὥς ἅμα ῥοι πρῶτοί τε καὶ ὕστατοι νῆες Ἀχαιῶν
μῦθον ἀκούσειαν καὶ ἐπιφρασσαίατο βουλήν.
ὁ σφιν ἐὺ φρονέων ἀγορήσατο καὶ μετέφειπεν·

“Ἀτρεΐδῃ, νῦν γ' ἄρ σε, φάναξ, ἐθέλουσιν Ἀχαιοὶ
πᾶσιν ἐλέγχιστον θέμεναι μερόπεσσι βροτοῖσιν, 285
οὐδέ τοι ἐκτελέουσιν ὑπόσχεσιν, ἣν περ ὑπέσταν
ἐνθάδ' ἔτι στείχοντες ἀπ' Ἀργεος ἵπποβότοιο,
Γίλιον ἐκπέρσαντ' εὐτειχεᾶ ἀπονέεσθαι·
ὥς τε γὰρ ἦ παῖδες νεαροὶ χῆραί τε γυναῖκες
ἀλλήλοισιν ὀδύρονται φοῖκόνδε νέεσθαι. 290
ἦ μὲν καὶ πόνος ἐστὶν ἀνιηθέντ' ἀνέχεσθαι·
καὶ γὰρ τίς θ' ἕνα μῆνα μένων ἀπὸ ῥῆς ἀλόχοιο
ἀσχαλάει σὺν νηὶ πολυζύγῳ, ὃν περ ἄελλαι
χειμέριαι φειλέωσιν ὀρινομένη τε θάλασσα,
ἡμῖν δ' ἔννατός ἐστι περιτροπέων ἐνιαυτὸς 295
ἐνθάδε μιμνόντεσσι· τῷ οὐ νεμεσίζομ' Ἀχαιοὺς
ἀσχαλάειν παρὰ νηυσὶ κορωνίσιν· ἀλλὰ καὶ ἔμπης
αἰσχρόν τοι δφηρόν τε μένειν κενεόν τε νέεσθαι.

269 ἀχρεῖον

288 εὐτείχεον

293 ἀσχαλάει

281 ἅμα θ' οἱ

289 ἦ

295 εἷνατός

284 γάρ vel δὴ

291 ἀνιηθέντα νέεσθαι

297 ἀσχαλάειν

τλήτε, φίλοι, καὶ μείνατ' ἐπὶ χρόνον, ὅφρα δαῶμεν
 ἢ ἐτεὸν Κάλχας μαντεύεται ἢ καὶ οὐκί. 300
 εὖ γὰρ δὴ τόδε φίδμεν ἐνὶ φρεσίν, ἐστὲ δὲ πάντες
 μάρτυροι, οὓς μὴ κῆρες ἔβαν θανάτοιο φέρουσαι·
 χθιζά τε καὶ πρωίζ', ὅτ' ἐς Αὐλίδα νῆες Ἀχαιῶν
 ἠγερέθοντο κακὰ Πριάμῳ καὶ Τρωσὶ φέρουσαι,
 ἡμεῖς δ' ἀμφὶ περὶ κρήνην ἱερούς κατὰ βωμούς 305
 ἔρδομεν ἀθανάτοισι τεληέσσας ἐκατόμβας,
 καλῇ ὑπὸ πλατανίστῳ, ὅθεν ῥέεν ἀγλαὸν ὕδωρ,
 ἔνθ' ἐφάνη μέγα σῆμα· δράκων ἐπὶ νῶτα δαφεινός,
 σμερδαλέος, τὸν ῥ' αὐτὸς Ὀλύμπιος ἦκε φάοςδε,
 βωμοῦ ὑπαίξας πρὸς ῥα πλατάνιστον ὄρουσεν. 310
 ἔνθα δ' ἔσαν στρουθοῖο νεοσσοί, νήπια τέκνα,
 ὅζω ἐπ' ἀκροτάτῳ, πετάλοισ' ὑποπεπτηῶτες,
 ὀκτώ, ἀτὰρ μήτηρ ἐνάτη ἕεν, ἣ τέκε τέκνα.
 ἔνθ' ὁ γε τοὺς ἐλεεινὰ κατήσθιε τετριγῶτας·
 μήτηρ δ' ἀμφεποτᾶτο ὀδυρομένη φίλα τέκνα, 315
 τὴν δὲ ἑλελιζάμενος πτερύγος λάβεν ἀμφιαχυῖαν.
 αὐτὰρ ἐπεὶ κατὰ τέκνα φάγε στρουθοῖο καὶ αὐτήν,
 τὸν μὲν ἀφίζηλον θῆκεν θεός, ὅς περ ἔφηνεν·
 [λᾶαν γάρ μιν ἔθηκε Κρόνου παῖς ἀγκυλομήτεω·]
 ἡμεῖς δ' ἐσταότες θαυμάζομεν οἶον ἐτύχθη. 320
 ὥς οὖν δφεινὰ πέλωρα θεῶν εἰσῆλθ' ἐκατόμβας,
 Κάλχας δ' αὐτίκ' ἔπειτα θεοπροπέων ἀγόρευε·
 'τίπτ' ἄνεω ἐγένεσθε, κάρη κομάοντες Ἀχαιοί;
 ἡμῖν μὲν τόδ' ἔφηνε τέρας μέγα μητίετα Ζεὺς,
 ὄψιμον ὄψιτέλεστον, ὅο κλέος οὐ ποτ' ὀλεῖται. 325
 ὥς οὗτος κατὰ τέκνα φάγε στρουθοῖο καὶ αὐτήν,
 ὀκτώ, ἀτὰρ μήτηρ ἐνάτη ἕεν, ἣ τέκε τέκνα,
 ὥς ἡμεῖς τοσσαῦτα φέτεα πολεμίζομεν αὖθι,
 τῷ δεκάτῳ δὲ πόλιν αἰρήσομεν εὐρυάγυιαν.'

309 φάοςδε

323 κομόωντες

313 ἦν

325 ὄου

316 δ' ἐλελιζάμενος—ἀμφιαχυῖαν

327 ἦν

328 τοσσαῦτ' ἔτεα

κεῖνος τὼς ἀγόρευε· τὰ δὲ νῦν πάντα τελεῖται. 330
 ἀλλ' ἄγε, μίμνετε πάντες, εὐκνήμιδες Ἀχαιοί,
 αὐτοῦ, εἰς ὃ κε φάστυ μέγα Πριάμοιο ἔλωμεν."

ὥς ἔφατ', Ἀργεῖοι δὲ μέγ' εἶαχον—ἀμφὶ δὲ νῆες
 σμερδαλέον κονάβησαν ἀϋσάντων ὑπ' Ἀχαιῶν—
 μῦθον ἐπαινήσαντες Ὀδυσσῆος θεῖοιο. 335

τοῖσι δὲ καὶ μετέφειπε Γερῆνιος ἱππότα Νέστωρ·

"ὦ πόποι, ἦ δὲ παισὶ φοϊκότες ἀγοράεσθε
 νηπιάχοισ', οἷσ' οὐ τι μέλει πολεμήια φέργα.

πῇ δὲ συνθεσῖαι τε καὶ ὅρκια βήσεται ἡμῖν;
 ἐν πυρὶ δὲ βουλαί τε γενοίατο μήδεά τ' ἀνδρῶν 340

σπονδαί τ' ἄκρητοι καὶ δεξιαί, ἧς' ἐπέπιθμεν·
 αὐτὼς γὰρ φεπέεσσ' ἐριδαίνομεν, οὐδέ τι μῆχος
 εὐρέμεναι δυνάμεσθα, πολὺν χρόνον ἐνθάδ' ἐόντες.

Ἀτρεΐδῃ, σὺ δ' ἔθ' ὥς πρὶν ἔχων ἀστεμφέα βουλήν
 ἄρχεν' Ἀργεῖοισι κατὰ κρατερὰς ὑσμίνας, 345

τοὺς δ' ἔαε φθινύθειν, ἓνα καὶ δύο, τοί κεν Ἀχαιῶν
 νόσφιν βουλεύωσ'—ἄνυσις δ' οὐκ ἔσσεται αὐτῶν—

πρὶν Ἀργοςδ' ἰέναι, πρὶν καὶ Διὸς αἰγιόχοιο
 γνῶμεναι εἴ τε ψεῦδος ὑπόσχεσις εἴ τε καὶ οὐκί.

φημὶ γὰρ οὖν κατανεῦσαι ὑπερμενέα Κρονίωνα
 ἥματι τῷ, ὅτε νηυσὶν ἐν ὠκυπόροισιν ἔβαινον 350

Ἀργεῖοι Τρώεσσι φόνον καὶ κῆρα φέροντες,
 ἀστράπτων ἐπιδέξι', ἐναίσιμα σήματα φαίνων.

τῷ μή τις πρὶν ἐπειγέσθω φοϊκόνδε νέεσθαι,
 πρὶν τινα παρ Τρώων ἀλόχῳ κατακοιμηθῆναι, 355

τίσασθαι δ' Ἑλένης ὀρμήματά τε στοναχάς τε.
 εἰ δέ τις ἐκπάγλως ἐθέλει φοϊκόνδε νέεσθαι,

ἀπτέσθω ῥῆς νηὸς εὐσσέλμοιο μελαίνης,
 ὄφρα πρόσθ' ἄλλων θάνατον καὶ πότμον ἐπίσπη.

ἀλλά, φάναξ, αὐτός τ' ἐν μήδεο πείθεό τ' ἄλλῳ· 360
 οὐ τοι ἀπόβλητον φέπος ἔσσεται, ὅττι κε φείπω·

κρίν' ἄνδρας κατὰ φύλα, κατὰ φρήτρας, Ἀγάμεμνον,
ὥς φρήτρη φρήτρηφιν ἀρήγη, φύλα δὲ φύλοις.
εἰ δέ κεν ὥς ἔρξης καὶ τοι πείθωνται Ἀχαιοί,
γνώσε' ἔπειθ', ὅς θ' ἡγεμόνων κακὸς ὅς τέ νυ λαῶν 365
ἦδ' ὅς κ' ἐσθλὸς ἔησι· κατὰ σφέας γὰρ μαχέονται·
γνώσεαι δ' εἰ καὶ θεσπεσίη πόλιν οὐκ ἀλαπάξεις
ἢ ἀνδρῶν κακότητι καὶ ἀφραδίῃ πολέμοιο."

τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη κρείων Ἀγαμέμνων·
"ἦ μὰν αὖτ' ἀγορῇ νικᾷς, γέρον, υἱας Ἀχαιῶν. 370
αἰ γάρ, Ζεῦ τε πάτερ καὶ Ἀθηναίῃ καὶ Ἀπολλων,
τοιούτοι δέκα μοι συμφράδμονες εἶεν Ἀχαιῶν·
τῷ κε τάχ' ἡμύσειε πόλις Πριάμοιο φάνακτος
χερσὶν ὑφ' ἡμετέρησι φαλούσά τε περθομένη τε.
ἀλλὰ μοι αἰγίοχος Κρονίδης Ζεὺς ἄλγε' ἔδωκεν, 375
ὅς με μετ' ἀπρήκτους ἔριδας καὶ νείκεα βάλλει·
καὶ γὰρ ἐγὼν Ἀχιλεὺς τε μαχεσσάμεθ' εἵνεκα κούρης
ἀντιβίοισι φέπεσσιν, ἐγὼ δ' ἦρχον χαλεπαίνων·
εἰ δέ ποτ' ἔς γε μίαν βουλεύσομεν, οὐκέτ' ἔπειτα
Τρῶσιν ἀνάβλησις κακοῦ ἔσσεται, οὐδ' ἡβαιόν. 380
νῦν δ' ἔρχεσθ' ἐπὶ δεῖπνον, ἵνα ξυνάγωμεν Ἀρηα.
εὖ μὲν τις δόρυ θηξάσθω, εὖ δ' ἀσπίδα θέσθω,
εὖ δέ τις ἵπποισιν δεῖπνον δότω ὠκυπόδεσσιν,
εὖ δέ τις ἄρματος ἀμφὶ φιδῶν πολέμοιο μεδέσθω,
ὥς κε πανημέριοι στυγερῶ κρινώμεθ' Ἀρηι· 385
οὐ γὰρ παυσωλή γε μετέσσεται οὐδ' ἡβαιόν,
εἰ μὴ νύξ ἐλθοῦσα διακρινέει μένος ἀνδρῶν.
ἰδρώσει μὲν τευ τελαμῶν ἀμφὶ στήθεσφιν
ἀσπίδος ἀμφιβρότης, περὶ δ' ἐγχεῖ χεῖρα καμείται,
ἰδρώσει δέ τέ' ἵππος εὖξοον ἄρμα τιταίνων. 390
ὃν δέ κ' ἐγὼν ἀπάνευθε μάχης ἐθέλοντα νοήσω
μιμνάζειν παρὰ νηυσὶ κορωνίσιν, οὗ ῥοι ἔπειτα

365 γνώση

384 ἀμφὶς

378 ἀντιβίοις ἐπέεσσιν

390 τευ

ἄρκιον ἐσσεῖται φυγέεν κύνας ἥδ' οἰωνούς.”

ὥς ἔφατ', Ἀργεῖοι δὲ μέγ' εἶαχον, ὥς ὅτε κῦμα
ἀκτῇ ἔφ' ὑψηλῇ, ὅτε κινήσῃ Νότος ἐλθών, 395
προβλήτι σκοπέλῳ· τὸν δ' οὐ ποτε κύματα λείπει
παντοίων ἀνέμων, ὅτ' ἂν ἐνθ' ἢ ἐνθα γένωνται.

ἀνστάντες δ' ὀρέοντο κεδασθέντες κατὰ νῆας
κάπνισσάν τε κατὰ κλισίας καὶ δεῖπνον ἔλοντο.

ἄλλος δ' ἄλλῳ ἔρεξε θεῶν αἰειγενετάων, 400

εὐχόμενος θάνατόν τε φυγεῖν καὶ μῶλον Ἀρης.

αὐτὰρ ὁ βοῦν ἱέρευσε φάναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων

πίονα πενταφέτηρον ὑπερμενείῃ Κρονίωνί,

κίκλησκεν δὲ γέροντας ἀριστῆας Παναχαιῶν,

Νέστορα μὲν πρῶτιστα καὶ Ἰδομενῆα φάνακτα, 405

αὐτὰρ ἔπειτ' Αἴαντε δύω καὶ Τυδέος υἱόν,

ῥέκτον δ' αὖτ' Ὀδυσῆα Διὶ μῆτιν ἀτάλαντον.

αὐτόματος δέ ῥοι ἦλθε βοὴν ἀγαθὸς Μενέλαος·

φείδее γὰρ κατὰ θυμὸν ἀδελφεὸν ὥς ἐπονείτο.

βοῦν δὲ περιστήσάν τε καὶ οὐλοχύτας ἀνέλοντο. 410

τοῖσιν δ' εὐχόμενος μετέφη κρείων Ἀγαμέμνων·

“Ζεῦ κύδιστε μέγιστε, κελαινεφές, αἰθέρι ναίων,

μὴ πρὶν ἐπ' ἥελιον δύναι καὶ ἐπὶ κνέφας ἐλθεῖν,

πρὶν με κατὰ πρηνὲς βαλέεν Πριάμοιο μέλαθρον

αἰθαλόεν, πρῆσαι δὲ πυρὸς δηίοιο θύρετρα, 415

Ἐκτόρεον δὲ χιτῶνα περὶ στήθεσσι δαΐξαι

χαλκῷ ῥωγαλέον· πολέες δ' ἄμφ' αὐτὸν ἑταῖροι

πρηνέες ἐν κονίῃσιν ὁδὰξ λαζοίατο γαῖαν.”

ὥς ἔφατ', οὐ δ' ἄρα πῶ ῥοι ἐπεκραΐαινε Κρονίων,

ἀλλ' ὅ γε δέκτο μὲν ἰρά, πόνον δ' ἀλίσστον ὄφελλεν. 420

αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ' εὗξαντο καὶ οὐλοχύτας προβάλοντο,

ἀνφέρυσαν μὲν πρῶτα καὶ ἔσφαξαν καὶ ἔδειραν,

μηρούς τ' ἐξέταμον κατὰ τε κνίσῃ ἐκάλυψαν

393 φυγέειν

410 περιστήσαντο

394 ἴαχον

414 βαλέειν

409 ἦδεε

422 ἀνέρυσαν

δίπτυχα ποιήσαντες, ἐπ' αὐτῶν δ' ὠμοθέτησαν.
καὶ τὰ μὲν ἄρ' σχίζησιν ἀφύλλοισιν κατέκαιον, 425
σπλάγχνα δ' ἄρ' ἀμπεύραντες ὑπείρεχον Ἥφαιστοιο.
αὐτὰρ ἐπεὶ κατὰ μῆρα κἀη καὶ σπλάγχνα πάσαντο,
μίστυλλον τ' ἄρα τᾶλλα καὶ ἀμφ' ὀβελοῖσιν ἔπειραν,
ὥπτησάν τε περιφραδέως φερούσαντό τε πάντα.

αὐτὰρ ἐπεὶ παύσαντο πόνου τετύκοντό τε δαῖτα, 430
δαίνυντ', οὐδέ τι θυμὸς ἐδεύετο δαιτὸς ἐφίσης.
αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἔντο,
τοῖς' ἄρα μύθων ἦρχε Γερήνιος ἱππότα Νέστωρ·

“Ἀτρεΐδῃ κύδιστε, φάναξ ἀνδρῶν Ἀγάμεμνον,
μηκέτι νῦν δρῆθ' αὖθι λεγόμεθα, μηδ' ἔτι δηρὸν 435
ἀμβαλλώμεθα φέργον, ὃ δὴ θεὸς ἐγγυαλίζει·
ἀλλ' ἄγε, κήρυκες μὲν Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων
λαὸν κηρύσσοντες ἀγειρόντων κατὰ νῆας,
ἡμεῖς δ' ἀθρόοι ὧδε κατὰ στρατὸν εὐρὺν Ἀχαιῶν
ἴομεν, ὅφρα κε θᾶσσον ἐγείρομεν ὄξυν Ἀρηα.” 440

ὣς ἔφατ', οὐδ' ἀπίθησε φάναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων.
αὐτίκα κηρύκεσσι λιγυφθόγγοισι κέλευσε
κηρύσσειν πόλεμόνδε κάρη κομάοντας Ἀχαιοὺς·
οἱ μὲν ἐκήρυσσον, τοὶ δ' ἠγείροντο μάλ' ὦκα·
οἱ δ' ἀμφ' Ἀτρεΐωνα διοτρεφέες βασιλῆες 445
θῦνον κρίνοντας, μετὰ δὲ γλαυκῶπις Ἀθήνη
αἰγίδ' ἔχουσ' ἐρίτιμον ἀγήραον ἀθανάτην τε,
τῆς ἑκατὸν θύσανοι παγχρύσειοι ἠερέθονται,
πάντες εὐπλεκέες, ἐκατόμβοιος δὲ ῥέκαστος·
σὺν τῇ παιφάσσουσα διέσσυτο λαὸν Ἀχαιῶν 450
ὀτρύνουσ' ἰέναι· ἐν δὲ σθένος ὤρσε ῥεκάστῳ
καρδίῃ ἄλληκτον πολεμιζέμεν ἠδὲ μάχεσθαι.
τοῖσι δ' ἄφαρ πόλεμος γλυκίων γένετ' ἢ νέεσθαι
ἐν νηυσὶ γλαφυρῇσι φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν.

ἢ ὅτε πῦρ ἀφίδηλον ἐπιφλέγει ἄσπετον ὕλην 455

οὔρεος ἐν κορυφῇ, 'φέκαθεν δέ τε φαίνεται αὐγὴ,
ὥς τῶν ἐρχομένων ἀπὸ χαλκῶο θεσπεσίῳ
αἴγλη παμφανάουσα δι' αἰθέρος οὐρανὸν ἴκε.

τῶν δ', ὥς τ' ὀρνίθων πετεηνῶν φέθνεα πολλά,
χηνῶν ἢ γεράνων ἢ κύκνων δουλιχοδείρων, 460
'Ασίῳ ἐν λειμῶνι Καῦστρίου ἀμφὶ ῥέεθρα
ἐνθα καὶ ἐνθα ποτῶνται ἀγαλλόμενα πτερύγεσσι,
κλαγγηδὸν προκαθιζόντων, σμαραγεῖ δέ τε λειμών,
ὥς τῶν φέθνεα πολλὰ νεῶν ἄπο καὶ κλισιάων
ἐς πεδίου προχέοντο Σκαμάνδριον· αὐτὰρ ὑπὸ χθών 465
σμερδαλέον κονάβιζε ποδῶν αὐτῶν τε καὶ ἵππων.
ἔσαν δ' ἐν λειμῶνι Σκαμανδρίῳ ἀνθεμόεντι
μυρίοι, ὅσα τε φύλλα καὶ ἄνθεα γίγνεται ὥρη.

ἢ ὅτε μυιάων ἀδινάων φέθνεα πολλά,
αἶ τε κατὰ σταθμὸν ποιμνήιον ἠλάσκουσιν 470
ὥρη φειαρινῇ, ὅτε τε γλάγος ἄγγεα δεύει,
τόσσοι ἐπὶ Τρώεσσι κάρη κομάοντες 'Αχαιοὶ
ἐν πεδίῳ ἴσταντο διαρραῖσαι μεμαῶτες.

τοὺς δ', ὥς τ' αἰπόλια πλατέ' αἰγῶν αἰπόλοι ἀνδρες
ρεῖα διακρίνωσιν, ἐπεὶ κε νομῶ μιγέωσιν, 475
ὥς τοὺς ἡγεμόνες διεκόσμεον ἐνθα καὶ ἐνθα
ὕσμινηνδ' ἰέναι, μετὰ δὲ κρείων 'Αγαμέμνων,
ὄμματα καὶ κεφαλὴν φίκελος Διὶ τερπικεραύνῳ,
'Αρεῖ δὲ ζώνην, στέρνον δὲ Ποσειδάωνι.
ἢ ὅτε βοῦς ἀγέληφι μέγ' ἔξοχος ἐπλετο πάντων 480
ταῦρος· ὁ γάρ τε βόεσσι μεταπρέπει ἀγρομένησι·
τοῖον ἄρ' 'Ατρεΐδην θῆκε Ζεὺς ἡματι κείνῳ,
ἐκπρεπέ' ἐν πολλοῖσι καὶ ἔξοχον ἡρώεσσιν.

'Εσπετε νῦν μοι Μοῦσαι 'Ολύμπια δώματ' ἔχουσai,
ὕμεῖς γὰρ θεαί ἐστε πάρεστε τε φίστε τε πάντα, 485
ἡμεῖς δὲ κλέος οἶον ἀκούομεν οὐδέ τι φίδμεν,

457 χαλκοῦ

458 παμφανόωσα

468 γίγνεται, γείνεται

471 ὥρη ἐν εἰαρινῇ

472 κομῶντες

οἳ τινες ἡγεμόνες Δαναῶν καὶ κοίρανοι ἦσαν.
 πληθὺν δ' οὐκ ἂν ἐγὼ μυθήσομαι οὐδ' ὀνομήνω,
 οὐδ' εἴ μοι δέκα μὲν γλῶσσαι, δέκα δὲ στόματ' εἶεν,
 φωνὴ δ' ἄρρηκτος, χάλκεον δέ μοι ἦτορ ἐνείη·
 [εἴ μὴ Ὀλυμπιάδες Μοῦσαι, Διὸς αἰγιόχοιο
 θυγατέρες, μνησαίαθ', ὅσοι ὑπὸ Φίλιον ἦλθον.]
 ἀρχοὺς αὖ νηῶν φερέω νῆας τε προπάσας.

Βοιωτῶν μὲν Πηνέλεως καὶ Λήϊτος ἦρχον
 Ἀρκεσίλαός τε Προθοήνωρ τε Κλονίος τε,
 οἳ θ' Ὑρίην ἐνέμοντο καὶ Αὐλίδα πετρήεσαν
 Σχοῖνόν τε Σκῶλόν τε πολύκνημόν τ' Ἐτεωνόν,
 Θέσπειαν Γραϊάν τε καὶ εὐρύχορον Μυκαλησσόν,
 οἳ τ' ἀμφ' Ἀρμ' ἐνέμοντο καὶ Εἰλέσιον καὶ Ἐρύθρας,
 οἳ τ' Ἐλεῶν' εἶχον ἦδ' Ὑλην καὶ Πετεῶνα,
 Ὠκαλέην Μεδεῶνά τ', εὐκτίμενον πτολίεθρον,
 Κώπας Εὐτρησίν τε πολυτρήρωνά τε Θίσβην,
 οἳ τε Κορώνειαν καὶ ποιήενθ' Ἀλάρτον,
 οἳ τε Πλάταιαν ἔχον ἦδ' οἳ Γλίσαντα νέμοντο,
 οἳ θ' Ὑποθήβας εἶχον, εὐκτίμενον πτολίεθρον,
 Ὀγχηστόν θ' ἱερόν, Ποσιδήιον ἀγλαὸν ἄλσος,
 οἳ τε πολυστάφυλον Ἀρνην ἔχον, οἳ τε Μίδειαν
 Νίσάν τε ζαθέην Ἀνθηδόνα τ' ἐσχατάουσιν·
 τῶν μὲν πεντήκοντα νέες κίον, ἐν δὲ ἑκατάστη
 κοῦροι Βοιωτῶν ἑκατὸν καὶ φείκοσι βαῖνον.

οἳ δ' Ἀσπληδόνα ναῖον ἰδ' Ὀρχομενὸν Μινύειον,
 τῶν ἦρχ' Ἀσκάλαφος καὶ Ἰάλμενος, υἱὲς Ἀρῆος,
 οὓς τέκε Φαστυόχη δόμῳ Ἀκτορος Ἀζειίδαο,
 παρθένος αἰδοῖη, ὑπερώιον εἰσαναβᾶσα,
 Ἀρηι κρατερῶ· ὃ δὲ ἔφοι παρελέξατο λάθρη·
 τοῖς δὲ τριήκοντα γλαφυραὶ νέες ἐστιχάοντο.

αὐτὰρ Φωκῆων Σχεδίου καὶ Ἐπίστροφος ἦρχον,
 υἱέες Ἰφίτοο μεγαθύμου Ναυβολίδαο,

οἱ Κυπάρισσον ἔχον Πυθῶνά τε πετρήεσσαν
 Κρίσάν τε ζαθέην καὶ Δαυλίδα καὶ Πανοπῆα, 520
 οἳ τ' Ἀνεμώρειαν καὶ Ὑάμπολιν ἀμφενέμοντο,
 οἳ τ' ἄρα παρ ποταμὸν Κηφισὸν δίον ἔναιον,
 οἳ τε Λίλαιαν ἔχον πηγησ' ἐπὶ Κηφισοῖο.

τοῖς ἅμα τεσσαράκοντα μέλαιναι νῆες ἔποντο.
 οἳ μὲν Φωκῆων στίχας ἴστασαν ἀμφιέποντες, 525
 Βοιωτῶν δ' ἔμπλην ἐπ' ἀριστερὰ θωρήσσοντο.

Λοκρῶν δ' ἡγεμόνευεν Ὀϊλῆος ταχὺς Αἴας,
 μείων, οὐ τι τόσος γε, ὅσος Τελαμώνιος Αἴας,
 ἀλλὰ πολὺ μείων· ὀλίγος μὲν ἔεν, λινοθώρηξ,
 ἐγχεΐη δ' ἐκέκαστο Πανέλληνας καὶ Ἀχαιοὺς· 530
 οἱ Κῦνόν τ' ἐνέμοντ' Ὀπόεντά τε Καλλιάρων τε
 Βῆσσάν τε Σκάρφην τε καὶ Αὐγείας ἐρατεινὰς
 Τάρφην τε Θρόνιον τε Βοαγρίου ἀμφὶ ῥέεθρα·
 τῷ δ' ἅμα τεσσαράκοντα μέλαιναι νῆες ἔποντο
 Λοκρῶν, οἱ ναίουσι πέρην ἱερῆς Εὐβοίης. 535

οἱ δ' Εὐβοίαν ἔχον μένεα πνεύοντες Ἀβαντες,
 Χαλκίδα τ' Εἰρέτριάν τε πολυστάφυλόν θ' Ἰστίαιαν
 Κήρινθόν τ' ἔφαλον Δίου τ' αἰπὺ πτολίεθρον,
 οἳ τε Κάρυστον ἔχον ἠδ' οἱ Στύρα ναιετάεσκον, 540
 τῶν αὖθ' ἡγεμόνευ' Ἐλεφήνωρ, ὅζος Ἀρης,
 Χαλκωδοντιάδης, μεγαθύμων ἀρχὸς Ἀβάντων.
 τῷ δ' ἅμ' Ἀβαντες ἔποντο θοοί, ὅπιθεν κομάοντες,
 αἰχμηταί, μεμαῶτες ὀρεκτῆσιν μελίσσι
 θώρηκας ῥήξειν δηίων ἀμφὶ στήθεσσι·
 τῷ δ' ἅμα τεσσαράκοντα μέλαιναι νῆες ἔποντο. 545

οἱ δ' ἄρ' Ἀθήνας εἶχον, εὐκτίμενον πτολίεθρον,
 δῆμον Ἐρεχθῆος μεγαλήτορος, ὃν ποτ' Ἀθήνη
 θρέψε Διὸς θυγάτηρ, τέκε δὲ ζεῖδωρος ἄρουρα·
 καδ' ἐν Ἀθήνησ' εἷσεν, ἐφ' ἧ ἐνὶ πίοι νηῶ·
 ἔνθα δέ μιν ταύροισι καὶ ἀρνειοῖς ἰλάονται 550

κοῦροι Ἀθηναίων περιτελλομένων ἐνιαυτῶν·
 τῶν αὖθ' ἡγεμόνευ' υἱὸς Πετεῶο Μενεσθεύς.
 τῷ δ' οὐ πώ τις ὁμοῖος ἐπιχθόνιος γένητ' ἀνὴρ
 κοσμήσαι ἵππους τε καὶ ἀνέρας ἀσπιδιώτας·
 Νέστωρ οἶος ἔριζεν· ὁ γὰρ προγενέστερος ἦεν·
 τῷ δ' ἅμα πεντήκοντα μέλαινα νῆες ἔποντο.

555

Αἴας δ' ἐκ Σαλαμῖνος ἄγεν δυοκαίδεκα νῆας.

οἱ δ' Ἄργος τ' εἶχον Τίρυνθά τε τειχιόεσσαν,
 Ἑρμιόνην Ἀσίνην τε βαθὺν κατὰ κόλπον ἐχούσας,
 Τροιζῆν' Ἡΐονας τε καὶ ἀμπελόεντ' Ἐπίδαυρον,
 οἳ τ' ἔχον Αἴγινα Μάσητά τε κοῦροι Ἀχαιῶν,
 τῶν αὖθ' ἡγεμόνευε βοὴν ἀγαθὸς Διομήδης
 καὶ Σθένελος, Καπανῆος ἀγακλεῖτοῦ φίλος υἱός·
 τοῖσι δ' ἅμ' Εὐρύαλος τρίτατος κίε, ρισόθεος φῶς,
 Μηκιστῆος υἱὸς Ταλαϊονίδαο φάνακτος.

560

565

σμπάντων δ' ἡγείτο βοὴν ἀγαθὸς Διομήδης·
 τοῖσι δ' ἅμ' ὀγδώκοντα μέλαινα νῆες ἔποντο.

οἱ δὲ Μυκήνας εἶχον, εὐκτίμενον πτολίεθρον,
 ἀφνεῖόν τε Κόρινθον εὐκτιμένας τε Κλεωνάς,
 Ὀρνειάς τ' ἐνέμοντο Ἀραιθυρέην τ' ἐρατεινὴν
 καὶ Σικυῶν', ὅθ' ἄρ' Ἀδρηστος πρῶτ' ἐμβασίλευεν,
 οἳ θ' Ὑπερησίην τε καὶ αἰπεινὴν Γονόεσσαν
 Πελλήνην τ' εἶχον ἠδ' Αἴγιον ἀμφενέμοντο
 Αἰγιαλὸν τ' ἀνὰ πάντα καὶ ἀμφ' Ἑλίκην εὐρεῖαν,
 τῶν ἑκατὸν νηῶν ἦρχε κρεῖων Ἀγαμέμνων
 Ἀτρεΐδης. ἅμα τῷ γε πολὺ πλείστοι καὶ ἄριστοι
 λαοὶ ἔποντ'· ἐν δ' αὐτὸς ἐδύσετο νώροπα χαλκὸν
 κυδιάων, πᾶσιν δὲ μετέπρεπεν ἡρώεσσιν,
 οὐνεκ' ἄριστος ἔεν, πολὺ δὲ πλείστους ἄγε λαούς.

570

575

580

οἱ δ' εἶχον κοῖλην Λακεδαίμονα κητώεσσαν
 Φᾶρίν τε Σπάρτην τε πολυτρήρωνα τε Μέσσην,

στήσε δ' ἄγων ἔν' Ἀθηναίων ἴσταντο φάλαγγες.

558

Βρυσείας τ' ἐνέμοντο καὶ Αὐγείας ἐρατεινάς,
 οἳ τ' ἄρ' Ἀμύκλας εἶχον Ἔλος τ' ἔφαλον πτολίεθρον,
 οἳ τε Λάαν εἶχον ἠδ' Οἴτυλον ἀμφενέμοντο, 585
 τῶν ῥοι ἀδελφεὸς ἦρχε, βοὴν ἀγαθὸς Μενέλαος,
 ῥεξήκοντα νεῶν· ἀπάτερθε δὲ θωρήσσοντο.
 ἐν δ' αὐτὸς κίε ῥῆσι προθυμίσσι πεποιθώς,
 ὀτρύνων πόλεμόνδε· μάλιστα δὲ ῥίετο θυμῷ
 τίσασθαι Ἑλένης ὀρμήματά τε στοναχάς τε. 590

οἳ δὲ Πύλον τ' ἐνέμοντο καὶ Ἀρήνην ἐρατεινὴν
 καὶ Θρύον, Ἀλφειοῖο πόρον, καὶ εὐκτιτον Αἰπύ,
 καὶ Κυπαρισσήεντα καὶ Ἀμφιγένην ἔναιον
 καὶ Πτελεὸν καὶ Ἔλος καὶ Δώριον, ἔνθα τε Μοῦσαι
 ἀντόμεναι Θάμυριν τὸν Θρήικα παῦσαν ἀοιδῆς, 595
 Οἰχαλίηθεν ἰόντα παρ' Εὐρύτου Οἰχαλιῆος.—
 στεῦτο γὰρ εὐχόμενος νικησέμεν, εἴ περ ἂν αὐταὶ
 Μοῦσαι αἰείδοιεν, κοῦραι Διὸς αἰγιόχοιο·
 αἳ δὲ χολωσάμεναι πηρὸν θέσαν, αὐτὰρ ἀοιδὴν
 θεσπεσίην ἀφέλονται καὶ ἐκλέλαθον κιθαριστύν.— 600
 τῶν αὖθ' ἡγεμόνευε Γερήνιος ἱππότα Νέστωρ·
 τῷ δ' ἐνευήκοντα γλαφυραὶ νέες ἐστιχάοντο.

οἳ δ' ἔχον Ἀρκαδίην ὑπὸ Κυλλήνης ὄρος αἰπύ,
 Αἰπύτιον παρὰ τύμβον, ἔν' ἀνέρες ἀγχιμαχηταί,
 οἳ Φενεὸν τ' ἐνέμοντο καὶ Ὀρχομενὸν πολύμηλον 605
 Ῥίπην τε Στρατίνην τε καὶ ἡνεμόεσσαν Ἐνίσπην,
 καὶ Τεγέην εἶχον καὶ Μαντινέην ἐρατεινὴν,
 Στύμφηλόν τ' εἶχον καὶ Παρρασίην ἐνέμοντο,
 τῶν ἦρχ' Ἀγκαίοιο πάϊς κρεῖων Ἀγαπήνωρ,
 ῥεξήκοντα νεῶν· πολέες δ' ἐν νηὶ ῥεκάστη 610
 Ἀρκάδες ἄνδρες ἔβαινον, ἐπιστάμενοι πολεμίζειν.
 αὐτὸς γάρ σφιν δῶκε ῥάναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων
 νῆας εὐσσέλμους περάειν ἐπὶ φοῖνοπα πόντον,
 Ἀτρεΐδης, ἐπεὶ οὐ σφι θαλάσσια ῥέργα μεμήλει.

οἱ δ' ἄρα Βουπράσιόν τε καὶ Ἥλιδα δῖαν ἔναιον, 615
 ὅσσον ἔφ' Ὑρμίνη καὶ Μύρσινος ἐσχατάουσα
 πέτρη τ' Ὀλενίη καὶ Ἀλίσιον ἐντὸς ἐφέρει,
 τῶν αὖ τέσσαρες ἀρχοὶ ἔσαν, δέκα δ' ἀνδρὶ ῥεκάστῳ
 νῆες ἔποντο θοαί, πολέες δ' ἔμβαινον Ἐπειοί.
 τῶν μὲν ἄρ' Ἀμφίμαχος καὶ Θάλπιος ἡγησάσθην, 620
 υἱες ὁ μὲν Κτεάτοιο, ὁ δ' Εὐρύτου, Ἀκτορίωνε·
 τῶν δ' Ἀμαρυγκείδης ἦρχε κρατερὸς Διώρης·
 τῶν δὲ τετάρτων ἦρχε Πολύξεινος θεοφειδής,
 υἱὸς Ἀγασθέneos Αὐγηιάδαο φάνακτος.

οἱ δ' ἐκ Δουλιχίου Ἐχινάων θ' ἱεράων 625
 νήσων, αἱ ναίουσι πέρην ἁλός, Ἥλιδος ἄντα,
 τῶν αὖθ' ἡγεμόνευε Μέγης, ἀτάλαντος Ἄρηι,
 Φυλείδης, ὃν τίκτε διίφιλος ἵππότης Φυλεύς,
 ὃς ποτε Δουλίχιόνδ' ἀπενάσσατο πατρὶ χολωθείς·
 τῷ δ' ἅμα τεσσαράκοντα μέλαινα νῆες ἔποντο. 630

αὐτὰρ Ὀδυσσεὺς ἦγε Κεφαλλήνας μεγαθύμους,
 οἳ ῥ' Ἰθάκην εἶχον καὶ Νήριτον εἰνοσίφυλλον,
 καὶ Κροκύλει' ἐνέμοντο καὶ Αἰγίλιπα τρηχεῖαν,
 οἳ τε Ζάκυνθον ἔχον ἢ δ' οἱ Σάμον ἀμφενέμοντο,
 οἳ τ' ἠπειρον ἔχον ἢ δ' ἀντιπέραι' ἐνέμοντο· 635
 τῶν μὲν Ὀδυσσεὺς ἦρχε, Διὶ μῆτιν ἀτάλαντος·
 τῷ δ' ἅμα νῆες ἔποντο δώδεκα μιλτοπάρηοι.

Αἰτωλῶν δ' ἡγεῖτο Θόας, Ἀνδραίμονος υἱός,
 οἱ Πλευρῶν' ἐνέμοντο καὶ Ὀλενον ἠδὲ Πυλήνην
 Χαλκίδα τ' ἀγχίαλον Καλυδῶνά τε πετρήεσαν· 640
 οὐ γὰρ ἔτ' Οἰνῆος μεγαλήτορος υἱέες ἦσαν,
 οὐδ' ἄρ' ἔτ' αὐτὸς ἔεν, θάνε δὲ ξανθὸς Μελέαγρος,
 τῷ δ' ἐπὶ πάντ' ἐτέταλτο φανασσέμεν Αἰτωλοῖσι·
 τῷ δ' ἅμα τεσσαράκοντα μέλαινα νῆες ἔποντο.

Κρητῶν δ' Ἰδομενεὺς δουρὶ κλυτὸς ἡγεμόνευεν, 645
 οἱ Κνωσὸν τ' εἶχον Γόρτυνά τε τειχιόεσαν,

Λύκτον Μίλητόν τε καὶ ἀργινόεντα Λύκαστον
 Φαιστόν τε Ῥύτιόν τε, πόλιν ἐὺ ναιεταούσας,
 ἄλλοι θ' οἱ Κρήτην ἐκατόμπολιν ἀμφενέμοντο.
 τῶν μὲν ἄρ' Ἰδομενεὺς δουρὶ κλυτὸς ἡγεμόνευε 650
 Μηριόνης τ' ἀτάλαντος Ἐνναλίῳ ἀδριφόντῃ·
 τοῖσι δ' ἅμ' ὀγδώκοντα μέλαινα νῆες ἔποντο.

Τληπόλεμος δ' Ἡρακλείδης ἡὺς τε μέγας τε
 ἐκ Ῥόδου ἐννέα νῆας ἄγειν Ῥοδίων ἀγερώχων,
 οἱ Ῥόδον ἀμφενέμοντο διὰ τρίχα κοσμηθέντες, 655
 Λίνδον Ἰηλυσόν τε καὶ ἀργινόεντα Κάμειρον.
 τῶν μὲν Τληπόλεμος δουρὶ κλυτὸς ἡγεμόνευεν,
 ὃν τέκε Φαστυόχεια βίη Ἡρακληεῖη,
 τὴν ἄγειτ' ἐξ Ἐφύρης, ποταμοῦ ἄπο Σελλήεντος,
 πέρσας φάστεα πολλὰ διοτρεφέων αἰζηῶν. 660

Τληπόλεμος δ' ἐπεὶ οὖν τράφ' ἐνὶ μεγάρῳ εὐπῆκτῳ,
 αὐτίκα πατρὸς ἐφοῖο φίλον μήτρωα κατέκτα,
 ἥδη γηράσκοντα Λικύμνιον, ὅζον Ἄρηος·
 αἶψα δὲ νῆας ἔπηξε, πολὺν δ' ὅ γε λαὸν ἀγείρας
 βῆ φεύγων ἐπὶ πόντον· ἀπείλησαν γὰρ οἱ ἄλλοι 665
 υἱέες υἴωνοί τε βίης Ἡρακληεῖης·

αὐτὰρ ὅ γ' ἐς Ῥόδον ἵξεν ἀλώμενος, ἄλγεα πάσχων·
 τριχθὰ δὲ φοίκηθεν καταφυλαδόν, ἥδ' ἐφίληθεν
 ἐκ Διός, ὅς τε θεοῖσι καὶ ἀνθρώποισι φανάσσει,
 καὶ σφιν θεσπέσιον πλοῦτον κατέχευε Κρονίων. 670

Νιρεὺς αὖ Σύμηθεν ἄγε τρεῖς νῆας ἐξίσας,
 Νιρεὺς, Ἀγλαΐης υἱὸς Χαρόπου τε φάνακτος,
 Νιρεὺς, ὃς κάλλιστος ἀνὴρ ὑπὸ Φίλιον ἦλθε
 τῶν ἄλλων Δαναῶν μετ' ἀμύμονα Πηλεΐωνα·
 ἀλλ' ἀλαπαδνὸς ἔεν, παῦρος δὲ ῥοι εἶπετο λαός. 675

οἱ δ' ἄρα Νίσυρόν τ' εἶχον Κράπαθόν τε Κάσον τε
 καὶ Κόον, Εὐρυπύλοιο πόλιν νήσους τε Καλύδνας,

648 ναιεταώσας

651 ἀνδριφόντῃ

668 ῥῆκθην

672 Χαρόποιό τ' ἀνακτος

675 ἔην

677 Κῶν

τῶν αὖ Φείδιππός τε καὶ Ἄντιφος ἡγησάσθην,
Θεσσαλοῦ υἱε δύω Ἡρακλείδαο φάνακτος·
τοῖς δὲ τριήκοντα γλαφυραὶ νέες ἐστιχάοντο. 680

νῦν αὖ τοὺς ὅσσοι τὸ Πελασγικὸν Ἄργος ἔναιον·
οἳ τ' Ἄλουν οἳ τ' Ἀλόπην οἳ τε Τρηχῖν' ἐνέμοντο,
οἳ τ' εἶχον Φθίην ἠδ' Ἑλλάδα καλλιγύναικα,
Μυρμιδόνες δὲ καλεῦντο καὶ Ἕλληνες καὶ Ἀχαιοί,
τῶν αὖ πεντήκοντα νεῶν ἕεν ἀρχὸς Ἀχιλλεύς. 685

ἀλλ' οἳ γ' οὐ πολέμου δυσφηχέος ἐμνάοντο,
οὐ γὰρ ἕεν ὅς τις σφιν ἐπὶ στίχας ἡγήσαιο·
κεῖτο γὰρ ἐν νήεσσι ποδάρκης δῖος Ἀχιλλεύς,
κούρης χωόμενος Βρισηίδος ἠϋκόμοιο,
τὴν ἐκ Λυρνησσοῦ ἐξείλετο πολλὰ μογήσας, 690
Λυρνησσὸν διαπορθήσας καὶ τείχεα Θήβης,
καδ δὲ Μύνητ' ἔβαλεν καὶ Ἐπίστροφον ἐγχεσιμώρους,
υἱέας Εὐηνοῖο Σεληπιάδαο φάνακτος·

τῆς ὅ γε κεῖτ' ἀχέων, τάχα δ' ἀνστήσεσθαι ἔμελλεν.

οἳ δ' εἶχον Φυλάκην καὶ Πύρασον ἀνθεμόεντα, 695
Δήμητρος τέμενος, Ἰτωνά τε, μητέρα μήλων,
ἀγχιάλόν τ' Ἀντρῶνα ἰδὲ Πτελεὸν λεχεποίην,
τῶν αὖ Πρωτεσίλαος Ἀρήιος ἡγεμόνευε
ζωὸς ἐών· τότε δ' ἤδη ἔχεν κάτα γαῖα μέλαινα.

τοῦ δὲ καὶ ἀμφιδρυφῆς ἄλοχος Φυλάκη ἐλέλειπτο 700
καὶ δόμος ἡμιτελής· τὸν δ' ἔκτανε Δάρδανος ἀνὴρ
νηὸς ἀποθρώσκοντα πολὺν πρῶτιστον Ἀχαιῶν.

οὐδὲ μὲν οὐδ' οἱ ἀναρχοὶ ἔσαν, πόθεόν γε μὲν ἀρχόν,
ἀλλὰ σφεας κόσμησε Ποδάρκης, ὅζος Ἄρης,

Φιφίκλου υἱὸς πολυμήλοο Φυλακίδαο, 705

αὐτοκασίγνητος μεγαθύμοο Πρωτεσιλάου
ὀπλότερος γενεῇ· ὁ δ' ἅμα πρότερος καὶ ἀρείων,
ἥρως Πρωτεσίλαος Ἀρήιος· οὐδέ τε λαοὶ

680 ἐστιχάωντο

685 ἦν

686 πολέμοιο δυσφηχέος ἐμνάοντο

687 ἔην

705 πολυμήλου

706 μεγαθύμου

δεύονθ' ἡγεμόνος, πόθεόν γε μὲν ἐσθλὸν εἶντα·
τῷ δ' ἅμα τεσσαράκοντα μέλαιναι νῆες ἔποντο. 710

οἱ δὲ Φεράς ἐνέμοντο παραὶ Βοιβηίδα λίμνην,
Βοίβην καὶ Γλαφύρας καὶ εὐκτιμένην Ἰαωλκόν,
τῶν ἦρχ' Ἀδμήτοιο φίλος πάϊς ἔνδεκα νηῶν,
Εὐμηλος, τὸν ὑπ' Ἀδμήτῳ τέκε δία γυναικῶν,
Ἀλκηστις, Πελῖαο θυγατρῶν φείδος ἀρίστη. 715

οἱ δ' ἄρα Μηθώνην καὶ Θαυμακίην ἐνέμοντο
καὶ Μελίβοιαν ἔχον καὶ Ὀλιζῶνα τρηχεῖαν,
τῶν δὲ Φιλοκτήτης ἦρχεν, τόξων ἐν φειδῶς,
ἐπτὰ νεῶν· ἐρέται δὲ ἑκατάστη πεντήκοντα
ἐμβέβασαν, τόξων ἐν φειδότες ἱφί μάχεσθαι. 720

ἄλλ' ὁ μὲν ἐν νήσῳ κείμεν κρατέρ' ἄλγεα πάσχων,
Λήμνῳ ἐν ἡγαθέῃ, ὅθι μιν λῖπον νῆες Ἀχαιῶν
ἔλκεϊ μοχθίζοντα κακῷ ὀλοόφρονος ὕδρου·
ἐνθ' ὁ γε κείτ' ἀχέων· τάχα δὲ μνήσεσθαι ἔμελλον
Ἀργεῖοι παρὰ νηυσὶ Φιλοκλήταο φάνακτος. 725

οὐδὲ μὲν οὐδ' οἱ ἀναρχοὶ ἔσαν, πόθεόν γε μὲν ἀρχόν,
ἀλλὰ Μέδων κόσμησεν, Οἰλῆος νόθος υἱός,
τόν ῥ' ἔτεκεν Ῥήνη ὑπ' Οἰλῇι πτολιπόρθῳ.

οἱ δ' εἶχον Τρίκκην καὶ Ἰθώμην κλωμακόεσσαν,
οἳ τ' ἔχον Οἰχαλίην, πόλιν Εὐρύτου Οἰχαλιῆος, 730
τῶν αὖθ' ἡγείσθην Ἀσκληπιόο δύο παῖδε,
ἰητῆρ' ἀγαθῷ, Ποδαλείριος ἠδὲ Μαχάων·
τοῖς δὲ τριήκοντα γλαφυραὶ νῆες ἐστιχάοντο.

οἱ δ' ἔχον Ὀρμένιον οἳ τε κρήνην Ὑπέρειαν,
οἳ τ' ἔχον Ἀστέριον Τιτάνοιό τε λευκὰ κάρηνα, 735
τῶν ἦρχ' Εὐρύπυλος, Εὐαίμονος ἀγλαὸς υἱός·
τῷ δ' ἅμα τεσσαράκοντα μέλαιναι νῆες ἔποντο.

οἱ δ' Ἀργισσαν ἔχον καὶ Γυρτώνην ἐνέμοντο,
Ὀρθην Ἠλώνην τε πόλιν τ' Ὀλοοσσόνα λευκὴν,
τῶν αὖθ' ἡγεμόνευε μενεπτόλεμος Πολυποίτης, 740

υἱὸς Πειριθόοιο, τὸν ἀθάνατος τέκετο Ζεὺς·
 τὸν ῥ' ὑπὸ Πειριθόῳ τέκετο κλυτὸς Ἴπποδάμεια—
 ἥματι τῷ ὅτε Φῆρας ἐτίσατο λαχνήεντας,
 τοὺς δ' ἐκ Πηλίου ὥσε καὶ Αἰθίκεσσι πέλασσε·—
 οὐκ οἶος, ἅμα τῷ γε Λεοντεὺς ὄζος Ἄρηος,
 υἱὸς ὑπερθύμοιο Κορώνου Καινεῖδαο·
 τοῖς δ' ἅμα τεσσαράκοντα μέλαινα νῆες ἔποντο.

745

Γουνεὺς δ' ἐκ Κύφου ἦγε δύω καὶ φείκοσι νῆας·
 τῷ δ' Ἐνιῆνες ἔποντο μενεπτόλεμοί τε Περαιβοί,
 οἱ περὶ Δωδώνην δυσχείμερον οἰκί' ἔθεντο,
 οἳ τ' ἀμφ' ἱμερτὸν Τιταρήσιον ἔργ' ἐνέμοντο,
 ὅς ῥ' ἐς Πηνειὸν προΐει καλλίρροον ὕδωρ,
 οὐδ' ὃ γε Πηνειῷ συμμίσγεται ἀργυροδίνῃ,
 ἀλλὰ τέ μιν καθύπερθεν ἐπιρρέει ἡϋτ' ἔλαιον·
 ὄρκου γὰρ δφεινοῦ Στυγὸς ὕδατός ἐστιν ἀπορρώξ.

750

755

Μαγνήτων δ' ἦρχε Πρόθοος, Τενθρηδόνο υἱός,
 οἱ περὶ Πηνειὸν καὶ Πήλιον εἰνοσίφυλλον
 ναίεσκον· τῶν μὲν Πρόθοος θεὸς ἡγεμόνευε,
 τῷ δ' ἅμα τεσσαράκοντα μέλαινα νῆες ἔποντο.

οὗτοι ἄρ' ἡγεμόνες Δαναῶν καὶ κοίρανοι ἦσαν.
 τίς τ' ἄρ' τῶν ὄχ' ἄριστος ἔεν, σύ μοι ἔννεπε, Μοῦσα,
 αὐτῶν ἡδ' ἵππων, οἱ ἅμ' Ἀτρεΐδῃσιν ἔποντο.

760

ἵπποι μὲν μέγ' ἄρισται ἔσαν Φηρητιάδαο,
 τὰς Ἐϋμηλος ἔλαυνε ποδώκεας ὄρνιθας ὥς,
 ὄτριχας ὀφέτεας, σταφύλῃ ἐπὶ νῶτον ἐφίσας·
 τὰς ἐν Πιερίῃ θρέψ' ἀργυρότοξος Ἀπόλλων,
 ἀμφω θηλείας, φόβον Ἄρηος φορεύσας.

765

ἀνδρῶν αὖ μέγ' ἄριστος ἔεν Τελαμώνιος Αἴας,
 ὄφρ' Ἀχιλεὺς μήνιεν· ὁ γὰρ πολὺ φέρτατος ἦεν,
 ἵπποι θ', οἱ φορέεσκον ἀμύμονα Πηλεΐωνα.
 ἀλλ' ὁ μὲν ἐν νήεσσι κορωνίσι ποντοπόροισι

770

κεῖτ' ἀπομηνίσας Ἀγαμέμνονι, ποιμένι λαῶν,
 Ἀτρεΐδῃ· λαοὶ δὲ παρὰ ῥηγμῖνι θαλάσσης
 δίσκοισιν τέρποντο καὶ αἰγανέησιν ἰέντες
 τόξοισιν θ'· ἵπποι δὲ παρ' ἄρμασι φοῖσι ῥέκαστος 775
 λωτὸν ἐρεπτόμενοι φελεόθρεπτόν τε σέλινον
 ἔστασαν· ἄρματα δ' εὖ πεπυκασμένα κείτο φανάκτων
 ἐν κλισίῃσ'. οἱ δ' ἀρχὸν ἀρηίφιλον ποθέοντες
 φοίταον ἔνθα καὶ ἔνθα κατὰ στρατὸν οὐδὲ μάχοντο.

οἱ δ' ἄρ' ἴσαν ὥς εἴ τε πυρὶ χθὼν πᾶσα νέμοιτο· 780
 γαῖα δ' ὑπεστενάχιζε Διὶ ὥς τερπικεραύνῳ
 χωομένῳ, ὅτε τ' ἀμφὶ Τυφωεΐ γαῖαν ἰμάσση
 εἰν Ἀρίμοισ', ὅθι φασὶ Τυφωέος ἔμμεναι εὐνᾶς·
 ὥς ἄρα τῶν ὑπὸ ποσσὶ μέγα στεναχίζετο γαῖα
 ἐρχομένων· μάλα δ' ὦκα διέπρησσον πεδίοιο. 785

Τρῳσὶν δ' ἄγγελος ἦλθε ποδὴνέμος ὠκέϊ' Ἴρις
 παρ Διὸς αἰγιόχοιο σὺν ἀγγελίῃ ἀλεγεινῇ·
 οἱ δ' ἀγορὰς ἀγόρευον ἐπὶ Πριάμοιο θύρῃσι
 πάντες ὁμηγερέες, ἡμὲν νέοι ἡδὲ γέροντες.
 ἀγχοῦ δ' ἰσταμένη προσέφη πόδας ὠκέϊ' Ἴρις· 790
 φείσατο δὲ φθογγὴν υἱὲ Πριάμοιο Πολίτῃ,
 ὃς Τρώων σκοπὸς ἴζε, ποδωκεῖῃσι πεποιθώς,
 τύμβῳ ἐπ' ἀκροτάτῳ Αἰσυήταο γέροντος,
 δέγμενος ὅππότε ναῦφιν ἀφορμηθεῖεν Ἀχαιοί·
 τῷ μιν ἐφεισαμένη προσέφη πόδας ὠκέϊ' Ἴρις· 795

“ὦ γέρον, αἰεὶ τοι μῦθοι φίλοι ἄκριτοί εἰσιν,
 ὥς ποτ' ἐπ' εἰρήνης· πόλεμος δ' ἀλίαςτος ὄρωρεν.
 ἡ μὲν δὴ μάλα πολλὰ μάχας εἰσῆλυθον ἀνδρῶν,
 ἀλλ' οὐ πῶ τοιόνδε τοσόνδε τε λαὸν ὅπωπα·
 λίην γὰρ φύλλοισι φεοικότες ἢ ψαμάθοισιν 800
 ἔρχονται πεδίοιο μαχησόμενοι προτὶ φάστν.
 Ἔκτορ, σοὶ δὲ μάλιστ' ἐπιτέλλομαι ὧδέ γε ῥέξαι·
 πολλοὶ γὰρ κατὰ φάστν μέγα Πριάμου ἐπίκουροι,

ἄλλη δ' ἄλλων γλῶσσα πολυσπερέων ἀνθρώπων·
τοῖσι 'φέκαστος ἀνὴρ σημαινέτω οἷσί περ ἄρχει,
τῶν δ' ἐξηγείσθω, κοσμησάμενος πολιήτας." 805

ὥς ἔφαθ', "Ἐκτωρ δ' οὐ τι θεᾶς φέπος ἡγνοίησεν,
αἶψα δ' ἔλυσ' ἀγορήν· ἐπὶ τεύχεα δ' ἐσσεύοντο,
πᾶσαι δ' ὠίγνυντο πύλαι, ἐκ δ' ἔσσυτο λαός,
πεζοί θ' ἱππῆές τε· πολὺς δ' ὀρυμαγδὸς ὀρώρει. 810

ἔστι δέ τις προπάραιθε πόλιος αἰπεῖα κολώνη,
ἐν πεδίῳ ἀπάνευθε, περίδρομος ἔνθα καὶ ἔνθα,
τὴν ἦ τοι ἄνδρες Βατίειαν κικλήσκουσιν,
ἀθάνατοι δέ τε σῆμα πολυσκάρθμοιο Μυρίνης·
ἔνθα τότε Τρῶές τε διέκριθεν ἡδ' ἐπίκουροι. 815

Τρωσὶ μὲν ἡγεμόνευε μέγας κορυθαίολος "Ἐκτωρ
Πριαμίδης· ἅμα τῷ γε πολὺ πλείστοι καὶ ἄριστοι
λαοὶ θωρήσσοντο, μεμαότες ἐγχεΐησι.

Δαρδανίων αὖτ' ἦρχεν εἰς πάϊς 'Αγχίσαιο,
Αἰνεΐας, τὸν ὑπ' 'Αγχίσῃ τέκε δι' 'Αφροδίτῃ,
"Ιδης ἐν κνημοῖσι θεὰ βροτῷ εὐνηθείσα,
οὐκ οἶος, ἅμα τῷ γε δύω 'Αντήνορος υἱε,
'Αρχέλοχός τ' 'Ακάμας τε, μάχης ἐν φειδότε πάσης. 820

οἱ δὲ Ζέλειαν ἔναιον ὑπαὶ πόδα νείατον "Ιδης,
ἀφνεῖοί, πίνοντες ὕδωρ μέλαν Αἰσήποιο,
Τρῶες, τῶν αὖτ' ἦρχε Λυκάονος ἀγλαὸς υἱός,
Πάνδαρος, ᾧ καὶ τόξον 'Απόλλων αὐτὸς ἔδωκεν. 825

οἱ δ' 'Αδρήστειάν τ' εἶχον καὶ δῆμον 'Απαισοῦ
καὶ Πιτύειαν ἔχον καὶ Τηρείης ὄρος αἰπύ,
τῶν ἦρχ' "Αδρηστός τε καὶ "Αμφιος λινοθώρηξ,
υἱε δύω Μέροπος Περκωσίου, ὃς περὶ πάντων
φείδεε μαντοσύνας, οὐδὲ 'φους παῖδας ἔασκε
στείχειν ἐς πόλεμον φθισήνορα. τὼ δέ 'φοι οὐ τι
πειθέσθην· κῆρες γὰρ ἄγον μέλανος θανάτοιο. 830

οἱ δ' ἄρα Περκώτην καὶ Πράκτιον ἀμφενέμοντο 835

καὶ Σηστὸν καὶ Ἄβυδον ἔχον καὶ δίαν Ἀρίσβην,
τῶν αὖθ' Ὑρτακίδης ἦρχ' Ἄσιος, ὄρχαμος ἀνδρῶν,
Ἄσιος Ὑρτακίδης, ὃν Ἀρίσβηθεν φέρον ἵπποι
αἰθῶνες μεγάλοι, ποταμοῦ ἄπο Σελλήεντος.

Ἰππόθοος δ' ἄγε φῦλα Πελασγῶν ἐγχεσιμῶρων, 840
τῶν οἱ Λάρισαν ἐριβώλακα ναιετάεσκον·
τῶν ἦρχ' Ἰππόθοός τε Πύλαιός τ', ὅζος Ἄρης,
νῆε δύνω Λήθοιο Πελασγού Τευταμίδαο.

αὐτὰρ Θρήικας ἦγ' Ἀκάμας καὶ Πείροος ἥρως, 845
ὅσσοις Ἑλλήσποντος ἀγάρροος ἐντὸς ἐφέρει.

Εὐφημος δ' ἀρχὸς Κικόνων ἔεν αἰχμητῶν,
υἱὸς Τροιζήνοιο διοτρεφέος Κεάδαο.

αὐτὰρ Πυραίχμης ἄγε Παίονας ἀγκυλοτόξους,
τηλόθεν ἐξ Ἀμυδῶνος, ἀπ' Ἀξιοῦ εὐρὺν ῥέοντος,
Ἀξιοῦ, οὗ κάλλιστον ὕδωρ ἐπικίδναται αἶαν. 850

Παφλαγόνων δ' ἠγεῖτο Πυλαιμένεος λάσιον κῆρ
ἐξ Ἐνετῶν, ὅθεν ἡμιόνων γένος ἀγροτεράων,
οἳ ῥα Κύτωρον ἔχον καὶ Σήσαμον ἀμφενέμοντο
ἀμφί τε Παρθένιον ποταμὸν κλυτὰ δώματ' ἔναιον,
Κρῶμνάν τ' Αἰγιαλὸν τε καὶ ὑψηλοὺς Ἐρυθίνους. 855

αὐτὰρ Ἀλιζώνων Ὀδῖος καὶ Ἐπίστροφος ἦρχον
τηλόθεν ἐξ Ἀλύβης, ὅθεν ἀργύρου ἐστὶ γενέθλη.

Μυσῶν δὲ Χρόμις ἦρχε καὶ Ἐννομος οἰωνιστής·
ἀλλ' οὐκ οἰωνοῖσιν ἐρύσατο κῆρα μέλαιναν,
ἀλλ' ἐδάμη ὑπὸ χερσὶ ποδώκεος Αἰακίδαο 860
ἐν ποταμῷ, ὅθι περ Τρώας κεράϊζε καὶ ἄλλους.

Φόρκυς αὖ Φρύγας ἦγε καὶ Ἀσκάνιος θεοφειδῆς
τῆλ' ἐξ Ἀσκανίης· μέμασαν δ' ὑσμῖνι μάχεσθαι.

Μήοσιν αὖ Μέσθλης τε καὶ Ἀντιφος ἠγησάσθην, 865
νῆε Ταλαιμένεος, τῷ Γυγαίῃ τέκε λίμνη,
οἱ καὶ Μήονας ἦγον ὑπὸ Τμῶλῳ γεγαῶτας.

Νάστης αὖ Καρῶν ἠγήσατο βαρβαρόφωνων,

οἱ Μίλητον ἔχον Φθιρῶν τ' ὄρος ἀκριτόφυλλον
 Μαιάνδρου τε ῥοὰς Μυκάλης τ' αἰπεινὰ κάρηνα·
 τῶν μὲν ἄρ' Ἀμφίμαχος καὶ Νάστης ἡγησάσθην 870
 Νάστης Ἀμφίμαχός τε, Νομίονος ἀγλαὰ τέκνα,
 ὃς καὶ χρυσὸν ἔχων πόλεμόνδ' ἱέν ἡϋτε κούρη,
 νήπιος, οὐδέ τί 'φοι τό γ' ἐπήρκεσε λυγρὸν ὄλεθρον,
 ἀλλ' ἐδάμην ὑπὸ χερσὶ ποδώκεος Αἰακίδαο
 ἐν ποταμῷ, χρυσὸν δ' Ἀχιλεὺς ἐκόμισσε δαΐφρων. 875
 Σαρπηδὼν δ' ἦρχεν Λυκίων καὶ Γλαῦκος ἀμύμων
 τηλόθεν ἐκ Λυκίης, Ξάνθου ἄπο δινήεντος.

ΙΛΙΑΔΟΣ Γ.

Αὐτὰρ ἐπεὶ κόσμηθεν ἅμ' ἡγεμόνεσσι 'φέκαστοι,
Τρῶες μὲν κλαγγῇ τ' ἐνοπῇ τ' ἴσαν ὄρνιθες ὥς,
ἡὔτε περ κλαγγῇ γεράνων πέλει οὐρανόθι πρό,
αἴ τ' ἐπεὶ οὖν χειμῶνα φύγον καὶ ἀθέσφατον ὄμβρον,
κλαγγῇ ταί γε πέτονται ἐπ' Ὀκεανοῖο ῥοάων 5
ἀνδράσι Πυγμαίοισι φόνον καὶ κῆρα φέρουσai,
ἡέραι δ' ἄρα ταί γε κακὴν ἔριδα προφέρονται·
οἱ δ' ἄρ' ἴσαν σιγῇ μένεα πνεύοντες Ἀχαιοί,
ἐν θυμῷ μεμαῶτες ἀλεξέμεν ἀλλήλοισιν.

εὖτ' ὄρεος κορυφῇσι Νότος κατέχευεν ὀμίχλην, 10
ποιμέσιν οὐ τι φίλην, κλέπτῃ δέ τε νυκτὸς ἀμείνω·—
τόσσον τίς τ' ἐπιλεύσσει, ὅσον τ' ἐπὶ λᾶαν ἴησιν·—
ὥς ἄρα τῶν ὑπὸ ποσσὶ κονίσσαλος ὠρνυτ' ἀελλῆς
ἐρχομένων· μάλα δ' ὦκα διέπρησσον πεδίοιο.

οἱ δ' ὅτε δὴ σχεδὸν ἦσαν ἐπ' ἀλλήλοισιν ἰόντες, 15
Τρῶσιν μὲν προμάχιζεν Ἀλέξανδρος θεοφειδής,
παρδαλέην ὤμοισιν ἔχων καὶ καμπύλα τόξα
καὶ ξίφος· αὐτὰρ ὁ δοῦρε δύω κεκορυθμένα χαλκῷ
πάλλων Ἀργείων προκαλίζετο πάντας ἀρίστους
ἀντίβιον μαχέσασθαι ἐν αἰνῇ δηιοτήτι. 20

τὸν δ' ὥς οὖν ἐνόησεν ἀρηίφιλος Μενέλαος

ἐρχόμενον προπάροιθεν ὀμίλου, μακρὰ βιβάντα,
ὥς τε λέων ἐχάρη μεγάλῳ ἐπὶ σώματι κύρσας,
εὐρὼν ἢ ἔλαφον κεραὸν ἢ ἄγριον αἶγα
πεινάων· μάλα γάρ τε κατεσθίει, εἴ περ ἂν αὐτὸν 25
σεύωνται ταχέες τε κύνες θαλεροί τ' αἰζηοί·

ὥς ἐχάρη Μενέλαος Ἀλέξανδρον θεοφειδέα
ὀφθαλμοῖσι φιδῶν· φάτο γὰρ τίσεσθαι ἀλείτην.
αὐτίκα δ' ἐξ ὀχέων σὺν τεύχεσιν ἄλτο χαμᾶζε.

τὸν δ' ὥς οὖν ἐνόησεν Ἀλέξανδρος θεοφειδῆς 30
ἐν προμάχοισι φανέντα, κατεπλήγη φίλον ἦτορ·
ἄψ δ' ἐτάρων ἐς φέθνος ἐχάζετο κῆρ' ἀλεείνων.

ὥς δ' ὅτε τίς τε δράκοντα φιδῶν παλίνορσος ἀπέστη
οὔρεος ἐν βήσσησ', ὑπὸ τε τρόμος ἔλλαβε γυῖα,
ἄψ δ' ἀνεχώρησεν, ὥχρός τέ μιν εἶλε παρειάς, 35
ὥς αὐτίς καθ' ὄμιλον ἔδν Τρώων ἀγερώχων
δφείσας Ἀτρέος υἱὸν Ἀλέξανδρος θεοφειδῆς.

τὸν δ' Ἐκτωρ νείκεσσε φιδῶν αἰσχροῖσι φέπεσσι·

“Δύσπαρι, φεῖδος ἄριστε, γυναιμανές, ἡπεροπευτά,
αἶθ' ὄφελος ἄγονός τ' ἔμεναι ἄγαμός τ' ἀπολέσθαι· 40
καί κε τὸ βουλοίμην, καί κεν πολὺ κέρδιον ἦεν
ἢ οὔτω λώβην τ' ἔμεναι καὶ ὑπόψιον ἄλλων.

ἢ που καγχαλάουσι κάρη κομάοντες Ἀχαιοὶ
φάντες ἀριστῆα πρόμον ἔμμεναι, οὔνεκα καλὸν
φεῖδος ἔπ', ἀλλ' οὐκ ἔστι βίη φρεσὶν οὐδέ τις ἀλκή. 45

ἢ τοῖός περ ἐὼν ἐν ποντοπόροισι νέεσσι
πόντον ἐπιπλώσας, ἐτάρους ἐρίηρας ἀγείρας,
μιχθεὶς ἀλλοδαποῖσι γυναῖκ' εὐφειδέ' ἀνῆγες
ἐξ ἀπίης γαίης, νυὸν ἀνδρῶν αἰχμητάων,

πατρί τε σῶ μέγα πῆμα πόλῃ τε παντί τε δήμῳ, 50
δυσμενέσιν μὲν χάρμα, κατηφείην δὲ σοὶ αὐτῷ;
οὐκ ἂν δὴ μείνειας ἀρηίφιλον Μενέλαον;

22 βιβῶντα

32 εἰς

38 αἰσχροῖς ἐπέεσσι

43 καγχαλώωσι—κομόωντες

46 τοιόσδε

γνοίης χ', οἴου φωτὸς ἔχεις θαλερὴν παράκοιτιν·
 οὐκ ἄν τοι χραίσμη κίθαρις τά τε δῶρ' Ἀφροδίτης,
 ἥ τε κόμη τό τε φεῖδος, ὅτ' ἐν κονίησι μιγῆης. 55
 ἀλλὰ μάλα Τρῶες δεδρήμενες· ἦ τέ κεν ἤδη
 λάϊνον ἔσσο χιτῶνα κακῶν ἔνεχ', ὅσσα φέφοργας."
 τὸν δ' αὖτε προσέφειπεν Ἀλέξανδρος θεοφειδής·
 "Ἐκτορ, ἐπεὶ με κατ' αἶσαν ἐνείκεσας οὐδ' ὑπὲρ αἶσαν,—
 αἰεὶ τοι κραδίη πέλεκυς ὥς ἐστὶν ἀπειρής, 60
 ὅς τ' εἴσιν διὰ δουρὸς ὑπ' ἀνέρος, ὅς ῥά τε τέχνη
 νήιον ἐκτάμνησιν, ὀφέλλει δ' ἀνδρὸς ἐρωήν·
 ὥς σοὶ ἐνὶ στήθεσσι νῶος ἀτάρβητος νόος ἐστίν,—
 μή μοι δῶρ' ἐρατὰ πρόφερε χρυσέης Ἀφροδίτης·
 οὐ τοι ἀπόβλητ' ἐστὶ θεῶν ἐρικυδέα δῶρα, 65
 ὅσσα κεν αὐτοὶ δώσι, ῥεκὼν δ' οὐκ ἄν τις ἔλοιτο.
 νῦν αὖτ' εἴ μ' ἐθέλεις πολεμιζέμεν ἠδὲ μάχεσθαι,
 ἄλλους μὲν κάθισον Τρῶας καὶ πάντας Ἀχαιοὺς,
 αὐτὰρ ἔμ' ἐν μέσσω καὶ ἀρηίφιλον Μενέλαον
 συμβάλετ' ἀμφ' Ἑλένη καὶ κτήμασι πᾶσι μάχεσθαι. 70
 ὁππότερος δέ κε νικήσῃ κρείσσων τε γένηται,
 κτήμαθ' ἐλὼν ἐνὶ πάντα γυναῖκά τε φοίκαδ' ἀγέσθω·
 οἱ δ' ἄλλοι φιλότητα καὶ ὅρκια πιστὰ ταμόντες
 ναίοιτε Τροίην ἐριβώλακα, τοὶ δὲ νεέσθων
 Ἄργος ἐς ἱππόβοτον καὶ Ἀχαιίδα καλλιγύναικα." 75
 ὥς ἔφαθ', Ἐκτωρ δ' αὖτε χάρη μέγα μῦθον ἀκούσας,
 καί ῥ' ἐς μέσσον ἰὼν Τρώων ἀνέφερε φάλαγγας,
 μέσσου δουρὸς ἐλὼν· τοὶ δ' ἰδρύθησαν ἅπαντες.
 τῷ δ' ἐπετοξάζοντο κάρη κομάοντες Ἀχαιοί,
 ἰοῖσιν τε τιτυσκόμενοι λάεσσί τ' ἔβαλλον. 80
 αὐτὰρ ὁ μακρὸν ἄϋσε φάναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων·
 "Ἴσχεσθ', Ἀργεῖοι, μὴ βάλλετε, κοῦροι Ἀχαιῶν·
 στεῦται γάρ τι φέπος φερέειν κορυθαίολος Ἐκτωρ."

55 μιγείης

56 δειδήμονες

67 πολεμίζειν

76 αὐτ' ἐχάρη

79 κομόωντες

ὥς ἔφαθ', οἱ δ' ἔσχοντο μάχης ἀνεώ τε γένοντο
 ἐσσυμένως· "Εκτωρ δὲ μετ' ἀμφοτέροισιν ἔφειπε· 85
 "κέκλυτέ μεν, Τρῶες καὶ εὐκνήμιδες Ἀχαιοί,
 μῦθον Ἀλεξάνδροιο, τοῦ εἵνεκα νεῖκος ὄρωρεν.
 ἄλλους μὲν κέλεται Τρῶας καὶ πάντας Ἀχαιοὺς
 τεύχεα κάλ' ἀποθέσθαι ἐπὶ χθονὶ πουλυβοτείρῃ,
 αὐτὸν δ' ἐν μέσσω καὶ ἀρηνίφιλον Μενέλαον 90
 οἴους ἄμφ' Ἑλένῃ καὶ κτήμασι πᾶσι μάχεσθαι.
 ὁππότερος δέ κε νικήσῃ κρείσσων τε γένηται,
 κτήμαθ' ἐλὼν ἐν παντα γυναῖκά τε φοίκαδ' ἀγέσθω·
 οἱ δ' ἄλλοι φιλότητα καὶ ὅρκια πιστὰ τάμωμεν."

ὥς ἔφαθ', οἱ δ' ἄρα πάντες ἀκὴν ἐγένοντο σιωπῇ· 95
 τοῖσι δὲ καὶ μετέφειπε βοὴν ἀγαθὸς Μενέλαος·
 "κέκλυτε νῦν καὶ ἐμεῖο· μάλιστα γὰρ ἄλγος ἰκάνει
 θυμὸν ἐμόν· φρονέω δὲ διακρινθήμεναι ἤδη
 Ἀργεῖους καὶ Τρῶας, ἐπεὶ κακὰ πολλὰ πέπασθε
 εἵνεκ' ἐμῆς ἔριδος καὶ Ἀλεξάνδρου ἔνεκ' ἀρχῆς. 100
 ἡμέων δ' ὁπποτέρῳ θάνατος καὶ μοῖρα τέτυκται,
 τεθναίῃ· ἄλλοι δὲ διακρινθεῖτε τάχιστα.
 οἴσετε φάρν', ἕτερον λευκόν, ἑτέρην δὲ μέλαιναν,
 Γῇ τε καὶ Ἡελίῳ· Διὶ δ' ἡμεῖς οἴσομεν ἄλλον.
 ἄξετε δὲ Πριάμοιο βίην, ὅφρ' ὅρκια τάμνη 105
 αὐτός, ἐπεὶ ῥοὶ παῖδες ὑπερφίαλοι καὶ ἄπιστοι,
 μή τις ὑπερβασίῃ Διὸς ὅρκια δηλήσῃται.
 αἰεὶ δ' ὀπλοτέρων ἀνδρῶν φρένες ἡερέθονται·
 οἷς δ' ὁ γέρων μετέησιν, ἅμα πρόσσω καὶ ὀπίσσω
 λεύσσει, ὅπως ὅχ' ἄριστα μετ' ἀμφοτέροισι γένηται."

ὥς ἔφαθ', οἱ δ' ἐχάρησαν Ἀχαιοί τε Τρῶές τε, 111
 φελπόμενοι παύσεσθαι οἷζυροῦ πολέμοιο.
 καί ῥ' ἵππους μὲν ἔρυξαν ἐπὶ στίχας, ἐκ δ' ἔβαν αὐτοί,
 τεύχεά τ' ἐξεδύοντο· τὰ μὲν κατέθεντ' ἐπὶ γαίῃ
 πλησίον ἀλλήλων, ὀλίγη δ' ἔεν ἀμφὶς ἄρουρα. 115

Ἔκτωρ δὲ προτὶ φάστυ δύω κήρυκας ἔπεμπε
καρπαλίμως φάρνας τε φέρειν Πριάμόν τε καλέσσαι.
αὐτὰρ ὁ Ταλθύβιον προΐει κρείων Ἀγαμέμνων
νῆας ἐπι γλαφυρὰς ἰέναι, καὶ φάρν' ἐκέλευεν
οἰσέμεναι· ὁ δ' ἄρ' οὐκ ἀπίθησ' Ἀγαμέμνονι δῖω. 120

Ἴρις δ' αὖθ' Ἑλένη λευκωλένῳ ἄγγελος ἦλθε,
φειδομένη γαλόῳ, Ἀντηνορίδαο δάμαρτι,
τὴν Ἀντηνορίδης εἶχε κρείων Ἑλικάων,
Λαοδίκην, Πριάμοιο θυγατρῶν φείδος ἀρίστην.
τὴν δ' εὖρ' ἐν μεγάρῳ· ἡ δὲ μέγαν ἰστὸν ὕφαινε, 125
δίπλακα πορφυρέην, πολέας δ' ἐνέπασσεν ἀέθλους,
Τρώων θ' ἵπποδάμων καὶ Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων,
οὓς ἔθευεν εἵνεκ' ἔπασχον ὑπ' Ἀρης παλαμάων.
ἀγχοῦ δ' ἰσταμένη προσέφη πόδας ὠκέϊ' Ἴρις·

“δεῦρ' ἴθι, νύμφα φίλη, ἵνα θέσκελα φέργα φίδῃαι 130
Τρώων θ' ἵπποδάμων καὶ Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων,
οἳ πρὶν ἐπ' ἀλλήλοισι φέρον πολύδακρυν Ἀρηά
ἐν πεδίῳ, ὀλοοῖο λιλαιόμενοι πολέμοιο·
οἳ δὴ νῦν ἔαται σιγῇ, πόλεμος δὲ πέπαυται,
ἀσπίσι κεκλιμένοι, παρὰ δ' ἔγχεα μακρὰ πέπηγεν· 135
αὐτὰρ Ἀλέξανδρος καὶ ἀρηίφίλος Μενέλαος
μακρῇσ' ἐγχεΐησι μαχήσονται περὶ σείῳ·
τῷ δέ κε νικήσαντι φίλη κεκλήσεται ἄκοιτις.”

ὥς φειπούσα θεὰ γλυκὺν ἴμερον ἔμβαλε θυμῷ
ἀνδρός τε προτέρου καὶ φάστεος ἠδὲ τοκῆων. 140
αὐτίκα δ' ἀργεννῇσι καλυψαμένη ὀθόνησιν
ὠρμάετ' ἐκ θαλάμοιο, τέρεν κατὰ δάκρυ χέουσα,
οὐκ οἶη, ἅμα τῇ γε καὶ ἀμφίπολοι δὺ' ἔποντο,
Αἴθρη, Πιτθῆος θυγάτηρ Κλυμένη τε βοῶπις.
αἶψα δ' ἔπειθ' ἵκανον ὅθι Σκαιαὶ πύλαι ἦσαν. 145

οἳ δ' ἀμφὶ Πριάμον καὶ Πάνθοον ἠδὲ Θυμοίτην

119 ἡδ' ἄρν'

129 ὠκέα

138 κεκλήσῃ

142 ὠρμάτ'

Λάμπον τε Κλυτίον θ' Ἰκετάονά τ' ὄζον Ἄρηος,
 Οὐκαλέγων τε καὶ Ἀντήνωρ, πεπνυμένω ἄμφω,
 ἦατο δημογέροντες ἐπὶ Σκαιῇσι πύλῃσι,
 γήραϊ δὴ πολέμοιο πεπαυμένοι, ἀλλ' ἀγορηταὶ
 ἐσθλοί, τεττίγεσσι φοικότες, οἳ τε καθ' ὕλην
 δένδρε' ἐφεζόμενοι φόπα λειριόεσσαν ἰεῖσι.
 τοῖοι ἄρα Τρώων ἡγήτορες ἦντ' ἐπὶ πύργῳ.

οἱ δ' ὥς οὖν ἐφίδονθ' Ἑλένην ἐπὶ πύργον ἰοῦσαν,
 ἦκα πρὸς ἀλλήλους φέπεα πτερόεντ' ἀγόρευον.

“οὐ νέμεσις Τρώας καὶ εὐκνήμιδας Ἀχαιοὺς
 τοιῇδ' ἀμφὶ γυναικὶ πολὺν χρόνον ἄλγεα πάσχειν·
 αἰνῶς ἀθανάτησι θεῇσ' εἰς ὧπα φέροικεν.

ἀλλὰ καὶ ὧς, τοίη περ εἰοῦσ', ἐν νηυσὶ νεέσθω,
 μηδ' ἡμῖν τεκέεσσί τ' ὀπίσσω πῆμα λίποιτο.”

ὧς ἄρ' ἔφαν, Πρίαμος δ' Ἑλένην ἐκαλέσσατο φωνῇ·

“δεῦρο πάροιθ' ἐλθοῦσα, φίλον τέκος, ἵζε' ἐμεῖο,
 ὄφρα φίδης πρότερόν τε πόσιν πηοὺς τε φίλους τε.—
 οὐ τί μοι αἰτία ἐσσί, θεοὶ νῦ μοι αἴτιοί εἰσιν,
 οἳ μοι ἐφώρμησαν πόλεμον πολύδακρυν Ἀχαιῶν.—
 ὧς μοι καὶ τόνδ' ἄνδρα πελώριον ἐξονομήνης,
 ὅς τις ὅδ' ἐστὶν Ἀχαιὸς ἀνὴρ ἡὕς τε μέγας τε.

ἦ τοι μὲν κεφαλῇ καὶ μείζονες ἄλλοι ἔασιν·
 καλὸν δ' οὕτω ἐγὼν οὐ πω φίδον ὀφθαλμοῖσιν,
 οὐδ' οὕτω γεραρόν· βασιλῇι γὰρ ἀνδρὶ φέροικε.”

τὸν δ' Ἑλένη μύθοισιν ἀμείβετο, δῖα γυναικῶν·

“αἰδοῖός τέ μοι ἐσσι, φίλε ἑκκυρε, δφεινός τε·
 ὧς μ' ὄφελεν θάνατος ἑαδέεν κακός, ὅππότε δεῦρο
 υἱέϊ σῶ ἐπόμεν θάλαμον γνωτοὺς τε λιποῦσα
 παῖδά τε τηλυγέτην καὶ ὀμηλικίην ἐρατεινήν.

ἀλλὰ τά γ' οὐκ ἐγένοντο· τὸ καὶ κλαίουσα τέτηκα.
 τοῦτο δέ τοι φερέω, ὃ μ' ἀνείρεαι ἡδὲ μεταλλᾶς·

149 εἶατο

162 ἵζειν

152 δένδρει, δενδρέω

173 ὧς ὄφελεν θάνατός μοι ἀδεῖν

οὗτός γ' Ἀτρεΐδης, εὐρὺ κρείων Ἀγαμέμνων,
ἀμφότερον, βασιλεύς τ' ἀγαθὸς κρατερός τ' αἰχμητής·
δαῆρ αὖτ' ἐμὸς ἔσκε κυνώπιδος, εἴ ποτ' ἔεν γε." 180

ὥς φάτο, τὸν δ' ὁ γέρων ἠγάσσατο φώνησέν τε·
"ὦ μάκαρ Ἀτρεΐδη, μοιρηγενές, ὀλβιόδαιμον,
ἦ ρά νύ τοι πολλοὶ δεδμήατο κοῦροι Ἀχαιῶν.
ἦδη καὶ Φρυγίην εἰσήλυθον ἀμπελόεσσαν·
ἐνθα φίδον πλείστους Φρύγας ἀνέρας αἰολοπώλους, 185
λαοὺς Ὀτρῆος καὶ Μυγδόνοιο ἀντιθέοιο,
οἳ ρά τότε ἐστρατόοντο παρ' ὄχθας Σαγγαρίοιο·
καὶ γὰρ ἐγὼν ἐπίκουρος ἐὼν μετὰ τοῖσιν ἐλέχθην
ἡματι τῷ ὅτε τ' ἦλθον Ἀμαζόνες ἀντιάνειραι·
ἀλλ' οὐδ' οἱ τόσοι ἦσαν, ὅσοι 'φελίκωπες Ἀχαιοί." 190

δεύτερον αὖτ' Ὀδυσῆα φιδὼν ἐρέειν ὁ γεραιός·
"φεῖπ' ἄγε μοι καὶ τόνδε, φίλον τέκος, ὅς τις ὅδ' ἐστί·
μείων μὲν κεφαλῇ Ἀγαμέμνονος Ἀτρεΐδαο,
εὐρύτερος δ' ὥμοισιν ἰδὲ στέρνοισι φιδέσθαι.
τεύχεα μὲν 'φοι κεῖται ἐπὶ χθονὶ πουλυβοτείρῃ, 195
αὐτὸς δὲ κτίλος ὥς ἐπιπωλέεται στίχας ἀνδρῶν·
φαρνεῖῳ μιν ἐγὼ γε φερίσκω πηγεσιμάλλῳ,
ὅς τ' ὄϊων μέγα πῶν διέρχεται ἀργεννάων."

τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειθ' Ἑλένη Διὸς ἐκγεγαυῖα·
"οὗτος δ' αὖ Λαερτιάδης πολύμητις Ὀδυσσεύς, 200
ὃς τράφεν ἐν δήμῳ Ἰθάκης κραναῆς περ ἐούσης,
φειδῶς παντοῖους τε δόλους καὶ μήδεα πυκνά."

τὴν δ' αὖτ' Ἀντήνωρ πέπνυμένος ἀντίον ἠΰδα·
"ὦ γύναι, ἦ μάλα τοῦτο φέπος νημερτὲς ἔφειπες·
ἦδη γὰρ καὶ δεῦρό ποτ' ἦλυθε δίος Ὀδυσσεὺς 205
σεῖ' ἔνεκ' ἀγγελίην σὺν ἀρηιφίλῳ Μενελάῳ·
τοὺς δ' ἐγὼ ἐξείνισσα καὶ ἐν μεγάροισι φίλησα,
ἀμφοτέρων δὲ φυὴν ἐδάην καὶ μήδεα πυκνά.

180 ἔην

187 ἐστρατόωντο

196 ἐπιπωλεῖται

201 τράφη

206 σεῦ—ἀγγελίης

ἀλλ' ὅτε δὴ Τρώεσσιν ἐν ἀγρομένοισιν ἔμιχθεν,
 στάντων μὲν Μενέλαος ὑπείρεχεν εὐρέας ὦμους, 210
 ἄμφω δ' ἐζομένω γεραρώτερος ἦεν Ὀδυσσεύς.
 ἀλλ' ὅτε δὴ μύθους καὶ μήδεα πᾶσιν ὕφαινον,
 ἦ τοι μὲν Μενέλαος ἐπιτροχάδην ἀγόρευε,
 παῦρα μὲν ἀλλὰ μάλα λιγέως, ἐπεὶ οὐ πολύμυθος
 οὐδ' ἀφαρτοφεπής· ἦ καὶ γένε' ὕστερος ἦεν. 215
 ἀλλ' ὅτε δὴ πολύμητις ἀναΐξειεν Ὀδυσσεύς,
 στάσκειν, ὑπαὶ δὲ φίδεσκε κατὰ χθονὸς ὄμματα πῆξας,
 σκῆπτρον δ' οὔτ' ὀπίσω οὔτε προπρηνὲς ἐνώμα,
 ἀλλ' ἀστεμφὲς ἔχεσκειν, ἀφίδρι φωτὶ φεφοικώς·
 φαίης κε ζάκοτόν τέ τιν' ἔμμεναι ἄφρονά τ' αὐτως· 220
 ἀλλ' ὅτε δὴ φόπα τε μεγάλην ἐκ στήθεος εἶη
 καὶ φέπεα νιφάδεσσι φεφοικότα χειμερίησιν,
 οὐκ ἂν ἔπειτ' Ὀδυσῇ ἐρίσσειε βροτὸς ἄλλος·
 [οὐ τότε γ' ὦδ' Ὀδυσῆος ἀγασσάμεθ' εἶδος ἰδόντες.]”
 τὸ τρίτον αὐτ' Αἴαντα φιδὼν ἐρέειν ὁ γεραιός· 225
 “τίς τ' ἄρ' ὅδ' ἄλλος Ἀχαιοὺς ἀνὴρ ἡϋς τε μέγας τε,
 ἔξοχος Ἀργείων κεφαλὴν τε καὶ εὐρέας ὦμους;”
 τὸν δ' Ἑλένη ταχύπεπλος ἀμείβετο, δῖα γυναικῶν·
 “οὗτος δ' Αἴας ἐστὶ πελώριος, ἔρκος Ἀχαιῶν·
 Ἰδομενεὺς δ' ἐτέρωθεν ἐνὶ Κρήτεσσι θεὸς ὥς 230
 ἔστηκ', ἀμφὶ δέ μιν Κρητῶν ἀγοὶ ἡγερέθονται.
 πολλάκι μιν ξείνισσεν ἀρηίφιλος Μενέλαος
 φοίκῳ ἐν ἡμετέρῳ, ὅποτε Κρήτηθεν ἵκοιτο.
 νῦν δ' ἄλλους μὲν πάντας ὁρῶ φελίκωπας Ἀχαιοὺς,
 οὓς κεν ἐν γνοίην καὶ τ' οὔνομα μυθησαίμην· 235
 δοιῶ δ' οὐ δύναμαι φιδέεν κοσμήτορε λαῶν,
 Κάστορά θ' ἱππόδαμον καὶ πύξ ἀγαθὸν Πολυδεύκεα,
 αὐτοκασιγνήτω, τῷ μοι μία γείνατο μήτηρ.
 ἦ οὐκ ἐσπέσθην Λακεδαίμονος ἐξ ἐρατεινῆς,

215 γένει

219 ἀτδρεῖ

223 Ὀδυσῇ γ'

236 ἰδέειν

239 οὐχ ἐσπέσθην

ἢ δεύρω μὲν ἔποντο νέεσσ' ἐνὶ ποντοπόροισι, 240
 νῦν αὖτ' οὐκ ἐθέλουσι μάχην καταδύμεναι ἀνδρῶν,
 αἴσχρα δεδφιότες καὶ ὀνείδεα πόλλ', ἅ μοί ἐστιν."

ὥς φάτο, τοὺς δ' ἤδη κάτεχεν φυσίζοος αἶα
 ἐν Λακεδαίμονι αὖθι, ἐφῆ ἐν πατρίδι γαίῃ.

Κήρυκες δ' ἀνὰ φάστυ θεῶν φέρον ὄρκια πιστά, 245
 φάρνε δύω καὶ φοῖνον εὐφρονα, καρπὸν ἀρούρης,
 ἀσκῶ ἐν αἰγείῳ· φέρε δὲ κρητῆρα φαεινὸν
 κῆρυξ Ἰδαῖος ἠδὲ χρύσεια κύπελλα·
 ὥτρυνεν δὲ γέροντα παριστάμενος ρεπέεσσιν·

"ὄρσεο, Λαομεδοντιάδη, καλέουσιν ἄριστοι 250
 Τρώων θ' ἵπποδάμων καὶ Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων
 ἐς πεδίου καταβῆναι, ἵν' ὄρκια πιστὰ τάμητε·
 αὐτὰρ Ἀλέξανδρος καὶ ἀρηίφιλος Μενέλαος
 μακρῆσ' ἐγχεΐησι μαχήσονται ἀμφὶ γυναικί·
 τῷ δέ κε νικήσαντι γυνὴ καὶ κτήμαθ' ἔποιτο· 255
 οἱ δ' ἄλλοι φιλότητα καὶ ὄρκια πιστὰ ταμόντες
 ναίοιμεν Τροίην ἐριβώλακα, τοὶ δὲ νέονται
 Ἄργος ἐς ἵππόβοτον καὶ Ἀχαιίδα καλλιγύναικα."

ὥς φάτο, ῥίγησεν δ' ὁ γέρων, ἐκέλευσε δ' ἐταίρους
 ἵππους ζευγνύμεναι· τοὶ δ' ὀτραλέως ἐπίθοντο. 260
 ἂν δ' ἄρ' ἔβη Πρίαμος, κατὰ δ' ἡνία τείνεν ὀπίσσω,
 παρ δὲ ῥοι Ἀντήνωρ περικαλλέα βήσετο δίφρον·
 τῷ δὲ διὰ Σκαιῶν πεδίωνδ' ἔχον ὠκέας ἵππους.
 ἀλλ' ὅτε δὴ ῥ' ἴκοντο μετὰ Τρώας καὶ Ἀχαιοὺς,
 ἐξ ἵππων ἀποβάντες ἐπὶ χθόνα πουλυβότειραν 265
 ἐς μέσσον Τρώων καὶ Ἀχαιῶν ἐστιχάοντο.

ὠρνυτο δ' αὐτίκ' ἔπειτα φάναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων,
 ἂν δ' Ὀδυσσεὺς πολύμητις. ἀτὰρ κήρυκες ἀγαυοὶ
 ὄρκια πιστὰ θεῶν σύναγον, κρητῆρι δὲ φοῖνον
 μίσγον, ἀτὰρ βασιλεῦσιν ὕδωρ ἐπὶ χεῖρας ἔχευαν. 270
 Ἀτρεΐδης δὲ φερυσσάμενος χεῖρεσσι μάχαιραν,

ἥ ῥοι παρ ξίφεος μέγα κουλεὸν αἰὲν ἄωρτο,
 φαρνῶν ἐκ κεφαλέων τάμνε τρίχας· αὐτὰρ ἔπειτα
 κήρυκες Τρώων καὶ Ἀχαιῶν νεῖμαν ἀρίστοις.
 τοῖσιν δ' Ἀτρεΐδης μεγάλ' εὐχέτο χεῖρας ἀνασχών· 275

“Ζεῦ πάτερ, Ἰδηθεν μεδέων, κύδιστε μέγιστε,
 Ἡέλιός θ', ὃς πάντ' ἐφορᾷς καὶ πάντ' ἐπακούεις,
 καὶ ποταμοὶ καὶ γαῖα, καὶ οἱ ὑπένερθε καμόντας
 ἀνθρώπους τίνυσθον, ὃ τίς κ' ἐπίορκον ὁμόσση,
 ὑμεῖς μάρτυροι ἔστε, φυλάσσετε δ' ὅρκια πιστά· 280
 εἰ μὲν κεν Μενέλαον Ἀλέξανδρος καταπέφνη,
 αὐτὸς ἔπειθ' Ἑλένην ἐχέτω καὶ κτήματα πάντα,
 ἡμεῖς δ' ἐν νήεσσι νεώμεθα ποντοπόροισιν·
 εἰ δέ κ' Ἀλέξανδρον κτείνῃ ξανθὸς Μενέλαος,
 Τρώας ἔπειθ' Ἑλένην καὶ κτήματα πάντ' ἀποδοῦναι,
 τιμὴν δ' Ἀργεῖοις ἀποτινέμεν ἣν τε φέροικεν, 286
 ἥ τε καὶ ἐσσομένοισι μετ' ἀνθρώποισι πέληται.
 εἰ δ' ἂν ἐμοὶ τιμὴν Πρίαμος Πριάμοιό τε παῖδες
 τίνειν οὐκ ἐθέλωσιν Ἀλεξάνδροιο πεσόντος,
 αὐτὰρ ἐγὼ καὶ ἔπειτα μαχήσομαι εἵνεκα ποινῆς 290
 αὔθι μένων, ἥός κε τέλος πολέμοιο κιχήω.”

ἦ, καὶ ἀπὸ στομάχους φαρνῶν τάμε νηλεῖ χαλκῷ·
 καὶ τοὺς μὲν κατέθηκεν ἐπὶ χθονὸς ἀσπαίροντας,
 θυμοῦ δευομένους, ἀπὸ γὰρ μένος εἴλετο χαλκός·
 φοῖνον δ' ἐκ κρητῆρος ἀφυσσόμενοι δεπάεσσιν 295
 ἔκχεον ἠδ' εὐχοντο θεοῖς αἰειγενέτησιν.
 ὦδε δέ τις φείπεςκεν Ἀχαιῶν τε Τρώων τε·

“Ζεῦ κύδιστε μέγιστε καὶ ἀθάνατοι θεοὶ ἄλλοι,
 ὅππότεροι πρότεροι ὑπὲρ ὅρκια πημήνεια,
 ὦδέ σφ' ἐγκέφαλος χαμάδις ῥέοι ὥς ὅδε φοῖνος, 300
 αὐτῶν καὶ τεκέων, ἄλοχοι δ' ἄλλοισι δαμεῖεν.”

ὥς ἔφην, οὐδ' ἄρα πῶ σφιν ἐπεκραίαινε Κρονίων.
 τοῖσι δὲ Δαρδανίδης Πρίαμος μετὰ μῦθον ἔφειπε·

“κέκλυτέ μεν, Τρῶες καὶ εὐκνήμιδες Ἀχαιοί·
 ἢ τοι ἐγὼν εἶμι προτὶ Φίλιον ἠνεμόεσσαν 305
 ἄψ, ἐπεὶ οὐ πω τλήσομ' ἐν ὀφθαλμοῖς ὀράεσθαι
 μαρνάμενον φίλον υἱὸν ἀρηιφίλῳ Μενελάῳ·
 Ζεὺς μὲν που τό γε φοῖδε καὶ ἀθάνατοι θεοὶ ἄλλοι,
 ὅπποτέρῳ θανάτοιο τέλος πεπρωμένον ἐστίν.”

ἦ ῥα, καὶ ἐς δίφρον φάρνας θέτο φισόθεος φῶς, 310
 ἂν δ' ἄρ' ἔβαιν' αὐτός, κατὰ δ' ἡνία τεῖνεν ὀπίσσω·
 παρ δέ 'ροι Ἀντήνωρ περικαλλέα βήσετο δίφρον.
 τὼ μὲν ἄρ' ἄψορροι προτὶ Φίλιον ἀπονέοντο·
 Ἐκτωρ δὲ Πριάμοιο πάϊς καὶ δῖος Ὀδυσσεὺς
 χῶρον μὲν πρῶτον διεμέτρεον, αὐτὰρ ἔπειτα 315
 κλήρους ἐν κυνέῃ χαλκήρεϊ πάλλον ἐλόντες,
 ὅπποτερος δὴ πρόσθεν ἀφείη χάλκεον ἔγχος.
 λαοὶ δ' ἠρήσαντο, θεοῖσι δὲ χεῖρας ἀνέσχον,
 ὧδε δέ τις φείπεςκεν Ἀχαιῶν τε Τρώων τε·

“Ζεῦ πάτερ, Ἰδηθεν μεδέων, κύδιστε μέγιστε, 320
 ὅπποτερος τάδε φέργα μετ' ἀμφοτέροισιν ἔθηκε,
 τὸν δὲς ἀποφθίμενον δῦναι δόμον Ἀφιδος εἴσω,
 ἡμῖν δ' αὖ φιλότητα καὶ ὅρκια πιστὰ γενέσθαι.”

ὥς ἄρ' ἔφαν, πάλλεν δὲ μέγας κορυθαίολος Ἐκτωρ
 ἄψ ὀράων· Πάριος δὲ θοῶς ἐκ κλῆρος ὄρουσεν. 325
 οἱ μὲν ἔπειθ' ἴζοντο κατὰ στίχας, ἦχι 'φεκάστω
 ἵπποι ἀερσίποδες καὶ ποικίλα τεύχε' ἔκειτο·
 αὐτὰρ ὃ γ' ἀμφ' ὥμοισιν ἐδύσετο τεύχεα καλὰ
 δῖος Ἀλέξανδρος, Ἑλένης πόσις ἠῦκόμοιο.
 κνημίδας μὲν πρῶτα περὶ κνήμησιν ἔθηκε 330
 καλὰς, ἀργυρέοισιν ἐπισφυρίοις ἀραρυίας·
 δεύτερον αὖ θώρηκα περὶ στήθεσιν ἔδυνε
 'φοῖο κασιγνήτοιο Λυκάονος, ἥρμοσε δ' αὐτῷ.
 ἀμφὶ δ' ἄρ' ὥμοισιν βάλετο ξίφος ἀργυρόηλον,
 χάλκεον, αὐτὰρ ἔπειτα σάκος μέγα τε στιβαρόν τε· 335

κρατὶ δ' ἐπ' ἰφθίμῳ κυνέην εὐτυκτον ἔθηκεν,
 ἵππουριν· δφεινὸν δὲ λόφος καθύπερθεν ἔνευεν.
 εἶλετο δ' ἄλκιμον ἔγχος, ὃ ῥοι παλάμηφιν ἀρήρει.
 ὥς δ' αὐτως Μενέλαος ἀρήιος ἔντε' ἔδυνεν.

οἱ δ' ἐπεὶ οὖν ῥεκάτερθεν ὀμίλου θωρήχθησαν, 340
 ἐς μέσσον Τρώων καὶ Ἀχαιῶν ἐστιχάοντο
 δφεινὸν δερκόμενοι· θάμβος δ' ἔχεν εἰσοράοντας
 Τρώας θ' ἵπποδάμους καὶ εὐκνήμιδας Ἀχαιοὺς.
 καὶ ῥ' ἐγγὺς στήτην διαμετρητῷ ἐνὶ χώρῳ
 σείοντ' ἐγχεΐας, ἀλλήλοισιν κοτέοντε. 345

πρόσθε δ' Ἀλέξανδρος προΐει δολιχόσκιον ἔγχος,
 καὶ βάλεν Ἀτρεΐδαο κατ' ἀσπίδα πάντοσε φίσην,
 οὐ δ' ἔρρηξεν χαλκός, ἀνεγνάμφθη δέ ῥοι αἰχμὴ
 ἀσπὶδ' ἐνὶ κρατερῇ. ὁ δὲ δεύτερος ὤρνυτο χαλκῷ
 Ἀτρεΐδης Μενέλαος, ἐπευξάμενος Διὶ πατρί· 350

“Ζεῦ φάνα, δὸς τίσασθαι ὃ με πρότερος κάκ' ἔοργε,
 δῖον Ἀλέξανδρον, καὶ ἐμῇσ' ὑπὸ χερσὶ δαμῆναι,
 ὅφρα τις ἐρρίγησι καὶ ὀψιγόνων ἀνθρώπων
 ξεινοδόκον κακὰ ῥέξαι, ὃ κεν φιλότητα παράσχη.”

ἦ ῥα, καὶ ἀμπεπαλὼν προΐει δολιχόσκιον ἔγχος, 355
 καὶ βάλε Πριαμίδαο κατ' ἀσπίδα πάντοσε φίσην.
 διὰ μὲν ἀσπίδος ἦλθε φαεινῆς ὄβριμον ἔγχος,
 καὶ διὰ θώρηκος πολυδαιδάλου ἠρήρειστο·

ἀντικρὺ δὲ παρὰ λαπάρην διάμησε χιτῶνα
 ἔγχος· ὁ δ' ἐκλίνθη καὶ ἀλεύατο κῆρα μέλαιναν· 360
 Ἀτρεΐδης δὲ φερυσσάμενος ξίφος ἀργυρόηλον
 πλῆξεν ἀνασχόμενος κόρυθος φάλον· ἀμφὶ δ' ἄρ' αὐτῇ
 τριχθὰ τε καὶ τετραχθὰ διατρυφὲν ἔκπεσε χειρός.
 Ἀτρεΐδης δ' ὤμωξε φιδῶν εἰς οὐρανὸν εὐρύν·

“Ζεῦ πάτερ, οὗ τις σείῳ θεῶν ὀλοώτερος ἄλλος· 365
 ἦ τ' ἐφάμην τίσεσθαι Ἀλέξανδρον κακότητος,
 νῦν δέ μοι ἐν χείρεσσι φάγη ξίφος, ἐκ δέ μοι ἔγχος

ἤϊχθη παλάμηφιν ἐτώσιον, οὐδ' ἔβαλόν μιν."

ἦ, καὶ ἐπαΐξας κόρυθος λάβεν ἵπποδασείης,
ἔλκε δ' ἐπιστρέψας μετ' εὐκνήμιδας Ἀχαιοῦς. 370

ἄγχε δέ μιν πολύκεστος ἱμάς ἀπαλὴν ὑπὸ δειρὴν,
ὅς ῥοι ὑπ' ἀνθερεῶνος ὀχεὺς τέτατο τρυφαλείης.
καί νύ κεν ἐξεφέρυσσε καὶ ἄσπετον ἦρετο κῦδος,
εἰ μὴ ἄρ' ὅξυ νόησε Διὸς θυγάτηρ Ἀφροδίτη,
ἣ ῥοι ῥῆξεν ἱμάντα βοὸς ρίφι κταμένοιο. 375

κεινὴ δὲ τρυφάλεια ἅμ' ἔσπετο χειρὶ παχείῃ.
τὴν μὲν ἔπειθ' ἦρως μετ' εὐκνήμιδας Ἀχαιοῦς
ῥίψ' ἐπιδινήσας, κόμισαν δ' ἐρίηρες ἐταῖροι.
αὐτὰρ ὁ ἄψ' ἐπόρουσε κατακτάμεναι μενεαίνων
ἔγχεϊ χαλκείῳ· τὸν δ' ἐξήρπαξ' Ἀφροδίτη 380

ῥεῖα μάλ' ὥς τε θεός, ἐκάλυψε δ' ἄρ' ἠέρι πολλῇ,
καδ δ' εἶσ' ἐν θαλάμῳ εὐώδεϊ κηώεντι.

αὐτὴ δ' αὖθ' Ἑλένην καλέουσ' ἴε· τὴν δ' ἐκίχανε
πύργῳ ἔφ' ὑψηλῷ, περὶ δὲ Τρῳαὶ ῥάλις ἦσαν.

χειρὶ δὲ νεκταρέου ῥεανοῦ ἐτίναξε λαβοῦσα, 385

γρηὶ δέ μιν ρεφικυῖα παλαιγενεῖ προσέφειπε
φειροκόμῳ, ἣ ῥοι Λακεδαίμονι ναιεταούσῃ
ἦσκεε φείρια καλά, μάλιστα δέ μιν φιλέεσκε·
τῇ μιν ἐφεισαμένη προσεφώνεε δι' Ἀφροδίτη·

"δεῦρ' ἴθ'· Ἀλέξανδρός σε καλεῖ ροϊκόνδε νέεσθαι. 390

κεῖνος ὃ γ' ἐν θαλάμῳ καὶ δινωτοῖσι λέχεσσι,
κάλλει τε στίλβων καὶ ῥεΐμασιν· οὐδέ κε φαίης
ἀνδρὶ μαχεσσάμενον τόν γ' ἐλθέμεν, ἀλλὰ χορόνδε
ἔρχεσθ' ἠὲ χοροῖο νέον λήγοντα καθίζειν."

ὥς φάτο, τῇ δ' ἄρα θυμὸν ἐνὶ στήθεσσιν ὄρινε. 395

καί ῥ' ὥς οὖν ἐνόησε θεᾶς περικαλλέα δειρὴν
στήθεά θ' ἱμερόεντα καὶ ὄμματα μαρμαίροντα,
θάμβησέν τ' ἄρ' ἔπειτα ρέπος τ' ἔφατ' ἐκ τ' ὀνόμαζε·

373 ἐξείρυσσε etc.—ἦρατο

388 ἦσκειν, ἦσκει

376 ἔσπετο

393 ἐλθεῖν

“δαιμονίη, τί με ταῦτα λιλαίεαι ἡπεροπεύειν;
 ἢ πῆ με προτέρω πολίων ἐν ναιομενάων
 400 ἄξεις ἢ Φρυγίης ἢ Μηονίης ἐρατεινῆς,
 εἴ τίς τοι καὶ κείθι φίλος μερόπων ἀνθρώπων;
 οὔνεκα δὴ νῦν δῖον Ἀλέξανδρον Μενέλαος
 νικήσας ἐθέλει στυγερὴν ἐμὲ φοίκαδ’ ἄγεσθαι,
 τοὔνεκα δὴ νῦν δεῦρο δολοφρονέουσα παρέστης;
 405 ἦσο παρ’ αὐτὸν ἰοῦσα, θεῶν δ’ ἀπόφεικε κελεύθου,
 μῆδ’ ἔτι σοῖσι πόδεσσιν ὑποστρέψειας Ὀλυμπον,
 ἀλλ’ αἰεὶ περὶ κείνον οἷζυε καὶ ἔφε φύλασσε,
 εἰς ὃ κέ σ’ ἢ ἄλοχον ποιήσεται ἢ ὃ γε δούλην.
 κείσε δ’ ἐγὼν οὐκ εἶμι, νεμεσσητὸν δέ κεν εἴη,
 410 κείνου πορσανέουσα λέχος· Τρῳαὶ δέ μ’ ὀπίσσω
 πᾶσαι μωμήσονται· ἔχω δ’ ἄχρ’ ἄκριτα θυμῷ.”

τὴν δὲ χολωσαμένη προσεφώνεε δῖ’ Ἀφροδίτῃ·
 “μή μ’ ἔρεθε, σχετλίη, μὴ χωσαμένη σε μεθήω,
 τὼς δέ σ’ ἀπεχθήρῳ ὥς νῦν ἔκπαγλ’ ἐφίλησα,
 415 μέσσω δ’ ἀμφοτέρων μητίσομαι ἔχθεα λυγρά,
 Τρώων καὶ Δαναῶν, σὺ δέ κεν κακὸν οἶτον ὄληαι.”
 ὥς ἔφατ’, ἔδφεισεν δ’ Ἑλένη, Διὸς ἐκγεγαυῖα,
 βῆ δὲ κατασχομένη ἔρεαν ἄργῇτι φαεινῷ,
 σιγῇ, πάσας δὲ Τρῳὰς λάθεν· ἦρχε δὲ δαίμων.
 420 αἰ δ’ ὅτ’ Ἀλεξάνδροιο δόμον περικαλλέ’ ἵκοντο,
 ἀμφίπολοι μὲν ἔπειτα θεῶς ἐπὶ φέργα τράποντο,
 ἢ δ’ εἰς ὑψόροφον θάλαμον κίε δῖα γυναικῶν.
 τῇ δ’ ἄρα δίφρον ἐλοῦσα φιλομμειδῆς Ἀφροδίτῃ
 ἀντί’ Ἀλεξάνδροιο θεὰ κατέθηκε φέρουσα·
 425 ἔνθα καθίζ’ Ἑλένη, κούρη Διὸς αἰγιόχοιο,
 ὅσσε πάλιν κλίνασα, πόσιν δ’ ἠνίπαπε μύθῳ·

“ἦλυθες ἐκ πολέμου· ὥς ὥφελες αὐτόθ’ ὀλέσθαι
 ἀνδρὶ δαμείς κρατερῷ, ὃς ἐμὸς πρότερος πόσις ἦεν.
 ἢ μὲν δὴ πρίν γ’ εὐχέ’ ἀρηιφίλου Μενελάου
 430

σῇ τε βίῃ καὶ χερσὶ καὶ ἔγχρῃ φέρτερος εἶναι·
 ἀλλ' ἴθι νῦν προκάλεσσαι ἀρηίφιλον Μενέλαον
 ἐξαὐτὶς μαχέσασθαι ἐναντίον. ἀλλὰ σ' ἐγὼ γε
 παύεσθαι κέλομαι, μηδὲ ξανθῷ Μενελάῳ
 ἀντίβιον πόλεμον πολεμιζέμεν ἠδὲ μάχεσθαι
 ἀφραδέως, μή πως τάχ' ὑπ' αὐτοῦ δουρὶ δαμῆης." 435

τὴν δὲ Πάρις μύθοισιν ἀμειβόμενος προσέφη·
 "μή με, γύναι, χαλεποῖσιν ὀνείδεσι θυμὸν ἐνιπτε.
 νῦν μὲν γὰρ Μενέλαος ἐνίκησεν σὺν Ἀθήνῃ,
 κείνουν δ' αὐτὶς ἐγὼ· παρὰ γὰρ θεοὶ εἰσι καὶ ἡμῖν. 440
 ἀλλ' ἄγε δὴ φιλότῃτι τραπήομεν εὐνηθέντε·
 οὐ γάρ πώ ποτέ μ' ὦδε ἔρος φρένας ἀμφεκάλυψεν,
 οὐδ' ὅτε σε πρῶτον Λακεδαίμονος ἐξ ἐρατεινῆς
 ἔπλεον ἀρπάξας ἐν ποντοπόροισι νέεσσι,
 νήσῳ δ' ἐν Κρανάῃ ἐμίγην φιλότῃτι καὶ εὐνῇ, 445
 ὥς σεο νῦν ἔραμαι καὶ με γλυκὺς ἴμερος αἰρεῖ."
 ἦ ῥα, καὶ ἄρχε λέχουσδε κιών· ἅμα δ' εἶπετ' ἄκοιτις.

τὼ μὲν ἄρ' ἐν τρητοῖσι κατεύνασθεν λεχέεσσιν,
 Ἀτρεΐδης δ' ἀν' ὄμιλον ἐφοίταε θηρὶ φοικῶς,
 εἴ που ἐσαθρήσειεν Ἀλέξανδρον θεοφειδέα. 450
 ἀλλ' οὐ τις δύνατο Τρώων κλειτῶν τ' ἐπικούρων
 δεῖξαι Ἀλέξανδρον τότε ἀρηιφίλῳ Μενελάῳ·
 οὐ μὲν γὰρ φιλότῃτι γ' ἐκεύθανον, εἴ τις ἴδοιτο,
 φίσων γὰρ σφιν πᾶσιν ἀπήχθετο κηρὶ μελαίνῃ.
 τοῖσι δὲ καὶ μετέφηπε φάναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων· 455

"κέκλυτέ μεν, Τρῶες καὶ Δάρδανοι ἠδ' ἐπίκουροι·
 νίκη μὲν δὴ φαίνεται ἀρηιφίλου Μενελάου·
 ὑμεῖς δ' Ἀργεῖην Ἑλένην καὶ κτήμαθ' ἅμ' αὐτῇ
 ἔκδοτε, καὶ τιμὴν ἀποτίνετε ἣν τε φέροικεν,
 ἥ τε καὶ ἐσσομένοισι μετ' ἀνθρώποισι πέληται." 460
 ὥς ἔφατ' Ἀτρεΐδης, ἐπὶ δ' ἦνεον ἄλλοι Ἀχαιοί.

435 πολεμίζειν

436 αὐτοῦ

441 τραπέομεν

442 ὦδέ γ' ἔρως, ὦδε ἔρως, ὦδε φρένας ἔρος

449 ἐφοίτα

459 ἀποτινέμεν vel ἀποτίνετον, ἣν τιν'

ΙΛΙΑΔΟΣ Δ.

Οἱ δὲ θεοὶ παρ Ζηνὶ καθήμενοι ἡγοράοντο
 χρυσέῳ ἐν δαπέδῳ, μετὰ δέ σφισι πότνια Ἥβη
 νέκταρ ἐφοινοχόει· τοὶ δὲ χρυσεόισι δέπασσι
 δειδέχατ' ἀλλήλους, Τρώων πόλιν εἰσοράοντες.
 αὐτίκ' ἐπειράετο Κρονίδης ἐρεθιζέμεν Ἥρην 5
 κερτομίοισι φέπεσσι παραβλήδην ἀγορεύων·
 “δοιαὶ μὲν Μενελάῳ ἀρηγόνες εἰσὶ θεάων,
 Ἥρην τ' Ἀργεῖην καὶ Ἀλαλκομενηὶς Ἀθήνη·
 ἀλλ' ἦ τοι ταὶ νόσφι καθήμεναι εἰσοράουσai
 τέρπεσθον· τῷ δ' αὖτε φιλομμειδῆς Ἀφροδίτη 10
 αἰεὶ παρμέμβλωκε καὶ αὐτόο κῆρας ἀμύνει,
 καὶ νῦν ἐξεσάωσεν οἰόμενον θανέεσθαι.
 ἀλλ' ἦ τοι νίκη μὲν ἀρηιφίλου Μενελάου·
 ἡμεῖς δὲ φραζώμεθ' ὅπως ἔσται τάδε φέργα,
 ἥ ῥ' αὖτις πόλεμόν τε κακὸν καὶ φύλοπιν αἰνὴν 15
 ὄρσομεν, ἥ φιλότητα μετ' ἀμφοτέροισι βάλωμεν.
 εἰ δ' αὖ πως τόδε πᾶσι φίλον καὶ ῥηδὺ γένοιτο,
 ἦ τοι μὲν φοικέοιτο πόλις Πριάμοιο φάνακτος,
 αὖτις δ' Ἀργεῖην Ἑλένην Μενέλαος ἄγοιτο.”

1 ἡγορόωντο

4 εἰσορόωντες

9 εἰσορόωσαι

3 ἐφωνοχόει—χρυσέοις δεπάεσσι

5 ἐπειράτο

11 αὐτοῦ

6 κερτομίοις ἐπέεσσι

ὥς ἔφαθ', αἱ δ' ἐπέμυξαν Ἀθηναίῃ τε καὶ Ἥρῃ· 20
 πλησίαι αἱ γ' ἦσθην, κακὰ δὲ Τρώεσσι μεδέσθην.

ἦ τοι Ἀθηναίῃ ἀκέων ἔεν οὐδέ τι φεῖπε,
 σκυζομένη Διὶ πατρί, χόλος δέ μιν ἄγριος ἦρει.
 Ἥρῃ δ' οὐκ ἔχαδε στῆθος χόλον, ἀλλὰ προσηύδα·

“ αἰνότατε Κρονίδη, ποῖον τὸν μῦθον ἔφειπες; 25
 πῶς ἐθέλεις ἄλιον θεέναι πόνον ἢ δ' ἀτέλεστον
 Ἕιδρόα θ' ὃν Ἕιδρωσα μόγῳ, καμέτην δέ μοι ἵπποι
 λαὸν ἀγειρούσῃ, Πριάμῳ κακὰ τοῖό τε παισίν.
 ἔρδ'· ἀτὰρ οὐ τοι πάντες ἐπαινέομεν θεοὶ ἄλλοι.”

τὴν δὲ μέγ' ὀχθήσας προσέφη νεφεληγερέτα Ζεὺς· 30

“ δαιμονίη, τί νύ σε Πρίαμος Πριάμοιό τε παῖδες
 τόσσα κακὰ ῥέζουσιν, ὅ τ' ἀσπερχές μενεαίνεις
 Φιλίου ἐξαλαπάξαι ἐϋκτίμενον πτολίεθρον;
 εἰ δὲ σύ γ' εἰσελθοῦσα πύλας καὶ τείχεα μακρὰ
 ὦμόν βεβρώθοις Πρίαμον Πριάμοιό τε παῖδας 35
 ἄλλους τε Τρῶας, τότε κεν χόλον ἐξακέσαιο.

ἔρξον ὅπως ἐθέλεις· μὴ τοῦτό γε νεῖκος ὀπίσσω
 σοὶ καὶ ἐμοὶ μέγ' ἔρισμα μετ' ἀμφοτέροισι γένηται.
 ἄλλο δέ τοι φερέω, σὺ δ' ἐνὶ φρεσὶ βάλλεο σῆσιν·
 ὅππότε κεν καὶ ἐγὼ μεμαῶς πόλιν ἐξαλαπάξαι 40

τὴν ἐθέλω, ὅθι τοι φίλοι ἀνέρες ἐγγεγάασι,
 μή τι διατρίβειν τὸν ἐμὸν χόλον, ἀλλὰ μ' ἐᾶσαι·
 καὶ γὰρ ἐγὼ σοὶ δῶκα Ἕεκῶν ἀφέκοντί γε θυμῷ.
 αἱ γὰρ ὑπ' ἡελίῳ τε καὶ οὐρανῷ ἀστερόεντι
 ναιετάουσι πόλῃες ἐπιχθονίων ἀνθρώπων, 45

τάων μοι περὶ κῆρι τίεσκετο Φίλιος ἱρὴ
 καὶ Πρίαμος καὶ λαὸς ἐϋμμελίῳ Πριάμοιο·
 οὐ γάρ μοί ποτε βωμὸς ἐδεύετο δαιτὸς ἐφίσης
 λαιβῆς τε κνίσσης τε· τὸ γὰρ λάχομεν γέρας ἡμεῖς.”

τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα βοῶπις πότνια Ἥρῃ· 50
 “ ἦ τοι ἐμοὶ τρεῖς μὲν πολὺ φίλταταί εἰσι πόλῃες,

Ἄργος τε Σπάρτη τε καὶ εὐρυάγυια Μυκῆνη·
 τὰς διαπέρσαι, ὅτ' ἄν τοι ἀπέχθωνται περὶ κῆρι·
 τάων οὐ τοι ἐγὼ πρόσθ' ἴσταμαι οὐδὲ μεγαίρω.
 εἴ περ γὰρ φθονέω τε καὶ οὐκ ἐάω διαπέρσαι, 55
 οὐκ ἀνύω φθονέουσ', ἐπεὶ ἦ πολὺ φέρτερός ἐσσι.
 ἀλλὰ χρὴ καὶ ἐμὸν θέμεναι πόνον οὐκ ἀτέλεστον·
 καὶ γὰρ ἐγὼ θεός εἰμι, γένος δέ μοι ἔνθεν ὅθεν σοί,
 καί με πρεσβυτάτην τέκετο Κρόνος ἀγκυλομήτης,
 ἀμφότερον, γενεῇ τε καὶ οὐνεκα σὴ παράκοιτις 60
 κέκλημαι, σὺ δὲ πᾶσι μετ' ἀθανάτοισι φανάσσεις.
 ἀλλ' ἦ τοι μὲν ταῦθ' ὑποφείζομεν ἀλλήλοισι,
 σοὶ μὲν ἐγώ, σὺ δ' ἐμοί· ἐπὶ δ' ἔψονται θεοὶ ἄλλοι
 ἀθάνατοι. σὺ δὲ θᾶσσον Ἀθηναίῃ ἐπιτεῖλαι
 ἐλθεῖν ἐς Τρώων καὶ Ἀχαιῶν φύλοπιν αἰνὴν, 65
 πειρᾶν δ' ὥς κε Τρῶες ὑπερκύδαντας Ἀχαιοὺς
 ἄρξωσι πρότεροι ὑπὲρ ὅρκια δηλήσασθαι."

ὥς ἔφατ', οὐδ' ἀπίθησε πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε·
 αὐτίκ' Ἀθηναίην φέπεα πτερόεντα προσηύδα·

"αἶψα μάλ' ἐς στρατὸν ἐλθὲ μετὰ Τρῶας καὶ Ἀχαιοὺς, 70
 πειρᾶν δ' ὥς κε Τρῶες ὑπερκύδαντας Ἀχαιοὺς
 ἄρξωσι πρότεροι ὑπὲρ ὅρκια δηλήσασθαι."

ὥς φειπὼν ὥτρυνε πάρος μεμαυῖαν Ἀθήνην·
 βῆ δὲ κατ' Οὐλύμποιο καρήνων αἶξασα.
 οἶον δ' ἀστέρ' ἔηκε Κρόνου πάϊς ἀγκυλομήτεω, 75
 ἢ ναύτησι τέρας ἢ ἐστρατῶ εὐρέϊ λαῶν,
 λαμπρόν· τοῦ δέ τε πολλοὶ ἀπὸ σπινθῆρες ἵενται·
 τῷ φεφικυῖ' ἦιξεν ἐπὶ χθόνα Παλλὰς Ἀθήνη,
 καδ δ' ἔθορ' ἐς μέσσον· θάμβος δ' ἔχεν εἰσοράοντας
 Τρῶάς θ' ἵπποδάμους καὶ εὐκνήμιδας Ἀχαιοὺς. 80
 ὦδε δέ τις φείπεσκε φιδὼν ἐς πλησίον ἄλλον·

"ἦ ῥ' αὖτις πόλεμός τε κακὸς καὶ φύλοπις αἰνὴ
 ἔσσεται, ἢ φιλότητα μετ' ἀμφοτέροισι τίθησι

Ζεὺς, ὅς τ' ἀνθρώπων ταμίης πολέμοιο τέτυκται."

ὥς ἄρα τις φείπεςκεν Ἀχαιῶν τε Τρώων τε. 85

ἢ δ' ἀνδρὶ φικέλη Τρώων κατεδύσεθ' ὄμιλον,

Λαοδόκῳ Ἀντηνορίδῃ, κρατερῷ αἰχμητῇ,

Πάνδαρον ἀντίθεον διζημένη, εἴ που ἐφεύροι.

εὗρε Λυκάονος υἱὸν ἀμύμονά τε κρατερόν τε

ἑσταότ'· ἀμφὶ δέ μιν κρατερὰὶ στίχες ἀσπιστῶν 90

λαῶν, οἳ ἔφοι ἔποντο ἀπ' Αἰσήποιο ῥοάων.

ἀγχοῦ δ' ἰσταμένη φέπεα πτερόεντα προσηύδα·

"ἦ ῥά νύ μοί τι πίθοιο, Λυκάονος υἱὲ δαΐφρον;

τλαίης κεν Μενελάῳ ἔπι προέμεν ταχὺν ἰόν,

πᾶσι δέ κε Τρώεσσι χάριν καὶ κῦδος ἄροιο, 95

ἐκ πάντων δὲ μάλιστα Ἀλεξάνδρῳ βασιλῇ.

τοῦ κεν δὴ πάμπρωτα παρ' ἀγλαὰ δῶρα φέροιο,

αἶ κε φίδῃ Μενέλαον ἀρήιον Ἀτρέος υἱόν,

σῶ βέλει δμηθέντα πυρῆς ἐπιβάντ' ἀλεγεινῆς.

ἀλλ' ἄγ' οἷστευσον Μενελάοο κυδαλίμοιο, 100

εὐχεο δ' Ἀπόλλωνι λυκηγενεῖ κλυτοτόξῳ,

φαρνῶν πρωτογόνων ῥέξειν κλειτὴν ἐκατόμβην

φοίκαδε νοστήσας ἱερῆς ἐς φάστυ Ζελεΐης."

ὥς φάτ' Ἀθηναίη, τῷ δὲ φρένας ἄφρονι πείθεν·

αὐτίκ' ἐσύλαε τόξον εὐξοον ἰξάλου αἰγὸς 105

ἀγρίου, ὃν ῥά ποτ' αὐτὸς ὑπὸ στέρνοιο τυχήσας

πέτρης ἐκβαίνοντα, δεδεδυμένος ἐν προδοκῇσι,

βεβλήκει πρὸς στήθος· ὁ δ' ὕπτιος ἔμπεσε πέτρῃ.

τοῦ κέρα' ἐκ κεφαλῆς ἑκκαϊδεκάδωρα πεφύκει·

καὶ τὰ μὲν ἀσκήσας κεραοξόος ἦραρε τέκτων, 110

πᾶν δ' εὖ λειήνας χρυσέην ἐπέθηκε κορώνην.

καὶ τὸ μὲν εὖ κατέθηκε τανυσσάμενος ποτὶ γαίῃ

ἀγκλίνας· πρόσθεν δὲ σάκεα σχέθον ἐσθλοὶ ἑταῖροι,

μὴ πρὶν ἀναΐξειαν ἀρήιοι υἱες Ἀχαιῶν,

πρὶν βλῆσθαι Μενέλαον ἀρήιον Ἀτρείος υἱόν. 115

αὐτὰρ ὁ σύλαε πῶμα φαρέτρης, ἐκ δ' ἔλετ' ἰὸν
ἀβλῆτα πτερόεντα, μελαινέων ἔρμ' ὀδυνάων·

αἶψα δ' ἐπὶ νευρῇ κατεκόσμεε πικρὸν οἷστόν,

εὐχετο δ' Ἀπόλλωνι λυκηγενεῖ κλυτοτόξῳ

φαρνῶν πρωτογόνων ῥέξειν κλειτὴν ἐκατόμβην 120

φοίκαδε νοστήσας ἱερῆς ἐς φάστν Ζελεΐης.

ἔλκε δ' ὁμοῦ γλυφίδας τε λαβὼν καὶ νεῦρα βόεια·

νευρὴν μὲν μαζῶ πέλασεν, τόξῳ δὲ σίδηρον.

αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ κυκλοτερὲς μέγα τόξον ἔτεινε,

λίγξε βίος, νευρὴ δὲ μέγ' εἶαχεν, ἄλτο δ' οἷστός 125

ὄξυβελῆς, καθ' ὅμιλον ἐπιπτέσθαι μενεαίνων.

οὐδὲ σέθεν, Μενέλαε, θεοὶ μάκαρες λελάθοντο

ἀθάνατοι, πρώτη δὲ Διὸς θυγάτηρ ἀγελείη,

ἥ τοι πρόσθε στᾶσα βέλος ἐχεπευκὲς ἄμυνεν.

ἥ δὲ τόσον μὲν ἔφεργεν ἀπὸ χροός, ὥς ὅτε μήτηρ 130

παιδὸς ἐφέργη μυῖαν, ὃ ῥηδέϊ λέξεται ὕπνῳ·

αὐτὴ δ' αὖτ' ἴθυνεν ὅθι ζωστήηρος ὀχῆες

χρῦσειοι σύνεχον καὶ διπλόος ἦντετο θώρηξ.

ἐν δ' ἔπεσε ζωστήηρι ἀρηρότι πικρὸς οἷστός·

διὰ μὲν ἄρ' ζωστήηρος ἐλήλατο δαιδαλέοιο, 135

καὶ διὰ θώρηκος πολυδαιδάλου ἡρήρειστο

μίτρης θ', ἣν ἐφόρει φέλυμα χροός, ἔρκος ἀκόντων,

ἥ ῥοι πλεῖστον ἔρυτο· διαπρὸ δὲ φείσατο καὶ τῆς.

ἀκρότατον δ' ἄρ' οἷστός ἐπέγραψε χροά φωτός·

αὐτίκα δ' ἔρρεεν αἶμα κελαινεφές ἐξ ὠτειλῆς. 140

ὥς δ' ὅτε τίς τ' ἐλέφαντα γυνὴ φοίνικι μίήνῃ

Μηρονὶς ἠὲ Κάειρα, παρήιον ἔμμεναι ἵππῳ·

κεῖται δ' ἐν θαλάμῳ, πολέες τέ μιν ἡρήσαντο

ἵππῃες φορέειν· βασιλῇ δὲ κεῖται ἄγαλμα,

ἀμφότερον κόσμος θ' ἵππῳ ἐλατῆρί τε κῦδος. 145

τοιοί τοι, Μενέλαε, μίανθην αἵματι μηροῖ
εὐφυέες κνήμαί τε ἰδὲ σφυρὰ κάλ' ὑπένερθε.

ρίγησεν δ' ἄρ' ἔπειτα φάναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων,
ὥς ἔφιδεν μέλαν αἶμα καταρρέον ἐξ ὠτειλῆς.

ρίγησεν δὲ καὶ αὐτὸς ἀρηίφιλος Μενέλαος. 150

ὥς δὲ φίδεν νεῦρόν τε καὶ ὄγκους ἐκτὸς εὐντας,
ἄψορρόν ῥοι θυμὸς ἐνὶ στήθεσσιν ἀγέρθη.

τοῖς δὲ βαρὺ στενάχων μετέφη κρεῖων Ἀγαμέμνων
χειρὸς ἔχων Μενέλαον· ἐπεστενάχοντο δ' ἑταῖροι·

“ φίλε κασίγνητε, θάνατόν νύ τοι ὄρκι' ἔταμνον, 155

οἶον προστήσας πρὸ Ἀχαιῶν Τρωσὶ μάχεσθαι·

ὥς σ' ἔβαλον Τρῶες, κατὰ δ' ὄρκια πιστὰ πάτησαν.

οὐ μὲν πῶς ἄλιον πέλει ὄρκιον αἵμά τε φαρνῶν

σπονδαί τ' ἄκρητοι καὶ δεξιαί, ἧς' ἐπέπιθμεν.

εἴ περ γάρ τε καὶ αὐτίκ' Ὀλύμπιος οὐκ ἐτέλεσσεν, 160

ἔκ τε καὶ ὀψὲ τελεῖ, σὺν τε μεγάλῳ ἀπέτισαν,

σὺν σφῆσιν κεφαλῇσι γυναιξί τε καὶ τεκέεσσιν.

εὖ γὰρ ἐγὼ τόδε φοῖδα κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμόν·

ἔσσεται ἡμαρ, ὅτ' ἂν ποτ' ὀλώλῃ Φίλιος ἱρὴ

καὶ Πρίαμος καὶ λαὸς ἐϋμμελίῳ Πριάμοιο, 165

Ζεὺς δέ σφι Κρονίδης ὑψίζυγος, αἰθέρι ναίων,

αὐτὸς ἐπισσεῖησιν ἐρεμνὴν αἰγίδα πᾶσι

τῆσδ' ἀπάτης κοτέων· τὰ μὲν ἔσσεται οὐκ ἀτέλεστα.

ἀλλὰ μοι αἶνόν ἄχος σέθεν ἔσσεται, ὦ Μενέλαε,

αἶ κε θάνης καὶ πότμον ἀναπλήσης βιότοιο. 170

καί κεν ἐλέγχιστος πολυδίψιον Ἄργος ἰκοίμην·

αὐτίκα γὰρ μνήσονται Ἀχαιοὶ πατρίδος αἷης·

καδ δέ κεν εὐχολὴν Πριάμῳ καὶ Τρωσὶ λίποιμεν

Ἀργεῖην Ἑλένην· σέο δ' ὅστέα πύσει ἄρουρα

κειμένου ἐν Τροίῃ ἀτελευτήτῳ ἐπὶ φέρῳ. 175

καί κέ τις ὥς φερέει Τρώων ὑπερηνορέοντων

τύμβῳ ἐπιθρώσκων Μενελάου κυδαλίμοιο·

‘αἶθ’ οὕτως ἐπὶ πᾶσι χόλον τελέσει’ Ἀγαμέμνων,
ὥς καὶ νῦν ἄλιον στρατὸν ἤγαγεν ἐνθάδ’ Ἀχαιῶν,
καὶ δὴ ἔβη φοῖκόνδε φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν 180
σὺν κενεῇσι νέεσσι, λιπὼν ἀγαθὸν Μενέλαον.’

ὥς ποτέ τις φερέει· τότε μοι χάνοι εὐρέϊα χθών.”

τὸν δ’ ἐπιθαρσύνων προσέφη ξανθὸς Μενέλαος·
“θάρσее, μηδέ τί πω δεδφίσσεο λαὸν Ἀχαιῶν.
οὐκ ἐν καιρίῳ ὅξυ πάγη βέλος, ἀλλὰ πάροιθεν 185
εἰρύσατο ζωστήρ τε παναίολος ἡδ’ ὑπένερθε
ζῶμά τε καὶ μίτρη, τὴν χαλκῆες κάμον ἄνδρες.”

τὸν δ’ ἀπαμειβόμενος προσέφη κρείων Ἀγαμέμνων·

“αἶ γὰρ δὴ οὕτως εἶη, φίλος ὦ Μενέλαε·
ἔλκος δ’ ἰητὴρ ἐπιμάσσεται ἡδ’ ἐπιθήσει 190
φάρμαχ’, ἃ κεν παύσῃσι μελαινάων ὀδυνάων.”

ἦ, καὶ Ταλθύβιον, θεῖον κήρυκα, προσηύδα·
“Ταλθύβι’, ὅττι τάχιστα Μαχάονα δεῦρο κάλεσσον,
φῶτ’ Ἀσκληπιοῦ υἱόν, ἀμύμονος ἰητῆρος,
ὅφρα ρίδῃ Μενέλαον ἀρήιον ἀρχὸν Ἀχαιῶν, 195
ὃν τις ὀϊστεύσας ἔβαλεν, τόξων ἐν ρειδῶς,

Τρώων ἢ Λυκίων, τῷ μὲν κλέος, ἄμμι δὲ πένθος.”

ὥς ἔφατ’, οὐδ’ ἄρα ῥοι κήρυξ ἀπίθησεν ἀκούσας,
βῆ δ’ ἰέναι κατὰ λαὸν Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων
παπταίνων ἥρωα Μαχάονα. τὸν δ’ ἐνόησεν 200
ἑσταότ’· ἀμφὶ δέ μιν κρατερὰὶ στίχες ἀσπιστάων
λαῶν, οἳ ῥοι ἔποντο Τρίκης ἐς ἵπποβότοιο.

ἀγχοῦ δ’ ἰστάμενος ρέπεα πτερόεντα προσηύδα·

“ὄρσ’, Ἀσκληπιάδῃ, καλέει κρείων Ἀγαμέμνων,
ὅφρα ρίδῃς Μενέλαον ἀρήιον ἀρχὸν Ἀχαιῶν, 205
ὃν τις ὀϊστεύσας ἔβαλεν, τόξων ἐν ρειδῶς,

Τρώων ἢ Λυκίων, τῷ μὲν κλέος, ἄμμι δὲ πένθος.”

ὥς φάτο, τῷ δ’ ἄρα θυμὸν ἐνὶ στήθεσσιν ὄρινε·
βὰν δ’ ἰέναι καθ’ ὅμιλον ἀνὰ στρατὸν εὐρὺν Ἀχαιῶν.

ἀλλ' ὅτε δὴ ῥ' ἵκανον ὅθι ξανθὸς Μενέλαος 210
 βλήμενος ἦν, περὶ δ' αὐτὸν ἀγηγέραθ' ὅσσοι ἄριστοι
 κυκλός, ὁ δ' ἐν μέσσοισι παρίστατο φισόθεος φῶς,
 αὐτίκα δ' ἐκ ζωστήρος ἀρηρότος ἔλκεν οἷστόν·
 τοῦ δ' ἐξελκομένοιο πάλιν φάγεν ὀξέες ὄγκοι.
 λῦσε δέ ῥοι ζωστήρα παναίολον ἠδ' ὑπένερθε 215
 ζῶμά τε καὶ μήτρην, τὴν χαλκῆς κάμον ἄνδρες.
 αὐτὰρ ἐπεὶ φίδεν ἔλκος, ὅθ' ἔμπεσε πικρὸς οἷστός,
 αἶμ' ἐκμυζήσας ἐπ' ἄρ' ἥπια φάρμακα φειδῶς
 πάσσε, τὰ ῥοί ποτε πατρὶ φίλα φρονέων πόρε Χείρων.

ὄφρα τοὶ ἀμφεπένοντο βοὴν ἀγαθὸν Μενέλαον, 220
 τόφρα δ' ἐπὶ Τρώων στίχες ἤλυθον ἀσπιστάων·
 οἱ δ' αὖτις κατὰ τεύχε' ἔδυν, μνήσαντο δὲ χάρμης.

"Ενθ' οὐκ ἂν βρίζοντα φίδοις Ἀγαμέμνονα δῖον,
 οὐδὲ καταπτώσσοντ', οὐδ' οὐκ ἐθέλοντα μάχεσθαι,
 ἀλλὰ μάλα σπεύδοντα μάχην ἐς κυδιάνειραν. 225

ἵππους μὲν γὰρ ἔασε καὶ ἄρματα ποικίλα χαλκῷ·
 καὶ τοὺς μὲν θεράπων ἀπάνευθ' ἔχε φυσιάοντας—
 Εὐρυμέδων, υἱὸς Πτολεμαίου Πειραΐδαο·

τῷ μάλα πόλλ' ἐπέτελλε παρυσχέμεν, ὅπποτε κέν μιν
 γυῖα λάβοι κάματος πολέας διὰ κοιρανέοντα·— 230
 αὐτὰρ ὁ πεζὸς ἐὼν ἐπεπωλέετο στίχας ἀνδρῶν·
 καί ῥ' οὖς μὲν σπεύδοντας ἴδοι Δαναῶν ταχυπώλων,
 τοὺς μάλα θαρσύνεσκε παριστάμενος φεπέεσσιν·

"Ἀργεῖοι, μή πώ τι μεθίετε θούριδος ἀλκῆς·
 οὐ γὰρ ἐπὶ ψεύδεσσι πατήρ Ζεὺς ἔσσετ' ἀρωγός, 235
 ἀλλ' οἳ περ πρότεροι ὑπὲρ ὅρκια δηλήσαντο,
 τῶν ἢ τοι αὐτῶν τέρενα χροῖα γυῖπες ἔδονται,
 ἡμεῖς αὖτ' ἀλόχους τε φίλας καὶ νήπια τέκνα
 ἄχομεν ἐν νήεσσιν, ἐπεὶ πτολίεθρον ἔλωμεν."

οὓς τινὰς αὖ μεθιέντας ἴδοι στυγεροῦ πολέμοιο, 240

227 φυσιόωντας

228 Πτολεμαίου

231 ἐπεπωλεῖτο

239 ἐπὴν

τοὺς μάλα νεικείεσκε χολωτοῖσιν φεπέεσσιν·

“ Ἀργεῖοι ἰόμωροι, ἐλέγχεα, οὐ νυ σέβεσθε;
τίφθ’ οὕτως ἔστητε τεθηπότες ἢ ὅτε νεβροί,
αἶ τ’ ἐπεὶ οὖν ἔκαμον πολέος πεδίοιο θέουσai,
ἐστᾶσ’, οὐδ’ ἄρα τίς σφι μετὰ φρεσὶ γίγνεται ἀλκή· 245
ὥς ὑμεῖς ἔστητε τεθηπότες, οὐδὲ μάχεσθε.

ἦ μένετε Τρῶας σχεδὸν ἐλθέμεν, ἔνθα τε νῆες
εἰρύατ’ εὐπρυμνοὶ, πολιῆς ἐπὶ θινὶ θαλάσσης,
ὄφρα φίδητ’ αἶ κ’ ὑμῖν ὑπέρσχη χεῖρα Κρονίων;”
ὥς ὁ γε κοιρανέων ἐπεπωλέετο στίχας ἀνδρῶν· 250
ἦλθε δ’ ἐπὶ Κρήτεσσι κιὼν ἀνὰ οὐλαμὸν ἀνδρῶν.
οἱ δ’ ἀμφ’ Ἰδομενῆα δαΐφρονα θωρήσσοντο·

Ἰδομενεὺς μὲν ἐνὶ προμάχοισ’, οὐ φείκελος ἀλκῆν,
Μηριόνης δ’ ἄρα ἔφοι πυμάτας ὥτρυνε φάλαγγας.
τοὺς δὲ φιδῶν γήθησε φάναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων, 255
αὐτίκα δ’ Ἰδομενῆα προσηύδαε μελιχίοισιν·

“ Ἰδομενεῦ, περὶ μὲν σε τίω Δαναῶν ταχυπώλων
ἡμὲν ἐνὶ πτολέμῳ ἡδ’ ἀλλοίῳ ἐπὶ φέρῳ
ἡδ’ ἐν δαίθ’, ὅτε πέρ τε γερούσιον αἶθοπα φοῖνον
Ἀργείων οἱ ἄριστοι ἐνὶ κρητῆρι κέρωνται. 260
εἴ περ γάρ τ’ ἄλλοι γε κάρη κομάοντες Ἀχαιοὶ
δαιτρὸν πίνωσιν, σὸν δὲ πλείον δέπας αἰεὶ
ἔστηχ’ ὥς περ ἐμοί, πῖέν ὅτε θυμὸς ἀνώγει.
ἀλλ’ ὄρσο πτόλεμόνδ’, οἷος πάρος εὐχεαί εἶναι.”

τὸν δ’ αὖτ’ Ἰδομενεὺς, Κρητῶν ἀγός, ἀντίον ἡύδα· 265
“ Ἀτρεΐδῃ, μάλα μὲν τοι ἐγὼν ἐρίηρος ἐταῖρος
ἔσσομαι, ὥς τὸ πρῶτον ὑπέστην καὶ κατένευσα·
ἀλλ’ ἄλλους ὥτρυνε κάρη κομάοντας Ἀχαιούς,
ὄφρα τάχιστα μαχώμεθ’, ἐπεὶ σὺν γ’ ὄρκι’ ἔχευαν
Τρῶες· τοῖσιν δ’ αὖ θάνατος καὶ κήδε’ ὀπίσσω 270

242 ἐλεγχέες

250 ἐπεπωλεῖτο

253 προμάχοις, συῖ

256 προσηύδα

261 κομόωντες

263 πῖέν, πῖέμεν—ἀνώγοι, ἀνώγει

264 ὄρσειν πτόλεμόνδ’

268 κομόωντας

ἔσσετ', ἐπεὶ πρότεροι ὑπὲρ ὄρκια δηλήσαντο."

ὥς ἔφατ', Ἀτρεΐδης δὲ παρώχετο γηθόσυνος κῆρ·
ἦλθε δ' ἐπ' Αἰάντεσσι κιὼν ἀνὰ οὐλαμὸν ἀνδρῶν·
τὼ δὲ κορυσσέσθην, ἅμα δὲ νέφος εἶπετο πεζῶν.
ὥς δ' ὅτ' ἀπὸ σκοπιῆς ἔφιδεν νέφος αἰπόλος ἀνὴρ 275
ἐρχόμενον κατὰ πόντον ὑπὸ Ζεφύροιο φιωῆς·

τῷ δέ τ' ἄνευθεν εὐνὴ μελάντερον ἤϋτε πίσσα
φαίνεται ἰὸν κατὰ πόντον, ἄγει δέ τε λαίλαπα πολλήν·
ρίγησέν τε φιδὼν ὑπὸ τε σπέος ἤλασε μῆλα·
τοῖαι ἅμ' Αἰάντεσσι διοτρεφέων αἰζηῶν 280

δήιον ἐς πόλεμον πυκινὰ κίνυντο φάλαγγες
κυάνεαι, σάκεσιν τε καὶ ἔγχεσι πεφρικυῖαι.
καὶ τοὺς μὲν γήθησε φιδὼν κρεῖων Ἀγαμέμνων,
καί σφεας φωνήσας φέπεα πτερόεντα προσηύδα·

"Αἴαντ', Ἀργείων ἡγήτορε χαλκοχιτώνων, 285
σφῶι μὲν, οὐ γὰρ ἔοικ' ὀτρυνέμεν, οὐ τι κελεύω·
αὐτὼ γὰρ μάλα λαὸν ἀνώγετον ἴφι μάχεσθαι.
αἰ γάρ, Ζεῦ τε πάτερ καὶ Ἀθηναίη καὶ Ἀπολλων,
τοῖος πᾶσιν θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι γένοιτο·

τῷ κε τάχ' ἡμύσειε πόλις Πριάμοιο φάνακτος 290
χερσὶν ὕφ' ἡμετέρησι φαλούσά τε περθομένη τε."

ὥς φειπὼν τοὺς μὲν λίπεν αὐτόο, βῆ δὲ μετ' ἄλλους·
ἐνθ' ὃ γε Νέστορ' ἔτετμε, λιγὺν Πυλίων ἀγορητήν,
ῥοὺς ἐτάρους στέλλοντα καὶ ὀτρύνοντα μάχεσθαι,
ἀμφὶ μέγαν Πελάγοντα Ἀλάστορά τε Χρομίον τε 295
Αἴμονά τε κρεῖοντα Βίαντά τε, ποιμένα λαῶν.

ἵππηας μὲν πρῶτα σὺν ἵπποισιν καὶ ὄχεσφιν,
πεζοὺς δ' ἐξόπιθε στήσεν πολέας τε καὶ ἐσθλοὺς,
ἔρκος ἔμεν πολέμοιο· κακοὺς δ' ἐς μέσσον ἔλασσεν,
ὄφρα καὶ οὐκ ἐθέλων τις ἀναγκαίῃ πολεμίζοι· 300
ἵππεῦσιν μὲν πρῶτ' ἐπετέλλετο· τοὺς γὰρ ἀνώγει
σφοὺς ἵππους ἐχέμεν, μὴ δὲ κλονέεσθαι ὁμίλῳ·

“μηδέ τις ἵπποσύνη τε καὶ ἡνορέηφι πεποιθὼς
οἶος πρόσθ’ ἄλλων μεμάτω Τρώεσσι μάχεσθαι,
μηδ’ ἀναχωρεέτω· ἀλαπαδνότεροι γὰρ ἔσεσθε. 305
ὃς δέ κ’ ἀνὴρ ἀπὸ ῥῶν ὀχέων ἕτερ’ ἄρμαθ’ ἵκηται,
ἔγχε’ ὀρεξάσθω, ἐπεὶ ἦ πολὺ φέρτερον οὕτω.
ὧδε καὶ οἱ πρότεροι πόλιας καὶ τείχε’ ἐπόρθεον,
τόνδε νόον καὶ θυμὸν ἐνὶ στήθεσσιν ἔχοντες.”

ὥς ὁ γέρων ὠτρυνε πάλαι πολέμων ἐν φειδώ. 310
καὶ τὸν μὲν γήθησε φιδὼν κρείων Ἀγαμέμνων,
καί μιν φωνήσας φέπεα πτερόεντα προσηύδα·
“ὦ γέρον, εἴθ’ ὥς θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι φίλοισιν,
ὥς τοι γούναθ’ ἔποιτο, βίη δέ τοι ἔμπεδος εἴη.
ἀλλὰ σε γῆρας τείρει ὁμοίον· ὥς ὄφελέν τις 315
ἀνδρῶν ἄλλος ἔχειν, σὺ δὲ κουροτέροισι μετεῖναι.”

τὸν δ’ ἡμείβετ’ ἔπειτα Γερήνιος ἱππότα Νέστωρ·
“Ἀτρεΐδῃ, μάλα μὲν τοι ἐγὼν ἐθέλοιμι καὶ αὐτὸς
ὥς ἔμεν ὥς ὅτε δῖον Ἑρευθαλίωνα κατέκταν.
ἀλλ’ οὐ πῶς ἅμα πάντα θεοὶ δόσαν ἀνθρώποισιν· 320
εἰ τότε κοῦρος ἔα, νῦν αὖτέ με γῆρας ὀπάζει.
ἀλλὰ καὶ ὥς ἱππεῦσι μετέσσομαι ἡδὲ κελεύσω
βουλῇ καὶ μύθοισι· τὸ γὰρ γέρας ἐστὶ γερόντων.
αἰχμὰς δ’ αἰχμάσσουσι νεώτεροι, οἳ περ ἐμεῖο
ὀπλότεροι γεγάασι πεποίθασίν τε βίηφιν.” 325

ὥς ἔφατ’, Ἀτρεΐδης δὲ παρώχετο γηθόσυνος κῆρ.
εὖρ’ υἷὸν Πετεῶο Μενεσθῆα πλήξιππον
ἔσταότ’· ἀμφὶ δ’ Ἀθηναῖοι, μήστωρες αὐτῆς·
αὐτὰρ ὁ πλησίον ἐστήκει πολύμητις Ὀδυσσεύς,
πὰρ δὲ Κεφαλλήνων ἀμφὶ στίχες οὐκ ἀλαπαδναὶ 330
ἔστασαν· οὐ γάρ πώ σφιν ἀκούετο λαὸς αὐτῆς,
ἀλλὰ νέον συνορινόμεναι κίνυντο φάλαγγες
Τρώων ἱπποδάμων καὶ Ἀχαιῶν· οἱ δὲ μένοντες
ἔστασαν, ὁππότε πύργος Ἀχαιῶν ἄλλος ἐπελθὼν

Τρώων ὀρμήσειε καὶ ἄρξειαν πολέμοιο. 335

τοὺς δὲ ριδὼν νείκεσσε ράναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων,
καὶ σφεας φωνήσας ρέπεα πτερόεντα προσηύδα·

“ὦ νιὲ Πετεῶο, διοτρεφέος βασιλῆος,
καὶ σύ, κακοῖσι δόλοισι κεκασμένε, κερδαλεόφρον,
τίπτε καταπτώσσοντες ἀφέστατε, μίμνετε δ' ἄλλους; 340

σφῶιν μὲν τ' ἐπέοικε μετὰ πρῶτοισιν ἔοντας
ἐστάμεν ἡδὲ μάχης καυστείρης ἀντιβολῆσαι.

πρῶτῳ γὰρ καλέοντος ἀκουάζεσθον ἐμεῖο,
ὅππότε δαῖτα γέρουσιν ἐφοπλίζωμεν Ἀχαιοί.
ἐνθα φίλ' ὀπταλέα κρέα' ἔδμεναι ἡδὲ κύπελλα 345

ροῖνου πινέμεναι μελιρρδέος, ὅφρ' ἐθέλητον·

νῦν δὲ φίλως χ' ὀράοιτε καὶ εἰ δέκα πύργοι Ἀχαιῶν
ὑμείων προπάροιθε μαχοίατο νηλεῖ χαλκῶ.”

τὸν δ' ἄρ' ὑπόδρα ριδὼν προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
“Ἀτρεΐδῃ, ποῖόν σε ρέπος φύγεν ἕρκος ὀδόντων. 350

πῶς δὴ ρῆς πολέμοιο μεθιέμεν, ὅππότε' Ἀχαιοὶ
Τρῶσιν ἐφ' ἱπποδάμοισιν ἐγείρομεν ὄξυν Ἀρηα;
ὄψεαι, αἶ κ' ἐθέλησθα, καὶ αἶ κέν τοι τὰ μεμήλη,
Τηλεμάχοιο φίλον πατέρα προμάχοισι μιγέντα
Τρώων ἱπποδάμων· σὺ δὲ ταῦτ' ἀνεμῶλια βάζεις.” 355

τὸν δ' ἐπιμειδήσας προσέφη κρεῖων Ἀγαμέμνων,
ὥς γνῶ χωρόμενοι· πάλιν δ' ὅ γε λάζετο μῦθον·

“διογενὲς Λαερτιάδῃ, πολυμήχαν' Ὀδυσσεῦ,
οὔτε σε νεικείῳ περιούσιον οὔτε κελεύω·
ροῖδα γὰρ ὥς τοι θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι φίλοισιν 360
ἥπια δῆνεα ροῖδε· τὰ γὰρ φρονέεις ἅ τ' ἐγὼ περ.
ἀλλ' ἴθι· ταῦτα δ' ὀπισθεν ἀρεσσόμεθ', εἴ τι κακὸν νῦν
εἴρηται, τὰ δὲ πάντα θεοὶ μεταμῶνια θεῖεν.”

ὥς ρειπὼν τοὺς μὲν λίπεν αὐτόο, βῆ δὲ μετ' ἄλλους.
εὗρε δὲ Τυδέος υἱόν, ὑπέρθυμον Διομήδεα, 365

343 γὰρ καὶ δαιτὸς

353 ἦν vel ἦν κ'

345 κρέα

359 περιώσιον

347 ὀρόψτε

364 αὐτοῦ

ἑσταότ' ἔν θ' ἵπποισι καὶ ἄρμασι κολλητοῖσι·
 παρ δέ ῥοι ἐστήκει Σθένελος, Καπανήιος υἱός.
 καὶ τὸν μὲν νείκεσσε φιδὼν κρείων Ἀγαμέμνων,
 καὶ μιν φωνήσας φέπεα πτερόεντα προσηύδα·

“ὦ μοι, Τυδέος υἱὲ δαΐφρονος ἵπποδάμοιο, 370
 τί πτώσσεις, τί δ' ὀπιπεύεις πολέμοιο γεφύρας;
 οὐ μὲν Τυδέϊ γ' ὧδε φίλον πτωσκαζέμεν ἦεν,
 ἀλλὰ πολὺ πρὸ φίλων ἐτάρων δηίοισι μάχεσθαι,
 ὥς φάσαν οἳ ῥε φίδοντο πονεύμενον· οὐ γὰρ ἐγὼ γε
 ἦντησ' οὐδὲ φίδον· περὶ δ' ἄλλων φασὶ γενέσθαι. 375
 ἦ τοι μὲν γὰρ ἄτερ πολέμου εἰσῆλθε Μυκῆνας
 ξεῖνος ἄμ' ἀντιθέῳ Πολυνείκεϊ, λαὸν ἀγείρων,
 οἳ ῥα τότε ἐστρατόωνθ' ἱερὰ πρὸς τείχεα Θήβης·
 καὶ ῥα μάλα λίσσοντο δόμεν κλεῖτους ἐπικούρους.
 οἳ δ' ἔθελον δόμεναι καὶ ἐπήνεον ὥς ἐκέλευον· 380
 ἀλλὰ Ζεὺς ἔτρεψε παραΐσια σήματα φαίνων.
 οἳ δ' ἐπεὶ οὖν ὥχοντο ἰδὲ πρὸ ὁδοῦ ἐγένοντο,
 Ἀσωπὸν δ' ἵκοντο βαθύσχοινον λεχεποίην,
 ἔνθ' αὖτ' ἀγγελίην ἐπὶ Τυδέϊ τεῖλαν Ἀχαιοί.
 αὐτὰρ ὁ βῆ, πολέας δὲ κιχήσατο Καδμεΐωνας 385
 δαινυμένους κατὰ δῶμα βίης Ἑτεοκληείης.
 ἔνθ' οὐδὲ ξεῖνός περ ἐὼν ἵππηλάτα Τυδεὺς
 τάρβει, μῶνος ἐὼν πολέσιν μετὰ Καδμείοισιν,
 ἀλλ' ὃ γ' ἀεθλεύειν προκαλίζετο, πάντα δ' ἐνίκα
 ῥηιδίως· τοίη ῥ' ἐπιτάρροθος ἦεν Ἀθήνη. 390
 οἳ δὲ χολωσάμενοι Καδμεῖοι, κέντορες ἵππων,
 ἀψ' ἀναερχομένῳ πυκινὸν λόχον εἶσαν ἄγοντες,
 κούρους πεντήκοντα· δύω δ' ἡγήτορες ἦσαν,
 Μαίων Αἰμονίδης, ἐπιφείκελος ἀθανάτοισιν,
 υἱὸς τ' Αὐτοφόνοιο, μενεπτόλεμος Πολυφόντης. 395

374 μιν ἴδοντο

384 ἐπὶ vel ἐπι Τυδῇ vel Τυδεῖ στείλαν

390 οἳ ἐπίρροθος

378 ἐστρατόωνθ'

388 τάρβει

Τυδεὺς μὲν καὶ τοῖσιν ἀφεικέα πότμον ἐφῆκε·
 πάντας ἔπεφν', ἓνα δ' οἶον ἱεὶ φοῖκόνδε νέεσθαι·
 Μαῖον' ἄρα προέηκε, θεῶν τεράεσσι πιθήσας.
 τοῖος ἔεν Τυδεὺς Αἰτώλιος· ἀλλὰ ῥὸν υἱὸν
 γείνατο ῥεῖο χέρεια μάχῃ, ἀγορῇ δέ τ' ἀμείνω.” 400

ὥς φάτο, τὸν δ' οὐ τι προσέφη κρατερὸς Διομήδης,
 αἰδεσθεὶς βασιλῆος ἐνιπὴν αἰδοῖοιο.

τὸν δ' υἱὸς Καπανῆος ἀμείψατο κυδαλίμοιο·

“Ἀτρεΐδῃ, μὴ ψεύδε' ἐπιστάμενος σάφα φειπείν.
 ἡμεῖς τοι πατέρων μέγ' ἀμείνονες εὐχόμεθ' εἶναι· 405
 ἡμεῖς καὶ Θήβης ἔδος εἴλομεν ἑπταπύλοιο,
 παυρότερον λαὸν ἀγαγόνθ' ὑπὸ τείχος ἄρειον,
 πειθόμενοι τεράεσσι θεῶν καὶ Ζηνὸς ἀρωγῇ·
 κεῖνοι δὲ σφετέρησιν ἀτασθαλίησιν ὄλοντο.
 τῷ μὴ μοι πατέρας ποθ' ὁμοίῃ ἔνθεο τιμῇ.” 410

τὸν δ' ἄρ' ὑπόδρα φιδὼν προσέφη κρατερὸς Διομήδης·
 “τέττα, σιωπῇ ἦσο, ἐμῷ δ' ἐπιπείθεο μύθῳ·
 οὐ γὰρ ἐγὼ νεμεσῶ Ἀγαμέμνονι, ποιμένι λαῶν,
 ὀτρύνοντι μάχεσθαι εὐκνήμιδας Ἀχαιοὺς·
 τούτῳ μὲν γὰρ κῦδος ἅμ' ἔψεται, εἴ κεν Ἀχαιοὶ 415
 Τρῶας δηιώσωσιν ἔλωσί τε Φίλιον ἱρήν,
 τούτῳ δ' αὖ μέγα πένθος Ἀχαιῶν δηιωθέντων.
 ἀλλ' ἄγε δὴ καὶ νῶι μεδώμεθα θούριδος ἀλκῆς.”

ἦ ῥα, καὶ ἐξ ὀχέων σὺν τεύχεσιν ἄλτο χαμᾶζε·
 δφεινὸν δ' ἔβραχε χαλκὸς ἐπὶ στήθεσσι φάνακτος 420
 ὀρнуμένου· ὑπὸ κεν ταλασίφρονά περ δφέος εἶλεν.
 ὥς δ' ὅτ' ἐν αἰγιαλῷ πολυφηχεῖ κῦμα θαλάσσης
 ὀρнуτ' ἐπασσύτερον Ζεφύρου ὑπο κινήσαντος·
 πόντῳ μὲν τε πρῶτα κορύσσεται, αὐτὰρ ἔπειτα
 χέρσῳ ῥηγνύμενον μεγάλα βρέμει, ἀμφὶ δέ τ' ἅκρας 425
 κυρτὸν ἰὸν κορυφοῦται, ἀποπτύει δ' ἄλὸς ἄχνην·
 ὥς τότε ἐπασσύτεραι Δαναῶν κίνυντο φάλαγγες

νωλεμέως πόλεμόνδε. κέλευε δὲ ῥοῖσι ῥέκαστος
 ἡγεμόνων· οἱ δ' ἄλλοι ἀκὴν ἴσαν,—οὐδέ κε φαίης
 τόσσον λαὸν ἔπεσθαι ἔχοντ' ἐν στήθεσιν αὐδὴν,— 430
 σιγῇ δεδφιότες σημάντορας· ἀμφὶ δὲ πᾶσι
 τεύχεα ποικίλ' ἔλαμπε, τὰ ῥειμένοι ἐστιχάοντο.
 Τρῶες δ', ὥς τ' ὄϊες πολυπάμονος ἀνδρὸς ἐν αὐλῇ
 μυρίαὶ ἐστήκασιν ἀμελγόμεναι γάλα λευκόν,
 ἀζηχὲς μεμακυῖαι ἀκούουσαι φόπα φαρνῶν, 435
 ὥς Τρώων ἀλαλητὸς ἀνὰ στρατὸν εὐρὺν ὁρῶρει·
 οὐ γὰρ πάντων ἦεν ὁμὸς θρόος οὐδ' ἴα γῆρυς,
 ἀλλὰ γλῶσσα μέμικτο, πολύκλητοι δ' ἔσαν ἄνδρες.
 ὦρσε δὲ τοὺς μὲν Ἄρης, τοὺς δὲ γλαυκῶπις Ἀθήνη,
 Δφεῖμός τ' ἠδὲ Φόβος καὶ Ἔρις, ἄμοτον μεμανῖα, 440
 Ἄρεος ἀνδροφόνοιο κασιγνήτη ἐτάρη τε,
 ἢ τ' ὀλίγη μὲν πρῶτα κορύσσεται, αὐτὰρ ἔπειτα
 οὐρανῷ ἐστήριξε κάρη καὶ ἐπὶ χθονὶ βαίνει.
 ἢ σφιν καὶ τότε νεῖκος ὁμοῖον ἔμβαλε μέσσω
 ἐρχομένη καθ' ὄμιλον, ὀφέλλουσα στόνον ἀνδρῶν. 445
 οἱ δ' ὅτε δὴ ῥ' ἐς χῶρον ἓνα ξυνιόντες ἵκοντο,
 σὺν ῥ' ἔβαλον ῥινούς, σὺν δ' ἔγχεα καὶ μέν' ἀνδρῶν
 χαλκεοθωρήκων· ἀτὰρ ἀσπίδες ὀμφαλόεσσαι
 ἔπληντ' ἀλλήλησι, πολὺς δ' ὀρυμαγδὸς ὁρῶρει.
 ἔνθα δ' ἅμ' οἰμωγὴ τε καὶ εὐχολὴ πέλεν ἀνδρῶν 450
 ὀλλύντων τε καὶ ὀλλυμένων, ῥέε δ' αἵματι γαῖα.
 ὥς δ' ὅτε χειμαρόω ποταμῷ κατ' ὄρεσφι ῥέοντε
 ἐς μισγαγκέϊαν συμβάλλετον ὄβριμον ὕδωρ
 κρουνῶν ἐκ μεγάλων, κοίλης ἔντοσθε χαράδρης·
 τῶν δέ τε τηλόσε δοῦπον ἐν οὖρεσιν ἔκλυε ποιμήν· 455
 ὥς τῶν μισγομένων γένετο ριφαχὴ τε πόνος τε.
 πρῶτος δ' Ἀντίλοχος Τρώων ἔλεν ἄνδρα κορυστήν
 ἐσθλὸν ἐνὶ προμάχοισι, Θαλυσιάδην Ἐχέπωλον·
 τὸν ῥ' ἔβαλε πρῶτος κόρυθος φάλον ἵπποδασείης,

ἐν δὲ μετώπῳ πῆξε, πέρησε δ' ἄρ' ὀστέον εἴσω 460
 αἶχμῃ χαλκείῃ· τὸν δὲ σκότος ὅσσε κάλυψεν,
 ἤριπε δ', ὥς ὅτε πύργος, ἐνὶ κρατερῇ ὑσμίνῃ.
 τὸν δὲ πεσόντα ποδῶν ἔλαβε κρείων Ἑλεφήνωρ
 Χαλκωδοντιάδης, μεγαθύμων ἀρχὸς Ἀβάντων·
 ἔλκε δ' ὑπέκ βελέων, λεληημένος ὄφρα τάχιστα 465
 τεύχεα συλήσειε· μίνυνθα δέ 'φοι γένεθ' ὀρμή.
 νεκρὸν γὰρ φερόντα φιδὼν μεγάλθυμος Ἀγήνωρ,
 πλευρά, τὰ 'φοι κύψαντι παρ' ἀσπίδος ἐξεφαάνθη,
 οὔτησε ξυστῶ χαλκήρεϊ, λῦσε δὲ γυῖα.
 ὥς τὸν μὲν λίπε θυμός, ἐπ' αὐτῷ δ' ἔργον ἐτύχθη 470
 ἀργαλέον Τρώων καὶ Ἀχαιῶν· οἱ δὲ λύκοι ὥς
 ἀλλήλοισ' ἐπόρουσαν, ἀνὴρ δ' ἄνδρ' ἐδνοπάλιζεν.
 ἔνθ' ἔβαλ' Ἀνθεμίωνος υἱὸν Τελαμώνιος Αἴας,
 ἠίθεον θαλερὸν Σιμοείσιον, ὃν ποτε μήτηρ
 Ἰδηθεν κατιοῦσα παρ' ὄχθησιν Σιμόεντος 475
 γείνατ', ἐπεὶ ῥα τοκεῦσιν ἅμ' ἔσπετο μῆλα φιδέσθαι·
 τοῦνεκά μιν κάλεον Σιμοείσιον· οὐ δὲ τοκεῦσι
 θρέπτρα φίλοισ' ἀπέδωκε, μινυνθάδιος δέ 'φοι αἰὼν
 ἔπλεθ' ὑπ' Αἴαντος μεγαθύμοο δουρὶ δαμέντι.
 πρῶτον γάρ μιν ἰόντα βάλε στήθος παρὰ μαζὸν 480
 δεξιόν· ἀντικρὺ δὲ δι' ὤμοο χάλκεον ἔγχος
 ἦλθεν. ὁ δ' ἐν κονίῃσι χαμαὶ πέσεν, αἵγειρος ὥς,
 ἢ ῥά τ' ἐν εἵαμενῇ φέλεος μέγαλοιο πεφύκη
 λείῃ, ἀτάρ τέ 'φοι ὄζοι ἐπ' ἀκροτάτῃ πεφύασι·
 τὴν μὲν θ' ἀρματοπηγὸς ἀνὴρ αἶθωνι σιδήρῳ 485
 ἐξέταμ', ὄφρα φίτυν κάμψῃ περικαλλεῖ δίφρῳ·
 ἢ μὲν τ' ἀζομένη κεῖται ποταμοῖο παρ' ὄχθας.
 τοῖον ἄρ' Ἀνθεμίδην Σιμοείσιον ἐξενάριξεν
 Αἴας διογενής. τοῦ δ' Ἀντιφός αἰολοθώρηξ
 Πριαμίδης καθ' ὄμιλον ἀκόντισεν ὀξείῃ δουρί. 490
 τοῦ μὲν ἄμαρθ', ὁ δὲ Λεῦκον, Ὀδυσσέος ἐσθλὸν ἐταῖρον,

βεβλήκει βουβῶνα νέκυν ἐτέρωσ' ἐρύοντα·
 ἤριπε δ' ἄμφ' αὐτῷ, νεκρὸς δέ 'φοι ἔκπεσε χειρός.
 τοῦ δ' Ὀδυσεὺς μάλα θυμὸν ἀποκταμένοιο χολώθη,
 βῆ δὲ διὰ προμάχων κεκορυθμένος αἶθοπι χαλκῷ, 495
 στῆ δὲ μάλ' ἐγγὺς ἰών, καὶ ἀκόντισε δουρὶ φαεινῷ
 ἄμφι 'φ' παπτήνας. ὑπὸ δὲ Τρῶες κεκάδοντο
 ἀνδρὸς ἀκοντίσαντος· ὁ δ' οὐχ ἄλιον βέλος ἦκεν,
 ἀλλ' υἱὸν Πριάμοιο νόθον βάλε Δημοκόωντα,
 ὅς 'φοι Ἀβυδόθεν ἦλθε παρ' ἵππων ὠκεϊάων. 500
 τὸν ῥ' Ὀδυσεὺς ἐτάριοιο χολωσάμενος βάλε δουρὶ
 κόρσῃν· ἡ δ' ἐτέριοιο διὰ κροτάφοιο πέρησεν
 αἶχμῃ χαλκείῃ· τὸν δὲ σκότος ὅσσ' ἐκάλυψε.
 δούπησεν δὲ πεσών, ἀράβησε δὲ τεύχε' ἐπ' αὐτῷ.
 χώρησαν δ' ὑπὸ τε πρόμαχοι καὶ φαίδιμος Ἴκτωρ· 505
 Ἀργεῖοι δὲ μέγα φίλαχον, φερούσαντο δὲ νεκρούς,
 ἴθυσαν δὲ πολὺ προτέρω. νεμέσῃσεν δ' Ἀπόλλων
 Περγάμου ἐκκατιδών, Τρῶεσσι δὲ κέκλετ' αὔσας·
 “ὄρνυσθ', ἵππόδαμοι Τρῶες, μὴ φείκετε χάρμης
 Ἀργεῖοις’, ἐπεὶ οὐ σφί λίθος χρῶς οὐδὲ σίδηρος 510
 χαλκὸν ἀνασχέσθαι ταμεσίχροα βαλλομένοισιν.
 οὐ μὰν οὐδ' Ἀχιλεὺς Θέτιδος πάϊς ἠϊκόμοιο
 μάρναται, ἀλλ' ἐπὶ νηυσὶ χόλον θυμαλγέα πέσσει.”
 ὣς φάτ' ἀπὸ πτόλιος δφεινὸς θεός· αὐτὰρ Ἀχαιοὺς
 ὦρσε Διὸς θυγάτηρ κυδίστη Τριτογένεια, 515
 ἐρχομένη καθ' ὄμιλον, ὅθι μεθιέντας ἴδοιτο.
 ἔνθ' Ἀμαρυγκεΐδην Διώρεα μοῖρα πέδησε.
 χερμαδίῳ γὰρ βλῆτο παρὰ σφυρὸν ὀκριόεντι
 κνήμην δεξιτερήν· βάλε δὲ Θρηκῶν ἀγὸς ἀνδρῶν,
 Πείροος Ἰμβρασίδης, ὃς ἄρ' Αἰνόθεν εἰληλούθει. 520
 ἀμφοτέρω δὲ τένοντε καὶ ὀστέα λᾶας ἀναιδὴς
 ἄχρις ἀπηλοίησεν· ὁ δ' ὕπτιος ἐν κονίῃσι
 κάππεσεν, ἄμφω χεῖρε φίλοισ' ἐτάριοισι πετάσσας

509 μηδ'

520 Πείρως

θυμὸν ἀποπνείων. ὁ δ' ἐπέδραμεν ὅς ῥ' ἔβαλέν περ,
Πείροος· οὐτα δὲ δουρὶ παρ' ὀμφαλόν· ἐκ δ' ἄρα πᾶσαι
χύντο χαμαὶ χολάδες, τὸν δὲ σκότος ὅσσ' ἐκάλυψε. 526

τὸν δὲ Θόας Αἰτωλὸς ἀπεςσύμενον βάλε δουρὶ
στέρνον ὑπὲρ μαζοῖο, πάγη δ' ἐν πνεύμονι χαλκός.
ἀγχίμολον δέ ῥοι ἦλθε Θόας, ἐκ δ' ὄβριμον ἔγχος
ἐσπάσατο στέρνοιο, φερύσσατο δὲ ξίφος ὀξύ, 530

τῷ ὃ γε γαστέρα τύψε μέσσην, ἐκ δ' αἶνυτο θυμόν.

τεύχεα δ' οὐκ ἀπέδυσε· περίστησαν γὰρ ἑταῖροι

Θρήικες ἀκρόκομοι, δολίχ' ἔγχεα χερσὶν ἔχοντες,

οἳ ῥε μέγαν περ εὐντα καὶ ἴφθιμον καὶ ἀγαυὸν

ᾤσαν ἀπὸ σφείων· ὁ δὲ χασσάμενος πελεμίσθη. 535

ὥς τώ γ' ἐν κονίῃσι παρ' ἀλλήλοισι τετάσθην,

ἦ τοι ὁ μὲν Θρηκῶν, ὁ δ' Ἐπειῶν χαλκοχιτώνων

ἡγεμόνες· πολλοὶ δὲ περικτείνοντο καὶ ἄλλοι.

ἔνθα κεν οὐκέτι φέργον ἀνὴρ ὀνόσαιτο μετελθών,

ὅς τις ἔτ' ἄβλητος καὶ ἀνούτατος ὀξείῃ χαλκῷ 540

δινεύοι κατὰ μέσσον, ἄγοι δέ ῥε Παλλὰς Ἀθήνη

χειρὸς ἐλοῦσα, ἀτὰρ βελέων ἀπερύκοι ἐρωήν·

πολλοὶ γὰρ Τρώων καὶ Ἀχαιῶν ἥματι κείνῳ

πρηνέες ἐν κονίῃσι παρ' ἀλλήλοισι τέταντο.

ΙΛΙΑΔΟΣ Ε.

Ἐνθ' αὖ Τυδεΐδῃ Διομήδεϊ Παλλὰς Ἀθήνη
δῶκε μένος καὶ θάρσος, ἵν' ἐκδηλος μετὰ πᾶσιν
Ἀργεΐοισι γένοιτο ἰδὲ κλέος ἐσθλὸν ἄροιτο.
δαΐε δέ 'φ' ἐκ κόρυθός τε καὶ ἀσπίδος ἀκάματον πῦρ
ἀστέρ' ὀπωρινῷ ἐναλίγκιον, ὅς τε μάλιστα
λαμπρὸν παμφαίνῃσι λελουμένος Ὠκεανοῖο.
τοῖόν 'φοι πῦρ δαΐεν ἀπὸ κρατός τε καὶ ὤμων,
ᾧρσε δέ μιν κατὰ μέσσον, ὅθι πλείστοι κλονέοντο.
ἦν δέ τις ἐν Τρώεσσι Δάρης ἀφνειὸς ἀμύμων,
ἱρεὺς Ἡφαίστοιο· δύω δέ 'φοι νίεες ἦστην,
Φηγεὺς Ἰδαῖός τε, μάχης ἐν φειδότε πάσης.
τῷ 'φοι ἀποκριθέντε ἐναντίω ὀρμηθήτην·
τὼ μὲν ἀφ' ἵπποιιν, ὁ δ' ἀπὸ χθονὸς ᾧρνυτο πεζός.
οἱ δ' ὅτε δὴ σχεδὸν ἦσαν ἐπ' ἀλλήλοισιν ἰόντες,
Φηγεὺς ῥα πρότερος προΐει δολιχόσκιον ἔγχος·
Τυδεΐδεω δ' ὑπὲρ ὤμον ἀριστερὸν ἤλυθ' ἀκωκὴ
ἔγχεος, οὐδ' ἔβαλ' αὐτόν· ὁ δ' ὕστερος ᾧρνυτο χαλκῷ
Τυδεΐδης· τοῦ δ' οὐχ ἄλιον βέλος ἐκφυγε χειρός,
ἀλλ' ἔβαλε στῆθος μεταμάζιον, ᾧσε δ' ἀφ' ἵππων.
Ἰδαῖος δ' ἀπόρουσε λιπὼν περικαλλέα δίφρον,
οὐδ' ἔτλη περιβῆναι ἀδελφεόο κταμένοιο.

4 δαΐε δέ οἱ ἐκ, δαΐέ οἱ ἐκ

21 ἀδελφειοῦ

οὐδὲ γὰρ οὐδέ κεν αὐτὸς ὑπέκφυγε κῆρα μέλαιναν,
ἀλλ' Ἥφαιστος ἔρυτο, σάωσε δὲ νυκτὶ καλύψας,
ὥς δὴ ἔροι μὴ πάγχυ γέρων ἀκαχήμενος εἴη.

ἵππους δ' ἐξελάσας μεγαθύμοο Τυδέος υἱὸς
δῶκεν ἐταίροισιν κατάγειν κοῖλας ἐπὶ νῆας. 25

Τρῶες δὲ μεγάθυμοι ἐπεὶ ρίδον υἷε Δάρητος,
τὸν μὲν ἀλευάμενον, τὸν δὲ κτάμενον παρ' ὄχεσφι,
πᾶσιν ὀρίνθη θυμός· ἀτὰρ γλαυκῶπις Ἀθήνη
χειρὸς ἐλοῦσα φέπεσσι προσηύδαε θούρον Ἄρηα. 30

“Ἄρες Ἄρες βροτολοιγέ, μαιφόνε, τειχεσιπλήτα,
οὐκ ἂν δὴ Τρῶας μὲν ἐάσαιμεν καὶ Ἀχαιοὺς
μάρνασθ', ὅπποτέροισι πατὴρ Ζεὺς κῦδος ὀρέξῃ,
νῶι δὲ χαζώμεσθα, Διὸς δ' ἀλεώμεθα μῆνιν;”

ὥς φειπούσα μάχης ἐξήγαγε θούρον Ἄρηα. 35

τὸν μὲν ἔπειτα καθείσεν ἐπ' ἠιόεντι Σκαμάνδρῳ.
Τρῶας δ' ἔκλιναν Δαναοί· ἔλε δ' ἄνδρα ἑκάστος
ἡγεμόνων. πρῶτος δὲ φάναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων
ἀρχὸν Ἀλιζώνων, Ὀδίων μέγαν, ἔκβαλε δίφρου·
πρώτῳ γὰρ στρεφθέντι μεταφρένῳ ἐν δόρυ πῆξεν 40
ὤμων μεσσηγύς, διὰ δὲ στήθεσφιν ἔλασσε.

Ἰδομενεὺς δ' ἄρα Φαῖστον ἐνήρατο, Μήονος υἱὸν
Βώρου, ὃς ἐκ Τάρνης ἐριβώλακος εἰληλούθει.

τὸν μὲν ἄρ' Ἰδομενεὺς δουρὶ κλυτὸς ἔγχεϊ μακρῷ
νύξ' ἵππων ἐπιβησόμενον κατὰ δεξιὸν ὤμον· 45

ἤριπε δ' ἐξ ὀχέων, στυγερός δ' ἄρα μιν σκότος εἶλε.

τὸν μὲν ἄρ' Ἰδομενῆος ἐσύλευον θεράποντες·
υἱὸν δὲ Στροφίοιο Σκαμάνδριον, αἴμονα θήρης,
Ἀτρεΐδης Μενέλαος ἔλ' ἔγχεϊ ὀξυόεντι, 50

ἐσθλὸν θηρητῆρα· δίδαξε γὰρ Ἀρτεμις αὐτὴ
βάλλειν ἄγρια πάντα, τά τε τρέφει οὖρεσιν ὕλη.

δούπησεν δὲ πεσών, ἀράβησε δὲ τεύχε' ἐπ' αὐτῷ. 42

ἀλλ' οὐ' ῥοι τότε γε χραῖσμ' Ἄρτεμις ἰοχέαιρα
οὐδὲ ῥεκηβολίαι, ἦσιν τὸ πρὶν γ' ἐκέκαστο·
ἀλλὰ μιν Ἀτρεΐδης δουρὶ κλεῖτος Μενέλαος
πρόσθε ῥέθεν φεύγοντα μετάφρενον οὔτασε δουρί·
ἤριπε δὲ πρηνῆς, ἀράβησε δὲ τεύχε' ἐπ' αὐτῷ.

55

Μηριόνης δὲ Φέρεκλον ἐνήρατο, Τέκτονος υἱὸν
Ἀρμονίδα', ὃς χερσὶν ἐπίστατο δαίδαλα πάντα
τεύχειν· ἔξοχα γάρ μιν ἐφίλατο Παλλὰς Ἀθήνη·
ὃς καὶ Ἀλεξάνδρῳ τεκτήνατο νῆας ἐφίσας
ἀρχεκάκους, αἱ πᾶσι κακὸν Τρώεσσι γέγοντο
ῥοῖ τ' αὐτῷ, ἐπεὶ οὐ' τι θεῶν ἐκ θέσφατα φείδει.
τὸν μὲν Μηριόνης, ὅτε δὴ κατέμαρπτε διώκων,
βεβλήκει γλουτὸν κάτα δεξιόν· ἡ δὲ διαπρὸ
ἀντικρὺ κατὰ κύστιν ὑπ' ὀστέον ἤλυθ' ἀκωκή.
γυνὺξ δ' ἔριπ' οἰμώξας, θάνατος δὲ μιν ἀμφεκάλυψε.

60

65

Πήδαιον δ' ἄρ' ἔπεφνε Μέγης, Ἀντήνορος υἱόν,
ὃς ῥα νόθος μὲν ἔεν, πύκα δ' ἔτρεφε δῖα Θεανῶ
φῖσα φίλοισι τέκεσσι, χαριζομένη πόσι ῥῶ.
τὸν μὲν Φυλείδης δουρὶ κλυτὸς ἐγγύθεν ἐλθὼν
βεβλήκει κεφαλῆς κατὰ φίνιον ὀξείῃ δουρί·
ἀντικρὺ δ' ἄν' ὀδόντας ὑπὸ γλῶσσαν τάμε χαλκός.
ἤριπε δ' ἐν κονίῃ, ψυχρὸν δ' ἔλε χαλκὸν ὀδοῦσιν.

70

75

Εὐρύπυλος δ' Ἐϋαιμονίδης Ὑψήνορα δῖον,
υἱὸν ὑπερθύμου Δολοπίονος, ὃς ῥα Σκαμάνδρου
ἀρητῆρ ἐτέτυκτο, θεὸς δ' ὥς τίετο δήμῳ—
τὸν μὲν ἄρ' Εὐρύπυλος, Ἐϋαίμονος ἀγλαὸς υἱός,
πρόσθε ῥέθεν φεύγοντα μεταδρομάδην ἔλασ' ὦμον
φασγάνῳ αἶξας, ἀπὸ δ' ἔξεσε χεῖρα βαρεῖαν.
αἵματόεσσα δὲ χεὶρ πεδίῳ πέσε· τὸν δὲ κατ' ὅσσε
ἔλλαβε πορφύρεος θάνατος καὶ μοῖρα κραταιή.

80

ὦμων μεσσηγύς, διὰ δὲ στήθεσφιν ἔλασσεν

57

60 Ἀρμονίδεω

64 ἦδει, ἦδη

70 ἔην

71 πόσει

ὥς οἱ μὲν πονέοντο κατὰ κρατερὴν ὑσμίνην·
 Τυδεΐδην δ' οὐκ ἂν γνοίης, ποτέροισι μετείη, 85
 ἢ μετὰ Τρώεσσιν ὀμιλέοι ἢ μετ' Ἀχαιοῖς.
 θῦνε γὰρ ἅμ πεδίου ποταμῷ πλήθοντι φοικῶς
 χειμαρόω, ὅς τ' ὦκα ῥέων ἐκέασσε γεφύρας·
 τὸν δ' οὔτ' ἄρ τε γέφυραι ἐερμέναι ἰσχανάουσιν,
 οὔτ' ἄρα ἔρκεα ἴσχει ἀλῶάων ἐριθηλέων, 90
 ἐλθόντ' ἐξαπίνης, ὅτ' ἐπιβρίση Διὸς ὄμβρος·
 πολλὰ δ' ὑπ' αὐτοῦ φέργα κατήριπε κάλ' αἰζηῶν.
 ὥς ὑπὸ Τυδεΐδῃ πυκινὰ κλονέοντο φάλαγγες
 Τρώων, οὐδ' ἄρα μιν μίμνον πολέες περ ἑόντες.
 τὸν δ' ὥς οὖν ἐνόησε Λυκάονος ἀγλαὸς υἱὸς 95
 θύνοντ' ἅμ πεδίου, πρὸ 'φέθεν κλονέοντα φάλαγγας,
 αἶψ' ἐπὶ Τυδεΐδῃ ἐτιταίνετο καμπύλα τόξα,
 καὶ βάλ' ἐπαΐσσοντα, τυχῶν κατὰ δεξιὸν ὦμον,
 θώρηκος γύαλον· διὰ δ' ἔπτατο πικρὸς οἷστός,
 ἀντικρὺ δὲ διέσχε, παλάσσετο δ' αἵματι θώρηξ. 100
 τῷ δ' ἐπὶ μακρὸν ἄϋσε Λυκάονος ἀγλαὸς υἱός·
 “ὄρνυσθε, Τρῶες μεγάθυμοι, κέντορες ἵππων·
 βέβληται γὰρ ἄριστος Ἀχαιῶν, οὐδέ 'φέ φημι
 δρῆθ' ἀνσχήσεσθαι κρατερὸν βέλος, εἰ ἐτεόν με
 ὦρσε φάναξ, Διὸς υἱός, ἀπορνούμενον Λυκίηθεν.” 105
 ὥς ἔφατ' εὐχόμενος· τὸν δ' οὐ βέλος ὠκὺ δάμασσεν,
 ἀλλ' ἀναχωρήσας πρόσθ' ἵπποιιν καὶ ὄχεσφιν
 ἔστη, καὶ Σθένελον προσέφη, Καπανήιον υἱόν·
 “ὄρσο, πέπον Καπανηιάδη, καταβήσεο δίφρου,
 ὄφρα μοι ἐξ ὠμοιο φεύσσης πικρὸν οἷστόν.” 110
 ὥς ἄρ' ἔφη, Σθένελος δὲ καθ' ἵππων ἄλτο χαμᾶζε,
 παρ δὲ στας βέλος ὠκὺ διαμπερές ἐκφέρυσ' ὦμου·
 αἶμα δ' ἀνηκόντιζε διὰ στρεπτοῖο χιτῶνος.
 δὴ τότε ἔπειτ' ἠρᾶτο βοὴν ἀγαθὸς Διομήδης·

88 χειμάρρῳ—ἐκέδασσε

89 ἰσχανόωσιν

112 ἐξέρυσ'

“ κλυθί μοι, αἰγιόχοιο Διὸς τέκος, ἀτρυτώνη,
 εἴ ποτέ μοι καὶ πατρὶ φίλα φρονέουσα παρέσσης
 δηίῳ ἐν πολέμῳ, νῦν αὖτ’ ἐμὲ φῖλαι, Ἀθήνη·
 δὸς δέ τέ μ’ ἄνδρ’ ἐλέεν καὶ ἐς ὄρμην ἔγχεος ἐλθεῖν,
 ὅς μ’ ἔβαλε φθάμενος καὶ ἐπεύχεται, οὐδέ μέ φησι
 δμηρὸν ἔτ’ ὄψεσθαι λαμπρὸν φάος ἡελίοιο.” 115 120

ὥς ἔφατ’ εὐχόμενος· τοῦ δ’ ἔκλυε Παλλὰς Ἀθήνη,
 γυῖα δ’ ἔθηκεν ἐλαφρά, πόδας καὶ χεῖρας ὑπερθεῖν·
 ἀγχοῦ δ’ ἵσταμένη φέπεα πτερόεντα προσηύδα·

“ θαρσῶν νῦν, Διόμηδες, ἐπὶ Τρώεσσι μάχεσθαι·
 ἐν γάρ τοι στήθεσσι μένος πατρώιον ἦκα 125
 ἄτρομον, οἶον ἔχεσκε σακέσπαλος ἵππότης Τυδεύς·
 ἀχλὺν δ’ αὖ τοι ἀπ’ ὀφθαλμῶν ἔλον, ἢ πρὶν ἐπῆεν,
 ὄφρ’ ἐν γιγνώσκῃς ἡμὲν θεὸν ἢ δὲ καὶ ἄνδρα.
 τῷ νυν, αἶ κε θεὸς πειρώμενος ἐνθάδ’ ἵκηται,
 μή τι σύ γ’ ἀθανάτοισι θεοῖς ἀντικρὺ μάχεσθαι 130
 τοῖς ἄλλοις· ἀτὰρ εἴ κε Διὸς θυγάτηρ Ἀφροδίτη
 ἔλθῃς ἐς πόλεμον, τήν γ’ οὐτάμεν ὀξείῃ χαλκῷ.”

ἢ μὲν ἄρ’ ὥς φειποῦς ἀπέβη γλαυκῶπις Ἀθήνη,
 Τυδεΐδης δ’ ἐξαῦτις ἰὼν προμάχοισιν ἐμίχθη,
 καὶ πρὶν περ θυμῷ μεμαῶς Τρώεσσι μάχεσθαι. 135
 δὴ τότε μιν τρὶς τόσσον ἔλεν μένος, ὥς τε λέοντα,
 ὃν ῥά τε ποιμὴν ἀγρῷ ἐπ’ εἰροπόκοις ὀΐεσσι
 χραύσῃ μὲν τ’ αὐλῆς ὑπεράλμενον οὐ δὲ δαμάσῃ·
 τοῦ μὲν τε σθένος ὤρσεν, ἔπειτα δέ τ’ οὐ προσαμύνει,
 ἀλλὰ κατὰ σταθμοὺς δύεται, τὰ δ’ ἐρήμα φοβεῖται· 140
 αἶ μὲν τ’ ἀγχιστῖναι ἐπ’ ἀλλήλησι κέχυνται,
 αὐτὰρ ὁ ἐμμεμαῶς βαθέης ἐξάλλεται αὐλῆς·
 ὥς μεμαῶς Τρώεσσι μίγῃ κρατερὸς Διομήδης.

ἔνθ’ ἔλε Φαστύνοον καὶ Ὑπείρονα, ποιμένα λαῶν,
 τὸν μὲν ὑπὲρ μαζοῖο βαλὼν χαλκήρεϊ δουρί, 145
 τὸν δ’ ἕτερον ξίφει μεγάλῳ κληῖδα παρ’ ὤμον

πλῆξ', ἀπὸ δ' αὐχένος ὦμον ἐφέργαθεν ἠδ' ἀπὸ νώτου.
 τοὺς μὲν ἕασ', ὁ δ' Ἄβαντα μετώχετο καὶ Πολύφιδον,
 υἱέας Εὐρυδάμαντος, ὀνειροπόλοιο γέροντος,
 τοῖσ' οὐκ ἐρχομένοις ὁ γέρων ἐκρίνατ' ὀνείρους, 150
 ἀλλὰ σφεας κρατερὸς Διομήδης ἐξενάριξε.

βῆ δὲ μετὰ Ξάνθον τε Θόωνά τε, Φαίνοπος υἱε,
 ἄμφω τηλυγέτω· ὁ δὲ τείρετο γήραϊ λυγρῷ,
 υἱὸν δ' οὐ τέκετ' ἄλλον ἐπὶ κτεάτεσσι λιπέσθαι.
 ἔνθ' ὁ γε τοὺς ἐνάριζε, φίλον δ' ἐξαίνυτο θυμὸν 155
 ἀμφοτέρω, πατέρι δὲ γόον καὶ κήδεα λυγρὰ
 λείπ', ἐπεὶ οὐ ζῶοντε μάχης ἐκ νοστήσαντι
 δέξατο· χηρωσταὶ δὲ διὰ κτήσιν δατέοντο.

ἔνθ' υἱας Πριάμοιο δύω λάβε Δαρδανίδαο
 εἶν ἐνὶ δίφρῳ ἑόντας, Ἐχέμμονά τε Χρομίον τε. 160
 ὥς δὲ λέων ἐν βουσὶ θορῶν ἐξ αὐχένα φάξῃ
 πόρτιος ἢ βοός, ξύλοχον κάτα βοσκομενάων,
 ὥς τοὺς ἀμφοτέρους ἐξ ἵππων Τυδέος υἱὸς
 βῆσε κακῶς ἀφέκοντας, ἔπειτα δὲ τεύχε' ἐσύλα.
 ἵππους δ' οἷσ' ἐτάροισι δίδου μετὰ νῆας ἐλαύνειν. 165

τὸν δὲ φίδ' Αἰνεΐας ἀλαπάζοντα στίχας ἀνδρῶν,
 βῆ δ' ἵμεν ἄν τε μάχην καὶ ἀνὰ κλόνον ἐγχεΐάων
 Πάνδαρον ἀντίθεον διζήμενος, εἴ που ἐφεύροι.
 εὔρε Λυκάονος υἱὸν ἀμύμονά τε κρατερόν τε,
 στήν δὲ πρόσθ' αὐτοῖο φέπος τέ μιν ἀντίον ἠΰδα· 170

“ Πάνδαρε, ποῦ τοι τόξον ἰδὲ πτερόεντες οἷστοι
 καὶ κλέος; ᾧ οὐ τις τοι ἐρίζεται ἐνθάδε γ' ἀνὴρ,
 οὐδέ τις ἐν Λυκίῃ σέο γ' εὐχεται εἶναι ἀμείνων.
 ἀλλ' ἄγε τῷδ' ἔφες ἀνδρὶ βέλος, Διὶ χεῖρας ἀνασχών,
 ὅς τις ὅδε κρατέει καὶ δὴ κακὰ πολλὰ φέφοργε 175
 Τρῶας, ἐπεὶ πολλῶν τε καὶ ἐσθλῶν γούνατ' ἔλυσεν·
 εἰ μὴ τις θεὸς ἐστι κοτεσσάμενος Τρώεσσιν
 ἱρῶν μηνίσας· χαλεπὴ δὲ θεοῦ ἐπι μῆνις.”

τὸν δ' αὖτε προσέφειπε Λυκάονος ἀγλαὸς υἱός·
 “Αἰνεΐα, Τρώων βουληφόρε χαλκοχιτώνων, 180
 Τυδεΐδῃ μὲν ἐγὼ γε δαΐφρονι πάντα φερίσκω,
 ἀσπίδι γιγνώσκων αὐλώπιδί τε τρυφαλείῃ
 ἵππους τ' εἰσοράων· σάφα δ' οὐ φοῖδ' εἰ θεός ἐστιν.
 εἰ δ' ὅ γ' ἀνὴρ, ὃν φημι, δαΐφρων Τυδέος υἱός,
 οὐχ ὅ γ' ἄνευθε θεοῦ τάδε μαίνεται, ἀλλὰ τις ἄγχι 185
 ἔστηκ' ἀθανάτων, νεφέλῃ φεφελυμένος ὦμους,
 ὃς τούτου βέλος ὠκὺ κιχήμενον ἔτραπεν ἄλλῃ.
 ἦδη γάρ ῥοι ἐφῆκα βέλος, καί μιν βάλλον ὦμον
 δεξιόν, ἀντικρὺ διὰ θώρηκος γυάλοιο·
 καί μιν ἐγὼ γ' ἐφάμην Ἀφιδωνῇ προΐάψειν, 190
 ἔμψης δ' οὐκ ἐδάμασσα· θεός νύ τίς ἐστι κοτήεις.
 ἵπποι δ' οὐ παρέασι καὶ ἄρματα, τῶν κ' ἐπιβαίην·
 ἀλλὰ που ἐν μεγάροισι Λυκάονος ἔνδεκα δίφροι
 καλοὶ πρωτοπαγεῖς νεοτευχέες· ἀμφὶ δὲ πέπλοι
 πέπτανται· παρὰ δέ σφι ῥεκάστω δίζυγες ἵπποι 195
 ἐστᾶσι, κρὶ λευκὸν ἐρεπτόμενοι καὶ ὀλύρας.
 ἦ μὲν μοι μάλα πολλὰ γέρων αἰχμητὰ Λυκάων
 ἐρχομένῳ ἐπέτελλε δόμοισ' ἐνὶ ποιητοῖσιν·
 ἵπποισίν μ' ἐκέλευε καὶ ἄρμασιν ἐμβεβαῶτα
 ἀρχεύειν Τρώεσσι κατὰ κρατερὰς ὕσμινας· 200
 ἀλλ' ἐγὼ οὐ πιθόμην, ἦ τ' ἂν πολὺ κέρδιον ἦεν,
 ἵππων φειδόμενος, μή μοι δευοίατο φορβῆς
 ἀνδρῶν φειλομένων, εἰωθότες ἔδμεναι ἄδην.
 ὥς λίπον, αὐτὰρ πεζὸς ἐς Ἴλιον εἰλήλουθα,
 τόξοισιν πίσυνος· τὰ δέ μ' οὐκ ἄρ' ἔμελλον ὀνήσειν. 205
 ἦδη γὰρ δοιοῖσιν ἀριστήεσσιν ἐφῆκα,
 Τυδεΐδῃ τε καὶ Ἀτρεΐδῃ, ἐκ δ' ἀμφοτέροιιν
 ἀτρεκὲς αἶμ' ἔσσευα βαλὼν, ἥγεια δὲ μάλλον.
 τῷ ῥα κακῇ αἴσῃ ἀπὸ πασσάλου ἀγκύλα τόξα
 ἤματι τῷ ἐλόμην, ὅτε Φίλιον εἰς ἐρατεινὴν 210

ἡγεόμην Τρώεσσι φέρων χάριν Ἐκτορι δίῳ.
 εἰ δέ κε νοστήσω καὶ ἐσόψομαι ὀφθαλμοῖσι
 πατρίδ' ἐμὴν ἄλοχόν τε καὶ ὑψερεφὲς μέγα δῶμα,
 αὐτίκ' ἔπειτ' ἀπ' ἐμεῖο κάρη τάμοι ἀλλότριος φῶς,
 εἰ μὴ ἐγὼ τάδε τόξα φαεινῶ ἐν πυρὶ θείην
 χερσὶ διακλάσσας· ἀνεμώλια γάρ μοι ὀπηδεῖ." 215

τὸν δ' αὖτ' Αἰνεΐας, Τρώων ἀγός, ἀντίον ἤνδα·
 "μὴ δ' οὕτως ἀγόρευε· πάρος δ' οὐκ ἔσσεται ἄλλως,
 πρίν γ' ἐπὶ νῶ τῷδ' ἀνδρὶ σὺν ἵπποισιν καὶ ὄχεσφιν
 ἀντιβίην ἐλθόντε σὺν ἔντεσι πειρηθῆναι. 220

ἀλλ' ἄγ' ἐμῶν ὀχέων ἐπιβήσεο, ὄφρα ρίδηαι
 οἷοι Τρώιοι ἵπποι, ἐπιστάμενοι πεδίοιο
 κραιπνὰ μάλ' ἐνθα καὶ ἐνθα διωκέμεν ἠδὲ φέβεσθαι·
 τὼ καὶ νῶι πόλινδε σαώσετον, εἴ περ ἂν αὖτε
 Ζεὺς ἐπὶ Τυδεΐδῃ Διομήδεϊ κῦδος ὀρέξῃ. 225

ἀλλ' ἄγε νῦν μάστιγα καὶ ἡνία σιγαλόεντα
 δέξαι, ἐγὼ δ' ἵππων ἐπιβήσομαι, ὄφρα μάχωμαι·
 ἢ σὺ τόνδε δέδεξο, μελήσουσιν δ' ἐμοὶ ἵπποι."

τὸν δ' αὖτε προσέφειπε Λυκάονος ἀγλαὸς υἱός·
 "Αἰνεΐα, σὺ μὲν αὐτὸς ἔχ' ἡνία καὶ τεῶ ἵππῳ· 230
 μάλλον ὑφ' ἡνιόχῳ εἰωθότι καμπύλον ἄρμα
 οἴσετον, εἴ περ ἂν αὖτε φεβώμεθα Τυδέος υἱόν.
 μὴ τὼ μὲν δφείσαντε ματήσετον οὐδ' ἐθέλητον
 ἐκφερέμεν πολέμοιο, τεὸν φθόγγον ποθέοντε,
 νῶι δ' ἐπαΐξας μεγαθύμοο Τυδέος υἱὸς 235
 αὐτῷ τε κτείνῃ καὶ ἐλάσση μώνυχας ἵππους.
 ἀλλὰ σύ γ' αὐτὸς ἔλαυνε τέ' ἄρματα καὶ τεῶ ἵππῳ,
 τόνδε δ' ἐγὼν ἐπιόντα δεδέξομαι ὀξείῃ δουρί."

ὥς ἄρα φωνήσαντε, ἐς ἄρματα ποικίλα βάντε,
 ἐμμεμαῶτ' ἐπὶ Τυδεΐδῃ ἔχον ὠκέας ἵππους. 240
 τοὺς δὲ ρίδε Σθένελος, Καπανήιος ἀγλαὸς υἱός,
 αἶψα δὲ Τυδεΐδην ρέπεα πτερόεντα προσηύδα·

“Τυδείδῃ Διόμηδες, ἐμῷ κεχαρισμένε θυμῷ,
 ἄνδρ’ ὀράω κρατερῶ ἐπὶ σοὶ μεμαῶτε μάχεσθαι,
 εἴν’ ἀπέλεθρον ἔχοντε· ὁ μὲν τόξων ἐν φειδώ, 245
 Πάνδαρος, υἱὸς δ’ αὖτε Λυκάονος εὐχεται εἶναι·
 Αἰνεΐας δ’ υἱὸς μεγαλήτορος Ἀγχίσαο
 εὐχεται ἐκγεγάμεν, μήτηρ δέ ‘φοί ἐστ’ Ἀφροδίτη.
 ἀλλ’ ἄγε δὴ χαζώμεθ’ ἐφ’ ἵππων, μηδέ μοι οὕτως
 θῦνε διὰ προμάχων, μή πως φίλον ἦτορ ὀλέσσης.” 250
 τὸν δ’ ἄρ’ ὑπόδρα φιδὼν προσέφη κρατερὸς Διομήδης·
 “μή τι φόβονδ’ ἀγόρευ’, ἐπεὶ οὐδέ σε πεισέμεν οἶω·
 οὐ γάρ μοι γενναῖον ἀλυσκάζοντι μάχεσθαι
 οὐδὲ καταπτώσσειν· ἔτι μοι μένος ἔμπεδόν ἐστιν·
 ὀκνεῖω δ’ ἵππων ἐπιβαινέμεν, ἀλλὰ καὶ αὕτως 255
 ἀντίον εἴμ’ αὐτῶν· †τρεῖν μ’ οὐκ ἐᾷ Παλλὰς Ἀθήνη.†
 τούτῳ δ’ οὐ πάλιν αὖτις ἀποίσετον ὠκέες ἵπποι
 ἄμφω ἀφ’ ἡμείων, εἰ γ’ οὖν ἕτερός γε φύγησιν.
 ἄλλο δέ τοι φερέω, σὺ δ’ ἐνὶ φρεσὶ βάλλεο σῆσιν·
 αἶ κέν μοι πολύβουλος Ἀθήνη κῦδος ὀρέξῃ 260
 ἀμφοτέρῳ κτεῖναι, σὺ δὲ τούσδε μὲν ὠκέας ἵππους
 αὐτοῦ ἐρυκακέειν, ἐξ ἀντυγος ἡνία τείνας·
 Αἰνεΐας δ’ ἐπαῖξαι μεμνημένος ἵππων,
 ἐκ δ’ ἐλάσαι Τρώων μετ’ εὐκνήμιδας Ἀχαιοὺς.
 τῆς γάρ τοι γενεῆς, ἧς Τρώϊ περ εὐρύβοπα Ζεὺς 265
 δῶχ’ υἱὸς ποινὴν Γανυμήδεος, οὐνεκ’ ἄριστοι
 ἵππων ὅσσοι ἔασιν ὑπ’ ἠὲ τ’ ἠέλιόν τε.
 τῆς γενεῆς ἔκλεψε φάναξ ἀνδρῶν Ἀγχίσης
 λάθρῃ Λαομέδοντος ὑποσχὼν θήλεας ἵππους·
 τῶν ‘φοι ‘φὲξ ἐγένοντο ἐνὶ μεγάροισι γενέθλη· 270
 τοὺς μὲν τέσσαρας αὐτὸς ἔχων ἀτίταλλ’ ἐπὶ φάτνῃ,
 τῷ δὲ δὺ’ Αἰνεΐα δῶκεν, μήστῳρε φόβοιο.
 εἰ τούτῳ γε λάβοιμεν, ἀροίμεθά κε κλέος ἐσθλόν.”
 ὥς οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον,

τῷ δὲ τάχ' ἐγγύθεν ἦλθον ἐλαύνοντ' ὠκέας ἵππους. 275
τὸν πρότερος προσέφειπε Λυκάονος ἀγλαὸς υἱός·

“καρτερόθυμε, δαΐφρον, ἀγαυοῦ Τυδέος υἱέ,
ἦ μάλα σ' οὐ βέλος ὠκὺ δαμάσσατο, πικρὸς οἷστός·
νῦν αὖτ' ἐγχεΐη πειρήσομαι, αἶ κε τύχωμι.”

ἦ ῥα, καὶ ἀμπεπαλὼν προΐει δολιχόσκιον ἔγχος, 280
καὶ βάλε Τυδεΐδαο κατ' ἀσπίδα· ἦ δὲ διαπρὸ
αἰχμὴ χαλκείῃ πταμένη θώρηκι πελάσθη.

τῷ δ' ἐπὶ μακρὸν αὔσε Λυκάονος ἀγλαὸς υἱός·

“βέβληται κενεῶνα διαμπερές, οὐδέ σ' οἶω
δφηρὸν ἔτ' ἀνσχήσεσθαι· ἐμοὶ δὲ μέγ' εὖχος ἔδωκας.” 285

τὸν δ' οὐ ταρβήσας προσέφη κρατερὸς Διομήδης·
“ἡμβροτες, οὐδ' ἔτυχες· ἀτὰρ οὐ μὲν σφῶί γ' οἶω
πρὶν ἀποπαύσεσθαι, πρὶν ἢ ἕτερόν γε πεσόντα
αἵματος ἄσαι Ἄρηα ταλαύρινον πολεμιστήν.”

ὥς φάμενος προέηκε· βέλος δ' ἵθυνεν Ἀθήνη 290
ῥίνα παρ' ὀφθαλμόν, λευκοὺς δ' ἐπέρησεν ὀδόντας.
τοῦ δ' ἀπὸ μὲν γλῶσσαν πρυμνὴν τάμε χαλκὸς ἀτειρής,
αἰχμὴ δ' ἐξέλυθεν παρὰ νείατον ἀνθερεῶνα.

ἤριπε δ' ἐξ ὀχέων, ἀράβησε δὲ τεύχε' ἐπ' αὐτῷ
αἰόλα παμφανάοντα, παρέτρεσαν δέ ῥοι ἵπποι 295
ὠκύποδες· τοῦ δ' αὖθι λύθη ψυχὴ τε μένος τε.

Αἰνεΐας δ' ἀπόρουσε σὺν ἀσπίδι δουρί τε μακρῷ,
δφείσας μὴ πῶς ῥοι φερυσαίατο νεκρὸν Ἀχαιοί.
ἀμφὶ δ' ἄρ' αὐτῷ βαῖνε λέων ὥς ἀλκὴ πεποιθώς,
πρόσθε δέ ῥοι δόρυ τ' ἔσχε καὶ ἀσπίδα πάντοσε φίσην, 300
τὸν κτάμεναι μεμαώς, ὅς τις τοῦ γ' ἀντίος ἔλθοι,
σμερδαλέα φιδάχων. ὁ δὲ χερμάδιον λάβε χειρὶ
Τυδεΐδης, μέγα φέργον, ὃ οὐ δύο γ' ἄνδρε φέροιεν,
οἷοι νῦν βροτοί εἰσ'· ὁ δὲ μιν ῥέα πάλλε καὶ οἶος.
τῷ βάλεν Αἰνεΐας κατ' ἰσχίον, ἔνθα τε μηρὸς 305

281 τῆς δὲ

293 ἐξελύθη etc.

295 παμφανόωντα

ἰσχύῳ ἐνστρέφεται, κοτύλην δέ τέ μιν καλέουσι·
 θλάσσε δέ 'φοι κοτύλην, πρὸς δ' ἄμφω ῥῆξε τένοντε·
 ὥσε δ' ἀπὸ ῥινὸν τρηχὺς λίθος. αὐτὰρ ὃ γ' ἥρως
 ἔστη γυνὺξ ἐριπὼν καὶ ἐρείσατο χειρὶ παχείῃ
 γαίης· ἀμφὶ δέ 'φ' ὅσσε κελαινὴ νύξ ἐκάλυψε. 310

καί νύ κεν ἔνθ' ἀπόλοιτο φάναξ ἀνδρῶν Αἰνείας,
 εἰ μὴ ἄρ' ὅξυ νόησε Διὸς θυγάτηρ Ἀφροδίτη,
 μήτηρ, ἣ μιν ὑπ' Ἀγχίση τέκε βουκολέοντι·
 ἀμφὶ δέ 'φ' ὄν φίλον υἱὸν ἐχεύατο πῆχες λευκῶ,
 πρόσθε δέ 'φοι πέπλοιο φαεινοῦ πτύγμ' ἐκάλυψεν, 315
 ἔρκος ἔμεν βελέων, μή τις Δαναῶν ταχυπώλων
 χαλκὸν ἐνὶ στήθεσσι βαλὼν ἐκ θυμὸν ἔλοιτο.

ἣ μὲν ἔφ' ὄν φίλον υἱὸν ὑπεξέφερεν πολέμοιο·
 οὐ δ' υἱὸς Καπανῆος ἐλήθετο συνθεσιῶν
 τάων, ἃς ἐπέτελλε βοὴν ἀγαθὸς Διομήδης, 320
 ἀλλ' ὃ γε τοὺς μὲν ἔφους ἠρύκακε μώνυχας ἵππους
 νόσφιν ἀπὸ φλοίσβου, ἐξ ἄντυγος ἡνία τείνας,
 Αἰνεΐαιο δ' ἐπαΐξας καλλίτριχας ἵππους
 ἐξέλασε Τρώων μετ' εὐκνήμιδας Ἀχαιοῦς.

δῶκε δὲ Δηϊπύλῳ, ἐτάρῳ φίλῳ, ὃν περὶ πάσης 325
 τίεν ὀμηλικίης, ὅτι 'φοι φρεσὶν ἄρτια φεῖδει
 νηυσὶν ἐπὶ γλαφυρῇσιν ἐλαυνέμεν. αὐτὰρ ὃ γ' ἥρως
 'φ' ὄν ἵππων ἐπιβὰς ἔλαβ' ἡνία σιγαλόεντα,
 αἶψα δὲ Τυδεΐδην μέθεπε κρατερώνυχας ἵππους
 ἐμμεμαῶς· ὃ δὲ Κύπριν ἐπ' ὤχετο νηλεῖ χαλκῷ, 330
 γιγνώσκων ὃ τ' ἀναλκὶς ἔεν θεός, οὐδὲ θεάων
 τάων, αἳ τ' ἀνδρῶν πόλεμον κάτα κοιρανέουσιν,
 οὔτ' ἄρ' Ἀθηναίῃ οὔτε πτολίπορθος Ἐνυώ.

ἀλλ' ὅτε δὴ ῥ' ἐκίχανε πολὺν καθ' ὄμιλον ὀπάζων,
 ἔνθ' ἐπορεξάμενος μεγαθύμοο Τυδέος υἱὸς 335
 ἄκρην οὔτασε χεῖρα μετάλμενος ὀξείῃ δουρὶ

310 δὲ ὅσσε, δέ οἱ ὅσσε

331 ἔην

326 ἦδει, ἦδη

335 μεγαθύμου

ἀβληχρήν· εἶθαρ δὲ δόρυ χροὸς ἀντετόρησεν
 ἀμβροσίου διὰ πέπλου, ὃν οἱ Χάριτες κάμον αὐταί,
 πρυμνὸν ὑπὲρ θέναρος. ῥέε δ' ἄμβροτον αἶμα θεοῖο,
 ἰχώρ, οἷός περ τε ῥέει μακάρεσσι θεοῖσιν. 340

οὐ γὰρ σίτον ἔδουσ', οὐ πίνουσ' αἶθοπα φοῖνον,
 τοῦνεκ' ἀναίμονές εἰσι καὶ ἀθάνατοι καλέονται.
 ἡ δὲ μέγα φιφάχουσα ἀπὸ 'φέο κάββαλεν υἱόν.
 καὶ τὸν μὲν μετὰ χερσὶν ἐρύσατο Φοῖβος Ἀπόλλων
 κυανέῃ νεφέλῃ, μή τις Δαναῶν ταχυπώλων 345
 χαλκὸν ἐνὶ στήθεσσι βαλὼν ἐκ θυμὸν ἔλοιτο·
 τῇ δ' ἐπὶ μακρὸν αὔσε βοὴν ἀγαθὸς Διομήδης·

“φεῖκε, Διὸς θύγατερ, πολέμου καὶ δηιοτήτος·
 οὐ 'φάλις ὅττι γυναῖκας ἀνάλκιδας ἡπεροπεύεις;
 εἰ δὲ σύ γ' ἐς πόλεμον πωλήσῃαι, ἡ τέ σ' οἴω 350
 ῥιγῇσειν πόλεμόν γε, καὶ εἴ χ' ἐτέρωθι πύθῃαι.”

ὥς ἔφαθ', ἡ δ' ἀλύουσ' ἀπεβήσετο, τείρετο δ' αἰνῶς.
 τὴν μὲν ἄρ' Ἴρις ἐλουῖσα ποδῆνεμος ἔξαγ' ὀμίλου
 ἀχθομένην ὀδύνῃσι· μελαίνετο δὲ χροά καλόν.
 εὔρεν ἔπειτα μάχης ἐπ' ἀριστερὰ θούρον Ἀρηά 355
 ἥμενον· ἡέρι δ' ἔγχος ἐκέκλιτο καὶ ταχέ' ἵππῳ.
 ἡ δὲ γυνὴ ἐριποῦσα κασιγνήτοιο φίλοιο
 πολλὰ λισσομένη χρυσάμπυκας ἤτεεν ἵππους·

“φίλε κασίγνητε, κόμισαί τέ με δός τέ μοι ἵππους,
 ὅφρ' ἐς Ὀλυμπον ἵκωμαι, ἵν' ἀθανάτων ἔδος ἐστί. 360
 λήν ἄχθομαι ἔλκος, ὃ με βροτὸς οὔτασεν ἀνὴρ,
 Τυδεΐδης, ὃς νῦν γε καὶ ἂν Διὶ πατρὶ μάχοιτο.”

ὥς φάτο, τῇ δ' ἄρ' Ἀρης δῶκε χρυσάμπυκας ἵππους.
 ἡ δ' ἐς δίφρον ἔβαινε ἀκηχεμένη φίλον ἦτορ.
 παρ δέ 'φοι Ἴρις ἔβαινε καὶ ἡνία λάζετο χερσί, 365
 μαστίξεν δ' ἐλάειν· τῷ δ' οὐκ ἀφέκοντε πετέσθην.
 αἶψα δ' ἔπειθ' ἵκοντο θεῶν ἔδος, αἰπὺν Ὀλυμπον.
 ἐνθ' ἵππους ἔστησε ποδῆνεμος ὠκέϊ' Ἴρις

λύσας' ἐξ ὀχέων, παρὰ δ' ἄμβρόσιον βάλεν εἶδαρ·
 ἢ δ' ἐν γούνασι πίπτε Διώνης δι' Ἀφροδίτη, 370
 μητρὸς ἐφῆς· ἢ δ' ἀγκὰς ἐλάζετο θυγατέρα ῥήν,
 χειρὶ τέ μιν κατέρεξε φέπος τ' ἔφατ' ἐκ τ' ὀνόμαζε·

“τίς νύ σε τοιάδ' ἔρεξε, φίλον τέκος, Οὐρανιῶνων
 μαψιδίως, ὥς εἴ τι κακὸν ῥέζουσιν ἐνωπῇ;”

τὴν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα φιλομμειδῆς Ἀφροδίτη· 375
 “οὐτά με Τυδέος υἱός, ὑπέρθυμος Διομήδης,
 οὔνεκ' ἐγὼ φίλον υἱὸν ὑπεξέφερον πολέμοιο,
 Αἰνεΐαν, ὃς ἐμοὶ πάντων πολὺ φίλτατός ἐστιν.
 οὐ γὰρ ἔτι Τρώων καὶ Ἀχαιῶν φύλοπις αἰνή,
 ἀλλ' ἤδη Δαναοί γε καὶ ἀθανάτοισι μάχονται.” 380

τὴν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα Διώνη, δῖα θεάων·
 “τέτλαθι, τέκνον ἐμόν, καὶ ἀνάσχεο κηδομένη περ.
 πολλοὶ γὰρ δὴ τλήμεν Ὀλύμπια δώματ' ἔχοντες
 ἐξ ἀνδρῶν, χαλέπ' ἄλγε' ἐπ' ἀλλήλοισι τιθέντες.
 τλή μὲν Ἄρης, ὅτε μιν ὦτος κρατερός τ' Ἐφιάλτης, 385
 παῖδες Ἀλωῆος, δῆσαν κρατερῶ ἐνὶ δεσμῶ·

χαλκέῳ δ' ἐν κεράμῳ δέδετο τρεῖσκαίδεκα μῆνας.
 καὶ νύ κεν ἔνθ' ἀπόλοιτο Ἄρης ἄατος πολέμοιο,
 εἰ μὴ μητρυιὴ περικαλλῆς Ἡερίβοια
 Ἑρμέα ἐξήγγειλεν· ὃ δ' ἐξέκλεψεν Ἄρηα 390
 ἤδη τειρόμενον, χαλεπὸς δέ ῥε δεσμὸς ἐδάμνα.

τλή δ' Ἥρη, ὅτε μιν κρατερὸς πάϊς Ἀμφιτρύωνος
 δεξιτερὸν κατὰ μαζὸν οἷστῳ τριγλώχινι
 βεβλήκει· τότε καὶ μιν ἀνήκεστον λάβεν ἄλγος.
 τλή δ' Ἀφίδης ἐν τοῖσι πελώριος ὦκὺν οἷστόν, 395
 εὐτέ μιν αὐτὸς ἀνὴρ, υἱὸς Διὸς αἰγιόχοιο,
 ἐν Πύλῳ ἐν νεκύεσσι βαλὼν ὀδύνησιν ἔδωκεν.—
 αὐτὰρ ὃ βῆ πρὸς δῶμα Διὸς καὶ μακρὸν Ὀλυμπον
 κῆρ ὀχέων, ὀδύνησι πεπαρμένος· αὐτὰρ οἷστὸς

ὦμῳ ἔνι στιβαρῷ ἠλήλατο, κῆδε δὲ θυμόν. 400

τῷ δ' ἐπὶ Παιήων ὀδυνήφατα φάρμακα πάσσω
ἠκέσατ'· οὐ μὲν γάρ τι καταθνητός γ' ἐτέτυκτο.—
σχέτλιος, αἰσυλοφεργός, ὃς οὐκ ὄθετ' αἷσυλα ῥέζων,
ὃς τόξοισιν ἔκηδε θεούς, οἱ "Ολυμπον ἔχουσι.

σοὶ δ' ἐπὶ τοῦτον ἀνῆκε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη· 405

νήπιος, οὐδὲ τὸ φοῖδε κατὰ φρένα Τυδέος υἱός,
ὅττι μάλ' οὐ δφηναιός, ὃς ἀθανάτοισι μάχεται,
οὐδέ τί μιν πᾶϊδες ποτὶ γούνασι παππάζουσιν
ἐλθόντ' ἐκ πολέμοιο καὶ αἰνῆς δηιοτῆτος.

τῷ νυν Τυδεΐδης, εἰ καὶ μάλα καρτερός ἐστι, 410

φραζέσθω μή τίς ῥοι ἀμείνων σείο μάχεται,
μὴ δφὴν Αἰγιάλεια, περίφρων Ἀδρηστίνη,
ἐξ ὕπνου γοάουσα φίλους φοικῆας ἐγείρη,
κουρίδιον ποθέουσα πόσιν, τὸν ἄριστον Ἀχαιῶν,
ἰφθίμη ἄλοχος Διομήδεος ἵπποδάμοιο." 415

ἦ ῥα, καὶ ἀμφοτέρησιν ἀπ' ἰχῶα χειρὸς ὁμόργυν·
ἄλθετο χεῖρ, ὀδύναι δὲ κατηπιόοντο βαρεῖαι.

αἱ δ' αὖτ' εἰσοράουσαι Ἀθηναίη τε καὶ Ἥρη
κερτομίοισι φέπεσσι Δία Κρονίδην ἐρέθιζον.
τοῖσι δὲ μύθων ἦρχε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη· 420

"Ζεῦ πάτερ, ἦ ῥά τί μοι κεχολώσεται, ὅττι κε φείπω;
ἦ μάλα δὴ τινα Κύπρις Ἀχαιιάδων ἀνιείσα
Τρῳσὶν ἅμα σπέσθαι, τοὺς νῦν ἔκπαγλ' ἐφίλησε,
τῶν τινα καρρέζουσα Ἀχαιιάδων εὐπέπλων
πρὸς χρυσέῃ περόνῃ καταμύξατο χεῖρα ῥαριήν." 425

ὥς φάτο, μείδησεν δὲ πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε,
καί ῥα καλεσσάμενος προσέφη χρυσέην Ἀφροδίτην·
"οὐ τοι, τέκνον ἐμόν, δέδοται πολεμήια φέργα,
ἀλλὰ σύ γ' ἱμερόεντα μετέρχεο φέργα γάμοιο,
ταῦτα δ' Ἀρηι θεῶ καὶ Ἀθήνῃ πάντα μελήσει." 430

410 νῦν

413 γοόωσα

416 ἰχῶ, ἰχῶρ

417 κατηπιόωντο

418 εἰσορόωσαι

419 κερτομίοις ἐπέεσσι

ὥς οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον,
 Αἰνεΐα δ' ἐπόρουσε βοὴν ἀγαθὸς Διομήδης
 γιγνώσκων ὃ ῥοι αὐτὸς ὑπείρεχε χεῖρας Ἀπόλλων.
 ἀλλ' ὃ γ' ἄρ' οὐδὲ θεὸν μέγαν ἄζετο, ῥίετο δ' αἰεὶ
 Αἰνεΐαν κτεῖναι καὶ ἀπὸ κλυτὰ τεύχεα δῦσαι. 435

τρίς μὲν ἔπειτ' ἐπόρουσε κατακτάμεναι μενεαίνων,
 τρίς δέ ῥοι ἐστυφέλιξε φαεινὴν ἀσπίδ' Ἀπόλλων.
 ἀλλ' ὅτε δὴ τὸ τέταρτον ἐπέσσυτο δαίμονι ρῖσος,
 δφεινὰ δ' ὁμοκλήσας προσέφη ῥεκάφεργος Ἀπόλλων.

“φράζεο, Τυδεΐδης, καὶ χάζεο, μηδὲ θεοῖσι 440
 ρῖσ' ἔθελε φρονέειν, ἐπεὶ οὐ ποτε φῦλον ὁμοῖον
 ἀθανάτων τε θεῶν χαμαὶ ἐρχομένων τ' ἀνθρώπων.”

ὥς φάτο, Τυδεΐδης δ' ἀνεχάζετο τυτθὸν ὀπίσσω
 μῆνιν ἀλευάμενος ῥεκατηβόλου Ἀπόλλωνος.

Αἰνεΐαν δ' ἀπάτερθεν ὁμίλου θῆκεν Ἀπόλλων 445

Περγάμῳ εἰν ἱερῇ, ὅθι ῥοι νηὸς γ' ἐτέτυκτο.

ἦ τοι τὸν Λητώ τε καὶ Ἀρτεμις ἰοχέαιρα
 ἐν μεγάλῳ ἀδύτῳ ἀκέοντό τε κύδαινόν τε.

αὐτὰρ ὁ ρεῖδωλον τεῦξ' ἀργυρότοξος Ἀπόλλων
 αὐτῷ τ' Αἰνεΐα ρίκελον καὶ τεύχεσι τοῖον, 450

ἀμφὶ δὲ ρειδῶλῳ Τρῶες καὶ δῖοι Ἀχαιοὶ

δηίοον ἀλλήλων ἀμφὶ στήθεσσι βοείας,

ἀσπίδας εὐκύκλους λαισήιά τε πτερόεντα.

δὴ τότε θοῦρον Ἀρηα προσηύδαε Φοῖβος Ἀπόλλων.

“Ἄρες Ἄρες βροτολοιγέ, μαιφόνε, τειχεσιπλῆτα, 455
 οὐκ ἂν δὴ τόνδ' ἄνδρα μάχης ρερύσαιο μετελθών,
 Τυδεΐδην, ὃς νῦν γε καὶ ἂν Διὶ πατρὶ μάχοιτο;
 Κύπριδα μὲν πρῶτα σχεδὸν οὔτασε χεῖρ' ἐπὶ καρπῷ,
 αὐτὰρ ἔπειτ' αὐτῷ μοι ἐπέσσυτο δαίμονι ρῖσος.”

ὥς ρειπὼν αὐτὸς μὲν ἐφέζετο Περγάμῳ ἄκρῃ, 460
 Τρῶας δὲ στίχας οὔλος Ἀρης ὥτρυνε μετελθών,
 ρειδόμενος Ἀκάμαντι θοῷ ἡγήτορι Θρηκῶν.

451 δ' ἄρ'

452 δηίου

454 προσηύδα

υἷάσι δὲ Πριάμοιο διοτρεφέεσσι κέλευεν·

“ὦ υἱες Πριάμοιο, διοτρεφέος βασιλῆος,
 ἐς τί ἔτι κτείνεσθαι ἐάσετε λαὸν Ἀχαιοῖς;
 εἰς ὃ κεν ἀμφὶ πύλῃσ' εὐποιήτοισι μάχωνται;
 κεῖται ἀνὴρ, ὃν φίσον ἐτίομεν Ἑκτορι δίῳ,
 Αἰνεΐας, υἱὸς μεγαλήτορος Ἀγχίσαο.

ἀλλ' ἄγετ' ἐκ φλοίσβοιο σαώσομεν ἐσθλὸν ἐταῖρον.”

ὥς φειπὼν ὠτρυνε μένος καὶ θυμὸν ἐκάστου. 470

ἐνθ' αὖ Σαρπηδὼν μάλα νείκεσεν Ἑκτορα δῖον·

“Ἑκτορ, πῇ δὴ τοι μένος οἴχεται, ὃ πρὶν ἔχεσκες;
 φῆς που ἄτερ λαῶν πόλιν ἐξέμεν ἢδ' ἐπικούρων
 οἶος, σὺν γαμβροῖσι κασιγνήτοισί τε σοῖσι.

τῶν νῦν οὐ τί ν' ἐγὼ φιδέειν δύναμ' οὐδὲ νοῆσαι,
 ἀλλὰ καταπτώσσουσι κύνες ὥς ἀμφὶ λέοντα. 475

ἡμεῖς δ' αὖ μαχόμεσθ', οἳ πέρ τ' ἐπίκουροι ἐνειμεν.

καὶ γὰρ ἐγὼν ἐπίκουρος ἐὼν μάλα τηλόθεν ἴκω·

τηλοῦ γὰρ Λυκίῃ Ξάνθῳ ἐπι δινήεντι·

ἐνθ' ἄλοχόν τε φίλην ἔλιπον καὶ νήπιον υἱόν, 480

καδ δὲ κτήματα πολλά, τὰ φέλδεται ὅς κ' ἐπιδευής.

ἀλλὰ καὶ ὥς Λυκίους ὀτρύνω καὶ μέμον' αὐτὸς

ἀνδρὶ μαχέσσασθαι· ἀτὰρ οὐ τί μοι ἐνθάδε τοῖον

οἶόν κ' ἢ φέροιεν Ἀχαιοὶ ἢ κεν ἄγοιεν·

τύνη δ' ἔστηκας, ἀτὰρ οὐδ' ἄλλοισι κελεύεις 485

λαοῖσιν μενέμεν καὶ ἀμυνέμεναι ὀάρεσσι.

μή πως, ὥς ἀψῖσι λίνου ἔφαλόντε πανάγρου,

ἀνδράσι δυσμενέεσσιν ἔλωρ καὶ κύρμα γένησθε·

οἳ δὲ τάχ' ἐκπέρσουσ' ἐν ναιομένην πόλιν ὑμήν.

σοὶ δὲ χρὴ τάδε πάντα μέλειν νύκτας τε καὶ ἡμαρ, 490

ἀρχοὺς λισσομένῳ τηλεκλεϊτῶν ἐπικούρων

νωλεμέως ἐχέμεν, χαλεπὴν δ' ἀποθέσθαι ἐνιπήν.”

ὥς φάτο Σαρπηδῶν, δάκε δὲ φρένας Ἑκτορι μῦθος.

464 υἱεῖς

466 ἢ εἰς

475 ἰδέειν

478 ἦκω

481 τά τ'

486 ὠρεσσι

αὐτίκα δ' ἐξ ὀχέων σὺν τεύχεσιν ἄλτο χαμᾶζε,
 πάλλων δ' ὀξέα δοῦρε κατὰ στρατὸν ὥχετο πάντη 495
 ὀτρύνων μαχέσασθαι, ἔγειρε δὲ φύλοπιν αἰνὴν.
 οἱ δ' ἐφελίχθησαν καὶ ἐναντίοι ἔσταν Ἀχαιῶν.
 Ἀργεῖοι δ' ὑπέμειναν ἀολλέες οὐδὲ φόβηθεν.
 ὥς δ' ἄνεμος ἄχνας φορέει ἱερὰς κατ' ἁλῶας
 ἀνδρῶν λικμώντων, ὅτε τε ξανθὴ Δημήτηρ 500
 κρίνη ἐπειγομένων ἀνέμων καρπὸν τε καὶ ἄχνας,
 αἱ δ' ὑπολευκαίνονται ἀχυρμιαί· ὥς τότε Ἀχαιοὶ
 λευκοὶ ὑπερθε γέγοντο κονισάλῳ, ὃν ῥα δι' αὐτῶν
 οὐρανὸν ἐς πολύχαλκον ἐπέπληγον πόδες ἵππων
 ἀψ' ἐπιμισγομένων, ὑπὸ δ' ἔστρεφον ἥνιοχῆες· 505
 οἱ δὲ μένος χειρῶν ἰθὺς φέρον. ἀμφὶ δὲ νύκτα
 θοῦρος Ἄρης ἐκάλυψε μάχῃ Τρώεσσιν ἀρήγων,
 πάντοσ' ἐποιχόμενος· τοῦ δ' ἐκραίαινεν ἐφετμὰς
 Φοίβου Ἀπόλλωνος χρυσαόρου, ὅς μιν ἀνώγει
 Τρωσὶν θυμὸν ἐγείραι, ἐπεὶ ρίδη Παλλάδ' Ἀθήνην 510
 οἰχομένην· ἥ γάρ ῥα πέλεν Δαναοῖσιν ἀρηγών.
 αὐτὸς δ' Αἰνεΐαν μάλα πίνος ἐξ ἀδύτοιο
 ἦκε, καὶ ἐν στήθεσσι μένος βάλε ποιμένι λαῶν.
 Αἰνεΐας δ' ἐτάροισι μεθίστατο· τοὶ δ' ἐχάρησαν,
 ὥς ἔφιδον ζῶόν τε καὶ ἀρτεμέα προσιόντα 515
 καὶ μένος ἐσθλὸν ἔχοντα· μετάλλησάν γε μὲν οὐ τι.
 οὐ γὰρ ἔα πόνος ἄλλος, ὃν ἀργυρότοξος ἔγειρεν
 Ἄρης τε βροτολοιγὸς Ἔρις τ' ἄμοτον μεμαυῖα.
 τοὺς δ' Αἴαντε δύω καὶ Ὀδυσσεὺς καὶ Διομήδης
 ὥτρυνον Δαναοὺς πολεμιζέμεν· οἱ δὲ καὶ αὐτοὶ 520
 οὔτε βίας Τρώων ὑπεδέδρισαν οὔτε ριωκάς,
 ἀλλ' ἔμενον νεφέλῃσι ρεφοικότες, ἅς τε Κρονίων
 νηνεμίης ἔστησεν ἐπ' ἀκροπόλοισιν ὄρεσσι
 ἀτρέμας, ὅφρ' εὖδῃσι μένος Βορέας καὶ ἄλλων

495 δοῦρα

497 δ' ἐφελίχθησαν

521 ὑπεδείδισαν

ζαχραέων ἀνέμων, οἳ τε νέφεα σκιάοντα 525
 πνοιῇσιν λιγυρῇσι διασκιδνᾶσιν ἄέντες·
 ὥς Δαναοὶ Τρῶας μένον ἔμπεδον οὐδ' ἐφέβοντο.
 Ἀτρεΐδης δ' ἀν' ὄμιλον ἐφοίταε πολλὰ κελεύων·
 “ὦ φίλοι, ἀνέρες ἔστε καὶ ἄλκιμον ἦτορ ἔλεσθε,
 ἀλλήλους τ' αἰδεσθε κατὰ κρατερὰς ὑσμίνας. 530
 αἰδομένων ἀνδρῶν πλέονες σάοι ἢ πέφανται,
 φευγόντων δ' οὔτ' ἄρ κλέος ὄρνυται οὔτε τις ἀλκή.”
 ἦ, καὶ ἀκόντισε δουρὶ θοῶς, βάλε δὲ πρόμον ἄνδρα,
 Αἰνεΐα' ἔταρον μεγαθύμοο, Δηικόωντα
 Περγασίδην, ὃν Τρῶες ὁμῶς Πριάμοιο τέκεσσι 535
 τῖον, ἐπεὶ θοὸς ἔσκε μετὰ πρώτοισι μάχεσθαι.
 τὸν ῥα κατ' ἀσπίδα δουρὶ βάλε κρείων Ἀγαμέμνων·
 ἦ δ' οὐκ ἔγχος ἔρυτο, διαπρὸ δὲ φείσατο χαλκός,
 νειαίρη δ' ἐν γαστρὶ διὰ ζωστήῃρος ἔλασσε.
 δούπησεν δὲ πεσών, ἀράβησε δὲ τεύχε' ἐπ' αὐτῷ. 540
 ἔνθ' αὖτ' Αἰνεΐας Δαναῶν ἔλεν ἄνδρας ἀρίστους,
 υἱε Διοκλέεος, Κρήθωνα τε Ὀρσίλοχόν τε,
 τῶν ῥα πατὴρ μὲν ἔναιεν εὐκτιμένη ἐνὶ Φηρῇ
 ἀφνεῖδος βιότοιο, γένος δ' ἔεν ἐκ ποταμοῖο
 Ἀλφειοῦ, ὅς τ' εὐρὺ ῥέει Πυλίων διὰ γαίης· 545
 ὃς τέκετ' Ὀρσίλοχον πολέεσσ' ἄνδρεσσι φάνακτα·
 Ὀρσίλοχος δ' ἄρ' ἔτικτε Διοκλέεα μεγάθυμον,
 ἐκ δὲ Διοκλέεος διδυμάονε παῖδε γενέσθην,
 Κρήθων Ὀρσίλοχός τε, μάχης ἐὺ φειδότε πάσης.
 τὼ μὲν ἄρ' ἠβήσαντε μελαινάων ἐπὶ νηῶν 550
 Φίλιον εἰς εὐπωλον ἅμ' Ἀργεῖοισιν ἐπέσθην
 τιμὴν Ἀτρεΐδης, Ἀγαμέμνονι καὶ Μενελάῳ,
 ἀρνυμένω· τὼ δ' αὖθι τέλος θανάτοιο κάλυψεν.
 οἷω τῷ γελέοντε δύω ὄρεος κορυφῇσιν

525 ζαχρειῶν

531 σόοι

544 ἦν

528 ἐφοίτα

534 Αἰνειέω—μεγαθύμου

547 Διοκλήα

530 αἰδεῖσθε

542 Διοκλῆος

548 Διοκλῆος

ἐτραφέτην ὑπὸ μητρὶ βαθείης τάρφεσιν ὕλης· 555
 τὼ μὲν ἄρ' ἀρπάζοντε βόας καὶ φίφια μῆλα
 σταθμοὺς ἀνθρώπων κεραΐζετον, ὅφρα καὶ αὐτὼ
 ἀνδρῶν ἐν παλάμησι κατέκταθεν ὀξέϊ χαλκῷ·
 τοίῳ τὼ χεῖρεσσιν ὑπ' Αἰνεΐας δαμέντε
 καππεσέτην, ἐλάττησι φεφοικότε ὑψηλῇσι. 560

τὼ δὲ πεσόντ' ἐλέησεν ἀρηίφιλος Μενέλαος,
 βῆ δὲ διὰ προμάχων κεκορυθμένος αἶθοπι χαλκῷ,
 σείων ἐγχείην· τοῦ δ' ὥτρυνεν μένος Ἴαρις,
 τὰ φρονέων, ἵνα χερσὶν ὑπ' Αἰνεΐας δαμείη.
 τὸν δὲ φίδ' Ἀντίλοχος, μεγαθύμοο Νέστορος υἱός, 565
 βῆ δὲ διὰ προμάχων· περὶ γὰρ δφίε ποιμένι λαῶν,
 μή τι πάθοι, μέγα δέ σφας ἀποσφήλειε πόνοιο.
 τὼ μὲν δὴ χεῖράς τε καὶ ἔγχεα ὀξυόεντα
 ἀντίον ἀλλήλων ἐχέτην μεμαῶτε μάχεσθαι·
 Ἀντίλοχος δὲ μάλ' ἄγχι παρίστατο ποιμένι λαῶν. 570
 Αἰνεΐας δ' οὐ μείνε θεός περ ἐὼν πολεμιστής,
 ὥς ἔφιδεν δύο φῶτε παρ' ἀλλήλοισι μένοντε.
 οἱ δ' ἐπεὶ οὖν νεκροὺς φέρυσαν μετὰ λαὸν Ἀχαιῶν,
 τὼ μὲν ἄρα δφειλὼν βαλέτην ἐν χερσὶν ἐταίρων,
 αὐτὼ δὲ στρεφθέντε μετὰ πρῶτοις μαχέσθην. 575

ἔνθα Πυλαιμένεα ἐλέτην ἀτάλαντον Ἴαρι,
 ἀρχὸν Παφλαγόνων μεγαθύμων ἀσπιστάων·
 τὸν μὲν ἄρ' Ἀτρεΐδης δουρὶ κλειτὸς Μενέλαος
 ἔσταότ' ἐγχεῖ νύξε κατὰ κληῖδα τυχήσας·
 Ἀντίλοχος δὲ Μύδωνα βάλ', ἡνίοχον θεράποντα, 580
 ἔσθλὸν Ἀτυμνιάδην, ὃ δ' ὑπέστρεφε μώνυχας ἵππους,
 χερμαδίῳ ἀγκῶνα τυχῶν μέσον· ἐκ δ' ἄρα χειρῶν
 ἡνία λεύκ' ἐλέφαντι χαμαὶ πέσον ἐν κονίῃσιν.
 Ἀντίλοχος δ' ἄρ' ἐπαΐξας ξίφε' ἤλασε κόρσιν·
 αὐτὰρ ὃ γ' ἀσθμαίνων εὐφεργέος ἔκπεσε δίφρου 585
 κύμβαχος ἐν κονίῃσιν ἐπὶ βρεχμόν τε καὶ ὤμους.

δρηθὰ μάλ' ἐστήκει, τύχε γὰρ ἀμάθοιο βαθείης,
ὄφρ' ἵππω πλήξαντε χαμαὶ βάλον ἐν κονίησι.
τοὺς ἵμας Ἀντίλοχος, μετὰ δὲ στρατὸν ἤλασ' Ἀχαιῶν.

τοὺς δ' Ἐκτωρ ἐνόησε κατὰ στίχας, ὦρτο δ' ἐπ' αὐτοὺς
κεκληγώς· ἅμα δὲ Τρώων εἶποντο φάλαγγες 591
καρτεραί· ἦρχε δ' ἄρα σφιν Ἄρης καὶ πότνι' Ἐννῶ,
ἥ μὲν ἔχουσα Κυδοιμὸν ἀναιδέα δηιοτῆτος,
Ἄρης δ' ἐν παλάμῃφι πελώριον ἔγχος ἐνώμα,
φοίταε δ' ἄλλοτε μὲν πρόσθ' Ἐκτορος, ἄλλοτ' ὀπίσθε.

τὸν δὲ φιδὼν ῥίγησε βοὴν ἀγαθὸς Διομήδης. 596
ὥς δ' ὅτ' ἀνὴρ ἀπάλαμνος ἰὼν πολέος πεδίοιο,
στήῃ ἐπ' ὠκυρόῳ ποταμῷ ἄλαδε προρέοντι,
ἀφρῷ μορμύροντα φιδῶν, ἀνά τ' ἔδραμ' ὀπίσσω,
ὥς τότε Τυδεΐδης ἀνεχάζετο, φεῖπέ τε λαῷ· 600

“ὦ φίλοι, οἶον δὴ θαυμάζομεν Ἐκτορα δῖον
αἰχμητὴν τ' ἔμεναι καὶ θαρσαλέον πολεμιστὴν.
τῷ δ' αἰεὶ πάραι εἷς γε θεῶν, ὃς λοιγὸν ἀμύνει·
καὶ νῦν ῥοι πάρα κείνος Ἄρης, βροτῷ ἀνδρὶ φοικῶς.
ἀλλὰ πρὸς Τρώας τετραμμένοι αἰὲν ὀπίσσω 605
φεύκετε, μηδὲ θεοῖς μενεαίνετε ρῖφι μάχεσθαι.”

ὥς ἄρ' ἔφη, Τρῶες δὲ μάλα σχεδὸν ἤλυθον αὐτῶν.
ἐνθ' Ἐκτωρ δύο φῶτε κατέκτανε φειδότε χάρμης,
εἷν ἐνὶ δίφρῳ εἶντε, Μενεσθῇ Ἀγχιάλόν τε.

τὼ δὲ πεσόντ' ἐλέησε μέγας Τελαμώνιος Αἴας· 610
στήῃ δὲ μάλ' ἐγγυὲς ἰὼν, καὶ ἀκόντισε δουρὶ φαεινῷ,
καὶ βάλεν Ἀμφιον, Σελάγου υἱόν, ὃς ῥ' ἐνὶ Παισῷ
ναῖε πολυκτῆμων πολυλήιος· ἀλλὰ ῥε μοῖρα
ἦγ' ἐπικουρήσοντα μετὰ Πρίαμόν τε καὶ υἱας.
τόν ῥα κατὰ ζωστήρα βάλεν Τελαμώνιος Αἴας, 615
νειαίρῃ δ' ἐν γαστρὶ πάγῃ δολιχόσκιον ἔγχος,
δούπησεν δὲ πεσών. ὁ δ' ἐπέδραμε φαίδιμος Αἴας

594 παλάμῃσι
606 μενεαινέμεν

595 φοίτα
609 Μενέσθην

603 πάρα

τεύχεα συλήσων· Τρῶες δ' ἐπὶ δούρατ' ἔχευαν
 ὀξέα παμφανάοντα· σάκος δ' ἀνεδέξατο πολλά.
 αὐτὰρ ὁ λάξ προσβὰς ἐκ νεκροῦ χάλκεον ἔγχος 620
 ἐσπάσατ'· οὐδ' ἄρ' ἔτ' ἄλλα δυνήσατο τεύχεα καλὰ
 ὥμοιιν ἀφελέσθαι· ἐπείγετο γὰρ βελέεσσι.

δφείσε δ' ὁ γ' ἀμφίβασιν κρατερὴν Τρώων ἀγερῶχων,
 οἱ πολλοὶ τε καὶ ἐσθλοὶ ἐφέστασαν ἔγχε' ἔχοντες,
 οἳ ἔφε μέγαν περ εὐντα καὶ ἴφθιμον καὶ ἀγαυὸν 625
 ὦσαν ἀπὸ σφείων· ὁ δὲ χασσάμενος πελεμίχθη.

ὥς οἱ μὲν πονέοντο κατὰ κρατερὴν ὑσμίνην·
 Τληπόλεμον δ' Ἡρακλείδην, ἧῦν τε μέγαν τε,
 ὥρσεν ἐπ' ἀντιθέῳ Σαρπηδόνι μοῖρα κραταιή.
 οἱ δ' ὅτε δὴ σχεδὸν ἦσαν ἐπ' ἀλλήλοισιν ἰόντε, 630
 υἱὸς θ' υἱωνός τε Διὸς νεφεληγερέταο,
 τὸν καὶ Τληπόλεμος πρότερος πρὸς μῦθον ἔφειπε·

“Σαρπηῆδον, Λυκίων βουληφόρε, τίς τοι ἀνάγκη
 πτώσσειν ἐνθάδ' εὐντι μάχης ἀδαήμονι φωτί;
 ψευδόμενοι δέ σέ φασι Διὸς γόνον αἰγιόχοιο 635
 εἶναι, ἐπεὶ πολλὸν κείνων ἐπιδεύεαι ἀνδρῶν,
 οἱ Διὸς ἐξεγένοντο ἐπὶ προτέρων ἀνθρώπων.
 ἀλλ' οἷόν τινά φασι βίην Ἡρακληεῖην
 εἶναι, ἐμὸν πατέρα θρασυμέμνονα θυμολέοντα·
 ὅς ποτε δεῦρ' ἐλθὼν ἔνεχ' ἵππων Λαομέδοντος 640
 ἔρεξ οἷης σὺν νηυσὶ καὶ ἀνδράσι παυροτέροισι
 Φιλίου ἐξαλάπαξε πόλιν, χήρωσε δ' ἀγυιάς·
 σοὶ δὲ κακὸς μὲν θυμός, ἀποφθινύθουσι δὲ λαοί.
 οὐδέ τί σε Τρώεσσιν ὀϊόμαι ἄλκαρ ἔσεσθαι
 ἐλθόντ' ἐκ Λυκίης, οὐδ' εἰ μάλα καρτερός ἐσσι, 645
 ἀλλ' ὑπ' ἐμοὶ δμηθέντα πύλας Ἀφίδαο περήσειν.”

τὸν δ' αὖ Σαρπηδών, Λυκίων ἀγός, ἀντίον ἠΰδα·
 “Τληπόλεμ', ἦ τοι κεῖνος ἀπώλεσε Φίλιον ἱρὴν
 ἀνέρος ἀφραδίῃσιν ἀγαυοῦ Λαομέδοντος,

ὅς ῥά μιν εὖ ἔρξαντα κακῶ ἠνίπαπε μύθῳ, 650
οὐδ' ἀπέδωχ' ἵππους, ὧν εἵνεκα τηλόθεν ἦλθε.

σοὶ δ' ἐγὼ ἐνθάδε φημὶ φόνον καὶ κῆρα μέλαιναν
ἐξ ἐμέθεν τεύξεσθαι, ἐμῶ δ' ὑπὸ δουρὶ δαμέντα
εὖχος ἐμοὶ δώσειν, ψυχὴν δ' Ἄφιδι κλυτοπώλῳ."

ὥς φάτο Σαρπηδών, ὁ δ' ἀνέσχετο μείλινον ἔγχος 655
Τληπόλεμος. καὶ τῶν μὲν ἀμαρτῇ δούρατα μακρὰ
ἐκ χειρῶν ἦιξαν· ὁ μὲν βάλεν αὐχένα μέσσον
Σαρπηδών, αἶχμῃ δὲ διαμπερὲς ἦλθ' ἀλεγεινῇ·
τὸν δὲ κατ' ὀφθαλμῶ ἐρεβεννὴ νύξ ἐκάλυψε.

Τληπόλεμος δ' ἄρα μηρὸν ἀριστερὸν ἔγχεϊ μακρῶ 660
βεβλήκειν, αἶχμῃ δὲ διέσσυτο μαιμάουσα,
ὅστέῳ ἐγχριμφθεῖσα, πατὴρ δ' ἔτι λοιγὸν ἄμυνεν.

οἱ μὲν ἄρ' ἀντίθεον Σαρπηδόνα δῖοι ἐταῖροι
ἐξέφερον πολέμοιο· βάρυνε δέ μιν δόρυ μακρὸν
ἐλκόμενον. τὸ μὲν οὐ τις ἐπεφράσατ' οὐδ' ἐνόησε, 665
μηροῖ' ἐκφερύσαι δόρυ μείλινον, ὅφρ' ἐπιβαίῃ,
σπευδόντων· τοῖον γὰρ ἔχον πόνον ἀμφιέποντες.

Τληπόλεμον δ' ἐτέρωθεν εὐκνήμιδες Ἀχαιοὶ
ἐξέφερον πολέμοιο· νόησε δὲ δῖος Ὀδυσσεὺς
τλήμονα θυμὸν ἔχων, μαίμησε δέ ῥοι φίλον ἦτορ· 670
μερμήριξε δ' ἔπειτα κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμόν,
ἢ προτέρω Διὸς υἱὸν ἐριγδούποιο διώκοι,
ἢ ὃ γε τῶν πλεόνων Λυκίων ἀπὸ θυμὸν ἔλοιτο.
οὐδ' ἄρ' Ὀδυσσῇ μεγαλήτορι μόρσιμον ἦεν
ἵφθιμον Διὸς υἱὸν ἀποκτάμεν ὀξείῃ χαλκῶ· 675

τῷ ῥα κατὰ πληθὺν Λυκίων τράπε θυμὸν Ἀθήνη.
ἐνθ' ὃ γε Κοίρανον εἶλεν Ἀλάστορά τε Χρομίον τε
Ἄλκανδρόν θ' Ἀλιόν τε Νοήμονά τε Πρύτανίν τε.
καὶ νύ κ' ἔτι πλέονας Λυκίων κτάνε δῖος Ὀδυσσεύς,
εἰ μὴ ἄρ' ὀξὺ νόησε μέγας κορυθαίολος Ἔκτωρ. 680
βῆ δὲ διὰ προμάχων κεκορυθμένος αἶθοπι χαλκῶ,

δρεῖμα φέρων Δαναοῖσι· χάρη δ' ἄρα ἔφοι προσιόντι
Σαρπηδών, Διὸς υἱός, ἔπος δ' ὀλοφυδνὸν ἔφειπε·

“ Πριαμίδη, μὴ δὴ με ἔλωρ Δαναοῖσιν ἐάσης
κεῖσθαι, ἀλλ' ἐπάμυνον. ἔπειτά με καὶ λίποι αἰὼν 685
ἐν πόλιν ὑμετέρη, ἐπεὶ οὐκ ἄρα μέλλον ἐγὼ γε
νοστήσας φοῖκόνδε φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν
εὐφρανέειν ἄλοχόν τε φίλην καὶ νήπιον υἱόν.”

ὥς φάτο, τὸν δ' οὐ τι προσέφη κορυθαίολος Ἕκτωρ,
ἀλλὰ παρήϊξεν, λεληημένος ὄφρα τάχιστα 690
ὄσσαιτ' Ἀργεῖους, πολέων δ' ἀπὸ θυμὸν ἔλοιτο.
οἱ μὲν ἄρ' ἀντίθεον Σαρπηδόνα δῖοι ἐταῖροι
εἶσαν ὑπ' αἰγιόχοιο Διὸς περικαλλεῖ φηγῶ·
ἐκ δ' ἄρα ἔφοι μηροῦ δόρυ μείλινον ὥσε θύραζε
ἴφθιμος Πελάγων, ὅς ἔφοι φίλος ἦεν ἐταῖρος. 695
τὸν δ' ἔλιπε ψυχὴ, κατὰ δ' ὀφθαλμῶν κέχυτ' ἀχλὺς·
αὐτὶς δ' ἐμπνύθη, περὶ δὲ πνοιὴ Βορέας
ζώγρε' ἐπιπνεύουσα κακῶς κεκαφηότα θυμόν.

Ἀργεῖοι δ' ὑπ' Ἀρηι καὶ Ἕκτορι χαλκοκορυστῇ
οὔτε ποτὲ προτρέποντο μελαινάων ἐπὶ νηῶν 700
οὔτε ποτ' ἀντεφέροντο μάχῃ, ἀλλ' αἰὲν ὀπίσσω
χάζονθ', ὥς ἐπύθοντο μετὰ Τρώεσσιν Ἀρηα.

ἐνθα τίνα πρῶτον, τίνα δ' ὕστατον ἐξενάριξαν
Ἕκτωρ τε Πριάμοιο πάϊς καὶ χάλκεος Ἀρης;
ἀντίθεον Τεύθραντ', ἐπὶ δὲ πλήξιππον Ὀρέστην, 705
Τρῆχόν τ' αἰχμητὴν Αἰτώλιον Οἰνόμαόν τε,
Φοινοπίδην θ' Ἑλενον καὶ Ὀρέσβιον αἰολομίτρην,
ὅς ῥ' ἐν Ὑλῇ ναίεσκε μέγα πλούτοιο μεμηλώς,
λίμνη κεκλιμένος Κηφισίδι· παρ δέ ἔφοι ἄλλοι
ναῖον Βοιωτοὶ μάλα πίονα δῆμον ἔχοντες. 710

τοὺς δ' ὥς οὖν ἐνόησε θεὰ λευκώλενος Ἥρη
Ἀργεῖους ὀλέκοντας ἐνὶ κρατερῇ ὕσμινῃ,
αὐτίκ' Ἀθηναίην φέπεα πτερόεντα προσηύδα·

“ὦ πόποι, αἰγίοχοιο Διὸς τέκος, ἀτρυτώνη,
 ἦ ῥ' ἄλιον τὸν μῦθον ὑπέστημεν Μενελάῳ,
 Φίλιον ἐκπέρσαντ' εὐτειχέα ἀπονέεσθαι,
 εἰ οὐτῶ μαίνεσθαι ἐάσομεν οὐλον Ἄρηα.

715

ἀλλ' ἄγε δὴ καὶ νῶι μεδώμεθα θούριδος ἀλκῆς.”

ὥς ἔφατ', οὐδ' ἀπίθησε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη.
 ἦ μὲν ἐποιχομένη χρυσάμπυκας ἔντυεν ἵππους
 Ἥρη, πρέσβα θεά, θυγάτηρ μέγαλοιο Κρόνοιο.
 Ἥβη δ' ἀμφ' ὀχέεσσι θοῶς βάλε καμπύλα κύκλα,
 χάλκει' ὀκτάκνημα, σιδηρέῳ ἄξονι ἀμφί.

720

τῶν ἦ τοι χρυσήη φίτυς ἄφθιτος, αὐτὰρ ὑπερθε
 χάλκε' ἐπίσσωτρα προσαρηρότα, θαῦμα φιδέσθαι.

725

πλήμναι δ' ἀργύρου εἰσὶ περίδρομοι ἀμφοτέρωθε.
 δίφρος δὲ χρυσεόισι καὶ ἀργυρέοισιν ἱμάσιν
 ἐντέταται, δοιαὶ δὲ περίδρομοι ἄντυγές εἰσι.
 τοῦ δ' ἐξ ἀργύρεος ῥυμὸς πέλεν· αὐτὰρ ἐπ' ἄκρῳ
 δῆσε χρύσειον καλὸν ζυγόν, ἐν δὲ λέπαδνα
 κάλ' ἔβαλε, χρύσει'· ὑπὸ δὲ ζυγὸν ἤγαγεν Ἥρη
 ἵππους ὠκύποδας, μεμαυῖ' ἔριδος καὶ αὐτῆς.

730

αὐτὰρ Ἀθηναίη, κούρη Διὸς αἰγίοχοιο,
 πέπλον μὲν κατέχευεν ἑάνον πατρὸς ἐπ' οὐδῶ,
 ποικίλον, ὃν ῥ' αὐτὴ ποιήσατο καὶ κάμε χερσίν·
 ἦ δὲ χιτῶν' ἐνδύσα Διὸς νεφεληγερέταο
 τεύχεσιν ἐς πόλεμον θωρήσσετο δακρυόεντα.

735

ἀμφὶ δ' ἄρ' ὥμοισιν βάλετ' αἰγίδα θυσσανόεσσαν,
 δφεινήν, ἣν πέρι μὲν πάντῃ φόβος ἐστεφάνωται,
 ἐν δ' Ἑρις, ἐν δ' Ἀλκή, ἐν δὲ κρυόεσσα Γιωκή,
 ἐν δέ τε Γοργεΐη κεφαλὴ δφεινοῖο πελώρου,
 δφεινὴ τε σμερδνὴ τε, Διὸς τέρας αἰγίοχοιο.

740

κρατὶ δ' ἐπ' ἀμφίφαλον κυνέην θέτο τετραφάληρον
 χρυσεΐην, ἑκατὸν πολίων πρυλέεσσ' ἀραρυΐαν.

ἐς δ' ὄχρα φλόγεα ποσὶ βήσετο, λάζετο δ' ἔγχος

745

βριθὺν μέγα στιβαρόν, τῷ δάμνησι στίχας ἀνδρῶν
ἡρώων, τοῖσιν τε κοτέσσεται ὀβριμοπάτρη.

Ἦρη δὲ μᾶστιγι θοῶς ἐπεμαίετ' ἄρ' ἵππους·
αὐτόμαται δὲ πύλαι μύκον οὐρανοῦ, ἅς ἔχον ὦραι,
τῇσ' ἐπιτέτραπται μέγας οὐρανὸς Οὐλύμπός τε 750
ἡμὲν ἀνακλῖναι πυκινὸν νέφος ἡδ' ἐπιθεῖναι·
τῇ ῥα δι' αὐτάων κεντρηνεκέας ἔχον ἵππους.
εὖρον δὲ Κρονίωνα θεῶν ἄτερ ἡμενον ἄλλων
ἀκροτάτῃ κορυφῇ πολυδειράδος Οὐλύμποιο.
ἐνθ' ἵππους στήσασα θεὰ λευκώλενος Ἦρη 755
Ζῆν' ὑπατον Κρονίδην ἐξείρετο καὶ προσέφειπε·

“Ζεῦ πάτερ, οὐ νεμεσίζε' Ἦρη τάδε καρτερὰ φέργα,
ὅσσάτιόν τε καὶ οἶον ἀπώλεσε λαὸν Ἀχαιῶν
μάψ, ἀτὰρ οὐ κατὰ κόσμον, ἐμοὶ δ' ἄχος; οἱ δὲ ῥέκηλοι
τέρπονται Κύπρις τε καὶ ἀργυρότοξος Ἀπόλλων 760
ἄφρονα τοῦτον ἀνέντες, ὃς οὐ τίνα φοῖδε θέμιστα.
Ζεῦ πάτερ, ἦ ῥά τί μοι κεχολώσεται, αἶ' κεν Ἦρη
λυγρῶς πεπληγυῖα μάχης ἐξαποδίωμαι;”

τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη νεφεληγερέτα Ζεὺς·
“ἄγρεε μάν' ῥοι ἔπορσον Ἀθηναίην ἀγελείην, 765
ἢ ῥε μάλιστ' εἴωθε κακῆσ' ὀδύνῃσι πελάζειν.”

ὥς ἔφατ', οὐδ' ἀπίθησε θεὰ λευκώλενος Ἦρη,
μᾶστιξεν δ' ἵππους· τῷ δ' οὐκ ἀφέκοντε πετέσθην
μεσσηγὺς γαίης τε καὶ οὐρανοῦ ἀστερόεντος.
ὅσσον δ' ἡεροφειδὲς ἀνὴρ ἔφιδ' ὀφθαλμοῖσιν 770
ἡμενος ἐν σκοπιῇ, λεύσσων ἐπὶ φοῖνοπα πόντον,
τόσσον ἐπιθρώσκουσι θεῶν ὑψηχέες ἵπποι.
ἀλλ' ὅτε δὴ Τροίην ἱξον ποταμῷ τε ῥέοντε,
ἦχι ῥοὰς Σιμόεις συμβάλλετον ἡδὲ Σκάμανδρος,
ἐνθ' ἵππους ἔστησε θεὰ λευκώλενος Ἦρη 775
λύσασ' ἐξ ὀχέων, περὶ δ' ἡέρα πουλὺν ἔχευε·
τοῖσιν δ' ἀμβροσίην Σιμόεις ἀνέτειλε νέμεσθαι.

τὼ δὲ βάτην τρήρῳσι πελειάσιν ἴθμαθ' ὁμοῖαι,
 ἀνδράσιν Ἀργεῖοισιν ἀλεξέμεναι μεμαυῖαι.
 ἀλλ' ὅτε δὴ ῥ' ἴκανον ὅθι πλείστοι καὶ ἄριστοι 780
 ἔστασαν, ἀμφὶ βίην Διομήδεος ἵπποδάμοιο
 φειλόμενοι, λίσσσι φεφοικότες ὠμοφάγοισιν
 ἢ συσὶ κάπροιςιν, τῶν τε σθένος οὐκ ἀλαπαδνόν,
 ἔνθα στᾶσ' ἥϋσε θεὰ λευκώλενος Ἥρη
 Στέντορι φεισαμένη μεγάλητορι χαλκεοφώνῳ, 785
 ὃς τόσον αὐδήσασχ' ὅσον ἄλλοι πεντήκοντα·

“αἰδώς, Ἀργεῖοι, κάκ' ἐλέγχεα, φεῖδος ἀγητοί·
 ὄφρα μὲν ἐς πόλεμον πωλέσκετο δῖος Ἀχιλλεύς,
 οὐδέ ποτε Τρῶες πρὸ πυλάων Δαρδανιάων
 οἴχνεσκον· κείνου γὰρ ἐδέδφισαν ὄβριμον ἔγχος· 790
 νῦν δὲ ῥεκάς πόλιος κοίλῃσ' ἐπὶ νηυσὶ μάχονται.”

ὥς φειποῦσ' ὥτρυνε μένος καὶ θυμὸν ἐκάστου.
 Τυδεΐδῃ δ' ἐπόρουσε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·
 εὔρε δὲ τὸν γε φάνακτα παρ' ἵπποιςιν καὶ ὄχεσφιν
 ἔλκος ἀναψύχοντα, τό μιν βάλε Πάνδαρος ἰῶ. 795
 ἰδρῶς γάρ μιν ἔτειρεν ὑπὸ πλατέος τελαμῶνος
 ἀσπίδος εὐκύκλου· τῷ τείρετο, κάμνε δὲ χεῖρα,
 ἂν δ' ἴσχων τελαμῶνα κελαινεφές αἶμ' ἀπομόργνυ.
 ἵππείου δὲ θεὰ ζυγοῦ ἥψατο φώνησέν τε·

“ἢ ὀλίγον ῥοῖ παῖδα φεφοικότα γείνατο Τυδεύς. 800
 Τυδεύς τοι μικρὸς μὲν ἔεν δέμας, ἀλλὰ μαχητής,
 καί ῥ' ὅτε πέρ μιν ἐγὼ πολεμιζέμεν οὐκ ἐάεσκον
 οὐδ' ἐκπαιφάσσειν, ὅτε τ' ἤλυθε νόσφιν Ἀχαιῶν
 ἄγγελος ἐς Θήβας πολέας μετὰ Καδμεΐωνας·
 δαίνυσθαί μιν ἄνωγον ἐνὶ μεγάροισι ῥέκηλον, 805
 αὐτὰρ ὁ θυμὸν ἔχων ῥὸν καρτερόν, ὥς τὸ πάρος περ,
 κούρους Καδμείων προκαλίζετο, πάντα δ' ἐνίκα.

ῥηιδίως· τοίη οἱ ἐγὼν ἐπιτάρροθος ἦα 808

782 λείουσιν

790 ἐδείδισαν

801 ἔην

802 εἶασκον

σοὶ δ' ἢ τοι μὲν ἐγὼ παρά θ' ἴσταμαι ἠδὲ φυλάσσω,
καί σε προφρονέως κέλομαι Τρώεσσι μάχεσθαι. 810
ἀλλὰ σέ' ἢ κάματος πολυαῖξ γυῖα δέδυκεν
ἢ νύ σέ που δφέος ἴσχει ἀκήριον· οὐ σύ γ' ἔπειτα
Τυδέος ἔκγονός ἐσσι δαΐφρονος Οἰνεΐδαο."

τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη κρατερὸς Διομήδης·
"γιγνώσκω σε, θεά, θύγατερ Διὸς αἰγιόχοιο. 815
τῷ τοι προφρονέως φερέω φέπος οὐδ' ἐπικεύσω.
οὔτε τί με δφέος ἴσχει ἀκήριον οὔτε τις ὄκνος,
ἀλλ' ἔτι σέων μέμνημαι ἐφετμέων, ἃς ἐπέτειλας.
οὐ μ' ἔαες μακάρεσσι θεοῖς ἀντικρὺ μάχεσθαι
τοῖς ἄλλοις· ἀτὰρ εἴ κε Διὸς θυγάτηρ Ἀφροδίτη 820
ἔλθῃς ἐς πόλεμον, τὴν γ' οὐτάμεν ὀξέϊ χαλκῷ.
τοῦνεκα νῦν αὐτός τ' ἀναχάζομαι ἠδὲ καὶ ἄλλους
Ἀργεῖους ἐκέλευσα φαλήμεναι ἐνθάδε πάντας·
γιγνώσκω γὰρ Ἄρῃα μάχην ἀνὰ κοιρανέοντα."

τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη. 825
"Τυδεΐδῃ Διόμηδες, ἐμῷ κεχαρισμένε θυμῷ,
μήτε σύ γ' Ἄρῃα τό γε δέδφιθι μήτε τιν' ἄλλον
ἀθανάτων· τοίη τοι ἐγὼν ἐπιτάρροθός εἰμι.
ἀλλ' ἄγ' ἐπ' Ἀρῇι πρώτῳ ἔχε μώνυχας ἵππους,
τύψον δὲ σχεδίην μῆδ' ἄζεο θοῦρον Ἄρῃα 830
τοῦτον μαινόμενον, τυκτὸν κακόν, ἄλλοπρόσαλλον,
ὃς πρῶην μὲν ἐμοί τε καὶ Ἡρῇ στεῦτ' ἀγορεύων
Τρῶσιν μαχήσεσθαι, ἀτὰρ Ἀργεῖοισιν ἀρήξειν,
νῦν δὲ μετὰ Τρώεσσιν ὁμιλεῖ, τῶν δὲ λέλασται."

ὥς φαμένη Σθένελον μὲν ἀφ' ἵππων ὥσε χαμᾶζε 835
χειρὶ πάλιν φερύσας· ὁ δ' ἄρ' ἐμμαπέως ἀπόρουσεν.
ἢ δ' ἐς δίφρον ἔβαινε παρὰ Διομήδεα δῖον
ἐμμεμανῖα θεά· μέγα δ' ἔβραχε φήγιμος ἄξων
βριθοσύνη· δφεινὴν γὰρ ἄγεν θεόν, ἄνδρα δ' ἄριστον.
λάζετο δὲ μᾶστιγα καὶ ἡνία Παλλὰς Ἀθήνη. 840

αὐτίκ' ἐπ' Ἀρηι πρώτῳ ἔχε μώνυχας ἵππους.
 ἦ τοι ὁ μὲν Περίφαντα πελώριον ἐξενάριζεν,
 Αἰτωλῶν ὅχ' ἄριστον, Ὀχησίου ἀγλαὸν υἷόν·—
 τὸν μὲν Ἀρης ἐνάριζε μαιφόνος· αὐτὰρ Ἀθήνη
 δύν' Ἀφιδος κυνέην, μή μιν φίδοι ὄβριμος Ἀρης. 845

ὥς δὲ φίδε βροτολοιγὸς Ἀρης Διομήδεα δῖον,
 ἦ τοι ὁ μὲν Περίφαντα πελώριον αὐτόθ' ἔασε
 κεῖσθαι, ὅθι πρῶτον κτείνων ἐξαίνυτο θυμόν,
 αὐτὰρ ὁ βῆ ῥ' ἰθὺς Διομήδεος ἵπποδάμοιο.
 οἱ δ' ὅτε δὴ σχεδὸν ἦσαν ἐπ' ἀλλήλοισιν ἰόντες, 850
 πρόσθεν Ἀρης ὠρέξαθ' ὑπὲρ ζυγὸν ἡνία θ' ἵππων
 ἔγχεϊ χαλκείῳ, μεμαῶς ἀπὸ θυμόν ἐλέσθαι·
 καὶ τό γε χειρὶ λαβοῦσα θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη
 ὤσεν ὑπὲκ δίφροιο ἐτώσιον αἰχθῆναι.

δεύτερος αὖθ' ὠρμάτο βοὴν ἀγαθὸς Διομήδης 855
 ἔγχεϊ χαλκείῳ· ἐπέρεισε δὲ Παλλὰς Ἀθήνη
 νείατον ἐς κενεῶνα, ὅθι ζωννύσκετο μήτρη·
 τῇ ῥά μιν οὔτα τυχών, διὰ δὲ χροά καλὸν ἔδαψεν,
 ἐκ δὲ δόρυ σπάσεν αὖτις. ὁ δ' ἔβραχε χάλκεος Ἀρης,
 ὅσσον τ' ἐννεάχιλοι ἐπείαχον ἢ δεκάχιλοι 860
 ἀνέρες ἐν πολέμῳ, ἔριδα ξυνάγοντες Ἀρης.
 τοὺς δ' ἄρ' ὑπὸ τρόμος εἶλεν Ἀχαιοὺς τε Τρῳάς τε
 δφείσαντας· τόσον ἔβραχ' Ἀρης ἄατος πολέμοιο.

οἷη δ' ἐκ νεφέων ἐρεβεννὴ φαίνεται ἀῆρ
 καύματος ἐξ ἀνέμοιο δυσαέος ὀρνυμένοιο, 865
 τοῖος Τυδείδῃ Διομήδεϊ χάλκεος Ἀρης
 φαίνεθ' ὁμοῦ νεφέεσσιν ἰὼν εἰς οὐρανὸν εὐρύν.
 καρπαλίμως δ' ἵκανε θεῶν ἔδος, αἰπὺν Ὀλυμπον,
 παρ δὲ Διὶ Κρονίωνι καθέζετο θυμόν ἀχεύων,
 δειῖξεν δ' ἄμβροτον αἶμα καταρρέον ἐξ ὠτειλῆς, 870
 καί ῥ' ὀλοφυρόμενος φέπεα πτερόεντα προσηύδα·

“Ζεῦ πάτερ, οὐ νεμεσίζε' ὀρώων τάδε καρτερὰ φέργα;

αἰεὶ τοι ῥίγιστα θεοὶ τετληότες εἰμὲν
 ἀλλήλων ἰότητι, χάριν ἄνδρεσσι φέροντες.
 σοὶ πάντες μαχόμεσθα· σὺ γὰρ τέκες ἄφρονα κούρην, 875
 οὐλομένην, ἣ τ' αἰὲν ἀήσυλα φέργα μέμνηλεν.
 ἄλλοι μὲν γὰρ πάντες, ὅσοι θεοὶ εἰς' ἐν Ὀλύμπῳ,
 σοὶ τ' ἐπιπείθονται καὶ δεδμήμεσθα 'φέκαστος·
 ταύτην δ' οὔτ' ἔπει προτιβάλλεαι οὔτε τι φέρῳ,
 ἀλλ' ἀνίεις, ἐπεὶ αὐτὸς ἐγείναο παῖδ' ἀφίδηλον· 880
 ἣ νῦν Τυδέος υἱὸν ὑπερφίαλον Διομήδεα
 μαργαίνειν ἀνέηκεν ἐπ' ἀθανάτοισι θεοῖσι.
 Κύπριδα μὲν πρῶτον σχεδὸν οὔτασε χεῖρ' ἐπὶ καρπῷ,
 αὐτὰρ ἔπειτ' αὐτῷ μοι ἐπέσσυτο δαίμονι φίσος·
 ἀλλὰ μ' ὑπήνεικαν ταχέες πόδες· ἣ τέ κε δηρὸν 885
 αὐτοῦ πήματ' ἔπασχον ἐν αἰνῇσιν νεκάδεσσιν,
 ἣ κε ζῶς ἀμενηνὸς ἕα χαλκοῖο τυπῇσι."
 τὸν δ' ἄρ' ὑπόδρα ριδῶν προσέφη νεφεληγερέτα Ζεὺς·
 "μή τί μοι, ἀλλοπρόσαλλε, παρεζόμενος μινύριζε.
 ἔχθιστος δέ μοι ἔσσι θεῶν, οἱ Ὀλυμπον ἔχουσιν· 890
 αἰεὶ γάρ τοι ἔρις τε φίλη πόλεμοί τε μάχαι τε.
 μητρός τοι μένος ἔστιν ἀνάσχετον, οὐκ ἐπιφεικτόν,
 Ἥρης· τὴν μὲν ἐγὼ σπουδῇ δάμνημι φέπεσσι.
 τῷ σ' οἴω κείνης τάδε πασχέμεν ἐννεσίησιν.
 ἀλλ' οὐ μάν σ' ἔτι δηρὸν ἀνέξομαι ἄλγε' ἔχοντα· 895
 ἐκ γὰρ ἐμεῦ γένος ἑσσί, ἐμοὶ δέ σε γείνατο μήτηρ.
 εἰ δέ τέ' ἐξ ἄλλου γε θεῶν γένε' ὦδ' ἀφίδηλος,
 καί κεν δὴ πάλαι ἦσθα ἐνέρτερος Οὐρανιῶνων."
 ὥς φάτο, καὶ Παιήον' ἀνώγειεν ἰήσασθαι·
 τῷ δ' ἐπὶ Παιήων ὀδυνήφατα φάρμακα πάσσειν. 900
 ὥς δ' ὅτ' ὀπὸς γάλα λευκὸν ἐπειγόμενος συνέπηξεν

ἠκέσατ'· οὐ μὲν γάρ τι καταθνητὸς γ' ἐτέτυκτο.

901

892 ἀάσχετον

893 δάμνημ' ἐπέεσσι

894 πάσχειν

897 τευ—γένεν

899 ἀνώγειν, ἀνώγει

ὑγρὸν ἐόν, μάλα δ' ὤκα περιτρέφεται κυκάοντι,
 ὥς ἄρα καρπαλίμως ἰήσατο θοῦρον Ἄρηα.
 τὸν δ' Ἥβη λόεσεν, χαρίεντα δὲ ῥείματα ῥέσσε· 905
 παρ δὲ Διὶ Κρονίῳ καθέζετο κύδει γαίων.
 αἱ δ' αὖτις πρὸς δῶμα Διὸς μεγάλοιο νέοντο,
 Ἥρη τ' Ἀργεΐη καὶ Ἀλαλκομενῆς Ἀθήνη,
 παύσασαι βροτολοιγὸν Ἄρη' ἀνδροκτασιάων.

903 κυκῶντι

905 λούσεν

ΙΛΙΑΔΟΣ Ζ.

Τρώων δ' οἰώθη καὶ Ἀχαιῶν φύλοπις αἰνή·
πολλὰ δ' ἄρ' ἔνθα καὶ ἔνθ' ἵθυσε μάχη πεδίοιο
ἀλλήλων ἰθυνομένων χαλκήρεα δοῦρα
μεσσηγὺς ποταμοῖο Σκαμάνδρου καὶ στομαλίμνης.

Αἴας δὲ πρῶτος Τελαμώνιος, ἔρκος Ἀχαιῶν,
Τρώων ῥῆξε φάλαγγα, φάος δ' ἐτάροισιν ἔθηκεν,
ἄνδρα βαλὼν, ὃς ἄριστος ἐνὶ Θρήκεσσι τέτυκτο,
υἷον Ἐϋσώρου, Ἀκάμαντ' ἡϋν τε μέγαν τε.
τόν ῥ' ἔβαλε πρῶτος κόρυθος φάλον ἵπποδασείης,
ἐν δὲ μετώπῳ πῆξε, πέρησε δ' ἄρ' ὀστέον εἴσω
αἰχμὴ χαλκείῃ· τὸν δὲ σκότος ὅσσ' ἐκάλυψεν.

Ἄξυλον δ' ἄρ' ἔπεφνε βοὴν ἀγαθὸς Διομήδης
Τευθρανίδην, ὃς ἔναιεν εὐκτιμένη ἐν Ἀρίσβῃ
ἀφνεῖὸς βιότοιο, φίλος δ' ἔεν ἀνθρώποισι·
πάντας γὰρ φιλέεσκεν ὁδῶ ἔπι φοικία ναίων.
ἀλλὰ ῥοι οὐ τις τῶν γε τότε ἤρκεσε λυγρὸν ὄλεθρον
πρόσθεν ὑπαντιάσας, ἀλλ' ἄμφω θυμὸν ἀπηύρα,
αὐτὸν καὶ θεράποντα Καλήσιον, ὃς ῥα τότε ἵππων
ἔσκεν ὑφηνίοχος· τὼ δ' ἄμφω γαῖαν ἐδύτην.

Δρῆσον δ' Εὐρύαλος καὶ Ὀφέλτιον ἐξενάριξε·
βῆ δὲ μετ' Αἴσηπον καὶ Πήδασον, οὓς ποτε νύμφη

νηὶς Ἀβαρβαρέῃ τέκ' ἀμύμονι Βουκολίωνι.

Βουκολίων δ' ἔεν υἱὸς ἀγαυοῦ Λαομέδοντος

πρεσβύτατος γενεῇ, σκότιον δέ 'φε γείνατο μήτηρ·

ποιμαίνων δ' ἐπ' ὅεσσι μίγῃ φιλότῃτι καὶ εὐνῇ, 25

ἥ δ' ὑποκυσαμένη διδυμάονε γείνατο παῖδε.

καὶ μὲν τῶν ὑπέλυσε μένος καὶ φαίδιμα γυῖα

Μηκιστηιάδης καὶ ἀπ' ὤμων τεύχε' ἐσύλα.

Φαστύαλον δ' ἄρ' ἔπεφνε μενεπτόλεμος Πολυποίτης·

Πιδύτην δ' Ὀδυσσεὺς Περκώσιον ἐξενάριξεν 30

ἔγχεϊ χαλκείῳ, Τεῦκρος δ' Ἀρετάονα δῖον.

Ἀντίλοχος δ' Ἀβληρον ἐνήρατο δουρὶ φαεινῷ

Νεστορίδης, Ἑλάτον δὲ φάναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων·

ναῖε δὲ Σατνιόεντος εὐρρεῖταο παρ' ὄχθας

Πήδασον αἰπεινήν. Φύλακον δ' ἔλε Λήϊτος ἥρως 35

φεύγοντ'· Εὐρύπυλος δὲ Μελάνθιον ἐξενάριξεν.

Ἀδρηστον δ' ἄρ' ἔπειτα βοὴν ἀγαθὸς Μενέλαος

ζῶν ἐλ'· ἵππῳ γάρ 'φοι ἀτυζομένῳ πεδίοιο

ὄζῳ ἐνὶ βλαφθέντε μυρικίνῳ, ἀγκύλον ἄρμα

φάξαντ' ἐν πρώτῳ ῥυμῷ, αὐτῷ μὲν ἐβήτην 40

πρὸς πόλιν, ἥ περ οἱ ἄλλοι ἀτυζόμενοι φοβέοντο,

αὐτὸς δ' ἐκ δίφροιο παρὰ τροχὸν ἐξεκυλίσθη

πρηνὴς ἐν κονίῃσιν ἐπὶ στόμα. παρ δέ 'φοι ἔστη

Ἀτρεΐδης Μενέλαος ἔχων δολιχόσκιον ἔγχος.

Ἀδρηστος δ' ἄρ' ἔπειτα λαβὼν ἐλλίσσετο γούνων· 45

“ζώγρεε, Ἀτρέος υἱέ, σὺ δ' ἄξια δέξε' ἄποινα·

πολλὰ δ' ἐν ἀφνειοῦ πατρὸς κειμήλια κεῖται,

χαλκός τε χρυσός τε πολύκμητός τε σίδηρος·

τῶν κέν τοι χαρίσαιτο πατὴρ ἀπερείσι' ἄποινα,

εἴ κεν ἐμὲ ζῶν πεπύθοιτ' ἐπὶ νηυσὶν Ἀχαιῶν.” 50

ὥς φάτο, τῷ δ' ἄρα θυμὸν ἐνὶ στήθεσσιν ἔπειθε.

καὶ δὴ μιν τάχ' ἔμελλε θοὰς ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν

δώσειν ῥῷ θεράποντι καταξέμεν· ἄλλ' Ἀγαμέμνων

ἀντίος ἦλθε θεῶν, καὶ ὁμοκλήσας φέπος ἡΰδα·

“ὦ πέπον, ὦ Μενέλαε, τίη δὲ σὺ κήδεαι οὕτως 55
ἀνδρῶν; ἢ σοὶ ἄριστα πεποιήται κατὰ φοῖκον
πρὸς Τρώων· τῶν μή τις ὑπεκφύγοι αἰπὺν ὄλεθρον
χεῖράς θ' ἡμετέρας, μηδ' ὄν τινα γαστέρι μήτηρ
κοῦρον εἶοντα φέροι, μηδ' ὅς φύγοι, ἀλλ' ἅμα πάντες
Φιλίου ἐξαπολοίατ' ἀκήδεστοι καὶ ἄφαντοι.” 60

ὥς φειπὼν παρέπεισεν ἀδελφεόο φρένας ἥρως
αἴσιμα παρφειπών. ὁ δ' ἀπὸ 'φέθεν ὥσατο χειρὶ
ἥρῳ' Ἀδρηστον· τὸν δὲ κρεῖων Ἀγαμέμνων
οὔτα κατὰ λαπάρην· ὁ δ' ἀνετράπετ', Ἀτρεΐδης δὲ
λὰξ ἐν στήθεσι βὰς ἐξέσπασε μείλινον ἔγχος. 65

Νέστωρ δ' Ἀργείοισιν ἐκέκλετο μακρὸν αὖσας·
“ὦ φίλοι ἥρωες Δαναοί, θεράποντες Ἀρης,
μή τις νῦν ἐνάρων ἐπιβαλλόμενος μετόπισθε
μιμνέτω, ὥς κε πλεῖστα φέρων ἐπὶ νῆας ἵκηται,
ἀλλ' ἄνδρας κτείνωμεν· ἔπειτα δὲ καὶ τὰ 'φέκηλοι 70
νεκροὺς ἅμ πεδίου συλήσετε τεθνηῶτας.”

ὥς φειπὼν ὠτρυνε μένος καὶ θυμὸν ἐκάστου.
ἐνθα κεν αὖτε Τρῶες ἀρηιφίλων ὑπ' Ἀχαιῶν
Γίλιον εἰσανέβησαν ἀναλκεῖῃσι δαμέντες,
εἰ μὴ ἄρ' Αἰνεΐα τε καὶ Ἑκτορι φεῖπε παραστὰς 75
Πριαμίδης Ἐλενος, οἴωνοπόλων ὅχ' ἄριστος·

“Αἰνεΐα τε καὶ Ἑκτορ, ἐπεὶ πόνος ὑμμι μάλιστα
Τρώων καὶ Λυκίων ἐγκέκλιται, οὔνεκ' ἄριστοι
πᾶσαν ἐπ' ἰθύν ἐστε μάχεσθαί τε φρονέειν τε,
στήτ' αὐτοῦ, καὶ λαὸν ἐρυκάκετε πρὸ πυλάων 80
πάντῃ ἐποιχόμενοι, πρὶν αὖτ' ἐν χερσὶ γυναικῶν
φεύγοντας πεσέειν, δηίοισι δὲ χάρμα γενέσθαι.
αὐτὰρ ἐπεὶ κε φάλαγγας ἐποτρύνητον ἀπάσας,
ἡμεῖς μὲν Δαναοῖσι μαχησόμεθ' αὖθι μένοντες,
καὶ μάλα τειρόμενοί περ, ἀναγκαίη γὰρ ἐπείγει· 85

"Εκτορ, ἀτὰρ σὺ πόλινδε μετέρχεο, φειπέ δ' ἔπειτα
 μητέρι σῇ καὶ ἐμῇ· ἡ δὲ ξυνάγουσα γεραιὰς
 νηὸν Ἀθηναίης γλαυκώπιδος ἐν πόλιν ἄκρη,
 οἷξασα κληῖδι θύρας ἱεροῖο δόμοιο,
 πέπλον, ὃ ἔφοι δοκέει χαριέστατος ἡδὲ μέγιστος 90
 εἶναι ἐνὶ μεγάρῳ καὶ ἔφοι πολὺ φίλτατος αὐτῇ,
 θεῖναι Ἀθηναίης ἐπὶ γούνασιν ἡϋκόμοιο,
 καὶ ἔφοι ὑποσχέσθαι δυοκαίδεκα βούς ἐνὶ νηῷ
 ἥνιδας ἡκέστας ἱερευσέμεν, αἶ κ' ἐλεήσῃ
 φάστυ τε καὶ Τρώων ἀλόχους καὶ νήπια τέκνα,— 95
 αἶ κεν Τυδέος υἱὸν ἀπόσχη Φιλίου ἱρήσ
 ἄγριον αἰχμητήν, κρατερὸν μήστωρα φόβοιο,
 ὃν δὴ ἐγὼ κάρτιστον Ἀχαιῶν φημὶ γενέσθαι.
 οὐδ' Ἀχιλλῆά ποθ' ὦδε ἐδέδφμεν, ὄρχαμον ἀνδρῶν,
 ὃν πέρ φασι θεᾶς ἐξέμμεναι· ἀλλ' ὅδε λίην 100
 μαίνεται· οὐ τίς φοι δύναται μένος ἰσοφαρίζειν."

ὥς ἔφαθ', "Εκτωρ δ' οὐ τι κασιγνήτῳ ἀπίθησεν.
 αὐτίκα δ' ἐξ ὀχέων σὺν τεύχεσιν ἄλτο χαμᾶζε,
 πάλλων δ' ὀξέα δοῦρε κατὰ στρατὸν ὥχετο πάντη,
 ὀτρύνων μαχέσασθαι, ἔγειρε δὲ φύλοπιν αἰνῆν. 105
 οἱ δ' ἐφελίχθησαν καὶ ἐναντίοι ἔσταν Ἀχαιῶν.
 Ἀργεῖοι δ' ὑπεχώρησαν, λήξαν δὲ φόνοιο,
 φάν δέ τιν' ἀθανάτων ἐξ οὐρανοῦ ἀστερόεντος
 Τρωσὶν ἀλεξήσοντα κατελθέμεν, ὥς ἐφέλιχθεν.
 "Εκτωρ δὲ Τρώεσσιν ἐκέκλετο μακρὸν αὔσας· 110

"Τρῶες ὑπέρθυμοι τηλεκλεῖτοί τ' ἐπίκουροι,
 ἄνδρες ἔστε, φίλοι, μνήσασθε δὲ θούριδος ἀλκῆς,
 ὄφρα κ' ἐγὼ βῆω προτὶ Φίλιον ἡδὲ γέρουσι
 φείπω βουλευτῇσι καὶ ἡμετέρησ' ἀλόχοισι
 δαίμοσιν ἀρήσασθαι, ὑποσχέσθαι δ' ἐκατόμβας." 115

88 πόλει

90 ὅς οἱ

94 ἥνις

99 ἐδείδιμεν

101 οὐδέ τις

104 δοῦρα

106 ἐφελίχθησαν

109 ἐλέλιχθεν

ὥς ἄρα φωνήσας ἀπέβη κορυθαίολος Ἔκτωρ·
ἀμφὶ δέ μιν σφυρὰ τύπτε καὶ αὐχένα δέρμα κελαινόν,
ἄντυξ ἢ πυμάτη θέεν ἀσπίδος ὀμφαλοέσσης.

Γλαῦκος δ', Ἴππολόχοιο πάϊς, καὶ Τυδέος υἱὸς
ἐς μέσον ἀμφοτέρων συνίτην μεμαῶτε μάχεσθαι. 120
οἱ δ' ὅτε δὴ σχεδὸν ἦσαν ἐπ' ἀλλήλοισιν ἰόντε,
τὸν πρότερος προσέφειπε βοὴν ἀγαθὸς Διομήδης·

“ τίς δὲ σύ ἐσσι, φέριστε, καταθνητῶν ἀνθρώπων;
οὐ μὲν γάρ ποτ' ὅπωπα μάχῃ ἐνὶ κυδιανείρῃ
τὸ πρίν· ἀτὰρ μὲν νῦν γε πολὺ προβέβηκας ἀπάντων 125
σῶ θράσει, ὃ τ' ἐμὸν δολιχόσκιον ἔγχος ἔμεινας.
δυστήνων δέ τε παῖδες ἐμῶ μένέ' ἀντιάουσιν.

εἰ δέ τις ἀθανάτων γε κατ' οὐρανοῦ εἰλήλουθας,
οὐκ ἂν ἐγὼ γε θεοῖσιν ἐπουρανίοισι μαχοίμην.
οὐδὲ γὰρ οὐδὲ Δρύαντος υἱός, κρατερὸς Λυκόφεργος, 130
δφῆν ἔεν, ὅς ῥα θεοῖσιν ἐπουρανίοισιν ἔριζεν·

ὅς ποτε μαινομένοιο Διωνύσοιο τιθήνας
σεῦε κατ' ἡγάθεον Νυσήιον· αἱ δ' ἅμα πᾶσαι
θύσθλα χαμαὶ κατέχευαν, ὑπ' ἀνδροφόνου Λυκοφέργου
θεινόμεναι βουπλήγι· Διώνυσος δὲ φοβηθεὶς 135

δύσεθ' ἄλως κατὰ κῦμα, Θέτις δ' ὑπεδέξατο κόλπῳ
δεδφιότα· κρατερὸς γὰρ ἔχε τρόμος ἀνδρὸς ὁμοκλή.
τῷ μὲν ἔπειτ' ὀδύσαντο θεοὶ ρεῖα ζῶοντες,
καί μιν τυφλὸν ἔθηκε Κρόνου πάϊς· οὐδ' ἄρ' ἔτι δφῆν
ἦν, ἐπεὶ ἀθανάτοισιν ἀπήχθετο πᾶσι θεοῖσιν. 140

οὐδ' ἂν ἐγὼ μακάρεσσι θεοῖς ἐθέλοιμι μάχεσθαι.
εἰ δέ τις ἐσσι βροτῶν, οἱ ἀρούρης καρπὸν ἔδουσιν,
ἄσσον ἴθ', ὥς κεν θᾶσσον ὀλέθρου πείραθ' ἴκηαι.”

τὸν δ' αὖθ' Ἴππολόχοιο προσηύδαε φαίδιμος υἱός·
“ Τυδεΐδῃ μεγάθυμε, τίη γεγενεὴν ἐρεεῖνεις; 145

126 θάρσει

127 μένει ἀντιόωσιν

130 Λυκόοργος

131 ἦν

134 ἀνδροφόνιο Λυκούργου

137 δειδιότα

144 προσηύδα

οἷη περ φύλλων γενεή, τοίη δὲ καὶ ἀνδρῶν.
 φύλλα τὰ μὲν τ' ἄνεμος χαμάδις χέει, ἄλλα δέ θ' ὕλη
 τηλεθάουσα φύει, φέαρὸς δ' ἐπιγίγνεται ὥρη·
 ὥς ἀνδρῶν γενεὴ ἢ μὲν φύει, ἢ δ' ἀπολήγει.
 εἰ δ' ἐθέλεις καὶ ταῦτα δαήμεναι, ὄφρ' ἐὺ φειδῆς, 150
 [ἡμετέρην γενεήν, πολλοὶ δέ μιν ἄνδρες ἴσασιν]
 ἔστι πόλις Ἐφύρη μυχῶ Ἀργεὸς ἵπποβότοιο,
 ἔνθα δὲ Σίσυφος ἔσκεν, ὃ κέρδιστος γένετ' ἀνδρῶν,
 Σίσυφος Αἰολίδης· ὃ δ' ἄρα Γλαῦκον τέκεθ' υἱόν,
 αὐτὰρ Γλαῦκος τίκτεν ἀμύμονα Βελλεροφόντην· 155
 τῷ δὲ θεοὶ κάλλος τε καὶ ἡνορέην ἐρατεινὴν
 ὤπασαν. αὐτὰρ ἔφοι Προῖτος κακὰ μήσατο θυμῷ,
 ὅς ῥ' ἐκ δήμου ἔλασσειν ἐπεὶ πολὺ φέρτερος ἦεν.
 [Ἀργεῖων· Ζεὺς γάρ ῥοι ὑπὸ σκῆπτρῳ ἐδάμασσε]
 τῷ δὲ γυνὴ Προίτου ἐπεμήνατο, δι' Ἀντεια, 160
 κρυπταδίῃ φιλότῃτι μιγήμεναι· ἀλλὰ τὸν οὐ τι
 πείθ' ἀγαθὰ φρονέοντα, δαΐφρονα Βελλεροφόντην.
 ἢ δὲ ψευσαμένη Προῖτον βασιλῆα προσηύδα·
 'τεθναίης, ὦ Προῖτ', ἢ κάκτανε Βελλεροφόντην,
 ὅς μ' ἐθέλεν φιλότῃτι μιγήμεναι οὐκ ἐθελούσῃ.' 165
 ὥς φάτο, τὸν δὲ φάνακτα χόλος λάβεν, οἷον ἄκουσε·
 κτεῖναι μὲν ῥ' ἀλέεινε, σεβάσσατο γὰρ τό γε θυμῷ,
 πέμπε δέ μιν Λυκίηνδε, πόρεν δ' ὃ γε σήματα λυγρά,
 γράψας ἐν πίνακι πτυκτῷ θυμοφθόρα πολλά,
 δεῖξαι δ' ἡνώγει ῥῷ πενθερῷ, ὄφρ' ἀπόλοιτο. 170
 αὐτὰρ ὃ βῆ Λυκίηνδε θεῶν ὑπ' ἀμύμονι πομπῇ.
 ἀλλ' ὅτε δὴ Λυκίην ἶξε Ξάνθον τε ῥέοντα,
 προφρονέως μιν τίε φάναξ Λυκίης εὐρείης·
 ἐννῆμαρ ξείνισσε καὶ ἐννέα βούς ἰέρευσεν·
 ἀλλ' ὅτε δὴ δεκάτῃ ἐφάνη ῥοδοδάκτυλος ἠώς, 175
 καὶ τότε μιν ἐρέεινε καὶ ἦτεε σῆμα φιδέσθαι,
 ὅττι ῥά ῥοι γαμβροῖο πάρα Προίτοιο φέροιτο.

αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ σῆμα κακὸν παρεδέξατο γαμβροῦ,
 πρῶτον μὲν ῥα Χίμαιραν ἀμαιμακέτην ἐκέλευσε
 πεφνέμεν. ἦ δ' ἄρ' ἔεν θεῖον γένος οὐ δ' ἀνθρώπων, 180
 πρόσθε λέων, ὅπιθεν δὲ δράκων, μέσση δὲ χίμαιρα,
 δφεινὸν ἀποπνείουσα πυρὸς μένος αἰθομένοιο.

καὶ τὴν μὲν κατέπεφνε θεῶν τεράεσσι πιθήσας.
 δεύτερον αὖ Σολύμοισι μαχέσσατο κυδαλίμοισι·
 καρτίστην δὴ τὴν γε μάχην φάτο δύμεναι ἀνδρῶν. 185

τὸ τρίτον αὖ κατέπεφνε Ἀμαζόνας ἀντιανείρας.
 τῷ δ' ἄρ' ἀνερχομένῳ πυκινὸν δόλον ἄλλον ὕφαινε·
 κρίνας ἐκ Λυκίης εὐρείης φῶτας ἀρίστους
 εἶσε λόχον· τοὶ δ' οὐ τι πάλιν φοῖκόνδε νέοντο,
 πάντας γὰρ κατέπεφνε ἀμύμων Βελλεροφόντης. 190

ἀλλ' ὅτε δὴ γίγνωσκε θεοῦ γόνον ἡὺν ἑόντα,
 αὐτοῦ μιν κατέρυκε, δίδου δ' ὅ γε θυγατέρα ἔφην,
 δῶκε δέ ῥοι τιμῆς βασιλίδος ἥμισυ πάσης·
 καὶ μὲν ῥοι Λύκιοι τέμενος τάμον ἔξοχον ἄλλων,
 καλὸν φυταλιῆς καὶ ἀρούρης, ὅφρα νέμοιτο. 195

ἦ δ' ἔτεκε τρία τέκνα δαΐφρονι Βελλεροφόντῃ,
 Γίσανδρόν τε καὶ Ἴππόλοχον καὶ Λαοδάμειαν.
 Λαοδαμείῃ μὲν παρελέξατο μητίετα Ζεὺς,
 ἦ δ' ἔτεκ' ἀντίθεον Σαρπηδόνα χαλκοκορυστήν.—
 ἀλλ' ὅτε δὴ καὶ κεῖνος ἀπήχθετο πᾶσι θεοῖσιν, 200

ἦ τοι ὁ καπ πεδῖον τὸ Ἀλήιον οἶος ἀλᾶτο
 ἔφον θυμὸν κατέδων, πάτον ἀνθρώπων ἀλεείνων.
 Γίσανδρον δέ ῥοι υἱὸν Ἄρης ἄατος πολέμοιο
 μαρνάμενον Σολύμοισι κατέκτανε κυδαλίμοισι,
 τὴν δὲ χολωσαμένη χρυσήνιος Ἄρτεμις ἔκτα. 205

Ἴππόλοχος δ' ἔμ' ἔτικτε, καὶ ἐκ τοῦ φημι γενέσθαι·
 πέμπε δέ μ' ἐς Τροίην, καί μοι μάλα πόλλ' ἐπέτελλεν,
 αἰὲν ἀριστεύειν καὶ ὑπείροχον ἔμμεναι ἄλλων,
 μηδὲ γένος πατέρων αἰσχυνέμεν, οἷ μέγ' ἀριστοι

ἐν τ' Ἐφύρῃ ἐγένοντο καὶ ἐν Λυκίῃ εὐρείῃ. 210

ταύτης τοι γενεῆς τε καὶ αἵματος εὐχομαι εἶναι."

ὥς φάτο, γήθησεν δὲ βοὴν ἀγαθὸς Διομήδης.

ἔγχος μὲν κατέπηξεν ἐνὶ χθονὶ πουλυβοτείρῃ,

αὐτὰρ ὁ μελιχίοισι προσηύδαε ποιμένα λαῶν.

"ἦ ῥά νύ μοι ξείνος πατρώϊός ἐσσι παλαιός. 215

Φοινεὺς γάρ ποτε δῖος ἀμύμονα Βελλεροφόντην

ξείνισ' ἐνὶ μεγάροισιν ἐφείκοσιν ἥματ' ἐρύξας·

οἱ δὲ καὶ ἀλλήλοισι πόρον ξεινήια καλά·

Φοινεὺς μὲν ζωστήῃρα δίδου φοίνικι φαεινόν,

Βελλεροφόντης δὲ χρύσειον δέπας ἀμφικύπελλον, 220

καί μιν ἐγὼ κατέλειπον ἰὼν ἐν δώμασ' ἐμοῖσι.

Τυδέα δ' οὐ μέμνημαι, ἐπεὶ μ' ἔτι τυτθὸν εὐντα

κάλλιφ', ὅτ' ἐν Θήβῃσιν ἀπώλετο λαὸς Ἀχαιῶν.

τῷ νυν σοὶ μὲν ἐγὼ ξείνος φίλος Ἀργεῖ μέσσω

εἰμί, σὺ δ' ἐν Λυκίῃ, ὅτε κεν τῶν δῆμον ἴκωμαι. 225

ἔγχεα δ' ἀλλήλων ἀλεώμεθα καὶ δι' ὀμίλου·

πολλοὶ μὲν γὰρ ἐμοὶ Τρῶες κλεῖτοί τ' ἐπίκουροι

κτείνειν, ὃν κε θεός γε πόρῃ καὶ ποσσὶ κιχήω,

πολλοὶ δ' αὖ σοὶ Ἀχαιοὶ ἐναιρέμεν, ὃν κε δύνῃαι.

τεύχεα δ' ἀλλήλοισ' ἐπαμείψομεν, ὄφρα καὶ οἶδε 230

γνῶσιν, ὅτι ξεῖνοι πατρώιοι εὐχόμεθ' εἶναι."

ὥς ἄρα φωνήσαντε, καθ' ἵππων αἶξαντε,

χεῖράς τ' ἀλλήλων λαβέτην καὶ πιστώσαντο.

ἐνθ' αὖτε Γλαύκῳ Κρονίδης φρένας ἐξέλετο Ζεὺς,

ὃς πρὸς Τυδεΐδην Διομήδεα τεύχε' ἄμειβε 235

χρύσεια χαλκείων, ἐκατόμβοι' ἐννεαβοίων.

"Εκτωρ δ' ὡς Σκαιάς τε πύλας καὶ πύργον ἴκανε,

ἀμφ' ἄρα μιν Τρώων ἄλοχοι θεὸν ἠδὲ θύγατρες

εἰρόμεναι πάϊδάς τε κασιγνήτους τε φέτας τε

καὶ πόσας· ὁ δ' ἔπειτα θεοῖσ' εὐχεσθαι ἀνώγει 240

213 ἐπὶ

214 προσηύδα

224 νῦν

228 κιχείω

πάσας ἐξείης· πολλῇσι δὲ κήδε' ἐφῆπτο.

ἀλλ' ὅτε δὴ Πριάμοιο δόμον περικαλλέ' ἵκανε,—

ξεστῇσ' αἰθούσῃσι τετυγμένον, αὐτὰρ ἐν αὐτῷ

πεντήκοντ' ἔνεσαν θάλαμοι ξεστοῖο λίθοιο,

πλησίον ἀλλήλων δεδμημένοι· ἔνθα δὲ παῖδες

245

κοιμῶντο Πριάμοιο παρὰ μνηστῇσ' ἀλόχοισι·

κουράων δ' ἐτέρωθεν ἐναντίοι ἔνδοθεν αὐλῆς

δώδεκ' ἔσαν τέγχοι θάλαμοι ξεστοῖο λίθοιο,

πλησίον ἀλλήλων δεδμημένοι· ἔνθα δὲ γαμβροὶ

κοιμῶντο Πριάμοιο παρ' αἰδοίῃσ' ἀλόχοισιν.—

250

ἔνθα ἔφοι ἠπιόδωρος ἐναντίῃ ἤλυθε μήτηρ

Λαοδίκην ἐσάγουσα, θυγατρῶν φείδος ἀρίστην·

ἐν τ' ἄρα ἔφοι φῦ χειρὶ φέπος τ' ἔφατ' ἔκ τ' ὀνόμαζε·

“τέκνον, τίπτε λιπὼν πόλεμον θρασὺν εἰλήλουθας;

ἦ μάλα δὴ τείρουσι δυσώνυμοι νῆες Ἀχαιῶν

255

μαρνάμενοι περὶ φάστυ· σὲ δ' ἐνθάδε θυμὸς ἀνῆκεν

ἐλθόντ' ἐξ ἄκρης πόλιος Διὶ χεῖρας ἀνασχεῖν.

ἀλλὰ μὲν, ὅφρα κέ τοι μελιφηδέα φοῖνον ἐνείκω,

ὥς σπείσης Διὶ πατρὶ καὶ ἄλλοισ' ἀθανάτοισι

πρῶτον, ἔπειτα δέ κ' αὐτὸς ὀνήσῃαι, αἶ' κε πῖῃσθα.

260

ἀνδρὶ δὲ κεκμηῶτι μένος μέγα φοῖνος ἀέξει,

ὥς τύνῃ κέκμηκας ἀμύνων σοῖσι φέτῃσι.”

τὴν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα μέγας κορυθαίολος Ἑκτωρ·

“μή μοι φοῖνον ἄειρε μελίφρονα, πότνια μήτηρ,

μή μ' ἀπογυιώσης μένεος, ἀλκῆς τε λάθωμαι.

265

χερσὶ δ' ἀνίπτοισιν Διὶ λειβέμεν αἶθοπα φοῖνον

ἄζομαι· οὐδέ πη ἔστι κελαινεφέϊ Κρονίωνι

αἵματι καὶ λύθρῳ πεπαλαγμένον εὐχετάεσθαι.

ἀλλὰ σὺ μὲν πρὸς νηὸν Ἀθηναίης ἀγελείης

ἔρχεο σὺν θυέεσσιν, ἀολλίσσασα γεραιάς·

270

πέπλον δ', ὅς τις τοι χαριέστατος ἤδὲ μέγιστος

ἔστιν ἐνὶ μεγάρῳ καί τοι πολὺ φίλτατος αὐτῇ,

τὸν θεὸς Ἀθηναίης ἐπὶ γούνασιν ἡϋκόμοιο,
καὶ ῥοὶ ὑποσχέσθαι δυοκαίδεκα βοῦς ἐνὶ νηῶ
ἥνιδας ἡκέστας ἱερευσέμεν, αἳ κ' ἐλεήσῃ 275
φάστῳ τε καὶ Τρώων ἀλόχους καὶ νήπια τέκνα·
αἳ κεν Τυδέος υἱὸν ἀπόσχη Φιλίου ἱρῆς,
ἄγριον αἰχμητήν, κρατερὸν μήστῳρα φόβοιο.
ἀλλὰ σὺ μὲν πρὸς νηὸν Ἀθηναίης ἀγελείης
ἔρχε· ἐγὼ δὲ Πάριν μετελεύσομαι, ὅφρα καλέσσω, 280
αἳ κ' ἐθέλῃ φειπόντος ἀκουέμεν. ὥς κέ ῥοι αὖθι
γαῖα χάνοι· μέγα γάρ μιν Ὀλύμπιος ἔτρεφε πῆμα
Τρωσὶ τε καὶ Πριάμῳ μεγαλήτορι τοιό τε παισίν.
εἰ κείνόν γε φίδοιμι κατελθόντ' Ἀφιδος εἴσω,
φαίην κε φρέν' ἀτερπέ' οἷζύος ἐκλελαθέσθαι." 285

ὥς ἔφαθ', ἥ δὲ μολοῦσα ποτὶ μέγαρ' ἀμφιπόλοισι
κέκλετο· ταὶ δ' ἄρ' ἀόλλισσαν κατὰ φάστῳ γεραιάς.
αὐτὴ δ' ἐς θάλαμον κατεβήσετο κηώεντα,
ἐνθα ῥ' ἔσαν πέπλοι παμποίκιλοι, ἔργα γυναικῶν
Σιδονίων, τὰς αὐτὸς Ἀλέξανδρος θεοφειδῆς 290
ἤγαγε Σιδονίηθεν ἐπιπλῶς εὐρέα πόντον
τὴν ὁδόν, ἣν Ἑλένην περ ἀνήγαγεν εὐπατέρειαν.
τῶν ἔν' ἀειραμένη Ἑκάβη φέρε δῶρον Ἀθήνῃ,
ὃς κάλλιστος ἔεν ποικίλμασιν ἠδὲ μέγιστος,
ἀστὴρ δ' ὥς ἀπέλαμπεν· ἔκειτο δὲ νείατος ἄλλων. 295
βῆ δ' ἰέναι, πολλαὶ δὲ μετεσσεύοντο γεραιαί.

αἱ δ' ὅτε νηὸν ἵκανον Ἀθήνης ἐν πόλιν ἄκρῃ,
τῇσι θύρας ὤϊξε Θεανὼ καλλιπάρῃος,
Κισσηίς, ἄλοχος Ἀντήνορος ἵπποδάμοιο·
τὴν γὰρ Τρώες ἔθηκαν Ἀθηναίης ἱέρειαν. 300
αἱ δ' ὀλολυγῇ πᾶσαι Ἀθήνῃ χεῖρας ἀνέσχον.
ἥ δ' ἄρα πέπλον ἐλοῦσα Θεανὼ καλλιπάρῃος

275 ἥνις

285 ἀτέρπου etc.

297 πόλει

280 ἔρχε

289 ἐνθ' ἔσαν οἱ

281 ἐθέλῃσ'

294 ἔην

θῆκεν Ἀθηναίης ἐπὶ γούνασιν ἡϋκόμοιο,
 εὐχομένη δ' ἠρᾶτο Διὸς κούρη μέγαλοιο·

“πότνι' Ἀθηναίη, ῥυσίπτολι, δῖα θεάων,
 305
 ρᾶξον δὴ ἔγχος Διομήδεος ἠδὲ καὶ αὐτὸν
 πρηνέα δὸς πεσέεν Σκαιῶν προπάροιθε πυλάων,
 ὄφρα τοι αὐτίκα νῦν δυοκαίδεκα βοῦς ἐνὶ νηῶ
 ἥνιδας ἠκέστας ἱερεύσομεν, αἳ κ' ἐλεήσης
 310
 φάστνυ τε καὶ Τρώων ἀλόχους καὶ νήπια τέκνα.”

ὥς ἔφατ' εὐχομένη, ἀνένευε δὲ Παλλὰς Ἀθήνη.
 ὥς αἱ μὲν ῥ' εὐχοντο Διὸς κούρη μέγαλοιο,
 Ἐκτωρ δὲ πρὸς δώματ' Ἀλεξάνδροιο βεβήκει
 καλὰ, τὰ ῥ' αὐτὸς ἔτευξε σὺν ἀνδράσιν, οἳ τότε ἄριστοι
 ἦσαν ἐνὶ Τροίῃ ἐριβώλακι τέκτονες ἄνδρες,
 315

οἳ ῥοι ἐποίησαν θάλαμον καὶ δῶμα καὶ αὐλὴν
 ἐγγύθι τε Πριάμοιο καὶ Ἐκτορος ἐν πόλιν ἄκρην.
 ἐνθ' Ἐκτωρ εἰσῆλθε δίφιλος, ἐν δ' ἄρα χειρὶ
 ἔγχος ἔχ' ἐνδεκάπηχυν· πάροιθε δὲ λάμπετο δουρὸς
 αἰχμὴ χαλκείη, περὶ δὲ χρύσεος θέε πόρκης.
 320

τὸν δ' εὖρ' ἐν θαλάμῳ περικαλλέα τεύχε' ἔποντα,
 ἀσπίδα καὶ θώρηκα, καὶ ἀγκύλα τόξ' ἀφάοντα·
 Ἀργεῖη δ' Ἑλένη μετ' ἄρα δμῳῇσι γυναιξὶν
 ἦστο, καὶ ἀμφιπόλοισι περικλυτὰ φέργα κέλευε.
 τὸν δ' Ἐκτωρ νείκεσσε φιδῶν αἰσχροῖσι φέπεσσι·
 325

“δαιμόνι', οὐ μὲν καλὰ χόλον τόνδ' ἐνθεο θυμῷ.
 λαοὶ μὲν φθινύθουσι περὶ πτόλιν αἰπὺ τε τείχος
 μαρνάμενοι· σέο δ' εἵνεκ' αὕτῃ τε πτόλεμός τε
 φάστνυ τόδ' ἀμφιδέδηε· σὺ δ' ἂν μαχέσαιο καὶ ἄλλῳ,
 ὃν τινά που μεθιέντα φίδοις στυγεροῦ πολέμοιο.
 330
 ἀλλ' ἄνα, μὴ τάχα φάστνυ πυρὸς δηίοιο θέρηται.”

τὸν δ' αὖτε προσέφειπεν Ἀλέξανδρος θεοφειδής·
 “Ἐκτορ, ἐπεὶ με κατ' αἶσαν ἐνείκεσας οὐδ' ὑπὲρ αἶσαν,

307 πεσέειν

309 ἥνις

317 πόλει

322 ἀφώωντα, ἀφώωντα

325 αἰσχροῖς ἐπέεσσι

τοῦνεκά τοι φερέω· σὺ δὲ σύνθεο καί με' ἄκουσον·
οὐ τοι ἐγὼ Τρώων τόσσον χόλῳ οὐδὲ νεμέσσι 335
ἤμην ἐν θαλάμῳ, ἔθελον δ' ἄχεϊ προτραπέσθαι.
νῦν δέ με παρφειποῦς' ἄλοχος μαλακοῖσι φέπεςσιν
ὥρμησ' ἐς πόλεμον· δοκέει δέ μοι ὦδε καὶ αὐτῷ
λώιον ἔσσεσθαι· νίκη δ' ἐπαμείβεται ἄνδρας.
ἀλλ' ἄγε νῦν ἐπίμεινον, ἀρήια τεύχεα δύω· 340
ἢ ἴθ', ἐγὼ δὲ μέτειμι· κιχήσεσθαι δέ σ' οἶω."

ὥς φάτο, τὸν δ' οὐ τι προσέφη κορυθαίολος Ἔκτωρ·
τὸν δ' Ἑλένη μύθοισι προσηύδαε μελιχίοισι·
"δᾶερ ἐμεῖο, κυνὸς κακομηχάνου, κρυοέσσης,
ὥς μ' ὄφελ' ἤματι τῷ, ὅτε με πρῶτον τέκε μήτηρ, 345
οἴχεσθαι προφέρουσα κακὴ ἀνέμοιο θύελλα
εἰς ὄρος ἢ ἐς κῦμα πολυφλοίσβοιο θαλάσσης,
ἐνθα με κῦμ' ἀπόφερε, πάρος τάδε φέργα γενέσθαι.
αὐτὰρ ἐπεὶ τάδε γ' ὦδε θεοὶ κακὰ τεκμήραντο,
ἀνδρὸς ἔπειτ' ὄφελλον ἀμείνωνος εἶναι ἄκοιτις, 350
ὃς φείδει νέμεσιν τε καὶ αἴσχεα πόλλ' ἀνθρώπων.
τούτῳ δ' οὔτ' ἄρα νῦν φρένες ἔμπεδοι οὔτ' ἄρ' ὀπίσσω
ἔσσονται· τῷ καί μιν ἐπαυρήσεσθαι οἶω.
ἀλλ' ἄγε νῦν εἴσελθε καὶ ἔξεο τῷδ' ἐπὶ δίφρῳ,
δᾶερ, ἐπεὶ σε μάλιστα πόνος φρένας ἀμφιβέβηκεν 355
εἵνεκ' ἐμεῖο κυνὸς καὶ Ἀλεξάνδρου ἔνεκ' ἀρχῆς,
οἷσιν ἐπὶ Ζεὺς θῆκε κακὸν μόρον, ὥς καὶ ὀπίσσω
ἀνθρώποισι πελώμεθ' ἀοίδιμοι ἐσσομένοισι."

τὴν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα μέγας κορυθαίολος Ἔκτωρ·
"μή με κάθιζ', Ἑλένη, φιλέουσά περ· οὐδέ με πείσεις· 360
ἤδη γάρ μοι θυμὸς ἐπέσσυται, ὄφρ' ἐπαμύνω
Τρώεσσ', οἳ μέγ' ἐμεῖο ποθὴν ἀπεόντος ἔχουσιν.
ἀλλὰ σύ γ' ὄρνυθι τοῦτον, ἐπειγέσθω δὲ καὶ αὐτός,
ὥς κεν ἔμ' ἐντοσθεν πόλιος καταμάρψῃ ἔοντα.

334 μεν

337 μαλακοῖς ἐπέεσσιν

343 προσηύδα

344 κακομηχάνου ὁκρυοέσσης

351 ἦδει, ἦδη

352 ἄρ νῦν

καὶ γὰρ ἐγὼ φοῖκόνδε ἐλεύσομαι, ὅφρα φίδωμαι
φοικῆας ἄλοχόν τε φίλην καὶ νήπιον υἱόν. 365

οὐ γάρ φοῖδ', εἰ ἔτι σφιν ὑπότροπος ἴξομαι αὖτις
ἢ ἥδη μ' ὑπὸ χερσὶ θεοὶ δαμάουσιν Ἀχαιῶν."

ὥς ἄρα φωνήσας ἀπέβη κορυθαίολος Ἑκτωρ.
αἶψα δ' ἔπειθ' ἵκανε δόμους ἐν ναιετάοντας, 370
οὐ δ' εὖρ' Ἀνδρομάχην λευκώλενον ἐν μεγάροισιν,
ἀλλ' ἢ γε ξὺν παιδὶ καὶ ἀμφιπόλῳ ἐϋπέπλῳ
πύργῳ ἐφειστήκει γοάουσά τε μυρομένη τε.

Ἑκτωρ δ' ὥς οὐκ ἔνδον ἀμύμονα τέτμεν ἀκοιτιν,
ἔστη ἐπ' οὐδὸν ἰών, μετὰ δὲ δμῳῇσιν ἔφειπεν. 375

"εἰ δ' ἄγε μοι, δμῳαί, νημερτέα μυθήσασθε.
πῇ ἔβη Ἀνδρομάχη λευκώλενος ἐκ μεγάροιο;
ἢ ἐπὶ πῇ ἐς γαλόων ἢ εἰνατέρων ἐϋπέπλων
ἢ ἐς Ἀθηναίης ἐξοίχεται, ἔνθα περ ἄλλαι
Τρῳαὶ ἐϋπλόκαμοι δφεινὴν θεὸν ἰλάσκονται;" 380

τὸν δ' αὖτ' ὀτρηνὴ ταμίη πρὸς μῦθον ἔφειπεν.
"Ἑκτορ, ἐπεὶ μάλ' ἄνωγας ἀληθέα μυθήσασθαι,
οὔτε πῇ ἐς γαλόων οὔτ' εἰνατέρων ἐϋπέπλων
οὔτ' ἐς Ἀθηναίης ἐξοίχεται, ἔνθα περ ἄλλαι
Τρῳαὶ ἐϋπλόκαμοι δφεινὴν θεὸν ἰλάσκονται, 385
ἀλλ' ἐπὶ πύργον ἔβη μέγαν Ἰλίου, οὔνεκ' ἀκουσε
τείρεσθαι Τρῶας, μέγα δὲ κράτος εἶναι Ἀχαιῶν.
ἢ μὲν δὴ πρὸς τεῖχος ἐπειγομένη ἀφικάνει,
μαινομένη φεφυκυῖα· φέρει δ' ἅμα παῖδα τιθήνη."

ἢ ῥα γυνὴ ταμίη, ὃ δ' ἀπέσσυτο δώματος Ἑκτωρ 390
τὴν αὐτὴν ὁδὸν αὖτις ἐϋκτιμένας κατ' ἀγυιάς.
εὔτε πύλας ἵκανε διερχόμενος μέγα φάστυ
Σκαιάς, τῇ ἄρ' ἔμελλε διεξίμεναι πεδίονδε,
ἐνθ' ἄλοχος πολύδωρος ἐναντίη ἦλθε θεούσα
Ἀνδρομάχη, θυγάτηρ μεγαλήτορος Ἡετίωνος, 395
Ἡετίων, ὃς ἔναιεν ὑπὸ Πλάκῳ ὑληέσση,

Θήβη Ὑποπλακίη, Κιλίκεσσ' ἀνδρεσσι φανάσσων·
 τοῦ περ δὴ θυγάτηρ ἔχεθ' Ἑκτορι χαλκοκορυστῇ.
 ἥ ῥοι ἔπειτ' ἦντησ', ἅμα δ' ἀμφίπολος κίεν αὐτῇ
 παῖδ' ἐπὶ κόλπῳ ἔχουσ' ἀταλάφρονα, νήπιον αὐτῶς, 400
 Ἑκτορίδην ἀγαπητόν, ἀλίγκιον ἀστέρι καλῷ,
 τόν ῥ' Ἑκτωρ καλέεσκε Σκαμάνδριον, αὐτὰρ οἱ ἄλλοι
 Γαστυφάνακτ'· οἷος γὰρ ἐρύετο Φίλιον Ἑκτωρ.
 ἦ τοι ὁ μὲν μείδησε φιδὼν ἐς παῖδα σιωπῇ,
 Ἀνδρομάχῃ δέ ῥοι ἄγχι παρίστατο δάκρυ χέουσα· 405
 ἔν τ' ἄρα ῥοι φῦ χειρὶ φέπος τ' ἔφατ' ἔκ τ' ὀνόμαζε·
 "δαιμόνιε, φθίσει σε τὸ σὸν μένος, οὐδ' ἐλεαίρεις
 παῖδά τε νηπίαχον καὶ ἔμ' ἄμμορον, ἢ τάχα χήρῃ
 σεῖ' ἔσομαι· τάχα γάρ σε κατακτενέουσιν Ἀχαιοὶ
 πάντες ἐφορμηθέντες· ἐμοὶ δέ κε κέρδιον εἶη 410
 σεῖ' ἀφαρμούση χθόνα δύμεναι· οὐ γὰρ ἔτ' ἄλλη
 ἔσται θαλπωρή, ἐπεὶ ἂν σύ γε πότμον ἐπίσπης,
 ἀλλ' ἄχέ· οὐδέ μοί ἐστι πατήρ καὶ πότνια μήτηρ,
 ἦ τοι γὰρ πατέρ' ἀμὸν ἀπέκτανε δῖος Ἀχιλλεύς,
 ἐκ δὲ πόλιν πέρσεν Κιλίκων ἐὺ ναιετάουσιν, 415
 Θήβην ὑψίπυλον· κατὰ δ' ἔκτανεν Ἡετίωνα,
 οὐ δέ μιν ἐξενάριξε, σεβάσσατο γὰρ τό γε θυμῷ,
 ἀλλ' ἄρα μιν κατέκχε σὺν ἔντεσι δαιδαλέοισιν
 ἠδ' ἐπὶ σῆμ' ἔχεεν· περὶ δὲ πτελέας ἐφύτευσαν
 Νύμφαι ὄρεστιάδες, κοῦραι Διὸς αἰγιόχοιο. 420
 οἳ δέ μοι ἐπτὰ κασίγνητοι ἔσαν ἐν μεγάροισιν,
 οἳ μὲν πάντες ἰῶ κίον ἡματι Ἀφιδος εἴσω·
 πάντας γὰρ κατέπεφνε ποδάρκης δῖος Ἀχιλλεύς
 βουσὶν ἐπ' εἰλιπόδεσσι καὶ ἀργεννῇσ' ὄϊεσσι.
 μητέρα δ', ἢ βασίλευεν ὑπὸ Πλάκῳ ὑληέσση, 425
 τὴν ἐπεὶ ἄρ' δεῦρ' ἤγαγ' ἅμ' ἄλλοισι κτεάτεσσιν,
 ἀψ' ὃ γε τὴν ἀπέλυσε λαβὼν ἀπερείσι' ἄποινα,
 πατὴρ δ' ἐν μεγάροισι βάλ' Ἀρτεμις ἰοχέαιρα.

"Εκτορ, ἀτὰρ σύ μοί ἐσσι πατήρ καὶ πότνια μήτηρ
 ἡδὲ κασίγνητος, σὺ δέ μοι θαλερὸς παρακοίτης· 430
 ἀλλ' ἄγε νῦν ἐλέαιρε καὶ αὐτόο μίμν' ἐπὶ πύργῳ,
 μὴ πάϊδ' ὀρφανικὸν θήης χήρην τε γυναῖκα·
 λαὸν δὲ στήσον παρ' ἐρινεόν, ἐνθα μάλιστα
 ἀμβατός ἐστι πόλις καὶ ἐπιδρομον ἔπλετο τείχος.
 τρὶς γὰρ τῇ γ' ἐλθόντες ἐπειρήσανθ' οἱ ἄριστοι 435
 ἀμφ' Αἴαντε δύω καὶ ἀγακλυτὸν Ἰδομενῆα
 ἡδ' ἀμφ' Ἀτρεΐδας καὶ Τυδέος ἄλκιμον υἱόν,
 ἥ πού τις σφιν ἐνισπε θεοπροπίων ἐὺ φειδώς,
 ἥ νυ καὶ αὐτῶν θυμὸς ἐποτρύνει καὶ ἀνώγει."

τὴν δ' αὖτε προσέφειπε μέγας κορυθαίολος Ἐκτωρ· 440
 "ἦ καὶ ἐμοὶ τάδε πάντα μέλει, γύναι· ἀλλὰ μάλ' αἰνῶς
 αἰδέομαι Τρῶας καὶ Τρωάδας ἐλκεσιπέπλους,
 αἶ κε κακὸς ὥς νόσφιν ἀλυσκάζω πολέμοιο·
 οὐδέ με θυμὸς ἄνωγεν, ἐπεὶ μάθον ἔμμεναι ἐσθλὸς
 αἰεὶ καὶ πρότοισι μετὰ Τρώεσσι μάχεσθαι, 445
 ἀρνύμενος πατρός τε μέγα κλέος ἡδ' ἐμὸν αὐτοῦ.
 εὖ γὰρ ἐγὼ τόδε φοῖδα κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμόν·
 ἔσσεται ἡμαρ, ὅτ' ἂν ποτ' ὀλώλῃ Φίλιος ἱρὴ
 καὶ Πρίαμος καὶ λαὸς ἐϋμμελίῳ Πριάμοιο.
 ἀλλ' οὐ μοι Τρώων τόσσον μέλει ἄλγος ὀπίσσω, 450
 οὔτ' αὐτῆς Ἑκάβης οὔτε Πριάμοιο φάνακτος
 οὔτε κασιγνήτων, οἳ κεν πολέες τε καὶ ἐσθλοὶ
 ἐν κούρησι πέσοιεν ὑπ' ἀνδράσι δυσμενέεσσιν,
 ὅσσον σεῖ', ὅτε κέν τις Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων
 δακρυόεσσαν ἄγῃται, ἐλεύθερον ἡμαρ ἀπούρας. 455
 καί κεν ἐν Ἀργεῖ ἐοῦσα πρὸς ἄλλης ἱστὸν ὑφαίνοις,
 καί κεν ὕδωρ φορέοις Μεσσηίδος ἢ Ὑπερείης
 πόλλ' ἀφεκαζομένη, κρατερὴ δ' ἐπικείσεται ἀνάγκη.
 καί ποτέ τις φείπησι φιδὼν κατὰ δάκρυ χέουσας·
 "Εκτορος ἥδε γυνή, ὃς ἀριστεύεσκε μάχεσθαι 460

Τρώων ἵπποδάμων, ὅτε Φίλιον ἀμφεμάχοντο.
 ὥς ποτέ τις φερέει· σοὶ δ' αὖ νέον ἔσσεται ἄλγος
 χήτεϊ τοιοῦδ' ἀνδρός, ἀμύνειν δούλιον ἡμαρ.
 ἀλλὰ με τεθνηῶτα χυτὴ κατὰ γαῖα καλύπτοι,
 πρίν γέ τι σῆς τε βοῆς σοῦ θ' ἐλκηθμοῖο πυθέσθαι.” 465

ὥς φειπὼν ῥοῦ παιδὸς ὀρέξατο φαίδιμος Ἔκτωρ.
 ἀψ δ' ὁ πάϊς πρὸς κόλπον εὐζώνοιο τιθήνης
 ἐκλίνθη φιλάχων πατρὸς φίλου ὅψιν ἀτυχθεῖς,
 ταρβήσας χαλκὸν τε ἰδὲ λόφον ἵππιοχαίτην,
 δφεινὸν ἀπ' ἀκροτάτης κόρυθος νεύοντα νοήσας. 470
 ἐκ δ' ἐγέλασσε πατήρ τε φίλος καὶ πότνια μήτηρ·
 αὐτίκ' ἀπὸ κρατὸς κόρυθ' εἴλετο φαίδιμος Ἔκτωρ,
 καὶ τὴν μὲν κατέθηκεν ἐπὶ χθονὶ παμφανάουσαν·
 αὐτὰρ ὁ ῥὸν φίλον υἱὸν ἐπεὶ κύσε πῆλὲ τε χερσί,
 φεῖπε δ' ἐπευξάμενος Δίί τ' ἄλλοισίν τε θεοῖσι· 475

“Ζεῦ ἄλλοι τε θεοί, δότε δὴ καὶ τόνδε γενέσθαι
 παῖδ' ἐμόν, ὥς καὶ ἐγὼ περ, ἀριπρεπέα Τρώεσσιν,
 ὧδε βίην τ' ἀγαθὸν καὶ Φιλίου ἱφι φανάσσειν·
 καὶ ποτέ τις φείποι· πατρός γ' ὅδε πολλὸν ἀμείνων
 ἐκ πολέμου ἀνιόντα· φέροι δ' ἔναρα βροτόεντα 480
 κτείνας δήιον ἄνδρα, χαρεῖν δὲ φρένα μήτηρ.”

ὥς φειπὼν ἀλόχοιο φίλης ἐν χερσὶν ἔθηκε
 παῖδ' ἐφόν· ἢ δ' ἄρα μιν κηώδεϊ δέξατο κόλπῳ
 δακρυόεν γελάσασα· πόσις δ' ἐλέησε νοήσας·
 χειρὶ τέ μιν κατέρεξε φέπος τ' ἔφατ' ἐκ τ' ὀνόμαζε· 485
 “δαιμονίη, μή μοί τι λῖν ἀκαχίζεο θυμῷ·
 οὐ γάρ τίς μ' ὑπὲρ αἶσαν ἀνὴρ Ἀφιδι προϊάψει·
 μοῖραν δ' οὐ τινά φημι πεφυγμένον ἔμμεναι ἀνδρῶν,
 οὐ κακὸν οὐδὲ μὲν ἐσθλόν, ἐπεὶ τὰ πρῶτα γένηται.
 ἀλλ' ἐς φοῖκον ἰοῦσα τὰ σ' αὐτῆς φέργα κόμιζε, 490
 ἱστόν τ' ἡλακάτην τε, καὶ ἀμφιπόλοισι κέλευε

473 παμφανόωσαν

489 ἐπὴν

474 ὃ γ' δν

490 εἰς

φέργον ἐποίχεσθαι· πόλεμος δ' ἄνδρεσσι μελήσει
πᾶσι, μάλιστα δ' ἐμοὶ, τοὶ Φιλίῳ ἐγγεγάασιν."

ὥς ἄρα φωνήσας κόρυθ' εἴλετο φαίδιμος Ἴκτωρ
ἵππουριν· ἄλοχος δὲ φίλη φοῖκόνδε βεβήκει
ἐντροπαλιζομένη, θαλερὸν κατὰ δάκρυ χέουσα. 495

αἶψα δ' ἔπειθ' ἴκανε δόμους ἐν ναιετάοντας
Ἴκτορος ἀνδροφόνοιο, κιχήσατο δ' ἐνδοθι πολλὰς
ἀμφιπόλους, τῇσιν δὲ γόον πάσῃσιν ἐνῶρσεν.
αἶ μὲν ἔτι ζῶν γόον Ἴκτορα ἔφω ἐνὶ φοίκῳ· 500
οὐ γάρ μιν ἔτ' ἔφαντο ὑπότροπον ἐκ πολέμοιο
ἵξεσθαι, προφυγόντα μένος καὶ χεῖρας Ἀχαιῶν.

οὐδὲ Πάρις δρήθυνεν ἐν ὑψηλοῖσι δόμοισιν,
ἀλλ' ὅ γ', ἐπεὶ κατέδυ κλυτὰ τεύχεα, ποικίλα χαλκῷ,
σεύατ' ἔπειτ' ἀνὰ φάστρυ ποσὶ κραιπνοῖσι πεποιθώς. 505

ὥς δ' ὅτε τις στατὸς ἵππος, ἀκοστήσας ἐπὶ φάτνῃ,
δεσμὸν ἀπορρήξας θείῃ πεδίῳ κροαίνων,
εἰώθως λοέεσθαι εὐρρεῆος ποταμοῖο,
κυδιάων· ὑψοῦ δὲ κάρη ἔχει, ἀμφὶ δὲ χαῖται
ὥμοισ' αἴσσονται· ὁ δ' ἀγλαΐῃφι πεποιθώς, 510

ρίμφα ἔφε γούνα φέρει μετὰ φήθεα καὶ νομὸν ἵππων·
ὥς υἱὸς Πριάμοιο Πάρις κατὰ Περγάμου ἄκρης
τεύχεσι παμφαίνων ὥς τ' ἡλέκτωρ ἐβεβήκει
καγχαλάων, ταχέες δὲ πόδες φέρον. αἶψα δ' ἔπειτα

Ἴκτορα δῖον ἔτετμεν ἀδελφεόν, εὖτ' ἄρ' ἔμελλε 515
στρέψεσθ' ἐκ χώρας, ὅθι ἔφῃ ὀάριζε γυναικί.
τὸν πρότερος προσέφειπεν Ἀλέξανδρος θεοφειδής·
"ἡθέϊ, ἦ μάλα δὴ σε καὶ ἐσσύμενον κατερύκω
δρηθύνων οὐδ' ἦλθον ἐναίσιμον, ὥς ἐκέλευες."

τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη κορυθαίολος Ἴκτωρ· 520
"δαιμόνι, οὐκ ἄν τις τοι ἀνὴρ, ὃς ἐναίσιμος εἴη,

493 πᾶσιν, ἐμοὶ δὲ μάλιστα, τοὶ Ἰλίῳ

508 λούεσθαι εὐρρεῖος

509 κυδιῶν

511 μετὰ τ'

514 καγχαλόων

φέργον ἀτιμήσειε μάχης, ἐπεὶ ἄλκιμός ἐσσι·
ἀλλὰ ῥεκὼν μεθείεις τε καὶ οὐκ ἐθέλεις· τὸ δ' ἐμὸν κῆρ
ἄχνυται ἐν θυμῷ, ὅθ' ὑπὲρ σέθεν αἴσχε' ἀκούω
πρὸς Τρώων, οἳ ἔχουσι πολὺν πόνον εἵνεκα σείω. 525
ἀλλ' ἴομεν· τὰ δ' ὀπισθεν ἀρεσσόμεθ', αἳ κέ ποθι Ζεὺς
δώῃ ἐπουρανίοισι θεοῖς αἰειγενέτησι
κρητῆρα στήσασθαι ἐλεύθερον ἐν μεγάροισιν,
ἐκ Τροίης ἐλάσαντας εὐκνήμιδας Ἀχαιούς."

ΙΛΙΑΔΟΣ Η.

“Ὡς φειπὼν πυλέων ἐξέσσυτο φαίδιμος Ἕκτωρ,
τῷ δ' ἄμ' Ἀλέξανδρος κί' ἀδελφεός· ἐν δ' ἄρα θυμῷ
ἀμφότεροι μέμασαν πολεμιζέμεν ἠδὲ μάχεσθαι.
ὥς δὲ θεὸς ναύτησιν ἐφελδομένοισιν ἔδωκεν
οὔρον, ἐπεὶ κε κάμωσιν εὐξέστησ' ἐλάτῃσι 5
πόντον ἐλαύνοντες, καμάτῳ δ' ὑπὸ γυῖα λέλυνται,
ὥς ἄρα τὼ Τρώεσσιν ἐφελδομένοισι φανήτην.
ἔνθ' ἐλέτην ὁ μὲν υἱὸν Ἀρηιθόοιο φάνακτος,
Ἄρνη ναιετάοντα Μενέσθιον, ὃν κορυνήτης
γείνατ' Ἀρηίθοος καὶ Φυλομέδουσα βοῶπις· 10
Ἕκτωρ δ' Ἡιονῆα βάλ' ἐγχεῖ ὀξυόεντι
αὐχέν' ὑπὸ στεφάνῃς εὐχάλκοο, λῦσε δὲ γυῖα.
Γλαῦκος δ', Ἴππολόχοιο πάϊς, Λυκίων ἀγὸς ἀνδρῶν,
Φιφίνοον βάλε δουρὶ κατὰ κρατερὴν ὑσμίνην
Δεξιάδην ἵππων ἐπιάλμενον ὠκεϊάων 15
ὦμον· ὁ δ' ἐξ ἵππων χαμάδις πέσε, λύντο δὲ γυῖα.
τοὺς δ' ὥς οὖν ἐνόησε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη
Ἀργεῖους ὀλέκοντας ἐνὶ κρατερῇ ὑσμίνῃ,
βῆ ῥα κατ' Οὐλύμποιο καρήνων αἶξασα
Γίλιον εἰς ἱεράν. τῇ δ' ἀντίος ὄρνυτ' Ἀπόλλων 20

Περγάμου ἐκκατιδών, Τρώεσσι δὲ βούλετο νίκην.

ἀλλήλοισι δὲ τῷ γε συναντέςθην παρὰ φηγῶ.

τὴν πρότερος προσέφειπε φάναξ Διὸς υἱὸς Ἀπόλλων·

“τίπτε σὺ δ’ αὖ μεμαυῖα, Διὸς θύγατερ μέγαλοιο,
ἦλθες ἀπ’ Οὐλύμποιο, μέγας δέ σε θυμὸς ἀνῆκεν ; 25

ἦ ἵνα δὴ Δαναοῖσι μάχης ἑτεραλκέα νίκην

δῶς ; ἐπεὶ οὐ τι Τρῶας ἀπολλυμένους ἐλεαίρεις.

ἀλλ’ εἰ μοί τι πίθοιο, τό κεν πολὺ κέρδιον εἴη.

νῦν μὲν παύσωμεν πόλεμον καὶ δηιοτήτα

σήμερον· ὕστερον αὖτε μαχήσονται, εἰς ὃ κε τέκμωρ 30

Φιλίου εὖρωσιν, ἐπεὶ ὥς φίλον ἔπλετο θυμῷ

ὑμῖν ἀθανάτησι, διαπραθέεν τόδε φάστυ.”

τὸν δ’ αὖτε προσέφειπε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·

“ὦδ’ ἔστω, ῥεκάφεργε· τὰ γὰρ φρονέουσα καὶ αὐτὴ
ἦλθον ἀπ’ Οὐλύμποιο μετὰ Τρῶας καὶ Ἀχαιοὺς. 35

ἀλλ’ ἄγε, πῶς μέμονας πόλεμον καταπαυσέμεν ἀνδρῶν ;”

τὴν δ’ αὖτε προσέφειπε φάναξ Διὸς υἱὸς Ἀπόλλων·

“Ἑκτορος ὄρωμεν κρατερὸν μένος ἵπποδάμοιο,

ἦν τινά που Δαναῶν προκαλέσσεται οἰόθεν οἶος

ἀντίβιον μαχέσασθαι ἐν αἰνῇ δηιοτήτι, 40

οἱ δέ κ’ ἀγασσάμενοι χαλκοκνήμιδες Ἀχαιοὶ

οἶον ἐπόρσειαν πολεμιζέμεν Ἑκτορι δίῳ.”

ὥς ἔφατ’, οὐδ’ ἀπίθησε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη.

τῶν δ’ Ἑλένος, Πριάμοιο φίλος παῖς, σύνθετο θυμῷ

βουλήν, ἥ ῥα θεοῖς ἐπιφάνδανε μητιάουσι· 45

στῇ δὲ παρ’ Ἑκτορ’ ἰὼν καί μιν πρὸς μῦθον ἔφειπεν·

“Ἑκτορ, υἱὲ Πριάμοιο, Διὶ μῆτιν ἀτάλαντε,

ἦ ῥά νύ μοί τι πίθοιο ; κασίγνητος δέ τοί εἰμι·

ἄλλους μὲν κάθισον Τρῶας καὶ πάντας Ἀχαιοὺς,

αὐτὸς δὲ προκαλέσσαι Ἀχαιῶν ὅς τις ἄριστος 50

ἀντίβιον μαχέσασθαι ἐν αἰνῇ δηιοτήτι·

32 διαπραθέειν

42 πολεμίζειν

45 θεοῖσιν ἐφῆνδανε μητιόωσι

οὐ γάρ πώ τοι μοῖρα θανεῖν καὶ πότμον ἐπισπείν.
ὥς γὰρ ἐγὼ φόπ' ἄκουσα θεῶν αἰειγενετάων."

ὥς ἔφαθ', "Εκτωρ δ' αὖτε χάρη μέγα μῦθον ἀκούσας,
καί ῥ' ἐς μέσσον ἰὼν Τρώων ἀνέφεργε φάλαγγας, 55
μέσσου δουρὸς ἐλών· οἱ δ' ἰδρύθησαν ἅπαντες.

καδ δ' Ἀγαμέμνων εἶσεν εὐκνήμιδας Ἀχαιοὺς.
καδ δ' ἄρ' Ἀθηναίη τε καὶ ἀργυρότοξος Ἀπόλλων
ἐξέσθην ὄρνισι φοικότες αἰγυπιοῖσι
φηγῶ ἐφ' ὑψηλῇ πατρὸς Διὸς αἰγιόχοιο, 60
ἀνδράσι τερπόμενοι· τῶν δὲ στίχες ἦτο πυκναί,
ἀσπίσι καὶ κορύθεσσι καὶ ἔγχεσι πεφρικυῖαι.

οἷη δὲ Ζεφύροιο ἐχεύατο πόντον ἔπι φριξ
ὄρνυμένοιο νέον, μελάνει δέ τε πόντος ὑπ' αὐτῆς,
τοῖαι ἄρα στίχες ἦατ' Ἀχαιῶν τε Τρώων τε 65
ἐν πεδίῳ· "Εκτωρ δὲ μετ' ἀμφοτέροισιν ἔφειπε·

"κέκλυτέ μεν, Τρῶες καὶ εὐκνήμιδες Ἀχαιοί,
ὄφρ' εἴπω, τά με θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι κελεύει.
ὄρκια μὲν Κρονίδης ὑψίζυγος οὐκ ἐτέλεσσεν,
ἀλλὰ κακὰ φρονέων τεκμαίρεται ἀμφοτέροισιν, 70
εἰς ὃ κεν ἢ ὑμεῖς Τροίην εὐπυργον ἔλητε
ἢ αὐτοὶ παρὰ νηυσὶ δαμήετε ποντοπόροισιν.

ὑμῖν δ' ἐν γὰρ ἔασιν ἀριστῆες Παναχαιῶν·
τῶν νυν ὅν τινα θυμὸς ἐμοὶ μαχέσασθαι ἀνώγη,
δεῦρ' ἵτω ἐκ πάντων πρόμος ἔμμεναι "Εκτορι δίῳ. 75

ᾧδε δὲ μυθέομαι, Ζεὺς δ' ἅμμ' ἐπιμάρτυρος ἔστω·
εἰ μὲν κεν ἔμ' ἐκεῖνος ἔλη ταναήκεϊ χαλκῷ,
τεύχεα συλήσας φερέτω κοῖλας ἐπὶ νῆας,
σῶμα δὲ φοίκαδ' ἐμὸν δόμεναι πάλιν, ὄφρα πυρός με
Τρῶες καὶ Τρώων ἄλοχοι λελάχωσι θανόντα. 80

εἰ δέ κ' ἐγὼ τὸν ἔλω, δώῃ δέ μοι εὖχος Ἀπόλλων,
τεύχεα συλήσας οἴσω προτὶ Φίλιον ἱρὴν

54 αὐτ' ἐχάρη

72 δαμείετε

61, 65 εἶατο

74 νῦν—ἀνώγει

καὶ κρεμάω προτὶ νηὸν Ἀπόλλωνος ῥεκάτοιο,
 τὸν δὲ νέκυν ἐπὶ νῆας εὖσσέλμους ἀποδώσω,
 ὄφρα ῥε ταρχύσωσι κάρη κομάοντες Ἀχαιοί,
 σῆμά τέ ῥοι χεύωσιν ἐπὶ πλατέῃ Ἑλλησπόντῳ.
 καὶ ποτέ τις φείπησι καὶ ὀψιγόνων ἀνθρώπων
 νηὶ πολυκλήιδι πλέων ἐπὶ φοίνοπα πόντον.
 ἄνδρὸς μὲν τόδε σῆμα πάλαι κατατεθνηῶτος,
 ὃν ποτ' ἀριστεύοντα κατέκτανε φαίδιμος Ἔκτωρ.
 ὥς ποτέ τις φερέει· τὸ δ' ἐμὸν κλέος οὐ ποτ' ὀλείται."

ὥς ἔφαθ', οἱ δ' ἄρα πάντες ἀκὴν ἐγένοντο σιωπῇ.
 αἶδεσθαι μὲν ἀνήνασθαι, δρεῖσαν δ' ὑποδέχθαι.
 ὄψε δὲ δὴ Μενέλαος ἀνίστατο καὶ μετέφειπε
 νείκε' ὀνειδίζων, μέγα δὲ στεναχίζετο θυμῷ.
 "ὦ μοι, ἀπειλητῆρες, Ἀχαιίδες, οὐκέτ' Ἀχαιοί.
 ἦ μὲν δὴ λώβη τάδε γ' ἔσσεται αἰνόθεν αἰνῶς,
 εἰ μὴ τις Δαναῶν νῦν Ἔκτορος ἀντίος εἴσιν.
 ἀλλ' ὑμεῖς μὲν πάντες ὕδωρ καὶ γαῖα γένοισθε
 ἥμενοι αὖθι ῥέκαστοι ἀκήριοι, ἀκλεῆς αὐτῶς.
 τῷδε δ' ἐγὼν αὐτὸς θωρήξομαι· αὐτὰρ ὑπερθε
 νίκης πείρατ' ἔχονται ἐν ἀθανάτοισι θεοῖσιν."

ὥς ἄρα φωνήσας κατεδύσετο τεύχεα καλά.
 ἔνθα κέ τοι, Μενέλαε, φάνη βιότοιο τελευτῇ
 Ἔκτορος ἐν παλάμῃσιν, ἐπεὶ πολὺ φέρτερος ἦεν,
 εἰ μὴ ἀναΐξαντες ἔλον βασιλῆες Ἀχαιῶν,
 αὐτὸς τ' Ἀτρεΐδης, εὐρὺ κρεῖων Ἀγαμέμνων,
 δεξιτερὴν ἔλε χεῖρα φέπος τ' ἔφατ' ἐκ τ' ὀνόμαζεν.

"ἀφραίνεις, Μενέλαε διοτρεφές, οὐδέ τί σε χρὴ
 ταύτης ἀφροσύνης· ἀνὰ δὲ σχέο κηδόμενός περ
 μηδ' ἔθελ' ἐξ ἔριδος σέ' ἀμείνονι φωτὶ μάχεσθαι,
 Ἔκτορι Πριαμίδῃ, τὸν τε στυγέουσι καὶ ἄλλοι.
 καὶ δ' Ἀχιλεὺς τούτῳ γε μάχῃ ἐνὶ κυδιανείρῃ

83 κρεμάω

85 κομάωντες

86 πλατεῖ

108 δεξιτερῆς—χειρὸς

111 σεῦ

ἔρριγ' ἀντιβολῆσαι, ὃ περ σέο πολλὸν ἀμείνων.
 ἀλλὰ σὺ μὲν νῦν ἴζε' ἰὼν μετὰ φέθνος ἑταίρων,
 τούτῳ δὲ πρόμον ἄλλον ἀναστήσουσιν Ἀχαιοί.
 εἴ περ ἀδειῆς τ' ἐστὶ καὶ εἰ μόθου ἔστ' ἀκόρητος,
 φημί μιν ἀσπασίως γόνυ καμψέμεν, αἶ' κε φύγησι
 δηῖοι' ἐκ πολέμοιο καὶ αἰνῆς δηιοτήτος."

115

ὥς φειπὼν παρέπεισεν ἀδελφεόο φρένας ἥρως
 αἵσιμα παρφειπών· ὁ δ' ἐπείθετο. τοῦ μὲν ἔπειτα
 γηθόσυνοι θεράποντες ἀπ' ὤμων τεύχε' ἔλουντο.
 Νέστωρ δ' Ἀργεῖοισιν ἀνίστατο καὶ μετέφειπεν·
 "ὦ πόποι, ἦ μέγα πένθος Ἀχαιίδα γαῖαν ἰκάνει·
 ἦ κε μέγ' οἰμώξειε γέρων ἱππηλάτα Πηλεὺς,
 ἐσθλὸς Μυρμιδόνων βουληφόρος ἠδ' ἀγορητής,
 ὅς ποτέ μ' εἰρόμενος μέγ' ἐγήθεε ἔφω ἐνὶ φοίκῳ,
 πάντων Ἀργεῖων ἐρέων γενεήν τε τόκον τε.
 τοὺς νῦν εἰ πτώσσοντας ὑφ' Ἑκτορι πάντας ἀκούσαι,
 πολλά κεν ἀθανάτοισι φίλας ἀνὰ χεῖρας αἶραι
 θυμὸν ἀπὸ μελέων δῦναι δόμον Ἀφιδος εἴσω.
 αἶ γάρ, Ζεῦ τε πάτερ καὶ Ἀθηναίη καὶ Ἀπολλων,
 ἡβῶμ' ὥς ὅτ' ἐπ' ὠκυρῶ Κελάδοντι μάχοντο
 ἀγρόμενοι Πύλιοί τε καὶ Ἀρκάδες ἐγχεσίμωροι,
 Φειᾶς παρ τείχεσσιν, Ἰαρδάνου ἀμφὶ ῥέεθρα.
 τοῖσι δ' Ἐρευθαλίων πρόμος ἴστατο, φισόθεος φῶς,
 τεύχε' ἔχων ὤμοισιν Ἀρηιθόοιο φάνακτος,
 δίου Ἀρηιθόου, τὸν ἐπὶ κλησιν κορυνήτην
 ἄνδρες κίκλησκον καλλίζωνοί τε γυναῖκες,
 οὔνεκ' ἄρ' οὐ τόξοισι μαχέσκετο δουρί τε μακρῷ,
 ἀλλὰ σιδηρεῖη κορύνη ῥήγνυσκε φάλαγγας.
 τὸν Λυκόφεργος ἔπεφνε δόλῳ, οὐ τι κράτεϊ γε,
 στεινωπῷ ἐν ὁδῷ, ὅθ' ἄρ' οὐ κορύνη ἔφοι ὄλεθρον
 χραῖσμε σιδηρεῖη· πρὶν γὰρ Λυκόφεργος ὑποφθὰς

120

125

130

135

140

115 ἴζεω

118 κάμψω

119 δηῖου

120 ἀδελφειοῦ

144 Λυκόβοργος

δουρὶ μέσον περόνησεν, ὁ δ' ὕπτιος οὔδε' ἐρείσθη· 145
 τεύχεα δ' ἐξενάριξε, τὰ ἔφοι πόρε χάλκεος Ἄρης.
 καὶ τὰ μὲν αὐτὸς ἔπειτα φόρει μετὰ μῶλον Ἄρης.
 αὐτὰρ ἐπεὶ Λυκόφργος ἐνὶ μεγάροισιν ἐγήρα,
 δῶκε δ' Ἐρευθαλίῳ, φίλῳ θεράποντι, φορῆναι·
 τοῦ ὅ γε τεύχε' ἔχων προκαλίζετο πάντας ἀρίστους. 150
 οἱ δὲ μάλ' ἐτρόμεον καὶ ἐδέδρισαν, οὔδέ τις ἔτλη.
 ἀλλ' ἐμὲ θυμὸς ἀνῆκε πολυτλήμων πολεμίζειν
 θάρσει ἔφω· γενεῇ δὲ νεώτατος ἔσκον ἀπάντων·
 καὶ μαχόμεν ἔφοι ἐγώ, δῶκεν δέ μοι εὖχος Ἀθήνη.
 τὸν δὴ μήκιστον καὶ κάρτιστον κτάνον ἄνδρα· 155
 πολλὸς γάρ τις ἔκειτο παρήγορος ἔνθα καὶ ἔνθα.
 εἴθ' ὥς ἡβάοιμι, βίη δέ μοι ἔμπεδος εἴη·
 τῷ κε τάχ' ἀντήσειε μάχης κορυθαίολος Ἔκτωρ.
 ὑμέων δ' οἷ περ ἔασιν ἀριστῆες Παναχαιῶν,
 οὔδ' οἱ προφρονέως μέμαθ' Ἔκτορος ἀντίον ἐλθεῖν." 160
 ὥς νείκεσσ' ὁ γέρων, οἱ δ' ἐννέα πάντες ἀνέστησαν.
 ὦρτο πολὺν πρῶτιστα φάναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων,
 τῷ δ' ἐπὶ Τυδεΐδης ὦρτο κρατερὸς Διομήδης,
 τοῖσι δ' ἐπ' Αἴαντες θοῦριν ἐπιφειμένοι ἀλκὴν,
 τοῖσι δ' ἐπ' Ἰδομενεὺς καὶ ὀπάων Ἰδομενῆος, 165
 Μηριόνης, ἀτάλαντος Ἐνυαλίῳ ἀδριφόντῃ
 τοῖσι δ' ἐπ' Εὐρύπυλος, Εὐαίμονος ἀγλαὸς υἱός,
 ἂν δὲ Θόας Ἀνδραϊμονίδης καὶ δῖος Ὀδυσσεύς·
 πάντες ἄρ' οἷ γ' ἔθελον πολεμιζέμεν Ἔκτορι δίῳ.
 τοῖς δ' αὖτις μετέφειπε Γερήνιος ἱππότα Νέστωρ· 170
 "κλήρῳ νῦν πεπάλεσθε διαμπερές, ὅς κε λάχῃσιν·
 οὗτος γὰρ δὴ ὀνήσει εὐκνήμιδας Ἀχαιοὺς·
 καὶ δ' αὐτὸς ἔφον θυμὸν ὀνήσεται, αἶ κε φύγῃσι
 δηῖοι ἐκ πολέμοιο καὶ αἰνῆς δηιοτήτος."

145 οὔδει

148 Λυκόφργος

151 ἐδείδισαν

157 ἡβώοιμι

162 πρῶτος μὲν

166 ἀνδρεῖφόντῃ

169 πολεμίζειν

171 πεπάλασθε, πεπάλασθε

174 δηίου

ὥς ἔφαθ', οἱ δὲ κλῆρον ἐσημήναντο 'φέκαστος, 175
 ἐν δ' ἔβαλον κυνέη 'Αγαμέμνονος 'Ατρεΐδαο.
 λαοὶ δ' ἠρήσαντο, θεοῖσι δὲ χεῖρας ἀνέσχον·
 ὧδε δέ τις φείπεσκε φιδῶν εἰς οὐρανὸν εὐρύν·

"Ζεῦ πάτερ, ἦ Αἴαντα λαχεῖν ἦ Τυδέος υἱὸν 180
 ἦ αὐτὸν βασιλῆα πολυχρύσιοι Μυκῆνης."

ὥς ἄρ' ἔφαν, πάλλεν δὲ Γερήνιος ἱππότα Νέστωρ,
 ἐκ δ' ἔθορε κλῆρος κυνέης, ὃν ἄρ' ἤθελον αὐτοί,
 Αἴαντος· κῆρυξ δὲ φέρων ἀν' ὄμιλον ἀπάντη
 δεῖξ' ἐνδέξια πᾶσιν ἀριστήεσσιν 'Αχαιῶν.
 οἱ δ' οὐ γιγνώσκοντες ἀπηνήναντο 'φέκαστος. 185

ἀλλ' ὅτε δὴ τὸν ἴκανε φέρων ἀν' ὄμιλον ἀπάντη,
 ὅς μιν ἐπιγράψας κυνέη βάλε, φαίδιμος Αἴας,
 ἦ τοι ὑπέσχεθε χεῖρ', ὁ δ' ἄρ' ἔμβαλεν ἄγχι παραστάς,
 γνῶ δὲ κλήρου σῆμα φιδῶν, γήθησε δὲ θυμῷ.
 τὸν μὲν παρ πόδ' ἐφὼν χαμάδις βάλε φώνησέν τε· 190

"ὦ φίλοι, ἦ τοι κλῆρος ἐμός, χαίρω δὲ καὶ αὐτὸς
 θυμῷ, ἐπεὶ δοκέω νικησέμεν "Εκτορα δῖον.
 ἀλλ' ἄγετ', ὅφρ' ἂν ἐγὼ πολεμήια τεύχεα δύνω,
 τόφρ' ὑμεῖς εὐχεσθε Διὶ Κρονίῳ φάνακτι
 σιγῇ ἐφ' ὑμείων, ἵνα μὴ Τρῳῆς γε πύθωνται, 195
 ἢ καὶ ἀμφαδίην, ἐπεὶ οὐ τίνα δέδφιμεν ἔμπης·
 οὐ γάρ τίς με βίῃ γε 'φεκὼν ἀφέκοντα δίηται,
 οὐδέ τι φιδριίῃ, ἐπεὶ οὐδ' ἐμὲ νήφιδά γ' οὕτως
 φέλπομαι ἐν Σαλαμῖνι γενέσθαι τε τραφέμεν τε."

ὥς ἔφαθ', οἱ δ' εὐχοντο Διὶ Κρονίῳ φάνακτι· 200
 ὧδε δέ τις φείπεσκε φιδῶν εἰς οὐρανὸν εὐρύν·

"Ζεῦ πάτερ, "Ιδηθεν μεδέων, κύδιστε μέγιστε,
 δὸς νίκην Αἴαντι καὶ ἀγλαὸν εὖχος ἀρέσθαι·
 εἰ δὲ καὶ "Εκτορά περ φιλέεις καὶ κήδεαι αὐτοῦ,
 φίσῃν ἀμφοτέροισι βίην καὶ κῦδος ὅπασσον." 205

ὥς ἄρ' ἔφαν, Αἴας δὲ κορύσσετο νώροπι χαλκῷ.

αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ πάντα περὶ χροῖ' ἔφεσσατο τεύχεα,
 σεύατ' ἔπειθ' οἷός τε πελώριος ἔρχεται Ἄρης,
 ὅς τ' εἴσιν πόλεμόνδε μετ' ἀνέρας, οὓς τε Κρονίων
 θυμοβόρου ἔριδος μένεϊ ξυνέηκε μάχεσθαι. 210
 τοῖος ἄρ' Αἴας ὦρτο πελώριος, ἔρκος Ἀχαιῶν,
 μειδιάων βλοσυροῖσι προσώπασι· νέρθε δὲ ποσσὶν
 ἦε μακρὰ βιβάς, κραδάων δολιχόσκιον ἔγχος.
 τὸν δὲ καὶ Ἀργεῖοι μὲν ἐγήθεον εἰσοράοντες,
 Τρῶας δὲ τρόμος αἰνὸς ὑπήλυθε γυῖα ἔφεκαστον, 215
 "Εκτορί τ' αὐτῷ θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι πάτασσε·
 ἀλλ' οὐ πῶς ἔτι εἶχεν ὑποτρέσαι οὐδ' ἀναδύναι
 ἀψ' λαῶν εἰς ὄμιλον, ἐπεὶ προκαλέσσατο χάρμη.
 Αἴας δ' ἐγγύθεν ἦλθε φέρων σάκος ἥϋτε πύργον,
 χάλκεον ἑπταβόειον, ὃ ἔφοι Τυχίος κάμε τεύχων, 220
 σκυτοτόμων ὅχ' ἄριστος, "Υλῆ ἐνὶ φοίκια ναίων·
 ὅς ἔφοι ἐποίησεν σάκος αἰόλον ἑπταβόειον,
 ταύρων ζατρεφέων, ἐπὶ δ' ὄγδοον ἤλασε χαλκόν.
 τὸ πρόσθε στέρνοιο φέρων Τελαμώνιος Αἴας
 στῆ ῥα μάλ' "Εκτορος ἐγγύς, ἀπειλήσας δὲ προσηύδα· 225
 "Εκτορ, νῦν μὲν δὴ σάφα φείσεαι οἰόθεν οἶος,
 οἶοι καὶ Δαναοῖσιν ἀριστῆες μετέασι,
 καὶ μετ' Ἀχιλλῆα ῥηξήνορα θυμολέοντα.
 ἀλλ' ὁ μὲν ἐν νήεσσι κορωνίσινι ποντοπόροισι
 κεῖτ' ἀπομηνίσας Ἀγαμέμνονι, ποιμένι λαῶν· 230
 ἡμεῖς δ' εἰμὲν τοῖοι, οἳ ἂν σέθεν ἀντιάσαιμεν,
 καὶ πολέες. ἀλλ' ἄρχε μάχης ἡδὲ πτολέμοιο."
 τὸν δ' αὖτε προσέφειπε μέγας κορυθαίολος "Εκτωρ·
 "Αἴαν διογενὲς Τελαμώνιε, κοίρανε λαῶν,
 μή τί με' ἥϋτε παιδὸς ἀφαιροῦ πειρήτιζε 235
 ἢ γυναικός, ἢ οὐ φοῖδεν πολεμήια φέργα.
 αὐτὰρ ἐγὼν ἐὺ φοῖδα μάχας τ' ἀνδροκτασίας τε·
 φοῖδ' ἐπὶ δεξιᾷ, φοῖδ' ἐπ' ἀριστερὰ νωμῆσαι βῶν

ἄζαλέην, τό μοί ἐστι ταλαύρινον πολεμίζειν·
 φοῖδα δ' ἐπαῖξαι μόθον ἵππων ὠκεϊάων, 240
 φοῖδα δ' ἐνὶ σταδίῃ δηίῳ μέλπεσθαι Ἄρην.
 ἀλλ' οὐ γάρ σ' ἐθέλω βαλέεν τοιοῦτον ἔοντα
 λάθρῃ ὀπιπεύσας, ἀλλ' ἀμφαδόν, αἶ κε τύχωμι."

ἦ ῥα, καὶ ἀμπεπαλὼν προΐει δολιχόσκιον ἔγχος,
 καὶ βάλεν Αἴαντος δφεινὸν σάκος ἐπταβόειον 245
 ἀκρότατον κατὰ χαλκόν, ὃς ὄγδοος ἦεν ἐπ' αὐτῷ.
 ῥέξ δὲ διὰ πτύχας ἦλθε δαΐζων χαλκὸς ἀτειρής,
 ἐν τῇ δ' ἐβδομάτῃ ῥινῷ σχέτο. δεύτερος αὖτε
 Αἴας διογενὴς προΐει δολιχόσκιον ἔγχος,
 καὶ βάλε Πριαμίδαο κατ' ἀσπίδα πάντοσε φίσιν. 250
 διὰ μὲν ἀσπίδος ἦλθε φαεινῆς ὄβριμον ἔγχος,
 καὶ διὰ θώρηκος πολυδαιδάλου ἡρήρειστο·
 ἀντικρὺ δὲ παραὶ λαπάρην διάμησε χιτῶνα
 ἔγχος· ὁ δ' ἐκλίνθη καὶ ἀλεύατο κῆρα μέλαιναν.
 τῷ δ' ἐκσπασσαμένῳ δολίχ' ἔγχεα χερσὶν ἅμ' ἅμφω 255
 σὺν ῥ' ἔπεσον λίσσι φεφοικότες ὠμοφάγοισιν
 ἢ συσὶ κάπροις, τῶν τε σθένος οὐκ ἀλαπαδνόν.
 Πριαμίδης μὲν ἔπειτα μέσον σάκος οὔτασε δουρί,
 οὐ δ' ἔρρηξεν χαλκός, ἀνεγνάμφθη δέ ῥοι αἰχμή.
 Αἴας δ' ἀσπίδα νύξεν ἐπάλμενος· ἡ δὲ διαπρὸ 260
 ἦλυθεν ἐγχεΐῃ, στυφέλιξε δέ μιν μεμαῶτα,
 τμήδην δ' αὐχέν' ἐπῆλθε, μέλαν δ' ἀνεκῆκιν αἶμα.
 ἀλλ' οὐδ' ὥς ἀπέληγε μάχης κορυθαίολος Ἔκτωρ,
 ἀλλ' ἀναχασσάμενος λίθον εἵλετο χειρὶ παχείῃ
 κείμενον ἐν πεδίῳ, μέλανα, τρηχύν τε μέγαν τε· 265
 τῷ βάλεν Αἴαντος δφεινὸν σάκος ἐπταβόειον
 μέσσον ἐπομφάλιον· περιφήχησεν δ' ἄρα χαλκός.
 δεύτερος αὖτ' Αἴας πολὺ μείζονα λᾶαν αἶρας
 ἦκ' ἐπιδινήσας, ἐπέρεισε δὲ ρῖν' ἀπέλεθρον,
 εἴσω δ' ἀσπὶδ' ἔφαξε βαλὼν μυλοφειδέϊ πέτρῳ, 270

βλάψε δέ 'φοι φίλα γούναθ'· ὁ δ' ὕπτιος ἐξετανύσθη
 ἀσπίδ' ἐνιχριμφθείς· τὸν δ' αἶψ' ὥρθωσεν Ἀπόλλων.
 καὶ νῦ κε δὴ ξιφέεσσ' αὐτοσχεδὸν οὐτάζοντο,
 εἰ μὴ κήρυκες, Διὸς ἄγγελοι ἠδὲ καὶ ἀνδρῶν,
 ἦλθον, ὁ μὲν Τρώων, ὁ δ' Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων, 275
 Ταλθύβιός τε καὶ Ἰδαῖος, πεπνυμένω ἄμφω·
 μέσσω δ' ἀμφοτέρων σκῆπτρα σχέθον, εἶπέ τε μῦθον
 κῆρυξ Ἰδαῖος, πεπνυμένα μήδεα φειδώς·

“μηκέτι, παῖδε φίλω, πολεμίζετε μηδὲ μάχεσθον·
 ἀμφοτέρω γὰρ σφῶι φιλεῖ νεφεληγερέτα Ζεὺς· 280
 ἄμφω δ' αἰχμητά· τό γε δὴ καὶ φίδμεν ἅπαντες.
 νύξ δ' ἤδη τελέθει· ἀγαθὸν καὶ νυκτὶ πιθέσθαι.”

τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη Τελαμώνιος Αἴας·
 “Ἰδαῖ’, Ἐκτορα ταῦτα κελεύετε μυθήσασθαι·
 αὐτὸς γὰρ χάρμη προκαλέσσατο πάντας ἀρίστους· 285
 ἀρχέτω· αὐτὰρ ἐγὼ μάλα πείσομαι, ἦ περ ἂν οὔτος.”

τὸν δ' αὖτε προσέφειπε μέγας κορυθαίολος Ἐκτωρ·
 “Αἴαν, ἐπεὶ τοι δῶκε θεὸς μέγεθός τε βίην τε
 καὶ πινυτήν, περὶ δ' ἔγχε' Ἀχαιῶν φέρτατός ἐσσι,
 νῦν μὲν παυσώμεσθα μάχης καὶ δηιοτήτος 290
 σήμερον· ὕστερον αὖτε μαχησόμεθ', εἰς ὃ κε δαίμων
 ἄμμε διακρίνη, δώη δ' ἐτέροισί γε νίκην·

νύξ δ' ἤδη τελέθει· ἀγαθὸν καὶ νυκτὶ πιθέσθαι,
 ὥς σύ τ' εὐφρήνης πάντας παρὰ νηυσὶν Ἀχαιοῦς,
 σούς τε μάλιστα φέτας καὶ ἐταίρους, οἳ τοι ἔασιν· 295
 αὐτὰρ ἐγὼ κατὰ φάστυ μέγα Πριάμοιο φάνακτος
 Τρῶας εὐφρανέω καὶ Τρωάδας ἐλκεσιπέπλους,
 αἷ τε μοι εὐχόμεναι θεῖον δύσονται ἀγῶνα.

δῶρα δ' ἄγ' ἀλλήλοισι περικλυτὰ δώομεν ἄμφω,
 ὅφρα τις ὥς φείπησιν Ἀχαιῶν τε Τρώων τε· 300
 ‘ἡμὲν μαρνάσθην ἔριδος πέρι θυμοβόροιο,
 ἠδ' αὖτ' ἐν φιλότῃτι διέτμαγεν ἀρθμήσαντε.’”

ὥς ἄρα φωνήσας δῶκε ξίφος ἀργυρόηλον,
 σὺν κολεῷ τε φέρων καὶ εὐκμήτῳ τελαμῶνι.
 Αἴας δὲ ζωστήηρα δίδου φοίνικι φαεινόν. 305
 τὼ δὲ διακριθέντε ὁ μὲν μετὰ λαὸν Ἀχαιῶν
 ἦι, ὁ δ' ἐς Τρώων ὄμαδον κίε. τοὶ δ' ἐχάρησαν,
 ὥς ἔφιδον ζῶον τε καὶ ἀρτεμέα προσιόντα,
 Αἴαντος προφυγόντα μένος καὶ χεῖρας ἀάπτους·
 καὶ ῥ' ἦγον προτὶ φάστνυ, ἀφελπτεύοντες σάον εἶναι. 310
 Αἴαντ' αὖθ' ἐτέρωθεν εὐκνήμιδες Ἀχαιοὶ
 εἰς Ἀγαμέμνονα δῖον ἄγον, κεχαρηότα νίκη.

οἱ δ' ὅτε δὴ κλισίῃσιν ἐν Ἀτρεΐδαο γέγοντο,
 τοῖσι δὲ βούν ἱέρευσε φάναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων
 ἄρσενα πενταφέτηρον ὑπερμενέϊ Κρονίωνι. 315
 τὸν δέρον ἀμφί θ' ἔπον, καὶ μιν διέχευαν ἅπαντα,
 μίστυλλον τ' ἄρ' ἐπισταμένως πεῖράν τ' ὀβελοῖσιν,
 ὥπτησάν τε περιφραδέως φερούσαντό τε πάντα.
 αὐτὰρ ἐπεὶ παύσαντο πόνου τετύκοντό τε δαῖτα,
 δαίνυντ', οὐδέ τι θυμὸς ἐδεύετο δαιτὸς ἐφίσης. 320
 νώτοισιν δ' Αἴαντα διηνεκέεσσι γέραιρεν
 ἥρως Ἀτρεΐδης, εὐρὺ κρείων Ἀγαμέμνων.
 αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἔντο,
 τοῖσ' ὁ γέρων πάμπρωτος ὑφαινέμεν ἤρχετο μῆτιν,
 Νέστωρ, οὗ καὶ πρόσθεν ἀρίστη φαίνετο βουλή· 325
 ὁ σφιν ἐὺ φρονέων ἀγορήσατο καὶ μετέφειπεν·

“Ἀτρεΐδῃ τε καὶ ἄλλοι ἀριστῆες Παναχαιῶν,
 πολλοὶ γὰρ τεθνᾶσι κάρη κομάοντες Ἀχαιοί,
 τῶν νῦν αἶμα κελαινὸν εὐρροον ἀμφὶ Σκάμανδρον
 ἐσκέδασ' ὀξὺς Ἄρης, ψυχαὶ δ' Ἀφιδόσδε κατῆλθον· 330
 τῷ σε χρὴ πόλεμον μὲν ἅμ' ἠοῖ παῦσαι Ἀχαιῶν,
 αὐτοὶ δ' ἀγρόμενοι κυκλήσομεν ἐνθάδε νεκροὺς
 βουσί καὶ ἡμιόνοισιν· ἀτὰρ κατακῆομεν αὐτοὺς
 τυτθὸν ἀποπρὸ νεῶν, ὥς κ' ὀστέα παισὶ ῥέκαστος

φοίκαδ' ἄγῃ, ὅτ' ἂν αὖτε νεώμεθα πατρίδα γαῖαν. 335

τύμβον δ' ἀμφὶ πυρὴν ἕνα χεύομεν ἐξαγαγόντες

ἄκριτον ἐκ πεδίου· ποτὶ δ' αὐτὸν δείμομεν ὦκα

πύργους ὑψηλούς, εἴλαρ νηῶν τε καὶ αὐτῶν,

ἐν δ' αὐτοῖσι πύλας ποιήσομεν εὖ ἀραρυίας,

ὄφρα δι' αὐτάων ἱππηλασίῃ ὁδὸς εἴῃ· 340

ἔκτοσθεν δὲ βαθεῖαν ὀρύξομεν ἐγγύθι τάφρον,

ἢ χ' ἵππους καὶ λαὸν ἐρυκάκοι ἀμφὶς ἐοῦσα,

μή ποτ' ἐπιβρίσῃ πόλεμος Τρώων ἀγερῶχων·”

ὥς ἔφαθ', οἱ δ' ἄρα πάντες ἐπήνησαν βασιλῆες.

Τρώων αὖτ' ἀγορὴ γένετ' Ἰλίου ἐν πόλιν ἄκρῃ 345

δφεινὸν τετρηχυῖα, παρὰ Πριάμοιο θύρῃσι.

τοῖσιν δ' Ἀντήνωρ πεπνυμένος ἦρχ' ἀγορεύειν·

“ κέκλυτέ μεν, Τρῶες καὶ Δάρδανοι ἠδ' ἐπίκουροι,

ὄφρ' εἴπω τά με θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι κελεύει.

δεῦτ' ἄγετ', Ἀργεῖην Ἑλένην καὶ κτήμαθ' ἅμ' αὐτῇ 350

δώομεν Ἀτρεΐδῃσιν ἄγειν· νῦν δ' ὄρκια πιστὰ

ψευσάμενοι μαχόμεσθα· τῷ οὐ νύ τι κέρδιον ἡμῖν.”

[ἔλπομαι ἐκτελέεσθαι, ἵνα μὴ ῥέξομεν ὧδε.]

ἦ τοι ὅ γ' ὥς φειπὼν κατ' ἄρ' ἔξετο· τοῖσι δ' ἀνέστη

δῖος Ἀλέξανδρος, Ἑλένης πόσις ἠῦκόμοιο, 355

ὅς μιν ἀμειβόμενος ῥέπεα πτερόεντα προσηύδα·

“ Ἀντήνωρ, σὺ μὲν οὐκέτ' ἐμοὶ φίλα ταῦτ' ἀγορεύεις·

φοῖσθα καὶ ἄλλον μῦθον ἀμείνονα τοῦδε νοῆσαι.

εἰ δ' ἐτεὸν δὴ τοῦτον ἀπὸ σπουδῆς ἀγορεύεις,

ἐξ ἄρα δὴ τοι ἔπειτα θεοὶ φρένας ὤλεσαν αὐτοί. 360

αὐτὰρ ἐγὼ Τρώεσσι μεθ' ἵπποδάμοισ' ἀγορεύσω·

ἀντικρὺ δ' ἀπόφῃμι, γυναῖκα μὲν οὐκ ἀποδώσω,

κτήματα δ', ὅσσ' ἀγόμην ἐξ Ἀργεος ἡμέτερον δῶ,

πάντ' ἐθέλω δόμεναι καὶ φοίκοθεν ἄλλ' ἐπιθεῖναι.”

ἦ τοι ὅ γ' ὥς φειπὼν κατ' ἄρ' ἔξετο· τοῖσι δ' ἀνέστη 365

340 εἴῃ

345 πόλει

346 δεινῇ

364 καὶ ἔτ' οἴκοθεν

Δαρδανίδης Πρίαμος, θεόφιν μήστωρ ἀτάλαντος,
ὃ σφιν ἐὺ φρονέων ἀγορήσατο καὶ μετέφειπε·

“κέκλυτέ μεν, Τρῶες καὶ Δάρδανοι ἡδ’ ἐπίκουροι,
ὄφρ’ εἴπω τά με θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι κελεύει.
νῦν μὲν δόρπον ἔλεσθε κατὰ πτόλιν, ὥς τὸ πάρος περ, 370
καὶ φυλακῆς μνήσασθε καὶ ἐγρήγορθε ῥέκαστος·
ἡόοθεν δ’ Ἰδαῖος ἴτω κοίλας ἐπὶ νῆας
φειπέμεν Ἀτρείδης, Ἀγαμέμνονι καὶ Μενελάῳ,
μῦθον Ἀλεξάνδροιο, τοῦ εἵνεκα νεῖκος ὄρωρε·
καὶ δὲ τόδ’ εἰπέμεναι πυκινὸν ρέπος, αἶ κ’ ἐθέλωσι 375
παύσασθαι πολέμου δυσφηχέος, εἰς ὃ κε νεκροὺς
κῆομεν· ὕστερον αὖτε μαχησόμεθ’, εἰς ὃ κε δαίμων
ἄμμε διακρίνη, δώη δ’ ἐτέροισί γε νίκην.”

ὥς ἔφαθ’, οἱ δ’ ἄρα τοῦ μάλα μὲν κλύουν ἡδ’ ἐπίθοντο,
ἡόοθεν δ’ Ἰδαῖος ἔβη κοίλας ἐπὶ νῆας. 381
τοὺς δ’ εὖρ’ εἰν ἀγορῇ Δαναούς, θεράποντας Ἄρηος,
νῆι πάρα πρυμνῇ Ἀγαμέμνονος· αὐτὰρ ὁ τοῖσι
στάς ἐν μέσσοισιν μετεφώνεεν ἡπύτα κῆρυξ·

“Ἀτρείδη τε καὶ ἄλλοι ἀριστῆες Παναχαιῶν, 385
ἥνωγε Πριάμός τε καὶ ἄλλοι Τρῶες ἀγαυοὶ
φειπεῖν, αἶ κέ περ ὕμμι φίλον καὶ ῥηδὺ γένοιτο,
μῦθον Ἀλεξάνδροιο, τοῦ εἵνεκα νεῖκος ὄρωρε·
κτήματα μὲν, ὅς’ Ἀλέξανδρος κοίλῃσ’ ἐνὶ νηυσὶν
ἡγάγετο Τροίηνδ’—ὥς πρὶν ὥφελλ’ ἀπολέσθαι— 390
πάντ’ ἐθέλει δόμεναι καὶ φοίκοθεν ἄλλ’ ἐπιθεῖναι·
κουριδίην δ’ ἄλοχον Μενελάου κυδαλίμοιο
οὐ φησιν δώσειν· ἢ μὲν Τρῶές γε κέλονται.
καὶ δὲ τόδ’ ἥνωγον φειπεῖν ρέπος· αἶ κ’ ἐθέλητε
παύσασθαι πολέμου δυσφηχέος, εἰς ὃ κε νεκροὺς 395

δόρπον ἔπειθ’ εἶλοντο κατὰ στρατὸν ἐν τελέεσσιν 380

372, 381 ἡώθεν
391 καὶ ἔτ’ οἴκοθεν

376, 395 πολέμοιο
392 Μενελάου

386 ἥνώγει
394 ἥνώγεον

κῆομεν· ὕστερον αὖτε μαχησόμεθ', εἰς ὃ κε δαίμων
ἄμμε διακρίνη, δώη δ' ἐτέροισί γε νίκην."

ὥς ἔφαθ', οἱ δ' ἄρα πάντες ἀκὴν ἐγένοντο σιωπῇ·
ὄψε δὲ δὴ μετέφειπε βοὴν ἀγαθὸς Διομήδης·

"μήτ' ἄρ τις νῦν κτήματ' Ἀλεξάνδροιο δεχέσθω 400
μήθ' Ἑλένην· γνωτὸν δέ, καὶ ὃς μάλα νήπιός ἐστιν,
ὥς ἤδη Τρώεσσιν ὀλέθρου πείρατ' ἐφήπται."

ὥς ἔφαθ', οἱ δ' ἄρα πάντες ἐπείαχον νῆες Ἀχαιῶν,
μῦθον ἀγασσάμενοι Διομήδεος ἵπποδάμοιο.

καὶ τότε ἄρ' Ἰδαῖον προσέφη κρείων Ἀγαμέμνων· 405

"Ἰδαῖ', ἦ τοι μῦθον Ἀχαιῶν αὐτὸς ἀκούεις,
ὥς τοι ὑποκρίνονται· ἐμοὶ δ' ἐπιφανδάνει οὕτως.
ἀμφὶ δὲ νεκροῖσιν—κατακαίεμεν οὐ τι μεγαίρω·
οὐ γάρ τις φειδὼ νεκύων κατατεθνηώτων
γίγνεται, ἐπεὶ κε θάνωσι, πυρὸς μειλισσέμεν ὦκα. 410
ὄρκια δὲ Ζεὺς φίστω, ἐρίγδουπος πόσις Ἥρης."

ὥς φειπὼν τὸ σκῆπτρον ἀνέσχεθε πᾶσι θεοῖσιν,
ἄψορρον δ' Ἰδαῖος ἔβη προτὶ Φίλιον ἱρήν.

οἱ δ' ἔατ' εἰν ἀγορῇ Τρῶες καὶ Δαρδανίωνες,
πάντες ὁμηγερέες, ποτιδέγμενοι ὀππότ' ἄρ' ἔλθοι 415
Ἰδαῖος· ὃ δ' ἄρ' ἦλθε καὶ ἀγγελίην ἀπέφειπε
στάς ἐν μέσσοισιν. τοὶ δ' ὠπλίζοντο μάλ' ὦκα,
ἀμφότερον, νέκυάς τ' ἀγέμεν, ἕτεροι δὲ μεθ' ὕλην.
Ἀργεῖοι δ' ἐτέρωθεν εὖσσέλμων ἀπὸ νηῶν
ὀτρύνοντο νέκυσ τ' ἀγέμεν, ἕτεροι δὲ μεθ' ὕλην. 420

ἥελιος μὲν ἔπειτα νέον προσέβαλλεν ἀρούρας
ἐξ ἀκαλαρρεΐταο βαθυρρόου Ὀκεανοῖο
οὐρανὸν εἰσανιών· οἱ δ' ἦντεον ἀλλήλοισιν.

ἔνθα διαγνῶναι χαλεπῶς ἔεν ἄνδρα ἑκάστον·
ἀλλ' ὕδατι νίζοντες ἄπο βρότου αἵματόεντα, 425
δάκρυα θερμὰ χέοντες ἀμαξάων ἐπάειραν.

οὐ δ' ἔαε κλαίειν Πρίαμος μέγας· οἱ δὲ σιωπῇ

νεκρούς πυρκαϊῆς ἐπενήεον ἀχνύμενοι κῆρ,
 ἐν δὲ πυρὶ πρήσαντες ἔβαν προτὶ Φίλιον ἱρήν.
 ὥς δ' αὐτως ἐτέρωθεν εὐκνήμιδες Ἀχαιοὶ
 νεκρούς πυρκαϊῆς ἐπενήεον ἀχνύμενοι κῆρ,
 ἐν δὲ πυρὶ πρήσαντες ἔβαν κοῖλας ἐπὶ νῆας.

ἦμος δ' οὐτ' ἄρ' πω ἡώς, ἔτι δ' ἀμφιλύκη νύξ,
 τῆμος ἄρ' ἀμφὶ πυρὴν κριτὸς ἤγρετο λαὸς Ἀχαιῶν,
 τύμβον δ' ἀμφ' αὐτὴν ἕνα ποίεον ἐξαγαγόντες
 ἄκριτον ἐκ πεδίου, ποτὶ δ' αὐτὸν τεῖχος ἔδειμαν,
 πύργους ὑψηλοὺς, εἴλαρ νηῶν τε καὶ αὐτῶν.
 ἐν δ' αὐτοῖσι πύλας ἐνεποίεον εὖ ἀραρυίας,
 ὄφρα δι' αὐτῶν ἵππηλασίη ὁδὸς εἴη.

ἔκτοσθεν δὲ βαθεῖαν ἐπ' αὐτῷ τάφρον ὄρυξαν,
 εὐρέϊαν μεγάλην, ἐν δὲ σκόλοπας κατέπηξαν.

ὥς οἱ μὲν πονέοντο κάρη κομάοντες Ἀχαιοί·
 οἱ δὲ θεοὶ παρ Ζηνὶ καθήμενοι ἀστεροπητῇ
 θηεῦντο μέγα φέργον Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων.
 τοῖσι δὲ μύθων ἦρχε Ποσειδάων ἐνοσίχθων.

“Ζεῦ πάτερ, ἦ ῥά τίς ἐστι βροτῶν ἐπ' ἀπείρονα γαῖαν,
 ὅς τις ἔτ' ἀθανάτοισι νόον καὶ μῆτιν ἐνίψει;
 οὐχ ὀράεις, ὅτι δ' αὖτε κάρη κομάοντες Ἀχαιοὶ
 τεῖχος ἐτειχίσσαντο νεῶν ὑπὲρ, ἀμφὶ δὲ τάφρον
 ἤλασαν, οὐ δὲ θεοῖσι δόσαν κλειτὰς ἐκατόμβας;
 τοῦ δ' ἦ τοι κλέος ἔσται, ὅσῃν τ' ἐπικίδναται ἡώς·
 τοῦ δ' ἐπιλήσονται, τὸ ἐγὼ καὶ Φοῖβος Ἀπόλλων
 ἦροϊ Λαομέδοντι πολίσσαμεν ἀθλήσαντε.”

τὸν δὲ μέγ' ὀχθήσας προσέφη νεφεληγερέτα Ζεὺς·

“ὦ πόποι, ἐννοσίγαι' εὐρυσθενές, οἶον ἔφειπες.
 ἄλλος κέν τις τοῦτο θεῶν δφείσειε νόημα,
 ὃς σέο πολλὸν ἀφαιρότερος χεῖράς τε μένος τε·
 σὸν δ' ἦ τοι κλέος ἔσται, ὅσῃν τ' ἐπικίδναται ἡώς.

428, 431 ἐπενήεον

434 ἔγρετο

442 κομόωντες

448 ὀράας—κομόωντες

453 ἦρω

ἄγρειε μάν, ὅτ' ἂν αὖτε κάρη κομάοντες Ἀχαιοὶ
οἴχωνται σὺν νηυσὶ φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν, 460
τείχος ἀναρρήξας τὸ μὲν εἰς ἄλα πᾶν καταχεῦαι,
αὖτις δ' ἠϊόνα μεγάλην ψαμάθοισι καλύψαι,
ὥς κέν τοι μέγα τείχος ἀμαλδύνηται Ἀχαιῶν."

ὥς οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον.
δύσετο δ' ἡέλιος, τετέλεστο δὲ φέργον Ἀχαιῶν, 465
βουφόνεον δὲ κατὰ κλισίας καὶ δόρπον ἔλοντο.
νῆες δ' ἐκ Λήμνοιο παρέσταν φοῖνον ἄγουσαι
πολλαί, τὰς προέηκεν Ἰησονίδης Εὐνῆος,
τόν ῥ' ἔτεχ' Ὑψιπύλη ὑπ' Ἰήσони, ποιμένι λαῶν.
χωρὶς δ' Ἀτρεΐδης, Ἀγαμέμνονι καὶ Μενελάῳ, 470
δῶκεν Ἰησονίδης ἀγέμεν μέθυ, χίλια μέτρα.
ἐνθ' ἄρ' φοινίζοντο κάρη κομάοντες Ἀχαιοί,
ἄλλοι μὲν χαλκῷ, ἄλλοι δ' αἶθωνι σιδήρῳ,
ἄλλοι δὲ ῥινοῖς, ἄλλοι δ' αὐτῇσι βόεσσιν,
ἄλλοι δ' ἀνδραπόδεσσι· τίθεντο δὲ δαῖτα θάλειαν. 475
παννύχιοι μὲν ἔπειτα κάρη κομάοντες Ἀχαιοὶ
δαίνυντο, Τρῶες δὲ κατὰ πτόλιν ἡδ' ἐπίκουροι·
παννύχιος δέ σφιν κακὰ μήδετο μητίετα Ζεὺς
σμερδαλέα κτυπέων· τοὺς δὲ χλωρὸν δφέος ἦρει·
φοῖνον δ' ἐκ δεπάων χαμάδις χέον, οὐδέ τις ἔτλη 480
πρὶν πιέειν, πρὶν λείψαι ὑπερμενέϊ Κρονίῳνι.
κοιμήσαντ' ἄρ' ἔπειτα καὶ ὕπνοο δῶρον ἔλοντο.

459 ἄγρει—κομόωντες

481 πιέειν

467 παρέσταν

482 ὕπνου

472, 476 κομόωντες

ΙΛΙΑΔΟΣ Θ.

Ἦὼς μὲν κροκόπεπλος ἐκίδνατο πᾶσαν ἐπ' αἶαν,
Ζεὺς δὲ θεῶν ἀγορὴν ποιήσατο τερπικέραυνος
ἀκροτάτῃ κορυφῇ πολυδειράδος Οὐλύμποιο.
αὐτὸς δέ σφ' ἀγόρευε, θεοὶ δ' ὑπὸ πάντες ἄκουον·

“ κέκλυτέ μευ, πάντες τε θεοὶ πᾶσαί τε θέαιναι· 5
μήτε τις οὔν θήλεια θεὸς τό γε μήτε τις ἄρσιν
πειραέτω διακέρσαι ἐμὸν φέπος, ἀλλ' ἅμα πάντες
αἰνέετ', ὅφρα τάχιστα τελευτήσω τάδε φέργα.
ὃν δ' ἂν ἐγὼν ἀπάνευθε θεῶν ἐθέλοντα νοήσω 10
ἐλθόντ' ἢ Τρώεσσιν ἀρηγέμεν ἢ Δαναοῖσι,
πληγεῖς οὐ κατὰ κόσμον ἐλεύσεται Οὐλυμπόνδε·
ἢ μιν ἐλὼν ῥίψω ἐς Τάρταρον ἡρόεντα,
τῆλε μάλ', ἥχι βάθιστον ὑπὸ χθονός ἐστι βέρεθρον,
ἔνθα σιδήρειαί τε πύλαι καὶ χάλκεος οὐδός, 15
τόσσον ἔνερθ' Ἀφίδα', ὅσον οὐρανός ἐστ' ἀπὸ γαίης·
γνώσεται ἔπειθ' ὅσον εἰμὶ θεῶν κάρτιστος ἀπάντων.
εἰ δ' ἄγε πειρήσασθε, θεοί, ἵνα φείδετε πάντες,
σειρὴν χρυσεῖην ἐξ οὐρανόθεν κρεμάσαντες·
πάντες δ' ἐξάπτεσθε θεοὶ πᾶσαί τε θέαιναι· 20

ὅφρ' εἶπω τά με θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι κελεύει. 6

8 πειράτω

9 αἰνεῖτ'

16 Ἀίδεω

ἀλλ' οὐκ ἂν φερύσαιτ' ἐξ οὐρανόθεν πεδίονδε
 Ζῆν' ὕπατον μήστωρ', οὐδ' εἰ μάλα πολλὰ κάμοιτε.
 ἀλλ' ὅτε δὴ καὶ ἐγὼ πρόφρων ἐθέλοιμι φερύσσαι,
 αὐτῇ κεν γαίῃ φερύσαιμ' αὐτῇ τε θαλάσῃ·
 σειρὴν μὲν κεν ἔπειτα περὶ ῥίον Οὐλύμποιο 25
 δησαίμην, τὰ δέ κ' αὖτε μετήορα πάντα γένοιτο.
 τόσσον ἐγὼ περὶ τ' εἰμὶ θεῶν περὶ τ' εἰμ' ἀνθρώπων."
 ὥς ἔφαθ', οἱ δ' ἄρα πάντες ἀκὴν ἐγένοντο σιωπῇ
 μῦθον ἀγασσάμενοι· μάλα γὰρ κρατερῶς ἀγόρευσεν.
 ὁψὲ δὲ δὴ μετέφειπε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη· 30
 "ὦ πάτερ ἡμέτερε Κρονίδη, ὕπατε κρεῖόντων,
 εὖ νυ καὶ ἡμεῖς φίδμεν, ὅ τοι σθένος οὐκ ἐπιφεικτόν·
 ἀλλ' ἔμπησ Δαναῶν ὀλοφυρόμεθ' αἰχμητάων,
 οἳ κεν δὴ κακὸν οἶτον ἀναπλήσαντες ὄλωνται.
 ἀλλ' ἢ τοι πολέμου μὲν ἀφεξόμεθ', ὥς σὺ κελεύεις· 35
 βουλὴν δ' Ἀργεῖοις ὑποθησόμεθ', ἢ τις ὀνήσει,
 ὥς μὴ πάντες ὄλωνται ὀδυσσαμένοιο τεεῖο."
 τὴν δ' ἐπιμειδήσας προσέφη νεφεληγερέτα Ζεὺς·
 "θάρσее, Τριτογένεια, φίλον τέκος· οὐ νύ τι θυμῷ
 πρόφρονι μυθέομαι· ἐθέλω δέ τοι ἥπιος εἶναι." 40
 ὥς φειπὼν ὑπ' ὄχεσφι τιτύσκετο χαλκόποδ' ἵππῳ,
 ὠκυπέτα, χρυσέῃσιν ἐθείρησιν κομάοντε,
 χρυσὸν δ' αὐτὸς ἔδυνε περὶ χροῖ, γέντο δ' ἱμάσθλην
 χρυσεῖην εὐτυκτον, ἐφοῦ δ' ἐπεβήσετο δίφρου.
 μᾶστιξεν δ' ἐλάειν· τῷ δ' οὐκ ἀφέκοντε πετέσθην 45
 μεσσηγὺς γαίης τε καὶ οὐρανοῦ ἀστερόεντος.
 Ἴδην δ' ἵκανε πολυπίδακα, μητέρα θηρῶν,
 Γάργαρον· ἔνθα δέ ῥοι τέμενος βωμός τε θυήεις.
 ἔνθ' ἵππους ἔστησε πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε
 λύσας ἐξ ὀχέων, κατὰ δ' ἡέρα πουλὺν ἔχευεν. 50
 αὐτὸς δ' ἐν κορυφῇσι καθέζετο κύδει γαίων,

37 τεοῖο

42 κομόωντε

39 θάρσει

45 ἐλάαν—ἄκοντε

εἰσοράων Τρώων τε πόλιν καὶ νῆας Ἀχαιῶν.

οἱ δ' ἄρα δεῖπνον ἔλοντο κάρη κομάοντες Ἀχαιοὶ
ρίμφα κατὰ κλισίας, ἀπὸ δ' αὐτόο θωρήσσοντο.

Τρῶες δ' αὖθ' ἐτέρωθεν ἀνὰ πτόλιν ὀπλίζοντο, 55
παυρότεροι· μέμασαν δὲ καὶ ὥς ὑσμῖνι μάχεσθαι,
χρειό' ἀναγκαίῃ, πρό τε παίδων καὶ πρὸ γυναικῶν.
πᾶσαι δ' ὠίγνυντο πύλαι, ἐκ δ' ἔσσυτο λαός,
πεζοὶ θ' ἱππῆές τε· πολὺς δ' ὀρυμαγδὸς ὀρώρει.

οἱ δ' ὅτε δὴ ῥ' ἐς χῶρον ἓνα ξυνιόντες ἵκοντο, 60
σύν ῥ' ἔβαλον ῥινούς, σὺν δ' ἔγχεα καὶ μένε' ἀνδρῶν
χαλκεοθωρήκων· ἀτὰρ ἀσπίδες ὀμφαλόεσσαι
ἔπληντ' ἀλλήλησι, πολὺς δ' ὀρυμαγδὸς ὀρώρει.
ἔνθα δ' ἅμ' οἰμωγὴ τε καὶ εὐχολὴ πέλεν ἀνδρῶν
ὀλλύντων τε καὶ ὀλλυμένων, ῥέε δ' αἵματι γαῖα. 65

ὄφρα μὲν ἡὼς ἦν καὶ ἀέξετο ἱερὸν ἦμαρ,
τόφρα μάλ' ἀμφοτέρων βέλε' ἤπτετο, πίπτε δὲ λαός.
ἦμος δ' ἥελιος μέσον οὐρανὸν ἀμφιβεβήκει,
καὶ τότε δὴ χρύσεια πατὴρ ἐτίταινε τάλαντα,
ἐν δ' ἐτίθει δύο κῆρε ταυηλεγέος θανάτοιο, 70
Τρώων θ' ἱπποδάμων καὶ Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων,
ἔλκε δὲ μέσσα λαβών, ῥέπε δ' αἴσιμον ἦμαρ Ἀχαιῶν.
αἱ μὲν Ἀχαιῶν κῆρες ἐπὶ χθονὶ πουλυβοτείρῃ
ἐξέσθην, Τρώων δὲ πρὸς οὐρανὸν εὐρὺν ἄερθεν.
αὐτὸς δ' ἐξ Ἰδης μεγάλ' ἔκτυπε, δαιόμενον δὲ 75
ἦκε σέλας μετὰ λαὸν Ἀχαιῶν. οἱ δὲ φιδόντες
θάμβησαν, καὶ πάντας ὑπὸ χλωρὸν δφέος εἶλεν.

ἔνθ' οὐτ' Ἰδομενεὺς τλῇ μιμνέμεν οὐτ' Ἀγαμέμνων,
οὐτε δὺ' Αἴαντες μενέτην, θεράποντες Ἄρηος·
Νέστωρ οἶος ἔμιμνε Γερήνιος, οὔρος Ἀχαιῶν, 80
οὐ τι ῥεκών, ἀλλ' ἵππος ἐτείρετο, τὸν βάλεν ἰῶ
δῖος Ἀλέξανδρος, Ἑλένης πόσις ἠϋκόμοιο,

52 εἰσορόων

53 κομόωντες

54 αὐτοῦ

57 χρείοι

78 μίμνειν

ἄκρην κακ κορυφήν, ὅθι τε πρῶται τρίχες ἵππων
 κρανίῳ ἐμπεφυασι, μάλιστα δὲ καίριόν ἐστιν.
 ἀλγήσας δ' ἀνέπαλτο, βέλος δ' εἰς ἐγκέφαλον δῦ, 85
 σὺν δ' ἵππους ἐτάραξε κυλινδόμενος περὶ χαλκῷ.
 ὄφρ' ὁ γέρων ἵπποιο παρηορίας ἀπέταμνε
 φασγάνῳ αἵσσω, τόφρ' Ἑκτορος ὠκέες ἵπποι
 ἦλθον ἀν' ἰωχμὸν θρασὺν ἡνίοχον φορέοντες
 Ἑκτορα. καὶ νῦν κεν ἔνθ' ὁ γέρων ἀπὸ θυμὸν ὄλεσσειν, 90
 εἰ μὴ ἄρ' ὄξυ νόησε βοὴν ἀγαθὸς Διομήδης·
 σμερδαλέον δ' ἐβόησεν ἐποτρύνων Ὀδυσῆα·

“διογενὲς Λαερτιάδη, πολυμήχαν' Ὀδυσσεῦ,
 πῇ φεύγεις μετὰ νῶτα βαλὼν, κακὸς ὥς ἐν ὁμίλῳ,
 μή τίς τοι φεύγοντι μεταφρένῳ ἐν δόρῳ πήξῃ; 95
 ἀλλὰ μὲν, ὄφρα γέροντος ἀπώσομεν ἄγριον ἄνδρα.”

ὥς ἔφατ', οὐ δ' ἐσάκουσε πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς,
 ἀλλὰ παρήϊξεν κοῖλας ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν.

Τυδεΐδης δ' αὐτὸς περ ἐὼν προμάχοισιν ἐμίχθη,
 στῇ δὲ πρόσθ' ἵππων Νηληιάδαο γέροντος, 100
 καὶ μιν φωνήσας ῥέπεα πτερόεντα προσηύδα·

“ὦ γέρον, ἦ μάλα δὴ σε νέοι τείρουσι μαχηταί,
 σὴ δὲ βίη λέλυται, χαλεπὸν δέ σε γῆρας ὀπάζει,
 ἠπεδανὸς δέ νῦν τοι θεράπων, βραδέες δέ τοι ἵπποι.
 ἀλλ' ἄγ' ἐμῶν ὀχέων ἐπιβήσεο, ὄφρα ρίδηαι 105
 οἶοι Τρῳιοὶ ἵπποι, ἐπιστάμενοι πεδίοιο

κραιπνὰ μάλ' ἐνθα καὶ ἐνθα διωκέμεν ἠδὲ φέβεσθαι,
 οὓς ποτ' ἀπ' Αἰνείαν ἐλόμην, μήστῳρε φόβοιο.

τούτῳ μὲν θεράποντε κομείτων, τώδε δὲ νῶι
 Τρῳσὶν ἐφ' ἵπποδάμοισ' ἰθύνομεν, ὄφρα καὶ Ἑκτωρ 110
 ρεῖσεται, εἰ καὶ ἐμὸν δόρυ μαίνεται ἐν παλάμῃσιν.”

ὥς ἔφατ', οὐδ' ἀπίθῃσε Γερῆνιος ἱππότα Νέστωρ.
 Νεστορέας μὲν ἔπειθ' ἵππους θεράποντε κομείτην,
 ἴφθιμος Σθένελός τε καὶ Εὐρυμέδων ἀγαπήνῳρ.
 τῷ δ' εἰς ἀμφοτέρῳ Διομήδεος ἄρματα βήτην· 115

Νέστωρ δ' ἐν χείρεσσι λάβ' ἡνία σιγαλόεντα,
 μάστιξεν δ' ἵππους· τάχα δ' Ἐκτορος ἄγχι γέγοντο.
 τοῦ δ' ἰθὺς μεμαῶτος ἀκόντισε Τυδέος υἱός.
 καὶ τοῦ μὲν ῥ' ἀφάμαρτεν, ὁ δ' ἡνίοχον θεράποντα,
 υἷον ὑπερθύμου Θηβαίου Ἴνιοπῆα, 120
 ἵππων ἡνί' ἔχοντα βάλε στῆθος παρὰ μαζόν.
 ἤριπε δ' ἐξ ὀχέων, ὑπερώησαν δέ ῥοι ἵπποι
 ὠκύποδες· τοῦ δ' αὖθι λύθη ψυχὴ τε μένος τε.
 Ἐκτορα δ' αἶνόν ἄχος πύκασε φρένας ἡνιόχοιο.
 τὸν μὲν ἔπειτ' εἶασε καὶ ἀχνύμενός περ ἑταίρου 125
 κεῖσθαι, ὁ δ' ἡνίοχον μέθεπε θρασύν. οὐδ' ἄρ' ἔτι δφῆν
 ἵππῳ δευέσθην σημάντορος· αἶψα γὰρ εὔρε
 Φιφιδίην Ἀρχεπτόλεμον θρασύν, ὃν ῥα τόθ' ἵππων
 ὠκυπόδων ἐπέβησε, δίδου δέ ῥοι ἡνία χερσίν.

ἔνθα κε λοιγὸς ἔεν καὶ ἀμήχανα φέργα γέγοντο, 130
 καὶ νῦ κε σήκασθεν κατὰ Φίλιον ἡὔτε φάρνες,
 εἰ μὴ ἄρ' ὄξυ νόησε πατήρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε.
 βροντήσας δ' ἄρ δφεινὸν ἀφῆκ' ἀργῆτα κεραυνόν,
 καδ δὲ πρόσθ' ἵππων Διομήδεος ἦκε χαμᾶζε·
 δφεινὴ δὲ φλόξ ὦρτο θεείου καιομένοιο, 135
 τῷ δ' ἵππῳ δφείσαντε καταπτήτην ὑπ' ὄχεσφι.
 Νέστορα δ' ἐκ χειρῶν φύγον ἡνία σιγαλόεντα·
 δφείσε δ' ὁ γ' ἐν θυμῷ, Διομήδεα δὲ προσέφειπε·

“Τυδεΐδη, ἄγε δ' αὖτε φόβονδ' ἔχε μώνυχας ἵππους.
 ἦ οὐ γιγνώσκεις ὅ τοι ἐκ Διὸς οὐχ ἔπετ' ἀλκή; 140
 νῦν μὲν γὰρ τούτῳ Κρονίδης Ζεὺς κῦδος ὀπάζει,
 σήμερον· ὕστερον αὖτε καὶ ἡμῖν, αἳ κ' ἐθέλησι,
 δώσει· ἀνὴρ δὲ κεν οὐ τι Διὸς νόον εἰρύσσαιτο,
 οὐδὲ μάλ' ἴφθιμος, ἐπεὶ ἦ πολὺ φέρτερός ἐστι.”

τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα βοὴν ἀγαθὸς Διομήδης· 145
 “ναὶ δὴ ταῦτά γε πάντα, γέρον, κατὰ μοῖραν ἔφειπες·
 ἀλλὰ τόδ' αἶνόν ἄχος κραδίην καὶ θυμὸν ἰκάνει·

"Εκτωρ γάρ ποτε φήσει ἐνὶ Τρώεσσ' ἀγορεύων·
 'Τυδεΐδης ὑπ' ἐμείῳ φοβεύμενος ἵκετο νῆας.'
 ὥς ποτ' ἀπειλήσει· τότε μοι χάνοι εὐρέϊα χθών." 150
 τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα Γερήνιος ἱππότα Νέστωρ·
 "ὦ μοι, Τυδέος υἱὲ δαΐφρονος, οἶον ἔφειπες.
 εἴ περ γάρ σ' "Εκτωρ γε κακὸν καὶ ἀνάλκιδα φήσει,
 ἀλλ' οὐ πείσονται Τρῶες καὶ Δαρδανίωνες
 καὶ Τρώων ἄλοχοι μεγαθύμων ἀσπιστάων, 155
 τάων ἐν κονίῃσι βάλες θαλεροὺς παρακοίτας."
 ὥς ἄρα φωνήσας φύγαδε τράπε μώνυχας ἵππους
 αὐτὶς ἀν' ἰωχμόν· ἐπὶ δὲ Τρῶές τε καὶ "Εκτωρ
 ρηχῇ θεσπεσίῃ βέλεα στονόεντα χέοντο.
 τῷ δ' ἐπὶ μακρὸν αὔσε μέγας κορυθαίολος "Εκτωρ· 160
 "Τυδεΐδη, περὶ μὲν σε τίον Δαναοὶ ταχύπωλοι
 ἔδρη τε κρέασίν τε ἰδὲ πλείοισι δέπασσι·
 νῦν δέ σ' ἀτιμήσουσι· γυναικὸς ἄρ' ἀντὶ τέτυξο.
 φέρρε, κακὴ γλήνη, ἐπεὶ οὐ φείξαντος ἐμείῳ
 πύργων ἡμετέρων ἐπιβήσεται οὐδὲ γυναῖκας 165
 ἄξεις ἐν νήεσσι· πάρος τοι δαίμονα δώσω."
 ὥς φάτο, Τυδεΐδης δὲ διάνδιχα μερμήριξεν,
 ἵππους τε στρέψαι καὶ ἐναντίβιον μαχέσασθαι.
 τρὶς μὲν μερμήριξε κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμόν,
 τρὶς δ' ἄρ' ἀπ' Ἰδαίων ὀρέων κτύπε μητίετα Ζεὺς 170
 σῆμα τιθεὶς Τρώεσσι, μάχης ἑτεραλκέα νίκην.
 "Εκτωρ δὲ Τρώεσσιν ἐκέκλετο μακρὸν αὔσας·
 "Τρῶες καὶ Λύκιοι καὶ Δάρδανοι ἀγχιμαχηταί,
 ἄνδρες ἔστε, φίλοι, μνήσασθε δὲ θούριδος ἀλκῆς·
 γιγνώσκω δ' ὅτι μοι πρόφρων κατένευσε Κρονίων 175
 νίκην καὶ μέγα κῦδος, ἀτὰρ Δαναοῖσί γε πῆμα·
 νήπιοι, οἳ ἄρα δὴ τάδε τείχεα μηχανάοντο
 ἀβλήχρ' οὐδενόσωρα· τὰ δ' οὐ μένος ἀμὸν ἐρύξει·
 ἵπποι δὲ ῥέα τάφρον ὑπερθορέονται ὀρυκτῇν.

ἀλλ' ὅτε κεν δὴ νηυσὶν ἔπι γλαφυρῇσι γένωμαι, 180
μνημοσύνη τις ἔπειτα πυρὸς δηίοιο γενέσθω,
ὥς πυρὶ νῆας ἐνιπρήσω, κτείνω δὲ καὶ αὐτούς."

ὥς φειπὼν ἵπποισιν ἐκέκλετο φώνησέν τε·
"[Ξάνθε τε καὶ σύ, Πόδαργε, καὶ Αἶθων Λάμπε τε δῖε,] 185
νῦν μοι τὴν κομιδὴν ἀποτίνετον, ἣν μάλα πολλὴν
Ἀνδρομάχη, θυγάτηρ μεγαλήτορος Ἡετίωνος,
ὕμῃν παρ προτέροισι μελίφρονα πυρὸν ἔθηκε
φοῖνόν τ' ἐγκεράσασα πιεῖν, ὅτε θυμὸς ἀνώγοι,
ἢ ἐμοί, ὅς πέρ ῥοι θαλερὸς πόσις εὐχόμαι εἶναι. 190
ἀλλ' ἐφορμαρτέετον καὶ σπεύδετον, ὅφρα λάβωμεν
ἀσπίδα Νεστορέην, τῆς νῦν κλέος οὐρανὸν ἵκει,
πᾶσαν χρυσεῖην ἔμεναι, κανόνας τε καὶ αὐτήν,
αὐτὰρ ἀπ' ὧμοιιν Διομήδεος ἵπποδάμοιο
δαιδάλεον θώρηκα, τὸν Ἡφαιστος κάμε τεύχων. 195
εἰ τούτῳ γε λάβοιμεν, ἐφελποίμην κεν Ἀχαιοὺς
αὐτονυχὶ νηῶν ἐπιβησέμεν ὠκεϊάων."

ὥς ἔφατ' εὐχόμενος, νεμέσησε δὲ πότνια Ἥρη,
σεῖσατο δ' εἰνὶ θρόνῳ, ἐλέλιξε δὲ μακρὸν Ὀλυμπον,
καὶ ῥα Ποσειδάωνα, μέγαν θεόν, ἀντίον ἦῦδα· 200

"ὦ πόποι, ἐννοσίγαι' εὐρυσθενές, οὐδέ νυ σοί περ
ὀλλυμένων Δαναῶν ὀλοφύρεται ἐν φρεσὶ θυμός.
οἱ δέ τοι εἰς Ἑλίκην τε καὶ Αἰγὰς δῶρ' ἀνάγουσι
πολλά τε καὶ χαρίεντα· σὺ δέ σφισι βούλεο νίκην.
εἴ περ γάρ κ' ἐθέλοιμεν, ὅσοι Δαναοῖσιν ἄρωγοί, 205
Τρῶας ἀπώσασθαι καὶ ἐρυκέμεν εὐρύφοπα Ζῆν,
αὐτοῦ κ' ἐνθ' ἀκάχοιτο καθήμενος οἶος ἐν Ἰδῇ."

τὴν δὲ μέγ' ὀχθήσας προσέφη κρείων ἐνοσίχθων·
"Ἥρη ἀφεπτοφεπές, ποῖον τὸν μῦθον ἔφειπες;
οὐκ ἂν ἐγὼ γ' ἐθέλοιμι Διὶ Κρονίωνι μάχεσθαι 210

Ἀργείους παρὰ νηυσὶν ἀτυζομένους ὑπὸ καπνοῦ. 183

ἡμέας τοὺς ἄλλους, ἐπεὶ ἡ πολὺ φέρτερός ἐστιν.”

ὥς οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον·
τῶν δ', ὅσον ἐκ νηῶν ἀπὸ πύργου τάφρος ἔφεργε,
πλήθεν ὁμῶς ἵππων τε καὶ ἀνδρῶν ἀσπιστάων
φειλομένων· φείλει δὲ θεῷ ἀτάλαντος Ἄρηι

215

Ἐκτωρ Πριαμίδης, ὅτε ἔροι Ζεὺς κῦδος ἔδωκε.

καί νύ κ' ἐνέπρησεν πυρὶ κηλέῳ νῆας ἐφίσας,
εἰ μὴ ἐπὶ φρεσὶ θῆκ' Ἀγαμέμνονι πότνια Ἥρη
αὐτῷ ποιπνύσαντι θεῶς ὀτρῦναι Ἀχαιοὺς.

βῆ δ' ἰέναι παρά τε κλισίας καὶ νῆας Ἀχαιῶν,

220

πορφύρεον μέγα φᾶρος ἔχων ἐν χειρὶ παχείῃ,

στῇ δ' ἐπ' Ὀδυσσῆος μεγακήτεϊ νηὶ μελαίνῃ,

ἥ ῥ' ἐν μεσσάτῳ ἔσκε γεγωνέμεν ἀμφοτέρωσε·

ἤϋσεν δὲ διαπρύσιον Δαναοῖσι γεγωνῶς·

227

“αἰδῶς, Ἀργεῖοι, κάκ' ἐλέγχεα, φεῖδος ἀγητοί·

πῇ ἔβαν εὐχωλαί, ὅτε δὴ φάμεν εἶναι ἄριστοι,

ἃς ὁπότ' ἐν Δήμνῳ κενεαυχέες ἠγοράεσθε,

230

ἔσθοντες κρέα πολλὰ βοῶν ὀρθοκραιράων,

πίνοντες κρητῆρας ἐπιστεφέας φοῖνοιο,

Τρώων ἄνθ' ἑκατόν τε διηκοσίων τε ἑκάστος

στήσεσθ' ἐν πολέμῳ· νῦν δ' οὐδ' ἐνὸς ἄξιοί εἰμεν

Ἐκτορος, ὃς τάχα νῆας ἐνιπρήσει πυρὶ κηλέῳ.

235

Ζεῦ πάτερ, ἡ ῥά τιν' ἤδη ὑπερμενέων βασιλῆων

τῇδ' ἀάτῃ ἄσας καί μιν μέγα κῦδος ἀπηύρας;

οὐ μὲν δὴ ποτέ φημι τεὸν περικαλλέα βωμὸν

νηὶ πολυκλήιδι παρελθέμεν ἐνθάδε φέρρων·

ἀλλ' ἐπὶ πᾶσι βοῶν δημὸν καὶ μηρί' ἔκηα,

240

ῥιέμενος Τροίην ἐϋτείχεον ἐξαλαπάξαι.

ἀλλά, Ζεῦ, τόδε πέρ μοι ἐπικρήνηνον ἔφελδωρ·

ἡμὲν ἐπ' Αἴαντος κλισίας Τελαμωνιάδαο

224

ἡδ' ἐπ' Ἀχιλλῆος, τοί ῥ' ἔσχατα νῆας εἵσας

εἵρυσαν, ἠγορέῃ πίσυνοι καὶ κάρτεϊ χειρῶν.

αὐτοὺς δὴ περ ἕασον ὑπεκφυγέεν καὶ ἀλύξαι,
μηδ' οὕτω Τρώεσσιν ἕα δάμνασθαι Ἀχαιοὺς."

ὥς φάτο, τὸν δὲ πατὴρ ὀλοφύρατο δάκρυ χέοντα, 245
νεῦσε δέ 'φοι λαὸν σάον ἔμμεναι οὐδ' ἀπολέσθαι.

αὐτίκα δ' αἰετὸν ἦκε, τελειότατον πετεηνῶν,
νεβρὸν ἔχοντ' ὀνύχεσσι, τέκος ἐλάφοιο ταχείης·
παρ δὲ Διὸς βωμῷ περικαλλεῖ κάββαλε νεβρόν,
ἐνθα πανομφαίῳ Ζηνὶ ῥέζεσκον Ἀχαιοί. 250

οἱ δ' ὥς οὖν ἐφίδονθ' ὅ τ' ἄρ' ἐκ Διὸς ἤλυθεν ὄρνις,
μᾶλλον ἐπὶ Τρώεσσι θόρον, μνήσαντο δὲ χάρμης.

ἐνθ' οὐ τις πρότερος Δαναῶν, πολλῶν περ εὐόντων,
εὔξατο Τυδεΐδαο πάρος σχέμεν ὠκέας ἵππους
τάφρου τ' ἐξελάσαι καὶ ἐναντίβιον μαχέσασθαι, 255
ἀλλὰ πολὺ πρῶτος Τρώων ἔλεν ἄνδρα κορυστήν,
Φραδμονίδην Ἀγέλαον. ὁ μὲν φύγαδ' ἔτραπεν ἵππους,
τῷ δὲ μεταστρεφθέντι μεταφρένῳ ἐν δόρυ πῆξεν
ὦμων μεσσηγύς, διὰ δὲ στήθεσφιν ἔλασσεν.

ἤριπε δ' ἐξ ὀχέων, ἀράβησε δὲ τεύχε' ἐπ' αὐτῷ. 260

τὸν δὲ μετ' Ἀτρεΐδαι, Ἀγαμέμνων καὶ Μενέλαος,
τοῖσι δ' ἐπ' Αἴαντες θοῦριν ἐπιφειμένοι ἀλκὴν,
τοῖσι δ' ἐπ' Ἰδομενεὺς καὶ ὀπάων Ἰδομενῆος,
Μηριόνης, ἀτάλαντος Ἐνναλίῳ ἀδριφόντῃ,
τοῖσι δ' ἐπ' Εὐρύπυλος, Εὐαίμονος ἀγλαὸς υἱός· 265
Τεῦκρος δ' ἔννατος ἦλθε, παλίντονα τόξα τιταίνων,
στῇ δ' ἄρ' ὑπ' Αἴαντος σάκεϊ Τελαμωνιάδαο.

ἐνθ' Αἴας μὲν ὑπεξέφερεν σάκος· αὐτὰρ ὁ γ' ἥρως
παπτήνας, ἐπεὶ ἄρ' τιν' οἰστεύσας ἐν ὀμίλῳ
βεβλήκοι, ὁ μὲν αὖθι πεσὼν ἀπὸ θυμὸν ὄλεσσεν, 270
αὐτὰρ ὁ αὖτις ἰὼν, πάϊς ὥς ὑπὸ μητέρα, δύσκειν
εἰς Αἴανθ'· ὁ δὲ μιν σάκεϊ κρύψασκε φαεινῷ.

ἐνθα τίνα πρῶτον Τρώων ἔλε Τεῦκρος ἀμύμων;

243 ὑπεκφυγέειν

246 σάον

264 ἀνδρεϊφόντῃ, ἀνδριφόντῃ

266 εἵνατος

272 κρύπτασκε

Ὅρσίλοχον μὲν πρῶτα καὶ Ὅρμενον ἤδ' Ὅφελέστην
 Δαίτορά τε Χρομίον τε καὶ ἀντίθεον Λυκοφόντην 275
 καὶ Πολυαιμονίδην Ἀμοπάονα καὶ Μελάνιππον.
 τὸν δὲ φιδὼν γήθησε φάναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων,
 τόξου ἄπο κρατεροῦ Τρώων ὀλέκοντα φάλαγγας·
 στήῃ δὲ παρ' αὐτὸν ἰὼν καί μιν πρὸς μῦθον ἔφειπε· 280

“Τεῦκρε, φίλη κεφαλὴ, Τελαμώνιε, κοίρανε λαῶν,
 βάλλ' οὕτως, αἶ κέν τι φάος Δαναοῖσι γένηαι
 πατρί τε σῶ Τελαμῶνι, ὃ σ' ἔτρεφε τυτθὸν ἑόντα
 καί σε νόθον περ ἑόντα κομίσσατο ἔφω ἐνὶ φοίκῳ·
 τὸν καὶ τηλόθ' ἑόντα εὐκλείης ἐπίβησον. 285

σοὶ δ' ἐγὼ ἐκφερέω, ὥς καὶ τετελεσμένον ἔσται·
 αἶ κέν μοι δώῃ Ζεὺς τ' αἰγίοχος καὶ Ἀθήνη
 Φιλίου ἐξαλαπάξαι εὐκτίμενον πτολίεθρον,
 πρῶτῳ τοι μετ' ἐμὲ πρεσβήιον ἐν χερὶ θήσω,
 ἢ τρίποδ' ἢ ἐδύω ἵππους αὐτοῖσιν ὄχεσφιν 290
 ἢ ἐγυναῖχ', ἢ κέν τοι ὁμὸν λέχος εἰσαναβαίνοι.”

τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσεφώνεε Τεῦκρος ἀμύμων·
 “Ἀτρεΐδῃ κύδιστε, τί με σπεύδοντα καὶ αὐτὸν
 ὀτρύνεις; οὐ μὲν τοι, ὅση δύναμὶς γε πάρεστι,
 παύομαι, ἀλλ' ἐξ οὗ προτὶ Φίλιον ὠσάμεθ' αὐτούς, 295
 ἐκ τοῦ δὴ τόξοισι δεδεγμένος ἄνδρας ἐναίρω.
 ὀκτὼ δὴ προέηκα τανυγλώχινας ὀϊστούς,
 πάντες δ' ἐν χροῖ πῆχθεν ἀρηιθόων αἰζηῶν·
 τοῦτον δ' οὐ δύναμαι βαλέειν κύνα λυσσητήρα.”

ἦ ῥα, καὶ ἄλλον ὀϊστὸν ἀπὸ νευρῆφιν ἱάλλεν 300
 Ἐκτορος ἀντικρὺ, βαλέειν δέ ῥε ῥίετο θυμός.
 καὶ τοῦ μὲν ῥ' ἀφάμαρθ', ὃ δ' ἀμύμονα Γοργυθίωνα,
 υἱὸν ἐὺν Πριάμοιο, κατὰ στήθος βάλεν ἰῶ,
 τὸν ῥ' ἐξ Αἰσύμνηθεν ὀπυιομένη τέκε μήτηρ,

πάντας ἐπασσυτέρους πέλασε χθονὶ πουλυβοτείρῃ 277

282 φόως

286 ἐξερέω

299 βαλέειν

301 βαλέειν

καλὴ Καστιάνειρα, δέμας φεφικυῖα θεῇσι. 305

μήκων δ' ὥς ἐτέρωσε κάρη βάλεν, ἥ τ' ἐνὶ κήπῳ,

καρπῷ βριθομένη νοτίησί τε φειαρινῇσιν·

ὥς ἐτέρωσ' ἤμυσε κάρη πῆληκι βαρυνθέν.

Τεῦκρος δ' ἄλλον οὔστὸν ἀπὸ νευρῆφιν ἵαλλεν

"Εκτορος ἀντικρύ, βαλέεν δέ 'φε 'φίετο θυμός. 310

ἀλλ' ὃ γε καὶ τόθ' ἄμαρτε· παρέσφηλεν γὰρ Ἀπόλλων·

ἀλλ' Ἀρχεπτόλεμον, θρασὺν Ἐκτορος ἡνιοχῆα,

'φίεμενον πόλεμόνδε βάλε στῆθος παρὰ μαζόν·

ἤριπε δ' ἐξ ὀχέων, ὑπερώησαν δέ 'φοι ἵπποι

ὠκύποδες· τοῦ δ' αὖθι λύθη ψυχὴ τε μένος τε. 315

"Εκτορα δ' αἶνὸν ἄχος πύκασε φρένας ἡνιόχοιο·

τὸν μὲν ἔπειτ' εἶασε καὶ ἀχνύμενός περ ἑταίρου,

Κεβριόνην δ' ἐκέλευσεν ἀδελφεὸν ἐγγὺς εὐντα

ἵππων ἡνί' ἐλεῖν· ὃ δ' ἄρ' οὐκ ἀπίθησεν ἀκούσας.

αὐτὸς δ' ἐκ δίφροιο χαμαὶ θόρε παμφανάοντος 320

σμερδαλέα φιδάχων· ὃ δὲ χερμάδιον λάβε χειρί,

βῆ δ' ἰθὺς Τεύκρου, βαλέεν δέ 'φε θυμὸς ἀνώγει.

ἦ τοι ὃ μὲν φαρέτρης ἐξείλετο πικρὸν οὔστόν,

θῆκε δ' ἐπὶ νευρῇ· τὸν δ' αὖ κορυθαίολος Ἐκτωρ

ἀνφερύοντα παρ' ὦμον, ὅθι κληῖς ἀποφέργει 325

αὐχένα τε στῆθός τε, μάλιστα δὲ καίριόν ἐστι,

τῇ ῥ' ἐπὶ 'φοῖ μεμαῶτα βάλεν λίθῳ ὀκριόεντι,

ῥῆξε δέ 'φοι νευρήν· νάρκησε δὲ χεὶρ ἐπὶ καρπῷ.

στῇ δὲ γυνὺς ἐριπών, τόξον δέ 'φοι ἔκπεσε χειρός.

Αἴας δ' οὐκ ἀμέλησε κασιγνήτοιο πεσόντος, 330

ἀλλὰ θεῶν περίβη καὶ 'φοι σάκος ἀμφεκάλυψε.

τὸν μὲν ἔπειθ' ὑποδύντε δύω ἐρίηρες ἑταῖροι,

Μηκιστεύς, Ἐχίοιο πάϊς, καὶ δῖος Ἀλάστωρ,

νῆας ἐπι γλαφυρὰς φερέτην βαρέα στενάχοντα.

ἄψ δ' αὖτις Τρώεσσιν Ὀλύμπιος ἐν μένος ὤρσεν· 335

310 βαλέειν

320 παμφανόωντος

322 βαλέειν

325 ἀνφερύοντα, etc.

οἱ δ' ἰθὺς τάφροιο βαθείης ὥσαν Ἀχαιοὺς.
 Ἔκτωρ δ' ἐν πρώτοισι κίε σθένει βλεμεαίνων.
 ὥς δ' ὅτε τίς τε κύων συὸς ἀγρίου ἢ λέοντος
 ἄπτηται κατόπισθε, ποσὶν ταχέεσσι διώκων,
 ἰσχία τε γλουτούς τε, ἔφελισσόμενον τε δοκεύη, 340
 ὥς Ἔκτωρ ὥπαζε κάρη κομάοντας Ἀχαιοὺς
 αἰὲν ἀποκτείνων τὸν ὀπίστατον· οἱ δὲ φέβοντο.
 αὐτὰρ ἐπεὶ διὰ τε σκόλοπας καὶ τάφρον ἔβησαν
 φεύγοντες, πολλοὶ δὲ δάμεν Τρώων ὑπὸ χερσίν,
 οἱ μὲν δὴ παρὰ νηυσὶν ἐρητύοντο μένοντες, 345
 ἀλλήλοισί τε κεκλόμενοι καὶ πᾶσι θεοῖσι
 χεῖρας ἀνίσχοντες μεγάλ' εὐχετάοντο ἑκάστος.
 Ἔκτωρ δ' ἀμφιπεριστρόφαεν καλλίτριχας ἵππους
 Γοργόος ὄμματ' ἔχων ἠδὲ βροτολοιγοῦ Ἄρηος.
 τοὺς δὲ φιδούσ' ἐλέησε θεὰ λευκώλενος Ἥρη, 350
 αἶψα δ' Ἀθηναίην φέπεα πτερόεντα προσηύδα·
 “ὦ πόποι, αἰγιόχοιο Διὸς τέκος, οὐκέτι νῶι
 ὀλλυμένων Δαναῶν κεκαδησόμεθ' ὑστάτιόν περ ;
 οἷ κεν δὴ κακὸν οἶτον ἀναπλήσαντες ὄλωνται
 ἀνδρὸς ἐνὸς ῥιπῇ· ὁ δὲ μαίνεται οὐκέτ' ἀνεκτῶς 355
 Ἔκτωρ Πριαμίδης, καὶ δὴ κακὰ πολλὰ φέφοργε.”
 τὴν δ' αὖτε προσέφειπε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·
 “καὶ λῆν οὗτός γε μένος θυμόν τ' ὀλέσειε
 χερσὶν ὑπ' Ἀργείων φθίμενος ἐν πατρίδι γαίῃ·
 ἀλλὰ πατὴρ ὁ ἐμὸς φρεσὶ μαίνεται οὐκ ἀγαθῇσι, 360
 σχέτλιος, αἰὲν ἀλιτρός, ἐμῶν μενέων ἀπερωεύς·
 οὐδ' ἔτι τῶν μέμνηται, ὃ ἔφοι μάλα πολλάκις υἱὸν
 τειρόμενον σαόεσκον ὑπ' Εὐρυσθέως ἀέθλων.
 ἦ τοι ὁ μὲν κλαίεσκε πρὸς οὐρανόν, αὐτὰρ ἐμὲ Ζεὺς
 τῷ ἐπαλεξήσουσαν ἀπ' οὐρανόθεν προΐαλλεν. 365

340 δοκεύει

348 ἀμφιπεριστρώφα

362 οὐδέ τι

341 κομόωντας

349 Γοργούς

363 σώεσκον

347 εὐχετόωντο

360 οὐμὸς

εἰ γὰρ ἐγὼ τάδε φεῖδε' ἐνὶ φρεσὶ πευκαλίμησιν,
 εὐτέ μιν εἰς Ἀφίδαο πυλάρταο προέπεμψεν
 ἐξ Ἑρέβους ἄξοντα κύνα στυγεροῦ Ἀφίδαο,
 οὐκ ἂν ὑπεξέφυγε Στυγὸς ὕδατος αἰπὰ ῥέεθρα.
 νῦν δ' ἐμέ μὲν στυγέει, Θέτιδος δ' ἐξήνυσσε βουλὰς, 370
 ἢ ῥοι γούνατ' ἔκυσσε καὶ ἔλλαβε χειρὶ γενείου,
 λισσομένη τιμῆσαι Ἀχιλλῆα πτολίπορθον.
 ἔσται μὰν ὅτ' ἂν αὖτε φίλην γλαυκώπιδα φείπῃ.
 ἀλλὰ σὺ μὲν νῦν νῶιν ἐπέντυε μῶνυχας ἵππους,
 ὅφρ' ἂν ἐγὼ καταδῦσα Διὸς δόμον αἰγιόχοιο 375
 τεύχεσιν ἐς πόλεμον θωρήξομαι, ὅφρα φίδωμαι,
 εἰ νῶι Πριάμοιο πάϊς, κορυθαίολος Ἑκτωρ,
 γηθήσει προφανέντε ἀνὰ πτολέμοιο γεφύρας,
 ἢ τις καὶ Τρώων κορέει κύνας ἠδ' οἰωνοὺς
 δημῷ καὶ σάρκεσσι, πεσὼν ἐπὶ νηυσὶν Ἀχαιῶν." 380
 ὥς ἔφατ', οὐδ' ἀπίθησε θεὰ λευκώλενος Ἥρη.
 ἢ μὲν ἐποιχομένη χρυσάμπυκας ἔντυεν ἵππους
 Ἥρη, πρέσβα θεά, θυγάτηρ μέγαλοιο Κρόνοιο·
 αὐτὰρ Ἀθηναίη, κούρη Διὸς αἰγιόχοιο,
 πέπλον μὲν κατέχευεν ἑανὸν πατρὸς ἐπ' οὐδῷ, 385
 ποικίλον, ὃν ῥ' αὐτὴ ποιήσατο καὶ κάμε χερσίν,
 ἢ δὲ χιτῶν' ἐνδύσα Διὸς νεφεληγερέταο
 τεύχεσιν ἐς πόλεμον θωρήσσετο δακρυόεντα.
 ἐς δ' ὄχρεα φλόγεα ποσὶ βήσετο, λάζετο δ' ἔγχος
 βριθὺ μέγα στιβαρόν, τῷ δάμνησι στίχας ἀνδρῶν 390
 ἡρώων, τοῖσιν τε κοτέσσεται ὀβριμοπάτρη.
 Ἥρη δὲ μᾶστιγι θοῶς ἐπεμαίετ' ἄρ' ἵππους·
 αὐτόμαται δὲ πύλαι μύκον οὐρανοῦ, ἃς ἔχον Ὠραι,
 τῇσ' ἐπιτέτραπται μέγας οὐρανὸς Οὐλυμπός τε
 ἡμὲν ἀνακλῖναι πυκινὸν νέφος ἠδ' ἐπιθεῖναι. 395
 τῇ ῥα δι' αὐτάων κεντρηνεκέας ἔχον ἵππους.

Ζεὺς δὲ πατὴρ Ἰδηθεν ἐπεὶ φίδε, χῶσατ' ἄρ' αἰνῶς,

366 ἦδε'

367 προύπεμψεν

385 οὔδει

Ἴριν δ' ὥτρυνε χρυσόπτερον ἀγγελέουσαν·

“βάσκ' ἴθι, Ἴρι ταχεῖα, πάλιν τρέπε μῆδ' ἔα' αὐτην
ἔρχεσθ'· οὐ γὰρ καλὰ συνοισόμεθα πτόλεμόνδε. 400

ᾧδε γὰρ ἐκφερέω, τὸ δὲ καὶ τετελεσμένον ἔσται·
γυιώσω μὲν σφῶιν ὑφ' ἄρμασιν ὠκέας ἵππους,
αὐτὰς δ' ἐκ δίφρου βαλέω κατὰ θ' ἄρματα φάξω·

οὐδέ κεν ἐς δεκάτους περιτελλομένους ἐνιαυτοὺς
ἔλκε' ἀπαλθήσεσθον, ἅ κεν μάρπτησι κεραυνός· 405

ὄφρα φίδη γλαυκῶπις, ὅτ' ἂν ῥῶ πατρὶ μάχῃται.

Ἦρῃ δ' οὐ τι τόσον νεμεσίζομαι οὐδὲ χολοῦμαι·
αἰεὶ γάρ μ' εἴωθεν ἐνικλᾶν, ὅττι κε φείπω.”

ὥς ἔφατ', ὦρτο δὲ Ἴρις ἀελλόπος ἀγγελέουσα,
βῆ δ' ἐξ Ἰδαίων ὀρέων ἐς μακρὸν Ὀλυμπον. 410

πρώτησιν δὲ πύλῃσι πολυπτύχου Οὐλύμποιο
ἀντομένη κατέρυκε, Διὸς δέ σφ' ἐννεπε μῦθον·

“πῇ μέματον; τί σφῶιν ἐνὶ φρεσὶ μαίνεται ἦτορ;
οὐκ ἔάει Κρονίδης ἐπαμυνέμεν Ἀργεῖοισιν.

ᾧδε γὰρ ἠπείλησε Κρόνου πάϊς, ἧ τελέει περ, 415

γυιώσειν μὲν σφῶιν ὑφ' ἄρμασιν ὠκέας ἵππους,
αὐτὰς δ' ἐκ δίφρου βαλέειν κατὰ θ' ἄρματα φάξειν·

οὐδέ κεν ἐς δεκάτους περιτελλομένους ἐνιαυτοὺς
ἔλκε' ἀπαλθήσεσθον, ἅ κεν μάρπτησι κεραυνός,
ὄφρα φίδης, γλαυκῶπι, ὅτ' ἂν σῶ πατρὶ μάχῃται. 420

Ἦρῃ δ' οὐ τι τόσον νεμεσίζεται οὐδὲ χολοῦται·
αἰεὶ γάρ ῥ' εἴωθεν ἐνικλᾶν, ὅττι κε φείπῃ.

ἀλλὰ σύ γ', αἰνοτάτῃ, κύον ἀδφεές, εἰ ἐτεόν γε
τολμήσεις Διὸς ἅντα πελώριον ἔγχος ἀεῖραι.”

ἧ μὲν ἄρ' ὥς φειποῦσ' ἀπέβη πόδας ὠκέϊ' Ἴρις, 425
αὐτὰρ Ἀθηναίην Ἦρῃ πρὸς μῦθον ἔφειπεν·

“ὦ πόποι, αἰγιόχοιο Διὸς τέκος, οὐκέτ' ἐγὼ γε

399 ἔα

414 ἐάα

401 ἐξερέω

420 ὄφρ' εἰδῆς

425 ὠκέα

408 μοι ἔωθεν

422 οἱ ἔωθεν

νῶ' εἰάω Διὸς ἅντα βροτῶν ἔνεκα πτολεμίζειν.
 τῶν ἄλλος μὲν ἀποφθίσθω, ἄλλος δὲ βιώτω,
 ὅς κε τύχῃ· κείνος δὲ τὰ ῥὰ φρονέων ἐνὶ θυμῷ 430
 Τρωσί τε καὶ Δαναοῖσι δικαζέτω, ὥς ἐπιφεικές."

ὥς ἄρα φωνήσασα πάλιν τρέπε μώνυχας ἵππους.
 τῇσιν δ' ὦραι μὲν λῦσαν καλλίτριχας ἵππους·
 καὶ τοὺς μὲν κατέδησαν ἐπ' ἀμβροσίῃσι κάπησιν,
 ἄρματα δ' ἐκλιναν πρὸς ἐνώπια παμφανάοντα· 435
 αὐταὶ δὲ χρυσεόισιν ἐπὶ κλισμοῖσι καθίζον
 μίγδ' ἄλλοισι θεοῖσι, φίλον τετιημέναι ἦτορ.

Ζεὺς δὲ πατὴρ Ἰδῆθεν εὐτροχὸν ἄρμα καὶ ἵππους
 Οὐλυμπόνδε δῖωκε, θεῶν δ' ἐξίκετο θώκους.
 τῷ δὲ καὶ ἵππους μὲν λῦσε κλυτὸς ἐννοσίγαιος, 440
 ἄρματα δ' ἅμ βωμοῖσι τίθει κατὰ λίτα πετάσσας·
 αὐτὸς δὲ χρύσειον ἐπὶ θρόνον εὐρύφοπα Ζεὺς
 ἔζετο, τῷ δ' ὑπὸ ποσσὶ μέγας πελεμίζετ' Ὀλυμπος.
 αἱ δ' οἶαι Διὸς ἀμφὶς Ἀθηναίῃ τε καὶ Ἥρῃ
 ἦσθην, οὐδέ τί μιν προσεφώνεον οὐδ' ἐρέοντο· 445
 αὐτὰρ ὁ ἔγνω ῥῆσιν ἐνὶ φρεσὶ φώνησέν τε·

"τίφθ' οὕτω τετίησθον, Ἀθηναίῃ τε καὶ Ἥρῃ;
 οὐ μὲν θην κάμετόν γε μάχῃ ἐνὶ κυδιανείρῃ
 ὀλλῦσαι Τρώας, τοῖσιν κότον αἰνὸν ἔθεσθε.
 πάντως, οἷον ἐμόν γε μένος καὶ χεῖρες ἄαπτοι, 450
 οὐκ ἂν με τρέψειαν ὅσοι θεοὶ εἰς' ἐν Ὀλύμπῳ.
 σφῶιν δὲ πρὶν περ τρόμος ἔλλαβε φαίδιμα γυῖα,
 πρὶν πόλεμόν τε φιδεῖν πολέμοιό τε μέρμερα φέργα.
 ὦδε γὰρ ἐκφερέω, τὸ δὲ κεν τετελεσμένον ἦεν·
 οὐκ ἂν ἐφ' ὑμετέρων ὀχέων, πληγέντε κεραυνῷ, 455
 ἀψ' εἰς Ὀλυμπον ἵκεσθον, ἵν' ἀθανάτων ἔδος ἐστίν."

ὥς ἔφαθ', αἱ δ' ἐπέμυξαν Ἀθηναίῃ τε καὶ Ἥρῃ·
 πλησίαι αἱ γ' ἦσθην, κακὰ δὲ Τρώεσσι μεδέσθην.

428 νῶι vel νῶιν ἐῶ

435 παμφανόωντα

454 ἐξερέω

ἦ τοι Ἀθηναίη ἀκέων ἔεν οὐδέ τι φεῖπε,
σκυζομένη Διὶ πατρί, χόλος δέ μιν ἄγριος ἥρει. 460

Ἦρῃ δ' οὐκ ἔχαδε στῆθος χόλον, ἀλλὰ προσηύδα·

“αἰνότατε Κρονίδη, ποῖον τὸν μῦθον ἔφειπες;
εὖ νυ καὶ ἡμεῖς φίδμεν, ὅ τοι σθένος οὐκ ἀλαπαδνόν·
ἀλλ' ἔμπης Δαναῶν ὀλοφυρόμεθ' αἰχμητῶν,
οἳ κεν δὴ κακὸν οἶτον ἀναπλήσαντες ὄλωνται.” 465

τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη νεφεληγερέτα Ζεὺς·
“ἦοὺς δὴ καὶ μᾶλλον ὑπερμενέα Κρονίωνα 470

ὄψεαι, αἶ κ' ἐθέλησθα, βοῶπις πότνια Ἦρῃ,
ὀλλύντ' Ἀργείων πουλὺν στρατὸν αἰχμητῶν·
οὐ γὰρ πρὶν πολέμου ἀποπαύσεται ὄβριμος Ἔκτωρ,
πρὶν ὄρθαι παρὰ ναῦφι ποδώκεα Πηλεΐωνα
ἥματι τῷ, ὅτ' ἂν οἳ μὲν ἐπὶ πρύμνησι μάχωνται, 475
στεῖνέ' ἐν αἰνοτάτῳ περὶ Πατρόκλοιο θανόντος.

ὥς γὰρ θέσφατόν ἐστι· σέθεν δ' ἐγὼ οὐκ ἀλεγίζω
χωομένης, οὐδ' εἴ κε τὰ νείατα πείραθ' ἵκηαι
γαίης καὶ πόντοιο, ἵν' Ἰαπετός τε Κρόνος τε
ἥμενοι οὔτ' αὐγῇσ' Ὑπερίονος Ἡελίοιο 480
τέρποντ' οὔτ' ἀνέμοισι, βαθὺς δέ τε Τάρταρος ἀμφίς.
οὐδ' εἴ κ' ἐνθ' ἀφίκηαι ἀλωμένη, οὐ σέ' ἐγὼ γε
σκυζομένης ἀλέγω, ἐπεὶ οὐ σέο κύντερον ἄλλο.”

ὥς φάτο, τὸν δ' οὔ τι προσέφη λευκώλενος Ἦρῃ.
ἐν δ' ἔπεσ' Ὠκεανῷ λαμπρὸν φάος ἠελίοιο 485
ἔλκον νύκτα μέλαιναν ἐπὶ ζεῖδωρον ἄρουραν.
Τρωσὶν μὲν ῥ' ἀφέκουσιν ἔδν φάος, αὐτὰρ Ἀχαιοῖς
ἀσπασίῃ τρίλλιστος ἐπήλυθε νύξ ἐρεβεννή.

Τρώων αὖτ' ἀγορὴν ποιήσατο φαίδιμος Ἔκτωρ,
νόσφι νεῶν ἀγαγὼν ποταμῷ ἐπι δινήεντι, 490

ἀλλ' ἦ τοι πολέμου μὲν ἀφεξόμεθ', εἰ σὺ κελεύεις· 466
βουλὴν δ' Ἀργείοις ὑποθησόμεθ', ἣ τις ὀνήσει,
ὥς μὴ πάντες ὄλωνται ὀδυσσαμένοιο τεοῖο.

ἐν καθαρῷ, ὅθι δὴ νεκύων διεφαίνετο χῶρος.
 ἐξ ἵππων δ' ἀποβάντες ἐπὶ χθόνα μῦθον ἄκουον,
 τὸν ῥ' Ἑκτωρ ἀγόρευε διίφιλος· ἐν δ' ἄρα χειρὶ
 ἔγχος ἔχ' ἐνδεκάπηχυν· πάροιθε δὲ λάμπετο δουρὸς
 αἰχμὴ χαλκείη, περὶ δὲ χρύσεος θέε πόρκης,
 τῷ ὃ γ' ἐρεισάμενος φέπεα Τρώεσσι μετηύδα·

495

“κέκλυτέ μεν, Τρῶες καὶ Δάρδανοι ἡδ' ἐπίκουροι·
 νῦν ἐφάμην νῆας τ' ὀλέσας καὶ πάντας Ἀχαιοὺς
 ἄψ' ἀπονοστήσειν προτὶ Φίλιον ἠνεμόεσσαν·
 ἀλλὰ πρὶν κνέφας ἦλθε, τὸ νῦν ἐσάωσε μάλιστα
 Ἀργεῖους καὶ νῆας ἐπὶ ῥηγμῖνι θαλάσσης.

500

ἀλλ' ἦ τοι νῦν μὲν πειθώμεθα νυκτὶ μελαίνῃ
 δόρπα τ' ἐφοπλισόμεσθα· ἀτὰρ καλλίτριχας ἵππους
 λύσαθ' ὑπὲξ ὀχέων, παρὰ δέ σφισι βάλλετ' ἐδωδὴν·
 ἐκ πόλιος δ' ἄξεσθε βόας καὶ φίφια μῆλα

505

καρπαλίμως, φοῖνον δὲ μελίφρονα φοινίζεσθε
 σῖτόν τ' ἐκ μεγάρων, ἐπὶ δὲ ξύλα πολλὰ λέγεσθε,
 ὥς κεν παννύχιοι μέσφ' ἠόος ἠριγενείης

καίωμεν πυρὰ πολλά, σέλας δ' εἰς οὐρανὸν ἵκη,
 μή πως καὶ διὰ νύκτα κάρη κομάοντες Ἀχαιοὶ
 φεύγειν ὀρμήσωνται ἐπ' εὐρέα νῶτα θαλάσσης.

510

μὴ μὰν ἀσπουδί γε νεῶν ἐπιβαῖεν ἔκηλοι,
 ἀλλ' ὥς τις τούτων γε βέλος καὶ φοῖκοθι πέσση,
 βλήμενος ἢ ἰῶ ἢ ἔγχει ὀξυόεντι

νηὸς ἐπιθρώσκων, ἵνα τις στυγέησι καὶ ἄλλος
 Τρῶσιν ἐφ' ἵπποδάμοισι φέρειν πολύδακρυν Ἀρηα.
 κήρυκες δ' ἀνὰ φάστυ διίφιλοι ἀγγελλόντων
 παῖδας πρωθήβας πολιοκροτάφους τε γέροντας
 λέξασθαι περὶ φάστυ θεοδμήτων ἐπὶ πύργων·

515

θηλύτεραι δὲ γυναῖκες ἐνὶ μεγάροισι ῥεκάστη
 πῦρ μέγα καιόντων· φυλακὴ δέ τις ἔμπεδος ἔστω,
 μὴ λόχος εἰσέλθῃσι πόλιν λαῶν ἀπεόντων.

520

ὦδ' ἔστω, Τρῶες μεγαλήτορες, ὡς ἀγορεύω·
 μῦθος δ', ὃς μὲν νῦν ὑγιής, φεφερημένος ἔστω,
 τὸν δ' ἡοῦς Τρώεσσι μεθ' ἵπποδάμοισ' ἀγορεύσω. 525
 φέλπομαι εὐχόμενος Διί τ' ἄλλοισιν τε θεοῖσιν
 ἐξελάειν ἐνθένδε κύνας κηρεσσιφορήτους,
 οὐς κῆρες φορέουσι μελαινάων ἐπὶ νηῶν.
 ἀλλ' ἦ τοι ἐπὶ νυκτὶ φυλάξομεν ἡμέας αὐτούς,
 πρῶι δ' ὑπηόιοι σὺν τεύχεσι θωρηχθέντες 530
 νηυσὶν ἔπι γλαφυρῇσιν ἐγείρομεν ὄξυν Ἄρηα.
 φείσομαι εἴ κέ μ' ὁ Τυδεΐδης κρατερὸς Διομήδης
 παρ νηῶν πρὸς τεῖχος ἀπώσεται, ἢ κεν ἐγὼ τὸν
 χαλκῷ δηιώσας ἕναρα βροτόεντα φέρωμαι.
 αὔριον ἦν ἀρετὴν διαφείσεται, εἴ κ' ἐμὸν ἔγχος 535
 μείνῃ ἐπερχόμενον· ἀλλ' ἐν πρώτοισιν, ὅϊω,
 κείσεται οὔτηθείς, πολέες δ' ἀμφ' αὐτὸν ἐταῖροι,
 ἡελίου ἀνιόντος ἐς αὔριον. εἰ γὰρ ἐγὼν ὥς
 εἶην ἀθάνατος καὶ ἀγήραος ἥματα πάντα,
 τιοίμην δ' ὥς τίετ' Ἀθηναίη καὶ Ἀπόλλων, 540
 ὥς νῦν ἡμέρη ἥδε κακὸν φέρει Ἀργεΐοισιν."

ὥς Ἐκτωρ ἀγόρευ', ἐπὶ δὲ Τρῶες κελάδησαν.
 οἱ δ' ἵππους μὲν λῦσαν ὑπὸ ζυγοῦ ἰδρώοντας,
 δῆσαν δ' ἱμάντεσσι παρ' ἄρμασι φοῖσι φέκαστος·
 ἐκ πόλιος δ' ἄξοντο βόας καὶ φίφια μῆλα 545
 καρπαλίμως, φοῖνον δὲ μελίφρονα φοινίζοντο
 σῖτόν τ' ἐκ μεγάρων, ἐπὶ δὲ ξύλα πολλὰ λέγοντο,
 κνίσην δ' ἐκ πεδίου ἄνεμοι φέρουν οὐρανὸν εἶσω.
 οἱ δὲ μέγα φρονέοντες ἀνὰ πτολέμοιο γεφύρας
 ἦατο παννύχιοι, πυρὰ δέ σφισι καίετο πολλά.

ἔρδον δ' ἀθανάτοισι τεληέσσας ἐκατόμβας. 548
 ἠδεῖαν· τῆς δ' οὐ τι θεοὶ μάκαρες δατέοντο 550
 οὐδ' ἔθελον· μάλα γάρ σφιν ἀπήχθετο Ἴλιος ἱρὴ
 καὶ Πρίαμος καὶ λαὸς ἐϋμμελίῳ Πριάμοιο.

ὥς δ' ὅτ' ἐν οὐρανῷ ἄστρο φαεινὴν ἀμφὶ σελήνην 555
 φαίνεται ἀριπρεπέα, ὅτε τ' ἐπλετο νήνεμος αἰθήρ·
 ἔκ τ' ἔφανε πᾶσαι σκοπιαί καὶ πρόωνες ἄκροι
 καὶ νάπαι· οὐρανόθεν δ' ἄρ' ὑπερράγη ἄσπετος αἰθήρ,
 πάντα δὲ φείδεται ἄστρο, γέγηθε δέ τε φρένα ποιμήν·
 τόσσα μεσηγὺ νεῶν ἡδὲ Ξάνθοιο ῥοάων 560
 Τρώων καίωντων πυρὰ φαίνετο Φιλιόθι πρό.
 χίλι' ἄρ' ἐν πεδίῳ πυρὰ καίετο, παρ δὲ ῥεκάστῳ
 ἦατο πεντήκοντα σέλαι πυρὸς αἰθομένοιο.
 ἵπποι δὲ κρὶ λευκὸν ἐρεπτόμενοι καὶ ὀλύρας,
 ἑσταότες παρ' ὄχεσφιν, εὐθρονον ἡῶα μίμνον. 565

563 εἶατο

565 ἡῶ

ΙΛΙΑΔΟΣ Ι.

Ὡς οἱ μὲν Τρῶες φυλακὰς ἔχον· αὐτὰρ Ἀχαιοὺς
θεσπεσίη ἔχε φύζα, φόβου κρυόεντος ἑταίρη,
πένθει δ' ἀτλήτῳ βεβολήατο πάντες ἄριστοι.
ὥς δ' ἄνεμοι δύο πόντον ὀρίνετον ἰχθυόεντα,
Βορέης καὶ Ζέφυρος, τῷ τε Θρήκηθεν ἄητον,
ἐλθόντ' ἐξαπίνης· ἄμυδις δέ τε κῦμα κελαινὸν
κορθύεται, πολλὸν δὲ παρέξ ἄλα φῦκος ἔχευεν·
ὥς ἐδαΐζετο θυμὸς ἐνὶ στήθεσσιν Ἀχαιῶν.

5

Ἀτρεΐδης δ' ἄχεϊ μεγάλῳ βεβολημένος ἦτορ
φοίταε κηρύκεσσι λιγυφθόγγοισι κελεύων
κλήδην εἰς ἀγορὴν κικλησκέμεν ἄνδρα ἑκάαστον
μὴ δὲ βοᾶν· αὐτὸς δὲ μετὰ πρῶτοισι πονεῖτο.
ἶζον δ' εἰν ἀγορῇ τετιηότες· ἂν δ' Ἀγαμέμνων
ἵστατο δάκρυ χέων ὥς τε κρήνη μελάνυδρος,
ἥ τε κατ' αἰγίλιπος πέτρης δνοφερὸν χέει ὕδωρ·
ὥς ὁ βαρὺ στενάχων φέπε' Ἀργεῖοισι μετηύδα·

10

15

“ὦ φίλοι Ἀργεῖων ἡγήτορες ἠδὲ μέδοντες,
Ζεὺς με μέγα Κρονίδης ἀάτη ἐνέδησε βαρεῖη
σχέτλιος, ὃς τότε μὲν μοι ὑπέσχετο καὶ κατένευσε
Γίλιον ἐκπέρσαντ' εὐτείχεον ἀπονέεσθαι,

20

νῦν δὲ κακὴν ἀπάτην βουλευσατο, καί με κελεύει
 δυσκλέε' Ἄργος ἰκέσθαι, ἐπεὶ πολὺν ὤλεσα λαόν.
 οὕτω που Διὶ μέλλει ὑπερμενείϊ φίλον εἶναι,
 ὃς δὴ πολλάων πολίων κατέλυσε κάρηνα
 ἥδ' ἔτι καὶ λύσει· τοῦ γὰρ κράτος ἐστὶ μέγιστον. 25
 ἀλλ' ἄγεθ', ὥς ἂν ἐγὼ φείπω, πειθώμεθα πάντες·
 φεύγωμεν σὺν νηυσὶ φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν·
 οὐ γὰρ ἔτι Τροίην αἵρήσομεν εὐρυάγυιαν."

ὥς ἔφαθ', οἱ δ' ἄρα πάντες ἀκὴν ἐγένοντο σιωπῇ.
 δρῆν δ' ἄνεω ἦσαν τετιηότες υἱες Ἀχαιῶν· 30
 ὁψὲ δὲ δὴ μετέφειπε βοὴν ἀγαθὸς Διομήδης·

"Ἄτρεΐδῃ, σοὶ πρῶτα μαχήσομαι ἀφραδέοντι,
 ἢ θέμις ἐστί, φάναξ, ἀγορῇ· σὺ δὲ μή τι χολωθῆς·
 ἀλκὴν μὲν μοι πρῶτον ὀνειδίσας ἐν Δαναοῖσι,
 φὰς ἔμεν ἀπτόλεμον καὶ ἀνάλκιδα· ταῦτα δὲ πάντα 35
 φίσας' Ἀργεῖων ἡμὲν νέοι ἠδὲ γέροντες.

σοὶ δὲ διάνδιχα δῶκε Κρόνου παῖς ἀγκυλομήτεω·
 σκῆπτρῳ μὲν τοι δῶκε τετιμῆσθαι περὶ πάντων,
 ἀλκὴν δ' οὐ τοι δῶκεν, ὃ τε κράτος ἐστὶ μέγιστον.
 δαιμόνι', οὕτω που μάλα φέλπεαι υἱας Ἀχαιῶν 40
 ἀπτολέμους τ' ἔμεναι καὶ ἀνάλκιδας, ὥς ἀγορεύεις·
 εἰ δέ τοι αὐτῷ θυμὸς ἐπέσσυται ὥς τε νέεσθαι,
 ἔρχεο· πάρ τοι ὁδός, νῆες δέ τοι ἄγχι θαλάσσης
 ἐστᾶσ', αἷ τοι ἔποντο Μυκῆνηθεν μάλα πολλαί.
 ἀλλ' ἄλλοι μενέουσι κάρη κομάοντες Ἀχαιοί, 45
 εἰς ὃ κέ περ Τροίην διαπέρσομεν· εἰ δὲ καὶ αὐτοὶ
 φευγόντων σὺν νηυσὶ φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν·
 νῶι δ', ἐγὼ Σθένελός τε, μαχησόμεθ', εἰς ὃ κε τέκμωρ
 Φιλίου εὐρώμεν· σὺν γὰρ θεῷ εἰλήλουθμεν."

ὥς ἔφαθ', οἱ δ' ἄρα πάντες ἐπείαχον υἱες Ἀχαιῶν, 50
 μῦθον ἀγασσάμενοι Διομήδεος ἵπποδάμοιο.
 τοῖσι δ' ἀνιστάμενος μετεφώνεεν ἵππότα Νέστωρ·

“Τυδεΐδῃ, πέρι μὲν πολέμῳ ἔνι καρτερός ἐσσι,
 καὶ βουλῇ μετὰ πάντας ὁμήλικας ἔπλε’ ἄριστος.
 οὐ τίς τοι τὸν μῦθον ὀνόσσεται, ὅσσοι Ἀχαιοί, 55
 οὐδὲ πάλιν φερέει· ἀτὰρ οὐ τέλος ἵκεο μύθων.
 ἦ μὲν καὶ νέος ἐσσί, ἐμὸς δέ κε καὶ πάϊς εἴης
 ὀπλότατος γενεῇφιν· ἀτὰρ πεπνυμένα βάζεις·
 [Ἀργείων βασιλῆας, ἐπεὶ κατὰ μοῖραν ἔειπες].
 ἀλλ’ ἄγ’ ἐγών, ὃς σείο γεραίτερος εὐχομαι εἶναι, 60
 ἐκφείπω καὶ πάντα διίξομαι· οὐδέ κέ τίς μοι
 μῦθον ἀτιμήσει, οὐδὲ κρείων Ἀγαμέμνων.
 ἀφρήτωρ ἀθέμιστος ἀφέστιός ἐστιν ἐκεῖνος,
 ὃς πολέμου ἔραται ἐπιδημίου κρυόεντος.
 ἀλλ’ ἦ τοι νῦν μὲν πειθώμεθα νυκτὶ μελαίνῃ 65
 δόρπα τ’ ἐφοπλισόμεσθα· φυλακτῆρες δὲ ῥέκαστοι
 λεξάσθων παρὰ τάφρον ὀρυκτὴν τείχεος ἐκτός.
 κούροισιν μὲν ταῦτ’ ἐπιτέλλομαι· αὐτὰρ ἔπειτα,
 Ἀτρεΐδῃ, σὺ μὲν ἄρχε· σὺ γὰρ βασιλεύτατός ἐσσι.
 δαίνυ δαῖτα γέρουσι· φέροικέ τοι, οὐ τοι ἀφεικές· 70
 πλείαί τοι φοίνου κλισίαι, τὸν νῆες Ἀχαιῶν
 ἡμάτια Θρήκηθεν ἐπ’ εὐρέα πόντον ἄγουσι·
 πᾶσά τοί ἐσθ’ ὑποδεξίῃ, πολέσιν δὲ φανάσσεις.
 πολλῶν δ’ ἀγρομένων τῷ πείσεαι, ὃς κεν ἀρίστην
 βουλὴν βουλεύσῃ· μάλα δὲ χρεὼ πάντας Ἀχαιοὺς 75
 ἐσθλῆς καὶ πυκινῆς, ὅτι δήιοι ἐγγύθι νηῶν
 καίουσιν πυρὰ πολλά· τίς ἂν τάδε γηθήσειε;
 νύξ δ’ ἥδ’ ἡὲ διαρραίσει στρατὸν ἡὲ σαώσει.”
 ὥς ἔφαθ’, οἱ δ’ ἄρα τοῦ μάλα μὲν κλύον ἥδ’ ἐπίθοντο.
 ἐκ δὲ φυλακτῆρες σὺν τεύχεσιν ἐσσεύοντο 80
 ἀμφί τε Νεστορίδην Θρασυμήδεα, ποιμένα λαῶν,
 ἥδ’ ἀμφ’ Ἀσκάλαφον καὶ Ἰάλμενον, υἱας Ἄρῃος,
 ἀμφί τε Μηριόνην Ἀφαρῆά τε Δηίπυρόν τε

54 ἔπλεν

61 ἐξείπω

63 ἀνέστιος

64 ἐπιδημίου ὀκρυόεντος

73 πολέσιν γὰρ vel πολέεσσι δ’

ἦδ' ἀμφὶ Κρεΐοντος υἱόν, Λυκομήδεα δῖον.
 ἔπτ' ἔσαν ἡγεμόνες φυλάκων, ἑκατὸν δὲ ῥεκάστω 85
 κοῦροι ἅμα στείχον, δολίχ' ἔγχεα χερσὶν ἔχοντες.
 καδ δὲ μέσον τάφρου καὶ τείχεος ἴζον ἰόντες.
 ἔνθα δὲ πῦρ κήαντο, τίθεντο δὲ δόρπα ῥεκάστοι.

Ἀτρεΐδης δὲ γέροντας ἀολλέας ἦγεν Ἀχαιῶν
 εἰς κλισίην, παρὰ δέ σφι τίθει μενοφεικέα δαῖτα. 90
 οἱ δ' ἐπ' ὀνείαθ' ἐτοῖμα προκείμενα χεῖρας ἱαλλον.
 αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἔντο,
 τοῖς ὁ γέρων πάμπρωτος ὑφαινέμεν ἤρχετο μῆτιν,
 Νέστωρ, οὗ καὶ πρόσθεν ἀρίστη φαίνετο βουλή.
 ὃ σφιν ἐν φρονέων ἀγορήσατο καὶ μετέφειπεν. 95

“Ἀτρεΐδῃ κύδιστε, φάναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνον,
 ἐν σοὶ μὲν λήξω, σέο δ' ἄρξομαι, οὐνεκα πολλῶν
 λαῶν ἐσσι φάναξ, καὶ τοι Ζεὺς ἐγγυάλιξε
 σκῆπτρόν τ' ἠδὲ θέμιστας, ἵνα σφίσι βουλευῆσθα.
 τῷ σε χρὴ πέρι μὲν φάσθαι ρέπος ἦδ' ἐπακοῦσαι, 100
 κρηῆναι δὲ καὶ ἄλλῳ, ὅτ' ἂν τινα θυμὸς ἀνώγῃ
 φειπεῖν εἰς ἀγαθόν· σέο δ' ἔξεται ὅττι κεν ἄρχῃ.
 αὐτὰρ ἐγὼ φερέω ὥς μοι δοκεῖ εἶναι ἄριστα.
 οὐ γάρ τις νόον ἄλλος ἀμείνονα τοῦδε νοήσῃ,
 οἶον ἐγὼ νοέω, ἡμὲν πάλαι ἦδ' ἔτι καὶ νῦν, 105
 ἐξ ἔτι τοῦ, ὅτε, διογενές, Βρισηίδα κούρην
 χωρόμενου Ἀχιλλῆος ἔβης κλισίῃθεν ἀπούρας
 οὐ τι καθ' ἡμέτερόν γε νόον. μάλα γάρ τοι ἐγὼ γε
 πόλλ' ἀπεμυθεόμην· σὺ δὲ σῶ μεγαλήτορι θυμῷ
 ρείξας ἄνδρα φέριστον, ὃν ἀθάνατοί περ ἔτισαν, 110
 ἠτίμησας· ἐλὼν γὰρ ἔχεις γέρας. ἀλλ' ἔτι καὶ νῦν
 φραζώμεσθ', ὥς κέν μιν ἀρεσσάμενοι πεπίθωμεν
 δώροισιν τ' ἀγανοῖσι ρέπεσσί τε μελιχίοισι.”

τὸν δ' αὖτε προσέφειπε φάναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων·
 “ὦ γέρον, οὐ τι ψεῦδος ἐμὰς ἀάτας κατέλεξας. 115

ἀασάμην, οὐδ' αὐτὸς ἀναίνομαι. ἀντί νυ πολλῶν
 λαῶν ἐστὶν ἀνὴρ, ὃν τε Ζεὺς κῆρι φιλήσῃ,
 ὥς νῦν τοῦτον ἔτισε, δάμασσε δὲ λαὸν Ἀχαιῶν.
 ἀλλ' ἐπεὶ ἀασάμην φρεσὶ λευγαλέησι πιθήσας,
 ἀψ' ἐθέλω ἀρέσαι δόμεναί τ' ἀπερείσι' ἄποινα. 120
 ὑμῖν δ' ἐν πάντεσσι περικλυτὰ δῶρ' ὀνομήνω·
 ἑπτ' ἀπύρους τρίποδας, δέκα δὲ χρυσοῖο τάλαντα,
 αἶθωνας δὲ λέβητας ἐφείκοσι, δώδεκα δ' ἵππους
 πηγοὺς ἀθλοφόρους, οἳ ἀέθλια ποσσὶν ἄρουντο.
 οὐ κεν ἀλήιος εἴη ἀνὴρ, ὃ τόσσα γένοιτο, 125
 οὐδέ κεν ἀκτῆμων ἐριτίμοιο χρυσοῖο,
 ὅσσα μοι ἠνεύκοντο ἀέθλια μώνυχες ἵπποι·
 δώσω δ' ἑπτὰ γυναῖκας ἀμύμονα φέργα ριδυίας,
 Λεσβίδας, ἅς, ὅτε Λέσβον εὐκτιμένην ἔλεν αὐτός,
 ἐξελόμην, αἱ κάλλε' ἐνίκων φύλα γυναικῶν. 130
 τὰς μὲν ῥοι δώσω, μετὰ δ' ἔσσεται ἣν τότε ἀπηύρων,
 κούρη Βρισηῖος· ἐπὶ δὲ μέγαν ὄρκον ὁμοῦμαι
 μή ποτε ῥῆς εὐνῆς ἐπιβήμεναι ἠδὲ μιγῆναι,
 ἢ θέμις ἀνθρώπων πέλει, ἀνδρῶν ἠδὲ γυναικῶν.
 ταῦτα μὲν αὐτίκα πάντα παρέσσεται· εἰ δέ κεν αὖτε 135
 φάστυ μέγα Πριάμοιο θεοὶ δώωσ' ἀλαπάξαι,
 νῆα ῥάλις χρυσοῦ καὶ χαλκοῦ νηυσάσθω
 εἰσελθόν, ὅτε κεν δατεώμεθα ληίδ' Ἀχαιοί,
 Τρωιάδας δὲ γυναῖκας ἐφείκοσιν αὐτὸς ἐλέσθω,
 αἶ κε μετ' Ἀργεῖην Ἑλένην κάλλισται ἔωσιν. 140
 εἰ δέ κεν Ἀργὸς ἰκοίμεθ' Ἀχαιικόν, οὐθαρ ἀρούρης,
 γαμβρός κέν μοι ἔοι· τίσω δέ ῥε ρῖσον Ὀρέστη,
 ὅς μοι τηλύγετος τρέφεται θαλίῃ ἐνὶ πολλῇ.
 τρεῖς δέ μοι εἰσι θύγατρες ἐνὶ μεγάρῳ εὐπῆκτω,
 Χρυσόθεμις καὶ Λαοδίκη καὶ Γιφιφάναςσα· 145
 τάων ἣν κ' ἐθέλῃσι φίλην ἀνέφεδνον ἀγέσθω

128 ἔργ' εἰδυίας

137 χαλκοῦ

130 κάλλει

142 μιν ἴσον

133 τῆς

146 ἀνάεδνον

πρὸς φοῖκον Πηλῆος· ἐγὼ δ' ἐπὶ μείλια δώσω
πολλὰ μάλ', ὅσσ' οὐ πῶ τις ἐφῆ ἐπέδωκε θυγατρί.
ἐπτά δέ 'φοι δώσω ἐν ναιόμενα πτολίεθρα,
Καρδαμύλην Ἐνόπην τε καὶ Ἴρην ποιήεσσαν 150
Φηράς τε Ζαθείας ἠδ' Ἀνθειαν βαθύλειμον
καλήν τ' Αἴπειαν καὶ Πήδασον ἀμπελόεσσαν.
πᾶσαι δ' ἐγγὺς ἁλός, νέαται Πύλου ἡμαθόεντος·
ἐν δ' ἄνδρες ναίουσι πολύρρηνες πολυβούται,
οἳ κέ 'φε δωτίνησι θεὸν ὥς τιμήσουσι 155
καὶ 'φοι ὑπὸ σκῆπτρῳ λιπαρὰς τελέουσι θέμιστας
ταῦτά κέ 'φοι τελέσαιμι μεταλλήξαντι χόλοιο.
δμηθήτω—Ἀφίδης τοι ἀμείλιχος ἠδ' ἀδάμαστος·
τοῦνεκα καὶ τε βροτοῖσι θεῶν ἔχθιστος ἀπάντων—
καὶ μοι ὑποστήτω, ὅσσον βασιλεύτερός εἰμι 160
ἠδ' ὅσσον γενεῇ προγενέστερος εὐχομαι εἶναι.”

τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα Γερήνιος ἱππότα Νέστωρ·
“Ἀτρεΐδῃ κύδιστε, φάναξ ἀνδρῶν Ἀγάμεμνον,
δῶρα μὲν οὐκέτ' ὄνοστα διδοῖς Ἀχιλῇι φάνακτι·
ἀλλ' ἄγετε κλητοὺς ὀτρύνομεν, οἳ κε τάχιστα 165
ἔλθωσ' ἐς κλισίην Πηληιάδα' Ἀχιλῆος.
εἰ δ' ἄγε, τοὺς ἂν ἐγὼν ἐπιόψομαι, οἳ δὲ πιθέσθων.
Φοῖνιξ μὲν πρῶτιστα διίφιλος ἡγησάσθω,
αὐτὰρ ἔπειτ' Αἴας τε μέγας καὶ δῖος Ὀδυσσεύς·
κηρύκων δ' Ὀδῖος τε καὶ Εὐρυβάτης ἅμ' ἐπέσθων. 170
φέρτε δὲ χερσὶν ὕδωρ εὐφημῆσαί τε κέλεσθε,
ὄφρα Διὶ Κρονίδῃ ἀρησόμεθ', αἶ κ' ἐλεήσῃ.”

ὥς φάτο, τοῖσι δὲ πᾶσι φεραδότα μῦθον ἔφειπεν.
αὐτίκα κήρυκες μὲν ὕδωρ ἐπὶ χεῖρας ἔχευαν,
κοῦροι δὲ κρητῆρας ἐπεστέψαντο ποτοῖο, 175
νώμησαν δ' ἄρα πᾶσιν ἐπαρξάμενοι δεπάεσσιν.
αὐτὰρ ἐπεὶ σπείσαν τε πῖον θ' ὅσον ἤθελε θυμός,
ὠρμῶντ' ἐκ κλισίης Ἀγαμέμνονος Ἀτρεΐδαο.

τοῖσι δὲ πόλλ' ἐπέτελλε Γερήνιος ἱππότα Νέστωρ
 δεινδύλλων ἐς ἕκαστον, Ὀδυσσῇ δὲ μάλιστα, 180
 πειρᾶν, ὥς πεπίθοιεν ἀμύμονα Πηλεΐωνα.

τὼ δὲ βάτην παρὰ θῖνα πολυφλοίσβοιο θαλάσσης,
 πολλὰ μάλ' εὐχομένω γαιηόχῳ ἐννοσιγαίῳ
 ῥηιδίως πεπιθεῖν μεγάλας φρένας Αἰακίδαο.

Μυρμιδόνων δ' ἐπὶ τε κλισίας καὶ νῆας ἰκέσθην, 185
 τὸν δ' εὖρον φρένα τερπόμενον φόρμιγγι λιγείῃ,
 καλῇ δαιδαλέῃ, ἐπὶ δ' ἀργύρεον ζυγὸν ἦεν·

τὴν ἄρετ' ἐξ ἐνάρων, πόλιν Ἡετίωνος ὀλέσσας·
 τῇ ὅ γε θυμὸν ἔτερπεν, ἄειδε δ' ἄρα κλέε' ἀνδρῶν.

Πάτροκλος δέ ῥοι οἶος ἐναντίος ἦστο σιωπῇ, 190
 δέγμενος Αἰακίδην, ὅποτε λήξειεν αἰείδων.

τὼ δὲ βάτην προτέρω, ἠγείτο δὲ δῖος Ὀδυσσεύς,
 στὰν δὲ πρόσθ' αὐτοῖο· ταφῶν δ' ἀνόρουσεν Ἀχιλλεύς
 αὐτῇ σὺν φόρμιγγι, λιπὼν ἔδος ἔνθα θάασσεν.

ὥς δ' αὖτως Πάτροκλος, ἐπεὶ ρίψε φῶτας, ἀνέστη. 195
 τὼ καὶ δεικνύμενος προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·

“χαίρετον· ἦ φίλοι ἄνδρες ἰκάνετον—ἦ τι μάλα χρεώ—
 οἷ μοι σκυζομένῳ περ Ἀχαιῶν φίλτάτῳ ἐστόν.”

ὥς ἄρα φωνήσας προτέρω ἄγε δῖος Ἀχιλλεύς·
 εἶσεν δ' ἐν κλισμοῖσι τάπησί τε πορφυρέοισιν· 200

αἶψα δὲ Πάτροκλον προσεφώνεεν ἐγγὺς ἑόντα·

“μείζονα δὴ κρητῆρα, Μενoitίου υἱέ, καθίστα·
 ζωρότερον δὲ κέραιε, δέπας δ' ἐντυνε ῥεκάστω·
 οἱ γὰρ φίλτατοι ἄνδρες ἐμῷ ὑπέασι μελάθρῳ.”

ὥς φάτο, Πάτροκλος δὲ φίλῳ ἐπεπείθεθ' ἑταίρῳ. 205

αὐτὰρ ὅ γε κρέϊον μέγα κάββαλεν ἐν πυρὸς αὐγῇ,

ἐν δ' ἄρα νῶτον ἔθηκ' ὄϊος καὶ πίονος αἰγός,

ἐν δὲ συὸς σιάλοιο ῥάχιν τεθαλυῖαν ἀλοιφῇ.

τῷ δ' ἔχεν Αὐτομέδων, τάμνεν δ' ἄρα δῖος Ἀχιλλεύς.

καὶ τὰ μὲν εὖ μίστυλλε καὶ ἀμφ' ὀβελοῖσιν ἔπειρε, 210

πῦρ δὲ Μενoitιάδης δαΐεν μέγα, φισόθεος φῶς.
 αὐτὰρ ἐπεὶ κατὰ πῦρ ἐκάη καὶ φλόξ ἐμαράνθη,
 ἀνθρακιὴν στορέσας ὀβελοὺς ἐφύπερθε τάνυσσε,
 πάσσε δ' ἄλὸς θεΐοιο, κρατευτάων ἀπαείρας.
 αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ' ὥπτησε καὶ εἰν ἐλεοῖσιν ἔχευε, 215
 Πάτροκλος μὲν σῖτον ἐλὼν ἐπένειμε τραπέζῃ
 καλοῖσ' ἐν κανέοισιν, ἀτὰρ κρέα νεῖμεν Ἀχιλλεύς.
 αὐτὸς δ' ἀντίον ἴζεν Ὀδυσσῆος θεΐοιο
 τοίχου τοῦ ἐτέροιο, θεοῖσι δὲ θῦσαι ἀνώγει
 Πάτροκλον, ἔξον ἐταῖρον· ὁ δ' ἐν πυρὶ βάλλε θυηλάς. 220
 οἱ δ' ἐπ' ὀνείαθ' ἐτοῖμα προκείμενα χεῖρας ἱαλλον.
 αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἔντο,
 νεῦσ' Αἴας Φοῖνικι. νόησε δὲ δῖος Ὀδυσσεύς,
 πλησάμενος δ' οἴνοιο δέπας δείδεκτ' Ἀχιλλῆα·
 “χαῖρ', Ἀχιλεῦ· δαιτὸς μὲν ἐφίσσης οὐκ ἐπιδευὲς 225
 ἡμὲν ἐνὶ κλισίῃ Ἀγαμέμνονος Ἀτρεΐδαο
 ἡδὲ καὶ ἐνθάδε νῦν· πάρα γὰρ μενοφεικέα πολλὰ
 δαίνυσθ'· ἀλλ' οὐ δαιτὸς ἐπήρατα φέργα μέμηλεν,
 ἀλλὰ λίην μέγα πῆμα, διοτρεφές, εἰσοράοντες
 δέδριμεν· ἐν δοιῇ δὲ σαωθέμεν ἢ ἀπολέσθαι 230
 νῆας εὖσσέλμους, εἰ μὴ σύ γε δύσεαι ἀλκὴν.
 ἐγγὺς γὰρ νηῶν καὶ τείχεος αὖλιν ἔθεντο
 Τρῶες ὑπέρθυμοι τηλεκλεῖτοί τ' ἐπίκουροι
 κηάμενοι πυρὰ πολλὰ κατὰ στρατόν, οὐδ' ἔτι φασὶ
 σχήσεσθ', ἀλλ' ἐν νηυσὶ μελαίνησιν πεσέεσθαι. 235
 Ζεὺς δέ σφι Κρονίδης ἐνδέξια σήματα φαίνων
 ἀστράπτει· Ἔκτωρ δὲ μέγα σθένει βλεμεαίνων
 μαίνεται ἐκπάγλως πίσυνος Δίῃ, οὐδ' ἔτι τίει
 ἀνέρας οὐδὲ θεοὺς· κρατερὴ δὲ ἔφε λύσσα δέδυκεν.
 ἀράεται δὲ τάχιστα φανήμεναι ἧοα δῖαν· 240
 στεῦται γὰρ νηῶν ἀποκοψέμεν ἄκρα κόρυμβα

225 ἐπιδευεῖς 228 ἐπηράτου 229 εἰσορόωντες
 230 δείδιμεν—σαωσέμεν 238 οὐδέ τι 240 ἀράται—ἧῶ 241 ἀποκόψειν

αὐτάς τ' ἐμπρήσειν μαλεροῦ πυρός, αὐτὰρ Ἀχαιοὺς
 δηιώσειν παρὰ τῇσιν, ὀρινομένους ὑπὸ καπνοῦ.
 ταῦτ' αἰνῶς δέδφοικα κατὰ φρένα, μή 'φοι ἀπειλὰς
 ἐκτελέσωσι θεοί, ἡμῖν δὲ δὴ αἴσιμον εἶη
 245 φθίσθαι ἐνὶ Τροίῃ, 'φεκάς Ἀργεος ἵπποβότοιο.
 ἀλλ' ἄνα, εἰ μέμονάς γε καὶ ὄψέ περ νῆας Ἀχαιῶν
 τειρομένους ῥύεσθαι ὑπὸ Τρώων ὀρυμαγδοῦ.
 αὐτῷ τοι μετόπισθ' ἄχος ἔσσεται, οὐδ' ἔτι μῆχος
 ῥεχθέντος κακοῦ ἔστ' ἄκος εὐρέμεν· ἀλλὰ πολὺ πρὶν 250
 φράζε' ὅπως Δαναοῖσιν ἀλεξήσεις κακὸν ἡμαρ.
 ὦ πέπον, ἦ μὲν σοί γε πατὴρ ἐπετέλλετο Πηλεὺς
 ἡματι τῷ, ὅτε σ' ἐκ Φθίης Ἀγαμέμνονι πέμπε·
 'τέκνον ἐμόν, κάρτος μὲν Ἀθηναίῃ τε καὶ Ἥρῃ
 δώσουσ', αἶ κ' ἐθέλωσι, σὺ δὲ μεγαλήτορα θυμὸν 255
 ἴσχειν ἐν στήθεσσι· φιλοφροσύνη γὰρ ἀμείνων·
 ληγέμεναι δ' ἔριδος κακομηχάνου, ὅφρα σε μᾶλλον
 τίωσ' Ἀργεῖων ἡμὲν νέοι ἠδὲ γέροντες.
 ὥς ἐπέτελλ' ὁ γέρων, σὺ δὲ λήθεται. ἀλλ' ἔτι καὶ νῦν
 παύε', ἕα δὲ χόλον θυμαλγέα· σοὶ δ' Ἀγαμέμνων 260
 ἄξια δῶρα δίδωσι μεταλλήξαντι χόλοιο.
 εἰ δέ, σὺ μὲν μέ' ἄκουσον, ἐγὼ δέ κέ τοι καταλέξω,
 ὅσσα τοι ἐν κλισίῃσιν ὑπέσχετο δῶρ' Ἀγαμέμνων·
 ἑπτ' ἀπύρους τρίποδας, δέκα δὲ χρυσοῖο τάλαντα,
 αἶθωνας δὲ λέβητας ἐφείκοσι, δώδεκα δ' ἵππους 265
 πηγούς ἀθλοφόρους, οἱ ἀέθλια ποσσὶν ἄρουντο.
 οὐ κεν ἀλήιος εἶη ἀνὴρ, ὃ τόσσα γένοιτο,
 οὐδέ κεν ἀκτῆμων ἐριτίμοιο χρυσοῖο,
 ὅσ' Ἀγαμέμνονος ἵπποι ἀέθλια ποσσὶν ἄρουντο.
 δώσει δ' ἑπτὰ γυναῖκας, ἀμύμονα φέργα ριδυίας, 270
 Λεσβίδας, ἅς, ὅτε Λέσβον εὐκτιμένην ἔλες αὐτός,
 ἐξέλεθ', αἰ τότε κάλλε' ἐνίκων φύλα γυναικῶν.

244 δείδοικα

248 ἐρύεσθαι

249 οὐδέ τι

250 εὐρεῖν

251 φράζευ

262 μεν

272 κάλλει

τὰς μὲν τοι δώσει, μετὰ δ' ἔσσεται ἣν τότ' ἀπηύρα
 κούρη Βρισηῆος· ἐπὶ δὲ μέγαν ὄρκον ὀμείται
 μή ποτε ῥῆς εὐνῆς ἐπιβήμεναι ἥδ' ἐμιγῆναι, 275
 ἢ θέμις ἐστί, φάναξ, ἢ τ' ἀνδρῶν ἢ τε γυναικῶν.
 ταῦτα μὲν αὐτίκα πάντα παρέσσεται· εἰ δέ κεν αὖτε
 φάστυ μέγα Πριάμοιο θεοὶ δώωσ' ἀλαπάξαι,
 νῆα ῥάλις χρυσοῦ καὶ χαλκοῦ νηήσασθαι
 εἰσελθών, ὅτε κεν δατεώμεθα ληίδ' Ἀχαιοί, 280
 Τρωιάδας δὲ γυναῖκας ἐφείκοσιν αὐτὸς ἐλέσθαι,
 αἳ κε μετ' Ἀργεῖην Ἑλένην κάλλισται ἔωσιν.
 εἰ δέ κεν Ἄργος ἰκοίμεθ' Ἀχαιικόν, οὐθαρ ἀρούρης,
 γαμβρός κεν ῥοι ἔοις· τίσει δέ σε φίσον Ὀρέστη,
 ὅς ῥοι τηλύγετος τρέφεται θαλίῃ ἐνὶ πολλῇ. 285
 τρεῖς δέ ῥοί εἰσι θύγατρες ἐνὶ μεγάρῳ εὐπῆκτῳ,
 Χρυσόθεμις καὶ Λαοδίκη καὶ Φιφιδάνασσα·
 τάων ἦν κ' ἐθέλησθα φίλην ἀνέφεδνον ἄγεσθαι
 πρὸς ροῖκον Πηλῆος· ὁ δ' αὖτ' ἐπὶ μείλια δώσει
 πολλὰ μάλ', ὅσσ' οὐ πώ τις ἐφῆ ἐπέδωκε θυγατρί. 290
 ἐπτά δέ τοι δώσει εὐναιόμενα πτολίεθρα,
 Καρδαμύλην Ἐνόπην τε καὶ Ἴρην ποιήεσσαν
 Φηράς τε Ζαθείας ἥδ' Ἀνθειαν βαθύλειμον
 καλήν τ' Αἴπειαν καὶ Πήδασον ἀμπελόεσσαν.
 πᾶσαι δ' ἐγγυὲς ἁλός, νέαται Πύλου ἡμαθόεντος· 295
 ἐν δ' ἄνδρες ναίουσι πολύρρηνες πολυβούται,
 οἳ κέ σε δωτίνῃσι θεὸν ὥς τιμήσουσι
 καί τοι ὑπὸ σκῆπτρῳ λιπαρὰς τελέουσι θέμιστας.
 ταῦτά κέ τοι τελέσειε μεταλλήξαντι χόλοιο·
 εἰ δέ τοι Ἀτρεΐδης μὲν ἀπήχθετο κηρόθι μάλλον, 300
 αὐτὸς καὶ τοῦ δῶρα, σὺ δ' ἄλλους περ Παναχαιοὺς
 τειρομένους ἐλέαιρε κατὰ στρατόν, οἳ σε θεὸν ὥς
 τίσουσ'· ἦ γάρ κέ σφι μάλα μέγα κῦδος ἄροιο.
 νῦν γάρ χ' Ἐκτορ' ἔλοισ, ἐπεὶ ἂν μάλα τοι σχεδὸν ἔλθοι

λύσσαν ἔχων ὀλοήν, ἐπεὶ οὐ τινά φησιν ὁμοῖον 305
 ῥοῖ ἔμεναι Δαναῶν, οὓς ἐνθάδε νῆες ἔνεικαν.”

τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς.
 “διογενὲς Λαερτιάδη, πολυμήχαν' Ὀδυσσεύ,
 χρὴ μὲν δὴ τὸν μῦθον ἀπηλεγέως ἀποφειπεῖν,
 ἧ περ δὴ κρανέω τε καὶ ὥς τετελεσμένον ἔσται, 310
 ὥς μή μοι τρύζητε παρήμενοι ἄλλοθεν ἄλλος.

ἐχθρὸς γάρ μοι κείνος ὁμῶς Ἀφίδαο πύλησιν,
 ὅς χ' ἕτερον μὲν κεύθη ἐνὶ φρεσίν, ἄλλο δὲ φείπη.
 αὐτὰρ ἐγὼ φερέω ὥς μοι δοκεῖ εἶναι ἄριστα·
 οὔτ' ἐμέ γ' Ἀτρεΐδην Ἀγαμέμνονα πεισέμεν οἶω 315
 οὔτ' ἄλλους Δαναούς, ἐπεὶ οὐκ ἄρα τις χάρις ἦεν
 μάρνασθαι δηίοισιν ἐπ' ἀνδράσι νωλεμές αἰεὶ.
 φύσιν μοῖρα μένουντι, καὶ εἰ μάλα τις πολεμίζει·
 ἐν δὲ ἰῇ τιμῇ ἡμὲν κακὸς ἡδὲ καὶ ἐσθλός.

[κάτθαν' ὁμῶς ὅ τ' ἀεργὸς ἀνὴρ ὅ τε πολλὰ ἐοργῶς.] 320
 οὔδέ τί μοι περίκειται, ἐπεὶ πάθον ἄλγεα θυμῷ,
 αἰεὶ ἐμὴν ψυχὴν παραβαλλόμενος πολεμίζειν.

ὥς δ' ὄρνις ἀπτῆσι νεοσσοῖσι προφέρησι
 μάστακ', ἐπεὶ κε λάβησι, κακῶς δ' ἄρα ῥοι πέλει αὐτῇ,
 ὥς καὶ ἐγὼ πολλὰς μὲν αὖπνους νύκτας ἴαυον, 325

ἥματα δ' αἵματόεντα διέπρησσον πολεμίζων
 ἀνδράσι μαρνάμενος ὀάρων ἔνεκα σφετεράων.
 δώδεκα δὴ σὺν νηυσὶ πόλις ἀλάπαξ' ἀνθρώπων,
 πεζὸς δ' ἑνδεκά φημι κατὰ Τροίην ἐρίβωλον·
 τάων ἐκ πασέων κειμήλια πολλὰ καὶ ἐσθλὰ 330

ἐξελόμην, καὶ πάντα φέρων Ἀγαμέμνονι δόσκον
 Ἀτρεΐδῃ· ὁ δ' ὅπισθε μένων παρὰ νηυσὶ θοῇσι
 δεξάμενος διὰ παῦρα δασάσκετο, πολλὰ δ' ἔχεσκεν·
 ἄλλα δ' ἀριστήεσσι δίδου γέρα καὶ βασιλεῦσι.
 τοῖσι μὲν ἔμπεδα κεῖται, ἐμεῦ δ' ἀπὸ μούνου Ἀχαιῶν 335
 εἴλετ', ἔχει δ' ἄλοχον θυμαρέα· τῇ παριαύων

τερπέσθω. τί δὲ δεῖ πολεμιζέμεναι Τρώεσσιν
 Ἀργείους; τί δὲ λαὸν ἀνήγαγεν ἐνθάδ' ἀγείρας
 Ἀτρείδης; ἢ οὐχ' Ἑλένης ἔνεκ' ἡϋκόμοιο;
 ἢ μούνοι φιλέουσ' ἀλόχους μερόπων ἀνθρώπων 340
 Ἀτρείδαι; ἐπεὶ ὅς τις ἀνὴρ ἀγαθὸς καὶ ἐχέφρων,
 ἔφην αὐτοῦ φιλέει καὶ κήδεται, ὥς καὶ ἐγὼ τὴν
 ἐκ θυμοῦ φίλεον δουρικτητὴν περ εὐόσαν.
 νῦν δ' ἐπεὶ ἐκ χειρῶν γέρας εἴλετο καί μ' ἀπάτησε,
 μή μεο πειραέτω ἐν φειδότος· οὐδέ με πεισει. 345
 ἀλλ', Ὀδυσεῦ, σὺν σοί τε καὶ ἄλλοισιν βασιλεῦσι
 φραζέσθω νήεσσιν ἀλεξέμεναι δῆιον πῦρ.
 ἢ μὲν δὴ μάλα πολλὰ πονήσατο νόσφιν ἐμείο,
 καὶ δὴ τεῖχος ἔδειμε καὶ ἤλασε τάφρον ἐπ' αὐτῷ
 εὐρέϊαν μεγάλην, ἐν δὲ σκόλοπας κατέπηξεν· 350
 ἀλλ' οὐδ' ὥς δύναται σθένος Ἑκτορος ἀνδροφόνοιο
 ἴσχειν. ὄφρα δ' ἐγὼ μετ' Ἀχαιοῖσιν πολέμιζον,
 οὐκ ἐθέλεσκε μάχην ἀπὸ τείχεος ὀρνύμεν Ἑκτωρ,
 ἀλλ' ὅσον ἐς Σκαιάς τε πύλας καὶ φηγὸν ἵκανε·
 ἐνθα ποτ' οἶον ἔμιμνε, μόγισ δέ με' ἐκφυγεν ὀρμήν. 355
 νῦν δ', ἐπεὶ οὐκ ἐθέλω πολεμιζέμεν Ἑκτορι δίῳ,
 αὐριον ἱρὰ Διὶ ῥέξας καὶ πᾶσι θεοῖσι,
 νηήσας ἐν νῆας, ἐπεὶ χ' ἄλαδε προφερύσσω,
 ὄψεαι, αἶ κ' ἐθέλησθα καὶ αἶ κέν τοι τὰ μεμήλη,
 ἦρι μάλ' Ἑλλήσποντον ἐπ' ἰχθυόεντα πλεούσας 360
 νῆας ἐμάς, ἐν δ' ἄνδρας ἐρεσσέμεναι μεμαῶτας·
 εἰ δέ κ' εὐπλοῖήν δώῃ κλυτὸς ἐννοσίγαιος,
 ἡματί κε τριτάτῳ Φθίην ἐρίβωλον ἰκοίμην.
 ἔστι δέ μοι μάλα πολλὰ, τὰ κάλλιπον ἐνθάδε φέρρων·
 ἄλλον δ' ἐνθένδε χρυσὸν καὶ χαλκὸν ἐρυθρὸν 365
 ἠδὲ γυναῖκας εὐζώνους πολιόν τε σίδηρον
 ἄξομαι, ἄσσ' ἔλαχόν γε· γέρας δέ μοι, ὅς περ ἔδωκεν,

342 τὴν αὐτοῦ

358 ἐπὴν

345 μεν πειράτω

362 κεν εὐπ.

355 μεν

αὐτὶς ἐφυβρίζων ἔλετο κρείων Ἀγαμέμνων
 Ἀτρεΐδης. τῷ πάντ' ἀγορευέμεν, ὥς ἐπιτέλλω,
 ἀμφιδόν, ὅφρα καὶ ἄλλοι ἐπισκύζονται Ἀχαιοί, 370
 εἴ τινα που Δαναῶν ἔτι φέλπεται ἐξαπατήσιν,
 αἰὲν ἀναιδείην ἐπιφειμένος· οὐδ' ἂν ἐμοί γε
 τετλαίῃ κύνεός περ ἐὼν εἰς ὧπα φιδέσθαι·
 οὐδέ τί 'φοι βουλὰς συμφράσσομαι, οὐδέ μὲν ἔργον·
 ἐκ γὰρ δὴ μ' ἀπάτησε καὶ ἤλιτεν· οὐδ' ἂν ἔτ' αὐτὶς 375
 ἐξαπάφοιτο φέπεσσι· 'φάλις δέ 'φοι. ἀλλὰ 'φέκηλος
 φερρέτω· ἐκ γάρ 'φοι φρένας εἴλετο μητίετα Ζεύς.
 ἐχθρὰ δέ μοι τοῦ δῶρα, τίω δέ μιν ἐν καρὸς αἴσῃ.
 οὐδ' εἴ μοι δεκάκις καὶ φεικοσάκις τόσα δοίῃ,
 ὅσσα τέ 'φοι νῦν ἐστί, καὶ εἴ ποθεν ἄλλα γένοιτο, 380
 ἢδ' ὅσ' ἐς Ὀρχομενὸν ποτινίσσεται, ἢδ' ὅσα Θήβας
 Αἰγυπτίας, ὅθι πλεῖστα δόμοισ' ἐν κτήματα κεῖται,
 αἴ θ' ἐκατόμπυλοί εἰσι, διηκόσιοι δ' ἂν' ἐκάστας
 ἀνέρες ἐξοιχνεῦσι σὺν ἵπποισιν καὶ ὄχεσφιν·
 οὐδ' εἴ μοι τόσα δοίῃ ὅσα ψάμαθός τε κόνις τε, 385
 οὐδέ κεν ὧς ἔτι θυμὸν ἐμὸν πείσει' Ἀγαμέμνων,
 πρὶν γ' ἀπὸ πᾶσαν ἐμοὶ δόμεναι θυμαλγέα λώβην.
 κούρην δ' οὐ γαμέω Ἀγαμέμνονος Ἀτρεΐδαο,
 οὐδ' εἰ χρυσεῖῃ Ἀφροδίτῃ κάλλος ἐρίζοι,
 φέργα δ' Ἀθηναίῃ γλαυκώπιδι φισοφαρίζοι· 390
 οὐδέ μιν ὧς γαμέω· ὁ δ' Ἀχαιῶν ἄλλον ἐλέσθω,
 ὅς τις 'φοῖ τ' ἐπέοικε καὶ ὃς βασιλεύτερός ἐστιν.
 εἰ γάρ κέν με σαῶσι θεοὶ καὶ φοίκαδ' ἴκωμαι,
 Πηλεὺς θήν μοι ἔπειτα γυναῖκά γε μάσσεται αὐτός·
 πολλαὶ Ἀχαιίδες εἰσὶν ἂν' Ἑλλάδα τε Φθίην τε, 395
 κοῦραι ἀριστήων, οἳ τε πτολίεθρα ῥύονται·
 τάων ἦν κ' ἐθέλωμι, φίλην ποιήσομ' ἄκοιτιν.
 ἔνθα δέ μοι μάλα πολλὸν ἐπέσσυτο θυμὸς ἀγῆνωρ
 γήμαντα μνηστὴν ἄλοχον, φεφικυῖαν ἄκοιτιν,
 376 ἐξαπάφοιτ' ἐπέεσσι 379 τε καὶ 386 πείσει 393 ἦν γὰρ δὴ—σάωσι etc.

κτήμασι τέρπεσθαι, τὰ γέρων ἐκτήσατο Πηλεύς· 400
 οὐ γὰρ ἐμοὶ ψυχῆς ἀντάξιον οὐδ' ὅσα φασὶ
 Γίλιον ἐκτῆσθαι, εὐ ναιόμενον πτολίεθρον,
 τὸ πρὶν ἐπ' εἰρήνης, πρὶν ἐλθέμεν νῆας Ἀχαιῶν,
 οὐδ' ὅσα λάϊνος οὐδὸς ἀφήτορος ἐντὸς ἐφέρει, 405
 Φοῖβου Ἀπόλλωνος, Πυθοῖ ἐνὶ πετρηέσση.
 ληιστοὶ μὲν γάρ τε βόες καὶ φίφια μῆλα,
 κτητοὶ δὲ τρίποδες τε καὶ ἵππων ξανθὰ κάρηνα·
 ἀνδρὸς δὲ ψυχὴ πάλιν ἐλθέμεν οὔτε λείσθη
 οὔθ' ἐλετή, ἐπεὶ ἄρ κεν ἀμείψεται ἔρκος ὀδόντων.
 μήτηρ γάρ τέ μέ φησι θεά, Θέτις ἀργυρόπεζα, 410
 διχθαδίας κῆρας φερέμεν θανάτοιο τέλοσδε.
 εἰ μὲν κ' αὖθι μένων Τρώων πόλιν ἀμφιμάχωμαι,
 ὦλετο μὲν μοι νόστος, ἀτὰρ κλέος ἄφθιτον ἔσται·
 εἰ δέ κε φοίκαδ' ἴκωμαι ἐφὴν ἐς πατρίδα γαῖαν, 415
 ὦλετό μοι κλέος ἐσθλόν, ἐπὶ δφρηρὸν δέ μοι αἰὼν
 ἔσσεται, οὐδέ κέ μ' ὦκα τέλος θανάτοιο κιχείη.
 καὶ δ' ἂν τοῖς ἄλλοισιν ἐγὼ παραμυθησαίμην
 φοίκαδ' ἀποπλείειν, ἐπεὶ οὐκέτι δήετε τέκμωρ
 Γιλίου αἰπεινῆς· μάλα γάρ ῥέθεν εὐρύροπα Ζεὺς
 χεῖρα ἐφὴν ὑπερέσχε, τεθαρσήκασι δὲ λαοί. 420
 ἀλλ' ὑμεῖς μὲν ἰόντες ἀριστήεσσιν Ἀχαιῶν
 ἀγγελίην ἀπόφασθε—τὸ γὰρ γέρας ἐστὶ γερόντων—
 ὄφρ' ἄλλην φράζωνται ἐνὶ φρεσὶ μῆτιν ἀμείνω,
 ἥ κέ σφιν νῆας τε σαρπηδοὶ καὶ λαὸν Ἀχαιῶν
 νηυσὶν ἐπι γλαφυρῇσ', ἐπεὶ οὐ σφισιν ἦδε γ' ἐτοίμη, 425
 ἦν νῦν ἐφράσαντο ἐμεῖ' ἀπομνηνίσαντος.
 Φοῖνιξ δ' αὖθι παρ' ἄμμι μένων κατακοιμηθήτω,
 ὄφρα μοι ἐν νήεσσι φίλην ἐς πατρίδ' ἔπηται
 αὔριον, αἶ κ' ἐθέλησιν· ἀνάγκη δ' οὐ τί μιν ἄξω."
 ὥς ἔφαθ', οἳ δ' ἄρα πάντες ἀκὴν ἐγένοντο σιωπῇ 430

403, 408 ἐλθεῖν

414 ἴκωμαι vel ἴκωμι φίλην

424 σόη etc.

426 ἐμεῦ

429 ἦν ἐθέλησιν

μῦθον ἀγασσάμενοι· μάλα γὰρ κρατερῶς ἀπέφειπεν.
ὄψ' ἐ δὲ δὴ μετέφειπε γέρων ἵππηλάτα Φοῖνιξ
δάκρυ ἀναπρήσας· περὶ γὰρ δρῖε νηυσὶν Ἀχαιῶν·

“ εἰ μὲν δὴ νόστον γε μετὰ φρεσί, φαίδιμ' Ἀχιλλεῦ,
βάλλεαι, οὐδ' ἔτι πάμπαν ἀμύνειν νηυσὶ θοῇσι 435
πῦρ ἐθέλεις ἀφίδηλον, ἐπεὶ χόλος ἔμπεσε θυμῷ,
πῶς ἂν ἔπειτ' ἀπὸ σείο, φίλον τέκος, αὖθι λιποίμην
οἶος; σοὶ δέ μ' ἔπεμπε γέρων ἵππηλάτα Πηλεὺς
ἥματι τῷ, ὅτε σ' ἐκ Φθίης Ἀγαμέμνονι πέμπε
νήπιον, οὐ πω φειδόθ' ὁμοίου πτολέμοιο 440
οὐδ' ἀγορέων, ἵνα τ' ἄνδρες ἀριπρεπέες τελέθουσι.
τοῦνεκά με προέηκε διδασκόμεναι τάδε πάντα,
μύθων τε ῥητῆρ' ἔμεναι πρηκτῆρά τε φέργων.
ὥς ἂν ἔπειτ' ἀπὸ σείο, φίλον τέκος, οὐκ ἐθέλοιμι
λείπεσθ', οὐδ' εἰ κέν μοι ὑποσταίῃ θεὸς αὐτός, 445
γῆρας ἀποξύσας θήσειν νέον ἡβᾶοντα,
οἶον ὅτε πρῶτον λίπον Ἑλλάδα καλλιγύναικα,
φεύγων νείκεα πατρὸς Ἀμύντορος Ὀρμενίδαο,
ὅς μοι παλλακίδος περιχώσατο καλλικόμοιο,
τὴν αὐτὸς φιλέεσκεν, ἀτιμάζεσκε δ' ἄκοιτιν, 450
μητέρ' ἐμήν· ἢ δ' αἰὲν ἐμὲ λισσέσκετο γούνων
παλλακίδι προμιγῆναι, ἵν' ἐχθήρειε γέροντα.
τῇ πιθόμην καὶ ἔρεξα· πατὴρ δ' ἐμὸς αὐτίκ' οἷσθεις
πολλὰ κατηράετο, στυγεράς δ' ἐπεκέκλετ' Ἑρινῦς,
μή ποτε γούνασι φοῖσιν ἐφέσσεσθαι φίλον υἱὸν 455
ἐξ ἐμέθεν γεγαῶτα—θεοὶ δ' ἐτέλειον ἐπαράς,
Ζεὺς τε καταχθόνιος καὶ ἐπαινὴ Περσεφόνη—
[τὸν μὲν ἐγὼ βούλευσα κατακτάμεν ὀξείῃ χαλκῷ·
ἀλλὰ τις ἀθανάτων παῦσεν χόλον, ὅς μ' ἐνὶ θυμῷ
δήμου θῆκε φάτιν καὶ ὀνείδεα πόλλ' ἀνθρώπων, 460
ὥς μὴ πατροφόνος μετ' Ἀχαιοῖσιν καλεοίμην.]

440 ὁμοίου πτολέμοιο

454 κατηράτο

446 ἡβῶντα

459 ὅς ῥ', ὅς γ'

ἔνθ' ἐμοὶ οὐκέτι πάμπαν ἐρητύετ' ἐν φρεσὶ θυμὸς
 πατρὸς χωομένοιο κατὰ μέγαρα στροφάεσθαι.
 ἦ μὲν πολλὰ φέται καὶ ἀνεψιοὶ ἀμφὶς ἑόντες
 αὐτοῦ λισσόμενοι κατερήτουν ἐν μεγάροισι, 465
 πολλὰ δὲ φίφια μῆλα καὶ εἰλίποδας ἑλίκας βοῦς
 ἔσφαζον, πολλοὶ δὲ σύες θαλέθοντες ἀλοιφῇ
 εὐόμενοι τανύοντο διὰ φλογὸς Ἡφαίστοιο,
 πολλὸν δ' ἐκ κεράμων μέθυ πίνετο τοῖο γέροντος.
 ἐννάνυχες δέ μοι ἀμφ' αὐτῷ παρὰ νύκτας ἱαυον· 470
 οἱ μὲν ἀμειβόμενοι φυλακὰς ἔχον, οὐδέ ποτ' ἔσβη
 πῦρ, ἕτερον μὲν ὑπ' αἰθούσῃ εὐερκέος αὐλῆς,
 ἄλλο δ' ἐνὶ προδόμῳ, πρόσθεν θαλάμοιο θυράων.
 ἀλλ' ὅτε δὴ δεκάτῃ μοι ἐπήλυθε νύξ ἐρεβεννή,
 καὶ τότε ἐγὼ θαλάμοιο θύρας πυκινῶς ἀραρυίας 475
 ῥήξας ἐξῆλθον, καὶ ὑπέρθορον ἐρκίον αὐλῆς
 ῥεῖα, λαθὼν φύλακας τ' ἄνδρας δμῳάς τε γυναῖκας.
 φεῦγον ἔπειτ' ἀπάνευθε δι' Ἑλλάδος εὐρυχόροιο,
 Φθίην δ' ἐξικόμην ἐριβώλακα, μητέρα μῆλων,
 ἐς Πηλῆα φάναχθ'· ὁ δέ με πρόφρων ὑπέδεκτο, 480
 καί με φίλησ' ὥς εἴ τε πατὴρ ἑὸν παῖδα φιλήσῃ
 μοῦνον τηλύγετον πολλοῖσιν ἐπὶ κτεάτεσσι,
 καί μ' ἀφνειὸν ἔθηκε, πολὺν δέ μοι ὥπασε λαόν·
 ναῖον δ' ἐσχατιὴν Φθίης, Δολόπεσσι φανάσσων.
 καί σε τοσοῦτον ἔθηκα, θεοῖς ἐπιφείκελ' Ἀχιλλεῦ, 485
 ἐκ θυμοῦ φιλέων, ἐπεὶ οὐκ ἐθέλεσκες ἅμ' ἄλλῳ
 οὔτ' ἐς δαῖτ' ἵεναι οὔτ' ἐν μεγάροισι πάσασθαι,
 πρὶν γ' ὅτε δὴ σ' ἐπ' ἐμοῖσιν ἐγὼ γούνεσσι καθίσσας
 ὄψου τ' ἄσαιμι προταμῶν καὶ φοῖνον ἐπισχών.—
 πολλάκι μοι κατέδευσας ἐπὶ στήθεσσι χιτῶνα 490
 φοῖνου ἀποβλύζων ἐν νηπιέῃ ἀλεγεινῇ.—
 ὥς ἐπὶ σοὶ μάλα πολλὰ πάθον καὶ πολλὰ μόγησα,
 τὰ φρονέων, ὃ μοι οὐ τι θεοὶ γόνον ἐξετέλειον

ἐξ ἐμέ· ἀλλὰ σὲ παῖδα, θεοῖσ' ἐπιφείκελ' Ἀχιλλεῦ,
 ποιέομην, ἵνα μοί ποτ' ἀφεικέα λαιγὸν ἀμύνης. 495
 ἀλλ', Ἀχιλεῦ, δάμασον θυμὸν μέγαν· οὐδέ τί σε χρὴ
 νηλεὲς ἦτορ ἔχειν· στρεπτοὶ δέ τε καὶ θεοὶ αὐτοί,
 τῶν περ καὶ μείζων ἀρετὴ τιμὴ τε βίη τε,
 καὶ μὲν τοὺς θυέεσσι καὶ εὐχολῆσ' ἀγανῆσι
 λαιβῇ τε κνίσῃ τε παρατροπάουσ' ἄνθρωποι 500
 λισσόμενοι, ὅτε κέν τις ὑπερβῇ καὶ ἀμάρτη.
 καὶ γάρ τε Λιταί εἰσι Διὸς κούραι μεγάλοιο,
 χωλαί τε ῥυσαί τε παραβλῶπές τ' ὀφθαλμῶ,
 αἳ ῥά τε καὶ μετόπισθ' Ἀάτης ἀλέγουσι κιούσαι.
 ἥ δ' Ἀάτη σθεναρὴ τε καὶ ἀρτίπος, οὐνεκα πάσας 505
 πολλὸν ὑπεκπροθέει, φθάνει δέ τε πᾶσαν ἐπ' αἶαν
 βλάπτουσ' ἀνθρώπους· αἳ δ' ἐξακέονται ὀπίσσω.
 ὃς μὲν τ' αἰδέσεται κούρας Διὸς ἄσσον ἰούσας,
 τὸν δὲ μέγ' ὦνησαν καὶ τ' ἔκλυον εὐχομένοιο·
 ὃς δέ κ' ἀνήνηται καὶ τε στερεῶς ἀποφείπη, 510
 λίσσονται δ' ἄρα ταί γε Δία Κρονίωνα κιούσαι
 τῷ Ἀάτην ἅμ' ἔπεσθαι, ἵνα βλαφθεὶς ἀποτίσῃ.
 ἀλλ', Ἀχιλεῦ, πόρε καὶ σὺ Διὸς κούρησιν ἔπεσθαι
 τιμὴν, ἥ τ' ἄλλων περ ἐπιγνάμπτει νόον ἐσθλῶν.
 εἰ μὲν γὰρ μὴ δῶρα φέροι, τὰ δ' ὀπισθ' ὀνομάζοι 515
 Ἀτρεΐδης, ἀλλ' αἰὲν ἐπιζαφελῶς χαλεπαῖνοι,
 οὐκ ἂν ἐγὼ γέ σε μῆνιν ἀπορρίψαντα κελοίμην
 Ἀργεῖοισιν ἀμυνέμεναι, χατέουσί περ ἔμπης·
 νῦν δ' ἅμα τ' αὐτίκα πολλὰ διδοῖ, τὰ δ' ὀπισθεν ὑπέστη,
 ἄνδρας δὲ λίσσεσθαι ἐπιπροέηκεν ἀρίστους 520
 κρινάμενος κατὰ λαὸν Ἀχαικόν, οἳ τε σοὶ αὐτῷ
 φίλτατοι Ἀργεῖων· τῶν μὴ σύ γε μῦθον ἐλέγξης
 μηδὲ πόδας· πρὶν δ' οὔ τι νεμεσσητὸν κεχολῶσθαι.
 οὕτω καὶ τῶν πρόσθεν ἐπευθόμεθα κλέε' ἀνδρῶν

494 ἐμεῦ

505 Ἀτη

495 ποιεύμην

512 Ἀτην

500 παρατροπῶσ'

524 κλέα

504 Ἀτης

ἡρώων, ὅτε κέν τιν' ἐπιζάφελος χόλος ἴκοι·
 525 δωρητοί τε πέλοντο παράρρητοί τε φέπεσσι.
 μέμνημαι τόδε φέργον ἐγὼ πάλαι, οὐ τι νέον γε,
 ὥς ἔεν· ἐν δ' ὑμῖν φερέω πάντεσσι φίλοισι.
 Κουρήτες τ' ἐμάχοντο καὶ Αἰτωλοὶ μενεχάρμαι
 530 ἀμφὶ πόλιν Καλυδῶνα καὶ ἀλλήλους ἐνάριζον,
 Αἰτωλοὶ μὲν ἀμυνόμενοι Καλυδῶνος ἐραννῆς,
 Κουρήτες δὲ διαπραθέεν μεμαῶτες Ἄρηι.
 καὶ γὰρ τοῖσι κακὸν χρυσόθρονος Ἄρτεμις ὤρσε
 χωσαμένη, ὃ ἔφοι οὐ τι θαλύσια γουνῶ ἀλωῆς
 535 Φοινεὺς ἔρξ'· ἄλλοι δὲ θεοὶ δαίνυνθ' ἐκατόμβας,
 οἷη δ' οὐκ ἔρρεξε Διὸς κούρη μέγαλοιο·
 ἢ λάθεται ἢ ἐνόησεν· ἀάσατο δὲ μέγα θυμῶ.
 ἢ δὲ χολωσαμένη, δῖον γένος, ἰοχέαιρα,
 ὤρσεν ἐπὶ χλούνην σὺν ἄγριον ἀργιόδοντα,
 540 ὃς κακὰ πόλλ' ἔρδεσκε φέθων Φοινῆος ἀλωήν·
 πολλὰ δ' ὃ γε προθέλυμνα χαμαὶ βάλε δένδρεα μακρὰ
 αὐτῇσιν ῥίζησι καὶ αὐτοῖς ἄνθεσι μήλων.
 τὸν δ' υἱὸς Φοινῆος ἀπέκτεινεν Μελέαγρος,
 πολλέων ἐκ πολίων θηρήτορας ἄνδρας ἀγείρας
 καὶ κύνας· οὐ μὲν γάρ κε δάμη παύροισι βροτοῖσι·
 545 τόσσος ἔεν, πολλοὺς δὲ πυρῆς ἐπέβησ' ἀλεγεινῆς.
 ἢ δ' ἀμφ' αὐτῶ θῆκε πολὺν κέλαδον καὶ αὐτήν,
 ἀμφὶ σὺς κεφαλῇ καὶ δέρματι λαχυνήεντι,
 Κουρήτων τε μεσηγὺ καὶ Αἰτωλῶν μεγαθύμων.
 ὄφρα μὲν οὖν Μελέαγρος ἀρηίφιλος πολέμιζε,
 550 τόφρα δὲ Κουρήτεσσι κακῶς ἔεν, οὐδὲ δύναντο
 τείχεος ἔκτοσθεν μίμνειν πολέες περ ἑόντες·
 ἀλλ' ὅτε δὴ Μελέαγρον ἔδν χόλος, ὃς τε καὶ ἄλλων
 οἰδάνει ἐν στήθεσσι νόον πύκα περ φρονεόντων,
 ἢ τοι ὁ μητρὶ φίλῃ Ἀλθαίῃ χωόμενος κῆρ
 555

526 τ' ἐπέεσσι

528 ἦν

532 διαπραθέειν

537 ἢ οὐκ ἐνόησεν

546 ἔην

551 ἦν

κεῖτο παρὰ μνηστῇ ἀλόχῳ, καλῇ Κλεοπάτρῃ,
 κούρῃ Μαρπήσσης καλλισφύρου Εὐηνίνης
 Ἰδεώ θ', ὃς κάρτιστος ἐπιχθονίων γένητ' ἀνδρῶν
 τῶν τότε, καὶ ῥα φάνακτος ἐναντίον εἴλετο τόξον
 Φοῖβου Ἀπόλλωνος καλλισφύρου εἵνεκα νύμφης. 560
 τὴν δὲ τότε ἐν μεγάροισι πατὴρ καὶ πότνια μήτηρ
 Ἀλκυόνην καλέεσκον ἐπώνυμον, οὐνεκ' ἄρ' αὐτῆς
 μήτηρ ἀλκυόνης πολυπενθέος οἶτον ἔχουσα
 κλαῖεν, ὃ μιν ἑκάφεργος ἀνῆρπασε Φοῖβος Ἀπόλλων.
 τῇ ὃ γε παρκατέλεκτο χόλον θυμαλγέα πέσσω, 565
 ἐξ ἀρέων μητρὸς κεχολωμένος, ἥ ῥα θεοῖσι
 πόλλ' ἀχέουσ' ἠρᾶτο κασιγνήτοιο φόνοιο,
 πολλὰ δὲ καὶ γαῖαν πολυφόρβην χερσὶν ἀλοία
 κικλήσκουσ' Ἀφίδην καὶ ἐπαινὴν Περσεφόνειαν,
 πρόχυνυ καθεζομένη, δεύοντο δὲ δάκρυσι κόλποι, 570
 παιδὶ δόμεν θάνατον· τῆς δ' ἠεροφοῖτις Ἐρινὺς
 ἔκλυεν ἐξ Ἑρέβεσφιν ἀμείλιχον ἦτορ ἔχουσα·
 τῶν δὲ τάχ' ἀμφὶ πύλας ὄμαδος καὶ δοῦπος ὀρώρει
 πύργων βαλλομένων· τὸν δὲ λίσσοντο γέροντες
 Αἰτωλῶν, πέμπον δὲ θεῶν ἱερῆας ἀρίστους, 575
 ἐξελθεῖν καὶ ἀμῦναι, ὑποσχόμενοι μέγα δῶρον·
 ὁππόθι πιότατον πεδίου Καλυδῶνος ἐραννῆς,
 ἔνθα μιν ἦνωγον τέμενος περικαλλὲς ἐλέσθαι
 πεντηκοντόγυον, τὸ μὲν ἥμισυ φοινοπέδοιο,
 ἥμισυ δὲ ψιλῆς, ἄροσιν πεδίοιο ταμέσθαι. 580
 πολλὰ δέ μιν λιτάνευε γέρων ἱππηλάτα Φοινεὺς
 οὐδοῦ ἐπεμβεβαὼς ὑψηρεφέος θαλάμοιο,
 σείων κολλητὰς σανίδας, γουνούμενος υἱόν·
 πολλὰ δὲ τὸν γε κασίγνηται καὶ πότνια μήτηρ
 ἐλλίσσουθ'· ὃ δὲ μᾶλλον ἀναίνετο· πολλὰ δ' ἑταῖροι, 585
 οἳ ῥοι κεδνότατοι καὶ φίλτατοι ἦσαν ἀπάντων·
 ἀλλ' οὐδ' ὥς τοῦ θυμὸν ἐνὶ στήθεσσιν ἔπειθον,
 πρὶν γ' ὅτε δὴ θάλαμος πύκα βάλλετο, τοὶ δ' ἐπὶ πύργων

βαῖνον Κουρήτες καὶ ἐνέπρηθον μέγα φάστυ.
 καὶ τότε δὴ Μελέαγρον εὖζωνος παράκοιτις 590
 λίσσεται ὀδυρομένη, καὶ ῥοὶ κατέλεξεν ἅπαντα
 κήδε', ὅσ' ἀνθρώποισι πέλει τῶν φάστυ φαλώη·
 ἄνδρας μὲν κτείνουσι, πόλιν δέ τε πῦρ ἀμαθύνει,
 τέκνα δέ τ' ἄλλοι ἄγουσι βαθυζώνους τε γυναῖκας.
 τοῦ δ' ὠρίνετο θυμὸς ἀκούοντος κακὰ φέργα, 595
 βῆ δ' ἰέναι, χροῖ δ' ἔντε' ἐδύσετο παμφανάοντα.
 ὥς ὁ μὲν Αἰτωλοῖσιν ἀπήμυνεν κακὸν ἡμάρ
 φείξας ῥῶ θυμῷ· τῷ δ' οὐκέτι δῶρ' ἐτέλεσσαν
 πολλά τε καὶ χαρίεντα, κακὸν δ' ἡμυνε καὶ αὐτως.
 ἀλλὰ σὺ μή τοι ταῦτα νόει φρεσί, μηδέ σε δαίμων 600
 ἐνταῦθα τρέψειε, φίλος· χαλεπὸν δέ κεν εἴη
 νηυσὶν καιομένησιν ἀμυνέμεν· ἀλλ' ἐπὶ δώρῳ
 ἔρχεο· ρῖσον γάρ σε θεῶ τίσουσιν Ἀχαιοί·
 εἰ δέ κ' ἄτερ δώρων πόλεμον φθισήνορα δύης,
 οὐκέθ' ὁμῶς τιμῆς ἔσεαι πόλεμόν περ ἀλαλκῶν." 605
 τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·
 "Φοῖνιξ, ἄττα γεραιέ, διοτρεφές, οὐ τί με ταύτης
 χρεὼ τιμῆς· φρονέω δὲ τετιμῆσθαι Διὸς αἴσῃ,
 ἢ μ' ἔξει παρὰ νηυσὶ κορωνίσιν, εἰς ὃ κ' αὐτμὴ 610
 ἐν στήθεσσι μένη καί μοι φίλα γούνατ' ὀρώρη.
 ἄλλο δέ τοι φερέω, σὺ δ' ἐνὶ φρεσὶ βάλλεο σῆσι.
 μή μοι σύγχεε θυμὸν ἐνὶ στήθεσσιν ἀχεύων,
 Ἀτρεΐδῃ ἥρωι φέρων χάριν· οὐδέ τί σε χρὴ
 τὸν φιλέειν, ἵνα μή μοι ἀπέχθῃαι φιλέοντι.
 καλὸν τοι σὺν ἐμοὶ τὸν κηδέμεν, ὅς κ' ἐμὲ κήδη. 615
 ρῖσον ἐμοὶ βασίλευε καὶ ἡμισυ μείρεο τιμῆς.
 οὔτοι δ' ἀγγελέουσι, σὺ δ' αὐτόθι λέξεο μίμνων
 εὐνῇ ἐνὶ μαλακῇ· ἅμα δ' ἡοῖ φαινομένηφι
 φρασσόμεθ', ἢ κε νεώμεθ' ἐφ' ἡμέτερ' ἢ κε μένωμεν."
 ἦ, καὶ Πατρόκλῳ ὃ γ' ἐπ' ὀφρύσι νεῦσε σιωπῇ 620

Φοίνικι στορέσαι πυκινὸν λέχος, ὅφρα τάχιστα
ἐκ κλισίης νόστοιο μεδοίατο. τοῖσι δ' ἄρ' Αἴας
ἀντίθεος Τελαμωνιάδης μετὰ μῦθον ἔφειπε·

“διογενὲς Λαερτιάδη, πολυμήχαν' Ὀδυσσεύ,
ἴομεν· οὐ γάρ μοι δοκείει μύθοιο τελευτὴ 625
τῇδ' ἔγ' ὁδῷ κρανέεσθαι· ἀπαγγεῖλαι δὲ τάχιστα
χρὴ μῦθον Δαναοῖσι, καὶ οὐκ ἀγαθὸν περ εἶναι,
οἳ πού νῦν ἔσται ποτιδέγμενοι. αὐτὰρ Ἀχιλλεὺς
ἄγριον ἐν στήθεσσι θέτο μεγάλητορα θυμὸν
σχέτλιος, οὐδὲ μετατρέπεται φιλότητος εἰταίρων 630
τῆς, ἣ μιν παρὰ νηυσὶν ἐτίομεν ἔξοχον ἄλλων,
νηλὴς· καὶ μὲν τίς τε κασιγνήτοιο φονῆος
ποινὴν ἢ ἑοῦ παιδὸς ἐδέξατο τεθνηῶτος·
καὶ ῥ' ὁ μὲν ἐν δήμῳ μένει αὐτόο πόλλ' ἀποτίσας,
τοῦ δ' ἔτ' ἐρητύεται κραδίη καὶ θυμὸς ἀγήνωρ 635
ποινὴν δεξαμένῳ. σοὶ δ' ἄλληκτόν τε κακὸν τε
θυμὸν ἐνὶ στήθεσσι θεοὶ θέσαν εἵνεκα κούρης
οἴης. νῦν δέ τοι ἐπτα παρίσχομεν ἔξοχ' ἀρίστας
ἄλλα τε πόλλ' ἐπὶ τῇσι· σὺ δ' ἴλαον ἔνθεο θυμόν,
αἶδεσσαι δὲ μέλαθρον· ὑπωρόφιοι δέ τοί εἰμεν 640
πληθύος ἐκ Δαναῶν, μέμαμεν δέ τοι ἔξοχον ἄλλων
κῆδιστοί τ' ἔμεναι καὶ φίλτατοι, ὅσσοι Ἀχαιοί.”

τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·
“Αἴαν διογενές, Τελαμώνιε, κοίρανε λαῶν,
πάντα τί μοι κατὰ θυμὸν ἐφείσαο μυθήσασθαι· 645
ἀλλὰ μοι οἰδάνεται κραδίη χόλῳ, ὅππότε ἐκείνων
μνήσομαι, ὥς μ' ἀσύφηλον ἐν Ἀργεῖοισιν ἔρεξεν
Ἀτρεΐδης, ὥς εἴ τιν' ἀτίμητον μετανάστην.
ἀλλ' ὑμεῖς ἔρχεσθε καὶ ἀγγελίην ἀπόφασθε·
οὐ γὰρ πρὶν πολέμοιο μεδήσομαι αἱματόεντος, 650
πρὶν γ' υἱὸν Πριάμοιο δαΐφρονος, Ἴκτορα δῖον,
Μυρμιδόνων ἐπὶ τε κλισίας καὶ νῆας ἰκέσθαι

κτείνοντ' Ἀργεῖους, κατὰ τε σμύξαι πυρὶ νῆας.

ἀμφὶ δέ τοι τῇ ἐμῇ κλισίῃ καὶ νηὶ μελαίνῃ

Ἔκτορα καὶ μεμαῶτα μάχης σχήσεσθαι οἶω." 655

ὥς ἔφαθ', οἱ δὲ ῥέκαστος ἔλων δέπας ἀμφικύπελλον
σπείσαντες παρὰ νῆας ἴσαν πάλιν· ἦρχε δ' Ὀδυσσεύς.

Πάτροκλος δ' ἐτάροισιν ἰδὲ δμῳῇσι κέλευσε

Φοίνικι στορέσαι πυκινὸν λέχος ὅττι τάχιστα.

αἱ δ' ἐπιπειθόμεναι στόρεσαν λέχος ὡς ἐκέλευσε, 660

κώεά τε ῥῆγός τε λίνιοιό τε λεπτὸν ἄωτον.

ἐνθ' ὁ γέρων κατέλεκτο καὶ ἡόα διὰν ἔμιμνεν.

αὐτὰρ Ἀχιλλεὺς εὖδε μυχῶ κλισίης ἐϋπήκτου·

τῷ δ' ἄρα παρκατέλεκτο γυνή, τὴν Λεσβόθεν ἦγε,

Φόρβαντος θυγάτηρ, Διομήδη καλλιπάρης. 665

Πάτροκλος δ' ἐτέρωθεν ἐλέξατο· παρ δ' ἄρα καὶ τῷ

Γίφει ἐϋζωνος, τὴν ῥοι πόρε δῖος Ἀχιλλεὺς

Σκῦρον ἔλων αἰπείαν, Ἐνυῆος πτολίεθρον.

οἱ δ' ὅτε δὴ κλισίῃσιν ἐν Ἀτρεΐδαο γένοντο,

τοὺς μὲν ἄρα χρυσεόισι κυπέλλοισ' υἷες Ἀχαιῶν 670

δειδέχατ' ἄλλοθεν ἄλλος ἀνασταδὸν ἔκ τ' ἐρέοντο·

πρῶτος δ' ἐξερέεινε φάναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων·

“φείπ' ἄγε μ', ὦ πολύαιν' Ὀδυσσεῦ, μέγα κῦδος Ἀχαιῶν,

ἦ ῥ' ἐθέλει νήεσσιν ἀλεξέμεναι δήιον πῦρ,

ἦ ἀπέφειπε, χόλος δ' ἔτ' ἔχει μεγαλήτορα θυμόν;" 675

τὸν δ' αὖτε προσέφειπε πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς·

“Ἀτρεΐδῃ κύδιστε, φάναξ ἀνδρῶν Ἀγάμεμνον,

κεῖνός γ' οὐκ ἐθέλει σβέσσαι χόλον, ἀλλ' ἔτι μᾶλλον

πιμπλάνεται μένεος, σὲ δ' ἀναίνεται ἡδὲ σὰ δῶρα.

αὐτόν σε φράζεσθαι ἐν Ἀργεῖοισιν ἄνωγεν, 680

ὅππως κεν νῆάς τε σαοῖς καὶ λαὸν Ἀχαιῶν·

αὐτὸς δ' ἠπείλησεν ἅμ' ἡοῖ φαινομένηφι

νῆας ἐϋστέλμους ἅλαδ' ἐλξέμεν ἀμφιφελίσσας.

καὶ δ' ἂν τοῖς ἄλλοισιν ἔφη παραμυθήσασθαι

φοίκαδ' ἀποπλείειν, ἐπεὶ οὐκέτι δήετε τέκμωρ 685
 Φιλίου αἰπεινῆς· μάλα γὰρ ἔθεν εὐρύφοπα Ζεὺς
 χεῖρα ἔφην ὑπερέσχε, τεθαρσήκασι δὲ λαοί.

ὥς ἔφατ'· εἰσὶ καὶ οἶδε τάδ' εἰπέμεν, οἳ μοι ἔποντο,
 Αἴας καὶ κήρυκε δύω, πεπνυμένω ἄμφω.

Φοῖνιξ δ' αὖθ' ὁ γέρων κατελέξατο· ὥς γὰρ ἀνώγει, 690
 ὄφρα ἔροι ἐν νήεσσι φίλην ἐς πατρίδ' ἔπεται
 αὐρίον, αἳ κ' ἐθέλῃσιν· ἀνάγκη δ' οὐ τί μιν ἄξει."

ὥς ἔφαθ', οἳ δ' ἄρα πάντες ἀκὴν ἐγένοντο σιωπῇ
 μῦθον ἀγασσάμενοι· μάλα γὰρ κρατερῶς ἀγόρευσε.
 δρῆν δ' ἄνεω ἦσαν τετιηότες υἱες Ἀχαιῶν· 695

ὄψε δὲ δὴ μετέφειπε βοὴν ἀγαθὸς Διομήδης·

“Ἀτρεΐδῃ κύδιστε, φάναξ ἀνδρῶν Ἀγάμεμνον,
 μηδ' ὄφελος λίσσεσθαι ἀμύμονα Πηλεΐωνα,
 μυρία δῶρα διδούς· ὁ δ' ἀγῆνωρ ἐστὶ καὶ ἄλλως.
 νῦν αὖ μιν πολὺ μᾶλλον ἀγνηορίῃσιν ἐνῆκας. 700

ἀλλ' ἢ τοι κεῖνον μὲν ἐάσομεν, ἢ κεν ἴησιν
 ἢ κε μένη· τότε δ' αὖτε μαχήσεται, ὁππότε κέν μιν
 θυμὸς ἐνὶ στήθεσσιν ἀνώγῃ καὶ θεὸς ὄρσῃ.

ἀλλ' ἄγεθ', ὥς ἂν ἐγὼ φείπω, πειθώμεθα πάντες·
 νῦν μὲν κοιμήσασθε τεταρπόμενοι φίλον ἦτορ 705
 σίτου καὶ φοῖνοιο· τὸ γὰρ μένος ἐστὶ καὶ ἀλκή·
 αὐτὰρ ἐπεὶ κε φανῇ καλὴ ῥοδοδάκτυλος ἠώς,
 καρπαλίμως πρὸ νεῶν ἐχέμεν λαόν τε καὶ ἵππους
 ὀτρύνων, καὶ δ' αὐτὸς ἐνὶ πρώτοισι μάχεσθαι."

ὥς ἔφαθ', οἳ δ' ἄρα πάντες ἐπήνησαν βασιλῆες, 710
 μῦθον ἀγασσάμενοι Διομήδεος ἵπποδάμοιο.
 καὶ τότε δὴ σπείσαντες ἔβαν κλισίηνδε ἑκάστος,
 ἔνθα δὲ κοιμήσαντο καὶ ὕπνου δῶρον ἔλουντο.

ΙΛΙΑΔΟΣ Κ.

Ἄλλοι μὲν παρὰ νηυσὶν ἀριστῆες Παναχαιῶν
εὖδον παννύχιοι, μαλακῶ δεδμημένοι ὕπνῳ·
ἀλλ' οὐκ Ἀτρεΐδην Ἀγαμέμνονα, ποιμένα λαῶν,
ὕπνος ἔχε γλυκερὸς πολλὰ φρεσὶν ὀρμαίνοντα.
ὥς δ' ὅτ' ἂν ἀστράπτῃ πόσις Ἥρης ἡϊκόμοιο, 5
τεύχων ἢ πολὺν ὄμβρον ἀθέσφατον ἢ χάλαζαν
ἢ νιφετόν, ὅτε πέρ τε χιῶν ἐπάλυνεν ἀρούρας,
ἢ ποθι πτολέμοιο μέγα στόμα πευκεδανοῖο,
ὥς πυκὶν' ἐν στήθεσσι νειοσπενάχιζ' Ἀγαμέμνων
νειόθεν ἐκ κραδίης, τρομέοντο δέ ῥοι φρένες ἐντός. 10
ἢ τοι ὅτ' ἐς πεδίου τὸ Τρωικὸν ἀθρήσειε,
θαύμαζεν πυρὰ πολλά, τὰ καίετο Φιλιόθι πρό,
αὐλῶν συρίγγων τ' ἐνοπὴν ὁμαδὸν τ' ἀνθρώπων.
αὐτὰρ ὅτ' ἐς νῆας τε φίδοι καὶ λαὸν Ἀχαιῶν,
πολλὰς ἐκ κεφαλῆς προθελύμνους ἔλκετο χαίτας 15
ὑψόθ' εἰσὶν Δίί, μέγα δ' ἔστενε κυδάλιμον κῆρ.
ἦδε δέ ῥοι κατὰ θυμὸν ἀρίστη φαίνεται βουλή,
Νέστορ' ἐπὶ πρῶτον Νηλήϊον ἐλθέμεν ἀνδρῶν,
εἴ τινα ῥοι σὺν μῆτιν ἀμύμονα τεκτῆναιτο,
ἢ τις ἀλεξίκακος πᾶσιν Δαναοῖσι γένοιτο. 20
ὀρθωθείς δ' ἐνδυνε περὶ στήθεσσι χιτῶνα,

ποσσι δ' ὑπὸ λιπαροῖσιν ἐδήσατο καλὰ πέδιλα,
ἀμφὶ δ' ἔπειτα δαφοινὸν ἐφέσσατο δέρμα λέοντος,
αἶθωνος μεγάλοιο ποδηνεκές· εἴλετο δ' ἔγχος.

ὥς δ' αὐτως Μενέλαον ἔχε τρόμος, οὐδὲ γὰρ αὐτῷ 25
ὑπνος ἐπὶ βλεφάροισιν ἐφίζανε, μή τι πάθοιεν
Ἀργεῖοι, τοὶ δὴ ῥέθεν εἵνεκα πουλὺν ἐφ' ὑγρὴν
ἤλυθον ἐς Τροίην, πόλεμον θρασὺν ὀρμαίνοντες.
παρδαλέη μὲν πρῶτα μετάφρενον εὐρὺ κάλυψε
ποικίλῃ, αὐτὰρ ἐπὶ στεφάνῃν κεφαλῇφιν αἰείρας 30
θήκατο χαλκείην, δόρυ δ' εἴλετο χειρὶ παχείῃ.
βῆ δ' ἴμεν ἀνστήσων ῥὸν ἀδελφεόν, ὃς μέγα πάντων
Ἀργείων ἐφάνασσε, θεὸς δ' ὥς τίετο δῆμῳ.

τὸν δ' εὖρ' ἀμφ' ὥμοισι τιθήμενον ἔντεα καλὰ
νῆι πάρα πρυμνῇ· τῷ δ' ἀσπάσιος γένετ' ἐλθών. 35
τὸν πρότερος προσέφειπε βοὴν ἀγαθὸς Μενέλαος·

“τίφθ' οὕτως, ἡθεῖε, κορύσσεαι; ἢ τιν' ἐταίρων
ὀτρυνέεις Τρώεσσιν ἐπὶ σκοπόν; ἀλλὰ μάλ' αἰνῶς
δέδφια, μὴ οὐ τίς τοι ὑπόσχηται τόδε φέργον,
ἄνδρας δυσμενέας σκοπιαζέμεν οἷος ἐπελθὼν 40
νύκτα δι' ἀμβροσίην· μάλα τις θρασυκάρδιος ἔσται.”

τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη κρείων Ἀγαμέμνων·
“χρεὼ βουλῆς ἐμὲ καὶ σέ, διοτρεφὲς ὦ Μενέλαε,
κερδαλέης, ἢ τις κεν ἐρύσσεται ἡδὲ σαώσκει
Ἀργεῖους καὶ νῆας, ἐπεὶ Διὸς ἐτράπετο φρήν. 45
Ἑκτορέοισ' ἄρα μᾶλλον ἐπὶ φρένα θῆχ' ἱεροῖσιν·
οὐ γάρ πω φιδόμην οὐδὲ κλύον αὐδήσαντος,
ἄνδρ' ἓνα τοσσάδε μέρμερ' ἐπ' ἡματι μητίσασθαι,
ὅσσ' Ἑκτωρ ἔρρεξε διίφιλος νῆας Ἀχαιῶν,
αὐτως, οὔτε θεᾶς υἱὸς φίλος οὔτε θεοῖο. 50

φέργα δ' ἔρεξ' ὅσα φημὶ μελησέμεν Ἀργεῖοισι
δφρηθά τε καὶ δολιχόν· τόσα γὰρ κακὰ μήσατ' Ἀχαιοὺς.
ἀλλ' ἴθι νῦν, Αἴαντα καὶ Ἰδομενῆα κάλεσσον

ρίμφα θέων παρὰ νῆας· ἐγὼ δ' ἐπὶ Νέστορα δῖον
εἶμι, καὶ ὀτρυνέω ἀνστήμεναι, αἳ κ' ἐθέλησιν 55
ἔλθειν ἐς φυλάκων ἱερὸν τέλος ἡδ' ἐπιτεῖλαι.

κείνου γάρ κε μάλιστα πιθοίατο· τοῖο γὰρ υἱὸς
σημαίνει φυλάκεσσι καὶ Ἰδομενῆος ὀπάων
Μηριόνης· τοῖσιν γὰρ ἐπετράπομέν γε μάλιστα.”

τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα βοὴν ἀγαθὸς Μενέλαος· 60
“πῶς γάρ μοι μύθῳ ἐπιτέλλεαι ἡδὲ κελεύεις;
αὖθι μένω μετὰ τοῖσι, δεδεγμένος εἰς ὃ κεν ἔλθῃς,
ἢ ἐθέω μετὰ σ' αὖτις, ἐπεὶ κ' ἐὺ τοῖς ἐπιτείλω;”

τὸν δ' αὖτε προσέφειπε φάναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων·
“αὖθι μένειν, μή πως ἀβροτάξομεν ἀλλήλοιιν 65
ἐρχομένῳ· πολλαὶ γὰρ ἀνὰ στρατὸν εἰσι κέλευθοι.
φθέγγεο δ' ἢ κεν ἴησθα, καὶ ἐγρήγορθαι ἄνωχθι,
πατρόθεν ἐκ γενεῆς ὀνομάζων ἄνδρα ἑκάστον,
πάντας κυδαίνων· μηδὲ μεγαλίζεο θυμῷ,
ἀλλὰ καὶ αὐτοί περ πονεώμεθα· ὧδέ που ἄμμι 70
Ζεὺς ἐπὶ γιγνομένοισιν ἴει κακότητα βαρεῖαν.”

ὥς φειπὼν ἀπέπεμπεν ἀδελφεόν, εὖ ἐπιτείλας.
αὐτὰρ ὁ βῆ ῥ' ἰέναι μετὰ Νέστορα, ποιμένα λαῶν·
τὸν δ' εὖρεν παρά τε κλισίῃ καὶ νηὶ μελαίνῃ
εὐνῇ ἐνὶ μαλακῇ· παρὰ δ' ἔντεα ποικίλ' ἔκειτο, 75
ἀσπίς καὶ δύο δοῦρε φαεινὴ τε τρυφάλεια.
παρ δὲ ζωστήρ κείμετο παναίολος, ᾧ ῥ' ὁ γεραιὸς
ζώννυθ', ὅτ' ἐς πόλεμον φθισήνορα θωρήσσοιτο
λαὸν ἄγων, ἐπεὶ οὐ μὲν ἐπέτρεπε γήραϊ λυγρῷ.
ὀρθωθείς δ' ἄρ' ἐπ' ἀγκῶνος, κεφαλὴν ἐπαείρας, 80
Ἀτρεΐδην προσέφειπε καὶ ἐξερεείνετο μύθῳ·

“τίς δ' οὗτος κατὰ νῆας ἀνὰ στρατὸν ἔρχεαι οἶος
νύκτα δι' ὀρφναίην, ὅτε θ' εὐδουσι βροτοὶ ἄλλοι,
ἢ ἐτιν' οὐρήων διζήμενος ἢ τιν' ἐταίρων;

φθέγγεο, μηδ' ἀκέων ἐπ' ἔμ' ἔρχεο· τίπτε δέ σε χρεώ;" 85
 τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα φάναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων·
 “ὦ Νέστορ Νηληιάδη, μέγα κῦδος Ἀχαιῶν,
 γνῶσσαι Ἀτρεΐδην Ἀγαμέμνονα, τὸν περὶ πάντων
 Ζεὺς ἐνέηκε πόνοισι διαμπερές, εἰς ὃ κ' αὖτμή
 ἐν στήθεσσι μένη καί μοι φίλα γούνατ' ὀρώρη. 90
 πλάζομαι ὦδ', ἐπεὶ οὐ μοι ἐπ' ὄμμασι ῥήδυμος ὕπνος
 ἰζάνει, ἀλλὰ μέλει πόλεμος καὶ κήδε' Ἀχαιῶν.
 αἰνῶς γὰρ Δαναῶν περιδέδφια, οὐδέ μοι ἦτορ
 ἔμπεδον, ἀλλ' ἀλαλύκτῃμαι, κραδίη δέ μοι ἔξω
 στηθέων ἐκθρόσκει, τρομέει δ' ὑπὸ φαίδιμα γυῖα· 95
 ἀλλ' εἴ τι δραίνεις, ἐπεὶ οὐδὲ σέ γ' ὕπνος ἰκάνει,
 δεῦρ' ἐς τοὺς φύλακας καταβήομεν, ὄφρα φίδωμεν,
 μὴ τοὶ μὲν καμάτῳ ἀδηκότες ἦδὲ καὶ ὕπνῳ
 κοιμήσωνται, ἀτὰρ φυλακῆς ἐπὶ πάγχυ λάθωνται.
 δυσμενέες δ' ἄνδρες σχεδὸν ἦαται· οὐδέ τι φίδμεν· 100
 μή πως καὶ διὰ νύκτα μενοινήσωσι μάχεσθαι.”
 τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα Γερήνιος ἱππότα Νέστωρ·
 “Ἀτρεΐδη κύδιστε, φάναξ ἀνδρῶν Ἀγάμεμνον,
 οὐ θην Ἐκτορι πάντα νοήματα μητίετα Ζεὺς
 ἐκτελέει, ὅσα πού νυν ἐφέλπεται· ἀλλὰ ῥ' οἴω 105
 κήδεσι μοχθήσειν καὶ πλείοσιν, εἴ κεν Ἀχιλλεὺς
 ἐκ χόλου ἀργαλέοιο μεταστρέψῃ φίλον ἦτορ.
 σοὶ δὲ μάλ' ἔψομ' ἐγώ· ποτὶ δ' αὖ καὶ ἐγείρομεν ἄλλους,
 ἡμὲν Τυδεΐδην δουρὶ κλυτὸν ἦδ' Ὀδυσῆα
 ἦδ' Αἴαντα ταχὺν καὶ Φυλῆος ἄλκιμον υἱόν. 110
 ἀλλ' εἴ τις καὶ τούσδε μετοιχώμενος καλέσειεν,
 ἀντίθεόν τ' Αἴαντα καὶ Ἰδομενῆα φάνακτα·
 τῶν γὰρ νῆες ἔασι ῥεκαστάτω, οὐδὲ μάλ' ἐγγύς.
 ἀλλὰ φίλον περ εἶντα καὶ αἰδοῖον Μενέλαον
 νεικέσω, εἴ περ μοι νεμεσήσῃαι, οὐδ' ἐπικεύσω, 115

91 νήδυμος

100 εἶαται

93 περιδείδια

105 μιν οἴω

ὥς εὔδει, σοὶ δ' οἶω ἐπέτρεψεν πονέεσθαι.

νῦν ὄφελεν κατὰ πάντας ἀριστηῆας πονέεσθαι
λίσσόμενος· χρεὶν γὰρ ἰκάνεται οὐκέτ' ἀνεκτός."

τὸν δ' αὖτε προσέφειπε φάναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων·

"ὦ γέρον, ἄλλοτε μὲν σε καὶ αἰτιάεσθαι ἄνωγα· 120

πολλάκι γὰρ μεθιεῖ τε καὶ οὐκ ἐθέλει πονέεσθαι,

οὔτ' ὄκνῳ φείκων οὔτ' ἀφραδίῃσι νόοιο,

ἀλλ' ἐμέ τ' εἰσοράων καὶ ἐμὴν ποτιδέγμενος ὀρμήν.

νῦν δ' ἐμέο πρότερος μάλ' ἐπέγρετο καί μοι ἐπέστη·

τὸν μὲν ἐγὼ προέηκα καλήμεναι οὓς σὺ μεταλλάῃς. 125

ἀλλ' ἴομεν· κείνους δὲ κιχησόμεθα πρὸ πυλάων

ἐν φυλάκεσσ', ἵνα γ' ἄρ σφιν ἐπέφραδον ἡγέρεσθαι."

τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα Γερήνιος ἱππότα Νέστωρ·

"οὕτως οὐ τίς ῥοι νεμεσήσεται οὐδ' ἀπιθήσει

Ἀργείων, ὅτε κέν τιν' ἐποτρύνῃ καὶ ἀνώγῃ." 130

ὥς φειπὼν ἔνδυνε περὶ στήθεσσι χιτῶνα,

ποσσὶ δ' ὑπὸ λιπαροῖσιν ἐδήσατο καλὰ πέδιλα,

ἀμφὶ δ' ἄρα χλαῖναν περονήσατο φοινικέεσσαν

διπλὴν ἐκταδίην, οὗλη δ' ἐπενήνοθε λάχνη.

εἴλετο δ' ἄλκιμον ἔγχος, ἀκαχμένον ὀξείῃ χαλκῷ, 135

βῆ δ' ἰέναι κατὰ νῆας Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων.

πρῶτον ἔπειτ' Ὀδυσῆα, Διὶ μῆτιν ἀτάλαντον,

ἐξ ὕπνου ἀνέγειρε Γερήνιος ἱππότα Νέστωρ

φθεγξάμενος· τὸν δ' αἶψα περὶ φρένας ἤλυθ' ἰωή,

ἐκ δ' ἤλθε κλισίης καί σφεας πρὸς μῦθον ἔφειπε· 140

"τίφθ' οὕτω κατὰ νῆας ἀνὰ στρατὸν οἶοι ἀλᾶσθε

νύκτα δι' ἀμβροσίην, ὅ τι δὴ χρεὶν τόσον ἵκει;"

τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα Γερήνιος ἱππότα Νέστωρ·

"διογενὲς Λαερτιάδη, πολυμήχαν' Ὀδυσσεῦ,

μὴ νεμέσα· τοῖον γὰρ ἄχος βεβίηκεν Ἀχαιούς. 145

ἀλλ' ἔπε', ὅφρα καὶ ἄλλον ἐγείρομεν, ὃν τ' ἐπέοικε

βουλὰς βουλεύειν, ἢ φευγέμεν ἢ ἐμάχεσθαι."

120 αἰτιάεσθαι

123 εἰσορόων

127 γάρ

ὥς φάθ', ὁ δὲ κλισίηνδε κιὼν πολύμητις Ὀδυσσεὺς
 ποικίλον ἀμφ' ὤμοισι σάκος θέτο, βῆ δὲ μετ' αὐτούς.
 βὰν δ' ἐπὶ Τυδεΐδην Διομήδεα· τὸν δ' ἐκίχανον 150
 ἐκτὸς ἀπὸ κλισίης σὺν τεύχεσιν· ἀμφὶ δ' ἐταῖροι
 εὖδον, ὑπὸ κρασὶν δ' ἔχον ἀσπίδας· ἔγχεα δέ σφιν
 ὄρθ' ἐπὶ σαυρωτῆρος ἐλήλατο, τῆλε δὲ χαλκὸς
 λάμφ' ὥς τε στεροπὴ πατρὸς Διός. αὐτὰρ ὃ γ' ἥρως
 εὖδ', ὑπὸ δ' ἔστρωτο ῥινὸν βοὸς ἀγραύλοιο, 155
 αὐτὰρ ὑπὸ κράτεσφι τάπης τετάνυστο φαεινός.
 τὸν παρστὰς ἀνέγειρε Γερήνιος ἵππότα Νέστωρ,
 λὰξ ποδὶ κινήσας, ὥτρυνέ τε νείκεσέ τ' ἄντην·

“ἔγρεο, Τυδέος υἱέ· τί πάννυχον ὕπνον ἀωτεῖς;
 οὐκ αἶεις, ὥς Τρῶες ἐπὶ θρωσμῷ πεδίοιο 160
 ἥαται ἄγχι νεῶν, ὀλίγος δ' ἔτι χῶρος ἐρύκει;”

ὥς φάθ', ὁ δ' ἐξ ὕπνοιο μάλα κραιπνῶς ἀνόρουσε,
 καί μιν φωνήσας φέπεα πτερόεντα προσηύδα·

“σχέτλιός ἐσσι, γεραιέ· σὺ μὲν πόνου οὐ ποτε λήγεις.
 οὐ νυ καὶ ἄλλοι ἔασι νεώτεροι υἱες Ἀχαιῶν, 165
 οἳ κεν ἔπειτα ῥέκαστον ἐγείρειαν βασιλῆων
 πάντα ἐποιχόμενοι; σὺ δ' ἀμήχανός ἐσσι, γεραιέ.”

τὸν δ' αὖτε προσέφειπε Γερήνιος ἵππότα Νέστωρ·
 “ναὶ δὴ ταῦτά γε πάντα, φίλος, κατὰ μοῖραν ἔφειπες.
 εἰσὶν μὲν μοι παῖδες ἀμύμονες, εἰσὶ δὲ λαοὶ 170
 καὶ πολέες, τῶν κέν τις ἐποιχόμενος καλέσειεν·
 ἀλλὰ μάλα μεγάλη χρεὶν βεβίηκεν Ἀχαιοῦς·
 νῦν γὰρ δὴ πάντεσσιν ἐπὶ ξυροῦ ἴσταται ἀκμῆς
 ἢ μάλα λυγρὸς ὄλεθρος Ἀχαιοῖσ' ἠὲ βιώναι.
 ἀλλ' ἴθι νῦν, Αἴαντα ταχὺν καὶ Φυλέος υἱὸν 175
 ἀνστησον—σὺ γάρ ἐσσι νεώτερος—εἴ μ' ἐλεαίρεις.”

ὥς φάθ', ὁ δ' ἀμφ' ὤμοισιν ἐφέσσατο δέρμα λέοντος
 αἶθωνος μεγάλοιο ποδηνεκές, εἴλετο δ' ἔγχος.
 βῆ δ' ἰέναι, τοὺς δ' ἔνθεν ἀναστήσας ἄγεν ἥρως.

οἳ δ' ὅτε δὴ φυλάκεσσιν ἐν ἀγρομένοισιν ἔμιχθεν, 180
οὐδὲ μὲν εὖδοντας φυλάκων ἡγήτορας εὖρον,
ἀλλ' ἐγρηγορτὶ σὺν τεύχεσιν ἦατο πάντες.

ὥς δὲ κύνες περὶ μῆλα δυσωρήσωσιν ἐν αὐλῇ
θηρὸς ἀκούσαντες κρατερόφρονος, ὅς τε καθ' ὕλην
ἔρχηται δι' ὄρεσφι· πολὺς δ' ὀρυμαγδὸς ἐπ' αὐτῷ 185
ἀνδρῶν ἡδὲ κυνῶν· ἀπὸ τέ σφισιν ὕπνος ὄλωλεν·
ὥς τῶν ῥήδυμος ὕπνος ἀπὸ βλεφάροιιν ὀλώλει
νύκτα φυλασσομένοισι κακὴν· πεδίουνδε γὰρ αἰεὶ
τετράφαθ', ὁππότε ἐπὶ Τρώων αἴοιεν ἰόντων.

τοὺς δ' ὁ γέρων γήθησε φιδὼν θάρσυνέ τε μύθῳ· 190

“οὕτω νῦν, φίλα τέκνα, φυλάσσετε· μηδέ τιν' ὕπνος
αἰρέέτω, μὴ χάρμα γενώμεθα δυσμενέεσσιν.”

ὥς φειπὼν τάφροιο διέσσυτο· τοὶ δ' ἅμ' ἔποντο
Ἀργείων βασιλῆες, ὅσοι κεκλήατο βουλήν. 195

τοῖς δ' ἅμα Μηριόνης καὶ Νέστορος ἀγλαὸς υἱὸς
ἦισαν· αὐτοὶ γὰρ κάλεον συμμητιάεσθαι.
τάφρον δ' ἐκδιαβάντες ὀρυκτὴν ἐδριάοντο
ἐν καθαρῷ, ὅθι δὴ νεκύων διεφαίνετο χῶρος
πεπτεότων· ὅθεν αὖτις ἀπετράπετ' ὄβριμος Ἑκτωρ 200
ὄλλυς Ἀργείους, ὅτε δὴ περὶ νύξ ἐκάλυψε.
ἐνθα καθεζόμενοι φέπε' ἀλλήλοισι πίφαισκον.

τοῖσι δὲ μύθων ἦρχε Γερήνιος ἱππότης Νέστωρ·

“ὦ φίλοι, οὐκ ἂν δὴ τις ἀνὴρ πεπίθοιτ' ἐφ' αὐτοῦ
θυμῷ τολμήεντι μετὰ Τρώας μεγαθύμους 205
ἐλθεῖν, εἴ τινά που δηίων ἔλοι ἐσχατάοντα,
ἢ τινά που καὶ φῆμιν ἐνὶ Τρώεσσι πύθοιτο,
ἄσσα τε μητιάουσι μετὰ σφίσιν, ἢ μεμάασιν

καὶ σφεας φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·

191

182 εἶατο

187 νήδυμος

193 αἰρείτω

197 συμμητιάεσθαι

198 ἐδριάζοντο

200 πιπτόντων

204 πεπίθοιθ' ἐφ'

206 ἐσχατόωντα

208 μητιώωσι

αὐθι μένειν παρὰ νηυσὶν ἀπόπροθεν, ἢ πόλινδε
 ἀψ' ἀναχωρήσουσιν, ἐπεὶ δαμάσαντό γ' Ἀχαιοὺς; 210
 ταῦτά τε πάντα πύθοιτο, καὶ ἀψ' εἰς ἡμέας ἔλθοι
 ἀσκηθῆς· μέγα κέν ῥοι ὑπουράνιον κλέος εἶη
 πάντας ἐπ' ἀνθρώπους, καὶ ῥοι δόσις ἔσσεται ἐσθλή·
 ὅσοι γὰρ νήεσσιν ἐπικρατέουσιν ἄριστοι,
 τῶν πάντων ῥοι ἕκαστος οἷν δώσουσι μέλαιναν, 215
 θῆλυν ὑπόρρηνον· τῇ μὲν κτέρας οὐδὲν ὁμοῖον·
 αἰεὶ δ' ἐν δαίτησι καὶ εἰλαπίνῃσι παρέσται.”

ὥς ἔφαθ', οἱ δ' ἄρα πάντες ἀκὴν ἐγένοντο σιωπῇ·
 τοῖσι δὲ καὶ μετέφειπε βοὴν ἀγαθὸς Διομήδης·

“Νέστορ, ἔμ' ὀτρύνει κραδίη καὶ θυμὸς ἀγῆνωρ 220
 ἀνδρῶν δυσμενέων δύναι στρατὸν ἐγγὺς ἐόντων,
 Τρώων· ἀλλ' εἴ τίς μοι ἀνὴρ ἅμ' ἔποιτο καὶ ἄλλος,
 μᾶλλον θαλπωρὴ καὶ θαρσαλεώτερον ἔσται.
 σύν τε δύ' ἐρχομένω, καί τε πρὸ ὅ τοῦ ἐνόησεν,
 ὅππως κέρδος ἔη· μούνος δ' εἴ πέρ τε νοήσῃ, 225
 ἀλλὰ τέ ῥοι βράσσων τε νόος, λεπτή δέ τε μῆτις.”

ὥς ἔφαθ', οἱ δ' ἔθελον Διομήδεϊ πολλοὶ ἔπεσθαι.
 ἠθέλετ' Ἀἴαντε δύω, θεράποντες Ἄρηος,
 ἠέλε Μηριόνης, μάλα δ' ἠέλε Νέστορος υἱός,
 ἠέλε δ' Ἀτρεΐδης δουρὶ κλειτὸς Μενέλαος, 230
 ἠέλε δ' ὁ τλήμων Ὀδυσσεὺς καταδύναι ὄμιλον
 Τρώων· αἰεὶ γάρ ῥοι ἐνὶ φρεσὶ θυμὸς ἐτόλμα.
 τοῖσι δὲ καὶ μετέφειπε φάναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων·

“Τυδεΐδῃ Διόμηδες, ἐμῷ κεχαρισμένε θυμῷ,
 τὸν μὲν δὴ ἔταρόν γ' αἰρήσῃ, ὅν κ' ἐθέλῃσθα, 235
 φαινομένων τὸν ἄριστον, ἐπεὶ μεμάασί γε πολλοί.
 μηδὲ σύ γ' αἰδόμενος σῆσι φρεσὶ τὸν μὲν ἀρείω
 καλλείπειν, σὺ δὲ χεῖρον' ὀπάσσειαι αἰδοῖ φείκων,
 ἐς γενεὴν ὀράων, μηδ' εἰ βασιλεύτερός ἐστιν.”

ὥς ἔφατ', ἔδφεισεν δὲ περὶ ξανθῷ Μενελάῳ. 240
 τοῖς δ' αὖτις μετέφειπε βοὴν ἀγαθὸς Διομήδης·

“ εἰ μὲν δὴ ἔταρόν γε κελεύετε μ’ αὐτὸν ἐλέσθαι,
 πῶς ἂν ἔπειτ’ Ὀδυσῆος ἐγὼ θεῖοιο λαθοίμην,
 οὐ πέρι μὲν πρόφρων κραδίη καὶ θυμὸς ἀγήνωρ
 ἐν πάντεσσι πόνοισι, φιλεῖ δέ ‘φε Παλλὰς Ἀθήνη. 245
 τούτοό γε σπομένοιο καὶ ἐκ πυρὸς αἰθομένοιο
 ἄμφω νοστήσαιμεν, ἐπεὶ πέρι φοῖδε νοῆσαι.”

τὸν δ’ αὖτε προσέφειπε πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς·
 “ Τυδεΐδη, μήτ’ ἄρ με μάλ’ αἶνεε μήτε τι νείκει·
 φειδόσι γάρ τοι ταῦτα μετ’ Ἀργεῖοισ’ ἀγορεύεις. 250
 ἀλλ’ ἴομεν· μάλα γὰρ νύξ ἄνεται, ἐγγύθι δ’ ἡώς,
 ἄστρα δὲ δὴ προβέβηκε, παροίχωκεν δὲ πλέων νύξ
 τῶν δύο μοιράων, τριτάτη δ’ ἔτι μοῖρα λέλειπται.”

ὥς φειπόνθ’ ὅπλοισιν ἐνὶ δφεινοῖσιν ἐδύτην.
 Τυδεΐδῃ μὲν δῶκε μενεπτόλεμος Θρασυμήδης 255
 φάσγανον ἄμφηκες—τὸ δ’ ἐφὸν παρὰ νηὶ λέλειπτο—
 καὶ σάκος· ἀμφὶ δέ ‘φοι κυνέην κεφαλῇφιν ἔθηκε
 ταυρεῖην, ἄφαλόν τε καὶ ἄλλοφον, ἥ τε καταῖτυξ
 κέκληται, ῥύεται δὲ κάρη θαλερῶν αἰζηῶν.

Μηριόνης δ’ Ὀδυσῇ δίδου βιὸν ἠδὲ φαρέτρην 260
 καὶ ξίφος· ἀμφὶ δέ ‘φοι κυνέην κεφαλῇφιν ἔθηκε,
 ῥινοῦ ποιητήν· πολέσιν δ’ ἐντοσθεν ἱμάσιν
 ἐντέτατο στερεῶς· ἔκτοσθε δὲ λευκοὶ ὀδόντες
 ἀργιόδοντος ὑὸς θαμέες ἔχον ἔνθα καὶ ἔνθα

εὖ καὶ ἐπισταμένως· μέσση δ’ ἐνὶ πῖλος ἀρήρει. 265
 τήν ῥά ποτ’ ἐξ Ἑλεῶνος Ἀμύντορος Ὀρμενίδαο
 ἐξέλετ’ Αὐτόλυκος πυκινὸν δόμον ἀντιτορήσας·
 Σκάνδειαν δ’ ἄρα δῶκε Κυθηρίῳ Ἀμφιδάμαντι·
 Ἀμφιδάμας δὲ Μόλῳ δῶκε ξεινήιον εἶναι,
 αὐτὰρ ὁ Μηριόνη δῶκεν ‘φῶ παιδὶ φορῆναι. 270
 δὴ τότε Ὀδυσῆος πύκασεν κάρη ἀμφιτεθεῖσα.

τὼ δ’ ἐπεὶ οὖν ὅπλοισιν ἐνὶ δφεινοῖσιν ἐδύτην,
 βάν ῥ’ ἰέναι, λιπέτην δὲ κατ’ αὐτόθι πάντας ἀρίστους.

τοῖσι δὲ δεξιὸν ἤκεν ἐρωδιὸν ἐγγὺς ὁδοῖο
 Παλλὰς Ἀθηναίη· τοὶ δ' οὐ φίδον ὀφθαλμοῖσι 275
 νύκτα δι' ὀρφναίην, ἀλλὰ κλάγξαντος ἄκουσαν.
 χαῖρε δὲ τῷ ὄρνιθ' Ὀδυσσεύς, ἡρᾶτο δ' Ἀθήνη·

“ κλυθί με, αἰγιόχοιο Διὸς τέκος, ἥ τέ μοι αἰεὶ
 ἐν πάντεσσι πόνοισι παρίστασαι, οὐδέ σε λήθω
 κινύμενος· νῦν αὖτε μάλιστά με φίλαι, Ἀθήνη, 280
 δὸς δὲ πάλιν ἐπὶ νῆας εὐκλεέας ἀφικέσθαι,
 ῥέξαντας μέγα φέργον, ὃ κε Τρώεσσι μελήσει.”

δεύτερος αὖτ' ἡρᾶτο βοὴν ἀγαθὸς Διομήδης·
 “ κέκλυθι νῦν καὶ ἐμεῖο, Διὸς τέκος, ἀτρυτώνη·
 σπεῖό μοι, ὥς ὅτε πατρὶ ἅμ' ἔσπεο Τυδεΐ δῖω 285
 ἐς Θήβας, ὅτε τε πρὸ Ἀχαιῶν ἄγγελος ἦει.

τοὺς δ' ἄρ' ἐπ' Ἀσωπῷ λίπε χαλκοχίτωνας Ἀχαιοὺς,
 αὐτὰρ ὁ μειλίχιον μῦθον φέρε Καδμείοισι
 κείσ'· ἀτὰρ ἄψ' ἀπιὼν μάλα μέρμερα μήσατο φέργα
 σὺν σοί, δῖα θεά, ὃ τέ ἔφοι πρόφρασσα παρέστης. 290
 ὥς νῦν μοι ἐθέλουσα παρίσταο καί με φύλασσε.
 σοὶ δ' αὖ ἐγὼ ῥέξω βοῦν ἥνιδα εὐρυμέτωπον,
 ἀδμήτην, ἣν οὐ πω ὑπὸ ζυγὸν ἤγαγεν ἀνὴρ·
 τήν τοι ἐγὼ ῥέξω χρυσὸν κέρασιν περιχεύας.”

ὥς ἔφαν εὐχόμενοι, τῶν δ' ἔκλυε Παλλὰς Ἀθήνη. 295
 οἱ δ' ἐπεὶ ἡρήσαντο Διὸς κούρη μέγαλοιο,
 βάν ῥ' ἔμεν ὥς τελέοντε δύω διὰ νύκτα μέλαιναν
 ἅμ' φόνον, ἅν' νέκυας, διὰ τ' ἔντεα καὶ μέλαν αἶμα.

οὐδὲ μὲν οὐδὲ Τρώας ἀγήνορας εἶαεν Ἑκτωρ
 εὔδειν, ἀλλ' ἄμυδις κικλήσκετο πάντας ἀρίστους, 300
 ὅσσοι ἔσαν Τρώων ἡγήτορες ἠδὲ μέδοντες·
 τοὺς ὃ γε συγκαλέσας πυκινὴν ἡρτύνετο βουλήν·

“ τίς κέν μοι τόδε φέργον ὑποσχόμενος τελέσειε
 δώρῳ ἐπὶ μεγάλῳ; μισθὸς δέ ἔφοι ἄρκιος ἔσται.
 δώσω γὰρ δίφρον τε δύω τ' ἐριαύχενας ἵππους, 305

οἳ κεν ἄριστοι ἔωσι θοῇσ' ἐπὶ νηυσὶν Ἀχαιῶν,
 ὅς τις κε τλαίῃ, 'φοῖ τ' αὐτῷ κῦδος ἄροιτο,
 νηῶν ὠκυπόρων σχεδὸν ἐλθέμεν ἔκ τε πυθέσθαι,
 ἢ φυλάσσονται νῆες θοαὶ ὡς τὸ πάρος περ,
 ἢ ἤδη χεῖρεσσιν ὑφ' ἡμετέρησι δαμέντες
 φύξιν βουλεύουσι μετὰ σφίσιν, οὐδ' ἐθέλουσι
 νύκτα φυλασσέμεναι, καμάτῳ ἀδηκότες αἰνῶ." 310

ὥς ἔφαθ', οἳ δ' ἄρα πάντες ἀκὴν ἐγένοντο σιωπῇ.
 ἦν δέ τις ἐν Τρώεσσι Δόλων, Ἐϋμήδεος υἱός,
 κήρυκος θεῖοιο, πολύχρυσος πολύχαλκος. 315

ὅς δὴ τοι φείδος μὲν ἔεν κακός, ἀλλὰ ποδώκης.
 αὐτὰρ ὁ μοῦνος ἔεν μετὰ πέντε κασιγνήτησιν.
 ὅς ῥα τότε Τρωσὶν τε καὶ Ἑκτορι μῦθον ἔφειπεν.

“Ἑκτορ, ἔμ' ὀτρύνει κραδίη καὶ θυμὸς ἀγήνωρ
 νηῶν ὠκυπόρων σχεδὸν ἐλθέμεν ἔκ τε πυθέσθαι. 320

ἀλλ' ἄγε μοι τὸ σκῆπτρον ἀνάσχεο, καί μοι ὅμοσσον
 ἢ μὲν τοὺς ἵππους τε καὶ ἄρματα ποικίλα χαλκῷ
 δωσέμεν, οἳ φορέουσιν ἀμύμονα Πηλεΐωνα.
 σοὶ δ' ἐγὼ οὐχ ἄλιος σκοπὸς ἔσσομαι οὐδ' ἀπὸ δόξης.
 τόφρα γὰρ ἐς στρατὸν εἶμι διαμπερές, ὅφρ' ἂν ἴκωμαι
 νῇ Ἀγαμεμνονέην, ὅθι που μέλλουσιν ἄριστοι 326
 βουλὰς βουλεύειν, ἢ φευγέμεν ἢ μάχεσθαι.”

ὥς φάθ', ὁ δ' ἐν χερσὶ σκῆπτρον λάβε καὶ 'φοι ὅμοσσε.
 “φίστω νῦν Ζεὺς αὐτός, ἐρίγδουπος πόσις Ἥρης,
 μὴ μὲν τοῖσ' ἵπποισιν ἀνὴρ ἐποχήσεται ἄλλος 330
 Τρώων, ἀλλὰ σέ φημι διαμπερές ἀγλαΐεῖσθαι.”

ὥς φάτο καὶ ῥ' ἐπίορκον ἐπώμοσε, τὸν δ' ὀρόθυνεν.
 αὐτίκα δ' ἀμφ' ὥμοισιν ἐβάλλετο καμπύλα τόξα,
 'φέσσατο δ' ἔκτοσθεν ῥινὸν πολιοῖο λύκοιο,
 κρατὶ δ' ἐπὶ κτιδέην κυνέην, ἔλε δ' ὄξυν ἄκοντα, 335
 βῆ δ' ἰέναι προτὶ νῆας ἀπὸ στρατοῦ. οὐδ' ἄρ' ἐμέλλεν
 ἐλθὼν ἐκ νηῶν ἀψ' Ἑκτορι μῦθον ἀποίσειν.

ἀλλ' ὅτε δὴ ῥ' ἵππων τε καὶ ἀνδρῶν κάλλιφ' ὄμιλον,
βῆ ῥ' ἀν' ὁδὸν μεμαώς· τὸν δὲ φράσατο προσιόντα
διογενῆς Ὀδυσσεύς, Διομήδεα δὲ προσέφειπεν· 340

“οὗτός τις, Διόμηδες, ἀπὸ στρατοῦ ἔρχεται ἀνὴρ,
οὐ φοῖδ' ἢ νήεσσιν ἔπι σκοπὸς ἡμετέρησιν
ἢ τινα συλήσων νεκύων κατατεθνηώτων.
ἀλλὰ 'ρ' ἐῷμεν πρῶτα παρεξελθεῖν πεδίοιο
τυτθόν· ἔπειτα δέ κ' αὐτὸν ἐπαΐξαντες ἔλοιμεν 345
καρπαλίμως· εἰ δ' ἄμμε παραφθαίησι πόδεσσιν,
αἰεῖ μιν ἐπὶ νῆας ἀπὸ στρατόφιν προτιφειλεῖν
ἔγχε' ἐπαΐσσω, μὴ πῶς προτὶ φάστῳ ἀλύξῃ.”

ὥς ἄρα φωνήσαντε παρέξ ὁδοῦ ἐν νεκύεσσι
κλινθήτην· ὁ δ' ἄρ' ὦκα παρέδραμεν ἀφραδίησιν. 350
ἀλλ' ὅτε δὴ ῥ' ἀπέεν ὅσσον τ' ἐπὶ οὖρα πέλονται
ἡμιόνων—αἱ γάρ τε βοῶν προφερέστεραί εἰσιν
ἐλκέμεναι νειοῖο βαθείης πηκτὸν ἄροτρον—
τὼ μὲν ἐπιδραμέτην, ὁ δ' ἄρ' ἔστη δούπον ἀκούσας·
φέλπετο γὰρ κατὰ θυμὸν ἀποστρέψοντας ἐταίρους 355
ἐκ Τρώων ἰέναι, πάλιν Ἑκτορος ὀτρύναντος.
ἀλλ' ὅτε δὴ ῥ' ἄπεςαν δουρηνεκὲς ἢ καὶ ἔλασσον,
γνῶ ῥ' ἄνδρας δηίους, λαιψηρὰ δὲ γούνατ' ἐνώμα
φευγέμεναι· τοὶ δ' αἶψα διωκέμεν ὀρμήθησαν.
ὥς δ' ὅτε καρχαρόδοντε δύω κύνε, φειδότε θήρης, 360
ἢ κεμάδ' ἢ λαγῶν ἐπείγετον ἐμμενὲς αἰεῖ
χῶρον ἀν' ὑλήενθ', ὁ δέ τε προθέησι μεμηκώς,
ὥς τὸν Τυδεΐδης ἠδὲ πτολίπορθος Ὀδυσσεὺς
λαοῦ ἀποτμήξαντε διώκετον ἐμμενὲς αἰεῖ.
ἀλλ' ὅτε δὴ τάχ' ἔμελλε μιγήσεσθαι φυλάκεσσι 365
φεύγων ἐς νῆας, τότε δὴ μένος ἔμβαλ' Ἀθήνη
Τυδεΐδῃ, ἵνα μὴ τις Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων
φθαίῃ ἐπευξάμενος βαλέεν, ὁ δὲ δεύτερος ἔλθοι.

342 ἐπίσκοπος

351 ἀπέην

344 ἀλλ' ἐῷμέν μιν

359 διώκειν

348 ἔγχει, ἔγχεϊ

368 βαλέειν

δουρὶ δ' ἐπαΐσσων προσέφη κρατερὸς Διομήδης·

“ἢ ἐ μὲν ἢ ἐ σε δουρὶ κιχήσομαι, οὐδέ σε φημι 370
δφρηρὸν ἐμῆς ἀπὸ χειρὸς ἀλυξέμεν αἰπὺν ὄλεθρον.”

ἦ ῥα, καὶ ἔγχος ἀφῆκε, ἑκὼν δ' ἡμάρτανε φωτός.
δεξιτερὸν δ' ὑπὲρ ὤμων εὖξου δουρὸς ἀκωκὴ
ἐν γαίῃ ἐπάγη· ὁ δ' ἄρ' ἔστη τάρβησέν τε
βαμβαίνων, ἄραβος δὲ διὰ στόμα γίγνεται ὀδόντων, 375
χλωρὸς ὑπὸ δφέος. τὼ δ' ἀσθμαίνοντε κιχήτην,
χειρῶν δ' ἀψάσθην· ὁ δὲ δακρύσας φέπος ἠΐδα·

“ζωγρέετ', αὐτὰρ ἐγὼν ἐμὲ λύσομαι· ἔστι γὰρ ἔνδον
χαλκός τε χρυσός τε πολύκμητός τε σίδηρος,
τῶν κ' ὕμνιν χαρίσαιο πατὴρ ἀπερείσι' ἀποινα, 380
εἴ κεν ἐμὲ ζῶν πεπύθοιτ' ἐπὶ νηυσὶν Ἀχαιῶν.”

τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
“θάρσее, μηδέ τί τοι θάνατος καταθύμιος ἔστω·
ἀλλ' ἄγε μοι τόδε φειπὲ καὶ ἀτρεκέως κατάλεξον·
πῇ δ' οὕτως ἐπὶ νῆας ἀπὸ στρατοῦ ἔρχεται οἶος 385
νύκτα δι' ὀρφναίην, ὅτε θ' εὖδουσι βροτοὶ ἄλλοι;
ἢ τινα συλήσων νεκύων κατατεθνηώτων;
ἢ σ' Ἐκτωρ προέηκε διασκοπιᾶσθαι ἕκαστα
νῆας ἐπὶ γλαφυράς; ἢ σ' αὐτὸν θυμὸς ἀνῆκε;”

τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα Δόλων, ὑπὸ δ' ἔτρεμε γυῖα· 390
“πολλῇσιν μ' ἀάτησι παρέκ νόον ἤγαγεν Ἐκτωρ,
ὅς μοι Πηλεΐωνος ἀγανοῦ μώνυχας ἵππους
δωσέμεναι κατένευσε καὶ ἄρματα ποικίλα χαλκῷ·
ἠνώγει δέ μ' ἰόντα θοὴν διὰ νύκτα μέλαιναν
ἀνδρῶν δυσμενέων σχεδὸν ἐλθέμεν ἔκ τε πυθέσθαι, 395
ἢ φυλάσσονται νῆες θοαὶ ὥς τὸ πάρος περ,
ἢ ἤδη χεῖρεσσιν ὑφ' ἡμετέρησι δαμέντες
φύξιν βουλεύουσι μετὰ σφίσιν, οὐδ' ἐθέλουσι
νύκτα φυλασσέμεναι καμάτῳ ἀδηκότες αἰνῶ.”

371 ἀλύξειν

383 θάρσει

376 ὑπαὶ δέλους

391 ἄτησι

378 ζωγρεῖτ'

τὸν δ' ἐπιμειδήσας προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς· 400
 “ἦ ῥά νύ τοι μεγάλων δώρων ἐπεμαίετο θυμός,
 ἵππων Αἰακίδαο δαΐφρονος· οἱ δ' ἀλεγεινοὶ
 ἀνδράσι γε θνητοῖσι δαμήμεναι ἢ δ' ὀχέεσθαι,
 ἄλλω γ' ἢ Ἀχιλλῇ, τὸν ἀθανάτη τέκε μήτηρ.
 ἀλλ' ἄγε μοι τόδε φειπὲ καὶ ἀτρεκέως κατάλεξον· 405
 ποῦ νῦν δεῦρο κιὼν λίπες Ἔκτορα, ποιμένα λαῶν;
 ποῦ δέ ῥοι ἔντεα κεῖται ἀρήια, ποῦ δέ ῥοι ἵπποι;
 πῶς δ' αἰ τῶν ἄλλων Τρώων φυλακαί τε καὶ εὐναί;
 ἄσσα τε μητιάουσι μετὰ σφίσιν, ἢ μεμάασιν
 αὖθι μένειν παρὰ νηυσὶν ἀπόπροθεν, ἢ πόλινδε 410
 ἄψ ἀναχωρήσουσιν, ἐπεὶ δαμάσαντό γ' Ἀχαιοὺς.”

τὸν δ' αὖτε προσέφειπε Δόλων, Ἐϋμήδεος υἱός·
 “τοιγὰρ ἐγὼ τοι ταῦτα μάλ' ἀτρεκέως καταλέξω.
 Ἔκτωρ μὲν μετὰ τοῖσιν, ὅσοι βουληφόροι εἰσί,
 βουλὰς βουλεύει θεῖου παρὰ σήματι Φίλου, 415
 νόσφιν ἀπὸ φλοίσβου· φυλακὰς δ' ἅς εἴρεαι, ἥρως,
 οὐ τις κεκριμένη ῥύεται στρατὸν οὐδὲ φυλάσσει.
 ὅσσαι μὲν Τρώων πυρὸς ἐσχάραι, οἷσιν ἀνάγκη,
 οἱ δ' ἐγρηγόρθασιν φυλασσέμεναί τε κέλονται
 ἀλλήλοισ'. ἀτὰρ αὖτε πολύκλητοι ἐπίκουροι 420
 εὔδουσι· Τρωσὶν γὰρ ἐπιτραπέουσιν φυλάσσειν·
 οὐ γάρ σφιν παῖδες σχεδὸν ἦαται οὐδὲ γυναῖκες.”

τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
 “πῶς γὰρ νῦν, Τρώεσσι μεμιγμένοι ἵπποδάμοισιν
 εὔδουσ' ἢ ἀπάνευθε; δῖειπέ μοι, ὄφρα δαήω.” 425

τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα Δόλων, Ἐϋμήδεος υἱός·
 “τοιγὰρ ἐγὼ καὶ ταῦτα μάλ' ἀτρεκέως καταλέξω.
 πρὸς μὲν ἄλὸς Κᾶρες καὶ Παῖονες ἀγκυλότοξοι
 καὶ Λέλεγες καὶ Καύκωνες δῖοί τε Πελασγοί.
 πρὸς Θύμβρης δ' ἔλαχον Λύκιοι Μυσοί τ' ἀγέρωχοι 430
 καὶ Φρύγες ἵππόμαχοι καὶ Μήονες ἵπποκορυσταί.

ἀλλὰ τίη ἐμὲ ταῦτα διεξερέεσθε ῥέκαστα;
 εἰ γὰρ δὴ μέματον Τρώων καταδῦναι ὄμιλον,
 Θρήικες οἶδ' ἀπάνευθε νεήλυδες, ἔσχατοι ἄλλων.
 ἐν δέ σφι Ῥῆσος βασιλεύς, πάϊς Ἡιονῆος. 435
 τοῦ δὴ καλλίστους ἵππους φίδον ἠδὲ μεγίστους.
 λευκότεροι χιόνος, θείειν δ' ἀνέμοισιν ὁμοῖοι.
 ἄρμα δέ ῥοι χρυσῷ τε καὶ ἀργύρῳ εὖ ἥσκηται.
 τεύχεα δὲ χρύσεια πελώρια, θαῦμα φιδέσθαι,
 ἦλυθ' ἔχων· τὰ μὲν οὐ τι καταθνητοῖσι φέροικεν 440
 ἀνδρεσσιν φορέειν, ἀλλ' ἀθανάτοισι θεοῖσιν.
 ἀλλ' ἐμὲ μὲν νῦν νηυσὶ πελάσσετον ὠκυπόροισιν,
 ἥέ με δήσαντες λίπετ' αὐτόθι νηλεῖ δεσμῷ,
 ὄφρα κεν ἔλθητον καὶ πειρηθῆτον ἐμεῖο,
 ἥε κατ' αἶσαν ἔφειπον ἐν ὑμῖν ἥε καὶ οὐκί." 445

τὸν δ' ἄρ' ὑπόδρα φιδὼν προσέφη κρατερὸς Διομήδης·
 “μὴ δὴ μοι φύξιν γε, Δόλων, ἐμβάλλεο θυμῷ,
 ἐσθλά περ ἀγγείλας, ἐπεὶ ἵκεο χεῖρας ἐς ἀμάς.
 εἰ μὲν γάρ κέ σε νῦν ἀπολύσομεν ἥε μεθῶμεν,
 ἦ τε καὶ ὕστερον εἰσθα θοὰς ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν 450
 ἥε διοπτεύσων ἢ ἐναντίβιον πολεμίζων·
 εἰ δέ κ' ἐμῆς ὑπὸ χερσὶ δαμείς ἀπὸ θυμὸν ὀλέσσης,
 οὐκέτ' ἔπειτα σὺ πῆμά ποτ' ἔσσεαι Ἀργεῖοισιν.”

ἦ, καὶ ὁ μὲν μιν ἔμελλε γενείου χειρὶ παχείῃ
 ἀψάμενος λίσσεσθαι, ὁ δ' αὐχένα μέσσον ἔλασσε 455
 φασγάνῳ αἵξας, ἀπὸ δ' ἄμφω κέρσε τένοντε·
 φθεγγομένου δ' ἄρα τοῦ γε κάρη κονίησιν ἐμίχθη.
 τοῦ δ' ἀπὸ μὲν κτιδέην κυνέην κεφαλῇφιν ἔλοντο
 καὶ λυκέην καὶ τόξα παλίντονα καὶ δόρυ μακρόν·
 καὶ τὰ γ' Ἀθηναίῃ ληίτιδι δῖος Ὀδυσσεὺς 460
 ὑψόσ' ἀνέσχεθε χειρὶ καὶ εὐχόμενος ρέπος ἠΰδα·

“χαῖρε, θεά, τοῖσδεσσι· σέ γὰρ πρώτην ἐν Ὀλύμπῳ
 πάντων ἀθανάτων ἐπιβωσόμεθ'· ἀλλὰ καὶ αὖτις
 πέμψον ἐπὶ Θρηκῶν ἀνδρῶν ἵππους τε καὶ εὐνάς.”

ὥς ἄρ' ἐφώνησεν, καὶ ἀπὸ 'φέθεν ὑψόσ' αἰείρας 465
 θῆκεν ἀνὰ μυρίκην· δέελον δ' ἐπὶ σῆμά τ' ἔθηκε,
 συμμάρψας δόνακας μυρίκης τ' ἐριθηλέας ὄζους,
 μὴ λάθοι αὖτις ἰόντε θοὴν διὰ νύκτα μέλαιναν.
 τὼ δὲ βάτην προτέρω διὰ τ' ἔντεα καὶ μέλαν αἶμα,
 αἶψα δ' ἐπὶ Θρηκῶν ἀνδρῶν τέλος ἶξον ἰόντες. 470
 οἱ δ' εὖδον καμάτῳ ἀδηκότες, ἔντεα δέ σφι
 καλὰ παρ' αὐτοῖσι χθονὶ κέκλιτο, εὖ κατὰ κόσμον,
 τριστοιχί· παρὰ δέ σφι 'φεκάστῳ δίζυγες ἵπποι.
 'Ρῆσος δ' ἐν μέσῳ εὖδε, παρ' αὐτῷ δ' ὠκέες ἵπποι
 ἐξ ἐπιδιφριάδος πυμάτης ἱμάσι δέδεντο. 475
 τὸν δ' Ὀδυσσεὺς προπάροιθε φιδὼν Διομήδεϊ δείξεν·

“οὗτός τοι, Διόμηδες, ἀνὴρ, οὗτοι δέ τοι ἵπποι,
 οὓς νῶιν πίφαυσκε Δόλων, ὃν ἐπέφνομεν ἡμεῖς.
 ἀλλ' ἄγε δὴ, πρόφερε κρατερὸν μένος· οὐδέ τί σε χρὴ
 ἐστάμεναι μέλεον σὺν τεύχεσιν, ἀλλὰ λύ' ἵππους· 480
 ἢ ἐσύ γ' ἄνδρας ἔναιρε, μελήσουσιν δ' ἐμοὶ ἵπποι.”

ὥς φάτο, τῷ δ' ἐμπνευσε μένος γλαυκῶπις Ἀθήνη,
 κτεῖνε δ' ἐπιστροφάδην· τῶν δὲ στόνος ὄρνυτ' ἀφεικῆς
 ἄορι θεινομένων, ἐρυθαίνετο δ' αἵματι γαῖα.
 ὥς δὲ λέων μῆλοισιν ἀσημάντοισιν ἐπελθών, 485
 αἶγεσιν ἢ ὀΐεσσι, κακὰ φρονέων ἐνορούση,
 ὥς μὲν Θρήικας ἄνδρας ἐπώχετο Τυδέος υἱός,
 ὄφρα δυνώδεκ' ἐπέφνευ. ἀτὰρ πολύμητις Ὀδυσσεύς,
 ὃν τινα Τυδεΐδης ἄορι πλήξειε παραστάς,
 τὸν δ' Ὀδυσσεὺς μετόπισθε λαβὼν ποδὸς ἐκφερύσασκε, 490
 τὰ φρονέων κατὰ θυμόν, ὅπως καλλίτριχες ἵπποι
 ῥεῖα διέλθοιεν μηδὲ τρομεοῖατο θυμῷ
 νεκροῖς ἀμβαίνοντες· ἀφήθεσσον γὰρ ἔτ' αὐτῶν.
 ἀλλ' ὅτε δὴ βασιλῆα κιχήσατο Τυδέος υἱός,
 τὸν τρισκαιδέκατον μελιφηδέα θυμὸν ἀπηύρα 495
 ἀσθμαίνοντα· κακὸν γὰρ ὄναρ κεφαλῇφιν ἐπέστη.

[τὴν νύκτ', Οἰνείδαο πάϊς, διὰ μῆτιν Ἀθήνης.]
 τόφρα δ' ἄρ' ὁ τλήμων Ὀδυσσεὺς λυέ μώνυχας ἵππους,
 σὺν δ' ἥειρεν ἱμάσι καὶ ἐξήλαυνεν ὀμίλου
 τόξῳ ἐπιπλήσσω, ἐπεὶ οὐ μάστιγα φαεινὴν
 ποικίλου ἐκ δίφροιο νοήσατο χερσὶν ἐλέσθαι.
 ῥοίζησεν δ' ἄρα πιφαύσκων Διομήδεϊ δίῳ.

αὐτὰρ ὁ μερμήριζε μένων ὅ τι κύντατον ἔρδοι,
 ἢ ὅ γε δίφρον ἐλών, ὅθι ποικίλα τεύχε' ἔκειτο,
 ῥυμοῖ' ἐκφερύοι ἢ ἐκφέροι ὑψόσ' αἰείρας,
 ἢ ἔτι τῶν πλεόνων Θρηκῶν ἀπὸ θυμὸν ἔλοιτο.
 ἦος ὁ ταῦθ' ὥρμαινε κατὰ φρένα, τόφρα δ' Ἀθήνη
 ἐγγύθεν ἰσταμένη προσέφη Διομήδεα δῖον.

“νόστου δὴ μνήσαι, μεγαθύμοο Τυδέος υἱέ,
 νῆας ἔπι γλαφυράς, μὴ καὶ πεφοβημένος ἔλθης·
 μή πού τις καὶ Τρώας ἐγείρῃσιν θεὸς ἄλλος.”

ὥς φάθ', ὁ δὲ ξυνέηκε θεᾶς φόπα φωνησάσης,
 καρπαλίμως δ' ἵππων ἐπεβήσετο· κόψε δ' Ὀδυσσεὺς
 τόξῳ· τοὶ δ' ἐπέτοντο θοὰς ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν.

οὐδ' ἀλαὸς σκοπιῆν εἶχ' ἀργυρότοξος Ἀπόλλων,
 ὥς φίδ' Ἀθηναίην μετὰ Τυδέος υἱὸν ἔπουσαν·
 τῇ κοτέων Τρώων κατεδύσετο πουλὺν ὄμιλον,
 ὤρσεν δὲ Θρηκῶν βουληφόρον Ἴπποκόωντα,
 Ῥήσου ἀνεψιὸν ἐσθλόν. ὁ δ' ἐξ ὕπνου ἀνορούσας,
 ὥς φίδε χῶρον ἐρῆμον, ὅθ' ἔστασαν ὠκέες ἵπποι
 ἄνδρας τ' ἀσπαίροντας ἐν ἀργαλέῃσι φονῇσιν,
 ὥμωξέν τ' ἄρ' ἔπειτα φίλον τ' ὀνόμηνεν ἑταῖρον.
 Τρώων δὲ κλαγγή τε καὶ ἄσπετος ὦρτο κυδοιμὸς
 θυνόντων ἄμυδις· θηεῦντο δὲ μέρμερα φέργα,
 ὅσσ' ἄνδρες ῥέξαντες ἔβαν κοῖλας ἐπὶ νῆας.

οἱ δ' ὅτε δὴ ῥ' ἵκανον ὅθι σκοπὸν Ἑκτορος ἔκταν,
 ἐνθ' Ὀδυσσεὺς μὲν ἔρυξε διίφιλος ὠκέας ἵππους,
 Τυδεΐδης δὲ χαμᾶζε θορῶν ἑναρα βροτόεντα

ἐν χείρεσσ' Ὀδυσῇι τίθει, ἐπεβήσετο δ' ἵππων.
 μάστιξεν δ' ἵππους, τὼ δ' οὐκ ἀφέκοντε πετέσθην. 530
 Νέστωρ δὲ πρῶτος κτύπον ἄϊε φώνησέν τε·

“ὦ φίλοι, Ἀργείων ἡγήτορες ἠδὲ μέδοντες,
 ψεύσομαι ἢ ἔτυμον φερέω ; κέλεται δέ με θυμός.
 ἵππων μ' ὠκυπόδων ἀμφὶ κτύπος οὔατα βάλλει. 535
 αἰ γὰρ δὴ Ὀδυσσεύς τε καὶ ὁ κρατερός Διομήδης
 ὦδ' ἄφαρ ἐκ Τρώων ἐλασαίατο μώνυχας ἵππους.
 ἀλλ' αἰνῶς δέδφοικα μετὰ φρεσί, μή τι πάθωσιν
 Ἀργείων οἱ ἄριστοι ὑπὸ Τρώων ὀρυμαγδοῦ.”

οὐ πῶ πάν φεφέρητο φέπος, ὅτ' ἄρ' ἤλυθον αὐτοί. 540
 καί ῥ' οἱ μὲν κατέβησαν ἐπὶ χθόνα, τοὶ δὲ χαρέντες
 δεξιῇ ἡσπάζοντο φέπεσσί τε μελιχίοισι.
 πρῶτος δ' ἐξερέεινε Γερήνιος ἱππότα Νέστωρ·

“φείπ' ἄγε μ', ὦ πολύαιν' Ὀδυσεῦ, μέγα κῦδος Ἀχαιῶν,
 ὕππως τούσδ' ἵππους λάβετον· καταδύντες ὄμιλον 545
 Τρώων ; ἢ τίς σφωε πόρεν θεὸς ἀντιβολήσας ;
 αἰνῶς ἀκτίνεσσι φεφοικότες ἠελίοιο.
 αἰεὶ μὲν Τρώεσσ' ἐπιμίσγομαι, οὐδέ τί φημι
 μιμνάξειν παρὰ νηυσὶ γέρων περ ἐὼν πολεμιστής·
 ἀλλ' οὐ πῶ τοίους ἵππους φίδον οὐδ' ἐνόησα. 550
 ἀλλὰ τιν' ὕμμ' οἶω δόμεναι θεὸν ἀντιάσαντα·
 ἀμφοτέρω γὰρ σφῶι φιλεῖ νεφεληγερέτα Ζεὺς
 κούρη τ' αἰγιόχοιο Διός, γλαυκῶπις Ἀθήνη.”

τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
 “ὦ Νέστορ Νηληιάδη, μέγα κῦδος Ἀχαιῶν, 555
 ρεῖα θεός γ' ἐθέλων καὶ ἀμείνονας ἠέ περ οἶδε
 ἵππους δωρήσαιτ', ἐπεὶ ἡ πολὺ φέρτεροί εἰσιν.
 ἵπποι δ' οἶδε, γεραιέ, νεήλυδες, οὓς ἐρεεῖνεις,
 Θρηίκιοι· τὸν δέ σφι φάνακτ' ἀγαθὸς Διομήδης

νῆας ἐπι γλαφυράς· τῇ γὰρ φίλον ἔπλετο θυμῷ. 531

ἔκτανε, πὰρ δ' ἐτάρους δυοκαίδεκα πάντας ἀρίστους. 560
 τὸν τρισκαιδέκατον σκοπὸν εἵλομεν ἐγγύθι νηῶν,
 τὸν ῥα διοπτῆρα στρατοῦ ἔμμεναι ἡμετέροιο
 "Ἐκτωρ τε προέηκε καὶ ἄλλοι Τρῶες ἀγαυοί."

ὥς φειπὼν τάφροιο διήλασε μώνυχας ἵππους
 καγχαλάων· ἅμα δ' ἄλλοι ἴσαν χαίροντες Ἀχαιοί. 565
 οἱ δ' ὅτε Τυδεΐδew κλισίην εὖτυκτον ἴκοντο,
 ἵππους μὲν κατέδησαν εὖτμήτοισιν ἱμάσι
 φάτνῃ ἐφ' ἱππεΐῃ, ὅθι περ Διομήδεος ἵπποι
 ἔστασαν ὠκύποδες μελιφηδέα πυρὸν ἔδοντες.
 νηὶ δ' ἐνὶ πρυμνῇ ἕναρα βροτόεντα Δόλωνος 570
 θῆκ' Ὀδυσσεύς, ὅφρ' ἱρὸν ἐτοιμασσαίατ' Ἀθήνη.
 αὐτοὶ δ' ἰδρῶα πολλὸν ἀπενίζοντο θαλάσση
 ἐσβάντες κνήμας τε ἰδὲ λόφον ἀμφί τε μηρούς.
 αὐτὰρ ἐπεὶ σφιν κῦμα θαλάσσης ἰδρῶα πολλὸν
 νίψεν ἀπὸ χρωτὸς καὶ ἀνέψυχθεν φίλον ἦτορ, 575
 ἐς ῥ' ἀσαμίνθους βάντες εὐξέστας λοέσαντο.
 τὼ δὲ λοεσσαμένω καὶ ἀλειψαμένω λίπ' ἐλαίῳ
 δείπνω ἐφιζανέτην, ἀπὸ δὲ κρητῆρος Ἀθήνη
 πλείου ἀφυσσόμενοι λείβον μελιφηδέα φοῖνον.

565 καγχαλόων

572 ἰδρῶ

574 ἰδρῶ

576 λούσαντο

ΙΛΙΑΔΟΣ Λ.

Ἦὼς δ' ἐκ λεχέων παρ' ἀγανοῦ Τιθωνοῖο
ὠρнуθ', ἵν' ἀθανάτοισι φάος φέροι ἠδὲ βροτοῖσι·
Ζεὺς δ' Ἐριδα προΐαλλε θοὰς ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν
ἀργαλέην, πολέμοιο τέρας μετὰ χερσὶν ἔχουσιν.
στῇ δ' ἐπ' Ὀδυσσῆος μεγακῆτεϊ νηὶ μελαίνῃ, 5
ἥ ῥ' ἐν μεσσάτῳ ἔσκε γεγωνέμεν ἀμφοτέρωσε,
ἡμὲν ἐπ' Αἴαντος κλισίας Τελαμωνιάδαο
ἠδ' ἐπ' Ἀχιλλῆος, τοί ῥ' ἔσχατα νῆας ἐφίσας
εἵρυσαν, ἡγορέῃ πίσυνοι καὶ κάρτεϊ χειρῶν.
ἐνθα στᾶσ' ἥϋσε θεὰ μέγα τε δφεινόν τε 10
ὄρθι', Ἀχαιοῖσιν δὲ μέγα σθένος ἔμβαλ' ἐκάστῳ
καρδίῃ, ἄλληκτον πολεμιζέμεν ἠδὲ μάχεσθαι.
τοῖσι δ' ἄφαρ πόλεμος γλυκίων γένετ' ἠὲ νέεσθαι
ἐν νηυσὶ γλαφυρῇσι φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν.
Ἀτρεΐδης δ' ἐβόησεν ἰδὲ ζώννυσθαι ἄνωγεν 15
Ἀργεῖους· ἐν δ' αὐτὸς ἐδύσετο νώροπα χαλκόν.
κνημῖδας μὲν πρῶτα περὶ κνήμησιν ἔθηκε
καλάς, ἀργυρέοισιν ἐπισφυρίοισ' ἀραρυίας·
δεύτερον αὖ θώρηκα περὶ στήθεσσιν ἔδυνε,
τόν ποτέ ῥοι Κινύρης δῶκε ξεινήιον εἶναι. 20

πεύθετο γὰρ Κύπρονδε μέγα κλέος, οὔνεκ' Ἀχαιοὶ
 ἐς Τροίην νήεσσιν ἀναπλεύσεσθαι ἔμελλον·
 τοὔνεκά ῥοι τὸν δῶκε, χαριζόμενος βασιλῇι.
 τοῦ δ' ἦ τοι δέκα οἶμοι ἔσαν μέλανος κυάνοιο,
 δώδεκα δὲ χρυσοῦ καὶ φείκοσι κασσιτέροιο· 25
 κυάνεοι δὲ δράκοντες ὀρωρέχατο προτὶ δειρὴν
 τρεῖς ῥεκάτερθ', ἱρισι φεικότες, ἄς τε Κρονίων
 ἐν νέφει ἐστήριξε, τέρας μερόπων ἀνθρώπων.
 ἀμφὶ δ' ἄρ' ὥμοισιν βάλετο ξίφος· ἐν δέ ῥοι ἦλοι
 χρύσειοι πάμφαινον, ἀτὰρ περὶ κουλεὸν ἦεν 30
 ἀργύρεον, χρυσεόισιν ἀορτήρεσσιν ἀρηρός.
 ἂν δ' ἔλετ' ἀμφιβρότην πολυδαίδαλον ἀσπίδα θοῦριν,
 καλήν, ἣν πέρι μὲν κύκλοι δέκα χάλκεοι ἦσαν,
 ἐν δέ ῥοι ὀμφαλοὶ ἦσαν ἐφείκοσι κασσιτέροιο
 λευκοῖ', ἐν δὲ μέσοισιν ἕεν μέλανος κυάνοιο. 35
 τῇ δ' ἐπὶ μὲν Γοργῶ βλοσυρῶπις ἐστεφάνωτο
 δφεινὸν δερκομένη, περὶ δὲ Δφείμὸς τε Φόβος τε.
 τῆς δ' ἐξ ἀργύρεος τελαμῶν ἕεν· αὐτὰρ ἐπ' αὐτοῦ
 κυάνεος φεφέλικτο δράκων, κεφαλαὶ δέ ῥοι ἦσαν
 τρεῖς ἀμφιστρεφές, ἐνὸς αὐχένος ἐκπεφυῖαι. 40
 κρατὶ δ' ἐπ' ἀμφίφαλον κυνέην θέτο τετραφάληρον
 ἵππουριν· δφεινὸν δὲ λόφος καθύπερθεν ἔνευεν.
 εἶλετο δ' ἄλκιμα δοῦρε δύω, κεκορυθμένα χαλκῶ,
 ὀξέα· τῇλε δὲ χαλκὸς ἀπ' αὐτόφιν οὐρανὸν εἴσω
 λάμπ'· ἐπὶ δ' ἐγδούπησαν Ἀθηναίη τε καὶ Ἥρη, 45
 τιμῶσαι βασιλῆα πολυχρῦσοιο Μυκῆνης.
 ἡνιόχῳ μὲν ἔπειτα ἐφῶ ἐπέτελλε ῥεκάστος
 ἵππους εὖ κατὰ κόσμον ἐρυκέμεν αὐθ' ἐπὶ τάφρῳ,
 αὐτοὶ δὲ πρυλῆες σὺν τεύχεσι θωρηχθέντες
 ῥῶοντ'· ἄσβεστος δὲ βοὴ γένετ' ἠόοθι πρό. 50
 φθὰν δὲ μέγ' ἱππήων ἐπὶ τάφρῳ κοσμηθέντες,

25 χρυσοῖο

28 νέφει στήριξε, νέφει ἐστήριξε

35 λευκοί—ἔην

38 ἦν

39 ἐλέλικτο

50 ἠῶθι

ἱππῆες δ' ὀλίγον μετεκίαθον. ἐν δὲ κυδοιμὸν
ὤρσε κακὸν Κρονίδης, κατὰ δ' ὑψόθεν ἦκεν ἐφέρσας
αἵματι μυδαλέας ἐξ αἰθέρος, οὔνεκ' ἔμελλε
πολλὰς ἰφθίμους κεφαλὰς Ἄφιδι προϊάψειν.

55

Τρῶες δ' αὖθ' ἐτέρωθεν ἐπὶ θρωσμῷ πεδίοιο,
Ἐκτορά τ' ἀμφὶ μέγαν καὶ ἀμύμονα Πουλυδάμαντα
Αἰνεΐαν θ', ὃς Τρωσὶ θεὸς ὥς τίετο δήμῳ,
τρεῖς τ' Ἀντηνορίδας, Πόλυβον καὶ Ἀγήνορα δῖον
ἠΐθεόν τ' Ἀκάμαντ', ἐπιφείκελον ἀθανάτοισιν.

60

Ἐκτωρ δ' ἐν πρώτοισι φέρ' ἀσπίδα πάντοσε φίσην.
οἶος δ' ἐκ νεφέων ἀναφαίνεται οὐλῖος ἀστήρ
παμφαίνων, τοτὲ δ' αὖτις ἔδυνέφεα σκιόεντα,
ὥς Ἐκτωρ ὅτε μὲν τε μετὰ πρώτοισι φάνεσκεν,
ἄλλοτε δ' ἐν πυμάτοισι κελεύων· πᾶς δ' ἄρα χαλκῷ
λάμφ' ὥς τε στεροπὴ πατρὸς Διὸς αἰγιόχοιο.

65

οἱ δ', ὥς τ' ἀμητῆρες ἐναντίοι ἀλλήλοισιν
ὄγμον ἐλαύνωσιν ἀνδρὸς μάκαρος κατ' ἄρουραν
πυρῶν ἢ κριθέων· τὰ δὲ δάργματα ταρφέα πίπτει·
ὥς Τρῶες καὶ Ἀχαιοὶ ἐπ' ἀλλήλοισι θορόντες
δηίοον, οὐδ' ἕτεροι μνάοντ' ὀλοοῖο φόβοιο.

70

φίσας δ' ὑσμίνῃ κεφαλὰς ἔχεν· οἱ δὲ λύκοι ὥς
θῦνον. Ἔρις δ' ἄρ' ἔχαιρε πολύστονος εἰσοράουσα
οἷη γάρ ῥα θεῶν παρετύγχανε μαρναμένοισιν,
οἱ δ' ἄλλοι οὐ σφιν πάρεσαν θεοί, ἀλλὰ ῥέκηλοι
σφοῖσιν ἐνὶ μεγάροισι καθήατο, ἦχι ῥεκάστω
δῶματα καλὰ τέτυκτο κατὰ πτύχας Οὐλύμποιο.

75

πάντες δ' ἠτιάοντο κελαινεφέα Κρονίωνα,
οὔνεκ' ἄρα Τρώεσσιν ἐβούλετο κῦδος ὀρέξαι.
τῶν μὲν ἄρ' οὐκ ἀλέγιζε πατήρ· ὁ δὲ νόσφι λιασθεὶς
τῶν ἄλλων ἀπάνευθε καθέζετο κύδει γαίῳν,
εἰσοράων Τρώων τε πόλιν καὶ νῆας Ἀχαιῶν

80

69 κριθῶν—δράγματα

71 δηίοον—μνώοντ'

73 εἰσορόωσα

78 ἠτιόωντο

82 εἰσορόων

χαλκοῦ τε στεροπὴν, ὀλλύντας τ' ὀλλυμένους τε.
 ὄφρα μὲν ἤως ἦν καὶ ἀέξετο ἱερὸν ἦμαρ,
 τόφρα μάλ' ἀμφοτέρων βέλε' ἤπτετο, πίπτε δὲ λαός· 85
 ἦμος δὲ δρυτόμος περ ἀνὴρ ὠπλίσσατο δεῖπνον
 οὔρεος ἐν βήσσησιν, ἐπεὶ τ' ἐκορέσσατο χεῖρας
 τάμνων δένδρεα μακρά, ἄδος τέ μιν ἵκετο θυμόν,
 σίτοό τε γλυκεροῖο περὶ φρένας ἵμερος αἰρεῖ,
 τῆμος σφῇ ἀρετῇ Δαναοὶ ῥήξαντο φάλαγγας, 90
 κεκλόμενοι ἐτάροισι κατὰ στίχας. ἐν δ' Ἀγαμέμνων
 πρῶτος ὄρουσ', ἔλε δ' ἄνδρα Βιάνορα, ποιμένα λαῶν,
 αὐτόν, ἔπειτα δ' ἐταῖρον Ὀϊλῆα πλήξιππον.
 ἦ τοι ὅ γ' ἐξ ἵππων κατεπάλμενος ἀντίος ἔστη·
 τὸν δ' ἰθὺς μεμαῶτα μετώπιον ὀξείῃ δουρὶ 95
 νύξ', οὐδὲ στεφάνη δόρυ ἔφοι σχέθε χαλκοβάρεια,
 ἀλλὰ δι' αὐτῆς ἦλθε καὶ ὀστέου, ἐγκέφαλος δὲ
 ἔνδον ἅπας πεπάλακτο· δάμασσε δέ μιν μεμαῶτα.
 καὶ τοὺς μὲν λίπεν αὖθι φάναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων
 στήθεσι παμφαίνοντας, ἐπεὶ †περίδυσσε χιτῶνας†· 100
 αὐτὰρ ὁ βῆ Φῖσόν τε καὶ Ἀντιφον ἐξεναρίζων,
 νῆε δὺω Πριάμοιο, νόθον καὶ γνήσιον, ἄμφω
 εἶν ἐνὶ δίφρῳ εἶντε· ὁ μὲν νόθος ἠνιόχευεν,
 Ἀντιφος αὖ παράβασκε περικλυτός· ὥ ποτ' Ἀχιλλεὺς
 Ἰδης ἐν κνημοῖσι δίδη μόσχοισι λύγοισι, 105
 ποιμαίνοντ' ἐπ' ὅεσσι λαβών, καὶ ἔλυσεν ἀποίνων.
 δὴ τότε γ' Ἀτρεΐδης εὐρὺν κρεῖων Ἀγαμέμνων
 τὸν μὲν ὑπὲρ μαζοῖο κατὰ στήθος βάλε δουρί,
 Ἀντιφον αὖ παρ' ὅας ἔλασε ξίφε', ἐκ δ' ἔβαλ' ἵππων.
 σπερχόμενος δ' ἀπὸ τοῖιν ἐσύλαε τεύχεα καλὰ 110
 γιγνώσκων· καὶ γάρ σφε πάρος παρὰ νηυσὶ θοῇσιν
 εἶδεν, ὅτ' ἐξ Ἰδης ἄγαγεν πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς.
 ὥς δὲ λέων ἐλάφοιο ταχείης νήπια τέκνα

89 σίτου
 109 παρὰ οὓς—ξίφει

104 παρέβασκε
 110 ἐσύλα

ῥηιδίως συνέφαξε, λαβὼν κρατεροῖσιν ὁδοῦσιν,
 ἔλθων εἰς εὐνὴν, ἀπαλὸν τέ σφ' ἦτορ ἀπηύρα· 115
 ἢ δ' εἴ πέρ τε τύχῃσι μάλα σχεδόν, οὐ δύναταί σφι
 χραιομεῖν, αὐτὴν γάρ μιν ὑπὸ τρόμος αἰνὸς ἰκάνει·
 καρπαλίμως δ' ἦιξε διὰ δρυμὰ πυκνὰ καὶ ὕλην
 σπεύδουσ', ἰδρώουσα, κραταιοῦ θηρὸς ὑφ' ὀρμῆς·
 ὥς ἄρα τοῖς οὐ τις δύνατο χραιομῆσαι ὄλεθρον 120
 Τρώων, ἀλλὰ καὶ αὐτοὶ ὑπ' Ἀργεῖοισι φέβοντο.

αὐτὰρ ὁ Πείσανδρόν τε καὶ Ἴππόλοχον μενεχάρμην,
 υἱέας Ἀντιμάχοιο δαΐφρονος, ὅς ῥα μάλιστα
 χρυσὸν Ἀλεξάνδροιο δεδεγμένος, ἀγλαὰ δῶρα,
 οὐκ εἶσχε' Ἑλένην δόμεναι ξανθῷ Μενελάῳ,— 125
 τοῦ περ δὴ δύο παῖδε λάβε κρεῖων Ἀγαμέμνων
 εἰν ἐνὶ δίφρῳ ἑόντε, ὁμοῦ δ' ἔχον ὠκέας ἵππους.
 ἐκ γάρ σφεας χειρῶν φύγον ἡνία σιγαλόεντα,
 τῷ δὲ κυκηθήτην· ὁ δ' ἐναντίον ὦρτο λέων ὥς
 Ἀτρεΐδης· τῷ δ' αὖτ' ἐκ δίφρου γουναζέσθην· 130

“ζώγρεε, Ἀτρέος υἱέ, σὺ δ' ἄξια δέξε' ἄποινα·
 πολλὰ δ' ἐν Ἀντιμάχοιο δόμοις κειμήλια κεῖται,
 χαλκός τε χρυσός τε πολύκμητός τε σίδηρος,
 τῶν κέν τοι χαρίσαιο πατὴρ ἀπερείσι' ἄποινα,
 εἰ νῶι ζωὴ πεπύθοιτ' ἐπὶ νηυσὶν Ἀχαιῶν.” 135

ὥς τῷ γε κλαίοντε προσαυδήτην βασιλῆα
 μελιχίοισι φέπεσσιν· ἀμείλικτον δ' ὅπ' ἄκουσαν·

“εἰ μὲν δ' Ἀντιμάχοιο δαΐφρονος υἱέες ἐστόν,
 ὅς ποτ' ἐνὶ Τρώων ἀγορῇ Μενέλαον ἄνωγεν
 ἀγγελίην ἔλθόντα σὺν ἀντιθέῳ Ὀδυσῇι, 140
 αὖθι κατακτεῖναι μηδ' ἐξέμεν ἄψ ἔς Ἀχαιοὺς,
 νῦν μὲν δὴ φοῦ πατρὸς ἀφεικέα τίσετε λώβην.”

ἦ, καὶ Πείσανδρον μὲν ἀφ' ἵππων ὥσε χαμᾶζε
 δουρὶ βαλὼν πρὸς στήθος· ὁ δ' ὕπτιος οὐδὲ ἐρείσθη.

125 εἶσχε'

130 δίφρου

131 ζώγρει—δέξαι

137 μελιχίοις ἐπέεσσιν

138 δὴ

144 οὐδὲ

Ἴππόλοχος δ' ἀπόρουσε·—τὸν αὖ χαμαὶ ἐξενάριξε, 145
 χεῖρας ἀπὸ ξίφει πλήξας ἀπὸ τ' αὐχένα κόψας,
 ὄλμον δ' ὥς ἔσσευε κυλίνδεσθαι δι' ὀμίλου.

τοὺς μὲν ἕασ'· ὁ δ' ὅθι πλείσται κλονέοντο φάλαγγες,
 τῇ ῥ' ἐνόρουσ', ἅμα δ' ἄλλοι εὐκνήμιδες Ἀχαιοί.
 πεζοὶ μὲν πεζοὺς ὄλεον φεύγοντας ἀνάγκη, 150

ἵππῃες δ' ἵππῃας—ὑπὸ σφισι δ' ὤρτο κονίη
 ἐκ πεδίου, τὴν ὤρσαν ἐρίγδουποι πόδες ἵππων—
 χαλκῷ δηιόοντες. ἀτὰρ κρείων Ἀγαμέμνων
 αἰὲν ἀποκτείνων ἔπετ' Ἀργεῖοισι κελεύων.

ὥς δ' ὅτε πῦρ ἀφίδηλον ἐν ἀξύλῳ ἐμπέσῃ ὕλῃ, 155
 πάντῃ φειλυφάων ἄνεμος φέρει, οἱ δέ τε θάμνοι
 πρόρριζοι πίπτουσιν ἐπειγόμενοι πυρὸς ὀρμῇ·

ὥς ἄρ' ὑπ' Ἀτρεΐδῃ Ἀγαμέμνονι πῖπτε κάρηνα
 Τρώων φευγόντων, πολλοὶ δ' ἐριαύχενες ἵπποι
 κεῖν' ὄχεα κροτάλιζον ἀνὰ πτολέμοιο γεφύρας, 160
 ἡνιόχους ποθέοντες ἀμύμονας. οἱ δ' ἐπὶ γαίῃ
 κείατο γύπεσσιν πολὺν φίλτεροι ἢ ἀλόχοισιν.

Ἐκτορα δ' ἐκ βελέων ὕπαγε Ζεὺς ἐκ τε κονίης
 ἐκ τ' ἀνδροκτασίης ἐκ θ' αἵματος ἐκ τε κυδοιμοῦ·
 Ἀτρεΐδης δ' ἔπετο σφεδανὸν Δαναοῖσι κελεύων. 165

οἱ δὲ παρ' Ἴλου σῆμα παλαιοῦ Δαρδανίδαο,
 μέσσον καὶ πεδίου, παρ' ἐρινεὸν ἐσσεύοντο
 ῥιέμενοι πόλιος· ὁ δὲ κεκληγὼς ἔπετ' αἰεὶ

Ἀτρεΐδης, λύθρῳ δὲ παλάσσετο χεῖρας ἀάπτους.
 ἀλλ' ὅτε δὴ Σκαιάς τε πύλας καὶ φηγὸν ἵκοντο, 170
 ἐνθ' ἄρα δὴ ἴσταντο καὶ ἀλλήλους ἀνέμιμνον.

οἱ δ' ἔτι καὶ μέσσον πεδίου φοβέοντο βόες ὥς,
 ἅς τε λέων ἐφόβησε μολῶν ἐν νυκτὸς ἀμολγῷ
 πάσας· τῇ δέ τ' ἰὴ ἀναφαίνεται αἰπὺς ὄλεθρος·

τῆς δ' ἐξ αὐχέν' ἔφαξε λαβὼν κρατεροῖσιν ὁδοῦσι 175
 πρῶτον, ἔπειτα δέ θ' αἶμα καὶ ἔγκατα πάντα λαφύσσει·

ὥς τοὺς Ἀτρεΐδης ἔφεπε κρείων Ἀγαμέμνων,
αἰὲν ἀποκτείνων τὸν ὀπίστατον· οἱ δὲ φέβοντο.
πολλοὶ δὲ πρηνεῖς τε καὶ ὑπτιοὶ ἔκπεσον ἵππων
Ἀτρεΐδα ὑπὸ χερσί· περιπρὸ γὰρ ἔγχεϊ θῦεν. 180
ἀλλ' ὅτε δὴ τάχ' ἔμελλεν ὑπὸ πτόλιν αἰπύ τε τείχος
ἵξεσθαι, τότε δὴ ῥα πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε
Ἴδης ἐν κορυφῇσι καθέζετο πιδηέσεως
οὐρανόθεν καταβάς· ἔχε δ' ἀστεροπὴν μετὰ χερσίν.

Ἴριν δ' ὥτρυνε χρυσόπτερον ἀγγελέουσιν. 185

“βάσκ' ἴθι, Ἴρι ταχεῖα, τὸν Ἑκτορι μῦθον ἐνισπε·
ὄφρ' ἂν μὲν χ' ὀράῃ Ἀγαμέμνονα, ποιμένα λαῶν,
θύνοντ' ἐν προμάχοισιν ἐναίροντα στίχας ἀνδρῶν,
τόφρ' ἀναχωρεέτω, τὸν δ' ἄλλον λαὸν ἀνώχθω
μάρνασθαι δηίοισι κατὰ κρατερὴν ὑσμίνην. 190
αὐτὰρ ἐπεὶ κ' ἢ δουρὶ τυπεῖς ἢ βλήμενος ἰῶ
εἰς ἵππους ἄλεται, τότε ῥοι κράτος ἐγγυαλίξω
κτείνειν, εἰς ὃ κε νῆας εὖσσέλμους ἀφίκηται
δύη τ' ἥελιος καὶ ἐπὶ κνέφας ἱερὸν ἔλθῃ.”

ὥς ἔφατ', οὐδ' ἀπίθησε ποδὴνέμος ὠκέϊ Ἴρις, 195
βῆ δὲ κατ' Ἰδαίων ὀρέων εἰς Φίλιον ἱρήν.
εὐρ' υἱὸν Πριάμοιο δαΐφρονος, Ἑκτορα δῖον,
ἔσταότ' ἐν θ' ἵπποισι καὶ ἄρμασι κολλητοῖσιν·
ἀγχοῦ δ' ἵσταμένη προσέφη πόδας ὠκέϊ Ἴρις·

“Ἑκτορ, υἱὲ Πριάμοιο, Διὶ μῆτιν ἀτάλαντε, 200
Ζεὺς με πατὴρ προέηκε τεῖν τάδε μυθήσασθαι.
ὄφρ' ἂν μὲν χ' ὀράῃς Ἀγαμέμνονα, ποιμένα λαῶν,
θύνοντ' ἐν προμάχοισιν ἐναίροντα στίχας ἀνδρῶν,
τόφρ' ὑπόφεικε μάχης, τὸν δ' ἄλλον λαὸν ἀνωχθι
μάρνασθαι δηίοισι κατὰ κρατερὴν ὑσμίνην. 205
αὐτὰρ ἐπεὶ κ' ἢ δουρὶ τυπεῖς ἢ βλήμενος ἰῶ

180 Ἀτρεΐδεω

195 ὠκέα

187 κεν ὀρά

196 εἰς

202 κεν ὀράς

189 ἀναχωρείτω

199 ὠκέα

εἰς ἵππους ἄλεται, τότε τοι κράτος ἐγγυαλίζει
κτείνειν, εἰς ὃ κε νῆας εὖσσέλμους ἀφίκηαι
δύη τ' ἠέλιος καὶ ἐπὶ κνέφας ἱερὸν ἔλθῃ."

ἡ μὲν ἄρ' ὥς φειποῦσ' ἀπέβη πόδας ὠκέϊ' Ἴρις, 210
Ἐκτωρ δ' ἐξ ὀχέων σὺν τεύχεσιν ἄλτο χαμᾶζε,
πάλλων δ' ὀξέα δοῦρε κατὰ στρατὸν ὄχετο πάντῃ,
ὀτρύνων μαχέσασθαι, ἔγειρε δὲ φύλοπιν αἰνὴν.
οἱ δ' ἐφελίχθησαν καὶ ἐναντίοι ἔσταν Ἀχαιῶν,
Ἀργεῖοι δ' ἐτέρωθεν ἐκαρτύναντο φάλαγγας. 215

ἀρτύνθη δὲ μάχῃ, στὰν δ' ἀντίοι· ἐν δ' Ἀγαμέμνων
πρῶτος ὄρουσ', ἔθελεν δὲ πολὺ προμάχεσθαι ἀπάντων.

ἔσπετε νῦν μοι, Μοῦσαι Ὀλύμπια δώματ' ἔχουσαι,
ὅς τις δὴ πρῶτος Ἀγαμέμνονος ἀντίον ἦλθεν
ἢ αὐτῶν Τρώων ἢ ἐκ κλειτῶν ἐπικούρων. 220

Φιφιδάμας Ἀντηνορίδης, ἡὺς τε μέγας τε,
ὃς τράφεν ἐν Θρήκῃ ἐριβώλακι, μητέρι μήλων·
Κισσῆς τὸν γ' ἔθρεψε δόμοισ' ἐνὶ τυτθὸν ἐόντα
μητροπάτωρ, ὃς τίκτε Θεανόα καλλιπάρηον·
αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ' ἦβης ἐρικυδέος ἵκετο μέτρον, 225
αὐτοῦ μιν κατέρυκε, δίδου δ' ὃ γε θυγατέρα ῥήν·
γῆμας δ' ἐκ θαλάμοιο μετὰ κλέος ἵκετ' Ἀχαιῶν
σὺν δυοκαίδεκα νηυσὶ κορωνίσιν, αἳ ῥοι ἔποντο.
τὰς μὲν ἔπειτ' ἐν Περκώτῃ λίπε νῆας ἐφίσας,
αὐτὰρ ὁ πεζὸς ἐὼν ἐς Φίλιον εἰληλούθει· 230

ὃς ῥα τότε Ἀτρεΐδαν Ἀγαμέμνονος ἀντίον ἦλθεν.
οἱ δ' ὅτε δὴ σχεδὸν ἦσαν ἐπ' ἀλλήλοισιν ἰόντες,
Ἀτρεΐδης μὲν ἄμαρτε, παραὶ δέ ῥοι ἐτράπετ' ἔγχος,
Φιφιδάμας δὲ κατὰ ζώνην, θώρηκος ἐνερθε,
νύξ', ἐπὶ δ' αὐτὸς ἔρεισε, βαρεῖν χειρὶ πιθήσας· 235
οὐδ' ἔτορε ζωστήρα παναίολον, ἀλλὰ πολὺ πρὶν
ἀργύρῳ ἀντομένη, μόλιβος ὥς, ἐτράπετ' αἰχμῇ.

210 ὠκέα

224 Θεανῶ

214 ἐφελίχθησαν

230 εἰς

222 τράφη

231 Ἀτρεΐδῳ

καὶ τό γε χειρὶ λαβὼν εὐρὺ κρεῖων Ἀγαμέμνων
 ἔλκ' ἐπὶ ῥοί μεμαῶς ὥς τε λῖς, ἐκ δ' ἄρα χειρὸς
 σπάσσατο· τὸν δ' ἄορι πλῆξ' αὐχένα, λῦσε δὲ γυῖα. 240
 ὥς ὁ μὲν αὖθι πεσὼν κοιμήσατο χάλκεον ὕπνου
 οἰκτρός, ἀπὸ μνηστῆς ἀλόχου, φαστοῖσιν ἀρήγων,
 κουριδίας, ἧς οὐ τι χάριν φίδε πολλὰ δ' ἔδωκε·
 πρῶθ' ἑκατὸν βούς δῶκεν, ἔπειτα δὲ χίλι' ὑπέστη,
 αἶγας ὁμοῦ καὶ ὄϊς, τὰ ῥοι ἄσπετα ποιμαίνοντο. 245

δὴ τότε γ' Ἀτρεΐδης Ἀγαμέμνων ἐξενάριξε,
 βῆ δὲ φέρων ἀν' ὄμιλον Ἀχαιῶν τεύχεα καλά.

τὸν δ' ὥς οὖν ἐνόησε Κόων, ἀριδείκετος ἀνδρῶν,
 πρεσβυγενῆς Ἀντηνορίδης, κρατερόν ῥά ῥε πένθος
 ὀφθαλμοὺς ἐκάλυψε κασιγνήτοιο πεσόντος. 250

στῇ δ' εὐράξ σὺν δουρί, λαθὼν Ἀγαμέμνονα δίον,
 νύξε δέ μιν κατὰ χεῖρα μέσσην, ἀγκῶνος ἐνερθεν,
 ἀντικρὺ δὲ διέσχε φαεινοῦ δουρὸς ἀκωκή.

ρίγησέν δ' ἄρ' ἔπειτα φάναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων·
 ἀλλ' οὐδ' ὥς ἀπέληγε μάχης ἠδὲ πτολέμοιο, 255
 ἀλλ' ἐπόρουσε Κόωνι ἔχων ἀνεμοτρεφὲς ἔγχος.

ἦ τοι ὁ Φιφιδάμαντα κασίγνητον καὶ ὄπατρον
 ἔλκε ποδὸς μεμαῶς, καὶ αὐτεε πάντας ἀρίστους·
 τὸν δ' ἔλκοντ' ἀν' ὄμιλον ὑπ' ἀσπίδος ὀμφαλοέσσης
 οὔτησε ξυστῶ χαλκήρεϊ, λῦσε δὲ γυῖα· 260

τοῦ δ' ἐπὶ Φιφιδάμαντι κάρη ἀπέκοψε παραστάς.

ἐνθ' Ἀντήνορος υἱες ὑπ' Ἀτρεΐδῃ βασιλῇ
 πότμον ἀναπλήσαντες ἔδυν δόμον Ἀφιδος εἴσω.

αὐτὰρ ὁ τῶν ἄλλων ἐπεπωλέετο στίχας ἀνδρῶν
 ἔγχεϊ τ' ἄορί τε μεγάλοισί τε χερμαδίοισιν, 265

ὄφρα ῥοι αἶμ' ἔτι θερμόν ἀνήνοθεν ἐξ ὠτειλῆς.

αὐτὰρ ἐπεὶ τὸ μὲν ἔλκος ἐτέρσετο, παύσατο δ' αἶμα,
 ὀξείαι δ' ὀδύναι δῦνον μένος Ἀτρεΐδαο.

ὥς δ' ὅτ' ἀν ὠδίνουσιν ἔχῃ βέλος ὀξὺ γυναιῖκα,

δριμύ, τό τε προΐεῖσι μογοστόκοι Εἰλείθυιαι, 270
 Ἥρης θυγατέρες πικρὰς ὠδῖνας ἔχουσαι,
 †ὥς ὀξεῖ' ὀδύναι† δύνον μένος Ἀτρεΐδαο.
 ἐς δίφρον δ' ἀνόρουσε, καὶ ἡνιόχῳ ἐπέτελλε
 νηυσὶν ἐπὶ γλαφυρῇσιν ἐλαυνέμεν· ἤχθετο γὰρ κῆρ.
 ἧῦσεν δὲ διαπρύσιον Δαναοῖσι γεγωνώς· 275

“ὦ φίλοι, Ἀργείων ἡγήτορες ἡδὲ μέδοντες,
 ὑμεῖς μὲν νῦν νηυσὶν ἀμύνετε ποντοπόροισι
 φύλοπιν ἀργαλήην, ἐπεὶ οὐκ ἐμὲ μητίετα Ζεὺς
 εἶασε Τρώεσσι πανημέριον πολεμίζειν.”

ὥς ἔφαθ', ἡνιόχος δ' ἵμασεν καλλίτριχας ἵππους 280
 νῆας ἐπὶ γλαφυράς· τῷ δ' οὐκ ἀφέκοντε πετέσθην·
 ἄφρεον δὲ στήθεα, ραίνοντο δὲ νέρθε κονίη,
 τειρόμενον βασιλῆα μάχης ἀπάνευθε φέροντες.

Ἐκτωρ δ' ὥς ἐνόησ' Ἀγαμέμνονα νόσφι κιόντα,
 Τρωσί τε καὶ Λυκίοισιν ἐκέκλετο μακρὸν αὔσας· 285

“Τρῶες καὶ Λύκιοι καὶ Δάρδανοι ἀγχιμαχηταί,
 ἀνέρες ἔστε, φίλοι, μνήσασθε δὲ θούριδος ἀλκῆς.
 οἴχετ' ἀνὴρ ὁ ἄριστος, ἐμοὶ δὲ μέγ' εὖχος ἔδωκε
 Ζεὺς Κρονίδης. ἀλλ' ἰθὺς ἐλαύνετε μώνυχας ἵππους
 ἰφθίμων Δαναῶν, ἵν' ὑπέρτερον εὖχος ἄρησθε.” 290

ὥς φειπὼν ὤτρυνε μένος καὶ θυμὸν ἐκάστου.
 ὥς δ' ὅτε πού τις θηρητῆρ κύνας ἀργιόδοντας
 σεύη ἐπ' ἀγροτέρῳ σὺν καπρίῳ ἢ λέοντι,
 ὥς ἐπ' Ἀχαιοῖσιν σεῦε Τρῶας μεγαθύμους
 Ἐκτωρ Πριαμίδης, βροτολοιγῷ φίσος Ἀρηι. 295
 αὐτὸς δ' ἐν πρώτοισι μέγα φρονέων ἐβεβήκει,
 ἐν δ' ἔπεσ' ὑσμίνῃ ὑπεραεῖ φίσος ἀέλλη,
 ἢ τε καταλλομένη φοφειδέα πόντον ὀρίνει.

ἐνθα τίνα πρῶτον, τίνα δ' ὕστατον ἐξενάριξεν
 Ἐκτωρ Πριαμίδης, ὅτε ἔφοι Ζεὺς κῦδος ἔδωκεν; 300
 Ἀσαῖον μὲν πρῶτα καὶ Αὐτόνοον καὶ Ὀπίτην

καὶ Δόλοπα Κλυτίδην καὶ Ὀφέλτιον ἥδ' Ἀγέλαον
 Αἴσυμνόν τ' Ὠρόν τε καὶ Ἰππόνοον μενεχάρμην.
 τοὺς ἄρ' ὃ γ' ἡγεμόνας Δαναῶν ἔλεν, αὐτὰρ ἔπειτα
 πληθύν, ὥς ὅποτε νέφεα Ζέφυρος στυφελίξῃ 305
 ἀργεστᾶο Νότοιο, βαθείῃ λαίλαπι τύπτων·
 πολλὸν δὲ τρόφι κῦμα κυλίνδεται, ὑψόσε δ' ἄχνη
 σκίδναται ἐξ ἀνέμοιο πολυπλάγκτοιο ριωῆς.
 ὥς ἄρα πυκνὰ καρήαθ' ὑφ' Ἑκτορι δάμνατο λαῶν.
 ἔνθα κε λοιγὸς ἔεν καὶ ἀμήχανα φέργα γέγοντο, 310
 καὶ νύ κεν ἐν νήεσσι πέσον φεύγοντες Ἀχαιοί,
 εἰ μὴ Τυδεΐδῃ Διομήδεϊ κέκλετ' Ὀδυσσεύς.
 “Τυδεΐδῃ, τί παθόντε λελάσμεθα θούριδος ἀλκῆς;
 ἀλλ' ἄγε δεῦρο, πέπον, παρ' ἐμ' ἵσταο· δὴ γὰρ ἔλεγχος
 ἔσσεται, εἴ κεν νῆας ἔλῃ κορυθαίολος Ἑκτωρ.” 315
 τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη κρατερὸς Διομήδης·
 “ἦ τοι ἐγὼ μενέω καὶ τλήσομαι· ἀλλὰ μίνυνθα
 ἡμέων ἔσται ρῆδος, ἐπεὶ νεφεληγερέτα Ζεὺς
 Τρῶσιν δὴ βόλεται δοένας κράτος ἡέ περ ἡμῖν.”
 ἦ, καὶ Θυμβραῖον μὲν ἀφ' ἵππων ὥσε χαμᾶζε, 320
 δουρὶ βαλὼν κατὰ μαζὸν ἀριστερόν. αὐτὰρ Ὀδυσσεὺς
 ἀντίθεον θεράποντα Μολίονα τοῖο ράνακτος.
 τοὺς μὲν ἔπειτ' εἶασαν, ἐπεὶ πολέμου ἀπέπαυσαν·
 τὼ δ' ἀν' ὄμιλον ἰόντε κυδοίμεον, ὥς ὅτε κάπρω
 ἐν κυσὶ θηρευτῆσι μέγα φρονέοντε πέσητον· 325
 ὥς ὄλεκον Τρῶας πάλιν ὀρμένω· αὐτὰρ Ἀχαιοὶ
 ἀσπασίως φεύγοντες ἀνέπνεον Ἑκτορα δῖον.
 ἔνθ' ἐλέτην δίφρον τε καὶ ἀνέρε δήμου ἀρίστω,
 υἷε δὺω Μέροπος Περκωσίου, ὃς περὶ πάντων
 ρεΐδεε μαντοσύνας, οὐδὲ ῥοὺς παῖδας ἔασκε 330
 στείχειν ἐς πόλεμον φθισήνορα· τὼ δέ ῥοι οὐ τι
 πειθέσθην· κῆρες γὰρ ἄγον μέλανος θανάτοιο.

310 ἔην

318 ἔσσεται

319 δοῦναι

330 ἦδεε—οὐδ' εἶους

τούς μὲν Τυδεΐδης δουρὶ κλειτὸς Διομήδης
θυμοῦ καὶ ψυχῆς κεκαδὼν κλυτὰ τεύχε' ἀπηύρα·
'Ιππόδαμον δ' Ὀδυσεὺς καὶ Ὑπείροχον ἐξενάριξεν. 335

ἔνθα σφιν κατὰ ρῖσα μάχην ἐτάνυσσε Κρονίων
ἐξ Ἰδης καθορῶν· τοὶ δ' ἀλλήλους ἐνάριζον.

ἦ τοι Τυδέος υἱὸς Ἀγαστροφον οὔτασε δουρὶ
Παιονίδην ἥρωα κατ' ἰσχίον· οὐδὲ ῥοι ἵπποι
ἐγγὺς ἔσαν προφυγεῖν, ἀάσατο δὲ μέγα θυμῷ. 340

τούς μὲν γὰρ θεράπων ἀπάνευθ' ἔχεν, αὐτὰρ ὁ πεζὸς
θῦνε διὰ προμάχων, ἧος φίλον ὤλεσε θυμόν.

Ἐκτωρ δ' ὁξὺ νόησε κατὰ στίχας, ὦρτο δ' ἐπ' αὐτοὺς
κεκληγώς· ἅμα δὲ Τρώων εἶποντο φάλαγγες.

τὸν δὲ ριδὼν ρίγησε βοὴν ἀγαθὸς Διομήδης, 345
αἶψα δ' Ὀδυσσῆα προσεφώνεεν ἐγγὺς εὐντα·

“ νῶϊν δὴ τόδε πῆμα κυλίνδεται, ὄβριμος Ἐκτωρ·
ἀλλ' ἄγε δὴ στέομεν καὶ ἀλεξώμεσθα μένοντες.”

ἦ ῥα, καὶ ἀμπεπαλὼν προΐει δολιχόσκιον ἔγχος,
καὶ βάλεν οὐδ' ἀφάμαρτε, τιτυσκόμενος κεφαλῇφιν, 350
ἄκρην κακὴν κόρυθα· πλάγχθη δ' ἀπὸ χαλκόφι χαλκός,
οὐδ' ἴκετο χροῖα καλόν· ἐρύκακε γὰρ τρυφάλεια
τρίπτυχος αὐλῶπις, τήν ῥοι πόρε Φοῖβος Ἀπόλλων.

Ἐκτωρ δ' ὦκ' ἀπέλεθρον ἀνέδραμε, μῖκτο δ' ὁμίλῳ,
στῇ δὲ γυνὲ ἐριπὼν καὶ ἐρείσατο χειρὶ παχείῃ 355
γαίης· ἀμφὶ δέ ῥ' ὅσσε κελαινὴ νύξ ἐκάλυψεν.

ὄφρα δὲ Τυδεΐδης μετὰ δούρατος ὦχετ' ἐρωήν
τῇλε διὰ προμάχων, ὅθι ῥοι καταφείσατο γαίης,
τόφρ' Ἐκτωρ ἄμπνυτο, καὶ ἄψ' ἐς δίφρον ὀρούσας
ἐξέλασ' ἐς πληθὺν καὶ ἀλεύατο κῆρα μέλαιναν. 360

δουρὶ δ' ἐπαΐσσων προσέφη κρατερὸς Διομήδης·

“ ἐξ αὖ νῦν ἔφυγες θάνατον, κύον· ἦ τέ τοι ἄγχι
ἦλθε κακόν· νῦν αὐτέ σ' ἐρύσατο Φοῖβος Ἀπόλλων,
ὃ μέλλεις εὐχεσθαι ἰὼν ἐς δοῦπον ἀκόντων.

ἦ θήν σ' ἐξανύω γε καὶ ὕστερον ἀντιβολήσας, 365
εἴ πού τις καὶ ἐμοί γε θεῶν ἐπιτάρροθός ἐστι.
νῦν αὖ τοὺς ἄλλους ἐπιφείσομαι, ὅν κε κιχήω."

ἦ, καὶ Παιονίδην δουρὶ κλυτὸν ἐξενάριζεν.
αὐτὰρ Ἀλέξανδρος, Ἑλένης πόσις ἡϋκόμοιο,
Τυδεΐδῃ ἐπὶ τόξα τιταίνετο, ποιμένι λαῶν, 370
στήλῃ κεκλιμένος ἀνδροκμήτῳ ἐπὶ τύμβῳ
Γίλου Δαρδανίδαο, παλαιοῦ δημογέροντος.

ἦ τοι ὁ μὲν θώρηκα Ἀγαστρόφου ἰφθίμοιο
αἶνυτ' ἀπὸ στήθεσφι παναίολον ἀσπίδα τ' ὦμων
καὶ κόρυθα βριαρήν· ὁ δὲ τόξοο πῆχυν ἀνελκε 375
καὶ βάλεν, οὐδ' ἄρα ἔφοι ἄλιον βέλος ἔκφυγε χειρός,
ταρσὸν δεξιτεροῖο ποδός· διὰ δ' ἀμπερὲς ἰὸς
ἐν γαίῃ κατέπηκτο. ὁ δὲ μάλα ἔφηδ' ὑγελάσσας
ἐκ λόχου ἀμπήδησε καὶ εὐχόμενος φέπος ἤϋδα·

"βέβλη', οὐδ' ἄλιον βέλος ἔκφυγεν· ὥς ὄφελόν τοι 380
νείατον ἐς κενεῶνα βαλὼν ἐκ θυμὸν ἐλέσθαι.
οὕτω κεν καὶ Τρῶες ἀνέπνευσαν κακότητος,
οἳ τέ σε πεφρίκασι λέονθ' ὥς μηκάδες αἶγες."

τὸν δ' οὐ ταρβήσας προσέφη κρατερὸς Διομήδης·
"τοξότα, λωβητήρ, κέρα' ἀγλαέ, παρθενοπῖπα, 385
εἰ μὲν δ' ἀντίβιον σὺν τεύχεσι πειρηθείης,
οὐκ ἂν τοι χραίσμησι βιὸς καὶ ταρφέες ἰοί·

νῦν δέ μ' ἐπιγράψας ταρσὸν ποδὸς εὐχεαι αὐτως·
οὐκ ἀλέγω, ὥς εἴ με γυνὴ βάλοι ἢ πάϊς ἄφρων·
κωφὸν γὰρ βέλος ἀνδρὸς ἀνάλκιδος οὐτιδανοῖο. 390

ἦ τ' ἄλλως ὑπ' ἐμείῳ, καὶ εἴ κ' ὀλίγον περ ἐπαύρη,
ὄξ' ὃ βέλος πέλεται, καὶ ἀκήριον αἶψα τίθησι·

τοῦ δὲ γυναικὸς μὲν τ' ἀμφίδρυφοί εἰσι παρειαί,
παῖδες δ' ὀρφανικοί· ὁ δέ θ' αἵματι γαῖαν ἐρεύθων
πύθεται, οἴωνοι δὲ περὶ πλέες ἢ γυναιῖκες." 395

367 κιχείω

380 βέβληται

375 τόξου

385 κέραι

376 ἄρα μιν

386 δῆ

ὥς φάτο, τοῦ δ' Ὀδυσσεὺς δουρὶ κλυτὸς ἐγγύθεν ἐλθὼν
ἔστη πρόσθ'. ὁ δ' ὀπισθε καθεζόμενος βέλος ὠκὺ
ἐκ ποδὸς ἔλκ', ὀδύνη δὲ διὰ χροὸς ἦλθ' ἀλεγεινή.

ἐς δίφρον δ' ἀνόρουσε, καὶ ἡνιόχῳ ἐπέτελλε
νηυσὶν ἐπὶ γλαφυρῇσιν ἐλαυνέμεν· ἦχθετο γὰρ κῆρ. 400

οἰώθη δ' Ὀδυσσεὺς δουρὶ κλυτός, οὐδέ τις αὐτῷ
Ἀργείων παρέμεινε, ἐπεὶ φόβος ἔλλαβε πάντας·
ὀχθήσας δ' ἄρα φεῖπε πρὸς ὃν μεγαλήτορα θυμόν·

“ὦ μοι ἐγώ, τί πάθω; μέγα μὲν κακόν, αἶ κε φέβωμαι
πληθὺν ταρβήσας· τὸ δὲ ῥίγιον, αἶ κε ἔφαλώω 405

μοῦνος· τοὺς δ' ἄλλους Δαναοὺς ἐφόβησε Κρονίων.

ἀλλὰ τίη μοι ταῦτα φίλος διελέξατο θυμός;

φοῖδα γὰρ ὅττι κακοὶ μὲν ἀποίχονται πολέμοιο.

ὅς δέ κ' ἀριστεύησι μάχῃ ἐνι, τὸν δὲ μάλα χρεὼ
ἐστάμεναι κρατερῶς, ἢ τ' ἔβλητ' ἢ τ' ἔβαλ' ἄλλον.” 410

ἦος ὁ ταῦθ' ὥρμαινε κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμόν,

τόφρα δ' ἐπὶ Τρώων στίχες ἤλυθον ἀσπιστάων,

φέλσαν δ' ἐν μέσσοισι, μετὰ σφίσι πῆμα τιθέντες.

ὥς δ' ὅτε κάπριον ἀμφὶ κύνες θαλεροὶ τ' αἰζηοὶ
σεύωνται· ὁ δέ τ' εἴσι βαθείης ἐκ ξυλόχοιο 415

θήγων λευκὸν ὀδόντα μετὰ γναμπτῇσι γένυσσιν,

ἀμφὶ δέ 'φ' αἴσσονται ὑπαὶ δέ τε κόμπος ὀδόντων

γίγνεται, οἱ δὲ μένουσιν ἄφαρ δφεινόν περ ἑόντα·

ὥς ῥα τότε ἀμφ' Ὀδυσῆα διίφιλον ἐσσεύοντο

Τρῶες. ὁ δὲ πρῶτον μὲν ἀμύμονα Δηιοπίτην 420

οὔτασεν ὦμον ὑπερθεν ἐπάλμενος ὀξείῃ δουρί,

αὐτὰρ ἔπειτα Θόωνα καὶ Ἐννομον ἐξενάριξε.

Χερσιδάμαντα δ' ἔπειτα καθ' ἵππων αἶξαντα

δουρὶ κατὰ πρότμησιν ὑπ' ἀσπίδος ὀμφαλοέσσης
νύξεν· ὁ δ' ἐν κούρησι πεσὼν ἔλε γαῖαν ἀγοστῷ· 425

τοὺς μὲν ἔασ', ὁ δ' ἄρ' Ἴππασίδην Χάροπ' οὔτασε δουρί,

398 εἶλκ'

411 ἕως

417 δέ τ' αἴσσονται

αὐτοκασίγνητον εὐηγενέος Σώκοιο.

τῷ δ' ἐπαλεξήσων Σῶκος κίε, φισόθεος φώς·

στῇ δὲ μάλ' ἐγγὺς ἰὼν καί μιν πρὸς μῦθον ἔφειπεν·

“ὦ Ὀδυσσεῦ πολύαινε, δόλων ἅατ' ἠδὲ πόνοιο, 430

σήμερον ἢ δοιοῖσιν ἐπεύξεται Ἰππασίδησι,

τοιῶδ' ἄνδρε κατακτείνας καὶ τεύχε' ἀπούρας,

ἢ κεν ἐμῷ ὑπὸ δουρὶ τυπείς ἀπὸ θυμὸν ὀλέσσης.”

ὥς φειπὼν οὕτησε κατ' ἀσπίδα πάντοσε φίσην.

διὰ μὲν ἀσπίδος ἦλθε φαεινῆς ὄβριμον ἔγχος 435

καὶ διὰ θώρηκος πολυδαιδάλου ἠρήρειστο,

πάντα δ' ἀπὸ πλευρῶν χροῖα φέργαθεν, οὐ δέ 'φ' ἔασε

Παλλὰς Ἀθηναίη μιχθήμεναι ἔγκασι φωτός.

γνῶ δ' Ὀδυσσεὺς ὃ 'φοι οὐ τι βέλος κατὰ καίριον ἦλθεν,

ἄψ δ' ἀναχωρήσας Σῶκον πρὸς μῦθον ἔφειπεν· 440

“ἄ δφείλ', ἢ μάλα δὴ σε κιχάνεται αἰπὺς ὄλεθρος.

ἢ τοι μὲν ἐμ' ἐπαυσας ἐπὶ Τρώεσσι μάχεσθαι·

σοὶ δ' ἐγὼ ἐνθάδε φημὶ φόνον καὶ κῆρα μέλαιναν

ἡματι τῷδ' ἔσσεσθαι, ἐμῷ δ' ὑπὸ δουρὶ δαμέντα

εὐχος ἐμοὶ δώσειν, ψυχὴν δ' Ἀφιδι κλυτοπώλῳ.” 445

ἦ, καὶ ὁ μὲν φύγαδ' αὖτις ὑποστρέψας ἐβεβήκει,

τῷ δὲ μεταστρεφθέντι μεταφρένῳ ἐν δόρυ πῆξεν

ὦμων μεσσηγύς, διὰ δὲ στήθεσφιν ἔλασσε.

δούπησεν δὲ πεσών· ὁ δ' ἐπεύξατο δῖος Ὀδυσσεύς·

“ὦ Σῶχ', Ἰππάσου υἱὲ δαΐφρονος ἵπποδάμοιο, 450

φθῇ σε τέλος θανάτοιο κιχήμενον, οὐδ' ὑπάλυξας.

ἄ δφείλ', οὐ μὲν σοί γε πατὴρ καὶ πότνια μήτηρ

ὅσσε καθαιρήσουσι θανόντι περ, ἀλλ' οἴωνοι

ὠμησταὶ φερύουσι, περὶ πτερὰ πυκνὰ βαλόντες.

αὐτὰρ ἐμ', εἴ κε θάνω, κτεριούσιν γε δῖοι Ἀχαιοί.” 455

ὥς φειπὼν Σώκοιο δαΐφρονος ὄβριμον ἔγχος

ἔξω τε χροὸς ἔλκε καὶ ἀσπίδος ὀμφαλοέσσης·

427 εὐηγενέος

437 οὐδέ τ'

430 ἅτ'

455 vide praefationem

αἶμα δέ ῥοι σπασθέντος ἀνέσσυτο, κῆδε δὲ θυμόν.
 Τρῶες δὲ μεγάθυμοι ἐπεὶ φίδον αἶμ' Ὀδυσῆος,
 κεκλόμενοι καθ' ὄμιλον ἐπ' αὐτῷ πάντες ἔβησαν. 460
 αὐτὰρ ὃ γ' ἐξοπίσω ἀνεχάζετο, αὔε δ' ἐταίρους.
 τρὶς μὲν ἔπειτ' ἤϋσεν, ὅσον κεφαλὴ χάδε φωτός,
 τρὶς δ' ἄϊεν φιδάχοντος ἀρηίφίλος Μενέλαος.
 αἶψα δ' ἄρ' Αἴαντα προσεφώνεεν ἐγγὺς εὐόντα·

“ Αἴαν διογενὲς Τελαμώνιε, κοίρανε λαῶν, 465
 ἀμφὶ μ' Ὀδυσῆος ταλασίφρονος ἵκετ' αὕτη,
 τῷ φικέλη ὥς εἴ ῥε βιώατο μῶνον εὐόντα
 Τρῶες ἀποτμήξαντες ἐνὶ κρατερῇ ὑσμίνῃ.
 ἀλλ' ἴομεν καθ' ὄμιλον· ἀλεξέμεναι γὰρ ἄμεινον.
 δέδρφα μὴ τι πάθῃσιν ἐνὶ Τρώεσσι μονωθείς, 470
 ἐσθλὸς εὐών, μεγάλη δὲ ποθὴ Δαναοῖσι γένηται.”

ὥς φειπὼν ὃ μὲν ἦρχ', ὃ δ' ἄμ' ἔσπετο φισόθεος φῶς.
 εὖρον ἔπειτ' Ὀδυσῆα διίφιλον· ἀμφὶ δ' ἄρ' αὐτὸν
 Τρῶες ἔπον ὥς εἴ τε δαφויνοὶ θῶες ὄρεσφιν
 ἀμφ' ἔλαφον κεραὸν βεβλημένον, ὃν τ' ἔβαλ' ἀνὴρ 475
 ἰῶ ἀπὸ νευρῆς· τὸν μὲν τ' ἤλυξε πόδεσσι
 φεύγων, ὅφρ' αἶμα λιαρὸν καὶ γούνατ' ὀρώρη·
 αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ τὸν γε δαμάσσεται ὦκὺς οἷστός,
 ὠμοφάγοι μιν θῶες ἐν οὔρεσι δαρδάπτουσιν
 ἐν νέμεϊ σκιερῷ· ἐπὶ τε λῖν ἦγαγε δαίμων 480
 σίντην· θῶες μὲν τε διέτρεσαν, αὐτὰρ ὃ δάπτει·
 ὥς ῥα τότε ἀμφ' Ὀδυσῆα δαΐφρονα ποικιλομήτην
 Τρῶες ἔπον πολλοί τε καὶ ἄλκιμοι, αὐτὰρ ὃ γ' ἦρως
 αἴσσων ῥῷ ἔγχε' ἀμύνετο νηλεὲς ἦμαρ.

Αἴας δ' ἐγγύθεν ἦλθε φέρων σάκος ἥϋτε πύργον, 485
 στῇ δὲ παρέκ· Τρῶες δὲ διέτρεσαν ἄλλυδὶς ἄλλος.
 ἦ τοι τὸν Μενέλαος ἀρήιος ἔξαγ' ὀμίλου
 χειρὸς ἔχων, ἦος θεράπων σχεδὸν ἤλασεν ἵππους.

470 δείδω

484 ἔγχει

472 ἔσπετο

486 παρέξ

474 ἔπονθ'

488 εἴως

Αἴας δὲ Τρώεσσιν ἐπάλμενος εἶλε Δόρυκλον
 Πριαμίδην, νόθον υἱόν, ἔπειτα δὲ Πάνδοκον οὔτα, 490
 οὔτα δὲ Λύσανδρον καὶ Πύρασον ἠδὲ Πυλάρτην.
 ὥς δ' ὅποτε πλήθων ποταμὸς πεδίονδε κάτεισι
 χειμάροος κατ' ὄρεσφιν, ὀπαζόμενος Διὸς ὄμβρῳ,
 πολλὰς δὲ δρύας ἄζαλέας, πολλὰς δέ τε πεύκας
 ἐσφέρεται, πολλὸν δέ τ' ἀφυσγετὸν εἰς ἅλα βάλλει, 495
 ὥς ἔφεπε κλονέων πεδίον κάτα φαίδιμος Αἴας
 δαΐζων ἵππους τε καὶ ἀνέρας. οὐδέ πω Ἴκτωρ
 πεύθετ', ἐπεὶ ῥα μάχης ἐπ' ἀριστερὰ μάρνατο πάσης,
 ὄχθας παρ ποταμοῖο Σκαμάνδρου, τῇ ῥα μάλιστα
 ἀνδρῶν πίπτε κάρηνα, βοὴ δ' ἄσβεστος ὀρώρει 500
 Νέστορά τ' ἀμφὶ μέγαν καὶ Ἀρήιον Ἰδομενῆα.
 Ἴκτωρ μὲν μετὰ τοῖσιν ὀμίλει μέρμερα ῥέζων
 ἔγχεϊ θ' ἵπποσύνῃ τε, νέων δ' ἀλάπαζε φάλαγγας.
 οὐδ' ἄν πω χάζοντο κελεύθου δῖοι Ἀχαιοί,
 εἰ μὴ Ἀλέξανδρος, Ἑλένης πόσις ἠῦκόμοιο, 505
 παῦσεν ἀριστεύοντα Μαχάονα, ποιμένα λαῶν,
 ἰὼ τριγλώχινι βαλὼν κατὰ δεξιὸν ὦμον.
 τῷ ῥα περιδφεισαν μένεα πνεύοντες Ἀχαιοί,
 μή πῶς μιν πολέμοιο μετακλινθέντος ἔλοιεν.
 αὐτίκα δ' Ἰδομενεὺς προσεφώνεε Νέστορα δῖον. 510
 “ὦ Νέστορ Νηληιάδη, μέγα κῦδος Ἀχαιῶν,
 ἄγρee, σῶν ὀχέων ἐπιβήσεο, παρ δὲ Μαχάων
 βαινέτω, ἐς νῆας δὲ τάχιστ' ἔχε μώνυχας ἵππους.
 ἱητρὸς γὰρ ἀνὴρ πολλῶν ἀντάξιος ἄλλων
 ἰούς τ' ἐκτάμνειν ἐπὶ τ' ἥπια φάρμακα πάσσειν.” 515
 ὥς ἔφατ', οὐδ' ἀπίθησε Γερῆνιος ἱππότα Νέστωρ.
 αὐτίκα ῥῶν ὀχέων ἐπεβήσετο, παρ δὲ Μαχάων
 βαῖν', Ἀσκληπιοῦ υἱὸς ἀμύμονος ἱητῆρος.
 μᾶστιξεν δ' ἵππους, τῷ δ' οὐκ ἀφέκοντε πετέσθην

493 χειμάρρους
502 ὀμίλει

494 δρύς
512 ἄγρει

496 πεδίον τότε

νῆας ἐπὶ γλαφυράς· τῇ γὰρ φίλον ἔπλετο θυμῷ. 520

Κεβριόνης δὲ Τρώας ὀρινομένους ἐνόησεν

Ἐκτορι παρβεβαώς, καὶ μιν πρὸς μῦθον ἔφειπεν·

“Ἐκτορ, νῶι μὲν ἐνθάδ’ ὀμιλέομεν Δαναοῖσιν

ἐσχατιῇ πολέμου δυσφηχέος· οἱ δὲ δὴ ἄλλοι

Τρῶες ὀρίνονται ἐπιμίξ, ἵπποι τε καὶ αὐτοί. 525

Αἴας δὲ κλονέει Τελαμώνιος· εὖ δέ μιν ἔγνω·

εὐρὺ γὰρ ἄμφ’ ὤμοισιν ἔχει σάκος. ἀλλὰ καὶ ἡμεῖς

κεῖσ’ ἵππους τε καὶ ἄρμ’ ἰθύνομεν, ἐνθα μάλιστα

ἱππῆες πεζοί τε κακὴν ἔριδα προβαλόντες

ἀλλήλους ὀλέκουσι, βοὴ δ’ ἄσβεστος ὄρωρεν.” 530

ὥς ἄρα φωνήσας ἵμασεν καλλίτριχας ἵππους

μάστιγι λιγυρῇ· τοὶ δὲ πληγῆς αἶοντες

ρίμφ’ ἔφερον θοὸν ἄρμα μετὰ Τρώας καὶ Ἀχαιοὺς

στείβοντες νέκυάς τε καὶ ἀσπίδας· αἵματι δ’ ἄξων

νέρθεν ἅπας πεπάλακτο καὶ ἄντυγες αἰὲν περὶ δίφρον, 535

ἄς ἄρ’ ἀφ’ ἱππείων ὀπλέων ῥαθάμιγγες ἔβαλλον

αἰὲν τ’ ἀπ’ ἐπισσώτρων. ὁ δὲ ἔφίετο δύναι ὄμιλον

ἀνδρόμεον ῥῆξαί τε μετάλμενος· ἐν δὲ κυδοιμὸν

ἤκε κακὸν Δαναοῖσι, μίνυνθα δὲ χάζετο δουρός.

αὐτὰρ ὁ τῶν ἄλλων ἐπεπωλέετο στίχας ἀνδρῶν 540

ἔγχεϊ τ’ ἄορί τε μεγάλοισί τε χερμαδίοισιν,

Αἴαντος δ’ ἀλέεινε μάχην Τελαμωνιάδαο.

Ζεὺς δὲ πατὴρ Αἴανθ’ ὑψίζυγος ἐν φόβον ὤρσε·

στῇ δὲ ταφῶν, ὅπιθεν δὲ σάκος βάλεν ἐπταβόειον, 545

τρέσσε δὲ παπτήνας ἐφ’ ὀμίλου, θηρὶ φοικῶς,

ἐντροπαλιζόμενος, ὀλίγον γόνυ γουνὸς ἀμείβων.

ὥς δ’ αἶθωνα λέοντα βοῶν ἀπὸ μεσσαύλοιο

ἐσσεύαντο κύνες τε καὶ ἀνέρες ἀγροιώται,

οἳ τέ μιν οὐκ ἐάουσι βοῶν ἐκ πῖαρ ἐλέσθαι 550

Ζεὺς γάρ οἱ νεμεσᾶθ’, ὅτ’ ἀμείνονι φωτὶ μάχοιτο

543

524 πολέμοιο

540 ἐπεπωλεῖτο

549 ἐσσεύοντο

550 εἰῶσι

πάννυχτοι ἐγρήσσοντες· ὁ δὲ κρεάων ἐρατίζων
 ἰθύει, ἀλλ' οὐ τι πρήσσει· θαμέες γὰρ ἄκοντες
 ἀντίον ἀΐσσουσι θρασειάων ἀπὸ χειρῶν,
 καιόμεναί τε δεταί, τάς τε τρέει ἐσσύμενός περ·
 ἠόθεν δ' ἀπονόσφιν ἔβη τετιηότι θυμῷ· 555
 ὥς Αἴας τότ' ἀπὸ Τρώων τετιημένος ἦτορ
 ἦιε, πόλλ' ἀφέκων· περὶ γὰρ δρῖε νηυσὶν Ἀχαιῶν.
 ὥς δ' ὅτ' ὄνος παρ' ἄρουραν ἰὼν ἐβιήσατο παῖδας
 νωθῆς, ᾧ δὴ πολλὰ περὶ ρόπαλ' ἀμφὶς ἐφάγη,
 κείρει τ' εἰσελθὼν βαθὺ λήιον· οἱ δέ τε παῖδες 560
 τύπτουσιν ροπάλοισι· βίη δέ τε νηπίη αὐτῶν·
 σπουδῇ τ' ἐξήλασσαν, ἐπεὶ τ' ἐκορέσσατο φορβῆς·
 ὥς τότ' ἔπειτ' Αἴαντα μέγαν, Τελαμώνιον υἱόν,
 Τρῶες ὑπέρθυμοι πολυηγερέες τ' ἐπίκουροι
 νύσσοντες ξυστοῖσι μέσον σάκος αἰὲν ἔποντο. 565
 Αἴας δ' ἄλλοτε μὲν μνησάσκετο θούριδος ἀλκῆς
 αὐτὶς ὑποστρεφθεῖς, καὶ ἐρητύσασκε φάλαγγας
 Τρώων ἵπποδάμων, ὅτε δὲ τροπαέσκετο φεύγειν.
 πάντας δὲ προέφεργε θοὰς ἐπὶ νῆας ὁδεύειν,
 αὐτὸς δὲ Τρώων καὶ Ἀχαιῶν θῦνε μεσηγὺν 570
 ἰστάμενος· τὰ δὲ δοῦρα θρασειάων ἀπὸ χειρῶν
 ἄλλα μὲν ἐν σάκεϊ μεγάλῳ πάγεν ὄρμενα πρόσσω,
 πολλὰ δὲ καὶ μεσσηγύ, πάρος χροῖα λευκὸν ἐπαυρεῖν,
 ἐν γαίῃ ἴσταντο, λιλαιόμενα χροὸς ἄσαι.
 τὸν δ' ὥς οὖν ἐνόησ' Εὐαίμονος ἀγλαὸς υἱὸς 575
 Εὐρύπυλος πυκινοῖσι βιαζόμενον βελέεσσι,
 στήῃ ῥα παρ' αὐτὸν ἰὼν καὶ ἀκόντισε δουρὶ φαεινῷ,
 καὶ βάλε Φαυσιάδην Ἀπισάονα, ποιμένα λαῶν,
 ἦπαρ ὑπὸ πραπίδων, εἴθαρ δ' ὑπὸ γούνατ' ἔλυσεν·
 Εὐρύπυλος δ' ἐπόρουσε καὶ αἶνυτο τεύχε' ἀπ' ὤμων. 580
 τὸν δ' ὥς οὖν ἐνόησεν Ἀλέξανδρος θεοφειδῆς

551 κρειῶν

555 ἠῶθεν

554 τρεῖ

568 τρωπάσκετο

τεύχε' ἀπαινύμενον Ἀπισάονος, αὐτίκα τόξον
 ἔλκετ' ἐπ' Εὐρυπύλῳ, καί μιν βάλε μηρὸν οἷστῳ
 δεξιόν· ἐκλάσθη δὲ δόναξ, ἐβάρυνε δὲ μηρόν.
 ἄψ δ' ἐτάρων ἐς φέθνος ἐχάζετο κῆρ' ἀλεείνων, 585
 ἥϋσεν δὲ διαπρύσιον Δαναοῖσι γεγωνώς·

“ὦ φίλοι, Ἀργείων ἡγήτορες ἡδὲ μέδοντες,
 στήητε ἑλελιχθέντες καὶ ἀμύνετε νηλεὲς ἡμᾶρ
 Αἴανθ', ὃς βελέεσσι βιάζεται· οὐδέ ἑ φημι
 φεύξεσθ' ἐκ πολέμου δυσφηχέος. ἀλλὰ μάλ' αὐτην 590
 ἴστασθ' ἀμφ' Αἴαντα μέγαν, Τελαμώνιον υἱόν.”

ὥς ἔφατ' Εὐρύπυλος βεβλημένος· οἱ δὲ παρ' αὐτὸν
 πλησίοι ἔστησαν, σάκε' ὤμοισι κλίναντες,
 δούρατ' ἀνασχόμενοι. τῶν δ' ἀντίος ἦλυθεν Αἴας,
 στή δὲ μεταστρεφθεὶς, ἐπεὶ ἴκετο φέθνος ἐταίρων. 595

ὥς οἱ μὲν μάρναντο δέμας πυρὸς αἰθομένοιο·
 Νέστορα δ' ἐκ πολέμοιο φέρον Νηλήϊαι ἵπποι
 ἰδρώουσαι, ἄγον δὲ Μαχάονα, ποιμένα λαῶν.
 τὸν δὲ φιδὼν ἐνόησε ποδάρκης δῖος Ἀχιλλεύς·
 ἐστήκει γὰρ ἐπὶ πρυμνῇ μεγακήτεϊ νηί, 600
 εἰσοράων πόνον αἰπὺν ἰῶκά τε δακρυόεσσαν.
 αἶψα δ' ἐταῖρον ἐφὼν Πατροκλέεα προσέφειπε,
 φθεγξάμενος παρὰ νηός· ὁ δὲ κλισίηθεν ἀκούσας
 ἔκμολε φῖσος Ἀρηι, κακοῦ δ' ἄρα ἔφοι πέλεν ἀρχή.
 τὸν πρότερος προσέφειπε Μενoitίου ἄλκιμος υἱός· 605

“τίπτε με κικλήσκεις, Ἀχιλεῦ; τί δέ σε χρεὼ ἐμεῖο;”
 τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·

“δῖε Μενoitιάδη, τῷ ἐμῷ κεχαρισμένε θυμῷ,
 νῦν οἶώ περὶ γούνατ' ἐμὰ στήσεσθαι Ἀχαιοὺς
 λισσομένους· χρεὼ γὰρ ἰκάνεται οὐκέτ' ἀνεκτός. 610
 ἀλλ' ἴθι νῦν, Πάτροκλε διίφιλε, Νέστορ' ἐρεῖο,

585 εἰς

588 στήτ' ἐλελιχθέντες

590 πολέμοιο

598 ἰδρώουσαι, ἄγον

601 εἰσορόων

602 Πατροκλήα

611 ἔρειο

ὃν τινα τοῦτον ἄγει βεβλημένον ἐκ πολέμοιο.

ἦ τοι μὲν τά γ' ὅπισθε Μαχάονι πάντα φέροικε
τῷ Ἀσκληπιάδῃ, ἀτὰρ οὐ φίδον ὄμματα φωτός·
ἵπποι γάρ με παρήϊξαν πρόσσω μεμαυῖαι.”

615

ὥς φάτο, Πάτροκλος δὲ φίλῳ ἐπεπείθεθ' ἐταίρῳ,
βῆ δὲ θέειν παρά τε κλισίας καὶ νῆας Ἀχαιῶν.

οἱ δ' ὅτε δὴ κλισίην Νηληιάδα' ἀφίκοντο,
αὐτοὶ μὲν ῥ' ἀπέβησαν ἐπὶ χθόνα πουλυβότειραν,
ἵππους δ' Εὐρυμέδων θεράπων λύε τοῖο γέροντος
ἐξ ὀχέων· τοὶ δ' ἰδρὸ' ἀπεψύχοντο χιτώνων,
στάντε ποτὶ πνοιήν παρὰ θῖν' ἁλός· αὐτὰρ ἔπειτα
εἰς κλισίην ἐλθόντες ἐπὶ κλισμοῖσι καθίζον.

620

τοῖσι δὲ τεύχε κυκείο' εὐπλόκαμος Ἑκαμήδη,
τὴν ἄρετ' ἐκ Τενέδοιο γέρων, ὅτε πέρσεν Ἀχιλλεύς,
θυγατέρ' Ἀρσινόου μεγαλήτορος, ἣν ῥοι Ἀχαιοὶ
ἔξελον, οὐνεκα βουλῇ ἀριστεύεσκεν ἀπάντων·

625

ἣ σφωι πρῶτον μὲν ἐπιπροΐηλε τράπεζαν
καλὴν κυανόπεζαν, εὖξοον, αὐτὰρ ἐπ' αὐτῆς
χάλκειον κάνεον, ἐπὶ δὲ κρόμυον, ποτῷ ὄψον,
ἠδὲ μέλι χλωρόν, παρὰ δ' ἀλφίτου ἱεροῦ ἀκτὴν,
πὰρ δὲ δέπας περικαλλές, ὃ φοίκοθεν ἦγ' ὁ γεραιός,
χρυσείοισ' ἥλοισι πεπαρμένον· οὗατα δ' αὐτοῦ
τέσσαρ' ἔσαν, δοιαὶ δὲ πελειάδες ἀμφὶ ῥέκαστον
χρύσειαι νεμέθοντο, δύω δ' ὑπὸ πυθμένες ἦσαν.

630

ἄλλος μὲν μογέων ἀποκινήσασκε τραπέζης
πλείον ἑόν, Νέστωρ δ' ὁ γέρων ἀμογητὶ ἄειρεν.

635

ἐν τῷ ῥά σφι κύκησε γυνὴ ρεφικυῖα θεῇσι
φοίνῳ Πραμνεῖῳ, ἐπὶ δ' αἰγέϊον κνάε τυρὸν
κνήστικι χαλκείῳ, ἐπὶ δ' ἄλφιτα λευκὰ πάλυνε,
πινέμεναι δὲ κέλευσεν, ἐπεὶ ῥ' ὥπλισσε κυκειῷ.
τῷ δ' ἐπεὶ οὖν πίνουντ' ἀφέτην πολυκαγκέα δίψαν,

640

614 οὐκ

624 κυκειῷ

618 Νηληιάδεω

639 κνή

621 ἰδρῷ

640 κνήστικι

μύθοισιν τέρποντο πρὸς ἀλλήλους ἐνέποντες,
 Πάτροκλος δὲ θύρησιν ἐφίστατο, ρισόθεος φῶς.
 τὸν δὲ ριδὼν ὁ γεραιὸς ἀπὸ θρόνου ὤρτο φαεινοῦ, 645
 εἰς δ' ἄγε χεῖρὸς ἐλὼν, κατὰ δ' ἐδριάεσθαι ἄνωγε.
 Πάτροκλος δ' ἐτέρωθεν ἀναίνετα ρεῖπέ τε μῦθον·

“οὐχ ἔδος ἐστί, γεραιὲ διοτρεφές, οὐδέ με πείσεις.
 αἰδόϊος νεμεσητὸς ὃ με προέηκε πυθέσθαι,
 ὅν τινα τοῦτον ἄγεις βεβλημένον· ἀλλὰ καὶ αὐτὸς 650
 γιγνώσκω, ὁράω δὲ Μαχάονα, ποιμένα λαῶν.
 νῦν δὲ ρέπος ρερέων πάλιν ἄγγελος εἶμ' Ἀχιλῆι.
 εὖ δὲ σὺ ροῖσθα, γεραιὲ διοτρεφές, οἶος ἐκεῖνος·
 δρυνὸς ἀνὴρ· τάχα κεν καὶ ἀναίτιον αἰτιάοιτο.”

τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα Γερήνιος ἱππότα Νέστωρ· 655
 “τίπτει τ' ἄρ' ὦδ' Ἀχιλεὺς ὀλοφύρεται νῆας Ἀχαιῶν,
 ὅσσοι δὴ βέλεσιν βεβλήαται; οὐδέ τι ροῖδε
 πένθεος ὅσσον ὄρωρε κατὰ στρατόν· οἱ γὰρ ἄριστοι
 ἐν νηυσὶν κέαται βεβλημένοι οὐτάμενοί τε.
 βέβληται μὲν ὁ Τυδεΐδης, κρατερὸς Διομήδης, 660
 οὐτάσται δ' Ὀδυσσεὺς δουρὶ κλυτὸς ἠδ' Ἀγαμέμνων·
 τοῦτον δ' ἄλλον ἐγὼ νέον ἡγάγον ἐκ πολέμοιο
 ἰὼ ἀπὸ νευρῆς βεβλημένον. αὐτὰρ Ἀχιλλεὺς
 ἐσθλὸς ἐὼν Δαναῶν οὐ κήδετα οὐδ' ἐλεαίρει. 665
 ἦ μένει εἰς ὃ κε δὴ νῆες θοαὶ ἄγχι θαλάσσης,
 Ἀργεῖων ἀφέκητι, πυρὸς δηίοιο θέρωνται,
 αὐτοὶ τε κτεινόμεθ' ἐπισχερώ; οὐ γὰρ ἐμὴ ρῖς
 ἔσθ' οἷη πάρος ἔσκεν ἐνὶ γναμπτοῖσι μέλεσσιν.
 εἴθ' ὥς ἡβάοιμι βίῃ τέ μοι ἔμπεδος εἶη, 670
 ὥς ὀπότ' Ἠλείοισι καὶ ἡμῖν νεῖκος ἐτύχθη
 ἀμφὶ βοηλασίῃ, ὅτ' ἐγὼ κτάνον Ἴτυμονῆα,
 ἐσθλὸν Ὑπειροχίδην, ὃς ἐν Ἠλιδι ναιετάεσκε,

βέβληται δὲ καὶ Εὐρύπυλος κατὰ μηρὸν διστῶ 662

646 ἐδριάεσθαι

651 ὁρώω

654 αἰτιόωτο

670 ἡβῶοιμι

673 ναιετάασκε

ῥύσι' ἐλαυνόμενος. ὁ δ' ἀμύνων φῆσι βόεσσιν
 ἐβλητ' ἐν πρώτοισιν ἐμῆς ἀπὸ χειρὸς ἄκοντι, 675
 καὶ δ' ἔπεσεν, λαοὶ δὲ περίτρεσαν ἀγροιώται.
 ληίδα δ' ἐκ πεδίου συνελάσσαμεν ἥλιθα πολλήν,
 πεντήκοντα βοῶν ἀγέλας, τόσα πώε' οἴων,
 τόσσα συῶν συβόσια, τόσ' αἰπόλια πλατέ' αἰγῶν,
 ἵππους δὲ ξανθὰς ἑκατὸν καὶ πεντήκοντα, 680
 πάσας θηλείας, πολλῇσι δὲ πῶλοι ὑπῆσαν.
 καὶ τὰ μὲν ἤλασάμεσθα Πύλον Νηλήιον εἴσω
 ἐννύχιοι προτὶ φάστν· γεγήθεε δὲ φρένα Νηλεύς,
 οὔνεκά μοι τύχε πολλὰ νέω πόλεμόνδε κιόντι.
 κήρυκες δ' ἐλίγαινον ἅμ' ἡοῖ φαινομένηφι 685
 τοὺς ἵμεν, οἷσι χρεῖος ὀφείλετ' ἐν Ἡλιδι δίῃ·
 οἱ δὲ συναγρόμενοι Πυλίων ἡγήτορες ἄνδρες
 δαίτρευν· πολέσιν γὰρ Ἐπειοὶ χρεῖος ὀφείλον,
 ὥς ἡμεῖς παῦροι κεκακωμένοι ἐν Πύλῳ ἦμεν.
 ἐλθὼν γάρ ῥ' ἐκάκωσε βίῃ Ἡρακληεῖη 690
 τῶν προτέρων φετέων, κατὰ δ' ἔκταθεν ὅσσοι ἄριστοι.
 δώδεκα γὰρ Νηλῆος ἀμύμονος υἱέες ἦμεν·
 τῶν οἷος λιπόμην, οἱ δ' ἄλλοι πάντες ὄλοντο.
 ταῦθ' ὑπερηφανέοντες Ἐπειοὶ χαλκοχίτωνες,
 ἡμέας ὑβρίζοντες, ἀτάσθαλα μηχανάοντο. 695
 ἐκ δ' ὁ γέρων ἀγέλην τε βοῶν καὶ πῶν οἴων
 εἶλετο, κρινάμενος τριηκόσι' ἠδὲ νομῆας.
 καὶ γὰρ τῷ χρεῖος μέγ' ὀφείλετ' ἐν Ἡλιδι δίῃ,
 τέσσαρες ἀθλοφόροι ἵπποι αὐτοῖσιν ὄχεσφιν,
 ἐλθόντες μετ' ἄεθλα. περὶ τρίποδος γὰρ ἔμελλον 700
 θεύσεσθαι· τοὺς δ' αὖθι φάναξ ἀνδρῶν Αὐγείας
 κάσχεθε, τὸν δ' ἐλατῆρ' ἀφίει ἀκαχήμενον ἵππων.
 τῶν ὁ γέρων φεπέων κεχολωμένος ἠδὲ καὶ ἔργων
 ἐξέλετ' ἄσπετα πολλά· τὰ δ' ἄλλ' ἐς δῆμον ἔδωκε

678 πώεα οἴων

683 γεγήθει

690 γάρ ῥ' vel γάρ

695 μηχανάωντο

696 πῶν μέγ' οἴων

δαιτρεύειν, μή τις ἔφοι ἀτεμβόμενος κίοι αἴσης. 705
 ἡμεῖς μὲν τὰ ἑκάστα διείπομεν, ἀμφί τε φάστυ
 ἔρδομεν ἰρὰ θεοῖς· οἱ δὲ τρίτῳ ἡματι πάντες
 ἦλθον ὁμῶς αὐτοί τε πολεῖς καὶ μώνυχες ἵπποι,
 πανσυδίῃ· μετὰ δέ σφι Μολίονε θωρήσσοντο
 παῖδ' ἔτ' ἐόντ', οὐ πω μάλα φειδότε θούριδος ἀλκῆς. 710
 ἔστι δέ τις Θρυόεσσα πόλις, αἰπεῖα κολώνη,
 τηλοῦ ἐπ' Ἀλφειῷ, νεάτη Πύλου ἡμαθόεντος·
 τὴν ἀμφεστρατόοντο διαρραῖσαι μεμαῶτες.
 ἀλλ' ὅτε πᾶν πεδίου μετεκίαθον, ἄμμι δ' Ἀθήνη
 ἄγγελος ἦλθε θεοῦς ἀπ' Ὀλύμπου θωρήσσεσθαι 715
 ἔννυχος, οὐδ' ἀφέκοντα Πύλον κάτα λαὸν ἄγειρεν,
 ἀλλὰ μάλ' ἐσσυμένους πολεμιζέμεν. οὐδέ με Νηλεὺς
 εἶαε θωρήσσεσθαι, ἀπέκρυψεν δέ μοι ἵππους·
 οὐ γάρ πώ τί μ' ἔφη φίδμεν πολεμήια φέργα.
 ἀλλὰ καὶ ὥς ἵππεῦσι μετέπρεπον ἡμετέροισι, 720
 καὶ πεζός περ ἐών, ἐπεὶ ὥς ἄγε νεῖκος Ἀθήνη.
 ἔστι δέ τις ποταμὸς Μινυήιος εἰς ἄλα βάλλων
 ἐγγύθεν Ἀρήνης, ὅθι μείναμεν ἡὶ δῖαν
 ἵππηες Πυλίων, τὰ δ' ἐπέρρεε φέθνεα πεζῶν.
 ἔνθεν πανσυδίῃ σὺν τεύχεσι θωρηχθέντες 725
 ἔνδιοι ἰκόμεσθ' ἱερὸν ῥόον Ἀλφειοῖο.
 ἔνθα Διὶ ῥέξαντες ὑπερμενέ' ἱερὰ καλά,
 ταῦρον δ' Ἀλφειῷ, ταῦρον δὲ Ποσειδάωνι,
 αὐτὰρ Ἀθηναίῃ γλαυκώπιδι βοῦν ἀγελαίην,
 δόρπον ἔπειθ' ἐλόμεσθα κατὰ στρατὸν ἐν τελέεσσι 730
 καὶ κατεκοιμήθημεν ἐν ἔντεσι ἑοῖσι ἑκάστος
 ἀμφὶ ῥοὰς ποταμοῖο. ἀτὰρ μεγάθυμοι Ἐπειοὶ
 ἀμφέσταν δὴ φάστυ διαρραῖσαι μεμαῶτες.
 ἀλλὰ σφι προπάροιθε φάνη μέγα φέργον Ἀρης·

705 ἴσης

713 ἀμφεστρατόωντο

717 πολεμίζειν

718 εἶα

723 ἡῶ

727 ὑπερμενεῖ

733 ἀμφίσταντο δὴ

εὔτε γὰρ ἡέλιος φαέθων ὑπερέσχεθε γαίης, 735
 συμφερόμεσθα μάχῃ Διί τ' εὐχόμενοι καὶ Ἀθήνῃ.
 ἀλλ' ὅτε δὴ Πυλίων καὶ Ἐπειῶν ἔπλετο νεῖκος,
 πρῶτος ἐγὼν ἔλον ἄνδρα, κόμισσα δὲ μώνυχας ἵππους,
 Μούλιον αἰχμητήν· γαμβρὸς δ' ἔεν Αὐγείαιο,
 πρεσβυτάτην δὲ θύγατρ' εἶχε ξανθὴν Ἀγαμήδην, 740
 ἣ τόσα φάρμακα φείδε', ὅσα τρέφει εὐρέϊα χθών.
 τὸν μὲν ἐγὼ προσιόντα βάλον χαλκῆρεϊ δουρί,
 ἥριπε δ' ἐν κονίῃσιν· ἐγὼ δ' ἐς δίφρον ὀρούσας
 στήν ῥα μετὰ προμάχοισιν. ἀτὰρ μεγάθυμοι Ἐπειοὶ
 ἔτρεσαν ἄλλυδις ἄλλος, ἐπεὶ φίδον ἄνδρα πεσόντα 745
 ἡγεμόν' ἱππῆων, ὃς ἀριστεύεσκε μάχεσθαι.
 αὐτὰρ ἐγὼν ἐνόρουσα κελαινῇ λαίλαπι φῖσος,
 πεντήκοντα δ' ἔλον δίφρους, δύο δ' ἀμφὶ ῥέκαστον
 φῶτες ὁδὰξ ἔλον οὔδας, ἐμῷ ὑπὸ δουρὶ δαμέντες.
 καὶ νύ κεν Ἀκτορίωνε Μολίωνε παῖδ' ἀλάπαξα, 750
 εἰ μὴ σφωε πατήρ εὐρὺ κρεῖων ἐνοσίχθων
 ἐκ πολέμου ἐσάωσε, καλύψας ἡέρι πολλῇ.
 ἔνθα Ζεὺς Πυλίοισι μέγα κράτος ἐγγυάλιξε·
 τόφρα γὰρ οὖν ἐπόμεσθα διὰ σπιδέος πεδίοιο,
 κτείνοντές τ' αὐτοὺς ἀνά τ' ἔντεα καλὰ λέγοντες, 755
 ὄφρ' ἐπὶ Βουπρασίου πολυπύροο βήσαμεν ἵππους
 πέτρης τ' Ὀλενίης, καὶ Ἀλισίου ἔνθα κολώνη
 κέκληται· ὅθεν αὖτις ἀπέτραπε λαὸν Ἀθήνῃ.
 ἔνθ' ἄνδρα κτείνας πύματον λίπον· αὐτὰρ Ἀχαιοὶ
 ἀψ' ἀπὸ Βουπρασίοιο Πύλονδ' ἔχον ὠκέας ἵππους, 760
 πάντες δ' εὐχετάοντο θεῶν Διὶ Νέστορί τ' ἀνδρῶν.
 ὥς ἔον, εἴ ποτ' ἔον γε, μετ' ἀνδράσιν. αὐτὰρ Ἀχιλλεὺς
 οἶος ῥῆς ἀρετῆς ἀπονήσεται· ἦ τέ ῥ' οἶω
 πολλὰ μετακλαύσεσθαι, ἐπεὶ κ' ἀπὸ λαὸς ὄληται.
 ὦ πέπον, ἦ μὲν σοί γε Μενόϊτιος ὦδ' ἐπέτελλεν 765

739 ἦν

741 ἥδει, ἥδη

748 ἀμφὶς

756 πολυπύρου

761 εὐχετόωντο

763 τῆς—μιν οἶω

ἡματι τῷ, ὅτε σ' ἐκ Φθίης Ἀγαμέμνονι πέμπε.
 νῶι δέ τ' ἔνδον ἑόντες, ἐγὼ καὶ δῖος Ὀδυσσεύς,
 πάντα μάλ' ἐν μεγάροισ' ἠκούομεν ὡς ἐπέτελλε.
 Πηλῆος δ' ἰκόμεσθα δόμους ἐὺ ναιετάοντας
 λαὸν ἀγείροντες κατ' Ἀχαιίδα πουλυβότειραν. 770
 ἔνθα δ' ἔπειθ' ἥρωα Μενοίτιον εὖρομεν ἔνδον
 ἠδὲ σέ, παρ δ' Ἀχιλῆα. γέρων δ' ἱππηλάτα Πηλεὺς
 πίονα μηρία καῖε βοὸς Διὶ τερπικεραύνῳ
 αὐλῆς ἐν χόρτῳ· ἔχε δὲ χρύσειον ἄλειςον,
 σπένδων αἶθοπα φοῖνον ἐπ' αἰθομένοις ἱεροῖσι. 775
 σφῶι μὲν ἀμφὶ βοὸς ἔπετον κρέα, νῶι δ' ἔπειτα
 στῆμεν ἐνὶ προθύροισι· ταφῶν δ' ἀνόρουσεν Ἀχιλλεύς,
 ἐς δ' ἄγε χειρὸς ἐλών, κατὰ δ' ἐδριάεσθαι ἄνωγε
 ξείνιά τ' εὖ παρέθηκεν, ἅ τε ξείνοισι θέμις ἐστίν.
 αὐτὰρ ἐπεὶ τάρπημεν ἐδητύος ἠδὲ ποτῆτος, 780
 ἦρχον ἐγὼ μύθοιο, κελεύων ὑμῖν ἅμ' ἔπεσθαι·
 σφῶ δὲ μάλ' ἠθέλετον, τὼ δ' ἅμφω πόλλ' ἐπέτελλον.
 Πηλεὺς μὲν ῥῶ παιδὶ γέρων ἐπέτελλ' Ἀχιλῆϊ
 αἰὲν ἀριστεύειν καὶ ὑπείροχον ἔμμεναι ἄλλων·
 σοὶ δ' αὖθ' ὦδ' ἐπέτελλε Μενοίτιος, Ἄκτορος υἱός· 785
 'τέκνον ἐμόν, γενεῇ μὲν ὑπέρτερός ἐστιν Ἀχιλλεύς,
 πρεσβύτερος δὲ σύ ἐσσι· βίῃ δ' ὅ γε πολλὸν ἀμείνων.
 ἀλλ' ἐὺ ῥοι φάσθαι πυκινὸν ρέπος ἠδ' ὑποθέσθαι
 καὶ ῥοι σημαίνειν· ὁ δὲ πείσεται εἰς ἀγαθὸν περ·
 ὡς ἐπέτελλ' ὁ γέρων, σὺ δὲ λήθεται. ἀλλ' ἔτι καὶ νῦν 790
 ταῦτ' εἵποισ Ἀχιλῆϊ δαΐφρονι, αἳ κε πίθηται.
 τίς φοῖδ' εἴ κέν ῥοι σὺν δαίμονι θυμὸν ὀρίναις
 παρφειπών; ἀγαθὴ δὲ παραίφασίς ἐστιν ἐταίρου.
 εἰ δέ τινα φρεσὶ ῥῆσι θεοπροπίην ἀλεείνει
 καὶ τινά ῥοι παρ Ζηνὸς ἐπέφραδε πότνια μήτηρ, 795
 ἀλλὰ σέ περ προέτω, ἅμα δ' ἄλλος λαὸς ἐπέσθω

767 δὲ ἔνδον

782 σφῶ

778 ἐδριάεσθαι

792 δ' οἶδ'

Μυρμιδόνων, αἶ κέν τι φάος Δαναοῖσι γένηαι.
καί τοι τεύχεα καλὰ δότῳ πόλεμόνδε φέρεσθαι,
αἶ κέ σε τῷ φίσκοντες ἀπόσχονται πολέμοιο
Τρῶες, ἀναπνεύσωσι δ' ἀρήιοι υἷες Ἀχαιῶν
τειρόμενοι· ὀλίγη δέ τ' ἀνάπνευσις πολέμοιο.
ῥεῖα δέ κ' ἀκμήτες κεκμηότας ἄνδρας αὐτῇ
ῥῶσαισθε προτὶ φάστῳ νεῶν ἄπο καὶ κλισιάων.”

ὥς φάτο, τῷ δ' ἄρα θυμὸν ἐνὶ στήθεσσι νῆρινε,
βῆ δὲ θέειν παρὰ νῆας ἐπ' Αἰακίδην Ἀχιλλῆα.

ἀλλ' ὅτε δὴ κατὰ νῆας Ὀδυσσῆος θεῖοιο
ἶξε θεῶν Πάτροκλος, ἵνα σφ' ἀγορή τε θέμις τε
ἦεν, τῇ δὴ καὶ σφίθεων ἐτετεύχατο βωμοί,
ἐνθα ἔροι Εὐρύπυλος βεβλημένος ἀντεβόλησε,
διογενῆς Εὐαιμονίδης, κατὰ μηρὸν ὀϊστῶ,

σκάζων ἐκ πολέμου· κατὰ δὲ νότιος ῥέεν ἰδρῶς
ῥῶμων καὶ κεφαλῆς, ἀπὸ δ' ἔλκεος ἀργαλέοιο
αἷμα μέλαν κελάρυζε· νόος γε μὲν ἔμπεδος ἦεν.
τὸν δὲ φιδὼν ῥῥκτιρε Μενoitίου ἄλκιμος υἱός,
καὶ ῥ' ὀλοφυρόμενος φέπεα πτερόεντα προσηύδα·

“ ἂ δφειλοί, Δαναῶν ἡγήτορες ἡδὲ μέδοντες,
ὥς ἄρ' ἐμέλλετε τῇλε φίλων καὶ πατρίδος αἷης
ἄσειν ἐν Τροίῃ ταχέας κύνας ἀργέτι δημῶ.
ἀλλ' ἄγε μοι τόδε φειπέ, διοτρεφὲς Εὐρύπυλ' ἥρως,
ἡ ῥ' ἔτι που σχήσουσι πελώριον Ἐκτορ' Ἀχαιοί,
ἡ ἥδη φθίσονται ὑπ' αὐτόο δουρὶ δαμέντες.”

τὸν δ' αὖτ' Εὐρύπυλος βεβλημένος ἀντίον ἦνδα·
“ οὐκέτι, διογενὲς Πατρόκλεες, ἄλκαρ Ἀχαιῶν
ἔσσεται, ἀλλ' ἐν νηυσὶ μελαίνησιν πεσέονται.
οἱ μὲν γὰρ δὴ πάντες, ὅσοι πάρος ἦσαν ἄριστοι,
ἐν νηυσὶν κέαται βεβλημένοι οὐτάμενοί τε
χερσὶν ὑπὸ Τρώων· τῶν δὲ σθένος ὄρνυται αἰέν.
ἀλλ' ἐμὲ μὲν σὺ σάωσον ἄγων ἐπὶ νῆα μέλαιναν,

μηροῦ δ' ἔκταμ' οἷστόν, ἀπ' αὐτοῦ δ' αἶμα κελαινὸν
 νίζ' ὕδατι λιαρῶ, ἐπὶ δ' ἥπια φάρμακα πάσσε 830
 ἐσθλά, τά σε προτί φασιν Ἀχιλλῆος δεδαέσθαι,
 ὃν Χείρων ἐδίδαξε, δικαιοτάτος Κενταύρων.

ἰητροὶ μὲν γὰρ Ποδαλείριος ἠδὲ Μαχάων,
 τὸν μὲν ἐνὶ κλισίῃσιν οἶομαι ἔλκος ἔχοντα,
 χρηρίζοντα καὶ αὐτὸν ἀμύμονος ἰητῆρος, 835
 κεῖσθαι· ὁ δ' ἐν πεδίῳ Τρώων μένει ὄξυν Ἀρηα."

τὸν δ' αὖτε προσέφειπε Μενoitίου ἄλκιμος υἱός·
 "πῶς τ' ἄρ' ἔη τάδε φέργα; τί ῥέξομεν, Εὐρύπυλ' ἥρως;
 ἔρχομαι, ὅφρ' Ἀχιλλῇ δαΐφρονι μῦθον ἐνίσπω,
 ὃν Νέστωρ ἐπέτελλε Γερήνιος, οὔρος Ἀχαιῶν· 840
 ἀλλ' οὐδ' ὥς περ σείο μεθήσω τειρομένοιο."

ἦ, καὶ ὑπὸ στέρνοιο λαβὼν ἄγε ποιμένα λαῶν
 ἐς κλισίην· θεράπων δὲ φιδὼν ὑπέχευε βοείας.
 ἔνθα μιν ἐκτανύσας ἐκ μηρόο τάμνε μαχαίρῃ
 ὄξυν βέλος περιπευκές, ἀπ' αὐτοῦ δ' αἶμα κελαινὸν 845
 νίζ' ὕδατι λιαρῶ, ἐπὶ δὲ ῥίζαν βάλε πικρὴν
 χερσὶ διατρίψας, ὀδυνήφατον, ἣ ἔφοι ἀπάσας
 ἔσχ' ὀδύνας· τὸ μὲν ἔλκος ἐτέρσετο, παύσατο δ' αἶμα.

829 αὐτοῦ

831 δεδάασθαι, δεδιδάχθαι

838 ἔοι, ἔην

844 μηροῦ

845 αὐτοῦ

ΙΛΙΑΔΟΣ Μ.

Ὡς ὁ μὲν ἐν κλισίῃσι Μενoitίου ἄλκιμος υἱὸς
ἰάετ' Εὐρύπυλον βεβλημένον· οἱ δὲ μάχοντο
Ἀργεῖοι καὶ Τρῶες ὁμιλαδόν. οὐδ' ἄρ' ἔμελλε
τάφρος ἔτι σχήσειν Δαναῶν καὶ τείχος ὑπερθεῖν
εὐρύ, τὸ ποιήσαντο νεῶν ὑπερ, ἀμφὶ δὲ τάφρον
ἤλασαν· οὐδὲ θεοῖσι δόσαν κλειτὰς ἑκατόμβας,
ὄφρα σφιν νῆας τε θοὰς καὶ ληίδα πολλὴν
ἐντὸς ἔχον ῥύοιτο· θεῶν δ' ἀφέκητι τέτυκτο
ἀθανάτων· τὸ καὶ οὐ τι πολὺν χρόνον ἔμπεδον ἦεν.
ὄφρα μὲν Ἑκτωρ ζωὸς ἔεν καὶ μῆνι' Ἀχιλλεὺς
καὶ Πριάμοιο φάνακτος ἀπόρθητος πόλις ἦεν,
τόφρα δὲ καὶ μέγα τείχος Ἀχαιῶν ἔμπεδον ἦεν.
αὐτὰρ ἐπεὶ κατὰ μὲν Τρώων θάνον ὅσσοι ἄριστοι,
πολλοὶ δ' Ἀργεῖων οἱ μὲν δάμεν, οἱ δὲ λίποντο,
πέρθετο δὲ Πριάμοιο πόλις δεκάτῳ ἐνιαυτῷ,
Ἀργεῖοι δ' ἐν νηυσὶ φίλην ἐς πατρίδ' ἔβησαν,
δὴ τότε μητιάοντο Ποσειδάων καὶ Ἀπόλλων
τείχος ἀμαλδῦναι, ποταμῶν μένος εἰσαγαγόντες,
ὅσσοι ἀπ' Ἰδαίων ὀρέων ἄλαδε προρέουσι,
Ῥῆσός θ' Ἐπτάπορός τε Κάρησός τε Ῥοδῖος τε

Γρήνικός τε καὶ Αἴσηπος δῖός τε Σκάμανδρος
καὶ Σιμόεις, ὅθι πολλὰ βοάγρια καὶ τρυφάλεια
κάππεσον ἐν κονίῃσι καὶ ἡμιθέων γένος ἀνδρῶν.
τῶν πάντων ὁμόσε στόματ' ἔτραπε Φοῖβος Ἀπόλλων,
ἐννῆμαρ δ' ἐς τεῖχος ἵει ῥόον· ὕε δ' ἄρα Ζεὺς 25
συνεχές, ὅφρα κε θᾶσσον ἀλίπλοα τεῖχεα θείη.
αὐτὸς δ' ἐννοσίγαιος ἔχων χεῖρεςσι τρίαῖναν
ἡγέετ', ἐκ δ' ἄρα πάντα θεμεῖλια κύμασι πέμπε
φιτρῶν καὶ λάων, τὰ θέσαν μογέοντες Ἀχαιοί,
λεῖα δ' ἐποίησεν παρ' ἀγάρροον Ἑλλήσποντον, 30
αὐτὶς δ' ἡῖονα μεγάλην ψαμάθοισι κάλυψε,
τεῖχος ἀμαλδύνας· ποταμοὺς δ' ἔτρεψε νέεσθαι
καρ ῥόον, ἧ περ πρόσθεν ἵεν καλλίρροον ὕδωρ.

ὥς ἄρ' ἐμελλον ὀπισθε Ποσειδάων καὶ Ἀπόλλων
θησέμεναι· τότε δ' ἀμφὶ μάχῃ ἐνοπή τε δεδήει 35
τεῖχος εὐδμητον, κανάχιζε δὲ δούρατα πύργων
βαλλόμεν'· Ἀργεῖοι δὲ Διὸς μάστιγι δαμέντες
νηυσὶν ἐπὶ γλαφυρῇσι φεφελμένοι ἰσχανάοντο,
Ἕκτορα δεδφιότες, κρατερὸν μήστωρα φόβοιο·
αὐτὰρ ὃ γ', ὥς τὸ πρόσθεν, ἐμάρνατο φῖσος ἀέλλη. 40
ὥς δ' ὁπότ' ἐν τε κύνεσσι καὶ ἀνδράσι θηρευτῇσι
κάπριος ἢ ἐλέων στρέφεται σθένει βλεμεαίνων·
οἱ δέ τε πυργηδὸν σφέας αὐτοὺς ἀρτύναντες
ἀντίον ἵστανται καὶ ἀκοντίζουσι θαμείας
αἰχμὰς ἐκ χειρῶν· τοῦ δ' οὐ ποτε κυδάλιμον κῆρ 45
ταρβέει οὐδὲ φοβεῖται, ἀγνηορίη δέ μιν ἔκτα·
ταρφέα τε στρέφεται στίχας ἀνδρῶν πειρητίζων,
ὅππῃ τ' ἰθύσῃ, τῇ φείκουσι στίχες ἀνδρῶν·
ὥς Ἕκτωρ ἀν' ὄμιλον ἰὼν ἐφελίσσεθ' ἐταίρων,
τάφρον ἐποτρύνων διαβαινέμεν. οὐ δέ ῥοι ἵπποι 50

28 ἡγεῖτ'

38 ἰσχανόωντο

39 δειδιότες

41 ὥς δ' ὅτ' ἂν

46 ταρβεῖ

48 τῇ τ'

49 εἰλίσσεθ', ἐλλίσσεθ' et ἐταίρους

τόλμαον ὠκύποδες, μάλα δὲ χρεμέτιζον ἐπ' ἄκρῳ
 χεῖλ' ἐφεσταότες· ἀπὸ γὰρ δεδφίσσετο τάφρος
 εὐρέϊ, οὐτ' ἄρ' ὑπερθορέεν σχεδὸν οὔτε περῆσαι
 ῥηιδίη· κρημνοὶ γὰρ ἐπηρεφές περιπᾶσαν
 ἔστασαν ἀμφοτέρωθεν, ὑπερθεν δὲ σκολόπεσσιν 55
 ὀξέσιν ἡρήρει, τοὺς ἴστασαν υἷες Ἀχαιῶν
 πυκνοὺς καὶ μεγάλους, δηίων ἀνδρῶν ἀλεωρήν.
 ἔνθ' οὐ κεν ῥεῖ ἵππος εὐτροχὸν ἄρμα τιταίνων
 ἐσβαίη, πεζοὶ δὲ μενοίναον, εἰ τελέοιεν.
 δὴ τότε Πουλυδάμας θρασὺν Ἑκτορα φεῖπε παραστάς· 60
 “Ἑκτορ τ' ἡδ' ἄλλοι Τρώων ἀγοὶ ἡδ' ἐπικούρων,
 ἀφραδέως διὰ τάφρον ἐλαύνομεν ὠκέας ἵππους.
 ἡ δὲ μάλ' ἀργαλέη περάειν· σκόλοπες γὰρ ἐν αὐτῇ
 ὀξέες ἐστᾶσι, προτὶ δ' αὐτοὺς τεῖχος Ἀχαιῶν.
 ἔνθ' οὐ πως ἔστιν καταβήμεναι οὐδὲ μάχεσθαι 65
 ἵππεῦσι· στεῖνος γάρ, ὅθι τρώσεσθαι οἶω.
 εἰ μὲν γὰρ τοὺς πάγχυ κακὰ φρονέων ἀλαπάξει
 Ζεὺς ὑψιβρεμέτης, Τρώεσσι δὲ ῥίετ' ἀρήγειν,
 ἢ τ' ἂν ἐγὼ γ' ἐθέλοιμι καὶ αὐτίκα τοῦτο γενέσθαι,
 νωνύμνους ἀπολέσθαι ἀπ' Ἀργεὸς ἐνθάδ' Ἀχαιοὺς· 70
 εἰ δέ χ' ὑποστρέψωσι, παλῖωξις δὲ γένηται
 ἐκ νηῶν καὶ τάφρῳ ἐνιπλήξωμεν ὀρυκτῇ,
 οὐκέτ' ἔπειτ' οἶω οὐδ' ἄγγελον ἀπονέεσθαι
 ἄψορρον προτὶ φάστυ φελιχθέντων ὑπ' Ἀχαιῶν.
 ἀλλ' ἄγεθ', ὥς ἂν ἐγὼ φείπω, πειθώμεθα πάντες. 75
 ἵππους μὲν θεράποντες ἐρυκόντων ἐπὶ τάφρῳ,
 αὐτοὶ δὲ πρυλές σὺν τεύχεσι θωρηχθέντες
 Ἑκτορι πάντες ἐπώμεθ' ἀολλέες· αὐτὰρ Ἀχαιοὶ
 οὐ μενέουσ', εἰ δὴ σφιν ὀλέθρου πείρατ' ἐφήπται.”
 ὥς φάτο Πουλυδάμας, ῥάδε δ' Ἑκτορι μῦθος ἀπήμων, 80

51 τόλμων

52 χεῖλει—δειδίσσετο

53 ὑπερθορέειν

56 ἔστασαν

58 ῥέα

59 μενοίνεον εἰ τελέουσι

63 περάαν

αὐτίκα δ' ἐξ ὀχέων σὺν τεύχεσιν ἄλτο χαμᾶζε.
οὐδὲ μὲν ἄλλοι Τρῶες ἐφ' ἵππων ἠγερέθοντο,
ἀλλ' ἀπὸ πάντες ὄρουσαν, ἐπεὶ φίδον Ἑκτορα δῖον.
ἠνιόχῳ μὲν ἔπειτα ἐφῶ ἐπέτελλε ῥέκαστος
ἵππους εὖ κατὰ κόσμον ἐρυκέμεν αὖθ' ἐπὶ τάφρῳ· 85
οἱ δὲ διαστάντες, σφέας αὐτοὺς ἀρτύναντες,
πένταχα κοσμηθέντες ἅμ' ἠγεμόνεσσιν ἔποντο.

οἱ μὲν ἅμ' Ἑκτορ' ἴσαν καὶ ἀμύμονι Πουλυδάμαντι,
οἱ πλείστοι καὶ ἄριστοι ἔσαν, μέμασαν δὲ μάλιστα
τεῖχος ῥηξάμενοι· κοίλῃσ' ἐπὶ νηυσὶ μάχεσθαι. 90
καί σφιν Κεβριόνης τρίτος εἶπετο· παρ δ' ἄρ' ὄχεσφιν
ἄλλον Κεβριόναο χερείονα κάλλιπεν Ἑκτωρ.
τῶν δ' ἐτέρων Πάρις ἦρχε καὶ Ἀλκάθοος καὶ Ἀγήνωρ,
τῶν δὲ τρίτων Ἑλένος καὶ Δηίφοβος θεοφειδής,
νῆε δὺν Πριάμοιο· τρίτος δ' ἔεν Ἀσιος ἥρως, 95
Ἀσιος Ὑρτακίδης, ὃν Ἀρίσβηθεν φέρον ἵπποι
αἶθωνες μεγάλοι, ποταμοῦ ἀπο Σελλήεντος.
τῶν δὲ τετάρτων ἦρχεν εὖς πάϊς Ἀγχίσαιος,
Αἰνεΐας, ἅμα τῷ γε δὺν Ἀντήνορος νῆε,
Ἀρχέλοχός τ' Ἀκάμας τε, μάχης ἐν φειδότε πάσης. 100
Σαρπηδὼν δ' ἠγήσατ' ἀγακλεϊτῶν ἐπικούρων,
πρὸς δ' ἔλετο Γλαῦκον καὶ ἀρήιον Ἀστεροπαῖον·
οἱ γάρ ῥοι φείσαντο διακριδὸν εἶναι ἄριστοι
τῶν ἄλλων μετὰ γ' αὐτόν· ὁ δ' ἔπρεπε καὶ διὰ πάντων.
οἱ δ' ἐπεὶ ἀλλήλους ἄραρον τυκτῆσι βόεσσι, 105
βάν ῥ' ἰθὺς Δαναῶν λεληημένοι, οὐδ' ἔτ' ἔφαντο
σχήσεσθ', ἀλλ' ἐν νηυσὶ μελαίνησιν πεσέεσθαι.

ἐνθ' ἄλλοι Τρῶες τηλεκλεῖτοί τ' ἐπίκουροι
βουλῇ Πουλυδάμαντος ἀμωμήτοιο πίθοντο·
ἀλλ' οὐχ Ὑρτακίδης ἔθελ' Ἀσιος, ὄρχαμος ἀνδρῶν, 110
αὖθι λιπεῖν ἵππους τε καὶ ἠνιόχον θεράποντα,
ἀλλὰ σὺν αὐτοῖσιν πέλασεν νήεσσι θοῇσι,

νήπιος, οὐδ' ἄρ' ἔμελλε κακὰς ὑπὸ κήρας ἀλύξας
 ἵπποισιν καὶ ὄχεσφιν ἀγαλλόμενος παρὰ νηῶν
 ἀψ' ἀπονοστήσειν προτὶ Γίλιον ἠνεμόεσσαν· 115
 πρόσθεν γάρ μιν μοῖρα δυσώνυμος ἀμφεκάλυψεν
 ἔγχεϊ Ἰδομενῆος, ἀγαυοῦ Δευκαλίδας.
 φείσατο γὰρ νηῶν ἐπ' ἀριστερά, τῇ περ Ἀχαιοὶ
 ἐκ πεδίου νίσσοντο σὺν ἵπποισιν καὶ ὄχεσφι·
 τῇ ῥ' ἵππους τε καὶ ἄρμα διήλασεν, οὐδὲ πύλῃσιν 120
 εὖρ' ἐπικεκλιμένας σανίδας καὶ μακρὸν ὄχῃα,
 ἀλλ' ἀναπεπταμένας ἔχον ἄνδρες, εἴ τιν' ἐταίρων
 ἐκ πολέμου φεύγοντα σαώσειαν μετὰ νῆας.
 τῇ ῥ' ἰθὺς φρονέων ἵππους ἔχε, τοὶ δ' ἅμ' ἔποντο
 ὀξέα κεκλήγοντες· ἔφαντο γὰρ οὐκέτ' Ἀχαιοὺς 125
 σχήσεσθ', ἀλλ' ἐν νηυσὶ μελαίνῃσιν πεσέεσθαι,
 νήπιοι, ἐν δὲ πύλῃσι δὺ' ἄνδρας εὖρον ἀρίστους,
 υἷας ὑπερθύμους Λαπιθάων αἰχμητῶν,
 τὸν μὲν Πειριθόου υἷα, κρατερὸν Πολυποίτην,
 τὸν δὲ Λεοντῆα, βροτολοιγῶ φίσον Ἄρην. 130
 τὼ μὲν ἄρα προπάροιθε πυλάων ὑψηλάων
 ἕστασαν ὥς ὅτε τε δρύες οὔρεσιν ὑψικάρηνοι,
 αἷ τ' ἄνεμον μίμνουσι καὶ ὑετὸν ἥματα πάντα,
 ῥίζῃσιν μεγάλῃσι διηνεκέεσσ' ἀραρυῖαι·
 ὥς ἄρα τὼ χεῖρεσσι πεποιθότες ἠδὲ βίῃφι 135
 μίμνον ἐπερχόμενον μέγαν Ἄσιον οὐδὲ φέβοντο.
 οἱ δ' ἰθὺς πρὸς τεῖχος ἐϋδμητον, βόας αὔας
 ὑψόσ' ἀνασχόμενοι, ἔκιον μεγάλῳ ἀλαλητῶ
 Ἄσιον ἀμφὶ φάνακτα καὶ Ἰαμενὸν καὶ Ὀρέστην
 Ἀσιάδην τ' Ἀδάμαντα Θόωνά τε Φοινόμαόν τε. 140
 οἱ δ' ἦ τοι τῆος μὲν ἐϋκνήμιδας Ἀχαιοὺς
 ὄρνυον ἔνδον ἐόντες ἀμύνεσθαι περὶ νηῶν·
 αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ τεῖχος ἐπεσσυμένους ἐνόησαν
 Τρῶας, ἀτὰρ Δαναῶν γένετο φηφαχὴ τε φόβος τε,

ἐκ δὲ τῷ αἵξαντε πυλάων πρόσθε μαχέσθην, 145
 ἀγροτέροισι σύεσσι φοικότε, τῷ τ' ἐν ὄρεσσιν
 ἀνδρῶν ἡδὲ κυνῶν δέχεται κολοσυρτὸν ἰόντα,
 δοχμῷ τ' αἵσσοντε περὶ σφίσι φάγνυτον ὕλην,
 πρυμνὴν ἐκτάμνοντε, ὑπαὶ δέ τε κόμπος ὀδόντων
 γίγνεται, εἷς ὃ κε τίς τε βαλὼν ἐκ θυμὸν ἔληται. 150

ὥς τῶν κόμπее χαλκὸς ἐπὶ στήθεσσι φαεινὸς
 ἄντην βαλλομένων· μάλα γὰρ κρατερῶς ἐμάχοντο,
 λαοῖσιν καθύπερθε πεποιθότες ἡδὲ βίηφιν.
 οἱ δ' ἄρα χερμαδίοισιν εὐδμήτων ἀπὸ πύργων
 βάλλον, ἀμυνόμενοι σφῶν τ' αὐτῶν καὶ κλισιάων 155
 νηῶν τ' ὠκυπόρων. νιφάδες δ' ὥς πῖπτον ἔραζε,
 ἅς τ' ἄνεμος ζαῆς, νέφεα σκίοεντα δονήσας,
 ταρφεΐας κατέχευεν ἐπὶ χθονὶ πουλυβοτείρῃ·
 ὥς τῶν ἐκ χειρῶν βέλεα ῥέον ἡμὲν Ἀχαιῶν
 ἡδὲ καὶ ἐκ Τρώων· κόρυθες δ' ἀμφ' αὖτον αὖτευν 160
 βαλλόμεναι μυλάκεσσι καὶ ἀσπίδες ὀμφαλόεσσαι.
 δὴ ῥα τότε ὤμωξεν καὶ ῥὼ πεπλήγετο μηρὼ
 Ἄσιος Ὑρτακίδης, καὶ ἀλαστήσας φέπος ἠΐδα·

“Ζεῦ πάτερ, ἦ ῥά νυ καὶ σὺ φιλοψευδὴς ἐτέτυξο
 πάγχυ μάλ'· οὐ γὰρ ἐγὼ γε φάμην ἥρωας Ἀχαιοὺς 165
 σχήσειν ἡμέτερόν γε μένος καὶ χεῖρας ἀάπτους.
 οἱ δ', ὥς τε σφῆκες μέσον αἰόλοι ἢ μέλισσαι
 φοικία ποιήσωνται ὁδῷ ἐπὶ παιπαλοέσση,
 οὐδ' ἀπολείπουσιν κόϊλον δόμον, ἀλλὰ μένοντες
 ἄνδρας θηρητῆρας ἀμύνονται περὶ τέκνων, 170
 ὥς οἳ γ' οὐκ ἐθέλουσι πυλάων καὶ δὺ' εἶντε
 χάσσασθαι, πρίν γ' ἢ κατακτάμεν ἢ ῥαλῶναι.”

ὥς ἔφατ', οὐ δὲ Διὸς πείθε φρένα ταῦτ' ἀγορεύων·
 Ἐκτορι γάρ ῥοι θυμὸς ἐβούλετο κῦδος ὀρέξαι.

ἄλλοι δ' ἀμφ' ἄλλησι μάχην ἐμάχοντο πύλῃσιν, 175
 ἀργαλέον δέ με ταῦτα θεὸν ὥς πάντ' ἀγορεύσαι.

151 κόμπει

162 ὤμωξέν τε καὶ

πάντη γὰρ περὶ τείχος ὀρώρεε θεσπιδαῆς πῦρ
 λάϊνον· Ἀργεῖοι δὲ καὶ ἀχνύμενοί περ ἀνάγκη
 νηῶν ἡμύνοντο· θεοὶ δ' ἀκαχήατο θυμὸν
 πάντες, ὅσοι Δαναοῖσι μάχης ἐπιτάρροθοι ἦσαν. 180
 σὺν δ' ἔβαλον Λαπίθαι πόλεμον καὶ δηιοτήτα.

ἔνθ' αὖ Πειριθόου υἱός, κρατερὸς Πολυποίτης,
 δουρὶ βάλεν Δάμασον κυνέης διὰ χαλκοπαρήου·
 οὐδ' ἄρα χαλκείη κόρυς ἔσχεθεν, ἀλλὰ διαπρὸ
 αἰχμῇ 'φιεμένη ῥῆξ' ὀστέον, ἐγκέφαλος δὲ 185
 ἔνδον ἅπας πεπάλακτο· δάμασσε δέ μιν μεμαῶτα.
 αὐτὰρ ἔπειτα Πύλωνα καὶ Ὀρμενον ἐξενάριξεν.

υἱὸν δ' Ἀντιμάχοιο Λεοντεύς, ὅζος Ἄρῃος,
 Ἴππόμαχον βάλε δουρί, κατὰ ζωστήρα τυχήσας.
 αὐτὶς δ' ἐκ κολεοῖο φερυσσάμενος ξίφος ὅξυ 190
 Ἀντιφάτην μὲν πρῶτον, ἐπαΐξας δι' ὀμίλου,
 πληῆξ' αὐτοσχεδίην· ὁ δ' ἄρ' ὕπτιος οὐδέ' ἐρείσθη.
 αὐτὰρ ἔπειτα Μένωνα καὶ Ἰαμενὸν καὶ Ὀρέστην
 πάντας ἐπασσυτέρους πέλασε χθονὶ πουλυβοτείρῃ.

ὄφρ' οἱ τοὺς ἐνάριζον ἀπ' ἔντεα μαρμαίροντα, 195
 τόφρ' οἱ Πουλυδάμαντι καὶ Ἑκτορι κοῦροι ἔποντο,
 οἱ πλείστοι καὶ ἄριστοι ἔσαν, μέμασαν δὲ μάλιστα
 τείχος τε ῥήξειν καὶ ἐνιπρήσειν πυρὶ νῆας,
 οἳ ῥ' ἔτι μερμήριζον ἐφεस्ताότες παρὰ τάφρῳ.
 ὄρνις γάρ σφιν ἐπῆλθε περησέμεναι μεμαῶσιν, 200
 αἰετὸς ὑψιπέτης ἐπ' ἀριστερὰ λαὸν ἐφέργων,
 φοινήμεντα δράκοντα φέρων ὀνύχεσσι πέλωρον
 ζῶόν, ἔτ' ἀσπαίροντα· καὶ οὐ πω λήθετο χάρμης.
 κόψε γὰρ αὐτὸν ἔχοντα κατὰ στήθος παρὰ δειρὴν
 ἰδνωθεὶς ὀπίσω· ὁ δ' ἀπὸ 'φέθεν ἦκε χαμᾶζε 205
 ἀλγήσας ὀδύνῃσι, μέσῳ δ' ἐνὶ κάββαλ' ὀμίλῳ,
 αὐτὸς δὲ κλάγξας πέτετο πνοιῇσ' ἀνέμοιο.
 Τρῶες δ' ἐρρίγησαν, ἐπεὶ φίδον αἰόλον ὄφιν

κείμενον ἐν μέσσοισι, Διὸς τέρας αἰγιόχοιο·
 δὴ τότε Πουλυδάμας θρασὺν Ἑκτορα φεῖπε παραστάς· 210

“Ἑκτορ, αἰὲν μὲν πῶς μοι ἐπιπλήσσεις ἀγορήσιν
 ἐσθλὰ φραζομένῳ, ἐπεὶ οὐδὲ μὲν οὐδὲ φέροικε
 δῆμον εὐντα παρέξ ἀγορευόμεν, οὔτ’ ἐνὶ βουλῇ
 οὔτε ποτ’ ἐν πολέμῳ, σὸν δὲ κράτος αἰὲν ἀέξειν·
 νῦν αὖτ’ ἐκφερέω ὥς μοι δοκεῖ εἶναι ἄριστα. 215

μὴ ἴομεν Δαναοῖσι μαχησόμενοι περὶ νηῶν.
 ὧδε γὰρ ἐκτελέεσθαι οἶομαι, εἰ ἐτεὸν γε
 Τρῳσὶν ὅδ’ ὄρνις ἦλθε περησέμεναι μεμαῶσι,
 φοινήμεντα δράκοντα φέρων ὀνύχεσσι πέλωρον 220
 ζῶν· ἄφαρ δ’ ἀφέηκε, πάρος φίλα φοικί’ ἰκέσθαι,
 οὐδ’ ἐτέλεσσε φέρων δόμεναι τεκέεσσιν ἐφοῖσιν.
 ὥς ἡμεῖς, εἴ πέρ τε πύλας καὶ τεῖχος Ἀχαιῶν
 ῥηξόμεθα σθένει μεγάλῳ, φείξωσι δ’ Ἀχαιοί,
 οὐ κόσμῳ παρὰ ναῦφιν ἐλευσόμεθ’ αὐτὰ κέλευθα· 225
 πολλοὺς γὰρ Τρώων καταλείψομεν, οὓς κεν Ἀχαιοὶ
 χαλκῷ δηιώσωσιν, ἀμυνόμενοι περὶ νηῶν.
 ὧδέ χ’ ὑποκρίναιτο θεοπρόπος, ὃς σάφα θυμῷ
 φειδείη τεράων καὶ ἔφοι πειθοίατο λαοί.”

τὸν δ’ ἄρ’ ὑπόδρα φιδὼν προσέφη κορυθαίολος Ἑκτωρ· 230
 “Πουλυδάμα, σὺ μὲν οὐκέτ’ ἐμοὶ φίλα ταῦτ’ ἀγορεύεις·
 φοῖσθα καὶ ἄλλον μῦθον ἀμείνονα τοῦδε νοῆσαι·
 εἰ δ’ ἐτεὸν δὴ τοῦτον ἀπὸ σπουδῆς ἀγορεύεις,
 ἐξ ἄρα δὴ τοι ἔπειτα θεοὶ φρένας ὥλεσαν αὐτοί, *
 ὃς κέλεαι Ζηνὸς μὲν ἐριγδούποιο λαθέσθαι 235
 βουλέων, ἅς τέ μοι αὐτὸς ὑπέσχετο καὶ κατένευσε·
 τύνη δ’ οἰωνοῖσι τανυπτερύγεσσι κελεύεις
 πείθεσθαι, τῶν οὐ τι μετατρέπομ’ οὐδ’ ἀλεγίζω,
 εἴ τ’ ἐπὶ δεξι’ ἴωσι πρὸς ἠόα τ’ ἠελιόν τε,
 εἴ τ’ ἐπ’ ἀριστερὰ τοί γε ποτὶ ζόφον ἡρόεντα. 240

αἰετὸς ὑψιπέτης ἐπ’ ἀριστερὰ λαὸν ἑέργων 219

215 ἐξερέω

239 ἡῶ

ἡμεῖς δὲ μεγάλοιο Διὸς πειθώμεθα βουλῇ,
 ὃς πᾶσι θνητοῖσι καὶ ἀθανάτοισι φανάσσει.
 εἰς οἰωνὸς ἄριστος ἀμύνεσθαι περὶ πάτρης.
 τίπτε σὺ δέδφοικας πόλεμον καὶ δηιοτῆτα;
 εἴ περ γάρ τ' ἄλλοι γε περὶ κτεινώμεθα πάντες 245
 νηυσὶν ἐπ' Ἀργεῖων, σοὶ δ' οὐ δφέος ἔστ' ἀπολέσθαι.
 οὐ γάρ τοι κραδίη μενεδήιος οὐδὲ μαχήμων.
 εἰ δὲ σὺ δηιοτῆτος ἀφέξεαι ἢέ τιν' ἄλλον
 παρφάμενος ρεπέεσσιν ἀποτρέψεις πολέμοιο,
 αὐτίκ' ἐμῶ ὑπὸ δουρὶ τυπεῖς ἀπὸ θυμὸν ὀλέσσεις." 250

ὥς ἄρα φωνήσας ἠγήσατο, τοὶ δ' ἅμ' ἔποντο
 ρηχῇ θεσπεσίῃ· ἐπὶ δὲ Ζεὺς τερπικέραυνος
 ὤρσεν ἀπ' Ἰδαίων ὀρέων ἀνέμοιο θύελλαν,
 ἣ ῥ' ἰθὺς νηῶν κονίην φέρειν· αὐτὰρ Ἀχαιῶν
 θέλγε νόον, Τρωσὶν δὲ καὶ Ἑκτορι κῦδος ὄπαζε. 255
 τοῦ περ δὴ τεράεσσι πεποιθότες ἠδὲ βίῃφι
 ῥήγνυσθαι μέγα τεῖχος Ἀχαιῶν πειρήτιζον.
 κρόσσας μὲν πύργων φέρυον καὶ ἔρειπον ἐπάλξις
 στήλας τε προβλήτας ἐμόχλεον, ἃς ἄρ' Ἀχαιοὶ
 πρῶτας ἐν γαίῃ θέσαν ἔμμεναι ἔχματα πύργων. 260
 τὰς οἳ γ' ἀνφέρυον, φέλποντο δὲ τεῖχος Ἀχαιῶν
 ῥήξειν. οὐδέ νῦ πω Δαναοὶ χάζοντο κελεύθου,
 ἀλλ' οἳ γε ῥινοῖσι βοῶν φράξαντες ἐπάλξις
 βάλλον ἀπ' αὐτάων δηίους ὑπὸ τεῖχος ἰόντας.

* ἀμφοτέρω δ' Αἴαντε κελευτιᾶοντ' ἐπὶ πύργων 265
 πάντοσε φοιτήτην, μένος ὀτρύνοντες Ἀχαιῶν.
 ἄλλον μειλιχίοισ', ἄλλον στερεοῖσι ρέπεσσι
 νείκεον, ὅν τινα πάγχυ μάχης μεθιέντα ρίδοιεν.

“ὦ φίλοι, Ἀργεῖων ὅς τ' ἔξοχος ὅς τε μεσήεις
 ὅς τε χερειότερος, ἐπεὶ οὐ πω πάντες ὁμοῖοι 270
 ἀνέρες ἐν πολέμῳ, νῦν ἔπλετο ρέργον ἅπασι.”

244 δείδοικας

265 κελευτιῶντ'

258, 263 ἐπάλξεις

267 στερεοῖς ἐπέεσσι

261 αὐέρυον

καὶ δ' αὐτοὶ τόδε που γινώσκετε. μή τις ὀπίσσω
 τετράφθω ποτὶ νῆας ὁμοκλητῆρος ἀκούσας,
 ἀλλὰ πρόσω ῥίεσθε καὶ ἀλλήλοισι κέλεσθε,
 αἶ κε Ζεὺς δώησιν Ὀλύμπιος ἀστεροπητῆς 275
 νεῖκος ἀπωσαμένους δηίους προτὶ φάστυ δῖεσθαι."

ὥς τῷ γε προβάοντε μάχην ὤτρυνον Ἀχαιῶν.
 τῶν δ', ὥς τε νιφάδες χιόνος πίπτωσι θαμεῖαι
 ἥματι χειμερίῳ, ὅτε τ' ὤρετο μητίετα Ζεὺς
 νιφέμεν, ἀνθρώποισι πιφασκόμενος τὰ ῥὰ κῆλα· 280
 κοιμήσας δ' ἀνέμους χέει ἔμπεδον, ὅφρα καλύψῃ
 ὑψηλῶν ὀρέων κορυφὰς καὶ πρόονας ἄκρους
 καὶ πεδία λωτεῦντα καὶ ἀνδρῶν πίονα φέργα,
 καί τ' ἐφ' ἀλὸς πολιῆς κέχυται λιμέσιν τε καὶ ἀκτῇ,
 κῦμα δέ μιν προσπλάζον ἐρύκεται· ἀλλὰ δὲ πάντα 285
 εἴλυται καθύπερθ', ὅτ' ἐπιβρίσῃ Διὸς ὄμβρος·

ὥς τῶν ἀμφοτέρωσε λίθοι ποτάοντο θαμεῖαι,
 αἶ μὲν ἄρ' ἐς Τρῶας, αἶ δ' ἐκ Τρώων ἐς Ἀχαιοὺς,
 βαλλομένων· τὸ δὲ τεῖχος ὑπερ πάντων δοῦπος ὀρώρει.

οὐδ' ἂν πω τότε γε Τρῶες καὶ φαίδιμος Ἑκτωρ 290
 τείχεος ἐρρήξαντο πύλας καὶ μακρὸν ὀχῆα,
 εἰ μὴ ἄρ' υἱὸν ἐφόν Σαρπηδόνα μητίετα Ζεὺς
 ὤρσεν ἐπ' Ἀργεῖοισι, λέονθ' ὥς βουσι ῥέλιξιν.
 αὐτίκα δ' ἀσπίδα μὲν πρόσθ' ἔσχετο πάντοσε ρίσην,
 καλὴν χαλκείην ἐξήλατον, ἣν ἄρα χαλκεὺς 295
 ἤλασεν, ἔντοσθεν δὲ βοείας ῥάψε θαμείας
 χρυσεῖης ῥάβδοισι διηνεκέσιν περὶ κύκλον·
 τὴν ἄρ' ὃ γε πρόσθε σχόμενος, δύο δοῦρε τινάσσων,
 βῆ ῥ' ἵμεν ὥς τε λέων ὀρεσίτροφος, ὅς τ' ἐπιδευῆς
 δφρηρὸν ἔη κρεάων, κέλεται δέ ῥε θυμὸς ἀγῆνωρ 300
 μήλων πειρήσοντα καὶ ἐς πυκινὸν δόμον ἐλθεῖν·
 εἰ περ γάρ χ' εὖρησι παρ' αὐτόθι βώτορας ἄνδρας

284 ἀκταῖς

300 κρειῶν

285 ἄλλα τε

302 αὐτόφι

287 πωτῶντο

σὺν κυσὶ καὶ δούρεσσι φυλάσσοντας περὶ μῆλα,
οὐ ρά τ' ἀπείρητος μέμονε σταθμοῖο δῖεσθαι,
ἀλλ' ὅ γ' ἄρ' ἢ ἥρπαξε μετάλμενος ἢ καὶ αὐτὸς 305
ἔβλητ' ἐν πρώτοισι θοῆς ἀπὸ χειρὸς ἄκοντι.
ὥς ρά τότε ἀντίθεον Σαρπηδόνα θυμὸς ἀνῆκε
τεῖχος ἐπαῖξαι διὰ τε ῥήξασθαι ἐπάλξις.
αὐτίκα δὲ Γλαῦκον προσέφη, παῖδ' Ἴππολόχοιο.

“Γλαῦκε, τίη δὴ νῶι τετιμήμεσθα μάλιστα 310
ἔδρη τε κρέασίν τε ἰδὲ πλείοισι δέπασσιν
ἐν Λυκίῃ, πάντες δὲ θεοὺς ὥς εἰσοράουσι;
καὶ τέμενος νεμόμεσθα μέγα Ξάνθοιο παρ' ὄχθας
καλὸν φυταλιῆς καὶ ἀρούρης πυροφόροιο.
τῷ νυν χρὴ Λυκίοισι μέτα πρώτοισιν ἔοντας 315
ἑστάμεν ἢ δὲ μάχης καυστείρης ἀντιβολῆσαι,
ὄφρα τις ὥς φείπη Λυκίων πύκα θωρηκτάων.
‘οὐ μὰν ἀκλεέες Λυκίην κάτα κοιρανέουσιν
ἡμέτεροι βασιλῆες, ἔδουσί τε πῖονα μῆλα
φοῖνόν τ' ἔξαιτον μελιφηδέα· ἀλλ' ἄρα καὶ ρῖς 320
ἑσθλή, ἐπεὶ Λυκίοισι μέτα πρώτοισι μάχονται.
ὦ πέπον, εἰ μὲν γὰρ πόλεμον περὶ τόνδε φυγόντε
αἰεὶ δὴ μέλλοιμεν ἀγηράω ἀθανάτῳ τε
ἔσσεσθ', οὔτε κεν αὐτὸς ἐνὶ πρώτοισι μαχοίμην
οὔτε κε σὲ στέλλοιμι μάχην ἐς κυδιάνειραν· 325
νῦν δ'—ἐμπης γὰρ κῆρες ἐφeskτᾶσιν θανάτοιο
μυρίαί, ἃς οὐκ ἔστι φυγεῖν βροτὸν οὐδ' ὑπαλύξαι—
ἴομεν, ἢ ἐτῶ εὖχος ὀρέξομεν ἢ ἐτις ἡμῖν.”

ὥς ἔφατ', οὐδὲ Γλαῦκος ἀπετράπετ' οὐδ' ἀπίθησε.
τὼ δ' ἰθὺς βήτην Λυκίων μέγα φέθνος ἄγοντε. 330

τοὺς δὲ ριδῶν ρίγησ' υἱὸς Πετewο Μενεσθεύς·
τοῦ γὰρ δὴ πρὸς πύργον ἴσαν κακότητα φέροντες.
πάπτηνεν δ' ἀνὰ πύργον Ἀχαιῶν, εἴ τι ν' ἴδοιτο

308 ἐπάλξεις

311 πλείοις δεπάεσσιν

312 εἰσορόωσι

315 νῦν

317 ὦδ'

323 ἀγήρω

ἡγεμόνων, ὅς τις ἔροι ἀρὴν ἐτάροισιν ἀμύναι·
 ἐς δ' ἐνόησ' Αἴαντε δύω, πολέμου ἀκορήτω, 335
 ἐσταότας, Τεῦκρόν τε, νέον κλισίηθεν ἰόντα,
 ἐγγύθεν· ἀλλ' οὐ πῶς ἔροι ἕεν βώσαντι γεγωνεῖν·
 τόσσος γὰρ κτύπος ἦεν, αὕτῃ δ' οὐρανὸν ἵκε
 βαλλομένων σακέων τε καὶ ἵπποκόμων τρυφαλειῶν
 καὶ πυλέων· πάσας γὰρ ἐπώχετο, τοὶ δὲ κατ' αὐτὰς 340
 ἰστάμενοι πειρῶντο βίῃ ῥήξαντες ἐσελθεῖν.
 αἶψα δ' ἐπ' Αἴαντε προΐει κήρυκα Θοώτην·

“ἔρχεο, δῖε Θοῶτα, θεῶν Αἴαντε κάλεσσον,
 ἀμφοτέρω μὲν μάλλον· ὃ γ' ἄρ κ' ὅχ' ἄριστον ἀπάντων
 εἶη, ἐπεὶ τάχα τῇδε τετεύχεται αἰπὺς ὄλεθρος. 345
 ὧδε γὰρ ἔβρισαν Λυκίων ἀγοί, οἱ τὸ πάρος περ
 ζαχρεές τελέθουσι κατὰ κρατερὰς ὑσμίνας.
 εἰ δέ σφιν καὶ κεῖθι πόνος καὶ νεῖκος ὄρωρεν,
 ἀλλὰ περ οἷος ἵτω Τελαμώνιος ἄλκιμος Αἴας,
 καὶ ἔροι Τεῦκρος ἅμα σπένθω τόξων ἐν φειδῶς.” 350

ὥς ἔφατ', οὐδ' ἄρα ἔροι κῆρυξ ἀπίθησεν ἀκούσας,
 βῆ δὲ θέειν παρὰ τεῖχος Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων,
 στῆ δὲ παρ' Αἰάντεσσι κιών, εἶθαρ δὲ προσηύδα·

“Αἴαντ', Ἀργείων ἡγήτορε χαλκοχιτώνων,
 ἠνώγει Πετῶο διοτρεφέος φίλος υἱὸς 355
 κεῖσ' ἵμεν, ὅφρα πόνιοι μίνυνθά περ ἀντιάσητον,
 ἀμφοτέρω μὲν μάλλον· ὃ γ' ἄρ κ' ὅχ' ἄριστον ἀπάντων
 εἶη, ἐπεὶ τάχα κεῖθι τετεύχεται αἰπὺς ὄλεθρος·
 ὧδε γὰρ ἔβρισαν Λυκίων ἀγοί, οἱ τὸ πάρος περ
 ζαχρεές τελέθουσι κατὰ κρατερὰς ὑσμίνας. 360
 εἰ δὲ καὶ ἐνθάδε περ πόλεμος καὶ νεῖκος ὄρωρεν,
 ἀλλὰ περ οἷος ἵτω Τελαμώνιος ἄλκιμος Αἴας,
 καὶ ἔροι Τεῦκρος ἅμα σπένθω τόξων ἐν φειδῶς.”

ὥς ἔφατ', οὐδ' ἀπίθησε μέγας Τελαμώνιος Αἴας.

337 ἔην

344 γάρ

347 ζαχρηεῖς

357 γάρ

360 ζαχρηεῖς

αὐτίκ' Ὀϊλιάδην φέπεα πτερόεντα προσηύδα· 365

“Αἴαν, σφῶι μὲν αὖθι, σὺ καὶ κρατερὸς Λυκομήδης,
ἑσταότες Δαναοὺς ὀτρύνετον ἱφί μάχεσθαι·

αὐτὰρ ἐγὼ κείσ' εἶμι καὶ ἀντιάω πολέμοιο.

αἶψα δ' ἐλεύσομαι αὖτις, ἐπεὶ κ' ἐὺ τοῖς ἐπαμύνω.”

ὥς ἄρα φωνήσας ἀπέβη Τελαμώνιος Αἴας, 370

καί ῥοι Τεῦκρος ἅμ' ἦε κασίγνητος καὶ ὄπατρος·

τοῖς δ' ἅμα Πανδίων Τεύκρου φέρε καμπύλα τόξα.

εὔτε Μενεσθῆος μεγαθύμοο πύργον ἵκοντο

τείχεος ἐντὸς ἰόντες—ἐπειγομένοισι δ' ἵκοντο—

οἱ δ' ἐπ' ἐπάλξις βαῖνον ἐρεμνῇ λαίλαπι φῖσοι, 375

ἱφθιμοὶ Λυκίων ἡγήτορες ἠδὲ μέδοντες·

σὺν δ' ἐβάλλοντο μάχεσθαι ἐναντίον, ὦρτο δ' αὖτῃ.

Αἴας δὲ πρῶτος Τελαμώνιος ἄνδρα κατέκτα,

Σαρπήδοντος ἐταῖρον, Ἐπικλέεα μεγάθυμον,

μαρμάρῳ ὀκρίοντι βαλὼν, ὃ ῥα τείχεος ἐντὸς 380

κεῖτο μέγας παρ' ἐπαλξιν ὑπέρτατος· οὐδέ κέ μιν ῥέα

χείρεσσ' ἀμφοτέρησ' ἔχοι ἀνὴρ, οὐδὲ μάλ' ἠβῶν,

οἷοι νῦν βροτοὶ εἰς· ὃ δ' ἄρ' ὑψόθεν ἔμβαλ' αἶρας,

θλάσσε δὲ τετράφαλον κυνέην, σὺν δ' ὅστέ' ἄραξε

πάντ' ἄμυδις κεφαλῆς. ὃ δ' ἄρ' ἀρνευτῆρι φεφοικῶς 385

κάππεσ' ἀφ' ὑψηλοῦ πύργου, λίπε δ' ὀστέα θυμός.

Τεῦκρος δὲ Γλαῦκον, κρατερὸν πάϊδ' Ἴππολόχοιο,

ἰὼ ἐπεσσύμενον βάλε τείχεος ὑψηλοῖο,

ἦ φίδε γυμνωθέντα βραχίονα, παῦσε δὲ χάρμης.

ἀψ δ' ἀπὸ τείχεος ἄλτο λαθών, ἵνα μή τις Ἀχαιῶν 390

βλήμενον ἀθρήσειε καὶ εὐχετάοιτο φέπεσσι.

Σαρπήδοντι δ' ἄχος γένετο Γλαύκου ἀπιόντος,

αὐτίκ' ἐπεὶ τ' ἐνόησεν· ὅμως δ' οὐ λήθετο χάρμης,

ἀλλ' ὃ γε Θεστορίδην Ἀλκμάονα δουρὶ τυχήσας

368 ἀντιόω

369 ἐπὴν εὖ

373 μεγαθύμου

375 ἐπάλξεις

379 Ἐπικλῆα

389 ἦ ῥ' ἴδε

391 εὐχετόωτο

νύξ', ἐκ δ' ἔσπασεν ἔγχος· ὁ δὲ σπόμενος πέσε δουρὶ 395
 πρηνῆς, ἀμφὶ δέ 'φοι βράχε τεύχεα ποικίλα χαλκῷ.
 Σαρπηδὼν δ' ἄρ' ἔπαλξιν ἑλὼν χερσὶ στιβαρῇσιν
 ἔλχ'· ἡ δ' ἔσπετο πᾶσα διαμπέρες, αὐτὰρ ὕπερθε
 τεῖχος ἐγυμνώθη, πολέεσσι δὲ θῆκε κέλευθον.

τὸν δ' Αἴας καὶ Τεῦκρος ἀμαρτήσανθ' ὁ μὲν ἰῶ 400
 βεβλήκει τελαμῶνα περὶ στήθεσφι φαεινὸν
 ἀσπίδος ἀμφιβρότης· ἀλλὰ Ζεὺς κῆρας ἄμυνε
 παίδος ἐφοῦ, μὴ νηυσὶν ἐπὶ πρυμνῇσι δαμείη·
 Αἴας δ' ἀσπίδα νύξεν ἐπάλμενος, οὐ δὲ διαπρὸ
 ἤλυθεν ἐγχεΐη, στυφέλιξε δέ μιν μεμαῶτα. 405
 χώρησεν δ' ἄρα τυτθὸν ἐπάλξιος· οὐ δ' ὅ γε πάμπαν
 χάζετ', ἐπεὶ 'φοι θυμὸς ἐφέλδετο κῦδος ἀρέσθαι.
 κέκλετο δ' ἀντιθέοισι 'φελιζάμενος Λυκίοισιν·

“ὦ Λύκιοι, τί τ' ἄρ' ὦδε μεθίετε θούριδος ἀλκῆς;
 ἀργαλέον δέ μοί ἐστι, καὶ ἰφθίμῳ περ ἑόντι, 410
 μούνῳ ῥηξαμένῳ θέσθαι παρὰ νηυσὶ κέλευθον·
 ἀλλ' ἐφαμαρτέετε· πλεόνων δέ τε φέργον ἄμεινον.”

ὥς ἔφαθ', οἱ δὲ φάνακτος ὑποδφείσαντες ὁμοκλήν
 μᾶλλον ἐπέβρισαν βουληφόρον ἀμφὶ φάνακτα.
 Ἀργεῖοι δ' ἐτέρωθεν ἐκαρτύναντο φάλαγγας 415
 τείχεος ἔντοσθεν, μέγα δέ σφισι φαίνεται φέργον·
 οὔτε γὰρ ἰφθιμοὶ Λύκιοι Δαναῶν ἐδύναντο
 τεῖχος ῥηξάμενοι θέσθαι παρὰ νηυσὶ κέλευθον,
 οὔτε ποτ' αἰχμηταὶ Δαναοὶ Λυκίους ἐδύναντο
 τείχεος ἄψ ὥσασθαι, ἐπεὶ τὰ πρῶτα πέλασθεν. 420
 ἀλλ' ὥς τ' ἀμφ' οὔροισι δὺ' ἀνέρε δηριάεσθον,
 μέτρ' ἐν χερσὶν ἔχοντες, ἐπιζύνῳ ἐν ἀρούρῃ,
 ὥ τ' ὀλίγῳ ἐνὶ χώρῳ ἐρίζητον περὶ φύσης,
 ὥς ἄρα τοὺς διέφεργον ἐπάλξιες· οἱ δ' ὑπὲρ αὐτέων
 δηίοον ἀλλήλων ἀμφὶ στήθεσσι βοείας, 425

395 δ' ἐσπόμενος

398 ἔσπετο

400 ἀμαρτήσανθ'

412 ἐφαμαρτέετε (vel ἐφομ.)—δέ τοι

421 δηριάεσθον

425 δηίουν

ἀσπίδας εὐκύκλους λαισήϊά τε πτερόεντα.
 πολλοὶ δ' οὐτάζοντο κατὰ χροά νηλεΐ χαλκῷ,
 ἡμὲν ὅτεω στρεφθέντι μετάφρενα γυμνωθείη
 μαρναμένων, πολλοὶ δὲ διαμπερὲς ἀσπίδος αὐτῆς.
 πάντη δὴ πύργοι καὶ ἐπάλξεις αἵματι φωτῶν 430
 ἐρράδατ' ἀμφοτέρωθεν ἀπὸ Τρώων καὶ Ἀχαιῶν.
 ἀλλ' οὐδ' ὥς ἐδύναντο φόβον ποιῆσαι Ἀχαιῶν,
 ἀλλ' ἔχον ὥς τε τάλαντα γυνὴ χερνῆτις ἀληθῆς,
 ἥ τε σταθμὸν ἔχουσα καὶ εἴριον ἀμφὶς ἀνέλκει
 ρισάζουσ', ἵνα παισὶν ἀφεικέα μισθὸν ἄρῃται· 435
 ὥς μὲν τῶν ἐπὶ ρῖσα μάχη τέτατο πτόλεμός τε,
 πρὶν γ' ὅτε δὴ Ζεὺς κῦδος ὑπέρτερον Ἔκτορι δῶκε
 Πριαμίδῃ, ὃς πρῶτος ἐσήλατο τεῖχος Ἀχαιῶν.
 ἦῤυσεν δὲ διαπρύσιον Τρώεσσι γεγωνώς·

“ὄρνυσθ', ἱππόδαμοι Τρῶες, ῥήγνυσθε δὲ τεῖχος 440
 Ἀργείων καὶ νηυσὶν ἐνίετε θεσπιδαῆς πῦρ.”

ὥς φάτ' ἐποτρύνων, οἳ δ' οὐάσι πάντες ἄκουον,
 ἴθυσαν δ' ἐπὶ τεῖχος ἀολλέες. οἳ μὲν ἔπειτα
 κροσσάων ἐπέβαινον ἀκαχμένα δούρατ' ἔχοντες,
 Ἔκτωρ δ' ἀρπάξας λᾶαν φέρει, ὃς ῥα πυλάων 445
 ἐστήκει πρόσθε, πρυμνὸς παχύς, αὐτὰρ ὑπερθευ
 ὄξυς ἔεν· τὸν δ' οὐ κε δύ' ἀνέρε δήμου ἀρίστῳ
 ῥηιδίως ἐπ' ἄμαξαν ἀπ' οὔδεος ὀχλίσσειαν,
 οἷοι νῦν βροτοὶ εἰς· ὁ δέ μιν ῥέα πάλλε καὶ οἶος.
 [τόν οἱ ἐλαφρὸν ἔθηκε Κρόνου παῖς ἀγκυλομήτεω.] 450
 ὥς δ' ὅτε ποιμὴν ῥεῖα φέρει πόκον ἄρσενος οἶος
 χειρὶ λαβὼν ἐτέρῃ, ὀλίγον τέ μιν ἄχθος ἐπείγει,
 ὥς Ἔκτωρ ἴθυς σανίδων φέρε λᾶαν αἰείρας,
 αἳ ῥα πύλας εἴρυντο πύκα στιβαρῶς ἀραρυίας,
 δικλίδας ὑψηλάς· δοιοὶ δ' ἐντοσθεν ὀχῆες 455
 εἶχον ἐπημοιβοί, μία δὲ κληὶς ἐπαρήρει.
 στῇ δὲ μάλ' ἐγγὺς ἰών, καὶ ἐρεισάμενος βάλε μέσσας,

εὖ διαβάς, ἵνα μή ῥοι ἀφαιρότερον βέλος εἴη,
ῥῆξε δ' ἀπ' ἀμφοτέρους θαιρούς· πέσε δὲ λίθος εἴσω
βριθοσύνη, μέγα δ' ἀμφὶ πύλαι μύκον, οὐδ' ἄρ' ὀχῆες 460
ἐσχεθέτην, σανίδες δὲ διέτμαγεν ἄλλυδις ἄλλη
λᾶος ὑπὸ ῥιπῆς. ὁ δ' ἄρ' ἔσθορε φαίδιμος Ἴκτωρ
νυκτὶ θοῇ ἀτάλαντος ὑπώπια· λάμπει δὲ χαλκῷ
σμερδαλέω, τὸν ἔφεστο περὶ χροῖ, δοιὰ δὲ χερσὶ
δοῦρ' ἔχεν. οὐ κέν τις μιν ἐρύκακεν ἀντιβολήσας 465
νόσφι θεῶν, ὅτ' ἐσᾶλτο πύλας· πυρὶ δ' ὅσσε δεδήει.
κέκλετο δὲ Τρώεσσι ῥεπιζάμενος καθ' ὄμιλον
τείχος ὑπερβαίνειν· τοὶ δ' ὀτρύνοντι πίθοντο·
αὐτίκα δ' οἱ μὲν τεῖχος ὑπέρβασαν, οἱ δὲ κατ' αὐτὰς
ποιητὰς ἐσέχυντο πύλας. Δαναοὶ δὲ φόβηθεν 470
νῆας ἀνὰ γλαφυράς, ὅμαδος δ' ἀλίαςτος ἐτύχθη.

ΙΛΙΑΔΟΣ Ν.

Ζεὺς δ' ἐπεὶ οὖν Τρῳάς τε καὶ Ἑκτορα νηυσὶ πέλασσε,
τοὺς μὲν ἔα παρὰ τῇσι πόνον τ' ἐχέμεν καὶ οἷζυν
νωλεμέως, αὐτὸς δὲ πάλιν τρέπεν ὅσσε φαεινῷ,
νόσφιν ἐφ' ἵπποπόλων Θρηκῶν καθορώμενος αἶαν
Μυσῶν τ' ἀγχεμάχων καὶ ἀγανῶν Ἰππημολγῶν 5
γλακτοφάγων Ἀβίων τε δικαιοτάτων ἀνθρώπων.
ἔς Τροίην δ' οὐ πάμπαν ἔτι τρέπεν ὅσσε φαεινῷ.
οὐ γὰρ ὅ γ' ἀθανάτων τιν' ἐφέλπετο ἦν κατὰ θυμὸν
ἐλθόντ' ἢ Τρώεσσιν ἀρηξέμεν ἢ Δαναοῖσιν.

οὐδ' ἀλαδὸς σκοπιὴν εἶχε κρεῖων ἐνοσίχθων. 10
καὶ γὰρ ὁ θαυμάζων ἦστο πτόλεμόν τε μάχην τε
ὑψοῦ ἐπ' ἀκροτάτης κορυφῆς Σάμου ὑληέσσης
Θρηκίης· ἔνθεν γὰρ φαίνετο πᾶσα μὲν Ἰδῆ,
φαίνετο δὲ Πριάμοιο πόλις καὶ νῆες Ἀχαιῶν.
ἐνθ' ἄρ' ὅ γ' ἐξ ἀλὸς ἔζετ' ἰών, ἐλέαιρε δ' Ἀχαιοὺς 15
Τρῳσὶν δαμναμένους, Διὶ δὲ κρατερῶς ἐνεμέσσα.

αὐτίκα δ' ἐξ ὄρεος κατεβήσετο παιπαλόεντος
κραιπνὰ ποσὶ προβιβάς· τρέμε δ' οὔρεα μακρὰ καὶ ὕλη
ποσσὶν ὑπ' ἀθανάτοισι Ποσειδάωνος ἰόντος.
τρὶς μὲν ὀρέξατ' ἰών, τὸ δὲ τέτρατον ἵκετο τέκμωρ, 20
Αἰγᾶς, ἔνθα δέ ῥοι κλυτὰ δώματα βένθεσι λίμνης

χρύσεα μαρμαίροντα τετεύχεται, ἄφθιτα αἰεὶ.
 ἔνθ' ἐλθὼν ὑπ' ὄχεσφι τιτύσκετο χαλκόποδ' ἵππω
 ὠκυπέτα, χρυσέησιν ἐθείρησιν κομάοντε.
 χρυσὸν δ' αὐτὸς ἔδυνε περὶ χροῖ· γέντο δ' ἱμάσθλην 25
 χρυσεῖην ἐϋτυκτον, ἐφοῦ δ' ἐπεβήσετο δίφρου·
 βῆ δ' ἐλάειν ἐπὶ κύματ'· ἄταλλε δὲ κήτε' ὑπ' αὐτοῦ
 πάντοθεν ἐκ κευθμῶν, οὐδ' ἠγνοίησε φάνακτα·
 γηθοσύνη δὲ θάλασσα δίστατο. τοὶ δ' ἐπέτοντο
 ῥίμφα μάλ', οὐδ' ὑπένερθε διαίνετο χάλκεος ἄξων· 30
 τὸν δ' ἐς Ἀχαιῶν νῆας ἐϋσκαρθμοὶ φέρον ἵπποι.

ἔστι δέ τι σπέος εὐρὺ βαθείης βένθεσι λίμνης,
 μεσσηγὺς Τενέδοιο καὶ Ἰμβροο παιπαλοέσσης·
 ἔνθ' ἵππους ἔστησε Ποσειδάων ἐνοσίχθων
 λύσας ἐξ ὀχέων, παρὰ δ' ἄμβρόσιον βάλεν εἶδαρ 35
 ἔδμεναι· ἀμφὶ δὲ ποσσὶ πέδας ἔβαλε χρυσείας,
 ἀρρήκτους ἀλύτους, ὅφρ' ἐμπεδον αὖθι μένοιεν
 νοστήσαντα φάνακτα· ὁ δ' ἐς στρατὸν ὥχετ' Ἀχαιῶν.

Τρῶες δὲ φλογὶ φῖσοι ἀολλέες ἠὲ θυέλλη
 Ἔκτορι Πριαμίδῃ ἄμοτον μεμαῶτες ἔποντο, 40
 ἄβρομοι ἀφίφαχοι· φέλποντο δὲ νῆας Ἀχαιῶν
 αἰρήσειν, κτενέειν δὲ παρ' αὐτόθι πάντας ἀρίστους.

ἀλλὰ Ποσειδάων γαιήοχος ἐννοσίγαιος
 Ἀργεῖους ὤτρυνε, βαθείης ἐξ ἁλὸς ἐλθὼν,
 φεισάμενος Κάλχαντι δέμας καὶ ἀτειρέα φωνήν· 45
 Αἴαντε πρῶτω προσέφη, μεμαῶτε καὶ αὐτῷ·

“ Αἴαντε, σφῶ μέν τε σαώσετε λαὸν Ἀχαιῶν
 ἀλκῆς μνησαμένω μὴ δὲ κρυεροῖο φόβοιο.
 ἄλλη μὲν γὰρ ἐγὼ γ' οὐ δέδφια χεῖρας ἀάπτους
 Τρώων, οἱ μέγα τεῖχος ὑπερκατέβησαν ὁμίλῳ· 50
 ἔξουσιν γὰρ πάντας ἐϋκνήμιδες Ἀχαιοί·
 τῇ δὲ δὴ αἰνότατον περιδέδφια μή τι πάθωμεν,

24 κομόωντε

27 ἐλάαν

33 Ἰμβρου

41 αὐίαχοι

47 σφῶ

49 δεῖδια

52 περιδεῖδια

ἦ ῥ' ὅ γ' ὁ λυσσώδης φλογὶ φείκελος ἡγεμονεύει,
 Ἔκτωρ, ὃς Διὸς εὖχετ' ἐρισθενέος πάϊς εἶναι.
 σφῶιν δ' ὦδε θεῶν τις ἐνὶ φρεσὶ ποιήσκειν,
 αὐτῷ θ' ἐστάμεναι κρατερῶς καὶ ἀνωγέμεν ἄλλους·
 τῷ κε καὶ ἐσσύμενόν περ ἐρωήσαιτ' ἀπὸ νηῶν
 ὠκυπόρων, εἰ καὶ μιν Ὀλύμπιος αὐτὸς ἐγείρει.”

55

ἦ, καὶ σκηπανίῳ γαιήοχος ἐννοσίγαιος
 ἀμφοτέρω κεκοπῶς πλήσεν μένεος κρατεροῖο,
 γυῖα δ' ἔθηκεν ἐλαφρά, πόδας καὶ χεῖρας ὑπερθεν.
 αὐτὸς δ', ὥς τ' ἴρηξ ὠκύπτερος ὦρτο πέτεσθαι,
 ὃς ῥά τ' ἀπ' αἰγίλιπος πέτρης περιμήκεος ἀρθεὶς
 ὀρμήσῃ πεδίῳ διωκέμεν ὄρνεον ἄλλο,
 ὥς ἀπὸ τῶν ἤϊξε Ποσειδάων ἐνοσίχθων.

60

65

τοῖν δ' ἔγνω πρόσθεν Ὀϊλῆος ταχὺς Αἴας,
 αἶψα δ' ἄρ' Αἴαντα προσέφη Τελαμώνιον υἱόν·

“ Αἴαν, ἐπεὶ τις νῶι θεῶν, οἱ Ὀλυμπον ἔχουσι,
 μάντι φειδόμενος κέλεται παρὰ νηυσὶ μάχεσθαι.—
 οὐδ' ὅ γε Κάλχας ἐστί, θεοπρόπος οἰωνιστής·

70

ἵχνια γὰρ μετόπισθε ποδῶν ἡδὲ κνημάων
 ῥεῖ' ἔγνω ἀπιόντος· ἀρίγνωτοι δὲ θεοὶ περ·
 καὶ δ' ἐμοὶ αὐτῷ θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι φίλοισι
 μᾶλλον ἐφορμάεται πολεμιζέμεν ἡδὲ μάχεσθαι,
 μαιμάουσι δ' ἔνερθε πόδες καὶ χεῖρες ὑπερθε.”

75

τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη Τελαμώνιος Αἴας·
 “ οὕτω νῦν καὶ ἐμοὶ περὶ δούρατι χεῖρες ἄαπτοι
 μαιμῶσιν, καὶ μοι μένος ὥρορε, νέρθε δὲ ποσσὶν
 ἔσσυμαι ἀμφοτέροισι· μενοινάω δὲ καὶ οἶος
 Ἔκτορι Πριαμίδῃ ἄμοτον μεμαῶτι μάχεσθαι.”

80

ὥς οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον
 χάρμῃ γηθόσυνοι, τήν σφιν θεὸς ἔμβαλε θυμῷ·
 τόφρα δὲ τοὺς ὀπιθεν γαιήοχος ὦρσεν Ἀχαιοὺς,

64 διώκειν

69 μάντεϊ, μάντι

74 ἐφορμάται πολεμίζειν

75 μαιμῶσι

79 μενοινῶω

οἱ παρὰ νηυσὶ θοῇσιν ἀνέψυχον φίλον ἦτορ.
 τῶν ῥ' ἅμα τ' ἀργαλέῳ καμάτῳ φίλα γυῖα λέλυντο, 85
 καὶ σφιν ἄχος κατὰ θυμὸν ἐγίγνετο δερκομένοισι
 Τρῶας, τοὶ μέγα τείχος ὑπερκατέβησαν ὁμίλῳ.
 τοὺς οἳ γ' εἰσοράοντες ὑπ' ὀφρύσι δάκρυα λείβον·
 οὐ γὰρ ἔφαν φεύξεσθαι ὑπέκ κακοῦ. ἀλλ' ἐνοσίχθων
 ῥεῖα μετεισάμενος κρατερὰς ὥτρυνε φάλαγγας. 90
 Τεῦκρον ἔπι πρῶτον καὶ Λήϊτον ἦλθε κελεύων
 Πηνέλεών θ' ἥρωα Θόαντά τε Δηίπυρόν τε
 Μηριόνην τε καὶ Ἀντίλοχον, μήστωρας αὐτῆς·
 τοὺς ὃ γ' ἐποτρύνων φέπεα πτερόεντα προσηύδα·
 “αἰδώς, Ἀργεῖοι, κοῦροι νέοι· ὕμμιν ἐγὼ γε 95
 μαρναμένοισι πέποιθα σαωσέμεναι νέας ἀμὰς·
 εἰ δ' ὑμεῖς πολέμοιο μεθήσετε λευγαλέοιο,
 νῦν δὴ φεῖδεται ἡμᾶρ ὑπὸ Τρώεσσι δαμῆναι.
 ὦ πόποι, ἦ μέγα θαῦμα τόδ' ὀφθαλμοῖσιν ὁρῶμαι,
 δφεινόν, ὃ οὐ ποτ' ἐγὼ γε τελευτήσεσθαι ἔφασκον, 100
 Τρῶας ἐφ' ἡμετέρας ἰέναι νέας, οἱ τὸ πάρος περ
 φυζακινῆσ' ἐλάφοισι φεοίκεσαν, αἷ τε καθ' ὕλην
 θώων παρδαλίων τε λύκων τ' ἥια πέλονται
 αὐτῶς ἡλάσκουσαι ἀνάλκιδες, οὐδ' ἐπι χάρμη·
 ὥς Τρῶες τὸ πρίν γε μένος καὶ χεῖρας Ἀχαιῶν 105
 μίμνειν οὐκ ἐθέλεσκον ἐναντίον, οὐδ' ἠβαιόν.
 νῦν δὲ ῥεκάς πόλιος κοίλῃσ' ἐπὶ νηυσὶ μάχονται
 ἡγεμόνος κακότητι μεθημοσύνησί τε λαῶν,
 οἱ κείνῳ ἐρίσαντες ἀμυνέμεν οὐκ ἐθέλουσι
 νηῶν ὠκυπόρων, ἀλλὰ κτείνονται ἀν' αὐτάς. 110
 ἀλλ' εἰ δὴ καὶ πάμπαν ἐτήτυμον αἵτιός ἐστιν
 ἥρως Ἀτρεΐδης, εὐρὺ κρεῖων Ἀγαμέμνων,
 οὐνεκ' ἄρ' ἠτίμησε ποδώκεα Πηλεΐωνα,
 ἡμέας γ' οὐ πως ἔστι μεθιέμεναι πολέμοιο.
 ἀλλ' ἀκεώμεθα θᾶσσον· ἀκεσταί τοι φρένες ἐσθλῶν. 115

ὕμεις δ' οὐκέτι καλὰ μεθίετε θούριδος ἀλκῆς
πάντες ἄριστοι ἔόντες ἀνὰ στρατόν. οὐδ' ἂν ἐγὼ γε
ἀνδρὶ μαχεσσαίμην, ὅς τις πολέμοιο μεθείη
λυγρὸς ἐών· ὑμῖν δὲ νεμεσσάομαι περὶ κῆρι.

ὦ πέπονες, τάχα δὴ τι κακὸν ποιήσετε μείζον 120
τῇδε μεθημοσύνη· ἀλλ' ἐν φρεσὶ θέσθε 'φέκαστος
αἰδῶα καὶ νέμεσιν· δὴ γὰρ μέγα νείκος ὄρωρεν.

"Εκτωρ δὴ παρὰ νηυσὶ βοὴν ἀγαθὸς πολεμίζει
καρτερός, ἔρρηξεν δὲ πύλας καὶ μακρὸν ὀχῆα."

ὥς ῥα κελευτιάων γαιήοχος ὦρσεν 'Αχαιοὺς. 125

ἀμφὶ δ' ἄρ' Αἴαντας δοιοὺς ἴσταντο φάλαγγες
καρτεραί, ἃς οὔτ' ἂν κεν "Αρης ὀνόσαιτο μετελθὼν
οὔτε κ' 'Αθηναίη λαοσσόος. οἱ γὰρ ἄριστοι

κρινθέντες Τρώας τε καὶ "Εκτορα δῖον ἔμιμνον,
φράξαντες δόρυ δουρί, σάκος σάκεϊ προθελύμνω· 130

ἀσπίς ἄρ' ἀσπίδ' ἔρειδε, κόρυς κόρυιν, ἀνέρα δ' ἀνὴρ·

ψαῦον δ' ἵππόκομοι κόρυθες λαμπροῖσι φάλοισι
νεύοντων· ὥς πυκνοὶ ἐφέστασαν ἀλλήλοισιν·

ἔγχεα δὲ πτύσσοντο θρασειάων ἀπὸ χειρῶν
σειόμεν'· οἱ δ' ἰθὺς φρόνεον, μέμασαν δὲ μάχεσθαι. 135

Τρῶες δὲ προέτυψαν ἀολλέες, ἦρχε δ' ἄρ' "Εκτωρ
ἀντικρὺ μεμαῶς, ὀλοοίτροχος ὥς ἀπὸ πέτρης,

ὃν τε κατὰ στεφάνης ποταμὸς χειμάρροος ὥση,

ῥήξας ἀσπέτῳ ὄμβρῳ ἀναιδέος ἔχματα πέτρης·

ὑψι δ' ἀναθρόσκων πέτεται, κτυπέει δέ θ' ὑπ' αὐτοῦ 140

ὔλῃ· ὁ δ' ἀσφαλέως θέει ἔμπεδον, ἦος ἵκηται

φισόπεδον, τότε δ' οὐ τι κυλίνδεται ἐσσύμενός περ·

ὥς "Εκτωρ τῆος μὲν ἀπείλεε μέχρι θαλάσσης

ῥέα διελεύσεσθαι κλισίας καὶ νῆας 'Αχαιῶν

κτείνων· ἀλλ' ὅτε δὴ πυκινῇσ' ἐνέκυρσε φάλαγξι, 145

στῇ ῥα μάλ' ἐγχριμφθείς. οἱ δ' ἀντίοι νῆες 'Αχαιῶν

119 νεμεσσῶμαι

122 αἰδῶ

125 κελευτιῶων

136 προύτυψαν

141 ἕως, εἰως, ὅφρ' ἂν

143 εἰως—ἀπείλει

νύσσοντες ξίφεσίν τε καὶ ἔγχεσιν ἀμφιγύοισιν
ὥσαν ἀπὸ σφείων· ὁ δὲ χασσάμενος πελεμήχθη.
ἤϋσεν δὲ διαπρύσιον Τρώεσσι γεγωνώς·

“Τρῶες καὶ Λύκιοι καὶ Δάρδανοι ἀγχιμαχηταί,
παρμένετ’· οὐ τοι δφρηρὸν ἐμὲ σχήσουσιν Ἀχαιοί,
καὶ μάλα πυργηδὸν σφέας αὐτοὺς ἀρτύναντες,
ἀλλ’, οἶω, χάσσονται ὑπ’ ἔγχεος, εἰ ἐτεόν με
ᾤρσε θεῶν ὁ ἄριστος, ἐρίγδουπος πόσις Ἥρης.”

ὥς φειπὼν ᾤτρυνε μένος καὶ θυμὸν ἐκάστου. 155

Δηίφοβος δ’ ἐν τοῖσι μέγα φρονέων ἐβεβήκει
Πριαμίδης, πρόσθεν δ’ ἔχεν ἀσπίδα πάντοσε φίσην,
κοῦφα ποσὶ προβιβὰς καὶ ὑπασπίδια προποδίζων.
Μηριόνης δ’ αὐτοῖο τιτύσκετο δουρὶ φαεινῷ,
καὶ βάλεν, οὐδ’ ἀφάμαρτε, κατ’ ἀσπίδα πάντοσε φίσην 160
ταυρείην· τῆς δ’ οὐ τι διήλασεν, ἀλλὰ πολὺ πρὶν
ἐν καυλῷ ἐφάγη δολιχὸν δόρυ· Δηίφοβος δὲ
ἀσπίδα ταυρείην σχέθ’ ἀπὸ ῥέο, δεῖσε δὲ θυμῷ
ἔγχος Μηριόναο δαΐφρονος· αὐτὰρ ὃ γ’ ἥρως
ἄψ ἐτάρων ἐς φέθνος ἐχάζετο, χώσατο δ’ αἰνῶς 165
ἀμφότερον, νίκης τε καὶ ἔγχεος, ὃ ξυνέφαξε.

βῆ δ’ ἰέναι παρά τε κλισίας καὶ νῆας Ἀχαιῶν
οἰσόμενος δόρυ μακρόν, ὃ ῥοι κλισίῃφι λέλειπτο.

οἱ δ’ ἄλλοι μάρναντο, βοὴ δ’ ἄσβεστος ὀρώρει.
Τεῦκρος δὲ πρῶτος Τελαμώνιος ἄνδρα κατέκτα, 170

Ἴμβριον αἰχμητήν, πολυῖπποο Μέντορος υἱόν.
ναῖε δὲ Πήδαιον, πρὶν ἐλθέμεν νῆας Ἀχαιῶν,
κούρην δὲ Πριάμοιο νόθην ἔχε, Μηδεσικάστην·
αὐτὰρ ἐπεὶ Δαναῶν νέες ἦλυθον ἀμφιφέλισσαι,
ἄψ ἐς Φίλιον ἦλθε, μετέπρεπε δὲ Τρώεσσι, 175

ναῖε δὲ παρ Πριάμῳ· ὁ δέ μιν τίε φίσα τέκεσσι.
τόν ῥ’ υἱὸς Τελαμῶνος ὑπ’ οὔατος ἔγχεϊ μακρῷ
νύξ’, ἐκ δ’ ἔσπασεν ἔγχος· ὁ δ’ αὐτ’ ἔπεσεν μελίῃ ὥς,

154 ᾤριστος

165 εἰς

171 πολυῖππου

172 ἐλθεῖν

ἢ τ' ὄρεος κορυφῇ ῥέκαθεν περιφαινομένοιο
 χαλκῷ ταμνομένη τέρενα χθονὶ φύλλα πελάσση· 180
 ὥς πέσεν, ἀμφὶ δέ ῥοι βράχε τεύχεα ποικίλα χαλκῷ.
 Τεῦκρος δ' ὠρμήθη μεμαῶς ἀπὸ τεύχεα δῦσαι·
 Ἐκτωρ δ' ὀρμηθέντος ἀκόντισε δουρὶ φαεινῷ.
 ἀλλ' ὁ μὲν ἄντα φιδὼν ἠλεύατο χάλκεον ἔγχος
 τυτθόν· ὁ δ' Ἀμφίμαχον, Κτεάτου υἱ' Ἀκτορίωνος, 185
 νισσόμενον πόλεμόνδε κατὰ στήθος βάλε δουρί.
 δούπησεν δὲ πεσών, ἀράβησε δὲ τεύχε' ἐπ' αὐτῷ.
 Ἐκτωρ δ' ὠρμήθη κόρυθα κροτάφοισ' ἀραρυῖαν
 κρατὸς ἀφαρπάξαι μεγαλήτορος Ἀμφιμάχοιο·
 Αἴας δ' ὀρμηθέντος ὀρέξατο δουρὶ φαεινῷ 190
 Ἐκτορος· ἀλλ' οὐ πη χρῶς φείσατο, πᾶς δ' ἄρα χαλκῷ
 σμερδαλέῳ κεκάλυφθ'· ὁ δ' ἄρ' ἀσπίδος ὀμφαλὸν οὔτα,
 ὥσε δέ μιν σθένει μεγάλῳ· ὁ δὲ χάσσαντ' ὀπίσσω
 νεκρῶν ἀμφοτέρων, τοὺς δ' ἐξεφέρυσσαν Ἀχαιοί·
 Ἀμφίμαχον μὲν ἄρα Στιχίος δῖός τε Μενεσθεύς, 195
 ἀρχοὶ Ἀθηναίων, κόμισαν μετὰ λαὸν Ἀχαιῶν,
 Ἴμβριον αὖτ' Αἴαντε, μεμαότε θούριδος ἀλκῆς.
 ὥς τε δύ' αἶγα λέοντε κυνῶν ὑπο καρχαροδόντων
 ἀρπάξαντε φέρητον ἀνὰ ῥωπήια πυκνά,
 ὑψοῦ ὑπὲρ γαίης μετὰ γαμφηλῇσιν ἔχοντε, 200
 ὥς ῥα τὸν ὑψοῦ ἔχοντε δύω Αἴαντε κορυστὰ
 τεύχεα συλήτην· κεφαλὴν δ' ἀπαλῆς ἀπὸ δειρῆς
 κόψεν Ὀϊλιάδης, κεχολωμένος Ἀμφιμάχοιο,
 ἦκε δέ μιν σφαιρηδὸν ἐλιξάμενος δι' ὀμίλου.
 Ἐκτορι δὲ προπάροιθε ποδῶν πέσεν ἐν κονίῃσι. 205
 καὶ τότε δὴ περὶ κῆρι Ποσειδάων ἐχολώθη
 υἱωνοῖο πεσόντος ἐν αἰνῇ δηιοτῇτι,
 βῆ δ' ἰέναι παρά τε κλισίας καὶ νῆας Ἀχαιῶν
 ὀτρυνέων Δαναούς, Τρώεσσι δὲ κήδε' ἔτευχεν.
 Ἰδομενεὺς δ' ἄρα ῥοι δουρὶ κλυτὸς ἀντεβόλησεν, 210

ἐρχόμενος παρ' ἐταίρου, ὃ ἔφοι νέον ἐκ πολέμοιο
ἦλθε κατ' ἰγνύην βεβλημένος ὀξείῃ χαλκῷ.

τὸν μὲν ἐταῖροι ἔνεικαν, ὁ δ' ἰητροῖς ἐπιτείλας
ἦεν ἐς κλισίην· ἔτι γὰρ πολέμοιο μενοίνα
ἀντιάειν. τὸν δὲ προσέφη κρείων ἐνοσίχθων,
φεισάμενος φθογγὴν Ἀνδραίμονος υἱὲς Θόαντι,
ὃς πάσῃ Πλευρῶνι καὶ αἰπεινῇ Καλυδῶνι
Αἰτωλοῖσι φάνασσε, θεὸς δ' ὥς τίετο δῆμῳ.

215

“Ἰδομενεῦ, Κρητῶν βουληφόρε, ποῦ τοι ἀπειλαὶ
οἴχονται, τὰς Τρωσὶν ἀπείλεον υἷες Ἀχαιῶν;”

220

τὸν δ' αὖτ' Ἰδομενεύς, Κρητῶν ἀγός, ἀντίον ἤνδα·

“ὦ Θόαν, οὐ τις ἀνὴρ νῦν γ' αἴτιος, ὅσσον ἐγὼ γε
γιγνώσκω· πάντες γὰρ ἐπιστάμεθα πτολεμίζειν.

οὔτε τινὰ δφέος ἴσχει ἀκήριον οὔτε τις ὄκνῳ
φείκων ἀνδύεται πόλεμον κακόν· ἀλλὰ που οὕτως

225

μέλλει δὴ φίλον εἶναι ὑπερμενείῃ Κρονίωνι,
νωγύμνους ἀπολέσθαι ἀπ' Ἀργεὸς ἐνθάδ' Ἀχαιοῦς.

ἀλλὰ, Θόαν, καὶ γὰρ τὸ πάρος μενεδήιος ἦσθα,
ὀτρύνεις δὲ καὶ ἄλλον, ὅθι μεθιέντα φίδηαι·

τῷ νῦν μήτ' ἀπόληγε κέλευέ τε φωτὶ ἑκάστω.”

230

τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα Ποσειδάων ἐνοσίχθων·

“Ἰδομενεῦ, μὴ κείνοσ' ἀνὴρ ἔτι νοστήσειεν

ἐκ Τροίης, ἀλλ' αὖθι κυνῶν μέλπηθρα γένοιτο,

ὅς τις ἐπ' ἡματι τῷδε ἑκὼν μεθήησι μάχεσθαι.

ἀλλ' ἄγε τεύχεα δεῦρο λαβὼν ἴθι· ταῦτα δ' ἅμα χρή 235

σπεύδειν, αἶ κ' ὄφελός τι γενώμεθα καὶ δύ' εόντε.

συμφερτὴ δ' ἀρετὴ πέλει ἀνδρῶν καὶ μάλα λυγρῶν·

νῶι δὲ καὶ κ' ἀγαθοῖσιν ἐπισταίμεσθα μάχεσθαι.”

ὥς φειπὼν ὁ μὲν αὖτις ἔβη θεὸς ἅμ' πόνον ἀνδρῶν·

Ἰδομενεύς δ' ὅτε δὴ κλισίην εὖτυκτον ἵκανε,

240

δύσετο τεύχεα καλὰ περὶ χροῖ, γέντο δὲ δοῦρε,

βῆ δ' ἴμεν ἀστεροπῇ ἐναλίκκιος, ἦν τε Κρονίων

χειρὶ λαβὼν ἐτίναξεν ἀπ' αἰγλήεντος Ὀλύμπου,
 δεικνὺς σῆμα βροτοῖσιν· ἀρίζηλοι δέ 'φοι αὐγαί·
 ὥς τοῦ χαλκὸς ἔλαμπε περὶ στήθεσσι θεόντος. 245
 Μηριόνης δ' ἄρα 'φοι θεράπων ἐὺς ἀντεβόλησεν
 ἐγγὺς ἔτι κλισίης· μετὰ γὰρ δόρυ χάλκεον ἦεν
 οἰσόμενος· τὸν δὲ προσέφη σθένος Ἰδομενῆος·

“Μηριόνη, Μόλου υἱὲ πόδας ταχύ, φίλταθ' ἐταίρων,
 τίπτ' ἦλθες πόλεμόν τε λιπὼν καὶ δηιοτήτα; 250
 ἢέ τι βέβληται, βέλεος δέ σε τείρει ἀκωκή,
 ἢέ τιν' ἀγγελίην μετ' ἔμ' ἦλυθες; οὐδέ τοι αὐτὸς
 ἦσθαι ἐνὶ κλισίῃσι λιλαίομαι, ἀλλὰ μάχεσθαι.”

τὸν δ' αὖ Μηριόνης πεπνυμένος ἀντίον ἦν·
 “ἔρχομαι, εἴ τί τοι ἔγχος ἐνὶ κλισίῃσι λέλειπται, 256
 οἰσόμενος· τό νυ γὰρ κατεφάξαμεν, ὃ πρὶν ἔχεσκον,
 ἀσπίδα Δηιφόβοιο βαλὼν ὑπερηνορέοντος.”

τὸν δ' αὖτ' Ἰδομενεύς, Κρητῶν ἀγός, ἀντίον ἦν·
 “δούρατα δ', αἱ κ' ἐθέλησθα, καὶ ἐν καὶ φείκοσι δῆεις 260
 ἔσταότ' ἐν κλισίῃ πρὸς ἐνώπια παμφανάοντα,
 Τρώια, τὰ κταμένων ἀποαίνυμαι. οὐ γὰρ οἶω
 ἀνδρῶν δυσμενέων 'φεκάς ἰστάμενος πολεμίζειν.
 τῷ μοι δούρατά τ' ἔστι καὶ ἀσπίδες ὀμφαλόεσσαι
 καὶ κόρυθες καὶ θώρηκες λαμπρὸν γανάνοντες.” 265

τὸν δ' αὖ Μηριόνης πεπνυμένος ἀντίον ἦν·
 “καί τοι ἐμοὶ παρά τε κλισίῃ καὶ νηὶ μελαίνῃ
 πόλλ' ἔναρα Τρώων· ἀλλ' οὐ σχεδόν ἐστιν ἐλέσθαι.
 οὐδὲ γὰρ οὐδ' ἐμέ φημι λελασμένον ἔμμεναι ἀλκῆς,
 ἀλλὰ μετὰ πρῶτοις μάχην ἀνὰ κυδιάνειραν 270
 ἵσταμαι, ὅπποτε νεῖκος ὀρώρηται πολέμοιο.
 ἄλλον πού τινα μᾶλλον Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων
 λήθω μαρνάμενος, σὲ δὲ φίδμεναι αὐτὸν οἶω.”

Ἰδομενεῦ, Κρητῶν βουληφόρε χαλκοχιτώνων 255

247 ἦει

252 τευ ἀγγελίης

261 παμφανόωντα

265 γανόωντες

τὸν δ' αὖτ' Ἰδομενεύς, Κρητῶν ἀγός, ἀντίον ἤδα·

“φοῖδ' ἀρετὴν οἶός ἐσσι· τί σε χρὴ ταῦτα λέγεσθαι; 275

εἰ γὰρ νῦν παρὰ νηυσὶ λεγοίμεθα πάντες ἄριστοι

ἐς λόχον, ἔνθα μάλιστ' ἀρετὴ διαφείδεται ἀνδρῶν,

ἔνθ' ὅ τε δειλὸς ἀνὴρ, ὅς τ' ἄλκιμος, ἐξεφαάνθη·

τοῦ μὲν γάρ τε κακοῦ τρέπεται χρῶς ἄλλυδις ἄλλη,

οὐδέ ῥοι ἀτρέμας ἦσθαι ἐρητύετ' ἐν φρεσὶ θυμός, 280

ἀλλὰ μετοκλάζει καὶ ἐπ' ἀμφοτέρους πόδας ἵζει,

ἐν δέ τέ ῥοι κραδίη μεγάλη στέρνοισι πατάσσει

κῆρας ὀϊομένω, πάταγος δέ τε γίγνεται ὀδόντων·

τοῦ δ' ἀγαθοῦ οὐτ' ἄρ' τρέπεται χρῶς οὔτε τι λήην

ταρβεῖ, ἐπεὶ δὴ πρῶτον ἐσίσχεται λόχον ἀνδρῶν, 285

ἀράεται δὲ τάχιστα μιγήμεναι ἐν δαῖ λυγρῇ·

οὐδέ κεν ἔνθα τεόν γε μένος καὶ χεῖρας ὄνοιτο.

εἴ περ γάρ κε βλῆο πονεύμενος ἢ τυπείης,

οὐκ ἂν ἐν αὐχέν' ὀπισθε πέσοι βέλος οὐδ' ἐνὶ νώτῳ,

ἀλλὰ κεν ἢ στέρνων ἢ νηδύος ἀντιάσειε 290

πρόσσω ῥιεμένοιο μετὰ προμάχων ὀαριστύν.

ἀλλ' ἄγε, μηκέτι ταῦτα λεγόμεθα νηπύτιοι ὥς

ἔσταότες, μή πού τις ὑπερφιάλως νεμεσήσῃ·

ἀλλὰ σύ γε κλισίηνδε κιὼν ἔλε' ὄβριμον ἔγχος.”

ὥς φάτο, Μηριόνης δὲ θοῶ ἀτάλαντος Ἄρηι 295

καρπαλίμως κλισίῃθεν ἀνείλετο χάλκεον ἔγχος,

βῆ δὲ μετ' Ἰδομενῆα μέγα πτολέμοιο μεμηλώς.

οἶος δὲ βροτολοιγὸς Ἄρης πόλεμόνδε μέτεισι,

τῷ δὲ Φόβος φίλος υἱὸς ἅμα κρατερὸς καὶ ἀταρβῆς

ἔσπετο, ὅς τ' ἐφόβησε ταλάφρονά περ πολεμιστήν·— 300

τῷ μὲν ἄρ' ἐκ Θρήκης Ἐφύρους μέτα θωρήσσεσθον,

ἢ μετὰ Φλεγύας μεγαλήτορας· οὐδ' ἄρα τῷ γε

ἔκλυον ἀμφοτέρων, ἑτέροισι δὲ κῦδος ἔδωκαν·—

τοῖοι Μηριόνης τε καὶ Ἰδομενεύς, ἀγοὶ ἀνδρῶν,

ἦισαν ἐς πόλεμον κεκορυθμένοι αἶθοπι χαλκῷ. 305
τὸν καὶ Μηριόνης πρότερος πρὸς μῦθον ἔφειπε·

“ Δευκαλίδη, πῇ τ’ ἄρ μέμονας καταδῦναι ὄμιλον;
ἢ ἐπὶ δεξιόφιν παντὸς στρατοῦ, ἢ ἀνὰ μέσσους,
ἢ ἐπ’ ἀριστερόφιν; ἐπεὶ οὐ ποθι φέλπομαι οὕτω
δεύεσθαι πολέμοιο κάρη κομάοντας Ἀχαιοῦς.” 310

τὸν δ’ αὖτ’ Ἰδομενεύς, Κρητῶν ἀγός, ἀντίον ηὔδα·
“ νηυσὶ μὲν ἐν μέσσησιν ἀμυνέμεν εἰσὶ καὶ ἄλλοι,
Αἴαντές τε δύω Τεῦκρός θ’, ὃς ἄριστος Ἀχαιῶν
τοξοσύνη, ἀγαθὸς δὲ καὶ ἐν σταδίῃ ὑσμίνῃ·
οἳ μιν ἄδην ἐλάουσι καὶ ἐσσύμενον πολέμοιο. 315

αἰπὺ ἔφοι ἐσσεῖται, μάλα περ μεμαῶτι μάχεσθαι,
κείνων νικήσαντι μένος καὶ χεῖρας ἀάπτους
νῆας ἐνιπρήσαι, ὅτε μὴ αὐτός γε Κρονίων
ἐμβάλοι αἰθόμενον δαελὸν νήεσσι θοῇσιν. 320

ἀνδρὶ δέ κ’ οὐ φείξειε μέγας Τελαμώνιος Αἴας,
ὃς θνητός τ’ εἶη καὶ ἔδοι Δημήτερος ἀκτὴν,
χαλκῷ τε ῥηκτὸς μεγάλοισί τε χερμαδίοισιν.
οὐδ’ ἂν Ἀχιλλῇι ῥήξήνορι χωρήσειεν
ἐν γ’ αὐτοσταδίῃ· ποσὶ δ’ οὐ πῶς ἔστιν ἐρίζειν. 325

νῶιν δ’ ὧδ’ ἐπ’ ἀριστερ’ ἔχε στρατοῦ, ὅφρα τάχιστα
φείδομεν ἢ ἐτῶ εὖχος ὀρέξομεν, ἢ ἐτις ἡμῖν.”

ὥς φάτο, Μηριόνης δὲ θοῶ ἀτάλαντος Ἄρηι
ἦρχ’ ἵμεν, ὅφρ’ ἀφίκοντο κατὰ στρατόν, ἥ μιν ἀνώγει.

οἳ δ’ ὥς Ἰδομενῆα φίδον φλογὶ φείκελον ἀλκὴν, 330
αὐτὸν καὶ θεράποντα, σὺν ἔντεσι δαιδαλέοισι,
κεκλόμενοι καθ’ ὄμιλον ἐπ’ αὐτῷ πάντες ἔβησαν.
τῶν δ’ ὁμὸν ἵστατο νεῖκος ἐπὶ πρυμνῇσι νέεσσιν.
ὥς δ’ ὅθ’ ὑπὸ λιγέων ἀνέμων σπέρχωσιν ἄελλαι
ἡματι τῷ, ὅτε τε πλείστη κόνις ἀμφὶ κελεύθους, 335
οἳ τ’ ἄμυδρις κονίης μεγάλην ἵστᾶσιν ὁμίχλην,

Ἐκτορα Πριαμίδην, καὶ εἰ μάλα καρτερός ἐστιν 316

ὥς ἄρα τῶν ὁμός' ἦλθε μάχη, μέμασαν δ' ἐνὶ θυμῷ
ἀλλήλους καθ' ὅμιλον ἐναιρέμεν ὀξείῃ χαλκῷ.

ἔφριξεν δὲ μάχη φθισίμβροτος ἐγχείησι
μακρῆσ', ἃς εἶχον ταμεσίχροας· ὅσσε δ' ἄμερδεν 340
αὐγὴ χαλκείη κορύθων ἄπο λαμπομενάων
θωρήκων τε νεοσμήκτων σακέων τε φαεινῶν
ἐρχομένων ἄμυδισ. μάλα κε θρασυκάρδιος εἶη,
ὅς τότε γηθήσειε φιδῶν πόνον οὐδ' ἀκάχοιτο.

τῷ δ' ἀμφὶς φρονέοντε δύω Κρόνου νῆε κραταιῷ 345
ἀνδράσιν ἡρώεσσιν ἐτεύχετον ἄλγεα λυγρά.
Ζεὺς μὲν ῥα Τρώεσσι καὶ Ἑκτορι βούλετο νίκην,
κυδαίνων Ἀχιλῆα πόδας ταχύν· οὐδέ τι πάμπαν
ἤθελε λαὸν ὀλέσθαι Ἀχαιικὸν Ἰλιόθι πρό,
ἀλλὰ Θέτιν κύδαινε καὶ νῆα καρτερόθυμον. 350

Ἀργεῖους δὲ Ποσειδάων ὀρόθυνε μετελθών,
λάθρη ὑπεξαναδὺς πολιῆς ἀλός· ἤχθετο γάρ ῥα
Τρωσὶν δαμναμένους, Διὶ δὲ κρατερῶς ἐνεμέσσα.
ἦ μὰν ἀμφοτέροισιν ὁμὸν γένος ἦδ' ἴα πάτρη,
ἀλλὰ Ζεὺς πρότερος γεγόνει καὶ πλείονα φείδει. 355

τῷ ῥα καὶ ἀμφαδίην μὲν ἀλεξέμεναι ἀλέεινε,
λάθρη δ' αἰὲν ἐγείρε κατὰ στρατόν, ἀνδρὶ φοικῶς.
τοῖ δ' ἔριδος κρατερῆς καὶ ὁμοίου πτολέμοιο
πεῖραρ ἐπαλλάξαντες ἐπ' ἀμφοτέροισι τάνυσσαν,
ἄρρηκτόν τ' ἄλυτόν τε, τὸ πολλῶν γούνατ' ἔλυσεν. 360

ἔνθα, μεσαιπόλιός περ ἐών, Δαναοῖσι κελεύσας
Ἰδομενεὺς Τρώεσσι μετάλμενος ἐν φόβον ὤρσε.
πέφνε γὰρ Ὀθρυονῆα Καβησόθεν ἔνδον ἐόντα,
ὅς ῥα νέον πολέμοιο μετὰ κλέος εἰληλούθει,
ἦτεε δὲ Πριάμοιο θυγατρῶν φείδος ἀρίστην, 365
Κασσάνδρην ἀνέφεδνον, ὑπέσχετο δὲ μέγα φέργον,
ἐκ Τροίης ἀφέκοντας ἀπωσέμεν νῆας Ἀχαιῶν.

τῷ δ' ὁ γέρων Πρίαμος ὑπὸ τ' ἔσχετο καὶ κατένευσε

δωσέμεναι· ὁ δὲ μάρναθ', ὑποσχεσίησι πιθήσας.

Ἰδομενεὺς δ' αὐτοῖο τιτύσκετο δουρὶ φαεινῷ, 370

καὶ βάλεν ὕψι βιβάντα τυχών· οὐδ' ἤρκεσε θώρηξ

χάλκεος, ὃν φορέεσκε, μέσῃ δ' ἐν γαστέρι πῆξε.

δούπησεν δὲ πεσών· ὁ δ' ἐπεύξατο φώνησέν τε·

“Ὅθρυονεῦ, περὶ δὴ σε βροτῶν αἰνίζομ' ἀπάντων,

εἰ ἐτεὸν δὴ πάντα τελευτήσεις ὅσ' ὑπέστης 375

Δαρδανίδῃ Πριάμῳ· ὁ δ' ὑπέσχετο θυγατέρα ῥήν.

καί κέ τοι ἡμεῖς ταῦτά γ' ὑποσχόμενοι τελέσαιμεν,

δοῖμεν δ' Ἀτρεΐδαο θυγατρῶν φείδος ἀρίστην

Ἄργεος ἐξαγαγόντες ὀπιέμεν, εἴ κε σὺν ἄμμι

Φιλίου ἐκπέρσης ἐὺ ναιόμενον πτολίεθρον. 380

ἀλλ' ἔπε', ὅφρ' ἐπὶ νηυσὶ συνώμεθα ποντοπόροισιν

ἀμφὶ γάμῳ, ἐπεὶ οὐ τοι ἐφედνωταὶ κακοὶ εἶμεν.”

ὥς φειπὼν ποδὸς ἔλκε κατὰ κρατερὴν ὑσμίνην

ἥρως Ἰδομενεύς. τῷ δ' Ἀσιος ἦλθ' ἐπαμύντωρ

πεζὸς πρόσθ' ἵππων· τὼ δὲ πνεύοντε κατ' ὤμων 385

αἰὲν ἔχ' ἡνίοχος θεράπων· ὁ δὲ ῥίετο θυμῷ

Ἰδομενῆα βαλεῖν· ὁ δέ μιν φθάμενος βάλε δουρὶ

λαιμὸν ὑπ' ἀνθερεῶνα, διαπρὸ δὲ χαλκὸν ἔλασσε.

ἤριπε δ' ὥς ὅτε τις δρῦς ἤριπεν ἢ ἀχερωῖς

ἢ ἐπίτυς βλωθρή, τήν τ' οὐρεσι τέκτονες ἄνδρες 390

ἐξέταμον πελέκεσσι νεήκεσι νήιον εἶναι.

ὥς ὁ πρόσθ' ἵππων καὶ δίφροο κείμενος ταυυσθεὶς,

βεβρυχώς, κόνιος δεδραγμένος αἵματοέσσης.

ἐκ δὲ ῥοι ἡνίοχος πλήγῃ φρένας ἅς πάρος εἶχεν·

οὐδ' ὁ γ' ἐτόλμησεν δηίων ὑπὸ χεῖρας ἀλύξας 395

ἄψ ἵππους στρέψαι, τὸν δ' Ἀντίλοχος μενεχάρμης

δουρὶ μέσον περόνησε τυχών· οὐδ' ἤρκεσε θώρηξ

χάλκεος, ὃν φορέεσκε, μέσῃ δ' ἐν γαστέρι πῆξεν.

αὐτὰρ ὁ ἀσθμαίνων εὐφεργέος ἔκπεσε δίφρου,

ἵππους δ' Ἀντίλοχος, μεγαθύμοο Νέστορος υἱός, 400

ἐξέλασε Τρώων μετ' ἐϋκνήμιδας Ἀχαιοῦς.

Δηίφοβος δὲ μάλα σχεδὸν ἤλυθεν Ἰδομενῆος,
Ἀσίου ἀχνύμενος, καὶ ἀκόντισε δουρὶ φαεινῷ.

ἀλλ' ὁ μὲν ἅντα ριδὼν ἠλεύατο χάλκεον ἔγχος
Ἰδομενεύς· κρύφθη γὰρ ὑπ' ἀσπίδι πάντοσε φίση, 405
τὴν ἄρ' ὅ γε ῥινοῖσι βοῶν καὶ νώροπι χαλκῷ
δινωτὴν φορέεσκε, δύω κανόνεσσ' ἀραρυῖαν·

τῇ ὑπο πᾶς ἐφάλῃ, τὸ δ' ὑπέρπτατο χάλκεον ἔγχος,
καρφαλέον δέ ῥοι ἀσπὶς ἐπιθρέξαντος αὔσεν

ἔγχεος· οὐ δ' ἄλιόν ῥα βαρείης χειρὸς ἀφῆκεν, 410

ἀλλ' ἔβαλ' Ἰππασίδην Ὑψήνορα, ποιμένα λαῶν,
ἦπαρ ὑπὸ πραπίδων, εἶθαρ δ' ὑπὸ γούνατ' ἔλυσε.

Δηίφοβος δ' ἐκπαγλον ἐπεύξατο, μακρὸν αὔσας·

“οὐ μὰν αὖτ' ἄτιτος κείτ' Ἀσιος, ἀλλὰ ῥέ φημι
εἰς Ἀφιδὸς περ ἰόντα πυλάρταο κρατεροῖο 415
γηθήσειν κατὰ θυμόν, ἐπεὶ ῥά ῥοι ὥπασα πομπόν.”

ὥς ἔφατ', Ἀργεῖοισι δ' ἄχος γένετ' εὐξαμένοιο,

Ἀντιλόχῳ δὲ μάλιστα δαΐφρονι θυμὸν ὄρινεν·

ἀλλ' οὐδ' ἀχνύμενός περ ἐφοῦ ἀμέλησεν ἐταίρου,
ἀλλὰ θεῶν περίβη καὶ ῥοι σάκος ἀμφεκάλυψε. 420

τὸν μὲν ἔπειθ' ὑποδύντε δύω ἐρίηρες ἐταῖροι,

Μηκιστεύς, Ἐχίοιο πάϊς, καὶ δῖος Ἀλάστωρ,

νῆας ἐπι γλαφυρὰς φερέτην βαρέα στενάχοντα.

Ἰδομενεὺς δ' οὐ λῆγε μένος μέγα, ῥίετο δ' αἰεὶ
ἢ τίνα Τρώων ἐρεβεννῇ νυκτὶ καλύψαι, 425

ἢ αὐτὸς δουπῆσαι ἀμύνων λοιγὸν Ἀχαιοῖς.

ἐνθ' Αἰσυήταο διοτρεφέος φίλον υἱόν,

ἦρῳ Ἀλκάθοον—γαμβρὸς δ' ἔεν Ἀγχίσαιο·

πρεσβυτάτην δ' ὥπυιε θυγατρῶν, Ἰπποδάμειαν,

τὴν περὶ κῆρι φίλησε πατὴρ καὶ πότνια μήτηρ 430

ἐν μεγάρῳ· πᾶσαν γὰρ ὀμηλικίην ἐκέκαστο

κάλλει καὶ φέργοισιν ἰδὲ φρεσί· τοῦνεκα καὶ μιν

γῆμεν ἀνὴρ ὁ ἄριστος ἐνὶ Τροίῃ εὐρείῃ·—
 τὸν τόθ' ὑπ' Ἰδομενῆϊ Ποσειδάων ἐδάμασσε
 θέλξας ὅσσε φαεινά, πέδησε δὲ φαίδιμα γυῖα· 435
 οὔτε γὰρ ἐξοπίσω φυγέεν δύνατ' οὔτ' ἀλέασθαι,
 ἀλλ' ὥς τε στήλην ἢ δένδρεον ὑψιπέτηλον
 ἀτρέμας ἐσταότα στῆθος μέσον οὔτασε δουρὶ
 ἥρως Ἰδομενεύς, ῥῆξεν δέ 'φοι ἀμφὶ χιτῶνα
 χάλκεον, ὅς 'φοι πρόσθεν ἀπὸ χροὸς ἤρκε' ὄλεθρον· 440
 δὴ τότε γ' αὖτον αὔσεν ἐρεικόμενος περὶ δουρί.
 δούπησεν δὲ πεσών, δόρυ δ' ἐν κραδίῃ ἐπεπήγει,
 ἢ ῥά 'φοι ἀσπαίρουσα καὶ οὐρίαχον πελέμιζεν
 ἔγχεος· ἐνθα δ' ἔπειτ' ἀφίει μένος ὄβριμος Ἄρης.
 Ἰδομενεύς δ' ἔκπαγλον ἐπεύξατο μακρὸν αὔσας· 445

“Δηίφοβ', ἢ ἄρα δὴ τι φερίσκομεν ἄξιον εἶναι
 τρεῖς ἐνὸς ἀντὶ πεφάσθαι; ἐπεὶ σύ περ εὐχεαι οὕτως·
 δαιμόνι', ἀλλὰ καὶ αὐτὸς ἐναντίον ἴστασ' ἐμεῖο,
 ὄφρα φίδῃ' οἶος Ζηνὸς γόνος ἐνθάδ' ἰκάνω,
 ὃς πρῶτον Μίνωα τέκε Κρήτῃ ἐπίουρον· 450
 Μίνως δ' αὖ τέκεθ' υἱὸν ἀμύμονα Δευκαλίωνα,
 Δευκαλίων δ' ἐμὲ τίκτε πολέσσ' ἀνδρεσσι φάνακτα
 Κρήτῃ ἐν εὐρείῃ· νῦν δ' ἐνθάδε νῆες ἐνείκαν
 σοί τε κακὸν καὶ πατρὶ καὶ ἄλλοισι Τρώεσσιν.”

ὥς φάτο, Δηίφοβος δὲ διάνδιχα μερμήριζεν, 455
 ἢ τινά που Τρώων ἐταρίσσαιτο μεγαθύμων
 ἀψ' ἀναχωρήσας ἢ πειρήσαιτο καὶ οἶος.
 ὦδε δέ 'φοι φρονέοντι δοάσσατο κέρδιον εἶναι,
 βῆναι ἐπ' Αἰνεΐαν· τὸν δ' ὕστατον εὗρεν ὁμίλου
 ἐσταότ'· αἰεὶ γὰρ Πριάμῳ ἐπεμήνιε δίῳ, 460
 οὔνεκ' ἄρ' ἐσθλὸν εὐόντα μετ' ἀνδράσιν οὔ τι τίεσκεν.
 ἀγχοῦ δ' ἰστάμενος φέπεα πτερόεντα προσηύδα·

“Αἰνεΐα, Τρώων βουληφόρε, νῦν σε μάλα χρὴ
 γαμβρῷ ἀμυνέμεναι, εἴ πέρ τί σε κῆδος ἰκάνει.

ἀλλ' ἔπε', Ἀλκαθόω ἐπαμύνομεν, ὅς σε πάρος γε
γαμβρὸς ἐὼν ἔθρεψε δόμοισ' ἐνι τυτθὸν ἐόντα·
τὸν δέ τοι Ἰδομενεὺς δουρὶ κλυτὸς ἐξενάριξεν.”

465

ὥς φάτο, τῷ δ' ἄρα θυμὸν ἐνὶ στήθεσσι νῶρινε,
βῆ δὲ μετ' Ἰδομενῆα μέγα πτολέμοιο μεμηλώς.
ἀλλ' οὐκ Ἰδομενῆα φόβος λάβε τηλύγετον ὥς,
ἀλλ' ἔμεν' ὥς ὅτε τις σῦς οὔρεσιν ἀλκὶ πεποιθώς,
ὅς τε μένει κολοσυρτὸν ἐπερχόμενον πολὺν ἀνδρῶν
χώρῳ ἐν οἰοπόλῳ, φρίσσει δέ τε νῶτον ὑπερθεν·
ὀφθαλμῷ δ' ἄρα ῥοι πυρὶ λάμπετον· αὐτὰρ ὀδόντας
θήγει ἀλέξασθαι μεμαὼς κύνας ἠδὲ καὶ ἄνδρας·
ὥς μένευ Ἰδομενεὺς δουρὶ κλυτός, οὐδ' ὑπεχώρει,
Αἰνεΐαν ἐπιόντα βοηθόον· αὖτε δ' ἐταίρους,
Ἀσκάλαφόν τ' ἐσορῶν Ἀφαρῆά τε Δηίπυρόν τε
Μηριόνην τε καὶ Ἀντίλοχον, μῆστωρας αὐτῆς·
τοὺς ὃ γ' ἐποτρύνων φέπεα πτερόεντα προσηύδα·

470

475

480

“δεῦτε, φίλοι, καί μ' οἶϛ ἀμύνετε· δέδρξα δ' αἰνῶς
Αἰνεΐαν ἐπιόντα πόδας ταχύν, ὅς μοι ἔπεισιν,
ὅς μάλα καρτερός ἐστι μάχῃ ἐνι φῶτας ἐναίρειν·
καὶ δ' ἔχει ἥβης ἄνθος, ὃ τε κράτος ἐστὶ μέγιστον.
εἰ γὰρ ὁμηλικίῃ γε γενοίμεθα τῷδ' ἐπὶ θυμῷ,
αἰψά κεν ἠὲ φέροιτο μέγα κράτος ἠὲ φεροίμην.”

485

ὥς ἔφαθ', οἱ δ' ἄρα πάντες ἕνα φρεσὶ θυμὸν ἔχοντες
πλησίοι ἔστησαν σάκε' ὥμοισι κλίναντες.

Αἰνεΐας δ' ἐτέρωθεν ἐκέκλετο ῥοῖς ἐτάροισι,
Δηίφοβόν τε Πάριν τ' ἐσορῶν καὶ Ἀγήνορα δῖον,
οἳ ῥοι ἅμ' ἠγεμόνες Τρώων ἔσαν· αὐτὰρ ἔπειτα
λαοὶ ἔπονθ', ὥς εἴ τε μετὰ κτίλον ἔσπετο μῆλα
πιόμεν' ἐκ βοτάνης· γάννυται δ' ἄρα τε φρένα ποιμήν·
ὥς Αἰνεΐα θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι γεγήθει,
ὥς φίδε λαῶν φέθνος ἐπισπόμενον ἔφοι αὐτῷ.

490

495

οἱ δ' ἀμφ' Ἀλκαθόω αὐτοσχεδὸν ὥρμήθησαν

μακροῖσι ξυστοῖσι· περὶ στήθεσσι δὲ χαλκὸς
 σμερδαλέον κονάβιζε τιτυσκομένων καθ' ὄμιλον
 ἀλλήλων· δύο δ' ἄνδρες ἀρήιοι ἔξοχον ἄλλων,
 Αἰνεΐας τε καὶ Ἰδομενεύς, ἀτάλαντοι ἼΑρηι, 500
 ἔφιντ' ἀλλήλων ταμέειν χροά νηλεῖ χαλκῷ.
 Αἰνεΐας δὲ πρῶτος ἀκόντισεν Ἰδομενῆος·
 ἀλλ' ὁ μὲν ἄντα φιδὼν ἠλεύατο χάλκεον ἔγχος,
 αἶχμῃ δ' Αἰνεΐας κραδαινομένη κατὰ γαίης
 ὄχετ', ἐπεὶ ῥ' ἄλιον στιβαρῆς ἀπὸ χειρὸς ὄρουσεν. 505
 Ἰδομενεύς δ' ἄρα Φοινόμαον βάλε γαστέρα μέσσην,
 ῥῆξε δὲ θώρηκος γύαλον, διὰ δ' ἔντερα χαλκὸς
 ἦφυσ'· ὁ δ' ἐν κονίῃσι πεσὼν ἔλε γαῖαν ἀγοστῷ.
 Ἰδομενεύς δ' ἐκ μὲν νέκυος δολιχόσκιον ἔγχος
 ἐσπάσατ', οὐδ' ἄρ' ἔτ' ἄλλα δυνήσατο τεύχεα καλὰ 510
 ὥμοιιν ἀφελέσθαι· ἐπείγετο γὰρ βελέεσσιν.
 οὐ γὰρ ἔτ' ἔμπεδα γυῖα ποδῶν ἔεν ὀρμηθέντι,
 οὐτ' ἄρ' ἐπαῖξαι μετ' ἐφὼν βέλος οὐτ' ἀλέασθαι.
 τῷ ῥα καὶ ἐν σταδίῃ μὲν ἀμύνετο νηλεὲς ἦμαρ,
 τρέσσαι δ' οὐκέτι ῥίμφα πόδες φέρον ἐκ πολέμοιο. 515
 τοῦ δὲ βάδην ἀπιόντος ἀκόντισε δουρὶ φαεινῷ
 Δηίφοβος· δὴ γάρ ῥοι ἔχεν κότον ἐμμενὲς αἰεὶ.
 ἀλλ' ὅ γε καὶ τόθ' ἄμαρτεν, ὁ δ' Ἀσκάλαφον βάλε δουρί,
 υἱὸν Ἐνναλίοιο· δι' ὥμοο δ' ὄβριμον ἔγχος
 ἔσχευ· ὁ δ' ἐν κονίῃσι πεσὼν ἔλε γαῖαν ἀγοστῷ. 520
 οὐδ' ἄρα πῶ τι πέπυστο βριήπυος ὄβριμος ἼΑρης
 υἱὸς ἑφοῖο πεσόντος ἐνὶ κρατερῇ ὑσμίνῃ,
 ἀλλ' ὁ γ' ἄρ' ἄκρω Ὀλύμπῳ ὑπὸ χρυσεόισι νέφεσσιν
 ἦστο, Διὸς βουλῇσι φεφελμένος, ἔνθα περ ἄλλοι
 ἀθάνατοι θεοὶ ἦσαν ἐφεργόμενοι πολέμοιο. 525
 οἱ δ' ἀμφ' Ἀσκαλάφῳ αὐτοσχεδὸν ὥρμήθησαν·
 Δηίφοβος μὲν ἀπ' Ἀσκαλάφου πήληκα φαεινὴν

501 ταμέειν

513 μεθ' ἐόν

512 ἦν

519 ὥμου

ἤρπασε, Μηριόνης δὲ θοῶ ἀτάλαντος Ἄρηι
 δουρὶ βραχίονα τύψεν ἐπάλμενος, ἐκ δ' ἄρα χειρὸς
 αὐλῶπις τρυφάλεια χαμαὶ βόμβησε πεσοῦσα. 530

Μηριόνης δ' ἐξαὐτίς ἐπάλμενος, αἰγυπιὸς ὥς,
 ἐκφέρυσε πρυμνοῖο βραχίονος ὄβριμον ἔγχος,
 ἅψ δ' ἐτάρων ἐς φέθνος ἐχάζετο. τὸν δὲ Πολίτης
 αὐτοκασίγνητος, περὶ μέσσω χεῖρε τιτήνας,
 ἐξῆγεν πολέμου δυσφηχέος, ὅφρ' ἵκεθ' ἵππους 535
 ὠκέας, οἳ ἔφοι ὀπισθε μάχης ἠδὲ πτολέμοιο
 ἔστασαν ἡνίοχόν τε καὶ ἄρματα ποικίλ' ἔχοντες·
 οἱ τὸν γε προτὶ φάστυ φέρον βαρέα στενάχοντα,
 τειρόμενον· κατὰ δ' αἶμα νεουτάτου ἔρρεε χειρός.

οἳ δ' ἄλλοι μάρναντο, βοή δ' ἄσβεστος ὀρώρει. 540

Αἰνεΐας δ' Ἀφαρῆα Καλητορίδην ἐπορούσας
 λαιμὸν τύψ', ἐπὶ ἔφοι τετραμμένον, ὀξεῖ δουρί·
 ἐκλίνθη δ' ἐτέρωσε κάρη, ἐπὶ δ' ἀσπίς ἐάφθη
 καὶ κόρυς· ἀμφὶ δέ ἔφοι θάνατος χύτο θυμοραϊστής.

Ἀντίλοχος δὲ Θόωνα μεταστρεφθέντα δοκεύσας 545

οὔτας ἐπαΐξας, ἀπὸ δὲ φλέβα πᾶσαν ἔκερσεν,
 ἥ τ' ἀνὰ νῶτα θέουσα διαμπερὲς αὐχέν' ἱκάνει·
 τὴν ἀπὸ πᾶσαν ἔκερσεν· ὁ δ' ὕπτιος ἐν κονίῃσι
 κάππεσεν, ἄμφω χεῖρε φίλοισ' ἐτάροισι πετάσσας.

Ἀντίλοχος δ' ἐπόρουσε, καὶ αἶνυτο τεύχε' ἀπ' ὤμων 550

παπταίνων· Τρῶες δὲ περισταδὸν ἄλλοθεν ἄλλος
 οὔταζον σάκος εὐρὺ παναίολον, οὐ δὲ δύναντο
 εἶσω ἐπιγράψαι τέρενα χροῖα νηλεῖ χαλκῶ

Ἀντιλόχου· πέρι γάρ ῥα Ποσειδάων ἐνοσίχθων
 Νέστορος υἱὸν ἔρυτο καὶ ἐν πολλοῖσι βέλεσσιν. 555

οὐ μὲν γάρ ποτ' ἄνευ δηίων ἔεν, ἀλλὰ κατ' αὐτοὺς
 ἐστρέφετ'· οὐδέ ἔφοι ἔγχος ἔχ' ἀτρέμας, ἀλλὰ μάλ' αἰεὶ
 σειόμενον φερέλικτο· τιτύσκετο δὲ φρεσὶ ῥῆσιν

532 ἐξέρυσε

556 ἦν

533 εἰς

557 στρωφᾶτ'

535 πολέμοιο

558 ἐλέλικτο

ἢ τε' ἀκοντίσσαι ἢ ἐ σχεδὸν ὀρμηθῆναι.

ἀλλ' οὐ λῆθ' Ἀδάμαντα τιτυσκόμενος καθ' ὄμιλον 560
Ἀσιάδην, ὃ ἔφοι οὐτα μέσον σάκος ὀξείῃ χαλκῷ
ἐγγύθεν ὀρμηθεὶς· ἀμενήνωσεν δέ ἔφοι αἰχμὴν
κυανοχαῖτα Ποσειδάων, βιότοιο μεγέρας.

καὶ τὸ μὲν αὐτοῦ μείν' ὥς τε σκῶλος πυρίκαυστος,
ἐν σάκε' Ἀντιλόχοιο, τὸ δ' ἥμισυ κείτ' ἐπὶ γαίης· 565

ἄψ δ' ἐτάρων ἐς φέθνος ἐχάζετο κῆρ' ἀλεείνων·

Μηριόνης δ' ἀπιόντα μετασπόμενος βάλε δουρὶ
αἰδοῖων τε μεσηγὺ καὶ ὀμφαλοῦ, ἔνθα μάλιστα
γίγνεται Ἄρης ἀλεγεινὸς οἰζυροῖσι βροτοῖσιν.

ἐνθα ἔφοι ἔγχος ἔπηξεν· ὁ δὲ σπόμενος περὶ δουρὶ 570
ἥσπαιρ' ὥς ὅτε βοῦς, τὸν τ' οὔρεσι βουκόλοι ἄνδρες
ἰλλάσιν οὐκ ἐθέλοντα βίῃ δήσαντες ἄγουσιν·

ὥς ὁ τυπεὶς ἥσπαιρε μίνυνθά περ, οὐ τι μάλα δφῆν,
ὄφρα ἔφοι ἐκ χροὸς ἔγχος ἀνеспάσατ' ἐγγύθεν ἐλθὼν
ἥρως Μηριόνης· τὸν δὲ σκότος ὅσσε κάλυψε. 575

Δηίπυρον δ' Ἑλένος ξίφει σχεδὸν ἤλασε κόρσῃ
Θρηκίῳ μεγάλῳ, ἀπὸ δὲ τρυφάλειαν ἄραξεν.

ἢ μὲν ἀποπλαγχθεῖσα χαμαὶ πέσε, καὶ τις Ἀχαιῶν
μαρναμένων μετὰ ποσσὶ κυλινδομένην ἐκόμισσε·
τὸν δὲ κατ' ὀφθαλμῷ ἐρεβεννὴ νύξ ἐκάλυψε. 580

Ἀτρεΐδην δ' ἄχος εἶλε, βοὴν ἀγαθὸν Μενέλαον·

βῆ δ' ἐπαπειλήσας Ἑλένῳ ἥρῳι φάνακτι,
ὀξὺ δόρυ κραδάων· ὁ δὲ τόξοο πῆχυν ἄνελκε.

τῷ δ' ἄρ' ἀμαρτήδην ὁ μὲν ἔγχει ὀξυόεντι
ἔφίετ' ἀκοντίσσαι, ὁ δ' ἀπὸ νευρῆφιν οἰστῷ. 585

Πριαμίδης μὲν ἔπειτα κατὰ στήθος βάλεν ἰῶ
θώρηκος γύαλον, ἀπὸ δ' ἔπτατο πικρὸς οἰστός.

ὥς δ' ὅτ' ἀπὸ πλατέος πτυόφιν μεγάλην κατ' ἀλφὴν
θρῶσκωσιν κύαμοι μελανόχροες ἢ ἐρέβινθοι

559 τευ

561 ὅς οἱ

565 σάκει

566 εἰς

580 ὀφθαλμῶν

583 τόξου

584 ὁμαρτήδην, ὁμαρτήτην

πνοιῇ ὑπο λιγυρῇ καὶ λικμητῆρος ἐρωῇ, 590
 ὥς ἀπὸ θώρηκος Μενελάου κυδαλίμοιο
 πολλὸν ἀποπλαγχθεὶς ῥεκάς ἔπτατο πικρὸς οἷστός.
 Ἀτρεΐδης δ' ἄρα χεῖρα, βοὴν ἀγαθὸς Μενέλαος,
 τὴν βάλεν ἥ ῥ' ἔχε τόξον εὐξοον· ἐν δ' ἄρα τόξῳ
 ἀντικρὺ διὰ χειρὸς ἐλήλατο χάλκεον ἔγχος. 595
 ἄψ δ' ἐτάρων ἐς φέθνος ἐχάζετο κῆρ' ἀλεείνων,
 χεῖρα παρακρεμάσας· τὸ δ' ἐφέλκετο μείλινον ἔγχος.
 καὶ τὸ μὲν ἐκ χειρὸς φέρυσεν μεγάλθυμος Ἀγῆνωρ,
 αὐτὴν δὲ ξυνέδησεν εὐστρεφέ' οἶος Ἀώτῳ,
 σφενδόνη, ἣν ἄρα ῥοι θεράπων ἔχε ποιμένι λαῶν. 600

Πείσανδρος δ' ἰθὺς Μενελάου κυδαλίμοιο
 ἦιε· τὸν δ' ἄγε μοῖρα κακὴ θανάτοιο τέλοσδε,
 σοί, Μενέλαε, δαμῆναι ἐν αἰνῇ δηιοτήτι.
 οἱ δ' ὅτε δὴ σχεδὸν ἦσαν ἐπ' ἀλλήλοισιν ἰόντες,
 Ἀτρεΐδης μὲν ἄμαρτε, παρὰ δέ ῥοι ἐτράπετ' ἔγχος, 605
 Πείσανδρος δὲ σάκος Μενελάου κυδαλίμοιο
 οὔτασεν, οὐ δὲ διαπρὸ δυνήσατο χαλκὸν ἐλάσσαι·
 ἔσχεθε γὰρ σάκος εὐρύ, κατεκλάσθη δ' ἐνὶ καυλῷ
 ἔγχος· ὁ δὲ φρεσὶ ῥῆσι χάρη καὶ ἐφέλπετο νίκην.
 Ἀτρεΐδης δὲ φερυσσάμενος ξίφος ἀργυρόηλον 610
 ἄλτ' ἐπὶ Πεισάνδρῳ· ὁ δ' ὑπ' ἀσπίδος εἴλετο καλὴν
 ἀξίνην εὐχαλκον, ἐλαΐνῳ ἀμφὶ πελέκκῳ,
 μακρῷ εὐξέστῳ· ἅμα δ' ἀλλήλων ἐφίκοντο.
 ἥ τοι ὁ μὲν κόρυθος φάλον ἤλασεν ἵπποδασείης
 ἄκρον ὑπὸ λόφον αὐτόν, ὁ δὲ προσιόντα μέτωπον 615
 ῥινὸς ὑπὲρ πυμάτης· λάκε δ' ὀστέα, τῷ δέ ῥοι ὅσσε
 παρ ποσὶν αἱματόεντα χαμαὶ πέσον ἐν κονίῃσιν,
 ἰδυνώθη δὲ πεσών. ὁ δὲ λάξ ἐν στήθεσι βαίνων
 τεύχεά τ' ἐξενάριξε καὶ εὐχόμενος φέπος ἠΐδα·

“λείψετε θην οὔτῳ γε νέας Δαναῶν ταχυπώλων, 620
 Τρῶες ὑπερφίαλοι, δφεινῆς ἀκόρητοι αὐτῆς.

ἄλλης μὲν λώβης τε καὶ αἴσχεος οὐκ ἐπιδευές,
 ἦν ἐμὲ λωβήσασθε, κακαὶ κύνες, οὐδέ τι θυμῷ
 Ζηνὸς ἐριβρεμέτεω χαλεπὴν ἐδφείσατε μῆνιν
 ξεινίου, ὅς τέ ποτ' ὕμμι διαφθέρσει πόλιν αἰπήν. 625
 οἷ μεο κουριδίην ἄλοχον καὶ κτήματα πολλὰ
 μὰψ οἶχεσθ' ἀνάγοντες, ἐπεὶ φιλέεσθε παρ' αὐτῇ·
 νῦν αὖτ' ἐν νηυσὶν μενεαίνετε ποντοπόροισι
 πῦρ ὅλοον βαλέεν, κτεῖναι δ' ἥρωας Ἀχαιοὺς·
 ἀλλὰ ποθι σχήσεσθε, καὶ ἐσσύμενοί περ, Ἄρηος. 630
 Ζεῦ πάτερ, ἧ τέ σέ φασι περὶ φρένας ἔμμεναι ἄλλων,
 ἀνδρῶν ἠδὲ θεῶν· σέο δ' ἐκ τάδε πάντα πέλονται.
 οἶον δὴ ἀνδρεσσι χαρίζεαι ὑβριστῆσι,
 Τρωσίν, τῶν μένος αἰὲν ἀτάσθαλον, οὐδὲ δύνανται
 φυλόπιδος κορέσασθαι ὁμοίου πτολέμοιο. 635
 πάντων μὲν κόρος ἐστί, καὶ ὕπνοο καὶ φιλότητος
 μολπῆς τε γλυκερῆς καὶ ἀμύμονος ὀρχηθμοῖο,
 τῶν πέρ τις καὶ μᾶλλον ἐφέλδεται ἐξ ἔρον εἶναι
 ἢ πολέμου· Τρῶες δὲ μάχης ἀκόρητοι ἔασιν."
 ὥς φειπὼν τὰ μὲν ἔντε' ἀπὸ χροὸς αἵματόεντα 640
 συλήσας ἐτάροισι δίδου Μενέλαος ἀμύμων,
 αὐτὸς δ' αὖτ' ἐξαὐτίς ἰὼν προμάχοισιν ἐμίχθη.
 ἔνθα ἔφοι υἱὸς ἐπᾶλτο Πυλαιμένεος βασιλῆος,
 Ἄρπαλίων, ὃ ῥα πατρὶ φίλῳ ἔπετο πτολεμίζων
 ἐς Τροίην, οὐ δ' αὐτίς ἀφίκετο πατρίδα γαῖαν· 645
 ὅς ῥα τότε Ἀτρεΐδαο μέσον σάκος οὔτασε δουρὶ
 ἐγγύθεν, οὐ δὲ διαπρὸ δυνήσατο χαλκὸν ἐλάσσαι,
 ἀψ δ' ἐτάρων ἐς φέθνος ἐχάζετο κῆρ' ἀλεείνων,
 πάντοσε παπταίνων, μή τις χροῖα χαλκῷ ἐπαύροι.
 Μεριόνης δ' ἀπιόντος ἴει χαλκῆρέ' ὀϊστὸν 650
 καί ῥ' ἔβαλε γλουτὸν κάτα δεξιόν· αὐτὰρ ὀϊστὸς
 ἀντικρὺ κατὰ κύστιν ὑπ' ὀστέον ἐξεπέρησεν.

622 ἐπιδευεῖς

624 ἐδδείσατε

626 μεν

629 βαλέειν

635 ὁμοίου

636 ὕπνου

644 πτολεμίζων

648 εἰς

649 ἐπαύρη

ἐζόμενος δὲ κατ' αὖθι, φίλων ἐν χερσὶν ἐταίρων
 θυμὸν ἀποπνείων, ὥς τε σκώληξ ἐπὶ γαίῃ
 κεῖτο ταθείς· ἐκ δ' αἶμα μέλαν ῥέε, δεῦε δὲ γαῖαν. 655
 τὸν μὲν Παφλαγόνες μεγαλήτορες ἀμφεπένοντο,
 ἐς δίφρον δ' ἀνέσαντες ἄγον προτὶ Φίλιον ἱρὴν
 ἀχνύμενοι· μετὰ δέ σφι πατὴρ κίε δάκρυα λείβων,
 ποινὴ δ' οὐ τις παιδὸς ἐγίγνετο τεθνηῶτος.

τοῦ δὲ Πάρις μάλα θυμὸν ἀποκταμένοιο χολώθη· 660
 ξεῖνος γάρ ῥοι ἕεν πολέσιν μετὰ Παφλαγόνεσσι·
 τοῦ ὅ γε χωόμενος προΐει χαλκήρε' ὀϊστόν.
 ἦν δέ τις Εὐχύνωρ, Πολυφίδου μάντιος υἱός,
 ἀφνεῖός τ' ἀγαθός τε, Κορινθόθι φοικία ναίων,
 ὅς ῥ' ἐὺ φειδῶς κῆρ' ὀλοὴν ἐπὶ νηὸς ἔβαινε. 665
 πολλάκι γάρ ῥοι ἔφειπε γέρων ἀγαθὸς Πολύφιδος
 νούσῳ ὑπ' ἀργαλέῃ φθίσθαι ῥοῖς ἐν μεγάροισιν
 ἢ μετ' Ἀχαιῶν νηυσὶν ὑπὸ Τρώεσσι δαμῆναι·
 τῷ ῥ' ἅμα τ' ἀργαλέην θωὴν ἀλέεινεν Ἀχαιῶν
 νοῦσόν τε στυγερήν, ἵνα μὴ πάθοι ἄλγεα θυμῷ. 670
 τὸν βάλ' ὑπὸ γναθμοῖο καὶ οὐατος· ὦκα δὲ θυμὸς
 ὥχετ' ἀπὸ μελέων, στυγερὸς δ' ἄρα μιν σκότος εἶλεν.

ὥς οἱ μὲν μάρναντο δέμας πυρὸς αἰθομένοιο·
 Ἐκτωρ δ' οὐκ ἐπέπυστο διίφιλος, οὐδέ τι φεῖδει
 ὅττι ῥά ῥοι νηῶν ἐπ' ἀριστερὰ δηιόοντο 675
 λαοὶ ὑπ' Ἀργείων· τάχα δ' ἂν καὶ κῦδος Ἀχαιῶν
 ἔπλετο· τοῖος γὰρ γαιήοχος ἐννοσίγαιος
 ὥτρυν' Ἀργεῖους, πρὸς δὲ σθένέ' αὐτὸς ἄμυνεν·
 ἀλλ' ἔχεν ἦ τὰ πρῶτα πύλας καὶ τεῖχος ἐσᾶλτο,
 ῥηξάμενος Δαναῶν πυκινὰς στίχας ἀσπιστάων, 680
 ἐνθ' ἔσαν Αἴαντός τε νέες καὶ Πρωτεσιλάου
 θῖν' ἔφ' ἀλὸς πολιῆς φεφευμέναι· αὐτὰρ ὑπερθε
 τεῖχος ἐδέδμητο χθαμαλώτατον, ἐνθα μάλιστα

659 τεθνείωτος

661 ἔην

663 Πολυίδου

674 ἦδει, ἦδη

675 δηιόωντο

678 σθένει

682 εἰρυμέναι

ζαχρεέες γίγνοντο μάχῃ αὐτοί τε καὶ ἵπποι.

ἔνθα δὲ Βοιωτοὶ καὶ Ἰάονες ἑλκεχίτωνες 685
 Λοκροὶ καὶ Φθῖοι καὶ φαιδιμόεντες Ἐπειοὶ
 σπουδῇ ἐπαΐσσοντα νεῶν ἔχον, οὐ δὲ δύναντο
 ὤσαι ἀπὸ σφείων φλογὶ φείκελον Ἐκτορα δῖον·
 οἱ μὲν Ἀθηναίων προλελεγμένοι, ἐν δ' ἄρα τοῖσιν 690
 ἦρχ' υἱὸς Πετεῶο Μενεσθεύς, οἱ δ' ἅμ' ἔποντο
 Φείδας τε Στιχίος τε Βίας τ' εὖς· αὐτὰρ Ἐπειῶν
 Φυλεΐδης τε Μέγης Ἀμφίων τε Δρακίος τε,
 πρὸ Φθίων δὲ Μέδων τε μενεπτόλεμός τε Ποδάρκης.
 ἦ τοι ὁ μὲν νόθος υἱὸς Ὀϊλῆος θεΐοιο
 ἔσκε, Μέδων, Αἴαντος ἀδελφεός· αὐτὰρ ἔναιεν 695
 ἐν Φυλάκῃ, γαίης ἄπο πατρίδος, ἄνδρα κατακτάς,
 γνωτὸν μητρυιῆς Ἐριώπιδος, ἣν ἔχ' Ὀϊλεύς·
 αὐτὰρ ὁ Φιφίκλοιο πάϊς τοῦ Φυλακίδαο·
 οἱ μὲν πρὸ Φθίων μεγαθύμων θωρηχθέντες,
 ναῦφιν ἀμυνόμενοι, μετὰ Βοιωτῶν ἐμάχοντο. 700

Αἴας δ' οὐκέτι πάμπαν, Ὀϊλῆος ταχὺς υἱός,
 ἵστατ' ἀπ' Αἴαντος Τελαμωνίου, οὐδ' ἠβαιόν,
 ἀλλ' ὥς τ' ἐν νειῷ βόε φοίνοπε πηκτὸν ἄροτρον,
 ρῖσον θυμὸν ἔχοντε, τιταίνετον· ἀμφὶ δ' ἄρα σφι 705
 πρυμνοῖσιν κεράεσσι πολὺς ἀνακηκίει ἰδρώς·
 τὼ μὲν τε ζυγὸν οἶον ἐϋξοον ἀμφὶς ἐφέργει
 ῥιεμένῳ κατὰ ὦλκα ταμεῖν ἐπὶ τέλσον ἀρούρης·
 ὥς τὼ παρβεβαῶτε μάλ' ἔστασαν ἀλλήλοιιν.
 ἀλλ' ἦ τοι Τελαμωνιάδῃ πολλοὶ τε καὶ ἐσθλοὶ 710
 ἄλλοι ἔπονθ' ἔταροι, οἳ ῥοι σάκος ἐξεδέχοντο,
 ὅππότε μιν κάματός τε καὶ ἰδρώς γούναθ' ἵκοιτο.
 οὐ δ' ἄρ' Ὀϊλιάδῃ μεγαλήτορι Λοκροὶ ἔποντο·
 οὐ γάρ σφι σταδὶν ὑσμίνῃ μίμνε φίλον κῆρ·
 οὐ γὰρ ἔχον κόρυθας χαλκήρεας ἵπποδασείας,
 οὐδ' ἔχον ἀσπίδας εὐκύκλους καὶ μείλινα δοῦρα, 715

ἀλλ' ἄρα τόξοισιν καὶ ἐϋστρεφέ' οἶδς ἰώτῳ
 Γίλιον εἰς ἅμ' ἔποντο πεποιθότες, οἷσιν ἔπειτα
 ταρφέα βάλλοντες Τρώων ῥήγνυντο φάλαγγας.
 δὴ ῥα τόθ' οἱ μὲν πρόσθε σὺν ἔντεσι δαιδαλέοισι
 μάρναντο Τρωσὶν τε καὶ Ἑκτορι χαλκοκορυστῇ, 720
 οἱ δ' ὀπιθεν βάλλοντες ἐλάνθανον· οὐδέ τι χάρμης
 Τρῶες μιμνήσκοντο· συνεκλόνεον γὰρ οἷστοί.

ἐνθα κε λευγαλέως νηῶν ἄπο καὶ κλισιάων
 Τρῶες ἐχώρησαν προτὶ Γίλιον ἠνεμόεσσαν,
 εἰ μὴ Πουλυδάμας θρασὺν Ἑκτορα φεῖπε παραστάς· 725

“Ἑκτορ, ἀμήχανός ἐσσι παραρρητοῖσι πιθέσθαι.
 οὔνεκά τοι περὶ δῶκε θεὸς πολεμήια φέργα,
 τοὔνεκα καὶ βουλῇ ἐθέλεις περιφίδμεναι ἄλλων.
 ἀλλ' οὐ πῶς ἅμα πάντα δυνήσεται αὐτὸς ἐλέσθαι.
 ἄλλῳ μὲν γὰρ ἔδωκε θεὸς πολεμήια φέργα, 730
 ἄλλῳ δ' ἐν στήθεσσι τιθεῖ νόον εὐρύφοπα Ζεὺς
 ἐσθλόν, τοῦ δέ τε πολλοὶ ἐπαυρίσκοντ' ἄνθρωποι,
 καί τε πολέας ἐσάωσε, μάλιστα δὲ κ' αὐτὸς ἀνέγνω.
 αὐτὰρ ἐγὼ φερέω ὥς μοι δοκεῖ εἶναι ἄριστα. 735

πάντη γὰρ σε περὶ στέφανος πολέμοιο δέδηκε,
 Τρῶες δὲ μεγάθυμοι, ἐπεὶ κατὰ τεῖχος ἔβησαν,
 οἱ μὲν ἀφυστᾶσιν σὺν τεύχεσιν, οἱ δὲ μάχονται
 παυρότεροι πλεόνεσσι, κεδασθέντες κατὰ νῆας.
 ἀλλ' ἀναχασσάμενος κάλε' ἐνθάδε πάντας ἀρίστους· 740
 ἐνθεν δ' ἂν μάλα πᾶσαν ἐπιφρασσαίμεθα βουλήν,
 ἥ κεν ἐνὶ νῆεσσι πολυκλήισι πέσωμεν,
 αἶ κ' ἐθέλῃσι θεὸς δόμεναι κράτος, ἥ κεν ἔπειτα
 παρ νηῶν ἔλθωμεν ἀπήμονες. ἥ γὰρ ἐγὼ γε
 δέδρφα μὴ τὸ χθιζὸν ἀποστήσωνται Ἀχαιοὶ 745
 χρεῖος, ἐπεὶ παρὰ νηυσὶν ἀνὴρ ἄατος πολέμοιο

ἄλλῳ δ' ὀρχηστύν, ἐτέρῳ κίθαριν καὶ ἀοιδήν, 731

716 ἐϋστρεφεῖ, ἐϋστρόφῳ

745 δεῖδω

740 κάλει

746 ἄτος

μῖμνει, ὃν οὐκέτι πάγχυ μάχης σχήσεσθαι οἶω.”

ὥς φάτο Πουλυδάμας, ἔαδε δ’ Ἐκτορι μῦθος ἀπήμων,
καί μιν φωνήσας φέπεα πτερόεντα προσηύδα. 750

“Πουλυδάμα, σὺ μὲν αὐτοῦ ἐρύκακε πάντας ἀρίστους·
αὐτὰρ ἐγὼ κείσ’ εἶμι καὶ ἀντιάω πολέμοιο·
αἶψα δ’ ἐλεύσομαι αὐτῖς, ἐπεὶ κ’ ἐὺ τοῖς ἐπιτείλω.”

ἧ ῥα, καὶ ὠρμήθη ὄρεϊ νιφόεντι φοικῶς,
κεκληγῶς, διὰ δὲ Τρώων πέτετ’ ἠδ’ ἐπικούρων. 755

οἱ δ’ ἐς Πανθοῖδην ἀγαπήνορα Πουλυδάμαντα
πάντες ἐπεσσεύοντ’, ἐπεὶ Ἐκτορος ἔκλυον αὐδὴν.
αὐτὰρ ὁ Δηίφοβόν τε βίην θ’ Ἐλένοιο φάνακτος
Ἀσιάδην τ’ Ἀδάμαντα καὶ Ἀσιον Ὑρτάκου υἱὸν
φοίτα’ ἀνὰ προμάχους διζήμενος, εἴ που ἐφεύροι. 760

τοὺς δ’ εὖρ’ οὐκέτι πάμπαν ἀπήμονας οὐδ’ ἀνολέθρους·
ἀλλ’ οἱ μὲν δὴ νηυσὶν ἐπὶ πρυμνῆσιν Ἀχαιῶν
χερσὶν ὑπ’ Ἀργείων κέατο ψυχὰς ὀλέσαντες,
οἱ δ’ ἐν τείχε’ ἔσαν βεβλημένοι οὐτάμενοί τε.
τὸν δὲ τάχ’ εὖρε μάχης ἐπ’ ἀριστερὰ δακρυόεσσης 765
δῖον Ἀλέξανδρον, Ἐλένης πόσιν ἠῦκόμοιο,
θαρσύνονθ’ ἐτάρους καὶ ἐποτρύνοντα μάχεσθαι.
ἀγχοῦ δ’ ἰστάμενος προσέφη αἰσχροῖσι φέπεσσι·

“Δύσπαρι, φείδος ἄριστε, γυναιμανές, ἠπεροπευτά,
ποῦ τοι Δηίφοβός τε βίη θ’ Ἐλένοιο φάνακτος 770
Ἀσιάδης τ’ Ἀδάμας ἠδ’ Ἀσιος Ὑρτάκου υἱός;
ποῦ δέ τοι Ὀθρυονεύς; νῦν ὤλετο πᾶσα κατ’ ἄκρης
Γίλιος αἰπεινή· νῦν τοι σάος αἰπὺς ὄλεθρος.”

τὸν δ’ αὖτε προσέφειπεν Ἀλέξανδρος θεοφειδής·
“Ἐκτορ, ἐπεὶ τοι θυμὸς ἀναίτιον αἰτιάεσθαι, 775
ἄλλοτε δὴ ποτε μᾶλλον ἐρωῆσαι πολέμοιο

αὐτίκα δ’ ἐξ ὀχέων σὺν τεύχεσιν ἄλτο χαμᾶζε, 749

752 ἀντιόω

764 τείχει

775 αἰτιάασθαι

753 ἐπὴν εὖ

768 αἰσχροῖς ἐπέεσσι

760 φοίτα

773 σῶς

μέλλω, ἐπεὶ οὐδ' ἐμὲ πάμπαν ἀνάλκιδα γείνατο μήτηρ.
 ἐξ οὗ γὰρ παρὰ νηυσὶ μάχην ἤγειρας ἐταίρων,
 ἐκ τοῦ δ' ἐνθάδ' εὐόντες ὀμιλέομεν Δαναοῖσι
 νωλεμέως· ἔταροι δὲ κατέκταθεν, οὓς σὺ μεταλλάῃς. 780
 οἷω Δηίφοβός τε βίη θ' Ἑλένοιο φάνακτος
 οἴχεσθον, μακρῇσι τετυμμένω ἐγχεῖησιν
 ἀμφοτέρω κατὰ χεῖρα· φόνον δ' ἤμυνε Κρονίων.
 νῦν δ' ἄρχ', ὅππῃ σε κραδίη θυμός τε κελεύει·
 ἡμεῖς δ' ἐμμεμαῶτες ἅμ' ἐψόμεθ', οὐδέ τί φημι 785
 ἀλκῆς δευήσεσθαι, ὅση δύναμὶς γε πάρεστι·
 παρ δύναμιν δ' οὐκ ἔστι καὶ ἐσσύμενον πολεμίζειν."
 ὥς φειπὼν παρέπεισεν ἀδελφεόο φρένας ἥρως.
 βὰν δ' ἵμεν, ἐνθα μάλιστα μάχη καὶ φύλοπις ἦεν,
 ἀμφὶ τε Κεβριόνην καὶ ἀμύμονα Πουλυδάμαντα, 790
 Φάλκην Ὀρθαῖόν τε καὶ ἀντίθεον Πολυφήτην
 Πάλμυν τ' Ἀσκανιόν τε Μόρυν θ', υἱ' Ἰπποτίωνος,
 οἳ ῥ' ἐξ Ἀσκανίης ἐριβώλακος ἦλθον ἀμοιβοὶ
 ἠοῖ τῇ προτέρῃ· τότε δὲ Ζεὺς ὤρσε μάχεσθαι.
 οἳ δ' ἴσαν ἀργαλέων ἀνέμων ἀτάλαντοι ἀέλλη, 795
 ἢ ῥά θ' ὑπὸ βροντῆς πατρὸς Διὸς εἴσι πέδονδε,
 θεσπεσίῳ δ' ὁμάδῳ ἀλὶ μίσγεται, ἐν δέ τε πολλὰ
 κύματα παφλάζοντα πολυφλοίσβοιο θαλάσσης,
 κυρτὰ φαληριάοντα, πρὸ μὲν τ' ἄλλ', αὐτὰρ ἐπ' ἄλλα·
 ὥς Τρῶες πρὸ μὲν ἄλλοι ἀρηρότες, αὐτὰρ ἐπ' ἄλλοι, 800
 χαλκῷ μαρμαίροντες ἅμ' ἡγεμόνεσσιν ἔποντο.
 Ἐκτωρ δ' ἡγέετο βροτολοιγῷ φίσος Ἀρηι,
 Πριαμίδης· πρὸ ῥέθεν δ' ἔχεν ἀσπίδα πάντοσε φίσῃν,
 ῥινοῖσιν πυκινὴν, πολλὸς δ' ἐπελήλατο χαλκός·
 ἀμφὶ δέ ῥοι κροτάφοισι φαεινὴ σείετο πήληξ. 805
 πάντα δ' ἀμφὶ φάλαγγας ἐπειράετο προποδίζων,
 εἴ πῶς ῥοι φείξειαν ὑπασπίδια προβιβάντι·

788 ἀδελφειοῦ

806 ἐπειράτο

799 φαληριόωντα

807 προβιβῶντι

802 ἡγείτο

ἄλλ' οὐ σύγχεε θυμὸν ἐνὶ στήθεσσιν Ἀχαιῶν.
Αἴας δὲ πρῶτος προκαλέσσατο, μακρὰ βιβάσθων·

“δαιμόνιε, σχεδὸν ἐλθέ· τίη δεδφίσσεαι αὐτως 810

Ἀργείους; οὐ τοι τι μάχης ἀδαήμονές εἰμεν,

ἀλλὰ Διὸς μάστιγι κακῇ ἐδάμημεν Ἀχαιοί.

ἦ θήν πού τοι θυμὸς ἐφέλπεται ἐξαλαπάξειν

νῆας· ἄφαρ δέ τε χεῖρες ἀμυνέμεν εἰσὶ καὶ ἡμῖν.

ἦ κε πολὺ φθαίῃ ἐν ναιομένη πόλις ὑμῇ 815

χερσὶν ὑφ' ἡμετέρησι φαλούσά τε περθομένη τε.

σοὶ δ' αὐτῷ φημὶ σχεδὸν ἔμμεναι, ὅππότε φεύγων

ἀρήσῃ Διὶ πατρὶ καὶ ἄλλοις ἀθανάτοισι

θάσσοντας ἱρήκων ἔμεναι καλλίτριχας ἵππους,

οἷ σε πόλινδ' οἴσουσι κονίοντες πεδίοιο.” 820

ὥς ἄρα ῥοι φειπόντι ἐπέπτατο δεξιὸς ὄρνις,

αἰετὸς ὑψιπέτης· ἐπὶ δ' εἶαχε λαὸς Ἀχαιῶν

θάρσυνος οἶωνῷ· ὁ δ' ἀμείβετο φαίδιμος Ἔκτωρ·

“Αἴαν ἀμαρτοφεπές, βουγάϊε, ποῖον ἔφειπες·

εἰ γὰρ ἐγὼν οὕτω γε Διὸς πάϊς αἰγιόχοιο 825

εἶην ἥματα πάντα, τέκοι δέ με πότνια Ἥρη,

τιοίμην δ' ὥς τίετ' Ἀθηναίη καὶ Ἀπόλλων,

ὥς νῦν ἡμέρη ἥδε κακὸν φέρει Ἀργεῖοισι

πᾶσι μάλ', ἐν δὲ σὺ τοῖσι πεφῆσσαι, αἶ κε ταλάσσης 830

μεῖναι ἐμὸν δόρυ μακρόν, ὃ τοι χροῖα λειριόεντα

δάψει· ἀτὰρ Τρώων κορέεις κύνας ἡδ' οἶωνοὺς

δημῷ καὶ σάρκεσσι πεσῶν ἐπὶ νηυσὶν Ἀχαιῶν.”

ὥς ἄρα φωνήσας ἡγήσατο· τοὶ δ' ἅμ' ἔποντο

φηχῇ θεσπεσίῃ, ἐπὶ δ' εἶαχε λαὸς ὀπισθεν.

Ἀργεῖοι δ' ἐτέρωθεν ἐπείαχον, οὐδ' ἐλάθοντο 835

ἀλκῆς, ἀλλ' ἔμενον Τρώων ἐπιόντας ἀρίστους.

φηχὴ δ' ἀμφοτέρων ἵκετ' αἰθέρα καὶ Διὸς αὐγὰς.

808 σύγχει

822 ἴαχε

810 δειδίσσεαι

834 ἴαχε

814 ἀμύνειν

835 ἐπίαχον

ΙΛΙΑΔΟΣ Ξ.

Νέστορα δ' οὐκ ἔλαθεν ριφαχὴ πίνοντά περ ἔμπης,
ἀλλ' Ἀσκληπιάδην φέπεα πτερόεντα προσηύδα·

“φράζεο, δῖε Μαχᾶον, ὅπως ἔσται τάδε φέργα·
μείζων δὴ παρὰ νηυσὶ βοή θαλερῶν αἰζηῶν.

ἀλλὰ σὺ μὲν νῦν πῖνε καθήμενος αἶθοπα φοῖνον, 5
εἰς ὃ κε θερμὰ λοετρὰ εὐπλόκαμος Ἑκαμήδη
θερμήνῃ λοέσῃ τε ἄπο βρότον αἵματόεντα·
αὐτὰρ ἐγὼν ἐλθὼν τάχα φείσομαι ἐς περιωπήν.”

ὥς φειπὼν σάκος εἶλε τετυγμένον υἱὸς ἑφοῖο,
κείμενον· ἐν κλισίῃ, Θρασυμήδεος ἵπποδάμοιο, 10
χαλκῷ παμφαῖνον· ὃ δ' ἔχ' ἀσπίδα πατρὸς ἑφοῖο.
εἶλετο δ' ἄλκιμον ἔγχος, ἀκαχμένον ὀξείῃ χαλκῷ,
στῇ δ' ἐκτὸς κλισίης, τάχα δ' ἔσφιδε φέργον ἀφεικές,
τοὺς μὲν ὀρινομένους, τοὺς δὲ κλονέοντας ὀπισθε,
Τρῶας ὑπερθύμους· ἐρέριπτο δὲ τεῖχος Ἀχαιῶν. 15
ὥς δ' ὅτε πορφύρῃ πέλαγος μέγα κύματι κωφῷ
ὀσσόμενον λιγέων ἀνέμων λαιψηρὰ κέλευθα
αὐτῶς, οὐδ' ἄρα τε προκυλίνδεται οὐδετέρωσε,
πρίν τινα κεκριμένον καταβήμεναι ἐκ Διὸς οὖρον,
ὥς ὃ γέρων ὥρμαινε δαϊζόμενος κατὰ θυμὸν 20

διχθάδι', ἥ μεθ' ὄμιλον ἴοι Δαναῶν ταχυπώλων
 ἥε μετ' Ἀτρεΐδην Ἀγαμέμνονα, ποιμένα λαῶν.
 ὧδε δέ 'φοι φρονέοντι δοάσσατο κέρδιον εἶναι,
 βῆναι ἐπ' Ἀτρεΐδην. οἱ δ' ἀλλήλους ἐνάριζον
 μαρνάμενοι· λάκε δέ σφι περὶ χροῖ χαλκὸς ἀτειρῆς 25
 νυσσομένων ξίφεσιν τε καὶ ἔγχεσιν ἀμφιγύοισι.

Νέστορι δὲ ξύμβληντο διοτρεφέες βασιλῆες
 παρ νηῶν ἀνιόντες, ὅσοι βεβλήατο χαλκῷ,
 Τυδεΐδης Ὀδυσσεύς τε καὶ Ἀτρεΐδης Ἀγαμέμνων.
 πολλὸν γάρ ῥ' ἀπάνευθε μάχης φεφερύατο νῆες 30
 θῖν' ἔφ' ἄλὸς πολιῆς· τὰς γὰρ πρῶτας πεδίονδε
 εἵρυσαν, αὐτὰρ τείχος ἐπὶ πρύμνησιν ἔδειμαν.
 οὐδὲ γὰρ οὐδ' εὐρύς περ ἐὼν ἐδυνήσατο πάσας
 αἰγιαλὸς νῆας χαδέεν, στείνοντο δὲ λαοί·
 τῷ ῥα προκρόσσας φέρυσαν, καὶ πλήσαν ἀπάσης 35
 ἡϊόνος στόμα μακρόν, ὅσον συνεφέργαθον ἄκραι.
 τῷ ῥ' οἷ γ' ὀψείοντες αὐτῆς καὶ πολέμοιο,
 ἔγχε' ἐρειδόμενοι, κίον ἀθρόοι· ἄχυντο δέ σφι
 θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι. ὁ δὲ ξύμβλητο γεραιός,
 Νέστωρ, πτῆξε δὲ θυμὸν ἐνὶ στήθεσσι νῆαυ.
 τὸν καὶ φωνήσας προσέφη κρείων Ἀγαμέμνων· 40

“ὦ Νέστορ Νηληιάδη, μέγα κῦδος Ἀχαιῶν,
 τίπτε λιπῶν πόλεμον φθισήνορα δεῦρ' ἀφικάνεις;
 δέδρφα, μὴ δὴ μοι τελέσῃ ρέπος ὄβριμος Ἐκτωρ,
 ὥς ποτ' ἐπηπείλησεν ἐνὶ Τρώεσσ' ἀγορεύων, 45
 μὴ πρὶν παρ νηῶν προτὶ Γίλιον ἀπονέεσθαι,
 πρὶν πυρὶ νῆας ἐνιπρῆσαι, κτεῖναι δὲ καὶ αὐτούς.
 κείνος τῶς ἀγόρευε· τὰ δὲ νῦν πάντα τελεῖται.
 ὦ πόποι, ἥ ῥα καὶ ἄλλοι εὐκνήμιδες Ἀχαιοὶ
 ἐν θυμῷ βάλλονται ἐμοὶ χόλον, ὥς περ Ἀχιλλεύς, 50
 οὐδ' ἐθέλουσι μάχεσθαι ἐπὶ πρυμνῇσι νέεσσι.”

30 εἰρύατο

34 χαδέειν

38 ἔγχει

44 δείδια, δείδω

τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα Γερήνιος ἱππότα Νέστωρ·
 “ἦ δὴ ταῦτά γ' ἐτοῖμα τετεύχεται, οὐδέ κεν ἄλλως
 Ζεὺς ὑψιβρεμέτης αὐτὸς παρατεκτῆναιτο.

τείχος μὲν γὰρ δὴ κατερήριπεν, ᾧ ἐπέπιθμεν 55
 ἄρρηκτον νηῶν τε καὶ αὐτῶν εἶλαρ ἔσεσθαι·

οἱ δ' ἐπὶ νηυσὶ θοῇσι μάχην ἀλίσστον ἔχουσι
 νωλεμές· οὐδ' ἂν ἔτι γνοίης μάλα περ σκοπιάζων,
 ὅπποτέρωθεν Ἀχαιοὶ ὀρινόμενοι κλονέονται,
 ὥς ἐπιμῖξ κτείνονται, αὕτῃ δ' οὐρανὸν ἵκει. 60

ἡμεῖς δὲ φραζώμεθ' ὅπως ἔσται τάδε φέργα,
 εἴ τι νόος ῥέξει· πόλεμον δ' οὐκ ἄμμε κελεύω
 δύμεναι· οὐ γάρ πως βεβλημένον ἔστι μάχεσθαι.”

τὸν δ' αὖτε προσέφειπε φάναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων·
 “Νέστορ, ἐπεὶ δὴ νηυσὶν ἐπὶ πρυμνῇσι μάχονται, 65

τείχος δ' οὐκ ἔχραισμε τετυγμένον οὐδέ τι τάφρος,
 οἷσ' ἐπὶ πολλὰ πάθον Δαναοί, φέλποντο δὲ θυμῷ
 ἄρρηκτον νηῶν τε καὶ αὐτῶν εἶλαρ ἔσεσθαι,
 οὕτω που Διὶ μέλλει ὑπερμενέϊ φίλον εἶναι·

φρίδεα μὲν γὰρ ὅτε πρόφρων Δαναοῖσιν ἄμυνε, 71
 φοῖδα δὲ νῦν ὅτε τοὺς μὲν ὁμῶς μακάρεσσι θεοῖσι
 κυδάνει, ἡμέτερον δὲ μένος καὶ χεῖρας ἔδησεν.

ἀλλ' ἄγεθ', ὥς ἂν ἐγὼ φείπω, πειθώμεθα πάντες.
 νῆες ὅσαι πρῶται φεφερύαται ἄγχι θαλάσσης, 75

ἔλκωμεν, πάσας δὲ φερύσσομεν εἰς ἄλα δῖαν,
 ὕψι δ' ἐπ' εὐνάων ὀρμίσσομεν, εἰς ὃ κεν ἔλθῃ
 νύξ ἀβρότη, αἴ κεν τῇ ἀπόσχωνται πολέμοιο
 Τρῶες· ἔπειτα δέ κεν φερυσαίμεθα νῆας ἀπάσας.
 οὐ γάρ τις νέμεσις φυγέεν κακόν, οὐδ' ἀνὰ νύκτα. 80
 βέλτερον ὃς φεύγων προφύγῃ κακὸν ἢ ἐ' φαλώῃ.”

τὸν δ' ἄρ' ὑπόδρα φιδὼν προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·

νωνύμνους ἀπολέσθαι ἀπ' Ἀργεος ἐνθάδ' Ἀχαιοὺς. 70

“Ἀτρεΐδῃ, ποῖόν σε φέπος φύγεν ἕρκος ὀδόντων.
 οὐλόμεν’, αἴθ’ ὥφελλες ἀφεικελίου στρατοῦ ἄλλου
 σημαίνειν, μηδ’ ἄμμι φανασσέμεν, οἷσιν ἄρα Ζεὺς 85
 ἐκ νεότητος ἔδωκε καὶ ἐς γῆρας τολυπεύειν
 ἀργαλέους πολέμους, ὅφρα φθιόμεσθα ἑκάστος.
 οὕτω δὴ μέμονας Τρώων πόλιν εὐρυάγυιαν
 καλλείψειν, ἧς εἵνεκ’ ὀϊζύομεν κακὰ πολλὰ;
 σίγαε, μή τίς τ’ ἄλλος Ἀχαιῶν τοῦτον ἀκούσῃ 90
 μῦθον, ὃν οὐ κεν ἀνὴρ γε διὰ στόμα πάμπαν ἄγοιτο,
 ὅς τις ἐπίσταιτο ἑῷσι φρεσὶν ἄρτια βάζειν
 σκηπτοόχος τ’ εἴη, καί ῥοι πειθοίατο λαοὶ
 τοσσοῖδ’, ὅσσοισιν σὺ μετ’ Ἀργεῖοισι φανάσσεις·
 νῦν δέ σε ὠνοσάμην πάγχυ φρένας, οἷον ἔφειπες· 95
 ὃς κέλεαι πολέμοιο συνεσταότος καὶ αὐτῆς
 νῆας εὖσσέλμους ἅλαδ’ ἐλκέμεν, ὅφρ’ ἔτι μᾶλλον
 Τρωσὶ μὲν εὐκτὰ γένηται ἐπικρατέουσὶ περ ἔμπης,
 ἡμῖν δ’ αἰπὺς ὄλεθρος ἐπιρρέπη. οὐ γὰρ Ἀχαιοὶ
 σχήσουσιν πόλεμον νηῶν ἅλαδ’ ἐλκομενάων, 100
 ἀλλ’ ἀποπαπτανέουσιν, ἐρωήσουσι δὲ χάρμης.
 ἔνθα κε σὴ βουλὴ δηλήσεται, ὄρχαμε λαῶν.”

τὸν δ’ ἡμείβετ’ ἔπειτα φάναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων·
 “ὦ Ὀδυσσεῦ, μάλα πῶς με καθίκεο θυμὸν ἐνιπῇ
 ἀργαλέῃ· ἀτὰρ οὐ μὲν ἐγὼν ἀφέκοντας ἄνωγα 105
 νῆας εὖσσέλμους ἅλαδ’ ἐλκέμεν νῆας Ἀχαιῶν.
 νῦν δ’ εἴη ὃς τῆσδέ γ’ ἀμείνονα μῆτιν ἐνίσποι,
 ἢ νέος ἢ παλαιός· ἐμοὶ δέ κεν ἀσμένῳ εἴη.”

τοῖσι δὲ καὶ μετέφειπε βοὴν ἀγαθὸς Διομήδης·
 “ἐγγὺς ἀνὴρ—οὐ δφρηθὰ ματεύσομεν—αἴ κ’ ἐθέλητε 110
 πείθεσθαι, καὶ μή τι κότῳ ἀγάσησθε ἑκάστος,
 οὐνεκα δὴ γενεῇφι νεώτατός εἰμι μεθ’ ὑμῖν·
 πατρὸς δ’ ἐξ ἀγαθοῦ καὶ ἐγὼ γένος εὖχομαι εἶναι,
 Τυδέος, ὃν Θήβησι χυτὴ κατὰ γαῖα κάλυψε.

Πορθεῖ γὰρ τρεῖς παῖδες ἀμύμονες ἐξεγένοντο, 115
 φοῖκεον δ' ἐν Πλευρῶνι καὶ αἰπεινῇ Καλυδῶνι,
 Ἄγριος ἦδ' Ἰμέλας, τρίτατος δ' ἕεν ἱππότα Φοινεύς,
 πατρὸς ἐμοῖο πατὴρ· ἀρετῇ δ' ἕεν ἔξοχος αὐτῶν.
 ἀλλ' ὁ μὲν αὐτόθι μέινει, πατὴρ δ' ἐμὸς Ἀργεῖ νάσθη
 πλαγχθείς· ὥς γάρ που Ζεὺς ἤθελε καὶ θεοὶ ἄλλοι. 120
 Ἀδρήστοιο δ' ἔγημε θυγατρῶν, ναῖε δὲ δῶμα
 ἀφνειὸν βιότοιο, ἴαλις δέ ἴροι ἦσαν ἄρουραι
 πυροφόροι, πολλοὶ δὲ φυτῶν ἔσαν ὄρχατοι ἀμφίς,
 πολλὰ δέ ἴροι πρόβατ' ἔσκε· κέκαστο δὲ πάντας Ἀχαιοὺς
 ἐγχεῖν· τὰ δὲ μέλλετ' ἀκουέμεν, εἰ ἐτεόν περ. 125
 τῷ οὐκ ἂν με γένος γε κακὸν καὶ ἀνάλκιδα φάντες
 μῦθον ἀτιμήσαιτε πεφασμένον, ὅν κ' ἐὺ φείπω.
 δεῦτ' ἴομεν πόλεμόνδε, καὶ οὐτάμενοί περ, ἀνάγκη·
 ἔνθα δ' ἔπειτ' αὐτοὶ μὲν ἐχώμεθα δηιοτήτος
 ἐκ βελέων, μή πού τις ἐφ' ἑλκεῖ ἑλκος ἄρηται, 130
 ἄλλους δ' ὀτρύνοντες ἐνήσομεν, οἳ τὸ πάρος περ
 θυμῷ φῆρα φέροντες ἀφεςτᾶσ' οὐδὲ μάχονται."

ὥς ἔφαθ', οἳ δ' ἄρα τοῦ μάλα μὲν κλύουν ἦδ' ἐπίθοντο·
 βὰν δ' ἴμεν, ἦρχε δ' ἄρα σφι φάναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων.

οὐδ' ἀλαδὸς σκοπιὴν εἶχε κλυτὸς ἐννοσίγαιος, 135
 ἀλλὰ μετ' αὐτοὺς ἦλθε παλαιῷ φωτὶ φεφοικῶς,
 δεξιτερὴν δ' ἔλε χεῖρ' Ἀγαμέμνονος Ἀτρεΐδαο,
 καί μιν φωνήσας φέπεα πτερόεντα προσηύδα·

"Ἀτρεΐδη, νῦν δὴ που Ἀχιλλῆος ὀλοὸν κῆρ
 γηθείει ἐν στήθεσσι, φόνον καὶ φύζαν Ἀχαιῶν 140
 δερκομένῳ, ἐπεὶ οὐ ἴροι ἐνὶ φρένες οὐδ' ἠβαιαί.
 ἀλλ' ὁ μὲν ὥς ἀπόλοιτο, θεὸς δέ ἴφ' ἐσιφλώσειε·
 σοὶ δ' οὐ πῶ μάλα πάγχυ θεοὶ μάκαρες κοτέουσιν,
 ἀλλ' ἔτι που Τρώων ἡγήτορες ἦδ' ἐμέδοντες
 εὐρὺ κονίσουσιν πεδίου, σὺ δ' ἐπόψαι αὐτὸς 145
 φεύγοντας προτὶ φάστυ νεῶν ἄπο καὶ κλισιάων."

ὥς φειπὼν μέγ' αὔσεν, ἐπεσσύμενος πεδίοιο.
 ὅσσον τ' ἐννεάχιλοι ἐπείαχον ἢ δεκάχιλοι
 ἄνδρες ἐν πολέμῳ, ἔριδα ξυνάγοντες Ἴαρος,
 τόσσην ἐκ στήθεσφι φόπα κρεῖων ἐνοσίχθων
 ἦκεν· Ἀχαιοῖσιν δὲ μέγα σθένος ἔμβαλ' ἐκάστω
 καρδίῃ, ἄλληκτον πολεμιζέμεν ἠδὲ μάχεσθαι. 150

Ἦρη δ' εἰσέφιδε χρυσόθρονος ὀφθαλμοῖσι
 σταῖς ἐξ Οὐλύμποιο ἀπὸ ρίου· αὐτίκα δ' ἔγνω
 τὸν μὲν ποιπνύοντα μάχην ἄνα κυδιάνειραν,
 αὐτοκασίγνητον καὶ δαέρα, χαῖρε δὲ θυμῷ. 155

Ζῆνα δ' ἐπ' ἀκροτάτης κορυφῆς πολυπίδακος Ἰδης
 ἤμενον εἰσέφιδε, στυγερός δέ ῥοι ἔπλετο θυμῷ.
 μερμήριξε δ' ἔπειτα βοῶπις πότνια Ἦρη
 ὅππως ἐξαπάφοιτο Διὸς νόον αἰγιόχοιο. 160

ἦδε δέ ῥοι κατὰ θυμὸν ἀρίστη φαίνετο βουλή,
 ἐλθεῖν εἰς Ἰδην ἐὺ ἐντύνασαν ἔφ' αὐτήν,
 εἴ πως ἰμείραιτο παραδραθέεν φιλότῃτι
 ῥῆ χροῖῃ, τῷ δ' ὕπνον ἀπήμονά τε λιάρὸν τε
 χεύειε βλεφάροισιν ἰδὲ φρεσὶ πευκαλίμησι. 165

βῆ δ' ἴμεν ἐς θάλαμον, τὸν ῥοι φίλος υἱὸς ἔτευξεν,
 Ἦφαιστος, πυκινὰς δὲ θύρας σταθμοῖσιν ἐπῆρσε
 κληῖδι κρυπτῇ, τὴν δ' οὐ θεὸς ἄλλος ἀνοιγεν.
 ἐνθ' ἢ γ' εἰσελθοῦσα θύρας ἐπέθηκε φαεινάς. 170

ἀμβροσίῃ μὲν πρῶτον ἀπὸ χροὸς ἰμερόεντος
 λύματα πάντα κάθηρεν, ἀλείψατο δὲ λίπ' ἐλαίῳ
 ἀμβροσίῳ ῥεδανῶ, τό ῥά ῥοι τεθυωμένον ἦεν·
 τοῦ καὶ κινυμένοιο Διὸς κατὰ χαλκοβατὲς δῶ
 ἔμπης ἐς γαῖάν τε καὶ οὐρανὸν ἵκετ' αὐτμή.
 τῷ ῥ' ἢ γε χροά καλὸν ἀλειψαμένη ἰδὲ χαίτας
 πέξαμένη χερσὶ πλοκάμους ἔπλεξε φαεινοὺς
 καλοὺς ἀμβροσίους ἐκ κράατος ἀθανάτοιο. 175

148 ἐπίαχον

152 πολεμίζειν

162 ἔ αὐτήν etc.

163 παραδραθέειν

165 χεύει ἐπὶ

ἀμφὶ δ' ἄρ' ἀμβρόσιον ῥεανὸν ῥέσαθ', ὅν ῥοι Ἀθήνη
 ἔξυσ' ἀσκήσασα, τίθει δ' ἐνὶ δαίδαλα πολλά.
 χρυσεῖης δ' ἐνετῆσι κατὰ στήθος περονᾶτο. 180
 ζώσατο δὲ ζώνην ἑκατὸν θυσάνοισ' ἀραρυῖαν,
 ἐν δ' ἄρα ἔρμαθ' ἔηκεν εὐτρήτοισι λοβοῖσι
 τρίγληνα μορόεντα· χάρις δ' ἀπελάμπετο πολλή.
 κρηδέμνω δ' ἐφύπερθε καλύψατο δῖα θεάων
 καλῶ νηγατέω· λευκὸν δ' ἔεν ἡέλιος ὥς. 185
 ποσσὶ δ' ὑπὸ λιπαροῖσιν ἐδήσατο καλὰ πέδιλα.
 αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ πάντα περὶ χροῖ θήκατο κόσμον,
 βῆ ῥ' ἴμεν ἐκ θαλάμοιο, καλεσσαμένη δ' Ἀφροδίτην
 τῶν ἄλλων ἀπάνευθε θεῶν πρὸς μῦθον ἔφειπεν·

“ἦ ῥά νύ μοί τι πίθοιο, φίλον τέκος, ὅττι κε φείπω, 190
 ἢ κεν ἀρνήσαιο, κοτεσσαμένη τό γε θυμῶ,
 οὔνεκ' ἐγὼ Δαναοῖσι, σὺ δὲ Τρώεσσιν ἀρήγεις;”

τὴν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα Διὸς θυγάτηρ Ἀφροδίτη·
 “Ἥρη, πρέσβα θεά, θύγατερ μέγαλοιο Κρόνοιο,
 αὖδα' ὅ τι φρονέεις· τελέσαι δέ με θυμὸς ἄνωγεν, 195
 εἰ δύναμαι τελέσαι γε καὶ εἰ τετελεσμένον ἐστί.”

τὴν δὲ δολοφρονέουσα προσηύδαε πότνια Ἥρη·
 “δὸς νῦν μοι φιλότητα καὶ ἴμερον, ᾧ τε σὺ πάντας
 δάμνασαι ἀθανάτους ἠδὲ θνητοὺς ἀνθρώπους·
 εἴμι γὰρ ὀψομένη πολυφόρβοο πείρατα γαίης, 200
 Ὠκεανόν τε θεῶν γένεσιν καὶ μητέρα Τηθύν,
 οἳ μ' ἐν σφοῖσι δόμοισιν ἐὺ τρέφον ἠδ' ἀτίταλλον,
 δεξάμενοι Ῥεΐης, ὅτε τε Κρόνον εὐρύφοπα Ζεὺς
 γαίης νέρθε καθεῖσε καὶ ἀτρυγέτοιο θαλάσσης.
 τοὺς εἴμ' ὀψομένη, καί σφ' ἄκριτα νείκεα λύσω· 205
 ἤδη γὰρ δμηρὸν χρόνον ἀλλήλων ἀπέχονται
 εὐνῆς καὶ φιλόπητος, ἐπεὶ χόλος ἔμπεσε θυμῶ.
 εἰ κείνῳ γε φέπεσσι παραιπεπιθοῦσα φίλον κῆρ

185 ἦν

195 αὖδα

197 προσηύδα

198 δὸς νῦν

199 δαμνᾶ etc.

200 πολυφόρβου

208 γ' ἐπέεσσι

εἰς εὐνὴν ἀνέσαιμι ὁμωθῆναι φιλότῃτι,
αἰεὶ κέ σφι φίλῃ τε καὶ αἰδοίῃ καλεοίμην.” 210

τὴν δ’ αὖτε προσέφειπε φιλομμειδῆς Ἀφροδίτη·
“οὐκ ἔστ’ οὐδὲ φέροικε τεὸν φέπος ἀρνήσασθαι·
Ζηνὸς γὰρ τοῦ ἀρίστου ἐν ἀγκοίνῃσιν ἰαύεις.”

ἧ, καὶ ἀπὸ στήθεσφιν ἐλύσατο κεστὸν ἱμάντα
ποικίλον, ἔνθα τέ ῥοι θελκτήρια πάντα τέτυκτο· 215
ἐνθ’ ἐνὶ μὲν φιλότῃς, ἐν δ’ ἴμερος, ἐν δ’ ὀαριστὺς
πάρφασις, ἥ τ’ ἐκλεψε νόον πύκα περ φρονεόντων.
τόν ῥά ῥοι ἔμβαλε χερσί, φέπος τ’ ἔφατ’ ἐκ τ’ ὀνόμαζε·

“τῇ νυν, τοῦτον ἱμάντα τεῶ ἐγκάτθεο κόλπῳ
ποικίλον, ᾧ ἐνὶ πάντα τετεύχεται· οὐδέ σέ φημι 220
ἀπρηκτόν γε νέεσθαι, ὅ τι φρεσὶ σῇσι μενοινᾷς.”

ὥς φάτο, μείδῃσεν δὲ βοῶπις πότνια Ἥρη,
μειδήσασα δ’ ἔπειτα ἔφῳ ἐγκάτθετο κόλπῳ.

ἧ μὲν ἔβη πρὸς δῶμα Διὸς θυγάτηρ Ἀφροδίτη,
Ἥρη δ’ αἴξασα λίπεν ῥίον Οὐλύμποιο, 225
Πιερίην δ’ ἐπιβᾶσα καὶ Ἥμαθίνην ἐρατεινὴν
σεύατ’ ἐφ’ ἵπποπόλων Θρηκῶν ὄρεα νιφόεντα,
ἀκροτάτας κορυφάς· οὐδὲ χθόνα μάρπτε ποδοῖν·
ἐξ Ἀθόω δ’ ἐπὶ πόντον ἐβήσετο κυμαίνοντα,
Λῆμνον δ’ εἰσαφίκανε, πόλιν θεϊοιο Θόαντος. 230

ἐνθ’ Ὕπνῳ ξύμβλητο, κασιγνήτῳ Θανάτοιο,
ἐν τ’ ἄρα ῥοι φῦ χερσί, φέπος τ’ ἔφατ’ ἐκ τ’ ὀνόμαζεν·

“Ὕπνε, φάναξ πάντων τε θεῶν πάντων τ’ ἀνθρώπων,
ἡμὲν δὴ ποτ’ ἐμὸν φέπος ἐκλυες ἡδ’ ἔτι καὶ νῦν
πείθε’· ἐγὼ δέ κέ τοι φιδέω χάριν ἡματα πάντα. 235
κοίμησόν μοι Ζηνὸς ὑπ’ ὀφρύσιν ὅσσε φαεινῷ,
αὐτίκ’ ἐπεὶ κεν ἐγὼ παραλέξομαι ἐν φιλότῃτι.
δῶρα δέ τοι δώσω καλὸν θρόνον, ἄφθιτον αἰεὶ,
χρύσειον· Ἥφαιστος δέ κ’ ἐμὸς πάϊς ἀμφιγυήεις
τεύξει ἀσκήσας, ὑπὸ δὲ θρῆνυν ποσὶν ἥσει, 240

τῷ κεν ἐπισχοίης λιπαροὺς πόδας εἰλαπινάζων.”

τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσεφώνεε ῥήδυμος Ὕπνος·

“Ἥρη, πρέσβα θεά, θύγατερ μέγαλοιο Κρόνοιο,

ἄλλον μὲν κεν ἐγὼ γε θεῶν αἰειγενετᾶων

ῥεῖα κατευνήσαιμι, καὶ ἂν ποταμοῖο ῥέεθρα

245

Ὀκεανοῦ, ὅς περ γένεσις πάντεσσι τέτυκται·

Ζηνὸς δ' οὐκ ἂν ἐγὼ γε Κρονίουος ἄσσον ἰκοίμην,

οὐδὲ κατευνήσαιμ', ὅτε μὴ αὐτός γε κελεύοι.

ἤδη γάρ με καὶ †ἄλλο τεὴ ἐπίνυσσεν ἐφετμή,†

ἥματι τῷ, ὅτε κείνος ὑπέρθυμος Διὸς υἱὸς

250

ἔπλεε Φιλιόθεν, Τρώων πόλιν ἐξαλαπάξας.

ἦ τοι ἐγὼ μὲν ἔλεξα Διὸς νόον αἰγιόχοιο

ῥήδυμος ἀμφιχυθείς· σὺ δέ ῥοι κακὰ μήσαο θυμῷ,

ὄρσας ἄργαλέων ἀνέμων ἐπὶ πόντον ἀήτας,

καί μιν ἔπειτα Κόωνδ' ἐὺ ναιομένην ἀπένεικας,

255

νόσφι φίλων πάντων. ὁ δ' ἐπεγρόμενος χαλέπαινε,

ῥιπτάζων κατὰ δῶμα θεοῦς, ἐμὲ δ' ἔξοχα πάντων

ζήτεε· καί κέ μ' ἄφιστον ἀπ' αἰθέρος ἔμβαλε πόντῳ,

εἰ μὴ Νύξ δμῆτειρα θεῶν ἐσάωσε καὶ ἀνδρῶν·

τὴν ἰκόμην φεύγων, ὁ δ' ἐπαύσατο χωόμενός περ.

260

ἄζετο γὰρ μὴ Νυκτὶ βοῇ ἀποθύμια φέρδοι.

νῦν αὖ τοῦτό μ' ἄνωγας ἀμήχανον ἄλλο τελέσσαι.”

τὸν δ' αὖτε προσέφειπε βοῶπις πότνια Ἥρη·

“Ὕπνε, τίη δὲ σὺ ταῦτα μετὰ φρεσὶ σῆσι μενοινᾷς;

ἦ φῆς ὥς Τρώεσσιν ἀρηξέμεν εὐρύφοπα Ζῆν

265

ὥς Ἡρακλέεος περιχώσατο, παιδὸς ἐφοῖο;

ἀλλ' ἴθ', ἐγὼ δέ κέ τοι Χαρίτων μίαν ὀπλοτεράων

δώσω ὀπυιέμεναι καὶ σὴν κεκλήσθαι ἄκοιτιν.”

ὥς φάτο, χήρατο δ' Ὕπνος, ἀμειβόμενος δὲ προσηύδα·

“ἄγρεέ νῦν μοι ὅμοσσον ἀάατον Στυγὸς ὕδωρ·

271

Πασιθέην, ἥς αἰὲν ἐέλδεαι ἥματα πάντα

269

242, 253 νήδυμος

258 ζήτει

266 Ἡρακλῆος

271 ἄγρει νῦν

χειρὶ δὲ τῇ ἐτέρῃ μὲν ἔλε χθόνα πουλυβότειραν,
 τῇ δ' ἐτέρῃ ἄλα μαρμαρέην, ἵνα νῶιν ἅπαντες
 μάρτυροι ὧσ' οἱ ἔνερθε θεοὶ Κρόνον ἀμφὶς ἑόντες,
 ἥ μὲν ἐμοὶ δώσειν Χαρίτων μίαν ὀπλοτεράων, 275
 Πασιθέην, ἥς τ' αὐτὸς ἐφέλδομαι ἥματα πάντα."

ὥς ἔφατ', οὐδ' ἀπίθησε θεὰ λευκώλενος Ἥρη,
 ὦμνυε δ' ὡς ἐκέλευε, θεοὺς δ' ὀνόμηνεν ἅπαντας
 τοὺς ὑποταρταρίους, οἳ Τιτῆνες καλέονται.
 αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ' ὅμοσέν τε τελεύτησέν τε τὸν ὄρκον, 280
 τὼ βήτην Λήμνου τε καὶ Ἴμβροο φάστνυ λιπόντε,
 ἡέρα ἑσσημένω, ῥίμφα πρήσσοντε κέλευθον.

Ἰδην δ' ἱκέσθην πολυπίδακα, μητέρα θηρῶν,
 Λεκτόν, ὅθι πρῶτον λιπέτην ἄλα· τὼ δ' ἐπὶ χέρσου
 βήτην, ἀκροτάτῃ δὲ ποδῶν ὑπο σείετο ὕλη. 285

ἔνθ' ὕπνος μὲν ἔμεινε πάρος Διὸς ὅσσε φιδέσθαι,
 εἰς ἐλάτην ἀναβὰς περιμήκετον, ἥ τότε ἐν Ἰδῇ
 μακροτάτῃ πεφυυῖα δι' ἡέρος αἰθέρ' ἵκανε·
 ἔνθ' ἦστ' ὅζοισιν πεπυκασμένος εἰλατίνοισιν,
 ὄρνιθι λιγυρῇ ἐναλίγκιος, ἥν τ' ἐν ὄρεσσι 290
 χαλκίδα κικλήσκουσι θεοί, ἄνδρες δὲ κύμινδιν.

Ἥρη δὲ κραιπνῶς προσεβήσετο Γάργαρον ἄκρον
 Ἰδῆς ὑψηλῆς· φίδε δὲ νεφεληγερέτα Ζεὺς.
 ὥς δὲ φίδ', ὥς μιν ἔρος πυκινὰς φρένας ἀμφεκάλυψεν,
 οἶον ὅτε πρῶτόν περ ἐμισγέσθην φιλότῃτι, 295
 εἰς εὐνὴν φοιτῶντε, φίλους λήθοντε τοκῆας.

στῇ δ' αὐτῆς προπάροιθε, φέπος τ' ἔφατ' ἐκ τ' ὀνόμαζεν·

"Ἥρη, πῇ μεμαυῖα κατ' Οὐλύμπου τόδ' ἱκάνεις;
 ἵπποι δ' οὐ παρέασι καὶ ἄρματα, τῶν κ' ἐπιβαίης."

τὸν δὲ δολοφρονέουσα προσηύδαε πότνια Ἥρη· 300

"ἔρχομαι ὀψομένη πολυφόρβου πείρατα γαίης,
 Ὠκεανόν τε θεῶν γένεσιν καὶ μητέρα Τηθύν,

281 Ἴμβρου

294 δ' ἶδεν

300 προσηύδα

301 πολυφόρβου

οἳ μ' ἐν σφοῖσι δόμοισιν ἐὺ τρέφον ἢ δ' ἀτίταλλον·
τοὺς εἴμ' ὀψομένη, καί σφ' ἄκριτα νείκεα λύσω.

ἤδη γὰρ δμηρὸν χρόνον ἀλλήλων ἀπέχονται
εὐνήs καὶ φιλότητος, ἐπεὶ χόλος ἔμπεσε θυμῷ. 305

ἵπποι δ' ἐν πρυμνωρείῃ πολυπίδακος Ἰδης
ἑστᾶσ', οἳ μ' οἴσουσιν ἐπὶ τραφερήν τε καὶ ὑγρήν.
νῦν δὲ σέ' εἵνεκα δεῦρο κατ' Οὐλύμπου τόδ' ἰκάνω,
μή πῶς μοι μετέπειτα χολώσεται, αἶ κε σιωπῇ 310
οἴχωμαι πρὸς δῶμα βαθυρρόου Ὀκεανοῖο."

τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη νεφεληγερέτα Ζεὺς·

"Ἥρη, κεῖσε μὲν ἔστι καὶ ὕστερον ὀρμηθῆναι,
νῶι δ' ἄγ' ἐν φιλότητι τραπήομεν εὐνηθέντε.
οὐ γάρ πώ ποτέ μ' ὦδε θεᾶs ἔρος οὐδὲ γυναικὸς 315
θυμὸν ἐνὶ στήθεσσι περιπροχυθεὶς ἐδάμασσεν,
οὐδ' ὁπότε ἠρασάμην Ἰξιονίης ἀλόχοιο,

ἢ τέκε Πειρίθοον θεόφιν μήστωρ' ἀτάλαντον·
οὐδ' ὅτε περ Δανάης καλλισφύρου Ἀκρισιώνης,
ἢ τέκε Περσῆα, πάντων ἀριδείκετον ἀνδρῶν. 320

οὐδ' ὅτε Φοίνικος κούρης τηλεκλεῖτοιο,
ἢ τέκε μοι Μίνων τε καὶ ἀντίθεον Ῥαδάμανθυν·
οὐδ' ὅτε περ Σεμέλης οὐδ' Ἀλκμήνης ἐνὶ Θήβῃ,
ἢ ῥ' Ἡρακλέα κρατερόφρονα γείνατο παῖδα·
ἢ δὲ Διώνυσον Σεμέλῃ τέκε, χάρμα βροτοῖσιν. 325

οὐδ' ὅτε Δήμητρος καλλιπλοκάμοιο φανάσσης,
οὐδ' ὁπότε Λητοῦs ἐρικυδέος, οὐδὲ σέ' αὐτῆs,
ὥς σέο νῦν ἔραμαι καί με γλυκὺς ἴμερος αἰρεῖ."

τὸν δὲ δολοφρονέουσα προσηύδαε πότνια Ἥρη·

"αἰνότατε Κρονίδη, ποῖον τὸν μῦθον ἔφειπες; 330

εἰ νῦν ἐν φιλότητι λιλαίεαι εὐνηθῆναι

Ἰδης ἐν κορυφῇσι, τὰ δὲ προπέφανται ἅπαντα,
πῶς κ' ἔοι, εἴ τις νῶι θεῶν αἰειγενετάων

309 σεῦ

314 τραπέομεν

324 Ἡρακλῆα

327 σεῦ

329 προσηύδα

εὕδοντ' ἀθρήσειε, θεοῖσι δὲ πᾶσι μετελθὼν
 πεφράδοι; οὐκ ἂν ἐγὼ γε τεὸν πρὸς δῶμα νεοίμην 335
 ἐξ εὐνῆς ἀνστᾶσα, νεμεσσητὸν δέ κεν εἴη.

ἀλλ' εἰ δὴ ῥ' ἐθέλεις καί τοι φίλον ἔπλετο θυμῷ,
 ἔστιν τοι θάλαμος, τόν τοι φίλος υἱὸς ἔτευξεν
 "Ἡφαιστος, πυκινὰς δὲ θύρας σταθμοῖσιν ἐπῆρσεν·
 ἔνθ' ἴομεν κείμεντες, ἐπεὶ νῦν τοι ἔφαδεν εὐνή." 340

τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη νεφεληγερέτα Ζεὺς·
 "Ἥρη, μήτε θεῶν τό γε δέδριθι μήτε τιν' ἀνδρῶν
 ὄψεσθαι· τοῖόν τοι ἐγὼ νέφος ἀμφικαλύψω
 χρύσειον· οὐδ' ἂν νῶϊ διαδράκοι Ἡελίος περ,
 οὐ τε καὶ ὀξύτατον πέλεται φάος εἰσοράεσθαι." 345

ἦ ῥα, καὶ ἀγκὰς ἔμαρπτε Κρόνου παῖς ἔφη παράκοιτιν·
 τοῖσι δ' ὑπὸ χθῶν δῖα φύεν νεοθηλέα ποίην,
 λωτὸν ἐφερσήμεντα ἰδὲ κρόκον ἠδ' ὑάκινθον
 πυκνὸν καὶ μαλακόν, ὃς ἀπὸ χθονὸς ὑψόσ' ἔφεργε.
 τῷ ἔνι λεξάσθην, ἐπὶ δὲ νεφέλῃν ἔφessαντο 350
 καλὴν χρυσεῖην· στιλπναὶ δ' ἀπέπιπτον ἔφεσαι.

ὥς ὁ μὲν ἀτρέμας εὔδε πατὴρ ἀνὰ Γαργάρῳ ἄκρῳ
 ὕπνῳ καὶ φιλότῃτι δαμείς, ἔχε δ' ἀγκὰς ἄκοιτιν·
 βῆ δὲ θέειν ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν ἔφηδυμος Ὕπνος
 ἀγγελίην φερέων γαιηόχῳ ἐννοσιγαίῳ. 355
 ἀγχοῦ δ' ἰστάμενος ῥέπεα πτερόεντα προσηύδα·

"πρόφρων νῦν Δαναοῖσι, Ποσειδάων, ἐπάμυνε,
 καί σφιν κῦδος ὅπαζε μίνυνθά περ, ὅφρ' ἔτι εὔδει
 Ζεὺς, ἐπεὶ αὐτῷ ἐγὼ μαλακὸν περὶ κῶμα κάλυψα·
 "Ἥρη δ' ἐν φιλότῃτι παρήπαφεν εὐνηθῆναι." 360

ὥς φειπὼν ὁ μὲν ὥχετ' ἐπὶ κλυτὰ φύλ' ἀνθρώπων,
 τὸν δ' ἔτι μᾶλλον ἀνῆκεν ἀμυνέμεναι Δαναοῖσιν.
 αὐτίκα δ' ἐν πρώτοισι μέγα προθορῶν ἐκέλευσεν·

"Ἀργεῖοι, καὶ δ' αὖτε μεθίεμεν Ἑκτορι νίκην

340 εὔαδεν

342 δείδιθι

345 εἰσοράασθαι

348 θ' ἐρσήμεντα etc.

354 νήδυμος

Πριαμίδη, ἵνα νῆας ἔλῃ καὶ κῦδος ἄρηται; 365

ἀλλ' ὁ μὲν οὕτω φησὶ καὶ εὐχεται, οὐνεκ' Ἀχιλλεὺς
νηυσὶν ἐπὶ γλαφυρῇσι μένει κεχολωμένος ἦτορ·
κείνου δ' οὐ τι λήην ποθὴ ἔσσεται, εἴ κεν οἱ ἄλλοι
ἡμεῖς ὀτρυνώμεθ' ἀμυνέμεν ἀλλήλοισιν.

ἀλλ' ἄγεθ', ὥς ἂν ἐγὼ φείπω, πειθώμεθα πάντες. 370

ἀσπίδες ὅσαι ἄρισται ἐνὶ στρατῷ ἡδὲ μέγισται,
ῥεσσάμενοι, κεφαλὰς δὲ παναίθησιν κορύθεσσι
κρύψαντες, χερσὶν δὲ τὰ μακρότατ' ἔγχε' ἐλόντες,
ἴομεν· αὐτὰρ ἐγὼν ἡγήσομαι, οὐδ' ἔτι φημὶ

Ἑκτορα Πριαμίδην μενέειν μάλα περ μεμαῶτα. 375

ὃς δέ κ' ἀνὴρ μενέχαρμος, ἔχῃ δ' ὀλίγον σάκος ὦμφ,
χείρονι φωτὶ δότω, ὁ δ' ἐν ἀσπίδι μείζονι δύτω."

ὥς ἔφαθ', οἱ δ' ἄρα τοῦ μάλα μὲν κλύουν ἡδ' ἐπίθοντο·

τοὺς δ' αὐτοὶ βασιλῆες ἐκόσμεον οὐτάμενοί περ,
Τυδείδης Ὀδυσσεύς τε καὶ Ἀτρεΐδης Ἀγαμέμνων· 380

οἰχόμενοι δ' ἐπὶ πάντας ἀρήια τεύχε' ἄμειβον.
ἐσθλὰ μὲν ἐσθλὸς ἔδυνε, χέρηϊ δὲ χείρονα δόσκειν.

αὐτὰρ ἐπεὶ ῥεσσάντο περὶ χροῖ νώροπα χαλκόν,
βάν ῥ' ἴμεν· ἦρχε δ' ἄρα σφι Ποσειδάων ἐνοσίχθων
δφεινὸν ἄορ τανύηκες ἔχων ἐν χειρὶ παχείῃ 385

φείκελον ἀστεροπῇ· τῷ δ' οὐ θέμις ἐστὶ μιγῆναι
ἐν δαὶ λευγαλέῃ, ἀλλὰ δφείος ἰσχάνει ἄνδρας.

Τρώας δ' αὖθ' ἐτέρωθεν ἐκόσμεε φαίδιμος Ἑκτωρ.

δὴ ῥα τότε αἰνοτάτην ἔριδα πτολέμοιο τάνυσσαν
κυανοχαῖτα Ποσειδάων καὶ φαίδιμος Ἑκτωρ, 390

ἡ τοι ὁ μὲν Τρώεσσιν, ὁ δ' Ἀργεῖοισιν ἀρήγων.

ἐκλύσθη δὲ θάλασσα ποτὶ κλισίας τε νέας τε

Ἀργεῖων· οἱ δὲ ξύνισαν μεγάλῳ ἀλαλητῷ.

οὔτε θαλάσσης κῦμα τόσον βοάει ποτὶ χέρσον,

ποντόθεν ὀρνύμενον πνοιῇ βορέα' ἀλεγεινῇ· 395

οὔτε πυρὸς τόσος γε πέλει βρόμος αἰθομένοιο

383 ἐπεὶ ῥ'

394 βοάα

395 βορέω, βορέα

οὔρεος ἐν βήσσησ', ὅτε τ' ὤρετο καιέμεν ὕλην·
 οὔτ' ἄνεμος τόσσον γε περὶ δρυσὶν ὑψικόμοισιν
 ἠπύει, ὅς τε μάλιστα μέγα βρέμεται χαλεπαίνων,
 ὅσση ἄρα Τρώων καὶ Ἀχαιῶν ἔπλετο φωνή 400
 δφεινὸν αὖσάντων, ὅτ' ἐπ' ἀλλήλοισιν ὄρουσαν.

Αἴαντος δὲ πρῶτος ἀκόντισε φαίδιμος Ἴκτωρ
 ἔγχε', ἐπεὶ τέτραπτο πρὸς ἰθύν, οὐδ' ἀφάμαρτε,
 τῇ ῥα δύω τελαμῶνε περὶ στήθεσσι τετάσθην,
 ἦ τοι ὁ μὲν σάκεος, ὁ δὲ φασγάνου ἀργυροήλου· 405
 τῷ ῥοι ῥυσάσθην τέρενα χροῖα. χῶσατο δ' Ἴκτωρ,
 ὅττι ῥα ῥοι βέλος ὠκὺ ἐτώσιον ἔκφυγε χειρός,
 ἀψ δ' ἐτάρων ἐς φέθνος ἐχάζετο κῆρ' ἀλεείνων.
 τὸν μὲν ἔπειτ' ἀπιόντα μέγας Τελαμώνιος Αἴας
 χερμαδίῳ, τὰ ῥα πολλὰ, θοάων ἔχματα νηῶν, 410
 παρ ποσὶ μαρναμένων ἐκυλίνδετο—τῶν ἐν αἰείρας
 στήθος βεβλήκει ὑπὲρ ἄντυγος, ἀγχόθι δειρῆς,
 στρόμβον δ' ὥς ἔσσευε βαλὼν, περὶ δ' ἔδραμε πάντη.
 ὥς δ' ὅθ' ὑπὸ πληγῆς πατρὸς Διὸς ἐξερίπη δρυὺς
 πρόρριζος, δφεινὴ δὲ θεείου γίγνεται ὁδμῇ 415
 ἐξ αὐτῆς· τὸν δ' οὐ περ ἔχει θράσος ὅς κε φίδηται
 ἐγγὺς ἐών, χαλεπὸς δὲ Διὸς μέγαλοιο κεραυνός·
 ὥς ἔπεσ' Ἴκτορος ὦκα χαμαὶ μένος ἐν κονίησι.
 χειρὸς δ' ἐκβαλεν ἔγχος, ἐπ' αὐτῷ δ' ἀσπίς ἐάφθη
 καὶ κόρυς, ἀμφὶ δέ ῥοι βράχε τεύχεα ποικίλα χαλκῷ. 420
 οἱ δὲ μέγα φιδάχοντες ἐπέδραμον νῆες Ἀχαιῶν,
 φελπόμενοι φερύεσθαι, ἀκόντιζον δὲ θαμείας
 αἰχμάς· ἀλλ' οὐ τις ἐδυνήσατο ποιμένα λαῶν
 οὐτάσαι οὐδὲ βαλεῖν· πρὶν γὰρ περίβησαν ἄριστοι,
 Πουλυδάμας τε καὶ Αἰνεΐας καὶ δῖος Ἀγένηωρ 425
 Σαρπηδῶν τ' ἀρχὸς Λυκίων καὶ Γλαῦκος ἀμύμων.
 τῶν δ' ἄλλων οὐ τίς ῥε ἀκήδεσεν, ἀλλὰ πάροιθεν
 ἀσπίδας εὐκύκλους σχέθον αὐτόο· τὸν δ' ἄρ' ἐταῖροι

χερσὶν αἰείραντες φέρον ἐκ πόνου, ὅφρ' ἵκεθ' ἵππους
 ὠκέας, οἳ ἔφοι ὅπισθε μάχης ἠδὲ πτολέμοιο 430
 ἔστασαν ἠνίοχόν τε καὶ ἄρματα ποικίλ' ἔχοντες·
 οἱ τὸν γε προτὶ φάστυ φέρον βαρέα στενάχοντα.
 ἀλλ' ὅτε δὴ πόρον ἵξον εὐρρεέος ποταμοῖο,
 Ξάνθου δινήεντος, ὃν ἀθάνατος τέκετο Ζεὺς,
 ἔνθα μιν ἐξ ἵππων πέλασαν χθονί, καδ δέ ἔφοι ὕδωρ 435
 χεῦαν· ὁ δ' ἐμπνύθη καὶ ἀνέδρακεν ὀφθαλμοῖσιν,
 ἐζόμενος δ' ἐπὶ γούνα κελαινεφές αἶμ' ἀπέμεσσε.
 αὐτὶς δ' ἐξοπίσω πλήτο χθονί, τῷ δέ ἔφοι ὅσσε
 νύξ ἐκάλυψε μέλαινα· βέλος δ' ἔτι θυμὸν ἐδάμνα.

Ἀργεῖοι δ' ὥς οὖν φίδον Ἑκτορα νόσφι κίοντα, 440
 μᾶλλον ἐπὶ Τρώεσσι θόρον, μνήσαντο δὲ χάρμης.
 ἔνθα πολὺν πρῶτιστος Ὀϊλῆος ταχὺς Αἴας
 Σάτνιον οὔτασε δουρὶ μετάλμενος ὀξυόεντι
 Γηνοπίδην, ὃν ἄρα νύμφη τέκε νηὶς ἀμύμων
 Γήνοπι βουκολέοντι παρ' ὄχθας Σατνιόεντος. 445
 τὸν μὲν Ὀϊλιάδης δουρὶ κλυτὸς ἐγγύθεν ἐλθὼν
 οὔτασε καλὰ λαπάρην· ὁ δ' ἀνετράπετ', ἀμφὶ δ' ἄρ' αὐτῷ
 Τρῶες καὶ Δαναοὶ σύναγον κρατερὴν ὕσμίνην.
 τῷ δ' ἐπὶ Πουλυδάμας ἐγχεσπαλος ἦλθεν ἀμύντωρ
 Πανθοίδης, βάλε δὲ Προθοήνορα δεξιὸν ὦμον, 450
 υἱὸν Ἀρηιλύκοιο· δι' ὦμοο δ' ὄβριμον ἔγχος
 ἔσχευε, ὁ δ' ἐν κονίῃσι πεσὼν ἔλε γαῖαν ἀγοστῷ.
 Πουλυδάμας δ' ἐκπαγλὸν ἐπεύξατο μακρὸν αὔσας·

“οὐ μὰν αὐτ' οἶω μεγαθύμοο Πανθοίδαο
 χεῖρὸς ἄπο στιβαρῆς ἄλιον πηδῆσαι ἄκοντα, 455
 ἀλλὰ τις Ἀργεῖων κόμισε χροῖ', καί μιν οἶω
 αὐτῷ σκηπτόμενον κατίμεν δόμον Ἀφιδος εἶσω.”

ὥς ἔφατ', Ἀργεῖοισι δ' ἄχος γένετ' εὐξαμένοιο·
 Αἴαντι δὲ μάλιστα δαΐφροني θυμὸν ὄρινε,

433 εὐρρεῖος

436 ἀμπνύνθη

447 καλλαπάρην

451 ὦμον

454 μεγαθύμου

τῷ Τελαμωνιάδῃ· τοῦ γὰρ πέσεν ἄγχι μάλιστα. 460
 καρπαλίμως δ' ἀπιόντος ἀκόντισε δουρὶ φαεινῷ.
 Πουλυδάμας δ' αὐτὸς μὲν ἀλεύατο κῆρα μέλαιναν
 λικριφὶς αἵξας, κόμισεν δ' Ἀντήνορος υἱὸς
 Ἀρχέλοχος· τῷ γάρ ῥα θεοὶ βούλευσαν ὄλεθρον.
 τὸν ῥ' ἔβαλεν κεφαλῆς τε καὶ αὐχένος ἐν συνεοχμῷ, 465
 νείατον ἀστράγαλον, ἀπὸ δ' ἄμφω κέρσε τένοντε·
 τοῦ δὲ πολὺ προτέρη κεφαλὴ στόμα τε ῥῖνές τε
 οὔδεϊ πλήντ' ἢ περ κνήμαι καὶ γοῦνα πεσόντος.
 Αἴας δ' αὖτ' ἐγέγωνεν ἀμύμονι Πουλυδάμαντι·

“φράζεο, Πουλυδάμα, καί μοι νημερτὲς ἔνισπε, 470
 ἢ ῥ' οὐχ οὗτος ἀνὴρ Προθοήνορος ἀντὶ πεφάσθαι
 ἄξιος; οὐ μὲν μοι κακὸς εἶδεται οὐδὲ κακῶν ἔξ,
 ἀλλὰ κασίγνητος Ἀντήνορος ἵπποδάμοιο
 ἢ πάϊς· αὐτῷ γὰρ γενεὴν ἄγχιστα φοοίκει.”

ἢ ῥ' ἐν γιγνώσκων, Τρῶας δ' ἄχος ἔλλαβε θυμόν. 475
 ἔνθ' Ἀκάμας Πρόμαχον Βοιώτιον οὔτασε δουρὶ
 ἀμφὶ κασιγνήτῳ βεβαῶς· ὁ δ' ὕφελκε ποδοῖν.
 τῷ δ' Ἀκάμας ἔκπαγλον ἐπεύξατο μακρὸν αὔσας·

“Ἀργεῖοι ἰόμωροι, ἀπειλάων ἀκόρητοι,
 οὐ θην οἷοισίν γε πόνος τ' ἔσεται καὶ οἷζυς 480
 ἡμῖν, ἀλλὰ ποθ' ὧδε κατακτενέεσθε καὶ ὑμμες.
 φράζεσθ', ὥς ὑμῖν Πρόμαχος δεδμημένος εὔδει
 ἔγχε' ἐμῷ, ἵνα μή τι κασιγνήτοιο γε ποινὴ
 δφρηρὸν ἄτιτος ἔη. τῷ καί τίς τ' εὔχεται ἀνὴρ
 γνωτὸν ἐνὶ μεγάροισιν ἀρῇ ἄλκτῆρα λιπέσθαι.” 485

ὥς ἔφατ', Ἀργεῖοισι δ' ἄχος γένετ' εὐξαμένοιο·
 Πηνέλεω δὲ μάλιστα δαΐφρονι θυμὸν ὄρινεν·
 ὠρμήθη δ' Ἀκάμαντος· ὁ δ' οὐχ ὑπέμεινεν ἐρωὴν
 Πηνελέω φάνακτος· ὁ δ' οὔτασε Φιλιονῆα,
 υἱὸν Φόρβαντος πολυμήλοο, τὸν ῥα μάλιστα 490

474 ἐφκει

481 κατακτανέεσθε

483 ἔγχει

484 καὶ τέ (vel κέ) τις

485 Ἄρεω, ἄρεως, ἀρῆς

490 πολυμήλου

Ἑρμείας Τρώων ἐφίλει καὶ κτήσιν ὅπασσε·
 τῷ δ' ἄρ' ὑπὸ μήτηρ μούνον τέκε Φιλιονῆα·
 τὸν τόθ' ὑπ' ὀφρύος οὔτα κατ' ὀφθαλμοῖο θέμεθλα,
 ἐκ δ' ὥσε γλήνην· δόρυ δ' ὀφθαλμοῖο διαπρὸ
 καὶ διὰ ρινίου ἦλθεν, ὃ δ' ἔζετο χεῖρε πετάσσας 495
 ἄμφω. Πηνέλεως δὲ φερυσσάμενος ξίφος ὅξυ
 αὐχένα μέσσον ἔλασσε, ἀπήραξεν δὲ χαμᾶζε
 αὐτῇ σὺν πῆληκι κάρη· ἔτι δ' ὄβριμον ἔγχος
 ἦεν ἐν ὀφθαλμῷ· ὃ δὲ φῆ κώδειαν ἀνασχὼν
 πέφραδέ τε Τρώεσσι καὶ εὐχόμενος ρέπος ἡὔδα· 500

“φειπέμεναί μοι, Τρῶες, ἀγαυοῦ Φιλιονῆος
 πατρὶ φίλῳ καὶ μητρὶ γοήμεναι ἐν μεγάροισιν·
 οὐδὲ γὰρ ἢ Προμάχοιο δάμαρ Ἀλεγηνορίδαο
 ἀνδρὶ φίλῳ ἐλθόντι γανύσσεται, ὅππότε κεν δὴ
 ἐκ Τροίης σὺν νηυσὶ νεώμεθα κοῦροι Ἀχαιῶν.” 505

ὥς φάτο, τοὺς δ' ἄρα πάντας ὑπὸ τρόμος ἔλλαβε γυῖα,
 πάπτηνεν δὲ ῥέκαστος, ὅπη φύγοι αἰπὺν ὄλεθρον.

ἔσπετε νῦν μοι, Μοῦσαι Ὀλύμπια δώματ' ἔχουσαι,
 ὅς τις δὴ πρῶτος βροτόεντ' ἀνδράγρι' Ἀχαιῶν
 ἦρετ', ἐπεὶ ῥ' ἐκλινε μάχην κλυτὸς ἐννοσίγαιος. 510
 Αἴας ῥα πρῶτος Τελαμώνιος Ὕρτιον οὔτα
 Γυρτιάδην, Μυσῶν ἡγήτορα καρτεροθύμων·
 Φάλκην δ' Ἀντίλοχος καὶ Μέρμερον ἐξενάριξε·
 Μηριόνης δὲ Μόρυν τε καὶ Ἴπποτίωνα κατέκτα,
 Τεῦκρος δὲ Προθόωνά τ' ἐνήρατο καὶ Περιφήτην· 515
 Ἀτρεΐδης δ' ἄρ' ἔπειθ' Ὑπερήνορα ποιμένα λαῶν
 οὔτασε καλὴ λαπάρην, διὰ δ' ἔντερα χαλκὸς ἄφυσσε
 δηιώσας· ψυχὴ δὲ κατ' οὔταμένην ὠτειλὴν
 ἔσσυτ' ἐπείγομένη, τὸν δὲ σκότος ὅσσε κάλυψε.
 πλείστους δ' Αἴας εἶλεν, Ὀϊλῆος ταχὺς υἱός· 520
 οὐ γάρ ῥοί τις ὁμοῖος ἐπισπένθαι ποσὶν ἦεν
 ἀνδρῶν τρεσσάντων, ὅτε τε Ζεὺς ἐν φόβον ὄρση.

ΙΛΙΑΔΟΣ Ο.

Αὐτὰρ ἐπεὶ διὰ τε σκόλοπας καὶ τάφρον ἔβησαν
φεύγοντες, πολλοὶ δὲ δάμεν Δαναῶν ὑπὸ χερσίν,
οἱ μὲν δὴ παρ' ὄχεσφιν ἐρητύοντο μένοντες,
χλωροὶ ὑπὸ δφέος, πεφοβημένοι· ἔγρετο δὲ Ζεὺς
Ἰδης ἐν κορυφῇσι παρὰ χρυσοθρόνου Ἥρης.

5

στῇ δ' ἄρ' ἀναΐξας, ρίδε δὲ Τρῶας καὶ Ἀχαιοὺς,
τοὺς μὲν ὀρινομένους, τοὺς δὲ κλονέοντας ὀπισθεν
Ἀργεῖους, μετὰ δέ σφι Ποσειδάωνα ράνακτα.

Ἐκτορα δ' ἐν πεδίῳ ρίδε κείμενον, ἀμφὶ δ' ἐταῖροι
ἦαθ'· ὁ δ' ἀργαλέῳ ἔχετ' ἀσθματι κῆρ ἀπινύσσων,
αἰμ' ἐμέων, ἐπεὶ οὐ μιν ἀφαιρότατος βάλλ' Ἀχαιῶν.
τὸν δὲ ριδῶν ἐλέησε πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε,
δφεινὰ δ' ὑπόδρα ριδῶν Ἥρην πρὸς μῦθον ἔφειπεν·

10

“ἦ μάλα δὴ κακότεχνος, ἀμήχανε, σὸς δόλος, Ἥρη,
Ἐκτορα δῖον ἔπαυσε μάχης, ἐφόβησε δὲ λαούς.

15

οὐ μὰν ροῖδ', εἰ αὐτε κακορραφίης ἀλεγεινῆς
πρώτη ἐπαύρηαι καί σε πληγῇσιν ἱμάσσω.
οὐ μέμνη', ὅτε τε κρέμα' ὑψόθεν, ἐκ δὲ ποδοῖν
ἄκμονας ἦκα δύω, περὶ χερσὶ δὲ δεσμὸν ἱηλα
χρύσειον ἄρρηκτον; σὺ δ' ἐν αἰθέρι καὶ νεφέλῃσιν

20

ἐκρέμα· ἡλάστεον δὲ θεοὶ κατὰ μακρὸν Ὀλυμπον,
 λῦσαι δ' οὐκ ἐδύναντο παρασταδόν· ὃν δὲ λάβοιμι,
 ῥίψασκον τεταγὼν ἀπὸ βηλόο, ὅφρ' ἂν ἴκοιτο
 γῆν ὀλιγηπελέων· ἐμέ δ' οὐδ' ὥς θυμὸν ἀνίει
 ἀζηχῆς ὀδύνη Ἡρακλέεος θεΐοιο,

25

τὸν σὺ ξὺν Βορέῃ ἀνέμῳ πεπιθοῦσα θυέλλας
 πέμψας ἐπ' ἀτρύγετον πόντον κακὰ μητιάουσα
 καί μιν ἔπειτα Κόωνδ' ἐν ναιομένην ἀπένεικας.
 τὸν μὲν ἐγὼν ἐνθεν ῥυσάμην καὶ ἀνήγαγον αὐτίς
 Ἄργος ἐς ἵππόβοτον, καὶ πολλὰ περ ἀθλήσαντα.
 τῶν σ' αὐτίς μνήσω, ἵν' ἀπολλήξης ἀπατάων,
 ὅφρα φίδῃ, εἴ τοι χραίσμῃ φιλότης τε καὶ εὐνή,
 ἣν ἐμίγῃς ἐλθοῦσα θεῶν ἀπο καί μ' ἀπάτησας."

30

ὥς φάτο, ῥίγησεν δὲ βοῶπις πότνια Ἥρη,
 καί μιν φωνήσασα φέπεα πτερόεντα προσηύδα·

35

“φίστω νῦν τόδε Γαῖα καὶ Οὐρανὸς εὐρύς ὑπερθε
 καὶ τὸ κατειβόμενον Στυγὸς ὕδωρ, ὅς τε μέγιστος
 ὄρκος δφεινότατός τε πέλει μακάρεσσι θεοῖσι,
 σή θ' ἱερὴ κεφαλὴ καὶ νωίτερον λέχος αὐτῶν
 κουρίδιον, τὸ μὲν οὐκ ἂν ἐγὼ ποτε μὰ ψ ὁμόσαιμι·
 μὴ δὲ ἐμὴν ἰότητα Ποσειδάων ἐνοσίχθων
 πημαίνει Τρῳάς τε καὶ Ἑκτορα, τοῖσι δ' ἀρήγει,
 ἀλλὰ που αὐτὸν θυμὸς ἐποτρύνει καὶ ἀνώγει,
 τειρομένους δ' ἐπὶ νηυσὶ φιδῶν ἐλέησεν Ἀχαιοῦς.
 αὐτὰρ τοι καὶ κείνῳ ἐγὼ παραμυθησαίμην
 τῇ ἴμεν, ἧ κεν δὴ σύ, κελαινεφές, ἡγεμονεύῃς.”

40

45

ὥς φάτο, μείδῃσεν δὲ πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε,
 καί μιν ἀμειβόμενος φέπεα πτερόεντα προσηύδα·

“εἰ μὲν δὴ σύ γ' ἔπειτα, βοῶπι πότνια Ἥρη,
 φῖσον ἐμοὶ φρονέουσα μετ' ἀθανάτοισι καθίζοις,
 τῷ κε Ποσειδάων γε, καὶ εἰ μάλα βούλεται ἄλλη,

50

21 ἐκρέμω

23 ῥίπτασκον—βηλοῦ—ἵκηται

25 Ἡρακλῆος

27 μητιόωσα

32 ἴδῃ etc. ἦν τοι

35 φωνήσας' ἔπεα

αἶψα μεταστρέψειε νόον μετὰ σὸν καὶ ἐμὸν κῆρ.
 ἀλλ' εἰ δὴ ῥ' ἐτέον γε καὶ ἀτρεκέως ἀγορεύεις,
 ἔρχεο νῦν μετὰ φῦλα θεῶν, καὶ δεῦρο κάλεσσον
 Ἴριν τ' ἐλθέμεναι καὶ Ἀπόλλωνα κλυτότοξον, 55
 ὅφρ' ἢ μὲν μετὰ λαὸν Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων
 ἔλθῃ, καὶ φείπησι Ποσειδάωνι φάνακτι
 παυσάμενον πολέμοιο τὰ ῥὰ πρὸς δῶμαθ' ἰκέσθαι,
 Ἐκτορα δ' ὀτρύνῃσι μάχην ἐς Φοῖβος Ἀπόλλων,
 αὐτὶς δ' ἐμπνεύσῃσι μένος, λελάθῃ δ' ὀδυνάων, 60
 αἰ νῦν μιν τείρουσι κατὰ φρένας, αὐτὰρ Ἀχαιοὺς
 αὐτὶς ἀποστρέψῃσιν ἀνάλκιδα φύζαν ἐνόρσας,
 φεύγοντες δ' ἐν νηυσὶ πολυκλήισι πέσωσι
 Πηλεΐδα Ἀχιλλῆος· ὁ δ' ἀνστήσει ῥὸν ἐταῖρον
 Πάτροκλον· τὸν δὲ κτενεῖ ἔγχεϊ φαίδιμος Ἐκτωρ 65
 Φιλίοο προπάροιθε, πολέας ὀλέσαντ' αἰζηοὺς
 τοὺς ἄλλους, μετὰ δ' υἱὸν ἐμὸν Σαρπηδόνα δῖον.
 τοῦ δὲ χολωσάμενος κτενεῖ Ἐκτορα δῖος Ἀχιλλεύς.
 ἐκ τοῦ δ' ἄν τοι ἔπειτα παλίωξιν παρὰ νηῶν
 αἰὲν ἐγὼ τεύχοιμι διαμπερές, εἰς ὃ κ' Ἀχαιοὶ 70
 Γίλιον αἰπὺν ἔλωσιν Ἀθηναίης διὰ βουλάς.
 τὸ πρὶν δ' οὔτ' ἄρ' ἐγὼ παύω χόλον οὔτε τιν' ἄλλον
 ἀθανάτων Δαναοῖσιν ἀμυνέμεν ἐνθάδ' ἐάσω,
 πρὶν γε τὸ Πηλεΐδαο τελευτηθῆναι ἐφέλδωρ,
 ὥς ῥοι ὑπέστην πρῶτον, ἐμῶ δ' ἐπένευσα κάρητι, 75
 ἥματι τῷ, ὅτ' ἐμεῖο θεὰ Θέτις ἤψατο γούνων
 λισσομένη τιμῆσαι Ἀχιλλῆα πτολίπορθον."
 ὥς ἔφατ', οὐδ' ἀπίθησε θεὰ λευκώλενος Ἥρη,
 βῆ δ' ἐξ Ἰδαίων ὀρέων ἐς μακρὸν Ὀλυμπον.
 ὥς δ' ὅτ' ἂν αἴξῃ νόος ἀνέρος, ὅς τ' ἐπὶ πολλὴν 80
 γαῖαν ἐληλουθὼς φρεσὶ πευκαλίμῃσι νοήσῃ
 "ἐνθ' εἶην ἢ ἐνθα," μενοινάησί τε πολλά,
 ὥς κραιπνῶς μεμαυῖα διέπτατο πότνια Ἥρη.

ἵκετο δ' αἰπὺν Ὀλυμπον, ὀμηγερέεσσι δ' ἐπῆλθεν
ἀθανάτοισι θεοῖσι Διὸς δόμῳ· οἱ δὲ φιδόντες 85
πάντες ἀνήϊξαν καὶ δεικανάοντο δέπασσιν.

ἡ δ' ἄλλους μὲν ἔασε, Θέμιστι δὲ καλλιπαρήῳ
δέκτο δέπας· πρώτη γὰρ ἐναντίη ἦλθε θεούσα,
καί μιν φωνήσασα φέπεα πτερόεντα προσηύδα·

“Ἥρη, τίπτε βέβηκας; ἀτυζομένη δὲ φέροικας· 90
ἡ μάλα δὴ σε φόβησε Κρόνου πάϊς, ὅς τοι ἀκοίτης.”

τὴν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα θεὰ λευκώλενος Ἥρη·
“μή με, θεὰ Θέμι, ταῦτα διείρεο· φοῖσθα καὶ αὐτή,
οἷος κείνου θυμὸς ὑπερφίαλος καὶ ἀπηνής.

ἀλλὰ σύ γ' ἄρχε θεοῖσι δόμοισ' ἐνὶ δαιτὸς ἐφίσης· 95
ταῦτα δὲ καὶ μετὰ πᾶσιν ἀκούσσαι ἀθανάτοισιν,
οἷα Ζεὺς κακὰ φέργα πιφαύσκεται· οὐδέ τί φημι
πᾶσιν ὁμῶς θυμὸν κεχαρησέμεν, οὔτε βροτοῖσιν
οὔτε θεοῖς, εἴ πέρ τις ἔτι νῦν δαίνυτ' εὐφρων.”

ἡ μὲν ἄρ' ὥς φειποῦσα καθέζετο πότνια Ἥρη, 100
ᾧχθησαν δ' ἀνὰ δῶμα Διὸς θεοί· ἡ δὲ γέλασσε
χείλεσιν, οὐ δὲ μέτωπον ἐπ' ὀφρύσι κυανέησιν
ἰάνθη· πᾶσιν δὲ νεμεσσηθεῖσα μετηύδα·

“νήπιοι, οἱ Ζηνὶ μενεαίνομεν ἀφρονέοντες.
ἡ ἔτι μιν μέμαμεν καταπαυσέμεν ἄσσον ἰόντες 105
ἡ φέπε' ἡὲ βίῃ· ὁ δ' ἀφήμενος οὐκ ἀλεγίζει
οὐδ' ὀθεται· φησὶν γὰρ ἐν ἀθανάτοισι θεοῖσι
κάρτεϊ τε σθένει τε διακριδὸν εἶναι ἄριστος.

τῷ ἔχεθ', ὅττι κεν ὕμμι κακὸν πέμπησι ῥεκάστω.
ἦδη γὰρ νῦν φέλπομ' Ἀρηί γε πῆμα τετύχθαι· 110
υἱὸς γάρ ῥοι ὄλωλε μάχῃ ἐνὶ, φίλτατος ἀνδρῶν,
Ἀσκάλαφος, τὸν φησι ῥὸν ἔμμεναι ὄβριμος Ἀρης.”

ὥς ἔφατ', αὐτὰρ Ἀρης θαλερῶ πεπλήγετο μηρῷ
χερσὶ καταπρηνέσσ', ὀλοφυρόμενος δὲ προσηύδα·

86 δεικανόωντο

89 φωνήσας' ἔπεα

99 δαίνυται εὐφρων

106 ἔπει

“μὴ νῦν μοι νεμεσήσεται, Ὀλύμπια δώματ’ ἔχοντες, 115
τίσασθαι φόνον υἱὸς ἰόντ’ ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν,
εἴ πέρ μοι καὶ μοῖρα Διὸς πληγέντι κεραυνῷ
κεῖσθαι ὁμοῦ νεκύεσσι μεθ’ αἵματι καὶ κονίῃσιν.”

ὥς φάτο, καὶ ῥ’ ἵππους κέλετο Δφείμόν τε Φόβον τε 120
ζευγνύμεν, αὐτὸς δ’ ἔντε’ ἐδύσετο παμφανάοντα.
ἐνθα κ’ ἔτι μείζων τε καὶ ἀργαλεώτερος ἄλλος
παρ Διὸς ἀθανάτοισι χόλος καὶ μῆνις ἐτύχθη,
εἰ μὴ Ἀθήνη πᾶσι περιδφείσασα θεοῖσιν
ῶρτο δι’ ἐκ προθύρου, λίπε δὲ θρόνον, ἐνθα θάασσε·
τοῦ δ’ ἀπὸ μὲν κεφαλῆς κόρυθ’ εἴλετο καὶ σάκος ὦμων, 125
ἔγχος δ’ ἔστησε στιβαρῆς ἀπὸ χειρὸς ἐλοῦσα
χάλκεον· ἥ δὲ φέπεσσι καθάπτετο θοῦρον Ἄρηα·

“μαινόμενε, φρένας ἤλέ, διέφθορας. ἥ νύ τοι αὐτως 130
οὔατ’ ἀκουέμεν ἐστί, νόος δ’ ἀπόλωλε καὶ αἰδώς.
οὐκ αἶεις ἅ τέ φησι θεὰ λευκώλενος Ἥρη,
ἥ δὴ νῦν παρ Ζηνὸς Ὀλυμπίου εἰλήλουθεν;
ἥ ἐθέλεις αὐτὸς μὲν ἀναπλήσας κακὰ πολλὰ
ἄψ ἵμεν Οὔλυμπόνδε καὶ ἀχνύμενός περ ἀνάγκη,
αὐτὰρ τοῖσ’ ἄλλοισι κακὸν μέγα πᾶσι φυτεῦσαι;
αὐτίκα γὰρ Τρῶας μὲν ὑπερθύμους καὶ Ἀχαιοὺς 135
λείψει, ὁ δ’ ἡμέας εἴσι κυδοιμήσων ἐς Ὀλυμπον,
μάρψει δ’ ἐξείης ὅς τ’ αἴτιος ὅς τε καὶ οὐκί.
τῷ σ’ αὖ νῦν κέλομαι μεθέμεν χόλον υἱὸς ἐφοῖο·
ἥδη γάρ τις τοῦ γε βίην καὶ χεῖρας ἀμείνων
ἥ πέφατ’ ἥ καὶ ἔπειτα πεφήσεται· ἀργαλέον δὲ 140
πάντων ἀνθρώπων ῥῦσθαι γενεήν τε τόκον τε.”

ὥς φειποῦσ’ ἵδρυσε θρόνῳ ἐνὶ θοῦρον Ἄρηα.
Ἥρη δ’ Ἀπόλλωνα καλέσσατο δώματος ἐκτὸς
Ἰρίν θ’, ἥ τε θεοῖσι μετάγγελος ἀθανάτοισι·
καὶ σφεας φωνήσασα φέπεα πτερόεντα προσηύδα· 145

“Ζεὺς σφῶ’ εἰς Ἰδην κέλετ’ ἐλθέμεν ὅττι τάχιστα·

αὐτὰρ ἐπεὶ κ' ἔλθητε Διὸς τ' εἰς ὧπα ρίδησθε,
ἔρδειν ὅττι κε κείνος ἐποτρύνῃ καὶ ἀνώγῃ."

ἥ μὲν ἄρ' ὥς φειπούσα πάλιν κίε πότνια "Ἥρη,
ἔζετο δ' εἰνὶ θρόνῳ· τὼ δ' αἵξαντε πετέσθην. 150

"Ἴδην δ' ἴκανον πολυπίδακα, μητέρα θηρῶν,
εὖρον δ' εὐρύφοπα Κρονίδην ἀνὰ Γαργάρῳ ἄκρῳ
ἤμενον· ἀμφὶ δέ μιν θυόεν νέφος ἐστεφάνωτο.
τὼ δὲ πάροιθ' ἐλθόντε Διὸς νεφεληγερέταο
στήτην· οὐδέ σφωε ριδῶν ἐχολώσατο θυμῷ, 155
ὅττι ῥοι ὦκα ρέπεσσι φίλης ἀλόχοιο πιθέσθην.
Ἴριν δὲ προτέρην ρέπεα πτερόεντα προσηύδα·

"βάσκ' ἴθι, Ἴρι ταχεῖα, Ποσειδάωνι ράνακτι
πάντα τάδ' ἀγγεῖλαι, μηδὲ ψευδάγγελος εἶναι.
παυσάμενόν μιν ἄνωχθι μάχης ἡδὲ πτολέμοιο 160
ἔρχεσθαι μετὰ φῦλα θεῶν ἢ εἰς ἄλα δῖαν.

εἰ δέ μοι οὐ ρεπέεσσ' ἐπιπείσεται, ἀλλ' ἀλογήσει,
φραζέσθω δὴ ἔπειτα κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμόν,
μή μ' οὐδὲ κρατερός περ ἐὼν ἐπιόντα ταλάσση
μεῖναι, ἐπεὶ ῥέο φημὶ βίῃ πολὺ φέρτερος εἶναι 165
καὶ γενεῇ πρότερος· τοῦ δ' οὐκ ὅθεται φίλον ἦτορ
ῥῖσον ἐμοὶ φάσθαι, τόν τε στυγέουσιν καὶ ἄλλοι."

ὥς ἔφατ', οὐδ' ἀπίθησε ποδήνεμος ὠκέϊ' Ἴρις,
βῆ δὲ κατ' Ἰδαίων ὀρέων ἐς Φίλιον ἱρήν.

ὥς δ' ὅτ' ἂν ἐκ νεφέων πτῆται νιφὰς ἡὲ χάλαζα 170
ψυχρὴ ὑπὸ ῥιπῆς αἰθρηγενέος Βορέας,
ὥς κραιπνῶς μεμαυῖα διέπτατο ὠκέϊ' Ἴρις.

ἀγχοῦ δ' ἱσταμένη προσέφη κλυτὸν ἐννοσίγαιον·

"ἀγγελίην τινά τοι, γαιήοχε κυανοχαῖτα,
ἦλθον δεῦρο φέρουσα παραὶ Διὸς αἰγιόχοιο. 175
παυσάμενόν σ' ἐκέλευσε μάχης ἡδὲ πτολέμοιο
ἔρχεσθαι μετὰ φῦλα θεῶν ἢ εἰς ἄλα δῖαν.

147 ἐπὴν ἔλθητε

155 σφωιν

156 ὦκ' ἐπέεσσι

162 οὐκ

168 ὠκέα

169 εἰς

172 ὠκέα

εἰ δέ 'φοι οὐ φεπέεσσ' ἐπιπείσσαι, ἀλλ' ἀλογήσεις,
 ἠπείλεις καὶ κείνος ἐναντίβιον πολεμίζων
 ἐνθάδ' ἐλεύσεσθαι· σὲ δ' ὑπεξαλέασθαι ἀνώγει 180
 χεῖρας, ἐπεὶ σέο φησὶ βίη πολὺ φέρτερος εἶναι
 καὶ γενεῇ πρότερος· σὸν δ' οὐκ ὅθεται φίλον ἦτορ
 ρῖσόν 'φοι φάσθαι, τὸν τε στυγέουσι καὶ ἄλλοι."

τὴν δὲ μέγ' ὀχθήσας προσέφη κλυτὸς ἐννοσίγαιος·
 "ὦ πόποι, ἦ ῥ' ἀγαθὸς περ ἐὼν ὑπέροπλον ἔφειπεν, 185
 εἰ μ' ὁμότιμον εἶντα βίη ἀφέκοντα καθέξει.
 τρεῖς γάρ τ' ἐκ Κρόνου εἶμὲν ἀδελφεοί, οὓς τέκε 'Ρεῖη,
 Ζεὺς καὶ ἐγώ, τρίτατος δ' 'Αφίδης, ἐνέροισι φανάσσων.
 τριχθὰ δὲ πάντα δέδασται, ἕκαστος δ' ἔμμορε τιμῆς·
 ἦ τοι ἐγὼν ἔλαχον πολιὴν ἄλα ναιέμεν αἰεὶ 190
 παλλομένων, 'Αφίδης δὲ λάχε ζόφον ἠερόεντα,
 Ζεὺς δ' ἔλαχ' οὐρανὸν εὐρὺν ἐν αἰθέρι καὶ νεφέλῃσι·
 γαῖα δ' ἔτι ξυνὴ πάντων καὶ μακρὸς 'Ολυμπος.
 τῷ ῥα καὶ οὐ τι Διὸς βέομαι φρεσὶν, ἀλλὰ 'φέκηλος,
 καὶ κρατερός περ ἐὼν, μενέτω τριτάτῃ ἐνὶ μοίρῃ. 195
 χερσὶ δὲ μή τί με πάγχυ κακὸν ὥς δεδφισσέσθω·
 θυγατέρεσσιν γάρ 'φε καὶ νιάσι βέλτερον εἶη
 ἐκπάγλοισι φέπεσσιν ἐνισσέμεν, οὓς τέκεν αὐτός,
 οἳ 'φεθεν ὀτρύνοντος ἀκούσονται καὶ ἀνάγκη."

τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα ποδὴνεμος ὠκέϊ' 'Ιρις· 200
 "οὕτω γὰρ δὴ τοι, γαιήοχε κυανοχαῖτα,
 τόνδε φέρω Διὶ μῦθον ἀπηνέα τε κρατερόν τε,
 ἦ τι μεταστρέψεις; στρεπταὶ μὲν τε φρένες ἐσθλῶν.
 φοῖσθ' ὥς πρεσβυτέροισιν ἐρινύες αἰὲν ἔπονται."

τὴν δ' αὖτε προσέφειπε Ποσειδάων ἐνοσίχθων· 205
 "'Ιρι θεά, μάλα τοῦτο φέπος κατὰ μοῖραν ἔφειπες·
 ἐσθλὸν καὶ τὸ τέτυκται, ὅτ' ἄγγελος αἴσιμα ρειδῇ.
 ἀλλὰ τόδ' αἶνὸν ἄχος κραδίην καὶ θυμὸν ἰκάνει,

178 οὐκ

196 δειδισσέσθω

197 γάρ τε

198 ἐκπάγλοισι ἐπέεσσιν

200 ὠκέα

ὁππότε ρισόμορον καὶ ὁμῇ πεπρωμένον αἶση
νεικείειν ἐθέλησι χολωτοῖσιν ρεπέεσσιν.

210

ἀλλ' ἦ τοι νῦν μέν γε νεμεσσηθεὶς ὑποφείξω·
ἄλλο δέ τοι φερέω, καὶ ἀπειλήσω τό γε θυμῷ·
αἶ' κεν ἄνευ ἐμέθεν καὶ Ἀθηναίης ἀγελείης,
Ἥρης Ἡφαίστου τε καὶ Ἑρμείαο ράνακτος,
Ἡλίου αἰπεινῆς πεφιδήσεται, οὐδ' ἐθέλησει
ἐκπέρσαι, δοέναι δὲ μέγα κράτος Ἀργεῖοισι,
ρίστω τοῦθ', ὅτι νῶιν ἀνήκεστος χόλος ἔσται."

215

ὥς ρειπὼν λίπε λαὸν Ἀχαιικὸν ἐννοσίγαιος,
δῦνε δὲ πόντον ἰών, πόθεσαν δ' ἥρωες Ἀχαιοί.
καὶ τότε Ἀπόλλωνα προσέφη νεφεληγερέτα Ζεὺς·

220

"ἔρχεο νῦν, φίλε Φοῖβε, μεθ' Ἑκτορα χαλκοκορυστήν·
ἤδη μὲν γάρ τοι γαιήοχος ἐννοσίγαιος

οἷχεται εἰς ἄλα δῖαν, ἀλευάμενος χόλον αἰπὺν
ἡμέτερον· μάλα γάρ κε μάχης ἐπύθοντο καὶ ἄλλοι,
οἳ περ νέρτεροί εἰσι θεοί, Κρόνον ἀμφὶς ἑόντες.

225

ἀλλὰ τόδ' ἡμὲν ἐμοὶ πολὺ κέρδιον ἡδέ' ἔφοι αὐτῷ
ἔπλετο, ὅττι πάροιθε νεμεσσηθεὶς ὑπόφειξε
χεῖρας ἐμάς, ἐπεὶ οὐ κεν ἀνιδρωτί γ' ἐτελέσθη.

ἀλλὰ σύ γ' ἐν χείρεσσι λάβ' αἰγίδα θυσσανόεσσαν,
τῇ μάλ' ἐπισσείων φοβέειν ἥρωας Ἀχαιούς·

230

σοὶ δ' αὐτῷ μελέτω, ῥεκατηβόλε, φαίδιμος Ἑκτωρ·
τόφρα γὰρ οὖν ἔφοι ἔγειρε μένος μέγα, ὅφρ' ἂν Ἀχαιοὶ
φεύγοντες νῆάς τε καὶ Ἑλλήσποντον ἴκωνται.

κεῖθεν δ' αὐτὸς ἐγὼ φράσομαι ρέργον τε ρέπος τε,
ὥς κε καὶ αὐτίς Ἀχαιοὶ ἀναπνεύσωσι πόνοιο."

235

ὥς ἔφατ', οὐδ' ἄρα πατρὸς ἀνηκούστησεν Ἀπόλλων,
βῆ δὲ κατ' Ἰδαίων ὀρέων ἶρηκι ρεφοικῶς
ὠκέϊ φασσοφόνῳ, ὅς τ' ὠκιστος πετεηνῶν.

εὖρ' υἱὸν Πριάμοιο δαΐφρονος, Ἑκτορα δῖον,
ἥμενον, οὐδ' ἔτι κεῖτο, νέον δ' ἐσαγείρετο θυμόν,

240

ἀμφὶ ῥέ γιγνώσκων ἐτάρους, ἀτὰρ ἄσθμα καὶ ἰδρὼς
παύετ', ἐπεὶ μιν ἔγειρε Διὸς νόος αἰγιόχοιο.

ἀγχοῦ δ' ἰστάμενος προσέφη ῥεκάφεργος Ἀπόλλων·

“Ἐκτορ, υἱὲ Πριάμοιο, τίη δὲ σὺ νόσφιν ἀπ' ἄλλων
ἦσ' ὀλιγηπελέων; ἦ πού τί σε κῆδος ἰκάνει;” 245

τὸν δ' ὀλιγοδρανέων προσέφη κορυθαίολος Ἐκτωρ·

“τίς δὲ σὺ ἐσσι, φέριστε θεῶν, ὅς μ' εἴρεαι ἄντην;
οὐκ αἶεις, ὃ με νηυσὶν ἐπὶ πρυμνῆσιν Ἀχαιῶν
ῥοὺς ἐτάρους ὀλέκοντα βοὴν ἀγαθὸς βάλεν Αἴας
χερμαδίῳ πρὸς στῆθος, ἔπαυσε δὲ θούριδος ἀλκῆς; 250
καὶ δὴ ἐγὼ γ' ἐφάμην νέκυας καὶ δῶμ' Ἀφίδαο
ἥματι τῷδ' ἴξεσθαι, ἐπεὶ φίλον αἶϊον ἦτορ.”

τὸν δ' αὖτε προσέφειπε ράναξ ῥεκάφεργος Ἀπόλλων·

“θάρσее νῦν· τοῖόν τοι ἀοσσητήρα Κρονίων
ἐξ Ἰδης προέηκε παρεστάμεναι καὶ ἀμύνειν, 255
Φοῖβον Ἀπόλλωνα χρυσάορον, ὅς σε πάρος γε
ῥύομ', ὁμῶς αὐτόν τε καὶ αἰπεινὸν πτολίεθρον.
ἀλλ' ἄγε νῦν ἱππεύσιν ἐπὶ πτόλιν πολέεσσι
νηυσὶν ἐπὶ γλαφυρῆσιν ἐλαυνέμεν ὠκέας ἵππους·
αὐτὰρ ἐγὼ προπάροιθε κιῶν ἵπποισι κέλευθον 260
πᾶσαν λειανέω, τρέψω δ' ἥρωας Ἀχαιούς.”

ὥς φειπὼν ἔμπνευσε μένος μέγα ποιμένι λαῶν.

ὥς δ' ὅτε τις στατὸς ἵππος, ἀκοστήσας ἐπὶ φάτνῃ,
δεσμὸν ἀπορρήξας θείῃ πεδίοιο κροαίνων,

εἰωθὼς λοέεσθαι εὐρρεέος ποταμοῖο, 265

κυδιάων· ὑψοῦ δὲ κάρη ἔχει, ἀμφὶ δὲ χαῖται

ὥμοισ' αἶσσονται· ὃ δ' ἀγλαΐῃφι πεποιθώς,

ῥίμφα ῥε γούνα φέρει μετὰ ρήθεα καὶ νομὸν ἵππων·

ὥς Ἐκτωρ λαιψηρὰ πόδας καὶ γούνατ' ἐνώμα

ὀτρύνων ἱππῆας, ἐπεὶ θεοῦ ἔκλυεν αὐδήν. 270

οἱ δ' ὥς τ' ἢ ἔλαφον κεραὸν ἢ ἄγριον αἶγα

254 θάρσει

265 λούεσθαι εὐρρεῖος

266 κυδιόων

268 μετὰ τ'

ἐσσεύαντο κύνες τε καὶ ἀνέρες ἀγροιώται·—
 τὸν μὲν τ' ἡλίβατος πέτρη καὶ δάσκιος ὕλη
 εἰρύσατ', οὐδ' ἄρα τέ σφι κιχήμεναι αἴσιμον ἦεν·
 τῶν δέ θ' ὑπὸ ριφαχῆς ἐφάνη λῖς ἡϋγένειος 275
 εἰς ὁδόν, αἶψα δὲ πάντας ἀπέτραπε καὶ μεμαῶτας·
 ὥς Δαναοὶ τῆος μὲν ὀμιλαδὸν αἰὲν ἔποντο,
 νύσσοντες ξίφεσιν τε καὶ ἔγχεσιν ἀμφιγύοισιν·
 αὐτὰρ ἐπεὶ φίδον "Ἐκτορ' ἐποικχόμενον στίχας ἀνδρῶν,
 τάρβησαν, πᾶσιν δὲ παραὶ ποσὶ κάππεσε θυμός. 280
 τοῖσι δ' ἔπειτ' ἀγόρευε Θόας Ἀνδραίμονος υἱός,
 Αἰτωλῶν ὄχ' ἄριστος, ἐπιστάμενος μὲν ἄκοντι,
 ἐσθλὸς δ' ἐν σταδίῃ· ἀγορῇ δέ 'φε παῦροι Ἀχαιῶν
 νίκαον, ὅππότε κοῦροι ἐρίσσειαν περὶ μύθων·
 ὃ σφιν ἐὺ φρονέων ἀγορήσατο καὶ μετέφειπεν· 285
 "ὦ πόποι, ἦ μέγα θαῦμα τόδ' ὀφθαλμοῖσιν ὁρῶμαι·
 οἶον δ' αὖτ' ἐξαὐτίς ἀνέστη, κῆρας ἀλύξας,
 "Ἐκτωρ· ἦ θήν μιν μάλα φέλπετο θυμὸς ἐκάστου
 χερσὶν ὑπ' Αἴαντος θανέεν Τελαμωνιάδαο.
 ἀλλὰ τις αὖτε θεῶν ἐρρύσατο καὶ ἐσάωσεν 290
 "Ἐκτορ'· ὃ δὴ πολλῶν Δαναῶν ὑπὸ γούνατ' ἔλυσεν,
 ὥς καὶ νῦν ἔσσεσθαι οἶομαι· οὐ γὰρ ἄτερ γε
 Ζηνὸς ἐριγδούπου πρόμος ἴσταται ὧδε μενοινῶν.
 ἀλλ' ἄγεθ', ὥς ἂν ἐγὼ φείπω, πειθώμεθα πάντες.
 πληθὺν μὲν ποτὶ νῆας ἀνώξομεν ἀπονέεσθαι· 295
 αὐτοὶ δ', ὅσσοι ἄριστοι ἐνὶ στρατῷ εὐχόμεθ' εἶναι,
 στήομεν, εἴ κε πρῶτον ἐρύξομεν ἀντιάσαντες,
 δούρατ' ἀνασχόμενοι· τὸν οἶω καὶ μεμαῶτα
 θυμῷ δφείσεσθαι Δαναῶν καταδῦναι ὄμιλον."
 ὥς ἔφαθ', οἱ δ' ἄρα τοῦ μάλα μὲν κλύον ἦδ' ἐπίθοντο. 300
 οἱ μὲν ἄρ' ἀμφ' Αἴαντα καὶ Ἰδομενῆα φάνακτα,
 Τεῦκρον Μηριόνην τε Μέγην τ' ἀτάλαντον Ἀρηι,

277 εἶως, τείως

284 νίκων

289 θανέειν, θανέμεν

297 στείομεν

298 τὸν δ' οἶω, τὸν δ' οἶω

ὕσμινην ἤρτυνον, ἀριστῆας καλέσαντες,
 Ἐκτορι καὶ Τρώεσσιν ἐναντίον· αὐτὰρ ὀπίσσω
 ἢ πληθὺς ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν ἀπονέοντο. 305

Τρῶες δὲ προέτυψαν ἀολλέες, ἦρχε δ' ἄρ' Ἐκτωρ
 μακρὰ βιβάς· πρόσθεν δὲ κί' αὐτόο Φοῖβος Ἀπόλλων
 ῥειμένος ὤμοιιν νεφέλην, ἔχε δ' αἰγίδα θούριν,
 δφεινὴν ἀμφιδάσειαν ἀριπρεπέ', ἣν ἄρα χαλκεὺς
 Ἡφαιστος Διὶ δῶκε φορήμεναι ἐς φόβον ἀνδρῶν· 310
 τὴν ἄρ' ὃ γ' ἐν χείρεσσιν ἔχων ἠγήσατο λαῶν.
 Ἀργεῖοι δ' ὑπέμειναν ἀολλέες, ὦρτο δ' αὐτὴ
 ὀξεί' ἀμφοτέρωθεν, ἀπὸ νευρῆφι δ' οἷστοι
 θρῶσκον· πολλὰ δὲ δοῦρα θρασειάων ἀπὸ χειρῶν
 ἄλλα μὲν ἐν χροῖ πῆγνυτ' ἀρηιθόων αἰζηῶν, 315
 πολλὰ δὲ καὶ μεσσηγύ, πάρος χροῖα λευκὸν ἐπαυρεῖν,
 ἐν γαίῃ ἴσταντο, λιλαιόμενα χροὸς ἄσαι.
 ὄφρα μὲν αἰγίδα χερσὶν ἔχ' ἀτρέμα Φοῖβος Ἀπόλλων,
 τόφρα μάλ' ἀμφοτέρων βέλε' ἤπτετο, πίπτε δὲ λαός.
 αὐτὰρ ἐπεὶ κατενῶπα φιδὼν Δαναῶν ταχυπώλων 320
 σείσ', ἐπὶ δ' αὐτὸς ἄϋσε μάλα μέγα, τοῖσι δὲ θυμὸν
 ἐν στήθεσσιν ἔθελξε, λάθοντο δὲ θούριδος ἀλκῆς.
 οἱ δ', ὥς τ' ἠὲ βοῶν ἀγέλην ἢ πῶν οἴων
 θῆρε δύω κλονέωσι μελαίνης νυκτὸς ἀμολγῶ,
 ἐλθόντ' ἐξαπίνης σημάντορος οὐ παρεόντος, 325
 ὥς ἐφόβηθεν Ἀχαιοὶ ἀνάλκιδες· ἐν γὰρ Ἀπόλλων
 ἦκε φόβον, Τρῶσιν δὲ καὶ Ἐκτορι κῦδος ὄπαζεν.

ἔνθα δ' ἀνὴρ ἔλεν ἄνδρα κεδασθείσης ὕσμινης.
 Ἐκτωρ μὲν Στιχίου τε καὶ Ἀρκεσίλαον ἔπεφνε,
 τὸν μὲν Βοιωτῶν ἠγήτορα χαλκοχιτώνων, 330
 τὸν δὲ Μενεσθῆος μεγαθύμοο πιστὸν ἑταῖρον·
 Αἰνεΐας δὲ Μέδοντα καὶ Ἴασον ἐξενάριξεν·
 ἦ τοι ὁ μὲν νόθος υἱὸς Ὀϊλῆος θεΐοιο

306 προύτυψαν

323 πῶν μέγ' οἴων

307 αὐτοῦ

331 μεγαθύμου

ἔσκε Μέδων, Αἴαντος ἀδελφεός· αὐτὰρ ἔναιεν
ἐν Φυλάκῃ, γαίης ἄπο πατρίδος, ἄνδρα κατακτάς, 335
γνωτὸν μητρυιῆς Ἑριώπιδος, ἣν ἔχ' Ὀϊλεύς·

Ἴασος αὐτ' ἀρχὸς μὲν Ἀθηναίων ἐτέτυκτο,
υἱὸς δὲ Σφήλῳιο καλέσκετο Βουκολίδαο.

Μηκιστῆα δὲ Πουλυδάμας, Ἐχίον δὲ Πολίτης
πρώτῃ ἐν ὑσμίνῃ, Κλονίου δ' ἔλε δῖος Ἀγήνωρ. 340

Δηίοχον δὲ Πάρις βάλε νείατον ὦμον ὅπισθε
φεύγοντ' ἐν προμάχοισι, διαπρὸ δὲ χαλκὸν ἔλασσε.

ὄφρ' οἱ τοὺς ἐνάριζον ἀπ' ἔντεα, τόφρα δ' Ἀχαιοὶ
τάφρῳ καὶ σκολόπεσσιν ἐνιπλήξαντες ὀρυκτῇ
ἐνθα καὶ ἐνθα φέβοντο, δύνοντο δὲ τεῖχος ἀνάγκῃ. 345

Ἐκτωρ δὲ Τρώεσσιν ἐκέκλετο μακρὸν αὔσας·

“νηυσὶν ἐπισσεύεσθ', ἐάειν δ' ἔναρα βροτόεντα·
ὄν δ' ἂν ἐγὼν ἀπάνευθε νεῶν ἐτέρωθι νοήσω,
αὐτοῦ ῥοι θάνατον μητίσομαι, οὐδέ νυ τὸν γε
γνωτοί τε γνωταί τε πυρὸς λελάχωσι θανόντα, 350
ἀλλὰ κύνες φερύουσι πρὸ φάστεος ἡμετέροιο.”

ὥς φειπὼν μάστιγι κατωμαδὸν ἤλασεν ἵππους,
κεκλόμενος Τρώεσσι κατὰ στίχας. οἱ δὲ σὺν αὐτῷ
πάντες ὁμοκλήσαντες ἔχον φερυσάρματας ἵππους
φηχῇ θεσπεσίῃ· προπάροιθε δὲ Φοῖβος Ἀπόλλων 355
ρεῖ' ὄχθας καπέτοιο βαθείης ποσσὶν ἐρείπων
εἰς μέσσον κατέβαλλε, γεφύρωσεν δὲ κέλευθον
μακρὴν ἥδ' εὐρείαν, ὅσον τ' ἐπὶ δουρὸς ἐρωὴ
γίγνεται, ὅππότε ἄνῃρ σθένης πειρώμενος ᾗσι.
τῇ ῥ' οἷ γε προχέοντο φαλαγγηδόν, πρὸ δ' Ἀπόλλων, 360
αἰγίδ' ἔχων ἐρίτιμον· ἔρειπε δὲ τεῖχος Ἀχαιῶν
ρεῖα μάλ', ὥς ὅτε τις ψάμαθον πάϊς ἄγχι θαλάσσης,
ὅς τ' ἐπεὶ οὖν ποιήσῃ ἀθύρματα νηπιέησιν,
ἂψ αὐτὶς συνέχευε ποσσὶν καὶ χερσὶν ἀθύρων.
ὥς ῥα σύ, ἦιε Φοῖβε, πολὺν κάματον καὶ οἷζυν 365

339 Μηκιστῇ δ' ἔλε, etc.

347 ἐπισσεύεσθαι ἐάν

353 ἐπὶ στίχας

σύγχεας Ἀργείων, αὐτοῖσι δὲ φύζαν ἐνῶρσας.

ὥς οἱ μὲν παρὰ νηυσὶν ἐρητύοντο μένοντες,
ἀλλήλοισί τε κεκλόμενοι καὶ πᾶσι θεοῖσι
χεῖρας ἀνίσχοντες μεγάλ' εὐχετάοντο ῥέκαστος·
Νέστωρ αὖτε μάλιστα Γερήνιος, οὔρος Ἀχαιῶν, 370
εὐχετο, χεῖρ' ὀρέγων εἰς οὐρανὸν ἀστερόεντα·

“Ζεῦ πάτερ, εἴ ποτέ τίς τοι ἐν Ἀργεῖ περ πολυπύρῳ
ἢ βοὸς ἢ ὄϊος κατὰ πίονα μηρία καίων
εὐχετο νοστῆσαι, σὺ δ' ὑπέσχεο καὶ κατένευσας,
τῶν μνῆσαι, καὶ ἄμυνον, Ὀλύμπιε, νηλεὲς ἦμαρ, 375
μηδ' οὕτω Τρώεσσιν ἔα δάμνασθαι Ἀχαιοὺς.”

ὥς ἔφατ' εὐχόμενος, μέγα δ' ἔκτυπε μητίετα Ζεὺς
ἀράων αἴων Νηληιάδαο γέροντος.

Τρώες δ' ὥς ἐπύθοντο Διὸς κτύπον αἰγιόχοιο,
μᾶλλον ἐπ' Ἀργεῖοισι θόρον, μνήσαντο δὲ χάρμης. 380
οἱ δ', ὥς τε μέγα κύμα θαλάσσης εὐρυπόροιο
νηὸς ὑπὲρ τοίχων καταβήσεται, ὁππότε ἐπείγῃ
φῖς ἀνέμου· ἢ γάρ τε μάλιστά γε κύματ' ὀφέλλει·
ὥς Τρώες μεγάλη φῖφαχῇ κατὰ τεῖχος ἔβαινον,
ἵππους δ' εἰσελάσαντες ἐπὶ πρύμνησι μάχοντο 385
ἔγχεσιν ἀμφιγύοισ' αὐτοσχεδόν, οἱ μὲν ἀφ' ἵππων,
οἱ δ' ἀπὸ νηῶν ὕψι μελαινάων ἐπιβάντες
μακροῖσι ξυστοῖσι, τὰ ῥά σφ' ἐπὶ νηυσὶν ἔκειτο
ναύμαχα κολλήεντα, κατὰ στόμα ῥειμένα χαλκῷ.

Πάτροκλος δ', ἦος μὲν Ἀχαιοὶ τε Τρώες τε 390
τείχεος ἀμφεμάχοντο θοάων ἔκτοθι νηῶν,
τόφρ' ὃ γ' ἐνὶ κλισίῃ ἀγαπήνορος Εὐρυπύλοιο
ἦστό τε καὶ τὸν ἔτερπε λόγοισ', ἐπὶ δ' ἔλκεϊ λυγρῷ
φάρμακ' ἀκέσματ' ἔπασσε μελαινάων ὀδυνάων.
αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ τεῖχος ἐπεσσυμένους ἐνόησε 395
Τρώας, ἀτὰρ Δαναῶν γένετο φῖφαχὴ τε φόβος τε,
ᾧωξέν τ' ἄρ' ἔπειτα καὶ ᾧ πεπλήγετο μηρῷ

χερσὶ καταπρηνέσσ', ὀλοφυρόμενος δὲ προσηύδα·

“Εὐρύπυλ', οὐκέτι τοι δύναμαι χατέοντί περ ἔμπης
ἐνθάδε παρμενέμεν· δὴ γὰρ μέγα νεῖκος ὄρωρεν· 400
ἀλλὰ σὲ μὲν θεράπων ποτιτερπέτω, αὐτὰρ ἐγὼ γε
σπεύσομαι εἰς Ἀχιλῆα, ἵν' ὀτρύνω πολεμίζειν.
τίς φοῖδ', εἴ κέν ῥοι σὺν δαίμονι θυμὸν ὀρίνω
παρφειπών; ἀγαθὴ δὲ παραίφασίς ἐστὶν ἑταίρου.”

τὸν μὲν ἄρ' ὥς φειπόντα πόδες φέρον· αὐτὰρ Ἀχαιοὶ 405
Τρῶας ἐπερχομένους μένον ἔμπεδον, οὐ δὲ δύναντο
παυροτέρους περ ἑόντας ἀπώσασθαι παρὰ νηῶν·
οὐδέ ποτε Τρῶες Δαναῶν ἐδύναντο φάλαγγας
ῥηξάμενοι κλισίῃσι μιγήμεναι ἠδὲ νέεσσιν.

ἀλλ' ὥς τε στάθμη δόρυ νήιον ἐξιθύνει 410
τέκτονος ἐν παλάμῃσι δαήμονος, ὅς ῥά τε πάσης
εὖ φειδῇ σοφίης ὑποθημοσύνησιν Ἀθήνης,
ὥς μὲν τῶν ἐπὶ ρῖσα μάχη τέτατο πτόλεμός τε·
ἄλλοι δ' ἀμφ' ἄλλησι μάχην ἐμάχοντο νέεσσιν.

Ἐκτωρ δ' ἄντ' Αἴαντος ἐφείσατο κυδαλίμοιο. 415
τῷ δὲ μιῆς περὶ νηὸς ἔχον πόνον, οὐδὲ δύναντο
οὔθ' ὁ τὸν ἐξελάσαι καὶ ἐνιπρῆσαι πυρὶ νῆα,
οὔθ' ὁ τὸν ἀψ ὥσασθαι, ἐπεὶ ῥ' ἐπέλασσέ γε δαίμων.
ἐνθ' υἷα Κλυτίοιο Καλήτορα φαίδιμος Αἴας,
πῦρ ἐς νῆα φέροντα, κατὰ στῆθος βάλε δουρί· 420
δούπησεν δὲ πεσών, δαελὸς δέ ῥοι ἔκπεσε χειρός.

Ἐκτωρ δ' ὥς ἐνόησεν ἀνεψιὸν ὀφθαλμοῖσιν
ἐν κονίῃσι πεσόντα νεὸς προπάροιθε μελαίνης,
Τρωσί τε καὶ Λυκίοισιν ἐκέκλετο μακρὸν αὖσας·

“Τρῶες καὶ Λύκιοι καὶ Δάρδανοι ἀγχιμαχηταί, 425
μὴ δὴ πω χάζεσθε μάχης ἐν στείνεϊ τῷδε,
ἀλλ' υἷα Κλυτίοιο σαώσατε, μή μιν Ἀχαιοὶ
τεύχεα συλήσωσι νεῶν ἐν ἀγῶνι πεσόντα.”

ὥς φειπὼν Αἴαντος ἀκόντισε δουρὶ φαεινῷ.

τοῦ μὲν ἄμαρθ', ὁ δ' ἔπειτα Λυκόφρονα, Μάστορος υἱόν, 430
 Αἴαντος θεράποντα Κυθήριον, ὅς ῥα παρ' αὐτῷ
 ναῖ', ἐπεὶ ἄνδρα κατέκτα Κυθήροισι ζαθέοισι,
 τὸν ῥ' ἔβαλεν κεφαλὴν ὑπὲρ οὐατος ὀξείῃ χαλκῷ,
 ἔσταότ' ἄγχ' Αἴαντος· ὁ δ' ὕπτιος ἐν κονίῃσι
 νηὸς ἄπο πρυμνῆς χαμάδις πέσε, λύντο δὲ γυῖα. 435
 Αἴας δ' ἐρρίγησε, κασίγνητον δὲ προσηύδα·

“Τεῦκρε πέπον, δὴ νῶιν ἀπέκτατο πιστὸς ἐταῖρος
 Μαστορίδης, ὃν νῶι Κυθηρόθεν ἔνδον ἐόντα
 φίλοις τοκεῦσιν ἐτίομεν ἐν μεγάροισι·
 τὸν δ' Ἐκτωρ μεγάλθυμος ἀπέκτανε. ποῦ νύ τοι ἰοὶ 440
 ὠκύμοροι καὶ τόξον, ὃ τοι πόρε Φοῖβος Ἀπόλλων;”

ὥς φάθ', ὁ δὲ ξυνέηκε, θεῶν δέ ῥοι ἄγχι παρέστη
 τόξον ἔχων ἐν χειρὶ παλίντονον ἠδὲ φαρέτρην
 ἰοδόκον· μάλα δ' ὦκα βέλεα Τρώεσσιν ἐφίει.
 καί ῥ' ἔβαλε Κλέϊτον, Πεισήνορος ἀγλαὸν υἱόν, 445
 Πουλυδάμαντος ἐταῖρον ἀγανοῦ Πανθοΐδαο,
 ἡνία χερσὶν ἔχοντα· ὁ μὲν πεπόνητο καθ' ἵππους·
 τῇ γὰρ ἔχ', ἥ ῥα πολὺ πλείσται κλονέοντο φάλαγγες,
 Ἐκτορι καὶ Τρώεσσι χαριζόμενος· τάχα δ' αὐτῷ
 ἦλθε κακόν, τό ῥοι οὐ τις ἐρύκακε ῥιεμένων περ. 450
 αὐχένι γάρ ῥοι ὀπισθε πολύστονος ἔμπεσεν ἰός·
 ἤριπε δ' ἐξ ὀχέων, ὑπερώησαν δέ ῥοι ἵππω
 κείν' ὄχεα κροτέοντε. φάναξ δ' ἐνόησε τάχιστα
 Πουλυδάμας, καὶ πρῶτος ἐναντίος ἦλυθεν ἵππων.
 τοὺς μὲν ὁ Φαστυνόω Προτιάονος υἱεὶ δῶκε, 455
 πολλὰ δ' ἐπώτρυνε σχεδὸν ἰσχέμεν εἰσοράοντα
 ἵππους· αὐτὸς δ' αὖτις ἰὼν προμάχοισιν ἐμίχθη.

Τεῦκρος δ' ἄλλον ὀϊστὸν ἐφ' Ἐκτορι χαλκοκορυστῇ
 αἴνυτο, καί κεν ἔπαυσε μάχης ἐπὶ νηυσὶν Ἀχαιῶν.
 [εἴ μιν ἀριστεύοντα βαλὼν ἐξείλετο θυμόν.] 460

452 ἵπποι

453 κροτέοντες

455 ὃ γ'

456 ἰσχεῖν εἰσορόωντα

ἀλλ' οὐ λῆθε Διὸς πυκινὸν νόον, ὅς ῥ' ἐφύλασσε
 Ἑκτορ', ἀτὰρ Τεῦκρον Τελαμώνιον εὖχος ἀπηύρα,
 ὅς ῥοι εὖστρεφέα νευρὴν ἐν ἀμύμονι τόξῳ
 ῥῆξ' ἐπὶ τῷ φερόντι· παρεπλάγχθη δέ ῥοι ἄλλη
 ἰὸς χαλκοβαρῆς, τόξον δέ ῥοι ἔκπεσε χειρός.
 Τεῦκρος δ' ἐρρίγησε, κασίγνητον δὲ προσηύδα·

“ὦ πόποι, ἦ δὴ πάγχυ μάχης ἐπὶ μήδεα κείρει
 δαίμων ἡμετέρης, ὃ τέ μοι βιὸν ἔκβαλε χειρός,
 νευρὴν δ' ἐξέρρηξε νεόστροφον, ἣν ἐνέδησα
 πρῶιον, ὃφρ' ἀνέχοιτο θαμὰ θρώσκοντας ὀϊστούς.”

τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα μέγας Τελαμώνιος Αἴας·
 “ὦ πέπον, ἀλλὰ βιὸν μὲν ἔα καὶ ταρφέας ἰοὺς
 κεῖσθαι, ἐπεὶ συνέχευε θεὸς Δαναοῖσι μεγῆρας·
 αὐτὰρ χερσὶν ἐλὼν δολιχὸν δόρυ καὶ σάκος ὦμῳ
 μάρναό τε Τρώεσσι καὶ ἄλλους ὄρνυθι λαούς.
 μὴ μὰν ἀσπουδί γε δαμασσάμενοί περ ἔλοιεν
 νῆας εὖσσέλμους, ἀλλὰ μνησώμεθα χάρμης.”

ὥς φάθ', ὃ δὲ τόξον μὲν ἐνὶ κλισίῃσιν ἔθηκεν,
 αὐτὰρ ὃ γ' ἀμφ' ὦμοισι σάκος θέτο τετραθέλυμνον,
 κρατὶ δ' ἐπ' ἰφθίμῳ κυνέην εὐτυκτον ἔθηκεν,
 εἴλετο δ' ἄλκιμον ἔγχος, ἀκαχμένον ὀξείῃ χαλκῷ,
 βῆ δ' ἰέναι, μάλα δ' ὦκα θεῶν Αἴαντι παρέστη.

Ἑκτωρ δ' ὥς ἔφιδεν Τεῦκρου βλαφθέντα βέλεμνα,
 Τρωσί τε καὶ Λυκίοισιν ἐκέκλετο μακρὸν αὔσας·

“Τρῶες καὶ Λύκιοι καὶ Δάρδανοι ἀγχιμαχηταί,
 ἀνέρες ἔστε, φίλοι, μνήσασθε δὲ θούριδος ἀλκῆς
 νῆας ἀνὰ γλαφυράς· δὴ γὰρ φίδον ὀφθαλμοῖσιν
 ἀνδρὸς ἀριστῆος Διόθεν βλαφθέντα βέλεμνα.
 ρεῖα δ' ἀρίγνωτος Διὸς ἀνδράσι γίγνεται ἀλκή,
 ἡμὲν ὅτέοισιν κῦδος ὑπέρτερον ἐγγυαλίσξῃ,
 ἡδ' ὅτινας μινύθη τε καὶ οὐκ ἐθέλησιν ἀμύνειν,
 ὥς νῦν Ἀργείων μινύθει μένος, ἄμμι δ' ἀρήγει.

ἵππουριν, δεινὸν δὲ λόφος καθύπερθεν ἔνευεν

ἀλλὰ μάχεσθ' ἐπὶ νηυσὶν ἀολλέες· ὅς δέ κεν ὑμέων
βλήμενος ἢ τυπεὶς θάνατον καὶ πότμον ἐπίσπη, 495
τεθνάτω· οὐ' ῥοι ἀφεικὲς ἀμυνομένῳ περὶ πάτρης
τεθνάμεν· ἀλλ' ἄλοχός τε σάη καὶ παῖδες ὀπίσσω,
καὶ φοῖκος καὶ κλῆρος ἀκήρατος, εἴ κεν Ἀχαιοὶ
οἴχωνται σὺν νηυσὶ φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν."

ὥς φειπὼν ὥτρυνε μένος καὶ θυμὸν ἐκάστου. 500
Αἴας δ' αὖθ' ἐτέρωθεν ἐκέκλετο ῥοῖσ' ἐτάροισιν·

"αἰδώς, Ἀργεῖοι· νῦν ἄρκιον ἢ ἀπολέσθαι
ἢ σαωθῆναι καὶ ἀπώσασθαι κακὰ νηῶν.
ἢ φέλπεσθ', εἰ νῆας ἔλη κορυθαίολος Ἑκτωρ,
ἐμβαδὸν ἵξεσθαι ῥῆν πατρίδα γαῖαν ἕκαστος ; 505
ἢ οὐκ ὀτρύνοντος ἀκούετε λαὸν ἅπαντα
Ἑκτορος, ὅς δὴ νῆας ἐνιπρήσαι μενεαίνει ;
οὐ μὰν ἔς γε χορὸν κέλετ' ἐλθέμεν, ἀλλὰ μάχεσθαι.
ἡμῖν δ' οὐ' τις τοῦδε νόος καὶ μῆτις ἀμείνων,
ἢ αὐτοσχεδίῃ μῖξαι χεῖράς τε μένος τε. 510
βέλτερον ἢ ἀπολέσθαι ἓνα χρόνον ἢ βιώναι,
ἢ δφρηθὰ στρεύγεσθαι ἐν αἰνῇ δηιοτῇτι
ὧδ' αὖτως παρὰ νηυσὶν ὑπ' ἀνδράσι χειροτέροισιν."

ὥς φειπὼν ὥτρυνε μένος καὶ θυμὸν ἐκάστου.
ἐνθ' Ἑκτωρ μὲν ἔλε Σχεδίου, Περιμήδεος υἱόν, 515
ἀρχὸν Φωκῆων, Αἴας δ' ἔλε Λαοδάμαντα
ἡγεμόνα πρυλέων, Ἀντήνορος ἀγλαὸν υἱόν·
Πουλυδάμας δ' Ὠτον Κυλλήνιον ἐξενάριξε,
Φυλείδα' ἔταρον, μεγαθύμων ἀρχὸν Ἐπειῶν.
τῷ δὲ Μέγης ἐπόρουσε φιδών· ὁ δ' ὑπαιθα λιάσθη 520
Πουλυδάμας. καὶ τοῦ μὲν ἀπήμβροτεν· οὐ γὰρ Ἀπόλλων
εἶαε Πανθόου υἱὸν ἐνὶ προμάχοισι δαμῆναι·
αὐτὰρ ὅ γε Κροῖσμον στήθος μέσον οὔτασε δουρί.
δούπησεν δὲ πεσών, ὁ δ' ἀπ' ὤμων τεύχε' ἐσύλα.

τόφρα δὲ τῷ ἐπόρουσε Δόλοψ, αἰχμῆς ἐν̄ φειδῶς, 525
 Λαμπετίδης, ὃν Λάμπος ἐγείνατο φέρτατον υἱόν,
 Λαομεδοντιάδης, ἐν̄ φειδότα θούριδος ἀλκῆς.
 ὃς τότε Φυλεῖδαο μέσον σάκος οὔτασε δουρὶ
 ἐγγύθεν ὀρμηθεὶς· πυκινὸς δὲ ἔφοι ἤρκεσε θώρηξ,
 τὸν ῥ' ἐφόρει γυάλοισιν ἀρηρότα· τὸν ποτε Φυλεὺς 530
 ἤγαγεν ἐξ' Ἐφύρης, ποταμοῦ ἄπο Σελλήεντος.
 ξεῖνος γάρ ἔφοι ἔδωκε φάναξ ἀνδρῶν Ἐϋφήτης
 ἐς πόλεμον φορέειν δηίων ἀνδρῶν ἀλεωρήν·
 ὃς ἔφοι καὶ τότε παιδὸς ἀπὸ χροὸς ἤρκεσ' ὄλεθρον.
 τοῦ δὲ Μέγης κόρυθος χαλκήρεος ἵπποδασείης 535
 κύμβαχον ἀκρότατον νύξ' ἔγχεϊ ὀξυόεντι,
 ῥῆξε δ' ἀφ' ἵππειον λόφον αὐτόο· πᾶς δὲ χαμᾶζε
 κάππεσεν ἐν κονίῃσι, νέον φοίνικι φαεινός.
 ἦος ὁ τῷ πολέμιζε μένων, ἔτι δ' ἔλπετο νίκην,
 τόφρα δὲ ἔφοι Μενέλαος ἀρήιος ἦλθεν ἀμύντωρ, 540
 στῆ δ' εὐράξ σὺν δουρὶ λαθών, βάλε δ' ὦμον ὀπισθεν
 αἰχμὴ δὲ στέρνοιο διέσσυτο μαιμάουσα,
 πρόσσω ἑμμένη· ὁ δ' ἄρα πρηνῆς ἐλιάσθη.
 τὼ μὲν φεισάσθην χαλκήρεα τεύχε' ἀπ' ὤμων
 συλήσειν· Ἐκτωρ δὲ κασιγνήτοισι κέλευσε 545
 πᾶσι μάλα, πρῶτον δ' Ἴκεταονίδην ἐνένιπεν
 ἰφθιμον Μελάνιππον, ὃ τόφρα μὲν εἰλίποδας βοῦς
 βόσκ' ἐν Περκώτῃ, δηίων ἀπονόσφιν ἐόντων·
 αὐτὰρ ἐπεὶ Δαναῶν νέες ἦλυθον ἀμφιφέλισσαι,
 ἀψ' ἐς Φίλιον ἦλθε, μετέπρεπε δὲ Τρώεσσι, 550
 ναῖε δὲ παρ Πριάμῳ, ὁ δὲ μιν τίε φῖσα τέκεσσι·
 τὸν ῥ' Ἐκτωρ ἐνένιπε, φέπος τ' ἔφατ' ἐκ τ' ὀνόμαζεν·
 “οὔτω δὴ, Μελάνιππε, μεθήσομεν; οὐδέ νυ σοί περ
 ἐντρέπεται φίλον ἦτορ ἀνεψιόο κταμένοιο;

537 αὐτοῦ

539 ἕως

542 μαιμώωσα

544 ἐεισάσθην

547 δ' ὄφρα

550 εἰς

554 ἀνεψιοῦ

οὐχ ὀράεις, οἷον Δόλοπος περὶ τεύχε' ἔπουσιν ; 555
 ἀλλ' ἔπε'· οὐ γὰρ ἔτ' ἔστιν ἀποσταδὸν Ἀργεῖοισι
 μάρνασθαι, πρὶν γ' ἢ κατακτάμεν ἢ κατ' ἄκρης
 Γίλιον αἰπεινὴν ἐλέεν κτάσθαι τε πολίτας."

ὥς φειπὼν ὁ μὲν ἦρχ', ὁ δ' ἅμ' ἔσπετο φισόθεος φῶς.
 Ἀργεῖους δ' ὥτρυνε μέγας Τελαμώνιος Αἴας· 560

“ὦ φίλοι, ἀνέρες ἔστε καὶ αἰδόα θέσθ' ἐνὶ θυμῷ,
 ἀλλήλους τ' αἰδεῖσθε κατὰ κρατερὰς ὑσμίνας.
 αἰδομένων ἀνδρῶν πλέονες σάοι ἢ πέφανται·
 φευγόντων δ' οὔτ' ἄρ κλέος ὄρνυται οὔτε τις ἀλκή.”

ὥς ἔφαθ', οἱ δὲ καὶ αὐτοὶ ἀλέξασθαι μενέαινον, 565
 ἐν θυμῷ δ' ἐβάλοντο φέπος, φράξαντο δὲ νῆας
 ἔρκεϊ χαλκείῳ· ἐπὶ δὲ Ζεὺς Τρώας ἔγειρεν.

Ἀντίλοχον δ' ὥτρυνε βοὴν ἀγαθὸς Μενέλαος·

“Ἀντίλοχ', οὔ τις σείο νεώτερος ἄλλος Ἀχαιῶν
 οὔτε ποσὶν θάσσω· οὔτ' ἄλκιμος ὥς σὺ μάχεσθαι· 570
 εἴ τινα πού Τρώων ἐξάλμενος ἄνδρα βάλοισθα.”

ὥς φειπὼν ὁ μὲν αὖτις ἀπέσσυτο, τὸν δ' ὀρόθυνεν·
 ἐκ δ' ἔθορε προμάχων, καὶ ἀκόντισε δουρὶ φαεινῷ
 ἀμφὶ ῥέ παπτήνας· ὑπὸ δὲ Τρῶες κεκάδοντο
 ἀνδρὸς ἀκοντίσσαντος· ὁ δ' οὐχ ἄλιον βέλος ἦκεν, 575

ἀλλ' Ἰκετάονος υἱὸν ὑπέρθυμον Μελάνιππον
 νισσόμενον πόλεμόνδε βάλε στῆθος παρὰ μαζόν.

δούπησεν δὲ πεσών, τὸν δὲ σκότος ὅσσε κάλυψεν.

Ἀντίλοχος δ' ἐπόρουσε κύων ὥς, ὅς τ' ἐπὶ νεβρῷ
 βλημένῳ αἶξῃ, τόν τ' ἐξ εὐνῇφι θορόντα 580

θηρητῆρ ἐτύχησε βαλὼν, ὑπέλυσε δὲ γυῖα·

ὥς ἐπὶ σοί, Μελάνιππε, θόρ' Ἀντίλοχος μενεχάρμης
 τεύχεα συλήσων. ἀλλ' οὐ λάθεν Ἑκτορα δῖον,
 ὅς ῥά ῥοι ἀντίος ἦλθε θεῶν ἀνὰ δηιοτῆτα.

Ἀντίλοχος δ' οὐ μέινε θεός περ ἐὼν πολεμιστῆς, 585

555 ὀράας

556 ἔπευ

558 ἐλέειν

559 ἔσπετο

561 αἰδῶ

563 σόοι

ἀλλ' ὃ γ' ἄρ' ἔτρεσε θηρὶ κακὸν ῥέξαντι φοικῶς,
ὅς τε κύνα κτείνας ἢ βουκόλον ἀμφὶ βόεσσι
φεύγει, πρὶν περ ὄμιλον ἀολλισθήμεναι ἀνδρῶν·
ὥς τρέσε Νεστορίδης, ἐπὶ δὲ Τρῶές τε καὶ Ἑκτωρ
φηχῇ θεσπεσίῃ βέλεα στονόεντα χέοντο·

590

στῇ δὲ μεταστρεφθεῖς, ἐπεὶ ἵκετο φέθνος ἑταίρων.

Τρῶες δὲ λίσσσι φοικότες ὠμοφάγοισι
νηυσὶν ἐπεσσεύοντο, Διὸς δ' ἐτέλειον ἐφετμάς·
ὃ σφισιν αἰὲν ἔγειρε μένος μέγα, θέλγε δὲ θυμὸν
Ἀργείων καὶ κῦδος ἀπαίνυτο, τοὺς δ' ὀρόθυνεν.

595

Ἑκτορι γάρ ῥοι θυμὸς ἐβούλετο κῦδος ὀρέξαι
Πριαμίδῃ, ἵνα νηυσὶ κορωνίσιν θεσπιδαῖς πῦρ
ἐμβάλοι ἀκάματον, Θέτιδος δ' ἐξαίσιον ἀρὴν
πᾶσαν ἐπικρήνει· τὸ γὰρ μένε μητίετα Ζεὺς,
νηὸς καιομένης σέλας ὀφθαλμοῖσι φιδέσθαι.

600

ἐκ γὰρ δὴ τοῦ μέλλε παλίωξιν παρὰ νηῶν
θησέμεναι Τρώων, Δαναοῖσι δὲ κῦδος ὀρέξειν.
τὰ φρονέων νήεσσιν ἔπι γλαφυρῇσιν ἔγειρεν

Ἑκτορα Πριαμίδην, μάλα περ μεμαῶτα καὶ αὐτόν.
μαίνετο δ' ὥς ὅτ' Ἀρης ἐγχέσπαλος ἢ ὀλοὸν πῦρ
οὔρεσι μαίνεται βαθέης ἐν τάρφεσιν ὕλης·

605

ἀφλοισμὸς δὲ περὶ στόμα γίγνετο, τῷ δέ ῥοι ὅσσε
λαμπέσθην βλοσυρῇσιν ὑπ' ὀφρύσιν, ἀμφὶ δὲ πῆληξ
σμερδαλέον κροτάφοισι τινάσσετο μαρναμένοιο

Ἑκτορος· αὐτὸς γάρ ῥοι ἀπ' αἰθέρος ἦεν ἀμύντωρ
Ζεὺς, ὅς μιν πλεόνεσσι μετ' ἀνδράσι μῶνον ἔοντα
τίμαε καὶ κύδαινε. μινυνθάδιος γὰρ ἔμελλεν
ἔσσεσθ'· ἤδη γάρ ῥοι ἐπώρνευε μόρσιμον ἡμαρ
Παλλὰς Ἀθηναίῃ ὑπὸ Πηλεΐδαο βίῃφι.

610

καί ῥ' ἔθελε ῥῆξαι στίχας ἀνδρῶν, πειρητίζων
ἢ δὴ πλείστον ὄμιλον ὄρα καὶ τεύχε' ἄριστα·
ἀλλ' οὐδ' ὥς δύνατο ῥῆξαι μάλα περ μενεαίνων.

615

ἴσχον γὰρ πυργηδὸν ἀρηρότες, ἥντε πέτρη
 ἡλίβατος μεγάλη, πολιῆς ἀλὸς ἐγγὺς ἐοῦσα,
 ἥ τε μένει λιγέων ἀνέμων λαιψηρὰ κέλευθα 620
 κύματά τε τροφόεντα, τὰ τε προσερεύγεται αὐτήν·
 ὥς Δαναοὶ Τρῶας μένον ἔμπεδον οὐδὲ φέβοντο.
 αὐτὰρ ὁ λαμπόμενος πυρὶ πάντοθεν ἔνθορ' ὁμίλῳ,
 ἐν δ' ἔπες', ὥς ὅτε κύμα θοῇ ἐν νηὶ πέσῃσι
 λάβρον ὑπὸ νεφέων ἀνεμοτρεφές· ἡ δέ τε πᾶσα 625
 ἄχνη ὑπεκρύφθη, ἀνέμοιο δὲ δεινὸς ἀήτη
 ἰστίῳ ἐμβρέμεται, τρομέουσι δέ τε φρένα ναῦται
 δεδφιότες· τυτθὸν γὰρ ὑπέκ θανάτοιο φέρονται·
 ὥς ἐδαΐζετο θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι νῆαυ·
 αὐτὰρ ὁ γ' ὥς τε λέων ὀλοόφρων βουσὶν ἐπελθὼν, 630
 αἶ ῥά τ' ἐν εἵαμενῇ ἔλεος μεγάλοιο νέμονται
 μυρίαί, ἐν δέ τε τῇσι νομεὺς οὐ πω σάφα φειδῶς
 θηρὶ μαχέσσασθαι ἔφελικος βοὸς ἀμφὶ φονῇσιν·
 ἦ τοι ὁ μὲν πρώτῃσι καὶ ὑστατίῃσι βόεσσιν
 αἰὲν ὁμοῦ στιχάει, ὁ δέ τ' ἐν μέσσησιν ὀρούσας 635
 βοῦν ἔδει, αἶ δέ τε πᾶσαι ὑπέτρεσαν· ὥς τότε Ἀχαιοὶ
 θεσπεσίως ἐφόβηθεν ὑφ' Ἑκτορι καὶ Διὶ πατρὶ
 πάντες, ὁ δ' οἶον ἔπεφνε Μυκηναῖον Περιφῆτην,
 Κοπρῆος φίλον υἱόν, ὃς Εὐρυσθῆος ἀέθλων
 ἀγγελίας οἶχνεσκε βίῃ Ἡρακλεΐῃ· 640
 τοῦ γένετ' ἐκ πατρὸς πολὺ χείρονος υἱὸς ἀμείνων
 παντοίας ἀρετάς, ἡμὲν πόδας ἡδὲ μάχεσθαι,
 καὶ νόον ἐν πρώτοισι Μυκηναίων ἐτέτυκτο·
 ὃς ῥα τότε Ἑκτορι κύδος ὑπέρτερον ἐγγυάλιξε.
 στρεφθεὶς γὰρ μετόπισθεν ἐν ἀσπίδος ἀντυγι πάλτο, 645
 τὴν αὐτὸς φορέεσκε ποδηνεκέ', ἔρκος ἀκόντων·
 τῇ ὁ γ' ἐνὶ βλαφθεὶς πέσεν ὑπτίος, ἀμφὶ δὲ πῆληξ
 σμερδαλέον κονάβησε περὶ κροτάφοισι πεσόντος.
 Ἑκτωρ δ' ὁξὺ νόησε, θεῶν δέ ῥοι ἄγχι παρέστη,

625 ὑπαί

628 δειδιότες

635 ὁμοστιχάει

640 ἀγγελίης, -ίην

στήθεϊ δ' ἐν δόρυ πῆξε, φίλων δέ μιν ἐγγὺς ἐταίρων 650
κτεῖν'. οἱ δ' οὐκ ἐδύναντο, καὶ ἀχνύμενοί περ ἐταίρου,
χραιομεῖν· αὐτοὶ γὰρ μάλα δέδφισαν "Εκτορα δῖον.

εἰσωποὶ δ' ἐγένοντο νεῶν, περὶ δ' ἔσχεθον ἄκραι
νῆες, ὅσαι πρῶται φεφερύατο· τοὶ δ' ἐπέχυντο.

Ἀργεῖοι δὲ νεῶν μὲν ἐχώρησαν καὶ ἀνάγκη 655
τῶν πρωτέων, αὐτοῦ δὲ παρὰ κλισίῃσιν ἔμειναν
ἄθροοι, οὐδ' ἐκέδασθεν ἀνὰ στρατόν· ἴσχε γὰρ αἰδῶς
καὶ δφέος· ἀζηχὲς γὰρ ὁμόκλεον ἀλλήλοισι.

Νέστωρ αὖτε μάλιστα Γερήνιος, οὔρος Ἀχαιῶν,
λίσσεθ' ὑπὲρ τοκέων γουνούμενος ἄνδρα 'φέκαστον' 660

"ὦ φίλοι, ἀνέρες ἔστε, καὶ αἰδῶα θέσθ' ἐνὶ θυμῷ
ἄλλων ἀνθρώπων, ἐπὶ δὲ μνήσασθε 'φέκαστος
παίδων ἠδ' ἀλόχων καὶ κτήσιος ἠδὲ τοκῆων,
ἡμὲν ὅτεω ζώουσι καὶ ᾧ κατατεθνήκασι·

τῶν ὑπὲρ ἐνθάδ' ἐγὼ γουνάζομαι οὐ παρεόντων 665
ἑστάμεναι κρατερῶς· μὴ δὲ τροπάεσθε φόβονδε."

ὥς φειπὼν ὄτρυνε μένος καὶ θυμὸν ἐκάστου.
τοῖσι δ' ἀπ' ὀφθαλμῶν νέφος ἀχλὺς ὥσεν Ἀθήνη
θεσπέσιον· μάλα δέ σφι φάος γένητ' ἀμφοτέρωθεν,
ἡμὲν πρὸς νηῶν καὶ ὁμοίου πτολέμοιο. 670

"Εκτορα δ' ἐφράσσαντο βοὴν ἀγαθὸν καὶ ἐταίρους,
ἡμὲν ὅσοι μετόπισθεν ἀφέστασαν οὐδ' ἐμάχοντο,
ἠδ' ὅσοι παρὰ νηυσὶ μάχην ἐμάχοντο θοῇσιν.

οὐδ' ἄρ' ἔτ' Αἴαντι μεγαλήτορι 'φάνδανε θυμῷ
ἑστάμεν, ἐνθα περ ἄλλοι ἀφέστασαν νῆες Ἀχαιῶν· 675
ἀλλ' ὃ γε νηῶν ἱκρί' ἐπώχετο μακρὰ βιβάσθων,
νώμαε δὲ ξυστὸν μέγα ναύμαχον ἐν παλάμῃσι,
κολλητὸν βλήτροισι, δυωκαιφεικοσίπηχυ.

ὥς δ' ὅτ' ἀνὴρ ἵπποισι κελητίζειν ἐὺ φειδῶς,
ὅς τ' ἐπεὶ ἐκ πολέων πίσυρας συναίρεται ἵππους, 680

652 δειδισαν

654 εἰρύατο

661 αἰδῶ

666 τρωπᾶσθε, τροπάασθε

669 φῶως

670 ὁμοίου

674 ἦνδανε

677 νῶμα

σεύας ἐκ πεδίοιο μέγα προτὶ φάστυ δίηται
 λαοφόρον καθ' ὁδόν· πολέες τέ 'φ' ἐθηήσαντο
 ἄνδρες ἠδὲ γυναῖκες· ὁ δ' ἔμπεδον ἀσφαλὲς αἰεὶ
 θρώσκων ἄλλοτ' ἐπ' ἄλλον ἀμείβεται, οἱ δὲ πέτονται·
 ὥς Αἴας ἐπὶ πολλὰ θοάων ἴκρια νηῶν 685
 φοίταε μακρὰ βιβάς, φωνὴ δέ 'φοι αἰθέρ' ἵκανε.
 αἰεὶ δὲ σμερδνὸν βοάων Δαναοῖσι κέλευε
 νηυσὶ τε καὶ κλισίῃσιν ἀμυνέμεν. οὐδὲ μὲν Ἑκτωρ
 μίμνεν ἐνὶ Τρώων ὁμάδῳ πύκα θωρηκτάων·
 ἀλλ' ὥς τ' ὀρνίθων πετεηνῶν αἰετὸς αἶθων 690
 φέθνος ἐφορμάεται, ποταμὸν πάρα βοσκομενάων,
 χηνῶν ἢ γεράνων ἢ κύκνων δουλιχοδείρων,
 ὥς Ἑκτωρ ἴθυσε νεὸς κυανοπρώροιο
 ἀντίος αἶξας· τὸν δὲ Ζεὺς ὦσεν ὀπισθε
 χειρὶ μάλα μεγάλη, ὥτρυνε δὲ λαὸν ἅμ' αὐτῷ. 695
 αὐτὶς δὲ δριμεῖα μάχη παρὰ νηυσὶν ἐτύχθη.
 φαίης κ' ἀκμῆτας καὶ ἀτειρέας ἀλλήλοισιν
 ἄντεσθ' ἐν πολέμῳ, ὥς ἐσσυμένως ἐμάχοντο.
 τοῖσι δὲ μαρναμένοισιν ὁδ' ἦν νόος· ἦ τοι Ἀχαιοὶ
 οὐκ ἔφασαν φεύξεσθαι ὑπὲκ κακοῦ, ἀλλ' ὀλέεσθαι, 700
 Τρωσὶ δὲ φέλπετο θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι 'φεκάστου
 νῆας ἐνιπρήσειν κτενέειν θ' ἥρωας Ἀχαιούς.
 οἱ μὲν τὰ φρονέοντες ἐφέστασαν ἀλλήλοισιν·
 Ἑκτωρ δὲ πρύμνης νεὸς ἤψατο ποντοπόροιο,
 καλῆς ὠκυάλου, ἣ Πρωτεσίλαον ἐνείκεν 705
 εἰς Τροίην, οὐ δ' αὐτὶς ἀπήγαγε πατρίδα γαῖαν.
 τοῦ περ δὴ περὶ νηὸς Ἀχαιοὶ τε Τρώες τε
 δηίοον ἀλλήλους αὐτοσχεδόν· οὐδ' ἄρα τοί γε
 τόξων αἰκὰς ἀμφὶς μένον οὐδέ τ' ἀκόντων,
 ἀλλ' οἳ γ' ἐγγύθεν ἰστάμενοι, ἓνα θυμὸν ἔχοντες, 710
 ὀξέσι δὴ πελέκεσσι καὶ ἀξίνησι μάχοντο

682 ἐ θηήσαντο, etc.

691 ἐφορμάται

686 φοίτα

701 Τρωσὶν δ'

687 βοάων

708 δηίου

καὶ ξίφεσιν μεγάλοισι καὶ ἔγχεσιν ἀμφιγύοισι.
πολλὰ δὲ φάσγανα καλὰ μελάνδετα κωπήεντα
ἄλλα μὲν ἐκ χειρῶν χαμάδις πέσον, ἄλλα δ' ἀπ' ὤμων
ἀνδρῶν μαρναμένων· ῥέε δ' αἷματι γαῖα μέλαινα. 715

Ἐκτωρ δὲ πρύμνηθεν ἐπεὶ λάβεν, οὐ ἔμεθίλει,
ἄφλαστον μετὰ χερσὶν ἔχων, Τρῳσὶν δὲ κέλευεν·

“οἴσετε πῦρ, ἅμα δ' αὐτοὶ ἀολλέες ὄρνυτ' αὐτήν·
νῦν ἡμῖν πάντων Ζεὺς ἄξιον ἡμᾶρ ἔδωκε,
νῆας ἐλεῖν, αἰὲν δεῦρο θεῶν ἀφέκητι μολοῦσαι 720
ἡμῖν πῆματα πολλὰ θέσαν, κακότητι γερόντων,
οἳ μ' ἐθέλοντα μάχεσθαι ἐπὶ πρυμνῇσι νέεσσι
αὐτόν τ' ἰσχανάεσκον ἐρητύοντό τε λαόν.

ἄλλ' εἰ δὴ ῥα τότε βλάπτε φρένας εὐρύφοπα Ζεὺς
ἡμετέρας, νῦν αὐτὸς ἐποτρύνει καὶ ἀνώγει.” 725

ὣς ἔφαθ', οἳ δ' ἄρα μᾶλλον ἐπ' Ἀργεῖοισιν ὄρουσαν.

Αἴας δ' οὐκέτ' ἔμιμνε· βιάζετο γὰρ βελέεσσιν·

ἄλλ' ἀνεχάζετο τυτθόν, οἰόμενος θανέεσθαι,
θρῆνυν ἔφ' ἐπταπόδην, λίπε δ' ἴκρια νηὸς ἐφίσσης.
ἔνθ' ἄρ' ὅ γ' ἐστήκει δεδοκημένος, ἔγχεϊ δ' αἰεὶ 730
Τρῶας ἄμυνε νεῶν, ὅς τις φέροι ἀκάματον πῦρ·
αἰεὶ δὲ σμερδνὸν βοάων Δαναοῖσι κέλευεν·

“ὦ φίλοι ἥρωες Δαναοί, θεράποντες Ἄρης,
ἄνδρες ἔστε, φίλοι, μνήσασθε δὲ θούριδος ἀλκῆς·
ἢ τίνας φαμεν εἶναι ἀοσσητήρας ὀπίσσω, 735
ἢ τί τεῖχος ἄρειον, ὅ κ' ἀνδράσι λοιγὸν ἀμύναι;
οὐ μὲν τι σχεδὸν ἐστὶ πόλις πύργοισ' ἀραρυῖα,
ἢ κ' ἀπαμυναίμεσθ' ἑτεραλκέα δῆμον ἔχοντες·

ἄλλ' ἐν γὰρ Τρώων πεδίῳ πύκα θωρηκτάων,
πόντῳ κεκλιμένοι, ἔρεκα δ' ἡμεθα πατρίδος αἵης· 740
τῷ ἐν χερσὶ φάος, οὐ μελιχίῃ πολέμοιο.”

716 οὐχὶ vel οὐ τι μεθίλει, οὐκ ἐμεθίλει

732 βοάων

723 ἰσχανάεσκον

741 φῶς

ἦ, καὶ μαιμάων ἔφεπ' ἔγχεϊ ὀξυόεντι.
 ὅς τις δὲ Τρώων κοῖλῃσ' ἐπὶ νηυσὶ φέροιτο
 σὺν πυρὶ κηλείῳ, χάριν Ἑκτορος ὀτρύναντος,
 τὸν δ' Αἴας οὔτασκε δεδεγμένος ἔγχεϊ μακρῷ·
 δώδεκα δὲ προπάροιθε νεῶν αὐτοσχεδὸν οὔτα.

745

742 μαιμών

ΙΛΙΑΔΟΣ Π.

ὣς οἱ μὲν περὶ νηὸς εὖσσέλμοιο μάχοντο·

Πάτροκλος δ' Ἀχιλῇ παρίστατο, ποιμένι λαῶν,
δάκρυα θερμὰ χέων ὥς τε κρήνη μελάνυδρος,
ἢ τε κατ' αἰγίλιπος πέτρης δνοφερὸν χέει ὕδωρ.
τὸν δὲ φιδὼν ᾧκτιρε ποδάρκης δῖος Ἀχιλλεύς,
καί μιν φωνήσας φέπεα πτερόεντα προσηύδα·

5

“ τίπτε δεδάκρυσαι, Πατρόκλεες, ἥῃτε κούρη
νηπίη, ἢ θ' ἅμα μητρὶ θεοῦσ' ἀνελέσθαι ἀνώγει,
ῥειανοῦ ἀπτομένη, καί τ' ἐσσυμένην κατερύκει,
δακρυόεσσα δέ μιν ποτιδέσκεται, ὅφρ' ἀνέληται;
τῇ φίκελος, Πάτροκλε, τέρεν κατὰ δάκρυον εἵβεις.
ἥέ τι Μυρμιδόνεσσι πιφαύσκεαι, ἢ ἐμοὶ αὐτῷ;
ἥέ τιν' ἀγγελίην Φθίης ἐξ ἔκλυες οἶος;
ζῶειν μὰν ἔτι φασὶ Μενοίτιον, Ἀκτορος υἱόν,
ζῶει δ' Αἰακίδης Πηλεὺς μετὰ Μυρμιδόνεσσι,
τῶν κε μάλ' ἀμφοτέρων ἀκαχοίμεθα τεθνηώτων.
ἥέ σύ γ' Ἀργείων ὀλοφύρεαι, ὥς ὀλέκονται
νηυσὶν ἔπι γλαφυρῇσιν ὑπερβασίης ἔνεκα σφῆς;
ἐξαύδα, μὴ κεῖθε νόῳ, ἵνα φείδομεν ἄμφω.”

10

15

τὸν δὲ βαρὺ στενάχων προσέφη, Πατρόκλεες ἵππεῦ· 20

5 ᾧκτιρε

7 Πατρόκλεις

20 Πατρόκλεις

“ὦ Ἀχιλεῦ, Πηλῆος υἱέ, μέγα φέρτατ’ Ἀχαιῶν,
 μὴ νεμέσα· τοῖον γὰρ ἄχος βεβίηκεν Ἀχαιοῦς.
 οἱ μὲν γὰρ δὴ πάντες, ὅσοι πάρος ἦσαν ἄριστοι,
 ἐν νηυσὶν κέαται βεβλημένοι οὐτάμενοί τε.
 βέβληται μὲν ὁ Τυδεΐδης κρατερὸς Διομήδης, 25
 οὕτασται δ’ Ὀδυσεὺς δουρὶ κλυτὸς ἦδ’ Ἀγαμέμνων,
 βέβληται δὲ καὶ Εὐρύπυλος κατὰ μηρὸν οἷστῳ.
 τοὺς μὲν τ’ ἱητροὶ πολυφάρμακοι ἀμφιπέπονται,
 ἔλκε’ ἀκείόμενοι· σὺ δ’ ἀμήχανος ἔπλε’, Ἀχιλλεῦ.
 μὴ ἐμέ γ’ οὖν οὗτός γε λάβοι χόλος, ὃν σὺ φυλάσσεις, 30
 αἶναρέτη. τί σε’ ἄλλος ὀνήσεται ὀψίγονός περ,
 αἶ κε μὴ Ἀργεῖοισιν ἀφεικέα λαιγὸν ἀμύνης;
 νηλεές, οὐκ ἄρα σοί γε πατήρ ἔεν ἱππότα Πηλεὺς,
 οὐδὲ Θέτις μήτηρ· γλαυκὴ δέ σε τίκτε θάλασσα
 πέτραι τ’ ἡλίβατοι, ὃ τέ τοι νόος ἐστὶν ἀπηνής. 35
 εἰ δέ τινα φρεσὶ σῆσι θεοπροπίην ἀλεεῖνεις
 καὶ τινά τοι παρ Ζηνὸς ἐπέφραδε πότνια μήτηρ,
 ἀλλ’ ἐμέ περ πρόες ὦχ’, ἅμα δ’ ἄλλον λαὸν ὅπασσον
 Μυρμιδόνων, αἶ κεν τι φάος Δαναοῖσι γένωμαι.
 δὸς δέ μοι ὥμοιιν τὰ σὰ τεύχεα θωρηχθῆναι, 40
 αἶ κ’ ἐμέ σοὶ φύσκοντες ἀπόσχονται πολέμοιο
 Τρῶες, ἀναπνεύσωσι δ’ ἀρήιοι υἱες Ἀχαιῶν
 τειρόμενοι· ὀλίγη δέ τ’ ἀνάπνευσις πολέμοιο.
 ῥεῖα δέ κ’ ἀκμήτες κεκμηότας ἄνδρας αὐτῇ
 ὥσαιμεν προτὶ φάστυ νεῶν ἄπο καὶ κλισιάων.” 45

ὥς φάτο λισσόμενος μέγα νήπιος· ἥ γὰρ ἔμελλε
 φοῖ αὐτῷ θάνατόν τε κακὸν καὶ κῆρα λιτέσθαι.
 τὸν δὲ μέγ’ ὀχθήσας προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·

“ὦ μοι, διογενὲς Πατρόκλεες, οἶον ἔφειπες·
 οὔτε θεοπροπίης ἐμπάζομαι, εἴ τινα φοῖδα, 50
 οὔτε τί μοι παρ Ζηνὸς ἐπέφραδε πότνια μήτηρ·

29 ἔπλεν

31 σευ

33 ἦν

39 ἦν πού τι φόως

49 Πατρόκλεις

ἀλλὰ τόδ' αἶνόν ᾗχος κραδίην καὶ θυμὸν ἱκάνει,
 ὅπποτε τις τὸν ὁμοῖον ἀνὴρ ἐθέλησιν ἀμέρσαι
 καὶ γέρας ἄψ ἀφελέσθαι, ὃ τε κράτεϊ προβεβήκη·
 αἶνόν ᾗχος τό μοί ἐστιν, ἐπεὶ πάθον ἄλγεα θυμῷ. 55
 κούρην ἣν ἄρα μοι γέρας ἔξελον υἷες Ἀχαιῶν,
 δουρὶ δ' ἐμῷ κτεάτισσα, πόλιν εὐτείχεα πέρσας,
 τήν μ' ἄψ ἐκ χειρῶν ἔλετο κρείων Ἀγαμέμνων
 Ἀτρεΐδης ὥς εἴ τιν' ἀτίμητον μετανάστην.
 ἀλλὰ τὰ μὲν προτετύχθαι ἐάσομεν· οὐδ' ἄρα πῶς ἦν 60
 ἀσπερχές κεχολῶσθαι ἐνὶ φρεσὶν· ἦ τοι ἔφην γε
 οὐ πρὶν μηνιθμὸν καταπαυσέμεν, ἀλλ' ὅπότ' ἂν δὴ
 νῆας ἐμὰς ἀφίκηται αὕτῃ τε πτόλεμός τε.
 τύνη δ' ὅμοιον μὲν ἐμὰ κλυτὰ τεύχεα δῦθι,
 ἄρχε δὲ Μυρμιδόνεσσι φιλοπτολέμοισι μάχεσθαι, 65
 εἰ δὴ κυάνεον Τρώων νέφος ἀμφιβέβηκε
 νηυσὶν ἐπικρατέως, οἳ δὲ ῥηγμῖνι θαλάσσης
 κεκλίσσεται, χώρης ὀλίγην ἔτι μοῖραν ἔχοντες,
 Ἀργεῖοι· Τρώων δὲ πόλις ἐπὶ πᾶσα βέβηκε
 θάρσυνος. οὐ γὰρ ἐμῆς κόρυθος λεύσσουσι μέτωπον 70
 ἐγγύθι λαμπομένης· τάχα κεν φεύγοντες ἐναύλους
 πλήσειαν νεκύων, εἴ μοι κρείων Ἀγαμέμνων
 ἥπια φειδείη· νῦν δὲ στρατὸν ἀμφιμάχονται.
 οὐ γὰρ Τυδεΐδew Διομήδεος ἐν παλάμῃσι
 μαίνεται ἐγχείη Δαναῶν ἀπὸ λοιγὸν ἀμύναι· 75
 οὐδέ πω Ἀτρεΐδew φόπος ἔκλυον αὐδήσαντος
 ἐχθρῆς ἐκ κεφαλῆς· ἀλλ' Ἐκτορος ἀνδροφόνοιο
 Τρωσὶ κελεύοντος περιφάγνυται, οἳ δ' ἀλαλητῷ
 πᾶν πεδίου κατέχουσι, μάχῃ νικῶντες Ἀχαιοὺς·
 ἀλλὰ καὶ ὧς, Πάτροκλε, νεῶν ἀπὸ λοιγὸν ἀμύνων 80
 ἔμπεσ' ἐπικρατέως, μὴ δὴ πυρὸς αἶθομένοιο
 νῆας ἐνιπρήσωσι, φίλον δ' ἀπὸ νόστον ἔλωνται.
 πείθεο δ' ὧς τοι ἐγὼ μύθου τέλος ἐν φρεσὶ θήω,

ὥς ἂν μοι τιμὴν μεγάλην καὶ κῦδος ἄρῃαι
 πρὸς πάντων Δαναῶν, ἀτὰρ οἱ περικαλλέα κούρην 85
 ἄψ' ἀπονάσσωσιν, ποτὶ δ' ἀγλαὰ δῶρα πόρωσιν.
 ἐκ νηῶν ἐλάσας ἰέναι πάλιν· εἰ δέ κεν αὖ τοι
 δώῃ κῦδος ἀρέσθαι ἐρίγδουπος πόσις Ἥρης,
 μὴ σύ γ' ἄνευθεν ἐμείο λιλαίεσθαι πολεμίζειν
 Τρωσὶ φιλοπτολέμοισιν· ἀτιμότερον δέ με θήσεις. 90
 μηδ' ἐπαγαλλόμενος πολέμῳ καὶ δηιοτήτι,
 Τρῶας ἐναιρόμενος, προτὶ Φίλιον ἡγεμονεύειν,
 μή τις ἀπ' Οὐλύμποιο θεῶν αἰειγενετάων
 ἐμβήῃ· μάλα τοὺς γε φιλεῖ ἑκάφεργος Ἀπόλλων·
 ἀλλὰ πάλιν τροπάεσθαι, ἐπεὶ φάος ἐν νήεσσι 95
 θήῃς, τοὺς δ' ἐάειν πεδίου κατὰ δηριάεσθαι.
 αἰ γάρ, Ζεῦ τε πάτερ καὶ Ἀθηναίῃ καὶ Ἀπολλῶνι,
 μήτε τις οὖν Τρώων θάνατον φύγοι, ὅσσοι ἔασι,
 μήτε τις Ἀργεῖων, νῶι δ' ἐκδυῖμεν ὄλεθρον,
 ὅφρ' οἶοι Τροίης ἱερὰ κρήδεμνα λύωμεν." 100

ὥς οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον,
 Αἴας δ' οὐκέτ' ἔμιμνε· βιάζετο γὰρ βελέεσσι·
 δάμνα μιν Ζηνός τε νόος καὶ Τρῶες ἀγαυοὶ
 βάλλοντες· δφεινὴν δὲ περὶ κροτάφοισι φαεινὴ
 πήληξ βαλλομένη καναχὴν ἔχε, βάλλετο δ' αἰεὶ 105
 καπ φάλαρ' εὐποίηθ'· ὁ δ' ἀριστερόν ὦμον ἔκαμνεν
 ἔμπεδον αἰὲν ἔχων σάκος αἰόλον· οὐ δὲ δύναντο
 ἀμφ' αὐτῷ πελεμίζειν ἐρείδοντες βελέεσσιν.
 αἰεὶ δ' ἀργαλέῳ ἔχετ' ἄσθματι, καδ δέ ῥοι ἰδρῶς
 πάντοθεν ἐκ μελέων πολὺς ἔρρεεν, οὐδέ πη εἶχεν 110
 ἀμπνεῦσαι· πάντα δὲ κακὸν κακῷ ἐστήρικτο.

ἔσπετε νῦν μοι, Μοῦσαι Ὀλύμπια δώματ' ἔχουσai,
 ὅππως δὴ πρῶτον πῦρ ἔμπεσε νηυσὶν Ἀχαιῶν.
 Ἐκτωρ Αἴαντος δόρυ μείλινον ἄγχι παραστάς

95 τρωπᾶσθαι, τροπάασθαι, ἐπὴν

96 δέ τ' ἐὰν etc.—δηριάσθαι

99 ἐκδυῖμεν, ἐκδύμεν

πλήξ' ἄορι μεγάλῳ, αἰχμῆς παρὰ καυλὸν ὅπισθεν, 115
 ἀντικρὺ δ' ἀπάραξε· τὸ μὲν Τελαμώνιος Αἴας
 πῆλ' αὐτῶς ἐν χειρὶ κόλον δόρυ· τῆλε δ' ἀπ' αὐτοῦ
 αἰχμὴ χαλκείη χαμάδις βόμβησε πεσοῦσα.

γνῶ δ' Αἴας κατὰ θυμὸν ἀμύμονα, ρίγησέν τε,
 ἔργα θεῶν, ὃ ῥα πάγχυ μάχης ἐπὶ μήδεα κεῖρε 120
 Ζεὺς ὑψιβρεμέτης, Τρώεσσι δὲ βούλετο νίκην·
 χάζετο δ' ἐκ βελέων. τοὶ δ' ἔμβαλον ἀκάματον πῦρ
 νηὶ θοῇ· τῆς δ' αἶψα κατ' ἀσβέστη κέχυτο φλόξ.
 ὥς τὴν μὲν πρυμνὴν πῦρ ἄμφεπεν· αὐτὰρ Ἀχιλλεὺς
 μηρῷ πληξάμενος Πατροκλέεα προσέφειπεν· 125

“ὄρσεο, διογενὲς Πατρόκλεες, ἵπποκέλευθε·
 λεύσσω δὴ παρὰ νηυσὶ πυρὸς δηίοιο φωήν·
 μὴ δὴ νῆας ἔλωσι καὶ οὐκέτι φυκτὰ πέλωνται·
 δύσεο τεύχεα θᾶσσον, ἐγὼ δέ κε λαὸν ἀγείρω.”

ὥς φάτο, Πάτροκλος δὲ κορύσσετο νώροπι χαλκῷ. 130
 κνημίδας μὲν πρῶτα περὶ κνήμησιν ἔθηκε
 καλὰς, ἀργυρέοισιν ἐπισφυρίοισ' ἀραρυίας·
 δεύτερον αὖ θώρηκα περὶ στήθεσσι ἐδυνε
 ποικίλον ἀστερόεντα, κακῶν βελέων ἀλεωρήν.
 ἀμφὶ δ' ἄρ' ὥμοισιν βάλετο ξίφος ἀργυρόηλον 135
 χάλκεον, αὐτὰρ ἔπειτα σάκος μέγα τε στιβαρόν τε·
 κρατὶ δ' ἐπ' ἰφθίμῳ κυνέην εὐτυχτοῦν ἔθηκεν
 ἵππουριν· δφεινὸν δὲ λόφος καθύπερθεν ἔνευεν.
 εἶλετο δ' ἄλκιμα δοῦρε, τὰ ῥοι παλάμηφιν ἀρήρει.
 ἔγχος δ' οὐχ ἔλετ' οἶον ἀμύμονος Αἰακίδαο, 140
 βριθὺ μέγα στιβαρόν· τὸ μὲν οὐ δύνατ' ἄλλος Ἀχαιῶν
 πάλλειν, ἀλλὰ μιν οἷος ἐπίστατο πῆλαι Ἀχιλλεύς,
 Πηλιάδα μελίην, τὴν πατρὶ φίλῳ τάμε Χείρων
 Πηλίου ἐκ κορυφῆς, φόνον ἔμμεναι ἠρώεσσι.
 ἵππους δ' Αὐτομέδοντα θοῶς ζευγνῦμεν ἄνωγε, 145
 τὸν μετ' Ἀχιλλῆα ῥηξήνορα τίε μάλιστα,

πιστότατος δέ 'φοι ἔσκε μάχῃ ἐνὶ μείναι ὁμοκλήν.
 τῷ δὲ καὶ Αὐτομέδων ὕπαγε ζυγὸν ὠκέας ἵππους,
 Ξάνθον καὶ Βαλίον, τὼ ἅμα πνοιῇσι πετέσθην,
 τοὺς ἔτεκε Ζεφύρῳ ἀνέμῳ ἀρέπυια Ποδάργη 150
 βοσκομένη λειμῶνι παρὰ ῥόον Ὠκεανοῖο.
 ἐν δὲ παρηορίησιν ἀμύμονα Πήδασον ἴει,
 τὸν ῥά ποτ' Ἡετίωνος ἐλὼν πόλιν ἤγαγ' Ἀχιλλεύς,
 ὃς καὶ θνητὸς ἐὼν ἔπεθ' ἵπποις ἀθανάτοισι.

Μυρμιδόνας δ' ἄρ' ἐποιχόμενος θώρηξεν Ἀχιλλεύς 155
 πάντας ἀνὰ κλισίας σὺν τεύχεσιν· οἱ δὲ λύκοι ὥς
 ὠμοφάγοι, τοῖσιν τε περὶ φρεσὶν ἄσπετος ἀλκή,
 οἳ τ' ἔλαφον κεραὸν μέγαν οὔρεσι δηιώσαντες
 δάπτουσιν· πᾶσιν δὲ παρήιον αἵματι φοινόν·
 καὶ τ' ἀγέληδὸν ἴασιν, ἀπὸ κρήνης μελανύδρου 160
 λάψοντες γλώσσησι φαραιῇσιν μέλαν ὕδωρ
 ἄκρον, ἐρευγόμενοι φόνον αἵματος· ἐν δέ τε θυμὸς
 στήθεσιν ἄτρομός ἐστι, περιστένεται δέ τε γαστήρ·
 τοῖοι Μυρμιδόνων ἡγήτορες ἠδὲ μέδοντες
 ἀμφ' ἀγαθὸν θεράποντα ποδώκεος Αἰακίδαο 165
 ῥώοντ'. ἐν δ' ἄρα τοῖσιν ἀρήιος ἴστατ' Ἀχιλλεύς
 ὀτρύνων ἵππους τε καὶ ἀνέρας ἀσπιδιώτας.

πεντήκοντ' ἦσαν νῆες θοαί, ἦσιν Ἀχιλλεύς
 ἐς Τροίην ἡγεῖτο διίφιλος· ἐν δὲ ῥεκάστη
 πεντήκοντ' ἔσαν ἄνδρες ἐπὶ κληῖσιν ἑταῖροι· 170
 πέντε δ' ἄρ' ἡγεμόνας ποιήσατο, τοῖς ἐπεποίθει,
 σημαίνειν· αὐτὸς δὲ μέγα κρατέων ἐφάνασσε.
 τῆς μὲν ἰῆς στιχὸς ἦρχε Μενέσθιος αἰολοθώρηξ,
 υἱὸς Σπερχειοῖο, διυπετέος ποταμοῖο·
 ὃν τέκε Πηλῆος θυγάτηρ, καλὴ Πολυδώρη, 175
 Σπερχεῖῳ ἀκάμαντι, γυνὴ θεῷ εὐνηθεῖσα,
 αὐτὰρ ἐπὶ κλησιν Βώρῳ, Περιήρεος υἱί,
 ὃς ῥ' ἀναφανδὸν ὄπυιε, πορῶν ἀπερείσια ῥέδνα.

τῆς δ' ἐτέρης Ἐϋδωρος ἀρήιος ἡγεμόνευε,
 παρθένιος, τὸν ἔτικτε χορῶ καλῇ Πολυμήλῃ, 180
 Φύλαντος θυγάτηρ· τῆς δὲ κρατὺς Ἀργεῖφόντης
 ἠράσατ', ὀφθαλμοῖσι φιδὼν μετὰ μελπομένησιν
 ἐν χορῶ Ἀρτέμιδος χρυσηλακάτου κελαδεινῆς.
 αὐτίκα δ' εἰς ὑπερῶ ἀναβὰς παρελέξατο λάθρῃ
 Ἑρμείας ἀκάκητα, πόρεν δέ ῥοι ἀγλαὸν υἱὸν 185
 Εϋδωρον, πέρι μὲν θείειν ταχὺν ἠδὲ μαχητήν.
 αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ τὸν γε μογοστόκος Εἰλείθυια
 ἐξάγαγε πρὸ φάοσδε καὶ ἡελίου φίδεν αὐγὰς,
 τὴν μὲν Ἐχεκλέεος κρατερὸν μένος Ἀκτορίδαο
 ἠγάγετο πρὸς δώματ', ἐπεὶ πόρε μυρία ῥέδνα· 190
 τὸν δ' ὁ γέρων Φύλας εὖ ἔτρεφεν ἠδ' ἀτίταλλεν,
 ἀμφαγαπαζόμενος ὥς εἴ τ' ἐφὸν υἱὸν εὐντα.
 τῆς δὲ τρίτης Πείσανδρος ἀρήιος ἡγεμόνευε
 Μαιμαλίδης, ὃς πᾶσι μετέπρεπε Μυρμιδόνεσσιν
 ἔγχεϊ μάρνασθαι μετὰ Πηλεΐωνος ἐταῖρον. 195
 τῆς δὲ τετάρτης ἦρχε γέρων ἵππηλάτα Φοῖνιξ,
 πέμπτης δ' Ἀλκιμέδων, Λαέρκεος υἱὸς ἀμύμων.
 αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ πάντας ἅμ' ἡγεμόνεσσιν Ἀχιλλεὺς
 στήσεν εὖ κρίνας, κρατερὸν δ' ἐπὶ μῦθον ἔτελλε·
 “Μυρμιδόνες, μή τίς μοι ἀπειλάων λελαθέσθω, 200
 ἅς ἐπὶ νηυσὶ θοῇσιν ἀπειλέετε Τρώεσσι
 πάνθ' ὑπὸ μηνιθμόν, καί μ' ἠτιάεσθε ῥέκαστος·
 ‘σχέτλιε Πηλέος υἱέ, χόλῳ ἄρα σ' ἔτρεφε μήτηρ,
 νηλεές, ὃς παρὰ νηυσὶν ἔχεις ἀφέκοντας ἐταίρους·
 φοίκαδέ περ σὺν νηυσὶ νεώμεθα ποντοπόροισιν 205
 αὐτίς, ἐπεὶ ρά τοι ὦδε κακὸς χόλος ἔμπεσε θυμῷ.
 ταῦτά μ' ἀγειρόμενοι θαμὰ βάζετε· νῦν δὲ πέφανται
 φυλόπιδος μέγα φέργον, ἔης τὸ πρίν γ' ἐράεσθε.
 ἔνθα τις ἄλκιμον ἦτορ ἔχων Τρώεσσι μαχέσθω.”

189 Ἐχεκλῆος

192 θ' ἐδν

201 ἀπειλεῖτε

202 ἠτιάασθε

208 ἐράασθε

ὥς φειπὼν ὥτρυνε μένος καὶ θυμὸν ἐκάστου. 210
 μᾶλλον δὲ στίχες ἄρθεν, ἐπεὶ βασιλῆος ἄκουσαν.
 ὥς δ' ὅτε τοῖχον ἀνὴρ ἀράρη πυκινοῖσι λίθοισι
 δώματος ὑψηλοῖο, βίας ἀνέμων ἀλεείνων,
 ὥς ἄραρον κόρυθές τε καὶ ἀσπίδες ὀμφαλόεσσαι.
 ἀσπὶς ἄρ' ἀσπὶδ' ἔρειδε, κόρυς κόρυιν, ἀνέρα δ' ἀνὴρ· 215
 ψαῦον δ' ἵππόκομοι κόρυθες λαμπροῖσι φάλοισι
 νευόντων, ὥς πυκνοὶ ἐφέστασαν ἀλλήλοισι.
 πάντων δὲ προπάροιθε δὺ' ἀνέρε θωρήσσοντο,
 Πάτροκλός τε καὶ Αὐτομέδων, ἓνα θυμὸν ἔχοντες,
 πρόσθεν Μυρμιδόνων πολεμιζέμεν. αὐτὰρ Ἀχιλλεὺς 220
 βῆ ῥ' ἵμεν ἐς κλισίην, χηλοῦ δ' ἀπὸ πῶμ' ἀνέοιγε
 καλῆς δαιδαλέης, τήν' ἔφοι Θέτις ἀργυρόπεζα
 θῆκε ἐπὶ νηὸς ἄγεσθαι ἐὺ πλήσασα χιτῶνων
 χλαινάων τ' ἀνεμοσκεπέων οὔλων τε ταπήτων.
 ἔνθα δέ ἔφοι δέπας ἔσκε τετυγμένον, οὐδέ τις ἄλλος 225
 οὔτ' ἀνδρῶν πίνεσκεν ἀπ' αὐτοῦ αἶθοπα φοῖνον,
 οὔτε τεῶ σπένδεσκε θεῶν, ὅτι μὴ Διὶ πατρί.
 τό ῥα τότε ἐκ χηλοῖο λαβὼν ἐκάθηρε θεείῳ
 πρῶτον, ἔπειτα δὲ νύψ' ὕδατος καλῇσι ῥοῇσι,
 νύψατο δ' αὐτὸς χεῖρας, ἀφύσσατο δ' αἶθοπα φοῖνον. 230
 εὐχετ' ἔπειτα στὰς μέσῳ ἔρκει, λείβε δὲ φοῖνον
 οὐρανὸν εἰσανιδών· Δία δ' οὐ λάθε τερπικέραυνον·
 “Ζεῦ φάνα, Δωδωναίε, Πελασγικέ, τηλόθι ναίων,
 Δωδώνης μεδέων δυσχειμέρου· ἀμφὶ δὲ Σελλοὶ
 σοὶ ναίουσ' ὑποφῆται ἀνιπτόποδες χαμαιεῦναι. 235
 ἡμὲν δὴ ποτ' ἐμὸν ρέπος ἔκλυες εὐξαμένοιο,
 τίμησας μὲν ἐμέ, μέγα δ' ἵψαο λαὸν Ἀχαιῶν,
 ἡδ' ἔτι καὶ νῦν μοι τόδ' ἐπικρήνηνον ἐφέλδωρ·
 αὐτὸς μὲν γὰρ ἐγὼ μενέω νηῶν ἐν ἀγῶνι,
 ἀλλ' ἔταρον πέμπω πολέσιν μετὰ Μυρμιδόνεσσι 240
 μάρνασθαι· τῷ κῦδος ἅμα πρόες, εὐρύφοπα Ζεῦ,

θάρσυνον δέ 'φοι ἦτορ ἐνὶ φρεσίν, ὅφρα καὶ "Εκτωρ
 φείσεται ἢ ῥα καὶ οἶος ἐπίσσηται πολεμίζειν
 ἡμέτερος θεράπων, ἢ 'φοι τότε χεῖρες ἄαπτοι
 μαίνονθ', ὅππότε ἐγὼ περ ἴω μετὰ μῶλον "Αρης. 245
 αὐτὰρ ἐπεὶ κ' ἀπὸ ναῦφι μάχην ἐνοπήν τε δίηται,
 ἀσκηθῆς μοι ἔπειτα θοὰς ἐπὶ νῆας ἵκοιτο
 τεύχεσί τε ξὺν πᾶσι καὶ ἀγχεμάχοισ' ἐτάροισιν."

ὥς ἔφατ' εὐχόμενος, τοῦ δ' ἔκλυε μητίετα Ζεὺς.
 τῷ δ' ἕτερον μὲν ἔδωκε πατήρ, ἕτερον δ' ἀνένευσε 250
 νηῶν μὲν 'φοι ἀπώσασθαι πόλεμόν τε μάχην τε
 δῶκε, σάον δ' ἀνένευσε μάχης ἐξ ἀπονέεσθαι.
 ἦ τοι ὁ μὲν σπείσας τε καὶ εὐξάμενος Διὶ πατρὶ
 ἄψ κλισίην εἰσῆλθε, δέπας δ' ἀπέθηκ' ἐνὶ χηλῷ,
 στῇ δὲ πάροιθ' ἐλθὼν κλισίης, ἔτι δ' ἤθελε θυμῷ 255
 ἐσφιδέεν Τρώων καὶ Ἀχαιῶν φύλοπιν αἰνὴν.

οἱ δ' ἅμα Πατρόκλῳ μεγάλῃτορι θωρηχθέντες
 ἔστιχον, ὅφρ' ἐν Τρωσὶ μέγα φρονέοντες ὄρουσαν.
 αὐτίκα δὲ σφήκεσσι φοιρότερες ἐξεχέοντο
 εἰνοδίοισ', οὓς παῖδες ἐριδμαίνωσι φέθοντες, 260
 αἰεὶ κερτομέοντες, ὁδῷ ἔπι φοικί' ἔχοντας,
 νηπίαχοι· ξυνὸν δὲ κακὸν πολέεσσι τιθεῖσι.
 τοὺς δ' εἴ περ παρά τίς τε κιῶν ἄνθρωπος ὀδίτης
 κινήσῃ ἀφέκων, οἱ δ' ἄλκιμον ἦτορ ἔχοντες
 πρόσσω πᾶς πέτεται καὶ ἀμύνει 'φοῖσι τέκεσσι. 265
 τῶν τότε Μυρμιδόνες κραδίην καὶ θυμὸν ἔχοντες
 ἐκ νηῶν ἐχέοντο· βοὴ δ' ἄσβεστος ὀρώρει.

Πάτροκλος δ' ἐτάροισιν ἐκέκλετο μακρὸν αὖσας·

"Μυρμιδόνες, ἔταροι Πηληιάδα' Ἀχιλλῆος,
 ἀνέρες ἔστε, φίλοι, μνήσασθε δὲ θούριδος ἀλκῆς, 270
 ὥς ἂν Πηλεΐδην τιμήσομεν, ὃς μέγ' ἄριστος
 Ἀργείων παρὰ νηυσὶ καὶ ἀγχεμάχοι θεράποντες,
 γνῶ δὲ καὶ Ἀτρεΐδης εὐρὺ κρεῖων Ἀγαμέμνων

ῥῆν ἀάτην, ὃ τ' ἄριστον Ἀχαιῶν οὐδὲν ἔτισεν.”

ὥς φειπὼν ὥτρυνε μένος καὶ θυμὸν ἐκάστου. 275

ἐν δ' ἔπεσον Τρώεσσιν ἀολλέες· ἀμφὶ δὲ νῆες
σμερδαλέον κονάβησαν αὖσάντων ὑπ' Ἀχαιῶν.

Τρῶες δ' ὥς ἐφίδοντο Μενoitίου ἄλκιμον υἱόν,
αὐτὸν καὶ θεράποντα, σὺν ἔντεσι μαρμαίροντας,
πᾶσιν ὀρίνθη θυμός, ἐκίνηθεν δὲ φάλαγγες, 280

φελπόμενοι παρὰ ναῦφι ποδώκεα Πηλεΐωνα
μηνιθμὸν μὲν ἀπορρίψαι, φιλότητα δ' ἐλέσθαι·
πάπτηνεν δὲ ῥέκαστος, ὅπη φύγοι αἰπὺν ὄλεθρον.

Πάτροκλος δὲ πρῶτος ἀκόντισε δουρὶ φαεινῷ
ἀντικρὺ κατὰ μέσσον, ὅθι πλείστοι κλονέοντο, 285

νηὶ πάρα πρυμνῇ μεγαθύμοο Πρωτεσιλάου,
καὶ βάλε Πυραίχμην, ὃς Παίονας ἵπποκορυστὰς
ἤγαγεν ἐξ Ἀμυδῶνος ἀπ' Ἀξιοῦ εὐρὺν ῥέοντος·

τὸν βάλε δεξιὸν ὦμον· ὁ δ' ὑπτίος ἐν κονίῃσι
κάππεσεν οἰμῶξας, ἔταροι δέ μιν ἀμφὶ φόβηθεν 290

Παίονες· ἐν γὰρ Πάτροκλος φόβον ἤκεν ἅπασιν
ἡγεμόνα κτείνας, ὃς ἀριστεύεσκε μάχεσθαι.

ἐκ νηῶν δ' ἔλασεν, κατὰ δ' ἔσβεσεν αἰθόμενον πῦρ.
ἡμιδαῆς δ' ἄρα νηὺς λίπετ' αὐτόθι· τοὶ δὲ φόβηθεν

Τρῶες θεσπεσίῳ ὁμάδῳ· Δαναοὶ δ' ἐπέχυντο 295

νῆας ἄνα γλαφυράς· ὅμαδος δ' ἀλίαςτος ἐτύχθη.

ὥς δ' ὅτ' ἀφ' ὑψηλῆς κορυφῆς ὄρεος μέγαλοιο
κινήσῃ πυκινὴν νεφέλην στεροπηγερέτα Ζεὺς,

ἐκ τ' ἔφανε πᾶσαι σκοπιαὶ καὶ πρῶνες ἄκροι
καὶ νάπαι, οὐρανόθεν δ' ἄρ' ὑπερράγη ἄσπετος αἰθήρ, 300

ὥς Δαναοὶ νηῶν μὲν ἀπωσάμενοι δήιον πῦρ
τυτθὸν ἀνέπνευσαν, πολέμου δ' οὐ γίγνεται ἔρωή.

οὐ γάρ πώ τι Τρῶες ἀρηιφίλων ὑπ' Ἀχαιῶν
προτροπάδην φοβέοντο μελαινάων ἀπὸ νηῶν,
ἀλλ' ἔτ' ἄρ' ἀνθίσταντο, νεῶν δ' ὑπόφεικον ἀνάγκη. 305

ἔνθα δ' ἀνὴρ ἔλεν ἄνδρα κεδασθείσης ὑσμίνης
 ἡγεμόνων· πρῶτος δὲ Μενoitίου ἄλκιμος υἱὸς
 αὐτίκ' ἄρα στρεφθέντος Ἀρηιλύκου βάλε μηρὸν
 ἔγχεϊ ὀξυόεντι, διαπρὸ δὲ χαλκὸν ἔλασσε·
 ῥῆξεν δ' ὀστέον ἔγχος, ὃ δὲ πρηνὴς ἐπὶ γαίῃ
 κάππεσ'. ἀτὰρ Μενέλαος ἀρήιος οὔτα Θόαντα
 στέρνον γυμνωθέντα παρ' ἀσπίδα, λῦσε δὲ γυῖα.
 Φυλεΐδης δ' Ἀμφικλον ἐφορμηθέντα δοκεύσας
 ἔφθη ὀρεξάμενος πρυμνὸν σκέλος, ἔνθα πάχιστος
 μυὼν ἀνθρώπου πέλεται· περὶ δ' ἔγχεος αἰχμῇ
 νεῦρα διεσχίσθη· τὸν δὲ σκότος ὅσσε κάλυψε.
 Νεστορίδαι δ' ὃ μὲν οὔτας Ἀτύμνιον ὀξείῃ δουρὶ
 Ἀντίλοχος, λαπάρης δὲ διήλασε χάλκεον ἔγχος·
 ἥριπε δὲ προπάροιθε. Μάρις δ' αὐτοσχεδὰ δουρὶ
 Ἀντιλόχῳ ἐπόρουσε κασιγνήτοιο χολωθείς,
 στὰς πρόσθεν νέκυος· τοῦ δ' ἀντίθεος Θρασυμήδης
 ἔφθη ὀρεξάμενος πρὶν οὐτάσαι, οὐδ' ἀφάμαρτεν,
 ὦμον ἄφαρ· πρυμνὸν δὲ βραχίονα δουρὸς ἀκωκὴ
 δρύψ' ἀπὸ μυώνων, ἀπὸ δ' ὀστέον ἄχρις ἄραξε.
 δούπησεν δὲ πεσών, κατὰ δὲ σκότος ὅσσε κάλυψεν.
 ὥς τῶ μὲν δοιοῖσι κασιγνήτοισι δαμέντε
 βήτην εἰς Ἑρεβος, Σαρπηδόνοσ ἐσθλοὶ ἐταῖροι,
 υἱες ἀκοντισταὶ Ἀμισωδάρου, ὅς ῥα Χίμαιραν
 θρέψεν ἀμαιμακέτην, πολέσιν κακὸν ἀνθρώποισιν.
 Αἴας δὲ Κλεόβουλον Ὀϊλιάδης ἐπορούσας
 ζῶν ἔλε, βλαφθέντα κατὰ κλόνον· ἀλλὰ ἔφοι αὐθι
 λῦσε μένος, πλήξας ξίφε' αὐχένα κωπήεντι.
 πᾶν δ' ὑπεθερμάνθη ξίφος αἵματι· τὸν δὲ κατ' ὅσσε
 ἔλλαβε πορφύρεος θάνατος καὶ μοῖρα κραταιή.
 Πηνέλεως δὲ Λύκων τε συνέδραμον· ἔγχεσι μὲν γὰρ
 ἥμβροτον ἀλλήλων, μέλεον δ' ἠκόντισαν ἄμφω·
 τῶ δ' αὐτὶς ξιφέεσσι συνέδραμον. ἔνθα Λύκων μὲν

ἵπποκόμου κόρυθος φάλον ἤλασεν, ἀμφὶ δέ καυλὸν
 φάσγανον ἐρραίσθη· ὁ δ' ὑπ' οὐατος αὐχένα θείνε
 Πηνέλεως, πᾶν δ' εἴσω ἔδν ξίφος, ἔσχεθε δ' οἶον 340
 δέρμα, παρηέρθη δὲ κάρη, ὑπέλυντο δὲ γυῖα.
 Μηριόνης δ' Ἀκάμαντα κιχεῖς ποσὶ καρπαλίμοισι
 νίξ' ἵππων ἐπιβησόμενον κατὰ δεξιὸν ὤμον·
 ἤριπε δ' ἐξ ὀχέων, κατὰ δ' ὀφθαλμῶν κέχυτ' ἀχλὺς.
 Ἰδομενεὺς δ' Ἐρύμαντα κατὰ στόμα νηλεῖ χαλκῷ 345
 νύξε· τὸ δ' ἀντικρὺ δόρυ χάλκεον ἐξεπέρησε
 νέρθεν ὑπ' ἐγκεφάλαιο, κέασσε δ' ἄρ' ὀστέα λευκά·
 ἐκ δ' ἐτίναχθεν ὀδόντες, ἐνέπλησθεν δέ ῥοι ἄμφω
 αἵματος ὀφθαλμοί· τὸ δ' ἀνὰ στόμα καὶ κατὰ ῥῖνας
 πρῆσε χανών· θανάτου δὲ μέλαν νέφος ἀμφεκάλυψεν. 350
 οὗτοι ἄρ' ἠγεμόνες Δαναῶν ἔλον ἄνδρα ῥέκαστος.
 ὥς δὲ λύκοι φάρνεσσιν ἐπέχραον ἢ ἐρίφοισι
 σίνται, ὑπὲκ μῆλων αἰρεύμενοι, αἷ τ' ἐν ὄρεσσι
 ποιμένος ἀφραδίῃσι διέτμαγεν· οἱ δὲ φιδόντες
 αἶψα διαρπάζουσιν ἀνάλκιδα θυμὸν ἐχούσας· 355
 ὥς Δαναοὶ Τρώεσσιν ἐπέχραον· οἱ δὲ φόβοιο
 δυσκελάδου μνήσαντο, λάθοντο δὲ θούριδος ἀλκῆς.
 Αἶας δ' ὁ μέγας αἰὲν ἐφ' Ἑκτορι χαλκοκορυστῇ
 ῥίετ' ἀκοντίσσαι· ὁ δὲ φιδριίῃ πολέμοιο,
 ἀσπίδι ταυρεῖῃ κεκαλυμμένος εὐρέας ὦμους, 360
 σκέπτετ' οἷστῶν τε ῥοῖζον καὶ δοῦπον ἀκόντων.
 ἦ μὲν δὴ γίγνωσκε μάχης ἑτεραλκέα νίκη·
 ἀλλὰ καὶ ὥς ἀνέμιμνε, σάου δ' ἐρίηρας ἐταίρους.
 ὥς δ' ὅτ' ἀπ' Οὐλύμπου νέφος ἔρχεται οὐρανὸν εἴσω
 αἰθέρος ἐκ δίης, ὅτε τε Ζεὺς λαίλαπα τείνη, 365
 ὥς τῶν ἐκ νηῶν γένετο φεφαχὴ τε φόβος τε,
 οὐδὲ κατὰ μοῖραν πέραον πάλιν. Ἑκτορα δ' ἵπποι
 ἔκφερον ὠκύποδες σὺν τεύχεσι, λείπε δὲ λαὸν
 Τρωικόν, οὐς ἀφέκοντας ὀρυκτὴ τάφρος ἔρυκε.

πολλοὶ δ' ἐν τάφρῳ φερυσάρματες ὠκέες ἵπποι 370
 φάξαντ' ἐν πρώτῳ ῥυμῷ λίπον ἄρμα φανάκτων.
 Πάτροκλος δ' ἔπετο σφεδανὸν Δαναοῖσι κελεύων,
 Τρωσὶ κακὰ φρονέων· οἳ δὲ φῖφαχῇ τε φόβῳ τε
 πάσας πληῆσαν ὁδοὺς, ἐπεὶ ἄρ' τμάγεν· ὕψι δ' ἄελλα 375
 σκίδναθ' ὑπὸ νεφέων, τανύοντο δὲ μώνυχες ἵπποι
 ἄψορρον προτὶ φάστυ νεῶν ἄπο καὶ κλισιάων.
 Πάτροκλος δ' ἦ πλείστον ὀρινόμενον φίδε λαόν,
 τῇ ῥ' ἔχ' ὁμοκλήσας· ὑπὸ δ' ἄξοσι φῶτες ἐπιπτον
 πρηνέες ἐξ ὀχέων, δίφροι δ' ἀνακυμβαλίαςον.
 ἀντικρὺ δ' ἄρα τάφρον ὑπέρθορον ὠκέες ἵπποι 380
 πρόσσω 'φιέμενοι· ἐπὶ δ' Ἑκτορι κέκλετο θυμός·
 'φίετο γὰρ βαλέειν· τὸν δ' ἔκφερον ὠκέες ἵπποι.
 ὥς δ' ὑπὸ λαίλαπι πᾶσα κελαινῇ βέβριθε χθών
 ἡματ' ὀπωρινῷ, ὅτε λαβρότατον χέει ὕδωρ 385
 Ζεὺς, ὅτε δὴ ἄνδρεςσι κοτεσσάμενος χαλεπήνῃ,
 οἱ βίῃ εἰν ἀγορῇ σκολιὰς κρίνωσι θέμιστας,
 ἐκ δὲ δίκην ἐλάσωσι, θεῶν ὅπιν οὐκ ἀλέγοντες·
 τοῦ δέ τε πάντες μὲν ποταμοὶ πλήθουσι ῥέοντες,
 πολλὰς δὲ κλιτῦς τότε ἀποτμήγουσι χαράδραι, 390
 εἰς δ' ἄλα πορφυρέην μεγάλη στενάχουσι ῥέουσai
 ἐξ ὀρέων ἐπὶ κάρ, μινύθει δέ τε φέργ' ἀνθρώπων·
 ὥς ἵπποι Τρῶαὶ μεγάλη στενάχοντο θέουσai.

Πάτροκλος δ' ἐπεὶ οὖν πρώτας ἐπέκερσε φάλαγγας,
 ἄψ' ἐπὶ νῆας ἔφεργε παλιμπετές, οὐδὲ πόλῃος 395
 εἶαε 'φιεμένους ἐπιβαινέμεν, ἀλλὰ μεσηγὺ
 νηῶν καὶ ποταμοῦ καὶ τείχεος ὑψηλοῖο
 κτεῖνε μεταῖσσω, πολέων δ' ἀπετίνυτο ποινήν.
 ἔνθ' ἦ τοι Πρόνοον πρῶτον βάλε δουρὶ φαεινῷ,
 στέρνον γυμνωθέντα παρ' ἀσπίδα, λῦσε δὲ γυῖα· 400

ἄμβροτοι, οὓς Πηλῇ θεοὶ δόσαν, ἀγλαὰ δῶρα, 381

371 ἄρματ'

374 ἀέλλη

383 βαλέειν

384 κελαινῇ

389 τῶν

396 εἶα

δούπησεν δὲ πεσών. ὁ δὲ Θέστορα, Γήνοπος υἱόν,
 δεύτερον ὀρμηθείς.—ὁ μὲν εὐξέστω ἐνὶ δίφρῳ
 ἦστο φαλῆς· ἐκ γὰρ πλήγη φρένας, ἐκ δ' ἄρα χειρῶν
 ἡνία ἠίχθησαν· ὁ δ' ἔγχεϊ νύξε παραστὰς
 γναθμὸν δεξιτερόν, διὰ δ' αὐτόο πεῖρεν ὀδόντων, 405
 ἔλκε δὲ δουρὸς ἐλὼν ὑπὲρ ἄντυγος, ὥς ὅτε τις φῶς
 πέτρῃ ἐπι προβλήτῃ καθήμενος ἱερὸν ἰχθὺν
 ἐκ πόντοιο θύραζε λίνῳ καὶ γήνοπι χαλκῷ·
 ὥς ἔλκ' ἐκ δίφροιο κεχηνότα δουρὶ φαεινῷ,
 καδ δ' ἄρ' ἐπὶ στόμ' ἔωσε· πεσόντα δέ μιν λίπε θυμός. 410
 αὐτὰρ ἔπειτ' Ἑρύλαον ἐπεσσύμενον βάλε πέτρῳ
 μέσσην κακ κεφαλὴν· ἡ δ' ἄνδιχα πᾶσα κεάσθη
 ἐν κόρυθι βριαρῇ· ὁ δ' ἄρα πρηνὴς ἐπὶ γαίῃ
 κάππεσεν, ἀμφὶ δέ μιν θάνατος χύτο θυμοραϊστής.
 αὐτὰρ ἔπειτ' Ἑρύμαντα καὶ Ἀμφοτερόν καὶ Ἐπάλτην 415
 Τληπόλεμόν τε Δαμαστορίδην Ἐχίον τε Πύριν τε
 Φιφέα τ' Εὐιππὸν τε καὶ Ἀργεάδην Πολύμηλον
 πάντας ἐπασσυτέρους πέλασε χθονὶ πουλυβοτείρῃ.

Σαρπηδὼν δ' ὥς οὖν φίδ' ἀμιτροχίτωνας ἐταίρους
 χέρσ' ὑπο Πατρόκλοιο Μενoitιάδαο δαμέντας, 420
 κέκλετ' ἄρ' ἀντιθέοισι καθαπτόμενος Λυκίοισιν·
 “αἰδώς, ὦ Λύκιοι, πόσε φεύγετε; νῦν θεοὶ ἔστε.
 ἀντήσω γὰρ ἐγὼ τοῦδ' ἀνέρος, ὅφρα δαήω
 ὅς τις ὅδε κρατέει καὶ δὴ κακὰ πολλὰ φέροργε
 Τρῶας, ἐπεὶ πολλῶν τε καὶ ἐσθλῶν γούνατ' ἔλυσεν.” 425

ἡ ῥα, καὶ ἐξ ὀχέων σὺν τεύχεσιν ἄλτο χαμᾶζε.
 Πάτροκλος δ' ἐτέρωθεν, ἐπεὶ φίδεν, ἔκθορε δίφρου.
 οἱ δ', ὥς τ' αἰγυπιοὶ γαμφώνυχες, ἀγκυλοχεῖλαι,
 πέτρῃ ἔφ' ὑψηλῇ μεγάλα κλάζοντε μάχωνται,
 ὥς οἱ κεκλήγοντες ἐπ' ἀλλήλοισιν ὄρουσαν. 430
 τοὺς δὲ φιδὼν ἐλέησε Κρόνου πάϊς ἀγκυλομήτεω,
 “Ἥρην δὲ προσέφειπε κασιγνήτην ἄλοχόν τε·

“ὦ μοι ἐγών, ὃ τέ μοι Σαρπηδόνα, φίλτατον ἀνδρῶν,
μοῖρ’ ὑπὸ Πατρόκλοιο Μενoitιάδαο δαμῆναι.
διχθὰ δέ μοι κραδίη μέμονε φρεσὶν ὀρμαίνοντι, 435
ἢ μιν ζῶν ἐόντα μάχης ἄπο δακρυόεσσης
θήω ἀναρπάξας Λυκίης ἐν πίοιι δῆμῳ,
ἢ ἤδη ὑπὸ χερσὶ Μενoitιάδαο δαμάσσω.”

τὸν δ’ ἡμείβετ’ ἔπειτα βοῶπις πότνια Ἥρη·
“αἰνότατε Κρονίδη, ποῖον τὸν μῦθον ἔφειπες. 440
ἄνδρα θνητὸν ἐόντα, πάλαι πεπρωμένον αἴσῃ,
ἂψ ἐθέλεις θανάτου δυσφηχέος ἐξαναλῦσαι;
ἔρδ’· ἀτὰρ οὐ τοι πάντες ἐπαινέομεν θεοὶ ἄλλοι.
ἄλλο δέ τοι φερέω, σὺ δ’ ἐνὶ φρεσὶ βάλλεο σῆσιν·
αἶ κε ζῶν πέμψῃς Σαρπηδόνα ἔφονδε δόμονδε, 445
φράζεο μή τις ἔπειτα θεῶν ἐθέλῃσι καὶ ἄλλος
πέμπειν ἔφον φίλον υἱὸν ἀπὸ κρατερῆς ὑσμίνης·
πολλοὶ γὰρ περὶ φάστῳ μέγα Πριάμοιο μάχονται
υἷες ἀθανάτων, τοῖσιν κότον αἰνὸν ἐνήσεις.
ἀλλ’ εἴ τοι φίλος ἐστί, τεὸν δ’ ὀλοφύρεται ἦτορ, 450
ἢ τοι μὲν μιν ἔασον ἐνὶ κρατερῇ ὑσμίνῃ
χέρσ’ ὑπὸ Πατρόκλοιο Μενoitιάδαο δαμῆναι·
αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ τὸν γε λῖπῃ ψυχῇ τε καὶ αἰῶν,
πέμπειν μιν Θάνατόν τε φέρειν καὶ ἔφδυμον Ὕπνον,
εἰς ὃ κε δὴ Λυκίης εὐρείης δῆμον ἵκωνται, 455
ἐνθα ἔφε ταρχύσουσι κασίγνητοί τε φέται τε
τύμβῳ τε στήλῃ τε· τὸ γὰρ γέρας ἐστὶ θανόντων.”

ὥς ἔφατ’, οὐδ’ ἀπίθησε πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε.
αἵματοέσσας δὲ ψιάδας κατέχευεν ἔραζε
παῖδα φίλον τιμῶν, τὸν ἔφοι Πάτροκλος ἔμελλε 460
φθίσειν ἐν Τροίῃ ἐριβώλακι, τηλόθι πάτρης.

οἱ δ’ ὅτε δὴ σχεδὸν ἦσαν ἐπ’ ἀλλήλοισιν ἰόντες,
ἐνθ’ ἢ τοι Πάτροκλος ἀγακλεῖτον Θρασύμηλον,
ὅς ῥ’ ἦν ἑσθέρων Σαρπηδόνοιο ἦεν ἀνακτος,

τὸν βάλε νείαιραν κατὰ γαστέρα, λῦσε δὲ γυῖα. 465
 Σαρπηδὼν δ' αὐτοῦ μὲν ἀπήμβροτε δουρὶ φαεινῷ
 δεύτερος ὀρμηθεὶς, ὁ δὲ Πήδασον οὔτασεν ἵππον
 ἔγχεϊ δεξιὸν ὦμον· ὁ δ' ἔβραχε θυμὸν αἵσθων.
 καδ δ' ἔπεσ' ἐν κονίησι μακῶν, ἀπὸ δ' ἔπτατο θυμός.
 τῷ δὲ διαστήτην, κρίκε δὲ ζυγόν, ἡνία δέ σφι 470
 σύγχυτ', ἐπεὶ δὴ κεῖτο παρήγορος ἐν κονίησι.
 τοῖο μὲν Αὐτομέδων δουρὶ κλυτὸς εὔρετο τέκμωρ·
 σπασσάμενος τανύηκες ἄορ παχέος παρὰ μηροῦ,
 αἶξας ἀπέκοψε παρήγορον οὐδ' ἐμάτησε·
 τῷ δ' ἰθυυθήτην, ἐν δὲ ῥυτῆρσι τάνυσθεν. 475
 τῷ δ' αὖτις συνίτην ἔριδος πέρι θυμοβόροιο.

ἐνθ' αὖ Σαρπηδὼν μὲν ἀπήμβροτε δουρὶ φαεινῷ,
 Πατρόκλου δ' ὑπὲρ ὦμον ἀριστερὸν ἤλυθ' ἀκωκὴ
 ἔγχεος, οὐδ' ἔβαλ' αὐτόν· ὁ δ' ὕστερος ὤρνυτο χαλκῷ
 Πάτροκλος· τοῦ δ' οὐχ ἄλιον βέλος ἔκφυγε χειρός, 480
 ἀλλ' ἔβαλ', ἐνθ' ἄρα τε φρένες ἔρχαται ἀμφ' ἀδινὸν κῆρ.
 ἤριπε δ' ὥς ὅτε τις δρῦς ἤριπεν ἢ ἀχερωὶς
 ἢ ἐ πίτυς βλωθρή, τήν τ' οὔρεσι τέκτονες ἄνδρες
 ἐξέταμον πελέκεσσι νεήκεσι νήιον εἶναι·
 ὥς ὁ πρόσθ' ἵππων καὶ δίφροο κεῖτο τανυσθεὶς, 485
 βεβρυχώς, κόνιος δεδραγμένος αἵματοέσσης.
 ἡὔτε ταῦρον ἔπεφνε λέων ἀγέληφι μετελθών,
 αἶθωνα μεγάθυμον, ἐν εἰλιπόδεσσι βόεσσιν,
 ὥλετό τε στενάχων ὑπὸ γαμφηλῇσι λέοντος,
 ὥς ὑπὸ Πατρόκλῳ Λυκίων ἀγὸς ἀσπιστάων 490
 κτεινόμενος μενέαινε, φίλον δ' ὀνόμηνεν ἑταῖρον·

“Γλαῦκε πέπον, πολεμιστὰ μετ' ἀνδράσι, νῦν σε μάλα χρὴ
 αἰχμητήν τ' ἔμεναι καὶ θαρσαλέον πολεμιστήν·
 νῦν τοι ἐφελδέσθω πόλεμος κακός, εἰ θεός ἐσσι.
 πρῶτα μὲν ὄτρυνον Λυκίων ἡγήτορας ἄνδρας, 495
 πάντα ἐποιχόμενος, Σαρπηδόνοσ ἀμφιμάχεσθαι·

αὐτὰρ ἔπειτα καὶ αὐτὸς ἐμεῦ πέρι μάρναο χαλκῷ.
 σοὶ γὰρ ἐγὼ καὶ ἔπειτα κατηφείη καὶ ὄνειδος
 ἔσσομαι ἥματα πάντα διαμπερές, εἴ κέ μ' Ἀχαιοὶ
 τεύχεα συλήσωσι νεῶν ἐν ἀγῶνι πεσόντα. 500
 ἀλλ' ἔχεο κρατερῶς, ὅτρυνε δὲ λαὸν ἅπαντα."

ὥς ἄρα μιν φειπόντα τέλος θανάτοιο κάλυψε
 ὀφθαλμοὺς ῥίνας θ'. ὁ δὲ λάξ ἐν στήθεσι βαίνων
 ἐκ χροὸς ἔλκε δόρυ, προτὶ δὲ φρένες αὐτῷ ἔποντο.
 τοῖο δ' ἅμα ψυχὴν τε καὶ ἔγχεος ἐκφέρυσ' αἰχμὴν. 505
 Μυρμιδόνες δ' αὐτοῦ σχέθον ἵππους φυσιάοντας,
 'φιεμένους φοβέεσθαι, ἐπεὶ λίπον ἄρματ' ἀνάκτων.

Γλαύκῳ δ' αἶνόν ἄχος γένετο φθογγῆς αἶοντι.
 ὠρίνθη δέ 'φοι ἦτορ, ὅ τ' οὐ δύνατο προσαμῦναι.
 χειρὶ δ' ἐλὼν ἐπῖεξε βραχίονα· τείρε γὰρ αὐτὸν 510
 ἔλκος, ὃ δὴ μιν Τεῦκρος ἐπεσσύμενον βάλεν ἰῶ
 τείχεος ὑψηλοῖο, ἀρὴν ἐτάροισιν ἀμύνων.

εὐχόμενος δ' ἄρα φεῖπε 'φεκηβόλῳ Ἀπόλλωνι·

"κλῦθι, φάναξ, ὅς που Λυκίης ἐν πίοις δῆμῳ
 ἔσσ' ἢ ἐνὶ Τροίῃ· δύνασαι δὲ σὺ πάντοσ' ἀκούειν 515
 ἀνέρι κηδομένῳ, ὥς νῦν ἐμὲ κῆδος ἰκάνει.
 ἔλκος μὲν γὰρ ἔχω τόδε καρτερόν, ἀμφὶ δέ μοι χεῖρ
 ὀξεῖησ' ὀδύνησιν ἐλήλαται, οὐδέ μοι αἶμα
 τερσῆναι δύναται, βαρύθει δέ μοι ὦμος ὑπ' αὐτοῦ.
 ἔγχος δ' οὐ δύναμαι σχέειν ἔμπεδον, οὐδὲ μάχεσθαι 520
 ἐλθὼν δυσμενέεσσιν. ἀνὴρ δ' ὁ ἄριστος ὄλωλε,
 Σαρπηδῶν, Διὸς υἱός· ὁ δ' οὐ 'φοῦ παιδὸς ἀμύνει.
 ἀλλὰ σύ πέρ με, φάναξ, τόδε καρτερόν ἔλκος ἄκεσαι,
 κοίμησον δ' ὀδύνας, δὸς δὲ κράτος, ὅφρ' ἐτάροισι
 κεκλόμενος Λυκίοισιν ἐποτρύνω πολεμίζειν 525
 αὐτός τ' ἀμφὶ νέκυι κατατεθνηῶτι μάχωμαι."

ὥς ἔφατ' εὐχόμενος, τοῦ δ' ἔκλυε Φοῖβος Ἀπόλλων.

505 ἐξέρυσ'

506 φυσιόωντας

515 εἰς

520 σχεῖν

521 ὄριστος

522 οὐδ'

523 μοι

αὐτίκα παῦσ' ὀδύνας, ἀπὸ δ' ἔλκεος ἀργαλέοιο
 αἶμα μέλαν τέρσηνε, μένος δέ 'φοι ἔμβαλε θυμῷ.
 Γλαῦκος δ' ἔγνω 'φῆσιν ἐνὶ φρεσὶ, γήθησέν τε, 530
 ὅττι 'φοι ὦκ' ἤκουσε μέγας θεὸς εὐξαμένοιο.
 πρῶτα μὲν ὄτρυνεν Λυκίων ἡγήτορας ἄνδρας
 πάντη ἐποιχόμενος Σαρπηδόνος ἀμφιμάχεσθαι.
 αὐτὰρ ἔπειτα μετὰ Τρῶας κίε μακρὰ βιβάσθων,
 Πουλυδάμαντ' ἐπὶ Πανθοΐδην καὶ Ἀγήνορα δῖον, 535
 βῆ δὲ μετ' Αἰνεΐαν τε καὶ Ἑκτορα χαλκοκορυστήν.
 ἀγχοῦ δ' ἰστάμενος φέπεα πτερόεντα προσηύδα·

“Ἑκτορ, νῦν δὴ πάγχυ λελασμένος ἔσσ' ἐπικούρων,
 οἷ σέθεν εἵνεκα τῆλε φίλων καὶ πατρίδος αἵης
 θυμὸν ἀποφθινύθουσι· σὺ δ' οὐκ ἐθέλεις ἐπαμύνειν. 540
 κεῖται Σαρπηδών, Λυκίων ἀγὸς ἀσπιστάων,
 ὃς Λυκίην εἵρυτο δίκησί τε καὶ σθένει 'φῷ.
 τὸν δ' ὑπὸ Πατρόκλῳ δάμασ' ἔγχεϊ χάλκεος Ἄρης.
 ἀλλὰ, φίλοι, πάρστητε, νεμεσσήθητε δὲ θυμῷ,
 μή 'φ' ἀπὸ τεύχε' ἔλονται, ἀφεικίσσωσι δὲ νεκρὸν 545
 Μυρμιδόνες, Δαναῶν κεχολωμένοι ὅσσοι ὄλοντο,
 τοὺς ἐπὶ νηυσὶ θοῇσιν ἐπέφνομεν ἐγχεΐησιν.”

ὥς ἔφατο, Τρῶας δὲ κατὰ κρήθεν λάβε πένθος
 ἄσχετον, οὐκ ἐπιφεικτόν, ἐπεὶ σφισιν ἔρμα πόλῃος
 ἔσκε καὶ ἀλλοδαπὸς περ ἐών· πολέες γὰρ ἄμ' αὐτῷ 550
 λαοὶ ἔποντ', ἐν δ' αὐτὸς ἀριστεύεσκε μάχεσθαι.
 βὰν δ' ἰθὺς Δαναῶν λεληημένοι· ἦρχε δ' ἄρα σφιν·
 Ἑκτωρ χωόμενος Σαρπηδόνος· αὐτὰρ Ἀχαιοὺς
 ὤρσε Μενoitιάδεω Πατροκλέεος λάσιον κῆρ·
 Αἴαντε πρῶτω προσέφη, μεμαῶτε καὶ αὐτῷ· 555

“Αἴαντε, νῦν σφῶιν ἀμύνεσθαι φίλον ἔστω,
 οἰοί περ πάρος ἦτε μετ' ἀνδράσιν, ἢ καὶ ἀρείους.
 κεῖται ἀνὴρ, ὃς πρῶτος ἐσήλατο τείχος Ἀχαιῶν,
 Σαρπηδών. ἀλλ' εἴ μιν ἀφεικισσαίμεθ' ἐλόντες,

τεύχεά τ' ὤμοιιν ἀφελοίμεθα, καί τιν' ἑταίρων 560
αὐτοῦ ἀμυνομένων δαμασαίμεθα νηλεῖ χαλκῷ."

ὥς ἔφαθ', οἱ δὲ καὶ αὐτοὶ ἀλέξασθαι μενέαινον.

οἱ δ' ἐπεὶ ἀμφοτέρωθεν ἐκαρτύναντο φάλαγγας,
Τρῶες καὶ Λύκιοι καὶ Μυρμιδόνες καὶ Ἀχαιοί,
σύμβalon ἀμφὶ νέκυι κατατεθνηῶτι μάχεσθαι 565

δφεινὸν αὖσαντες· μέγα δ' ἔβραχε τεύχεα φωτῶν.

Ζεὺς δ' ἐπὶ νύκτ' ὀλοὴν τάνυσσε κρατερῇ ὑσμίνῃ,
ὄφρα φίλῳ περὶ παιδὶ μάχης ὀλοὸς πόνος εἴη.

ὦσαν δὲ πρότεροι Τρῶες ἑλίκωπας Ἀχαιοὺς·

βλήτο γὰρ οὗ τι κάκιστος ἀνὴρ μετὰ Μυρμιδόνεσσιν, 570

υἱὸς Ἀγακλέος μεγαθύμου, δῖος Ἐπειγεύς,

ὅς ῥ' ἐν Βουδείῳ εὖ ναιομένῳ ἐφάνασσε

τὸ πρίν· ἀτὰρ τότε γ' ἐσθλὸν ἀνεψιὸν ἐξεναρίζας

εἰς Πηλῇ ἰκέτευσε καὶ εἰς Θέτιν ἀργυρόπεζαν·

οἱ δ' ἅμ' Ἀχιλλῇ ρήξήνορι πέμπον ἔπεσθαι 575

Φίλιον εἰς εὐπωλον, ἵνα Τρώεσσι μάχοιτο.

τόν ῥα τόθ' ἀπτόμενον νέκυος βάλε φαίδιμος Ἔκτωρ

χερμαδίῳ κεφαλῇ· ἡ δ' ἀνδιχα πᾶσα κεάσθη

ἐν κόρυθι βριαρῇ· ὁ δ' ἄρα πρηνὴς ἐπὶ νεκρῷ

κάππεσεν, ἀμφὶ δέ μιν θάνατος χύτο θυμοραϊστῆς. 580

Πατρόκλῳ δ' ἄρ' ἄχος γένετο φθιμένου ἐτάριοιο.

ἴθυσεν δὲ διὰ προμάχων ἴρηκι φοβικῶς

ὠκέϊ, ὅς τ' ἐφόβησε κολοιοὺς τε ψῆράς τε·

ὥς ἰθὺς Λυκίων, Πατρόκλεες ἵπποκέλευθε,

ἔσσυο καὶ Τρώων, κεχόλωσο δὲ κῆρ ἐτάριοιο. 585

καί ῥ' ἔβαλε Σθενέλαον, Ἰθαιμένεος φίλον υἱόν,

αὐχένα χερμαδίῳ, ῥῆξεν δ' ἀπὸ τοῖο τένοντας.

χώρησαν δ' ὑπὸ τε πρόμαχοι καὶ φαίδιμος Ἔκτωρ.

ὄσση δ' αἰγανέης ριπὴ ταναοῖο τέτυκται,

ἦν ῥά τ' ἀνὴρ ἀφείη πειρώμενος ἢ ἐν ἀέθλῳ 590

ἢ καὶ ἐν πολέμῳ, δηίων ὑπο θυμοραϊστέων,

571 Ἀγακλῆος μεγαθύμου

572 ἦνασσε

584 Πατρόκλεις

τόσσον ἐχώρησαν Τρῶες, ὥσαντο δ' Ἀχαιοί.
 Γλαῦκος δὲ πρῶτος, Λυκίων ἀγὸς ἀσπιστάων,
 ἐτράπετ', ἔκτεινεν δὲ Βαθυκλέεα μεγάθυμον,
 Χάλκωνος φίλον υἱόν, ὃς Ἑλλάδι φοικία ναίων 595
 ὄλβῳ τε πλούτῳ τε μετέπρεπε Μυρμιδόνεσσι.
 τὸν μὲν ἄρα Γλαῦκος στήθος μέσον οὔτασε δουρί,
 στρεφθεὶς ἐξαπίνης, ὅτε μιν κατέμαρπτε διώκων·
 δούπησεν δὲ πεσών· πυκινὸν δ' ἄχος ἔλλαβ' Ἀχαιοῦς,
 ὥς ἔπες' ἐσθλὸς ἀνὴρ· μέγα δὲ Τρῶες κεχάροντο, 600
 στὰν δ' ἀμφ' αὐτὸν ἰόντες ἀολλέες· οὐδ' ἄρ' Ἀχαιοὶ
 ἀλκῆς ἐξελάθοντο, μένος δ' ἰθὺς φέρον αὐτῶν.
 ἔνθ' αὖ Μηριόνης Τρώων ἔλεν ἄνδρα κορυστήν,
 Λαόγονον, θρασὺν υἱὸν Ὀνήτορος, ὃς Διὸς ἱεὺς
 Ἰδαίου ἐτέτυκτο, θεὸς δ' ὥς τίετο δήμῳ· 605
 τὸν βάλ' ὑπὸ γναθμοῖο καὶ οὔατος· ὦκα δὲ θυμὸς
 ὥχετ' ἀπὸ μελέων, στυγερός δ' ἄρα μιν σκότος εἶλεν.
 Αἰνεΐας δ' ἐπὶ Μηριόνη δόρυ χάλκεον ἤκε·
 φέλπετο γὰρ τεύξεσθαι ὑπασπίδια προβιβάντος.
 ἀλλ' ὁ μὲν ἄντα ριδὼν ἠλεύατο χάλκεον ἔγχος· 610
 πρόσσω γὰρ κατέκυψε, τὸ δ' ἐξόπιθεν δόρυ μακρὸν
 οὔδε' ἐνισκίμφθη, ἐπὶ δ' οὐρίαχος πελεμίχθη
 ἔγχεος· ἔνθα δ' ἔπειτ' ἀφίει μένος ὄβριμος Ἄρης.
 Αἰνεΐας δ' ἄρα θυμὸν ἐχώσατο φώνησέν τε· 616
 “Μηριόνη, τάχα κέν σε καὶ ὀρχηστήν περ εἶντα
 ἔγχος ἐμὸν κατέπαυσε διαμπερές, εἴ σ' ἔβαλόν περ.”
 τὸν δ' αὖ Μηριόνης δουρὶ κλυτὸς ἀντίον ἠΰδα·
 “Αἰνεΐα, χαλεπὸν σε καὶ ἰφθιμὸν περ εἶντα 620
 πάντων ἀνθρώπων σβέσσαι μένος, ὅς κέ σέ' ἄντα
 ἔλθῃ ἀμυνόμενος· θνητὸς δέ νυ καὶ σὺ τέτυξαι.

αἰχμὴ δ' Αἰνεΐας κραδαινομένη κατὰ γαίης 614
 ὥχετ', ἐπεὶ ῥ' ἄλιον στιβαρῆς ἀπὸ χειρὸς ὄρουσεν.

594 Βαθυκλήα
 612 οὔδει

609 προβιβάντος
 621 σευ

εἰ καὶ ἐγὼ σε βάλοιμι τυχὼν μέσον ὀξείῃ χαλκῷ,
αἰψά κε καὶ κρατερός περ ἐὼν καὶ χερσὶ πεποιθὼς
εὖχος ἐμοὶ δοίης, ψυχὴν δ' Ἄφιδι κλυτοπόλῳ." 625

ὥς φάτο, τὸν δ' ἐνέειπε Μενoitίου ἄλκιμος υἱός·
"Μηριόνη, τί σὺ ταῦτα καὶ ἐσθλὸς ἐὼν ἀγορεύεις;
ὦ πέπον, οὐ τοι Τρῶες ὀνειδείοισι φέπεςσι
νεκροῦ χωρήσουσι· πάρος τινὰ γαῖα καθέξει.
ἐν γὰρ χερσὶ τέλος πολέμου, φεπέων δ' ἐνὶ βουλῇ· 630
τῷ οὐ τι χρὴ μῦθον ὀφειλλέμεν, ἀλλὰ μάχεσθαι."

ὥς φειπὼν ὁ μὲν ἦρχ', ὁ δ' ἅμ' ἔσπετο φισόθεος φῶς.
τῶν δ', ὥς τε δρυτόμων ἀνδρῶν ὀρυμαγδὸς ὀρώρη
οὐρεὸς ἐν βήσση· 'φέκαθεν δέ τε γίγνεται ἀκουή·
ὥς τῶν ὄρνυτο δοῦπος ἀπὸ χθονὸς εὐρυοδείης 635
χαλκοῦ τε ῥινοῦ τε βοῶν τ' ἐν ποιητάων,
νυσσομένων ξίφεσιν τε καὶ ἔγχεσιν ἀμφιγύοισιν.
οὐδ' ἂν ἔτι φράδμων περ ἀνὴρ Σαρπηδόνα δῖον
ἔγνω, ἐπεὶ βελέεσσι καὶ αἵματι καὶ κονίησιν
ἐκ κεφαλῆς φεφέλυτο διαμπερές ἐς πόδας ἄκρους. 640
οἱ δ' αἰεὶ περὶ νεκρὸν ὀμίλεον, ὥς ὅτε μυῖαι
σταθμῷ ἐνὶ βρομέωσι περιγλαγέας κατὰ πέλλας
ὥρη φειαρινῇ, ὅτε τε γλάγος ἄγγεα δεύει·
ὥς ἄρα τοὶ περὶ νεκρὸν ὀμίλεον, οὐδέ ποτε Ζεὺς
τρέψεν ἀπὸ κρατερῆς ὑσμίνης ὅσσε φαεινῷ, 645
ἀλλὰ κατ' αὐτοὺς αἰὲν ὄρα, καὶ φράζετο θυμῷ
πολλὰ μάλ' ἀμφὶ φόνῳ Πατρόκλοο μερμηρίζων,
ἢ ἥδη καὶ κεῖνον ἐνὶ κρατερῇ ὑσμίνῃ
αὐτοῦ ἐπ' ἀντιθέῳ Σαρπηδόνι φαίδιμος Ἔκτωρ
χαλκῷ δηιώσει, ἀπὸ τ' ὤμων τεύχε' ἔλοιτο, 650
ἢ ἔτι καὶ πλεόνεσσιν ὀφέλλειεν πόνον αἰπύν.
ὦδε δέ 'φοι φρονέοντι δοάσσατο κέρδιον εἶναι,

628 ὀνειδείοις ἐπέεσσι

631 ὀφέλλειν

632 ἔσπετο

633 ὀρώρει, ὄρωρεν

640 εἴλυτο

643 ὥρη ἐν εἰαρινῇ

647 Πατρόκλου

650 δηιώσει etc.—ἔλγεται

ὄφρ' ἤνς θεράπων Πηληιάδα' Ἀχιλλῆος
 ἐξαὐτίς Τρῳάς τε καὶ Ἑκτορα χαλκοκορυστήν
 ὥσαιτο προτὶ φάστυ, πολέων δ' ἀπὸ θυμὸν ἔλοιτο. 655
 Ἑκτορι δὲ πρωτίστῳ ἀνάλκιδα θυμὸν ἐνήκεν·
 ἐς δίφρον δ' ἀναβὰς φύγαδ' ἔτραπε, κέκλετο δ' ἄλλους
 Τρῳας φευγέμεναι· γνῶ γὰρ Διὸς ἰρὰ τάλαντα.
 ἐνθ' οὐδ' ἰφθιμοὶ Λύκιοι μένον, ἀλλὰ φόβηθεν
 πάντες, ἐπεὶ βασιλῆα φίδον βεβλαμμένον ἦτορ, 660
 κείμενον ἐν νεκύων ἀγύρι· πολέες γὰρ ἐπ' αὐτῷ
 κάππεσον, εὖτ' ἔριδα κρατερὴν ἐτάνυσσε Κρονίων.
 οἱ δ' ἄρ' ἀπ' ὤμοισιν Σαρπηδόνης ἐντέ' ἔλοντο
 χάλκεα μαρμαίροντα, τὰ μὲν κοίλας ἐπὶ νῆας
 δῶκε φέρειν ἐτάροισι Μενoitίου ἄλκιμος υἱός. 665
 καὶ τότε Ἀπόλλωνα προσέφη νεφεληγερέτα Ζεὺς·

“εἰ δ' ἄγε νῦν, φίλε Φοῖβε, κελαινεφές αἶμα κάθηρον
 ἐλθὼν ἐκ βελέων Σαρπηδόνα, καί μιν ἔπειτα
 πολλὸν ἀποπρὸ φέρων λόεσον ποταμοῖο ῥοῇσι
 χρῖσόν τ' ἀμβροσίῃ, περὶ δ' ἄμβροτα φείματα φέσσον· 670
 πέμπε δέ μιν πομποῖσιν ἅμα κραιπνοῖσι φέρεσθαι,
 Ὑπνῷ καὶ Θανάτῳ διδυμάοσιν, οἳ ῥά μιν ὦκα
 θήσουσ' ἐν Λυκίης εὐρείης πῖονι δήμῳ,
 ἐνθα ἔτε ταρχύσουσι κασίγνητοί τε φέται τε
 τύμβῳ τε στήλῃ τε· τὸ γὰρ γέρας ἐστὶ θανόντων.” 675

ὥς ἔφατ', οὐδ' ἄρα πατρὸς ἀνηκούστησεν Ἀπόλλων.
 βῆ δὲ κατ' Ἰδαίων ὀρέων ἐς φύλοπιν αἰνὴν,
 αὐτίκα δ' ἐκ βελέων Σαρπηδόνα δῖον αἶρας,
 πολλὸν ἀποπρὸ φέρων, λόεσεν ποταμοῖο ῥοῇσι
 χρῖσέν τ' ἀμβροσίῃ, περὶ δ' ἄμβροτα φείματα φέσσε· 680
 πέμπε δέ μιν πομποῖσιν ἅμα κραιπνοῖσι φέρεσθαι,
 Ὑπνῷ καὶ Θανάτῳ διδυμάοσιν, οἳ ῥά μιν ὦκα
 κάτθεσαν ἐν Λυκίης εὐρείης πῖονι δήμῳ.

Πάτροκλος δ' ἵπποισι καὶ Αὐτομέδοντι κελεύσας

Τρῶας καὶ Λυκίους μετεκίαθε, καὶ μέγ' ἀάσθη
 νήπιος· εἰ δὲ φέπος Πηληιάδαο φύλαξεν,
 ἢ τ' ἂν ὑπέκφυγε κῆρα κακὴν μέλαιος θανάτοιο.
 ἀλλ' αἰεὶ τε Διὸς κρείσσων νόος ἢ ἐπερ ἀνδρῶν,
 ὅς 'φοι καὶ τότε θυμὸν ἐνὶ στήθεσσι νῆκεν. 691

ἔνθα τίνα πρῶτον, τίνα δ' ὕστατον ἐξενάριξας,
 Πατρόκλεις, ὅτε δὴ σε θεοὶ θανάτόνδ' ἐκάλεσσαν;
 Ἄδρηστον μὲν πρῶτα καὶ Αὐτόνοον καὶ Ἐχεκλον
 καὶ Πέριμον Μεγάδην καὶ Ἐπίστορα καὶ Μελάνιππον, 695
 αὐτὰρ ἔπειτ' Ἐλασον καὶ Μούλιον ἠδὲ Πυλάρτην·
 τοὺς ἔλεν· οἱ δ' ἄλλοι φύγαδε μνάοντο ῥέκαστος.

ἔνθα κεν ὑψίπυλον Τροίην ἔλον υἷες Ἀχαιῶν
 Πατρόκλου ὑπὸ χερσὶ· περιπρὸ γὰρ ἔγχεϊ θῦεν·
 εἰ μὴ Ἀπόλλων Φοῖβος εὐδμήτου ἐπὶ πύργου 700
 ἔστη, τῷ ὅλοα φρονέων, Τρώεσσι δ' ἀρήγων.

τρὶς μὲν ἐπ' ἀγκῶνος βῆ τείχεος ὑψηλοῖο
 Πάτροκλος, τρὶς δ' αὐτὸν ἀπεστυφέλιξεν Ἀπόλλων,
 χεῖρεσσ' ἀθανάτησι φαεινὴν ἀσπίδα νύσσων.
 ἀλλ' ὅτε δὴ τὸ τέταρτον ἐπέσσυτο δαίμονι φῖσος, 705
 δφεινὰ δ' ὁμοκλήσας προσέφη ῥεκάφεργος Ἀπόλλων·

“χάζεο, διογενὲς Πατρόκλεες· οὐ νύ πω αἶσα
 σῶ ὑπὸ δουρὶ πόλιν πέρθαι Τρώων ἀγερώχων,
 οὐδ' ὑπ' Ἀχιλλῆος, ὅς περ σέο πολλὸν ἀμείνων.”

ὣς φάτο, Πάτροκλος δ' ἀνεχάζετο πολλὸν ὀπίσσω 710
 μῆνιν ἀλευάμενος ῥεκατηβόλου Ἀπόλλωνος.

Ἐκτωρ δ' ἐν Σκαιῇσι πύλῃσ' ἔχε μώνυχας ἵππους·
 δίζε γὰρ ἢ μάχοιτο κατὰ κλόνον αὐτὶς ἐλάσσας,
 ἢ λαοὺς ἐς τείχος ὁμοκλήσειε φαλῆναι.
 ταῦτ' ἄρα 'φοι φρονέοντι παρίστατο Φοῖβος Ἀπόλλων 715
 ἀνέρι φεισάμενος αἰζηῷ τε κρατερῷ τε,

ὅς τε καὶ ἄλκιμον ἄνδρα φοβεῖ καὶ ἀφείλετο νίκην 689
 ῥηιδίως, ὅτε δ' αὐτὸς ἐποτρύνῃσι μάχεσθαι.

Ἀσίῳ, ὃς μήτρως ἔεν Ἑκτορος ἵπποδάμοιο,
 αὐτοκασίγνητος Ἑκάβης, υἱὸς δὲ Δύμαντος,
 ὃς Φρυγίῃ ναίεσκε ῥοῆσ' ἐπὶ Σαγγαρίοιο.
 τῷ μιν ἐφεισάμενος προσέφη Διὸς υἱὸς Ἀπόλλων· 720

“Ἐκτορ, τίπτε μάχης ἀποπαύεαι; οὐδέ τι σὲ χρή.
 αἶθ', ὅσον ἤσσω εἰμί, τόσον σέο φέρτερος εἶην.
 τῷ κε τάχα στυγερῶς πολέμου ἀπερωήσειας.
 ἀλλ' ἄγε, Πατρόκλῳ ἔφεπε κρατερώνυχας ἵππους,
 αἶ κέν πῶς μιν ἔλῃς, δῶη δέ τοι εὖχος Ἀπόλλων.” 725

ὣς φειπὼν ὁ μὲν αὖτις ἔβη θεὸς ἅμ' πόνον ἀνδρῶν,
 Κεβριόνη δ' ἐκέλευσε δαΐφρονι φαίδιμος Ἑκτωρ
 ἵππους ἐς πόλεμον πεπληγέμεν. αὐτὰρ Ἀπόλλων
 δύσεθ' ὄμιλον ἰών, ἐν δὲ κλόνον Ἀργεΐοισιν
 ἦκε κακόν, Τρῳσὶν δὲ καὶ Ἑκτορι κῦδος ὄπαζεν. 730

Ἑκτωρ δ' ἄλλους μὲν Δαναοὺς ἕα' οὐδ' ἐνάριζεν.
 αὐτὰρ ὁ Πατρόκλῳ ἔφεπε κρατερώνυχας ἵππους.
 Πάτροκλος δ' ἐτέρωθεν ἀφ' ἵππων ἄλτο χαμᾶζε
 σκαιῇ ἔγχος ἔχων· ἐτέρηφι δὲ λάζετο πέτρον
 μάρμαρον ὀκρίενθ', ὃν ἔφοι περὶ χεῖρ ἐκάλυψεν· 735

ἦκε δ' ἐφεισάμενος, οὐδὲ δρῆν ἄζετο φωτός,
 οὐδ' ἀλίωσε βέλος, βάλε δ' Ἑκτορος ἡνιοχῆα,
 Κεβριόνην, νόθον υἱὸν ἀγακλέεος Πριάμοιο,
 ἵππων ἡνί' ἔχοντα, μετώπιον ὀξείϊ λαῖ.

ἀμφοτέρας δ' ὀφρῦς σύνελεν λίθος, οὐδέ ἔφοι ἔσχεν 740
 ὀστέον, ὀφθαλμοὶ δὲ χαμαὶ πέσον ἐν κονίῃσιν
 αὐτοῦ πρόσθε ποδῶν· ὁ δ' ἄρ' ἀρνευτῇρι φεφοικῶς
 κάππεσ' ἀπ' εὐφεργέος δίφρου, λίπε δ' ὀστέα θυμός.
 τὸν δ' ἐπικερτομέων προσέφης, Πατρόκλεες ἵππευ·

“ὦ πόποι, ἦ μάλ' ἐλαφρὸς ἀνὴρ, ὥς ρεῖα κυβιστᾶ. 745
 εἰ δὴ που καὶ πόντῳ ἐν ἰχθυόεντι γένοιτο,
 πολλοὺς ἂν κορέσειεν ἀνὴρ ὅδε τήθεα διφῶν,

717 ἦν

738 ἀγακλῆος

735 ὀκρίεντα τὸν οἱ

744 Πατρόκλεις

νηὸς ἀποθρώσκων, εἰ καὶ δυσπέμφελος εἴη,
ὥς νῦν ἐν πεδίῳ ἐξ ἵππων ρεῖα κυβιστᾶ.
ἦ ῥα καὶ ἐν Τρώεσσι κυβιστητῆρες ἔασιν.”

750

ὥς φειπὼν ἐπὶ Κεβριόνη ἥρωι βεβήκει
οἶμα λέοντος ἔχων, ὃς τε σταθμοὺς κεραῖζων
ἔβλητο πρὸς στήθος, ἐφῆ τέ μιν ὤλεσεν ἀλκή.
ὥς ἐπὶ Κεβριόνη, Πατρόκλεες, ἄλσο μεμαῶς.

“Εκτωρ δ’ αὖθ’ ἐτέρωθεν ἀφ’ ἵππων ἄλτο χαμᾶζε. 755

τὼ περὶ Κεβριόναο λέονθ’ ὥς δηρινθήτην,
ὥ τ’ ὄρεος κορυφῇσι περὶ κταμένης ἐλάφοιο,
ἄμφω πεινάοντε, μέγα φρονέοντε μάχεσθον.

ὥς περὶ Κεβριόναο δύω μήστωρες αὐτῆς,
Πάτροκλός τε Μενoitιάδης καὶ φαίδιμος “Εκτωρ, 760
‘φίεντ’ ἀλλήλων ταμέεν χροῖα νηλεῖ χαλκῷ.

“Εκτωρ μὲν κεφαλῇφιν ἐπεὶ λάβεν, οὐ ‘φε μεθίει,
Πάτροκλος δ’ ἐτέρωθεν ἔχεν ποδός· οἱ δὲ δὴ ἄλλοι
Τρῶες καὶ Δαναοὶ σύναγον κρατερὴν ὑσμίνην.

ὥς δ’ Εὐρὸς τε Νότος τ’ ἐριδαίνετον ἀλλήλοιιν 765

οὔρεος ἐν βήσσησι βαθὺν πελεμιζέμεν ὕλην,
φηγόν τε μελίην τε τανύφλοιόν τε κράνειαν,
αἶ τε πρὸς ἀλλήλας ἔβαλον τανυήκεας ὄζους

φηχῇ θεσπεσίῃ, πάταγος δέ τε φαγνυμενάων,
ὥς Τρῶες καὶ Ἀχαιοὶ ἐπ’ ἀλλήλοισι θορόντες 770
δηίοον, οὐδ’ ἕτεροι μνάοντ’ ὀλοοῖο φόβοιο.

πολλὰ δὲ Κεβριόνην ἀμφ’ ὀξέα δοῦρα πεπήγει
λοῖ τε πτερόεντες ἀπὸ νευρῇφι θορόντες,

πολλὰ δὲ χερμάδια μεγάλ’ ἀσπίδας ἐστυφέλιξαν
μαρναμένων ἀμφ’ αὐτόν· ὁ δ’ ἐν στροφάλιγγι κούιης 775
κεῖτο μέγας μεγαλωστί, λελασμένος ἵπποσυνάων.

ὄφρα μὲν ἥελιος μέσον οὐρανὸν ἀμφιβεβήκει,
τόφρα μάλ’ ἀμφοτέρων βέλε’ ἤπτετο, πίπτε δὲ λαός·

754 Πατρόκλεις

761 ταμέειν

762 οὐ τι vel οὐχὶ μεθίει, οὐκ ἐμεθίει

766 βήσσης βαθέην

771 δηίου—μνώοντ’

ἥμος δ' ἥελιος μετενίσσεται βουλυτόνδε,
 καὶ τότε δὴ ῥ' ὑπὲρ αἶσαν Ἀχαιοὶ φέρτεροι ἦσαν. 780
 ἐκ μὲν Κεβριόνην βελέων ἥρωα φέρυσσαν
 Τρώων ἐξ ἐνοπῆς, καὶ ἀπ' ὤμων τεύχε' ἔλουντο,
 Πάτροκλος δὲ Τρωσὶ κακὰ φρονέων ἐνόρουσε.
 τρὶς μὲν ἔπειτ' ἐπόρουσε θοῶ ἀτάλαντος Ἄρηι,
 σμερδαλέα φιφάχων, τρὶς δ' ἐννέα φῶτας ἔπεφνε. 785
 ἀλλ' ὅτε δὴ τὸ τέταρτον ἐπέσσυτο δαίμονι φῖσος,
 ἔνθ' ἄρα τοι, Πάτροκλε, φάνη βιότοιο τελευτή.
 ἦντετο γάρ τοι Φοῖβος ἐνὶ κρατερῇ ὑσμίνῃ
 δφεινός· ὁ μὲν τὸν ἰόντα κατὰ κλόνον οὐκ ἐνόησεν,
 ἥερι γὰρ πολλῇ κεκαλυμμένος ἀντεβόλησε. 790
 στή δ' ὅπιθε, πληῆξεν δὲ μετάφρενον εὐρέε τ' ὤμῳ
 χειρὶ καταπρηνεῖ, στρεφεδίνηθεν δέ ῥοι ὅσσε.
 τοῦ δ' ἀπὸ μὲν κρατὸς κυνέην βάλε Φοῖβος Ἀπόλλων·
 ἡ δὲ κυλινδομένη καναχὴν ἔχε ποσσὶν ὑφ' ἵππων
 αὐλῶπις τρυφάλεια, μιάνθησαν δὲ φέθειραι 795
 αἵματι καὶ κονίῃσι. πάρος γε μὲν οὐ θέμις ἦεν
 ἵππόκομον πῆληκα μιαίνεσθαι κονίῃσιν,
 ἀλλ' ἀνδρὸς θείοιο κάρη χαρίεν τε μέτωπον
 ῥύετ', Ἀχιλλῆος· τότε δὲ Ζεὺς Ἑκτορι δῶκε
 ῥῆ κεφαλῇ φορέειν, σχεδόθεν δέ ῥοι ἦεν ὀλεθρος. 800
 πᾶν δέ ῥοι ἐν χείρεσσι φάγη δολιχόσκιον ἔγχος,
 βριθὺ μέγα στιβαρὸν κεκορυθμένον· αὐτὰρ ἀπ' ὤμων
 ἀσπὶς σὺν τελαμῶνι χαμαὶ πέσε τερμιόεσσα.
 λῦσε δέ ῥοι θώρηκα φάναξ Διὸς υἱὸς Ἀπόλλων.
 τὸν δ' ἀάτη φρένας εἶλε, λύθεν δ' ὑπὸ φαίδιμα γυῖα, 805
 στή δὲ ταφών· ὅπιθεν δὲ μετάφρενον ὀξείῃ δουρὶ
 ὤμων μεσσηγὺν σχεδόθεν βάλε Δάρδανος ἀνὴρ,
 Πανθοΐδης Εὐφορβος, ὃς ἡλικίην ἐκέκαστο
 ἔγχεϊ θ' ἵπποσύνῃ τε πόδεσσί τε καρπαλίμοισι·
 καὶ γὰρ δὴ τότε φῶτας ἐφείκοσι βῆσεν ἀφ' ἵππων, 810

πρῶτ' ἐλθὼν σὺν ὄχεσφι, διδασκόμενος πολέμοιο·
 ὅς τοι πρῶτος ἐφῆκε βέλος, Πατρόκλεες ἵππευ,
 οὐ δ' ἐδάμασσ'· ὁ μὲν αὖτις ἀνέδραμε, μῖκτο δ' ὁμίλῳ,
 ἐκ χροὸς ἀρπάξας δόρυ μείλινον, οὐδ' ὑπέμεινε
 Πάτροκλον γυμνόν περ ἑόντ' ἐν δηιοτῇτι. 815

Πάτροκλος δὲ θεοῦ πληγῇ καὶ δουρὶ δαμασθεὶς
 ἄψ' ἐτάρων ἐς φέθνος ἐχάζετο κῆρ' ἀλεείνων.

Ἔκτωρ δ' ὥς ἔφιδεν Πατροκλέεα μεγάθυμον
 ἄψ' ἀναχαζόμενον, βεβλημένον ὀξείῃ χαλκῷ,
 ἀγχίμολόν ῥά ῥοι ἦλθε κατὰ στίχας, οὐτα δὲ δουρὶ 820
 νείατον ἐς κενεῶνα, διαπρὸ δὲ χαλκὸν ἔλασσε.

δούπησεν δὲ πεσών, μέγα δ' ἤκαχε λαὸν Ἀχαιῶν.
 ὥς δ' ὅτε σὺν ἀκάμαντα λέων ἐβιήσατο χάρμη,
 ὧ τ' ὄρεος κορυφῇσι μέγα φρονέοντε μάχεσθον
 πίδακος ἀμφ' ὀλίγης· ἐθέλουσι δὲ πῖέμεν ἄμφω· 825
 πολλὰ δέ τ' ἀσθμαίνοντα λέων ἐδάμασσε βίηφιν·
 ὥς πολέας πεφνόντα Μενoitίου ἄλκιμον υἱὸν

Ἔκτωρ Πριαμίδης σχεδὸν ἔγχεϊ θυμὸν ἀπηύρα,
 καὶ ῥοι ἐπευχόμενος φέπεα πτερόεντα προσηύδα·

“Πάτροκλ', ἦ που ἔφησθα πόλιν κεραϊζέμεν ἀμὴν, 830
 Τρωιάδας δὲ γυναῖκας, ἐλεύθερον ἡμᾶρ ἀπούρας,
 ἄξειν ἐν νήεσσι φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν,
 νήπιε· τάων δὲ πρόσθ' Ἔκτορος ὠκέες ἵπποι
 ποσσὶν ὀρωρέχεται πολεμιζέμεν· ἔγχεϊ δ' αὐτὸς
 Τρωσὶ φιλοπτολέμοισι μεταπρέπω, ὃ σφιν ἀμύνω 835
 ἡμᾶρ ἀναγκαῖον· σὲ δέ τ' ἐνθάδε γῦπες ἔδονται.
 ἂ δφείλ', οὐδέ τοι ἐσθλὸς ἐὼν χραίσμησεν Ἀχιλλεύς,
 ὅς πού τοι μάλα πολλὰ μένων ἐπετέλλετ' ἰόντι·

‘μή μοι πρὶν ἰέναι, Πατρόκλεες ἵπποκέλευθε,
 νῆας ἐπι γλαφυράς, πρὶν Ἔκτορος ἀνδροφόνοιο 840
 αἵματόεντα χιτῶνα περὶ στήθεσσι δαΐξαι.’

812 Πατρόκλεις

830 κεραϊζέμεν

817 εἰς

839 Πατρόκλεις

818 Πατροκλήα

ὥς πού σε προσέφη, σοὶ δὲ φρένας ἄφρονι πείθε·”

τὸν δ' ὀλιγοδρανέων προσέφης, Πατρόκλεες ἵππευ·

“ ἤδη νῦν, Ἐκτορ, μεγάλ' εὖχεο· σοὶ γὰρ ἔδωκε
νίκην Ζεὺς Κρονίδης καὶ Ἀπόλλων, οἳ μ' ἐδάμασσαν 845
ῥηιδίως· αὐτοὶ γὰρ ἀπ' ὤμων τεύχε' ἔλουντο.

τοιούτοι δ' εἴ πέρ μοι ἐφείκοσιν ἀντεβόλησαν,
πάντες κ' αὐτόθ' ὄλουντο ἐμῷ ὑπὸ δουρὶ δαμέντες.

ἀλλὰ με μοῖρ' ὀλοή καὶ Λητόος ἔκτανεν υἱός,
ἀνδρῶν δ' Εὐφορβος· σὺ δέ με τρίτος ἐξεναρίζεις· 850

ἄλλο δέ τοι φερέω, σὺ δ' ἐνὶ φρεσὶ βάλλεο σῆσιν·

οὐ θην οὐδ' αὐτὸς δφρηρὸν βέε', ἀλλὰ τοι ἤδη

ἄγχι παρέστηκεν θάνατος καὶ μοῖρα κραταιή,

χερσὶ δαμέντ' Ἀχιλλῆος ἀμύμονος Αἰακίδαο.”

ὥς ἄρα μιν φειπόντα τέλος θανάτοιο κάλυψε· 855

ψυχὴ δ' ἐκ ῥεθέων πταμένη Ἀφιδόσδε βεβήκει,

ῥὸν πότμον γοάουσα, λιποῦσ' ἀδροτῆτα καὶ ἥβην.

τὸν καὶ τεθνηῶτα προσηύδαε φαίδιμος Ἐκτωρ·

“ Πατρόκλεις, τί νύ μοι μαντεύεαι αἰπὺν ὄλεθρον;

τίς φοῖδ', εἴ κ' Ἀχιλεὺς, Θέτιδος πάϊς ἡϋκόμοιο, 860

φθήῃ ἐμῷ ὑπὸ δουρὶ τυπεῖς ἀπὸ θυμὸν ὀλέσσαι;”

ὥς ἄρα φωνήσας δόρυ χάλκεον ἐξ ὠτειλῆς

εἵρυσσε, λάξ προσβάς, τὸν δ' ὕπτιον ὥς ἀπὸ δουρός.

αὐτίκα δὲ ξὺν δουρὶ μετ' Αὐτομέδοντα βεβήκει,

ἀντίθεον θεράποντα ποδώκεος Αἰακίδαο· 865

ῥίετο γὰρ βαλέεν· τὸν δ' ἔκφερον ὠκέες ἵπποι

ἄμβροτοι, οὓς Πηλῆι θεοὶ δόσαν ἀγλαὰ δῶρα.

843 Πατρόκλεις

857 γοόωσα

849 Λητοῦς

860 τίς δ' οἶδ'

852 βέη

866 βαλέειν

ΙΛΙΑΔΟΣ Ρ.

Οὐδ' ἔλαθ' Ἀτρέος υἱόν, ἀρηίφιλον Μενέλαον,
Πάτροκλος Τρώεσσι δαμείς ἐν δηιοτῇτι.
βῆ δὲ διὰ προμάχων κεκορυθμένος αἶθοπι χαλκῷ,
ἀμφὶ δ' ἄρ' αὐτῷ βαῖν' ὥς τις περὶ πόρτακι μήτηρ
πρωτοτόκος κινυρή, οὐ πρὶν φειδυῖα τόκοιο. 5
ὥς περὶ Πατρόκλῳ βαῖνε ξανθὸς Μενέλαος.
πρόσθε δέ 'φοι δόρυ τ' ἔσχε καὶ ἀσπίδα πάντοσε φίσην,
τὸν κτάμεναι μεμαώς, ὅς τις τοῦ γ' ἀντίος ἔλθοι.
οὐδ' ἄρα Πανθόου υἱὸς εὐμμελῆς ἀμέλησε
Πατρόκλοιο πεσόντος ἀμύμονος· ἄγχι δ' ἄρ' αὐτοῦ 10
ἔστη, καὶ προσέφειπεν ἀρηίφιλον Μενέλαον·

“Ἀτρεΐδῃ Μενέλαε, διοτρεφές, ὄρχαμε λαῶν,
χάζεο, λείπε δὲ νεκρόν, ἕα δ' ἔναρα βροτόεντα·
οὐ γάρ τις πρότερος Τρώων κλεῖτῶν τ' ἐπικούρων
Πάτροκλον βάλε δουρὶ κατὰ κρατερὴν ὑσμίνην· 15
τῷ μ' ἕαε κλέος ἐσθλὸν ἐνὶ Τρώεσσιν ἀρέσθαι,
μή σε βάλω, ἀπὸ δὲ μελιφηδέα θυμὸν ἔλωμαι.”

τὸν δὲ μέγ' ὀχθήσας προσέφη ξανθὸς Μενέλαος·
“Ζεῦ πάτερ, οὐ μὲν καλὸν ὑπέρβιον εὐχετάεσθαι.
οὔτ' οὖν παρδάλιος τόσσον μένος οὔτε λέοντος 20
οὔτε συὸς κάπρου ὀλοόφρονος, οὗ τε μέγιστος

θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι περὶ σθένει βλεμεαίνει,
 ὅσον Πανθόου νῆες εὐμμελῖαι φρονέουσιν.
 οὐδὲ μὲν οὐδὲ βίῃ Ὑπερήνορος ἵπποδάμοιο
 ῥῆς ἥβης ἀπόνηθ', ὅτε μ' ὤνατο καί μ' ὑπέμεινε 25
 καί μ' ἔφατ' ἐν Δαναοῖσιν ἐλέγχιστον πολεμιστὴν
 ἔμμεναι· οὐδέ ῥέ φημι πόδεσσί γε ῥοῖσι κιόντα
 εὐφρῆναι ἄλοχόν τε φίλην κεδνούς τε τοκῆας.
 ὥς θην καὶ σὸν ἐγὼ λύσω μένος, εἴ κέ με' ἄντα
 στήης· ἀλλὰ σ' ἐγὼ γ' ἀναχωρήσαντα κελεύω 30
 ἐς πληθὺν ἵεναι, μηδ' ἀντίος ἴστας' ἐμεῖο,
 πρὶν τι κακὸν παθέεν· ῥεχθὲν δέ τε νήπιος ἔγνω.”

ὥς φάτο, τὸν δ' οὐ πείθεν· ἀμειβόμενος δὲ προσηύδα·
 “νῦν μὲν δῆ, Μενέλαε διοτρεφές, ἧ μάλα τίσεις
 γνωτὸν ἐμόν, τὸν ἔπεφνες, ἐπευχόμενος δ' ἀγορεύεις, 35
 χήρωςας δὲ γυναῖκα μυχῶ θαλάμοιο νέοιο,
 ἄρρητον δὲ τοκεῦσι γόον καὶ πένθος ἔθηκας.
 ἧ κέ σφι δφειλοῖσι γόου κατάπαυμα γενοίμην,
 εἴ κεν ἐγὼ κεφαλὴν τε τεῆν καὶ τεύχε' ἐνείκας
 Πανθόῳ ἐν χείρεσσι βάλω καὶ Φρόντιδι δῖῃ. 40
 ἀλλ' οὐ μὰν ἔτι δηρὸν ἀπείρητος πόνος ἔσται
 οὐδ' ἔτ' ἀδῆριτος ἢ τ' ἀλκῆς ἢ τε φόβοιο.”

ὥς φειπὼν οὔτησε κατ' ἀσπίδα πάντοσε φίσην·
 οὐ δ' ἔρρηξεν χαλκός, ἀνεγνάμφθη δέ ῥοι αἰχμὴ
 ἀσπὶδ' ἐνὶ κρατερῇ· ὁ δὲ δεύτερος ὥρνυτο χαλκῶ 45
 Ἀτρεΐδης Μενέλαος, ἐπευξάμενος Διὶ πατρί·
 ἀψ δ' ἀναχαζομένοιο κατὰ στομάχοιο θέμεθλα
 νύξ', ἐπὶ δ' αὐτὸς ἔρεισε, βαρεῖῃ χειρὶ πιθήσας·
 ἀντικρὺ δ' ἀπαλοῖο δι' αὐχένος ἤλυθ' ἀκωκή.
 δούπησεν δὲ πεσών, ἀράβησε δὲ τεύχε' ἐπ' αὐτῷ. 50
 αἵματί ῥοι δεύοντο κόμαι Χαρίτεσσιν ὁμοῖαι
 πλοχμοί θ', οἱ χρυσῶ τε καὶ ἀργύρῳ ἐσφήκωντο.

23 Πάνθου

29 μεν

32 παθέειν

40 Πάνθῳ

οἶον δὲ τρέφει ἔρνος ἀνὴρ ἐριθηλὲς ἐλαίης
 χώρῳ ἐν οἰοπόλῳ, ὃ ἔφαλιν ἀναβέβροχεν ὕδωρ,
 καλὸν τηλεθάον· τὸ δέ τε πνοιαί δονέουσι 55
 παντοῖων ἀνέμων, καί τε βρῦει ἄνθεϊ λευκῷ.
 ἐλθὼν δ' ἐξαπίνης ἄνεμος σὺν λαίλαπι πολλῇ
 βόθρου τ' ἐξέστρεψε καὶ ἐξετάνυσσ' ἐπὶ γαίῃ·
 τοῖον Πανθόου υἱὸν εὐμμελίην Ἐὐφορβον
 Ἀτρεΐδης Μενέλαος ἐπεὶ κτάνε, τεύχε' ἐσύλα. 60

ὥς δ' ὅτε τίς τε λέων ὀρεσίτροφος, ἀλκὴ πεποιθώς,
 βοσκομένης ἀγέλης βοῦν ἀρπάσῃ, ἥ τις ἀρίστη·
 τῆς δ' ἐξ αὐχέν' ἔφαξε λαβὼν κρατεροῖσιν ὁδοῦσι
 πρῶτον, ἔπειτα δέ θ' αἶμα καὶ ἔγκατα πάντα λαφύσσει 65
 δηϊῶν· ἀμφὶ δὲ τὸν γε κύνες τ' ἄνδρες τε νομῆες
 πολλὰ μάλ' ἰύζουσιν ἀπόπροθεν οὐδ' ἐθέλουσιν
 ἀντίον ἐλθέμεναι· μάλα γὰρ χλωρὸν δφέος αἰρεῖ·
 ὥς τῶν οὐ τινι θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι ἐτόλμα
 ἀντίον ἐλθέμεναι Μενελάου κυδαλίμοιο.
 ἔνθα κε ρεῖα φέροι κλυτὰ τεύχεα Πανθοῖδαο 70
 Ἀτρεΐδης, εἰ μὴ ἔφοι ἀγάσσατο Φοῖβος Ἀπόλλων,
 ὅς ῥά ἔφοι Ἐκτορ' ἐπῶρσε θεῷ ἀτάλαντον Ἄρηι,
 ἀνέρι φεισάμενος, Κικόνων ἡγήτορι Μέντῃ·
 καί μιν φωνήσας φέπεα πτερόεντα προσηύδα·

“Ἐκτορ, νῦν σὺ μὲν ὧδε θέεις, ἀκίχητα διώκων, 75
 ἵππους Αἰακίδαο δαΐφρονος· οἱ δ' ἀλεγεινοὶ
 ἀνδράσι γε θνητοῖσι δαμήμεναι ἢδ' ὀχέεσθαι,
 ἄλλω γ' ἢ Ἀχιλῇ, τὸν ἀθανάτη τέκε μήτηρ.
 τόφρα δέ τοι Μενέλαος, ἀρήιος Ἀτρέος υἱός,
 Πατρόκλῳ περιβὰς Τρώων τὸν ἄριστον ἔπεφνε, 80
 Πανθοῖδην Ἐὐφορβον, ἔπαυσε δὲ θούριδος ἀλκῆς.”

ὥς φειπὼν ὁ μὲν αὖτις ἔβη θεὸς ἄμ πόνον ἀνδρῶν,
 Ἐκτορα δ' αἰνὸν ἄχος πύκασε φρένας ἀμφὶ μελαίνας·
 πάπτηνεν δ' ἄρ' ἔπειτα κατὰ στίχας, αὐτίκα δ' ἔγνω

τὸν μὲν ἀπαινύμενον κλυτὰ τεύχεα, τὸν δ' ἐπὶ γαίῃ 85
κείμενον· ἔρρεε δ' αἷμα κατ' οὐταμένην ὠτειλήν.

βῆ δὲ διὰ προμάχων κεκορυθμένος αἶθοπι χαλκῷ,
ὀξέα κεκληγώς, φλογὶ φείκελος Ἡφαίστοιο
ἀσβέστω· οὐδ' υἷα λάθ' Ἀτρείος ὀξὺ βοήσας·
ὀχθήσας δ' ἄρα φεῖπε πρὸς ὃν μεγαλήτορα θυμόν· 90

“ὦ μοι ἐγών, εἰ μὲν κε λίπω κάτα τεύχεα καλὰ
Πάτροκλόν θ', ὃς κείται ἐμῆς ἔνεκ' ἐνθάδε τιμῆς,
μή τίς μοι Δαναῶν νεμεσήσεται, ὅς κε φίδηται.
εἰ δέ κεν Ἐκτορι μῦνος ἐὼν καὶ Τρωσὶ μάχωμαι
αἰδεσθεῖς, μή πῶς με περιστήωσ' ἓνα πολλοί· 95

Τρῶας δ' ἐνθάδε πάντας ἄγει κορυθαίολος Ἐκτωρ.
ἀλλὰ τίη μοι ταῦτα φίλος διελέξατο θυμός;
ὅππότε ἄνῆρ ἐθέλη πρὸς δαίμονα φωτὶ μάχεσθαι,
ὃν κε θεὸς τιμᾷ, τάχα ἔφοι μέγα πῆμ' ἐκυλίσθη.
τῷ μ' οὐ τις Δαναῶν νεμεσήσεται, ὅς κε φίδηται 100

Ἐκτορι χωρήσαντ', ἐπεὶ ἐκ θεόφιν πολεμίζει.
εἰ δέ που Αἴαντός γε βοὴν ἀγαθοῖο πυθοίμην,
ἄμφω κ' αὖτις ἰόντε ἐπιμνησαίμεθα χάρμης
καὶ πρὸς δαίμονά περ, εἴ πως φερυσαίμεθα νεκρὸν
Πηλεΐδῃ Ἀχιλῆϊ· κακῶν δέ κε φέρτατον εἶη.” 105

ἥος ὁ ταῦθ' ὥρμαινε κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμόν,
τόφρα δ' ἐπὶ Τρώων στίχες ἤλυθον· ἦρχε δ' ἄρ' Ἐκτωρ.
αὐτὰρ ὁ γ' ἐξοπίσω ἀνεχάζετο, λείπε δὲ νεκρόν,
ἐντροπαλιζόμενος ὥς τε λῖς ἠϋγένειος,
ὃν ῥα κύνες τε καὶ ἄνδρες ἀπὸ σταθμοῖο δίδονται 110
ἔγχεσι καὶ φωνῇ· τοῦ δ' ἐν φρεσὶν ἄλκιμον ἦτορ
παχνύεται, ἀφέκων δέ τ' ἔβη ἀπὸ μεσσαύλοιο·
ὥς ἀπὸ Πατρόκλοιο κίε ξανθὸς Μενέλαος.

στῇ δὲ μεταστρεφθεῖς, ἐπεὶ ἵκετο φέθνος ἐταίρων,
παπταίνων Αἴαντα μέγαν, Τελαμώνιον υἱόν. 115

86 ἔρρει
106 ἔως

89 υἱὸν λάθεν
112 παχνοῦται

99 πῆμα κυλίσθη

τὸν δὲ μάλ' αἰψ' ἐνόησε μάχης ἐπ' ἀριστερὰ πάσης
 θαρσύνονθ' ἐτάρους καὶ ἐποτρύνοντα μάχεσθαι.
 θεσπέσιον γάρ σφιν φόβον ἔμβαλε Φοῖβος Ἀπόλλων.
 βῆ δὲ θέειν, εἶθαρ δὲ παριστάμενος φέπος ἤυδα.

“Αἴαν, δεῦρο, πέπον, περὶ Πατρόκλοιο θανόντος 120
 σπεύσομεν, αἶ κε νέκυν περ Ἀχιλλῇι προφέρωμεν
 γυμνόν· ἀτὰρ τά γε τεύχε' ἔχει κορυθαίολος Ἔκτωρ.”

ὥς ἔφατ', Αἴαντι δὲ δαΐφρονι θυμὸν ὄρινε.
 βῆ δὲ διὰ προμάχων, ἅμα δὲ ξανθὸς Μενέλαος.
 Ἔκτωρ μὲν Πάτροκλον, ἐπεὶ κλυτὰ τεύχε' ἀπηύρα, 125
 ἔλχ', ἵν' ἀπ' ὤμοιιν κεφαλὴν τάμοι ὀξείῃ χαλκῷ,
 τὸν δὲ νέκυν Τρωῇσι φερυσσάμενος κυσὶ δοίῃ.

Αἴας δ' ἐγγύθεν ἦλθε φέρων σάκος ἡὔτε πύργον.
 Ἔκτωρ δ' αἶψ' ἐς ὄμιλον ἰὼν ἀνεχάζεθ' ἐταίρων,
 ἐς δίφρον δ' ἀνόρουσε· δίδου δ' ὅ γε τεύχεα καλὰ 130
 Τρωσὶ φέρειν προτὶ φάστνυ, μέγα κλέος ἔμμεναι αὐτῷ.

Αἴας δ' ἀμφὶ Μενoitιάδῃ σάκος εὐρὺ καλύψας
 ἐστήκει ὥς τίς τε λέων περὶ ῥοῖσι τέκεσσιν,
 ᾧ ῥά τε νήπι' ἄγοντι συναντήσωνται ἐν ὕλῃ
 ἄνδρες ἐπακτῆρες· ὁ δέ τε σθένει βλεμεαίνει· 135

πᾶν δέ τ' ἐπισκύνιον κάτω ἔλκεται ὅσσε καλύπτων·
 ὥς Αἴας περὶ Πατρόκλῳ ἥρωι βεβήκει.

Ἀτρεΐδης δ' ἐτέρωθεν ἀρηίφιλος Μενέλαος
 ἐστήκει, μέγα πένθος ἐνὶ στήθεσσιν ἀέξων.

Γλαῦκος δ', Ἴππολόχοιο πάϊς, Λυκίων ἀγὸς ἀνδρῶν, 140
 Ἔκτορ' ὑπόδρα φιδὼν χαλεπῷ ἠνίπαπε μύθῳ·

“Ἔκτορ, φεῖδος ἄριστε, μάχης ἄρα πολλὸν ἐδεύεο.
 ἦ σ' αὐτῶς κλέος ἐσθλὸν ἔχει φύξηλιν ἐόντα.
 φράζεο νῦν, ὅππως κε πόλιν καὶ φάστνυ σαώσεις
 οἶος σὺν λαοῖς, οἱ Φιλίῳ ἐγγεγάασιν· 145

οὐ γάρ τις Λυκίων γε μαχησόμενος Δαναοῖσιν
 εἶσι περὶ πτόλιος, ἐπεὶ οὐκ ἄρα τις χάρις ἦεν

145 λαοῖσι τοῖ

μάρνασθαι δηίοισιν ἐπ' ἀνδράσι νωλεμές αἰεὶ.
 πῶς κε σὺ χείρονα φῶτα σαώσεας μεθ' ὄμιλον,
 σχέτλι', ἐπεὶ Σαρπηδόν', ἅμα ξεῖνον καὶ ἑταῖρον, 150
 κάλλιπες Ἀργείοισιν ἔλωρ καὶ κύρμα γενέσθαι,
 ὅς τοι πόλλ' ὄφελος γένετο, πτόλει' τε καὶ αὐτῷ,
 ζῶος ἐών· νῦν δ' οὐ' ῥοι ἀλαλκέμεναι κύνας ἔτλης.
 τῷ νυν εἴ τις ἐμοὶ Λυκίων ἐπιπείσεται ἀνδρῶν,
 φοίκαδ' ἵμεν, Τροίῃ δὲ πεφήσεται αἰπὺς ὄλεθρος. 155
 εἰ γὰρ νῦν Τρώεσσι μένος πολυθαρσὲς ἐνείη,
 ἄτρομον, οἷόν τ' ἄνδρας ἐσέρχεται, οἷ περὶ πάτρης
 ἀνδράσι δυσμενέεσσι πόνον καὶ δῆριν ἔθεντο,
 αἰψά κε Πάτροκλον φερυσαίμεθα Φίλιον εἴσω.
 εἰ δ' οὗτος προτὶ φάστυ μέγα Πριάμοιο φάνακτος 160
 ἔλθοι τεθνηὼς καὶ μιν φερυσαίμεθα χάρμης,
 αἰψά κεν Ἀργεῖοι Σαρπηδόνοσ ἐντεα καλὰ
 λύσειαν, καί κ' αὐτὸν ἀγοίμεθα Φίλιον εἴσω·
 τοίου γὰρ θεράπων πέφατ' ἀνέρος, ὅς μὲγ' ἄριστος
 Ἀργείων παρὰ νηυσὶ καὶ ἀγχέμαχοι θεράποντες. 165
 ἀλλὰ σύ γ' Αἴαντος μεγαλήτορος οὐκ ἐτάλασσας
 στήμεναι ἅντα, κατ' ὅσσε φιδῶν δηίων ἐν αὐτῇ,
 οὐδ' ἰθὺς μαχέσασθαι, ἐπεὶ σέο φέρτερός ἐστι."
 τὸν δ' ἄρ' ὑπόδρα φιδῶν προσέφη κορυθαίολος Ἔκτωρ·
 "Γλαῦκε, τίη δὲ σὺ τοῖος ἐὼν ὑπέροπλον ἔφειπες; 170
 ὦ πόποι, ἦ τ' ἐφάμην σε περὶ φρένας ἔμμεναι ἄλλων
 τῶν, ὅσσοι Λυκίην ἐριβώλακα ναιετάουσι·
 νῦν δέ σε' ὠνοσάμην πάγχυ φρένας, οἷον ἔφειπες,
 ὅς τέ με φῆς Αἴαντα πελώριον οὐχ ὑπομεῖναι.
 οὐ' τοι ἐγὼν ἔρριγα μάχην οὐδὲ κτύπον ἵππων· 175
 ἀλλ' αἰεὶ τε Διὸς κρείσσων νόος αἰγιόχοιο,
 ὅς τε καὶ ἄλκιμον ἄνδρα φοβεῖ καὶ ἀφείλετο νίκην
 ῥηιδίως, ὅτε δ' αὐτὸς ἐποτρύνει μαχέσασθαι.
 ἀλλ' ἄγε δεῦρο, πέπον, παρ' ἐμ' ἵστασο καὶ ρίδε φέργον,

ἤ ἐ πανημέριος κακὸς ἔσσομαι, ὥς ἀγορεύεις, 180
 ἢ τινα καὶ Δαναῶν, ἀλκῆς μάλα περ μεμαῶτα,
 σχήσω ἀμυνέμεναι περὶ Πατρόκλοιο θανόντος.”

ὥς φειπὼν Τρώεσσιν ἐκέκλετο μακρὸν αὔσας·
 “Τρῶες καὶ Λύκιοι καὶ Δάρδανοι ἀγχιμαχηταί,
 ἀνέρες ἔστε, φίλοι, μνήσασθε δὲ θούριδος ἀλκῆς, 185
 ὄφρ’ ἂν ἐγὼν Ἀχιλῆος ἀμύμονος ἔντεα δύω
 καλά, τὰ Πατρόκλοιο βίην ἐνάριξα κατακτάς.”

ὥς ἄρα φωνήσας ἀπέβη κορυθαίολος Ἑκτωρ
 δηίοι’ ἐκ πολέμοιο· θεῶν δ’ ἐκίχανεν ἐταίρους
 ὦκα μάλ’, οὐ πω τῆλε, ποσὶ κραιπνοῖσι μετασπών, 190
 οἱ προτὶ φάστυ φέρον κλυτὰ τεύχεα Πηλεΐδαο.
 στὰς δ’ ἀπάνευθε μάχης πολυδάκρυος ἔντε’ ἄμειβεν·
 ἦ τοι ὁ μὲν τὰ ἔφα δῶκε φέρειν προτὶ Φίλιον ἱρὴν
 Τρωσὶ φιλοπτολέμοισιν, ὁ δ’ ἄμβροτα τεύχεα δύνε
 Πηλεΐδα’ Ἀχιλῆος, ἃ ἔφοι θεοὶ Οὐρανίωνες 195
 πατρὶ φίλῳ ἔπορον· ὁ δ’ ἄρα ἔφω παιδὶ ὅπασσε
 γηράς· ἀλλ’ οὐχ υἱὸς ἐν ἔντεσι πατρὸς ἐγήρα.

τὸν δ’ ὥς οὖν ἀπάνευθε φίδεν νεφεληγερέτα Ζεὺς
 τεύχεσι Πηλεΐδαο κορυσσόμενον θεϊοιο,
 κινήσας ῥα κάρη προτὶ ἔφον μυθήσατο θυμόν· 200

“ἂ δφείλ’, οὐδέ τί τοι θάνατος καταθύμιός ἐστιν,
 ὅς δὴ τοι σχεδὸν εἴσι· σὺ δ’ ἄμβροτα τεύχεα δύνεις
 ἀνδρὸς ἀριστῆος, τὸν τε τρομέουσι καὶ ἄλλοι.
 τοῦ δὴ ἐταῖρον ἔπεφνες ἐννέα τε κρατερόν τε,
 τεύχεα δ’ οὐ κατὰ κόσμον ἀπὸ κρατός τε καὶ ὤμων 205
 εἴλε’· ἀτάρ τοι νῦν γε μέγα κράτος ἐγγυαλίζω,
 τῶν ποινήν, ὃ τοι οὐ τι μάχης ἐκ νοστήσαντι
 δέξεται Ἀνδρομάχη κλυτὰ τεύχεα Πηλεΐωνος.”

ἦ, καὶ κυανέησιν ἐπ’ ὄφρύσι νεῦσε Κρονίων.
 “Ἑκτορι δ’ ἤρμοσε τεύχε’ ἐπὶ χροῖ, δῦ δέ μιν Ἀρης 210

189 δηίου

192 πολυδακρύου, πολυδακρύτου

195 Πηλεΐδεω

206 εἴλεν

δφεινὸς ἐννάλιος, πλησθεν δ' ἄρα 'φοι μέλε' ἐντὸς
ἀλκῆς καὶ σθένεος. μετὰ δὲ κλεῖτους ἐπικούρους
βῆ ῥα μέγα φιδάχων· φινδάλλετο δὲ σφισι πᾶσι
τεύχεσι λαμπόμενος μεγαθύμοο Πηλεΐωνος.

ὥτρυνεν δὲ 'φέκαστον ἐποιχόμενος φεπέεσσι,
Μέσθλην τε Γλαῦκόν τε Μέδοντά τε Θερσίλοχόν τε
'Αστεροπαῖόν τε Δφεισήνορά θ' 'Ιππόθοόν τε
Φόρκυν τε Χρομίον τε καὶ 'Εννομον οἰωνιστήν·
τοὺς ὃ γ' ἐποτρύνων φέπεα πτερόεντα προσηύδα·

“ κέκλυτε, μυρία φῦλα περικτιόνων ἐπικούρων·
οὐ γὰρ ἐγὼ πληθὺν διζήμενος οὐδὲ χατίζων
ἐνθάδ' ἀφ' ὑμετέρων πολίων ἤγειρα 'φέκαστον,
ἀλλ' ἵνα μοι Τρώων ἀλόχους καὶ νήπια τέκνα
προφρονέως ῥύοισθε φιλοπτολέμων ὑπ' 'Αχαιῶν.
τὰ φρονέων δώροισι κατατρύχω καὶ ἐδωδῇ
λαούς, ὑμέτερον δὲ 'φεκάστου θυμὸν ἀέξω.

τῷ τις νῦν ἰθὺς τετραμμένος ἢ ἀπολέσθω
ἢ ἐσαωθήτω· ἢ γὰρ πολέμου ὀαριστὺς.

ὃς δέ κε Πάτροκλον καὶ τεθνηῶτά περ ἔμπησ
Τρώας ἐς ἵπποδάμους φερύσῃ, φείξῃ δὲ 'φοι Αἴας,
ἥμισυ τῷ ἐνάρων ἀποδάσσομαι, ἥμισυ δ' αὐτὸς
ἔξω ἐγώ· τὸ δὲ 'φοι κλέος ἔσσεται ὅσσον ἐμοί περ.”

ὥς ἔφαθ', οἱ δ' ἰθὺς Δαναῶν βρίσαντες ἔβησαν
δούρατ' ἀνασχόμενοι· μάλα δὲ σφισι φέλπετο θυμὸς
νεκρὸν ὑπ' Αἴαντος φερύειν Τελαμωνιάδαο·

νήπιοι· ἢ τε πολέσσιν ἐπ' αὐτῷ θυμὸν ἀπηύρα.
καὶ τότε ἄρ' Αἴας φεῖπε βοὴν ἀγαθὸν Μενέλαον·

“ ὦ πέπον, ὦ Μενέλαε διοτρεφές, οὐκέτι νῶι
φέλπομαι αὐτῷ περ νοστησέμεν ἐκ πολέμοιο.
οὐ τι τόσον νέκυος περιδέδφια Πατρόκλοιο,
ὃς κε τάχα Τρώων κορέει κύνας ἢδ' οἰωνούς,
ὅσσον ἐμῇ κεφαλῇ περιδέδφια, μή τι πάθῃσι,

καὶ σῆ, ἐπεὶ πολέμοιο νέφος περὶ πάντα καλύπτει,
 "Εκτωρ, ἡμῖν δ' αὖτ' ἀναφαίνεται αἰπὺς ὄλεθρος.
 ἀλλ' ἄγ' ἀριστῆας Δαναῶν κάλε', εἴ τις ἀκούσῃ." 245

ὥς ἔφατ', οὐδ' ἀπίθησε βοὴν ἀγαθὸς Μενέλαος,
 ἥϋσεν δὲ διαπρύσιον Δαναοῖσι γεγωνώς·

"ὦ φίλοι, Ἀργείων ἡγήτορες ἠδὲ μέδοντες,
 οἳ τε παρ' Ἀτρεΐδῃσ' Ἀγαμέμνονι καὶ Μενελάῳ
 δῆμια πίνουσιν καὶ σημαίνουσι ἑκάστος 250
 λαοῖς· ἐκ δὲ Διὸς τιμὴ καὶ κῦδος ὀπηδεῖ.

ἀργαλέον δέ μοι ἐστὶ διασκοπιᾶσθαι ἕκαστον
 ἡγεμόνων· τόσση γὰρ ἔρις πολέμοιο δέδθεν.
 ἀλλὰ τις αὐτὸς ἴτω, νεμεσιζέσθω δ' ἐνὶ θυμῷ
 Πάτροκλον Τρωῇσι κυσὶν μέλπηθρα γενέσθαι." 255

ὥς ἔφατ'· ὁξὺ δ' ἀκουσεν Ὀϊλῆος ταχὺς Αἴας·
 πρῶτος δ' ἀντίος ἦλθε θεῶν ἀνὰ δηιοτῆτα,
 τὸν δὲ μετ' Ἰδομενεὺς καὶ ὀπάων Ἰδομενῆος,
 Μηριόνης, ἀτάλαντος Ἐνυαλίῳ ἀδριφόντῃ.
 τῶν δ' ἄλλων τίς κεν ἑῇσι φρεσὶν οὖνομα φείποι, 260
 ὅσσοι δὴ μετόπισθε μάχην ἡγείραν Ἀχαιῶν;

Τρῶες δὲ προέτυψαν ἀολλέες· ἦρχε δ' ἄρ' Ἐκτωρ.
 ὥς δ' ὅτ' ἐπὶ προχοῇσι διυπετέος ποταμοῖο
 βέβρυχε μέγα κῦμα ποτὶ ῥόον, ἀμφὶ δέ τ' ἄκραι
 ἡιόνες βοάουσιν ἐρευγομένης ἀλὸς ἔξω, 265

τόσση ἄρα Τρῶες φεφαχῇ ἴσαν. αὐτὰρ Ἀχαιοὶ
 ἔστασαν ἀμφὶ Μενoitιάδῃ ἓνα θυμὸν ἔχοντες,
 φραχθέντες σάκεσιν χαλκήρεσιν. ἀμφὶ δ' ἄρα σφι
 λαμπρῇσιν κορύθεσσι Κρονίων ἡέρα πολλὴν
 χεῦ', ἐπεὶ οὐδὲ Μενoitιάδην ἔχθαιρε πάρος γε, 270
 ὄφρα ζῶς ἐὼν θεράπων ἔεν Αἰακίδαο·

μίσησεν δ' ἄρα μιν δηίων κυσὶ κύρμα γενέσθαι
 Τρωῇσιν· τῷ καὶ ἔφοι ἀμυνέμεν ὤρσεν ἐταίρους.

245 κάλει ἦν

259 ἀνδριφόντῃ, ἀνδρεϊφόντῃ

260 οὖνόματ'

262 προύτυψαν

265 βοόωσιν

271 ἦν

ὦσαν δὲ πρότεροι Τρῶες 'φελίκωπας' Ἀχαιοὺς·
 νεκρὸν δὲ προλιπόντες ὑπέτρεσαν, οὐδέ τιν' αὐτῶν 275
 Τρῶες ὑπέρθυμοι ἔλον ἔγχεσι 'φιέμενοί περ,
 ἀλλὰ νέκυν φερούοντο· μίνυνθα δὲ καὶ τότε' Ἀχαιοὶ
 μέλλον ἀπέσσεσθαι· μάλα γάρ σφεας ὦκ' ἐφέλιξεν
 Αἴας, ὃς περὶ μὲν φεῖδος, περὶ δ' ἔργα τέτυκτο
 τῶν ἄλλων Δαναῶν μετ' ἀμύμονα Πηλεΐωνα. 280
 ἴθυσεν δὲ διὰ προμάχων συτὶ φείκελος ἀλκὴν
 καπρίῳ, ὃς τ' ἐν ὄρεσσι κύνας θαλερούς τ' αἰζηοὺς
 ῥηιδίως ἐκέδασσε 'φελιξάμενος διὰ βήσσας·
 ὥς υἱὸς Τελαμῶνος ἀγαυοῦ, φαίδιμος Αἴας,
 ῥεῖα μετεισάμενος Τρώων ἐκέδασσε φάλαγγας, 285
 οἱ περὶ Πατρόκλῳ βέβασαν, φρόνεον δὲ μάλιστα
 φάστνυ πότι σφέτερον φερεύειν καὶ κῦδος ἀρέσθαι.
 ἦ τοι τὸν Λήθοιο Πελασγοῦ φαίδιμος υἱός,
 Ἴππόθοος, ποδὸς ἔλκε κατὰ κρατερὴν ὑσμίνην
 δησάμενος τελαμῶνι παρὰ σφυρὸν ἀμφὶ τένοντε, 290
 Ἐκτορι καὶ Τρώεσσι χαριζόμενος· τάχα δ' αὐτῷ
 ἦλθε κακόν, τό 'φοι οὐ τις ἐρύκακε 'φιεμένων περ.
 τὸν δ' υἱὸς Τελαμῶνος, ἐπαῖξας δι' ὀμίλου,
 πλῆξ' αὐτοσχεδίην κυνέης διὰ χαλκοπαρήου·
 ἤρικε δ' ἵπποδάσεια κόρυς περὶ δουρὸς ἀκωκῇ, 295
 πληγεῖς' ἔγχεϊ τε μεγάλῳ καὶ χειρὶ παχείῃ,
 ἐγκέφαλος δὲ παρ' αὐλὸν ἀνέδραμεν ἐξ ὠτειλῆς
 αἱματόεις· τοῦ δ' αὖθι λύθη μένος, ἐκ δ' ἄρα χειρῶν
 Πατρόκλοιο πόδα μεγαλήτορος ἦκε χαμᾶζε
 κεῖσθαι· ὁ δ' ἄγχ' αὐτοῖο πέσε πρηνῆς ἐπὶ νεκρῷ, 300
 τῇλ' ἀπὸ Λαρίσης ἐριβώλακος, οὐδὲ τοκεῦσι
 θρέπτρα φίλοισ' ἀπέδωκε, μινυνθάδιος δέ 'φοι αἰὼν
 ἐπλεθ' ὑπ' Αἴαντος μεγαθύμοο δουρὶ δαμέντι.
 Ἐκτωρ δ' αὖτ' Αἴαντος ἀκόντισε δουρὶ φαεινῷ.
 ἀλλ' ὁ μὲν ἄντα φιδῶν ἠλεύατο χάλκεον ἔγχος 305

τυτθόν· ὁ δὲ Σχεδίον, μεγαθύμοο Φιφίτου υἱόν,
 Φωκῆων ὅχ' ἄριστον, ὃς ἐν κλεῖτῳ Πανοπῇι
 φοικία ναιετάεσκε πολέσσ' ἀνδρεσσι φανάσσων,
 τὸν βάλ' ὑπὸ κληῖδα μέσσην· διὰ δ' ἀμπερὲς ἄκρη
 αἶχμῃ χαλκείῃ παρὰ νείατον ὦμον ἀνέσχε. 310
 δούπησεν δὲ πεσών, ἀράβησε δὲ τεύχε' ἐπ' αὐτῷ.
 Αἴας δ' αὖ Φόρκυνα, δαΐφρονα Φαίνοπος υἱόν,
 Ἴπποθόῳ περιβάντα μέσσην κατὰ γαστέρα τύψε·
 ῥῆξε δὲ θώρηκος γύαλον, διὰ δ' ἔντερα χαλκὸς
 ἦφυσ'· ὁ δ' ἐν κονίῃσι πεσὼν ἔλε γαῖαν ἀγοστῷ. 315
 χώρησαν δ' ὑπὸ τε πρόμαχοι καὶ φαίδιμος Ἑκτωρ·
 Ἀργεῖοι δὲ μέγα φίφαχον, φερύσαντο δὲ νεκρούς,
 Φόρκυν θ' Ἴππόθοόν τε, λύνοντο δὲ τεύχε' ἀπ' ὤμων.
 ἔνθα κεν αὖτε Τρῶες ἀρηιφίλων ὑπ' Ἀχαιῶν
 Γίλιον εἰσανέβησαν ἀναλκείῃσι δαμέντες. 320
 Ἀργεῖοι δέ κε κῦδος ἔλον καὶ ὑπὲρ Διὸς αἴσαν
 κάρτεϊ καὶ σθένει σφετέρῳ· ἀλλ' αὐτὸς Ἀπόλλων
 Αἰνεΐαν ὠτρυνε, δέμας Περίφαντι φεφοικώς,
 κήρυκ' Ἠπυτίδῃ, ὅς ῥοι παρὰ πατρὶ γέροντι
 κηρύσσω γήρασκε, φίλα φρεσὶ μῆδεα φειδώς. 325
 τῷ μιν ἐφεισάμενος προσέφη Διὸς υἱὸς Ἀπόλλων·
 “Αἰνεΐα, πῶς ἂν καὶ ὑπὲρ θεὸν εἰρύσσαισθε
 Γίλιον αἰπεινήν; ὥς δὴ φίδον ἀνέρας ἄλλους
 κάρτεϊ τε σθένει τε πεποιοθότας ἡγορέῃ τε
 πλήθει τε σφετέρῳ, καὶ ὑπὲρ Δία δῆμον ἔχοντας. 330
 ἡμῖν δὲ Ζεὺς μὲν πολὺ βούλεται ἢ Δαναοῖσι
 νίκην· ἀλλ' αὐτοὶ τρέετ' ἄσπετον οὐδὲ μάχεσθε.”
 ὥς ἔφατ', Αἰνεΐας δὲ ῥεκηβόλον Ἀπόλλωνα
 ἔγνω ἐσάντα φιδών, μέγα δ' Ἑκτορα φεῖπε βοήσας.
 “Ἑκτορ τ' ἡδ' ἄλλοι Τρώων ἀγοὶ ἡδ' ἐπικούρων, 335
 αἰδῶς μὲν νῦν ἦδε γ', ἀρηιφίλων ὑπ' Ἀχαιῶν

306 μεγαθύμου

330 ὑπερδέα

317 μέγ' ἴαχον

332 τρέιτ'

324 κήρυκι

333 δ' ἐκατηβόλον

Εἴλιον εἰσαναβῆναι ἀναλκεΐησι δαμέντας.

ἀλλ' ἔτι γάρ τις φησι θεῶν, ἐμοὶ ἄγχι παραστάς,

Ζῆν', ὑπατον μήστωρα, μάχης ἐπιτάρροθον εἶναι·

τῷ ῥ' ἰθὺς Δαναῶν ἴομεν, μηδ' οἷ γε ῥέκηλοι

340

Πάτροκλον νηυσὶν πελασαίατο τεθνηῶτα."

ὥς φάτο, καί ῥα πολὺ προμάχων ἐξάλμενος ἔστη·

οἱ δ' ἐφελίχθησαν καὶ ἐναντίοι ἔσταν Ἀχαιῶν.

ἐνθ' αὖτ' Αἰνεΐας Ληόκριτον οὔτασε δουρί,

υἱὸν Ἀρίσβαντος, Λυκομήδεος ἐσθλὸν ἑταῖρον.

345

τὸν δὲ πεσόντ' ἐλέησεν ἀρηίφιλος Λυκομήδης,

στῇ δὲ μάλ' ἐγγὺς ἰὼν, καὶ ἀκόντισε δουρὶ φαεινῷ,

καὶ βάλεν Ἰππασίδην Ἀπισάονα, ποιμένα λαῶν,

ἦπαρ ὑπὸ πραπίδων, εἶθαρ δ' ὑπὸ γούνατ' ἔλυσεν,

ὅς ῥ' ἐκ Παιονίης ἐριβώλακος εἰληλούθει,

350

καὶ δὲ μετ' Ἀστεροπαῖον ἀριστεύεσκε μάχεσθαι.

τὸν δὲ πεσόντ' ἐλέησεν ἀρήιος Ἀστεροπαῖος,

ἴθυσεν δὲ καὶ ὁ πρόφρων Δαναοῖσι μάχεσθαι·

ἀλλ' οὐ πῶς ἔτι φεῖκε· σάκεσσι γὰρ ἔρχατο πάντῃ

ἑσταότες περὶ Πατρόκλῳ, πρὸ δὲ δούρατ' ἔχοντο.

355

Αἴας γὰρ μάλα πάντας ἐπώχετο πολλὰ κελεύων·

οὔτε τιν' ἐξοπίσω νεκροῦ χάζεσθαι ἀνώγει

οὔτε τινὰ προμάχεσθαι Ἀχαιῶν ἑξοχὸν ἄλλων,

ἀλλὰ μάλ' ἀμφ' αὐτῷ βεβάμεν, σχεδόθεν δὲ μάχεσθαι.

ὥς Αἴας ἐπέτελλε πελώριος, αἵματι δὲ χθῶν

360

δεύετο πορφυρέῳ, τοῖ δ' ἀγχιστῖνοι ἐπιπτον

νεκροὶ ὁμοῦ Τρώων καὶ ὑπερμενέων ἐπικούρων

καὶ Δαναῶν· οὐδ' οἱ γὰρ ἀναιμωτοί γε μάχοντο,

παυρότεροι δὲ πολὺ φθίνυθον· μέμνηντο γὰρ αἰεὶ

ἀλλήλοισι καθ' ὅμιλον ἀλεξέμεναι φόνον αἰπύν.

365

ὥς οἱ μὲν μάρναντο δέμας πυρός, οὐδέ κε φαίης

οὔτε ποτ' ἠέλιον σάον ἔμμεναι οὔτε σελήνην.

343 ἐφελίχθησαν

344 Λειώκριτον

354 εἶχε

367 σόον, σῶν

ἥερι γὰρ κατέχοντο μάχῃ ἐνὶ ὅσσοι ἄριστοι
ἔστασαν ἀμφὶ Μενoitιάδῃ κατατεθνηῶτι.

οἱ δ' ἄλλοι Τρῶες καὶ εὐκνήμιδες Ἀχαιοὶ 370

εὐκῆλοι πολέμιζον ὑπ' αἰθέρι, πέπτατο δ' αὐγὴ
ἡελίου ὀξεῖα, νέφος δ' οὐ φαίνεται πάσης
γαίης οὐδ' ὀρέων· μεταπαυόμενοι δ' ἐμάχοντο,
ἀλλήλων ἀλεείνοντες βέλεα στονόεντα,

πολλὸν ἀφεςταότες. τοὶ δ' ἐν μέσῳ ἄλγέ' ἔπασχον 375

ἥερι καὶ πολέμῳ, τείροντο δὲ νηλεῖ χαλκῷ
ὅσσοι ἄριστοι ἔσαν. δύο δ' οὐ πω φῶτε πεπύσθην,

ἀνέρε κυδαλίμῳ, Θρασυμήδῃς Ἀντίλοχός τε,

Πατρόκλοιο θανόντος ἀμύμονος, ἀλλ' ἔτ' ἔφαντο

ζῶν ἐνὶ πρώτῳ ὁμάδῃ Τρῶεσσι μάχεσθαι. 380

τὼ δ' ἐπιοσσομένῳ θάνατον καὶ φύζαν ἐταίρων

νόσφιν μαρνάσθην, ἐπεὶ ὥς ἐπετέλλετο Νέστωρ

ὀτρύνων πόλεμόνδε μελαινάων ἀπὸ νηῶν

τοῖς δὲ πανημερίοις ἔριδος μέγα νεῖκος ὀρώρει

ἀργαλέης· καμάτῳ δὲ καὶ ἰδρώϊ νωλεμές αἰεὶ 385

γούνατά τε κνήμαί τε πόδες θ' ὑπένερθε ῥεκάστου

χεῖρές τ' ὀφθαλμοί τε παλάσσετο μαρναμένοισιν

ἀμφ' ἀγαθὸν θεράποντα ποδώκεος Αἰακίδαο.

ὥς δ' ὅτ' ἀνὴρ ταύροιο βοὸς μέγαλοιο βοείην

λαοῖσιν δώῃ τανύειν, μεθύουσιν ἀλοιφῇ· 390

δεξάμενοι δ' ἄρα τοί γε διαστάντες τανύουσι

κυκλόσ', ἄφαρ δ' ἐξ ἱκμάς ἔβη δύνει δέ τ' ἀλοιφῇ

πολλῶν ἐλκόντων, τάνυται δέ τε πᾶσα διαπρό·

ὥς οἱ γ' ἐνθα καὶ ἐνθα νέκυν ὀλίγῃ ἐνὶ χώρῃ

ἔλκεον ἀμφότεροι· μάλα δέ σφισι φέλπετο θυμός, 395

Τρῶσιν μὲν φερύειν προτὶ Γίλιον, αὐτὰρ Ἀχαιοῖς

νῆας ἐπι γλαφυράς· περὶ δ' αὐτόο μῶλος ὀρώρει

ἄγριος· οὐδέ κ' Ἄρης λαοσσόος οὐδέ κ' Ἀθήνη

382 ἐμαρνάσθην

385 ἰδρῶ

392 δέ τε vel δέ τ' ἱκμάς

397 αὐτοῦ

τόν γε φιδούσ' ὀνόσαιτ', οὐδ' εἰ μάλα μιν χόλος ἵκοι.

τοῖον Ζεὺς ἐπὶ Πατρόκλῳ ἀνδρῶν τε καὶ ἵππων 400
ἥματι τῷ ἐτάνυσσε κακὸν πόνον. οὐδ' ἄρα πῶ τι
φείδее Πάτροκλον τεθνηότα δῖος Ἀχιλλεύς.

πολλὸν γάρ ἀπάνευθε νεῶν μάρναντο θοάων,
τείχε' ὑπο Τρώων· τό μιν οὐ ποτε φέλπετο θυμῷ 405
τεθνάμεν, ἀλλὰ ζών, ἐνιχριμφθέντα πύλῃσιν,

ἄψ ἀπονοστήσειν, ἐπεὶ οὐδὲ τὸ φέλπετο πάμπαν,
ἐκπέρσειν πτολίεθρον ἄνευ ῥέθεν, οὐδὲ σὺν αὐτῷ·
πολλάκι γάρ τό γε μητρὸς ἐπεύθετο νόσφιν ἀκούων,
ἢ ῥοι ἀπαγγέλλεσκε Διὸς μεγάλοιο νόημα·

δὴ τότε γ' οὐ ῥοι ἔφειπε κακὸν τόσον, ὅσσον ἐτύχθη, 410
μήτηρ, ὅττι ῥά ῥοι πολὺ φίλτατος ὤλεθ' ἐταῖρος.

οἱ δ' αἰεὶ περὶ νεκρὸν ἀκαχμένα δούρατ' ἔχοντες
νωλεμές ἐγχρίμπτοντο καὶ ἀλλήλους ἐνὰριζον·

ᾧδε δέ τις φείπεσκεν Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων· 415
“ὦ φίλοι, οὐ μὰν ἡμιν εὐκλεές ἀπονέεσθαι

νῆας ἐπὶ γλαφυράς, ἀλλ' αὐτόο γαῖα μέλαινα
πᾶσι χάνοι—τό κεν ἡμιν ἄφαρ πολὺ κέρδιον εἶη—
εἰ τοῦτον Τρώεσσι μεθήσομεν ἵπποδάμοισι
φάστνυ πότι σφέτερον φερύσαι καὶ κῦδος ἀρέσθαι.”

ὥς δέ τις αὖ Τρώων μεγαθύμων αὐδήσασκεν· 420

“ὦ φίλοι, εἰ καὶ μοῖρα παρ' ἀνέρι τῷδε δαμῆναι
πάντας ὁμῶς, μή πῶ τις ἐρωέέτω πολέμοιο.”

ὥς ἄρα τις φείπεσκε, μένος δ' ὄρσασκε ῥεκάστου.

ὥς οἱ μὲν μάρναντο, σιδήρειος δ' ὀρυμαγδὸς 425
χάλκεον οὐρανὸν ἵκε δι' αἰθέρος ἀτρυγέτοιο·

ἵπποι δ' Αἰακίδαο μάχης ἀπάνευθεν ἐόντες
κλαῖον, ἐπεὶ δὴ πρῶτα πυθέσθην ἡνιόχοιο
ἐν κονίῃσι πεσόντος ὑφ' Ἑκτορος ἀνδροφόνοιο.

ἦ μὰν Αὐτομέδων, Διώρεος ἄλκιμος υἱός,

πολλὰ μὲν ἄρ μάστιγι θοῇ ἐπεμαίετο θείνων, 430
 πολλὰ δὲ μελιχίοισι προσηύδαε, πολλὰ δ' ἀρειῇ·
 τὼ δ' οὔτ' ἄψ ἐπὶ νῆας ἐπὶ πλατὺν Ἑλλήσποντον
 ἠθέλετ' ἰέναι οὔτ' ἐς πόλεμον μετ' Ἀχαιούς,
 ἀλλ' ὥς τε στήλη μένει ἔμπεδον, ἥ τ' ἐπὶ τύμβῳ
 ἀνέρος ἐστήκη τεθνηότος ἢ γυναικός, 435
 ὥς μένον ἀσφαλές περικαλλέα δίφρον ἔχοντε,
 οὔδ' ἐνισκίμψαντε καρήατα· δάκρυα δέ σφι
 θερμὰ κατὰ βλεφάρων χαμάδις ῥέε μυρομένοισιν
 ἠνιόχοιο πόθῳ· θαλερὴ δ' ἐμιαίνετο χαίτη
 ζεύγλης ἐξεριποῦσα παρὰ ζυγὸν ἀμφοτέρωθε. 440
 μυρομένῳ δ' ἄρα τῷ γε φιδὼν ἐλέησε Κρονίων,
 κινήσας δὲ κάρη προτὶ ῥόν μυθήσατο θυμόν·

“ ἂ δφειλώ, τί σφῶι δόμεν Πηλῇι φάνακτι
 θνητῷ, ὑμεῖς δ' ἐστὸν ἀγηράῳ ἀθανάτῳ τε.
 ἦ ἵνα δυστήνοισι μετ' ἀνδράσιν ἄλγε' ἔχητον; 445
 οὐ μὲν γάρ τί πού ἐστιν οἷζυρώτερον ἀνδρὸς
 πάντων, ὅσσα τε γαῖαν ἐπι πνεῖει τε καὶ ἔρπει.
 ἀλλ' οὐ μὰν ὑμῖν γε καὶ ἄρμασι δαιδαλέοισιν
 Ἐκτωρ Πριαμίδης ἐποχήσεται· οὐ γὰρ ἐάσω.
 οὐ φάλις ὥς καὶ τεύχε' ἔχει καὶ ἐπεύχεται αὐτῷ; 450
 σφῶιν δ' ἐν γούνεσσι βάλλω μένος ἢδ' ἐνὶ θυμῷ,
 ὅφρα καὶ Αὐτομέδοντα σαώσετον ἐκ πολέμοιο
 νῆας ἐπὶ γλαφυράς· ἔτι γὰρ σφισι κῦδος ὀρέξω,
 κτείνειν, εἰς ὃ κε νῆας εὖσσέλμους ἀφίκωνται
 δύη τ' ἠέλιος καὶ ἐπὶ κνέφας ἱερὸν ἔλθῃ.” 455

ὥς φειπὼν ἵπποισιν ἐνέπνευσεν μένος ἠΰ.
 τὼ δ' ἀπὸ χαιτάων κονίην οὐδάσδε βαλόντε
 ῥίμφ' ἔφερον θοὸν ἄρμα μετὰ Τρῶας καὶ Ἀχαιούς.
 τοῖσι δ' ἐπ' Αὐτομέδων μάχετ' ἀχνύμενός περ ἐταίρου,
 ἵπποισ' αἵσσων ὥς τ' αἰγυπιὸς μετὰ χῆνας· 460

431 προσηύδα

435 ἐστήκει

437 οὔδ' εἰ

444 ἀγῆρῳ τ'

450 ἦ οὐχ ἄλλ' εἰς

ῥέα μὲν γὰρ φεύγεσκεν ὑπὲκ Τρώων ὀρυμαγδοῦ,
ῥεῖα δ' ἐπαΐξασκε πολὺν καθ' ὄμιλον ὀπάζων.

ἀλλ' οὐχ ἦρεε φῶτας, ὅτε σεύαιτο διώκειν·

οὐ γάρ πως ἔεν οἶον εὐνθ' ἱερῷ ἐνὶ δίφρῳ
ἔγχε' ἐφορμᾶσθαι καὶ ἐπισχέμεν ὠκέας ἵππους. 465

ὄψ' ἐ δὲ δὴ μιν ἑταῖρος ἀνὴρ ρίδεν ὀφθαλμοῖσιν
'Αλκιμέδων, υἱὸς Λαέρκεος Αἰμονίδαο·

στῇ δ' ὀπιθεν δίφροιο, καὶ Αὐτομέδοντα προσηύδα·

“Αὐτόμεδον, τίς τοί νυ θεῶν νηκερδέα βουλήν
ἐν στήθεσσιν ἔθηκε, καὶ ἐξέλετο φρένας ἐσθλὰς; 470
οἶον πρὸς Τρώας μάχαι πρῶτῳ ἐν ὀμίλῳ
μοῦνος· ἀτάρ τοι ἑταῖρος ἀπέκτατο, τεύχεα δ' "Εκτωρ
αὐτὸς ἔχων ὥμοισιν ἀγάλλεται Αἰακίδαο.”

τὸν δ' αὖτ' Αὐτομέδων προσέφη, Διώρεος υἱός·

“'Αλκίμεδον, τίς γάρ τοι 'Αχαιῶν ἄλλος ὁμοῖος 475
ἵππων ἀθανάτων ἐχέμεν δμῆσιν τε μένος τε,
εἰ μὴ Πάτροκλος, θεόφιν μήστωρ ἀτάλαντος,
ζῶς ἐών; νῦν αὖ θάνατος καὶ μοῖρα κιχάνει.

ἀλλὰ σὺ μὲν μάστιγα καὶ ἡνία σιγαλόεντα
δέξαι, ἐγὼ δ' ἵππων ἀποβήσομαι, ὅφρα μάχωμαι.” 480

ὥς ἔφατ', 'Αλκιμέδων δὲ βοηθόον ἄρμ' ἐπορούσας
καρπαλίμως μάστιγα καὶ ἡνία λάζετο χερσίν,
Αὐτομέδων δ' ἀπόρουσε. νόησε δὲ φαίδιμος "Εκτωρ,
αὐτίκα δ' Αἰνεΐαν προσεφώνεεν ἐγγὺς εὐντα·

“Αἰνεΐα, Τρώων βουληφόρε χαλκοχιτώνων, 485
ἵππῳ τῷδ' ἐνόησα ποδώκεος Αἰακίδαο
ἐς πόλεμον προφανέντε σὺν ἡνιόχοισι κακοῖσι.
τῷ κεν ἐφελποίμην αἵρησέμεν, εἰ σύ γε θυμῷ
σῷ ἐθέλεις, ἐπεὶ οὐκ ἂν ἐφορμηθέντε γε νῶι
τλαῖεν ἐναντίβιον στάντες μαχέσασθαι "Αρηι.” 490

ὥς ἔφατ', οὐδ' ἀπίθησεν εὖς πάϊς 'Αγχίσαιο.
τῷ δ' ἰθὺς βήτην βοέης ρεφελυμένῳ ὄμους

αὖησι στερεῇσι· πολὺς δ' ἐπελήλατο χαλκός.
 τοῖσι δ' ἅμα Χρομῖος τε καὶ Ἄρητος θεοφειδῆς
 ἦϊσαν ἀμφότεροι· μάλα δέ σφισι φέλπετο θυμὸς 495
 αὐτῷ τε κτενέειν ἐλάειν τ' ἐριαύχενας ἵππους·
 νήπιοι, οὐδ' ἄρ' ἔμελλον ἀναιμωτί γε νέεσθαι
 αὐτίς ἀπ' Αὐτομέδοντος. ὁ δ' εὐξάμενος Διὶ πατρὶ
 ἀλκῆς καὶ σθένεος πλήτο φρένας ἀμφὶ μελαίνας.
 αὐτίκα δ' Ἀλκιμέδοντα προσηύδαε, πιστὸν ἑταῖρον· 500

“Ἀλκίμεδον, μὴ δὴ μοι ἀπόπροθεν ἰσχέμεν ἵππῳ,
 ἀλλὰ μάλ' ἐμπνεῖοντε μεταφρένω· οὐ γὰρ ἐγὼ γε
 Ἑκτορα Πριαμίδην μένεος σχήσεσθαι οἶω,
 πρίν γ' ἐπ' Ἀχιλλῆος καλλίτριχε βήμεναι ἵππῳ
 νῶι κατακτείναντα, φοβῆσαί τε στίχας ἀνδρῶν 505
 Ἀργείων, ἥ κ' αὐτὸς ἐνὶ πρώτοισι ἔφαλώη.”

ὥς φειπὼν Αἴαντε καλέσσατο καὶ Μενέλαον·
 “Αἴαντ', Ἀργείων ἡγήτορε, καὶ Μενέλαε,
 ἦ τοι μὲν τὸν νεκρὸν ἐπιτράπεθ' ὅσσοι ἄριστοι
 ἀμφ' αὐτῷ βεβάμεν καὶ ἀμύνεσθαι στίχας ἀνδρῶν, 510
 νῶιν δὲ ζωοῖσιν ἀμύνετε νηλεὲς ἡμαρ·

τῇδε γὰρ ἔβρισαν πόλεμον κάτα δακρυόεντα
 Ἑκτωρ Αἰνεΐας θ', οἱ Τρώων εἰσὶν ἄριστοι.
 ἀλλ' ἦ τοι μὲν ταῦτα θεῶν ἐν γούνασι κείται·
 ἦσω γὰρ καὶ ἐγώ, τὰ δέ κεν Διὶ πάντα μελήσει.” 515

ἦ ῥα, καὶ ἀμπεπαλὼν προΐει δολιχόσκιον ἔγχος,
 καὶ βάλεν Ἀρήτοιο κατ' ἀσπίδα πάντοσε φίσην·
 ἦ δ' οὐκ ἔγχος ἔρυτο, διαπρὸ δὲ φείσατο χαλκός,
 νειαίρη δ' ἐν γαστρὶ διὰ ζωστήρος ἔλασσευ.
 ὥς δ' ὅτ' ἂν ὀξὺν ἔχων πέλεκυν αἰζήσιος ἀνὴρ 520
 κόψας ἐξόπιθεν κεράων βοὸς ἀγραύλοιο
 ρῖνα τάμην διὰ πᾶσαν, ὁ δὲ προθορὼν ἐρίπησιν,
 ὥς ἄρ' ὅ γε προθορὼν πέσεν ὕπτιος· ἐν δέ ῥοι ἔγχος
 νηδυίοισι μάλ' ὀξὺ κραδαινόμενον λύε γυῖα.

- "Εκτωρ δ' Αὐτομέδοντος ἀκόντισε δουρὶ φαεινῷ· 525
 ἀλλ' ὁ μὲν ἄντα ριδῶν ἠλεύατο χάλκεον ἔγχος·
 πρόσσω γὰρ κατέκνυψε, τὸ δ' ἐξόπιθεν δόρυ μακρὸν
 οὔδ' ἐνισκίμφθη, ἐπὶ δ' οὐρίαχος πελεμίχθη
 ἔγχεος· ἐνθα δ' ἔπειτ' ἀφίει μένος ὄβριμος Ἄρης.
 καὶ νύ κε δὴ ξιφέεσσ' αὐτοσχεδὸν ὀρμηθήτην, 530
 εἰ μὴ σφω' Αἴαντε διέκριναν μεμαῶτε,
 οἳ ῥ' ἦλθον καθ' ὄμιλον ἐταίρου κικλήσκοντος.
 τοὺς ὑποταρβήσαντες ἐχώρησαν πάλιν αὖτις
 "Εκτωρ Αἰνεΐας τε ἰδὲ Χρομῖος θεοφειδής,
 Ἄρητον δὲ κατ' αὖθι λίπον δεδαῖγμένον ἦτορ, 535
 κείμενον· Αὐτομέδων δὲ θοῶ ἀτάλαντος Ἄρηι
 τεύχεά τ' ἐξενάριξε καὶ εὐχόμενος ρέπος ἠΰδα·
 "ἦ δὴ μὰν ὀλίγον γε Μενoitιάδαο θανόντος
 κῆρ ἄχεος μεθέηκα χερεῖονά περ καταπεφνών."
 ὥς φειπὼν ἐς δίφρον ἔλων ἕναρα βροτόεντα 540
 θῆκ', ἀνὰ δ' αὐτὸς ἔβαινε, πόδας καὶ χεῖρας ὑπερθεν
 αἱματόεις, ὥς τίς τε λέων κατὰ ταῦρον ἐδηδώς.
 ἀψ δ' ἐπὶ Πατρόκλῳ τέτατο κρατερὴ ὑσμίνη
 ἀργαλήη πολύδακρυς, ἔγειρε δὲ νεῖκος Ἀθήνη
 οὐρανόθεν καταβᾶσα· προῆκε γὰρ εὐρύφοπα Ζεὺς 545
 ὀρνύμεναι Δαναούς· δὴ γὰρ νόος ἐτράπετ' αὐτοῦ.
 ἠΰτε πορφυρέην ἴριν θνητοῖσι τανύσση
 Ζεὺς ἐξ οὐρανόθεν, τέρας ἔμμεναι ἢ πολέμοιο
 ἢ καὶ χειμῶνος δυσθαλπέος, ὅς ῥά τε φέργων
 ἀνθρώπους ἀνέπαυσεν ἐπὶ χθονί, μῆλα δὲ κήδει, 550
 ὥς ἢ πορφυρέη νεφέλη πυκάσασα ῥέ αὐτὴν
 δύσετ' Ἀχαιῶν ρέθνος, ἔγειρε δὲ φῶτα ῥέκαστον.
 πρῶτον δ' Ἀτρέος υἱὸν ἐποτρύνουσα προσηύδα,
 ἰφθιμον Μενέλαον—ὁ γάρ ῥά ῥοι ἐγγύθεν ἦεν—
 ρεισαμένη Φοίνικι δέμας καὶ ἀτειρέα φωνήν· 555
 "σοὶ μὲν δὴ, Μενέλαε, κατηφεῖη καὶ ὄνειδος

ἔσσεται, εἴ κ' Ἀχιλλῆος ἀγαυοῦ πιστὸν ἑταῖρον
τείχε' ὑπο Τρώων ταχέες κύνες ἐλκήσουσιν.
ἀλλ' ἔχεο κρατερῶς, ὅτρυνε δὲ λαὸν ἅπαντα."

τὴν δ' αὖτε προσέφειπε βοὴν ἀγαθὸς Μενέλαος. 560

"Φοῖνιξ, ἅττα γεραιὲ παλαιγενές, εἰ γὰρ Ἀθήνη
δοίη κάρτος ἐμοί, βελέων δ' ἀπερύκοι ἐρωήν·
τῷ κεν ἐγὼ γ' ἐθέλοιμι παρεστάμεναι καὶ ἀμύνειν
Πατρόκλῳ· μάλα γάρ με θανὼν ἐσεμάσσατο θυμόν.
ἀλλ' Ἔκτωρ πυρὸς αἶνόν ἔχει μένος, οὐδ' ἀπολήγει 565
χαλκῷ δηιόων· τῷ γὰρ Ζεὺς κῦδος ὀπάζει."

ὥς φάτο, γήθησεν δὲ θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη,
ὅττι ῥά ῥοι πᾶμπρωτα θεῶν ἠρήσατο πάντων.
ἐν δὲ βίην ὤμοισι καὶ ἐν γούνεσσιν ἔθηκε,
καὶ ῥοι μυΐης θάρσος ἐνὶ στήθεσσιν ἐνήκεν, 570

ἢ καὶ φεργομένη μάλα περ χροὸς ἀνδρομέοιο
ἰσχανάει δακέειν, λαερὸν δέ ῥοι αἶμ' ἀνθρώπου·
τοίου μιν θράσεος πλήσε φρένας ἀμφὶ μελαίνας.
βῆ δ' ἐπὶ Πατρόκλῳ, καὶ ἀκόντισε δουρὶ φαεινῷ.
ἔσκε δ' ἐνὶ Τρώεσσι Ποδῆς, υἱὸς Ἡετίωνος, 575

ἀφνεῖός τ' ἀγαθός τε· μάλιστα δέ μιν τίεν Ἔκτωρ
δήμου, ἐπεὶ ῥοι ἑταῖρος ἕεν φίλος εἰλαπιναστής·
τόν ῥα κατὰ ζωστήρα βάλε ξανθὸς Μενέλαος
αἶξαντα φόβονδε, διαπρὸ δὲ χαλκὸν ἔλασσε·
δούπησεν δὲ πεσών. ἀτὰρ Ἀτρεΐδης Μενέλαος 580
νεκρὸν ὑπέκ Τρώων φέρυσεν μετὰ φέθνος ἑταίρων.

"Ἐκτορα δ' ἐγγύθεν ἰστάμενος ὥτρυνεν Ἀπόλλων,
Φαίνοπι Ἀσιάδῃ ἐναλίγκιος, ὅς ῥοι ἀπάντων
ξείνων φίλτατος ἔσκεν, Ἀβυδόθι φοικία ναίων·

"Ἐκτορ, τίς κέ σ' ἔτ' ἄλλος Ἀχαιῶν ταρβήσειεν; 586
οἶον δὴ Μενέλαον ὑπέτρεσας, ὃς τὸ πάρος γε

τῷ μιν ἐεισάμενος προσέφη ἐκάεργος Ἀπόλλων 585

558 τείχει

571 ἢ τε καὶ

572 ἰσχανάα δακέειν λαρόν

573 θάρσευς

577 ἔην

μαλθακὸς αἰχμητῆς· νῦν δ' οἴχεται οἶος αἰείρας
νεκρὸν ὑπὲκ Τρώων, σὸν δ' ἔκτανε πιστὸν ἑταῖρον,
ἔσθλὸν ἐνὶ προμάχοισι, Ποδῆν υἱὸν Ἡετίωνος.” 590

ὥς φάτο, τὸν δ' ἄχεος νεφέλη ἐκάλυψε μέλαινα,
βῆ δὲ διὰ προμάχων κεκορυθμένος αἴθοπι χαλκῷ.
καὶ τότε ἄρα Κρονίδης ἔλετ' αἰγίδα θυσσανόεσσαν
μαρμαρέην, Ἰδην δὲ κατὰ νεφέεσσι κάλυψεν,
ἀστράψας δὲ μάλα μεγάλ' ἔκτυπε, τὴν δ' ἐτίναξε· 595
νίκην δὲ Τρώεσσι δίδου, ἐφόβησε δ' Ἀχαιοὺς.

πρῶτος Πηνέλεως Βοιώτιος ἦρχε φόβοιο.
βλῆτο γὰρ ὦμον δουρί, πρόσω τετραμμένος αἰεῖ,
ἄκρον ἐπιλίγδην· γράψεν δέ ῥοι ὀστέον ἄχρις
αἰχμὴ Πουλυδάμαντος· ὁ γάρ ῥ' ἔβαλε σχεδὸν ἐλθὼν. 600
Λήιτον αὖθ' Ἐκτωρ σχεδὸν οὔτασε χεῖρ' ἐπὶ καρπῷ,
υἱὸν Ἀλεκτρυόνης μεγαθύμοο, παῦσε δὲ χάρμης·
τρέσσε δὲ παπτήνας, ἐπεὶ οὐκέτι φέλπετο θυμῷ
ἔγχος ἔχων ἐν χειρὶ μαχήσεσθαι Τρώεσσιν.

Ἐκτορα δ' Ἰδομενεὺς μετὰ Λήιτον ὀρμηθέντα 605
βεβλήκει θώρηκα κατὰ στήθος παρὰ μαζόν·
ἐν καυλῷ δ' ἐφάγη δολιχὸν δόρυ, τοὶ δ' ἐβόησαν
Τρῶες. ὁ δ' Ἰδομενῆος ἀκόντισε Δευκαλίδας
δίφρῳ ἐφ'esταότος· τοῦ μὲν ῥ' ἀπὸ τυτθὸν ἄμαρτεν·
αὐτὰρ ὁ Μηριόνας ὀπάονά θ' ἠνίοχόν τε, 610
Κοίρανον, ὅς ῥ' ἐκ Λύκτου εὐκτιμένης ἔπετ' αὐτῷ,—
πεζὸς γὰρ τὰ πρῶτα λιπὼν νέας ἀμφιφελίσσας
ἤλυθε, καί κε Τρωσὶ μέγα κράτος ἐγγυάλιξεν,
εἰ μὴ Κοίρανος ὦκα ποδώκεας ἤλασεν ἵππους·
καὶ τῷ μὲν φάος ἦλθεν, ἄμυνε δὲ νηλεὲς ἦμαρ, 615
αὐτὸς δ' ὤλεσε θυμὸν ὑφ' Ἐκτορος ἀνδροφόνοιο.—
τὸν βάλ' ὑπὸ γναθμοῖο καὶ οὔατος, ἐκ δ' ἄρ' ὀδόντας
ὦσε δόρυ πρυμνοῦς, διὰ δὲ γλῶσσαν τάμε μέσσην.
ἥριπε δ' ἐξ ὀχέων, κατὰ δ' ἠνία χεῦεν ἔραζε.

600 γὰρ ῥ' ἔβαλε, γὰρ ἔβαλε

602 μεγαθύμου

618 πρυμνόν

καὶ τὰ γε Μηριόνης ἔλαβεν χεῖρεσσι φίλῃσι 620
κύψας ἐκ πεδίοιο, καὶ Ἰδομενῆα προσηύδα·

“μάστιγε νῦν, ἦός κε θοὰς ἐπὶ νῆας ἵκηαι·

γινώσκεις δὲ καὶ αὐτὸς ὃ τ’ οὐκέτι κάρτος Ἀχαιῶν.”

ὥς ἔφατ’, Ἰδομενεὺς δ’ ἵμασεν καλλίτριχας ἵππους
νῆας ἐπὶ γλαφυράς· δὴ γὰρ δφέος ἔμπεσε θυμῷ. 625

οὐδ’ ἔλαθ’ Αἴαντα μεγαλήτορα καὶ Μενέλαον
Ζεὺς, ὃ τε δὴ Τρώεσσι δίδου ἑτεραλκέα νίκην.

τοῖσι δὲ μύθων ἦρχε μέγας Τελαμώνιος Αἴας·

“ὦ πόποι, ἦδη μὲν κε, καὶ ὃς μάλα νήπιός ἐστι,
γνοίῃ ὅτι Τρώεσσι πατὴρ Ζεὺς αὐτὸς ἀρήγει. 630

τῶν μὲν γὰρ πάντων βέλε’ ἄπτεται, ὃς τις ἀφήῃ
ἢ κακὸς ἢ ἀγαθός· Ζεὺς δ’ ἔμψης πάντ’ ἰθύνει·

ἡμῖν δ’ αὐτῶς πᾶσιν ἐτώσια πίπτει ἔραζε.

ἀλλ’ ἄγετ’, αὐτοὶ περ φραζώμεθα μῆτιν ἀρίστην,
ἡμὲν ὅπως τὸν νεκρὸν ἐρύσσομεν, ἡδὲ καὶ αὐτοὶ 635

χάρμα φίλοισ’ ἐτάροισι γενώμεθα νοστήσαντες,
οἳ που δεῦρ’ ὀράοντες ἀκηχέδατ’, οὐδ’ ἔτι φασὶν

Ἐκτορος ἀνδροφόνοιο μένος καὶ χεῖρας ἀάπτους
σχήσεσθ’, ἀλλ’ ἐν νηυσὶ μελαίνῃσιν πεσέεσθαι.

εἴη δ’ ὃς τις ἐταῖρος ἀπαγγεῖλειε τάχιστα 640

Πηλεΐδῃ, ἐπεὶ οὐ μιν οἶομαι οὐδὲ πεπύσθαι

λυγρῆς ἀγγελίης, ὅτι ἔφοι φίλος ὦλεθ’ ἐταῖρος.

ἀλλ’ οὐ πῃ δύναμαι φιδέειν τοιοῦτον Ἀχαιῶν·

ἥερι γὰρ κατέχονται ὁμῶς αὐτοὶ τε καὶ ἵπποι.

Ζεῦ πάτερ, ἀλλὰ σὺ ρῦσαι ὑπ’ ἡέρος νῆας Ἀχαιῶν, 645

ποίησον δ’ αἴθρην, δὸς δ’ ὀφθαλμοῖσι φιδέσθαι·

ἐν φάει καὶ ὄλεσσον, ἐπεὶ νύ τοι ἔφαδεν οὕτως.”

ὥς φάτο, τὸν δὲ πατὴρ ὀλοφύρατο δάκρυ χέοντα·

αὐτίκα δ’ ἡέρα μὲν σκέδασεν καὶ ἀπῶσεν ὀμίχλην,

ἥελιος δ’ ἐπέλαμψε, μάχη δ’ ἐπὶ πᾶσα φαάνθη· 650

622 εἴως

627 ὅτε

631 ἀφείη etc.

637 ὀρόωντες

643 ιδέειν

647 ἐν δὲ φάει—εὔαδεν

καὶ τότε ἄρ' Αἴας φεῖπε βοὴν ἀγαθὸν Μενέλαον·

“ σκέπτεο νῦν, Μενέλαε διοτρεφές, αἶ κε φίδηαι
ζωὸν ἔτ' Ἀντίλοχον, μεγαθύμοο Νέστορος υἱόν,
ὄτρυνον δ' Ἀχιλλῇ δαΐφρονι θᾶσσον ἰόντα
φειπεῖν ὅττι ῥά ῥοι πολὺ φίλτατος ὤλεθ' ἑταῖρος.” 655

ὥς ἔφατ', οὐδ' ἀπίθησε βοὴν ἀγαθὸς Μενέλαος,
βῆ δ' ἰέναι ὥς τίς τε λέων ἀπὸ μεσσαύλοιο,
ὅς τ' ἐπεὶ ἄρ' κεκάμησι κύνας τ' ἄνδρας τ' ἐρεθίζων,
οἳ τέ μιν οὐκ εἰσὶν βοῶν ἐκ πῖαρ ἐλέσθαι
πάννυχτοι ἐγρήσσοντες· ὁ δὲ κρεάων ἐρατίζων 660
ἰθύει, ἀλλ' οὐ τι πρήσσει· θαμέες γὰρ ἄκοντες
ἀντίον αἴσσουσι θρασειάων ἀπὸ χειρῶν,
καιόμεναί τε δεταί, τὰς τε τρέει ἐσσύμενός περ·
ἠόοθεν δ' ἀπονόσφιν ἔβη τετιηότι θυμῷ·
ὥς ἀπὸ Πατρόκλοιο βοὴν ἀγαθὸς Μενέλαος 665
ἦε πόλλ' ἀφέκων· περὶ γὰρ δφίε μή μιν Ἀχαιοὶ
ἀργαλέου πρὸ φόβοιο ἔλωρ δηίοισι λίποιεν.
πολλὰ δὲ Μηριόνη τε καὶ Αἰάντεσσ' ἐπέτελλεν·

“ Αἴαντ', Ἀργείων ἡγήτορε, Μηριόνη τε,
νῦν τις ἐννεΐης Πατροκλέεος δφειλοῖο 670
μνησάσθω· πᾶσιν γὰρ ἐπίστατο μείλιχος εἶναι
ζωὸς ἐών· νῦν αὖ θάνατος καὶ μοῖρα κιχάνει.”

ὥς ἄρα φωνήσας ἀπέβη ξανθὸς Μενέλαος,
πάντοσε παπταίνων ὥς τ' αἰετός, ὃν ῥά τέ φασιν
ὀξύτατον δέρκεσθαι ὑπουρανίων πετεηνῶν, 675
ὃν τε καὶ ὑψόθ' ἐόντα πόδας ταχὺς οὐκ ἔλαθε πτῶξ
θάμνῳ ὑπ' ἀμφικόμῳ κατακείμενος, ἀλλὰ τ' ἐπ' αὐτῷ
ἔσσυτο καὶ τέ μιν ὦκα λαβὼν ἐξείλετο θυμόν.
ὥς τότε σοί, Μενέλαε διοτρεφές, ὅσσε φαεινῶ
πάντοσε δινείσθην πολέων κατὰ φέθνος ἑταίρων, 680
εἴ που Νέστορος υἱὸν ἔτι ζῶοντα φίδοιτο.

653 μεγαθύμου

663 τρεῖ

659 εἰῶσι

664 ἠῶθεν

660 κρειῶν

670 Πατροκλῆος

τὸν δὲ μάλ' αἰψ' ἐνόησε μάχης ἐπ' ἀριστερὰ πάσης
 θαρσύνονθ' ἐτάρους καὶ ἐποτρύνοντα μάχεσθαι.

ἀγχοῦ δ' ἰστάμενος προσέφη ξανθὸς Μενέλαος·

“Ἀντίλοχ', εἰ δ' ἄγε δεῦρο, διοτρεφές, ὄφρα πύθῃαι
 λυγρῆς ἀγγελίης, ἢ μὴ ὥφελλε γενέσθαι. 686

ἤδη μὲν σὲ καὶ αὐτὸν ὁῖομαι εἰσοράοντα
 γινώσκειν ὅτι πῆμα θεὸς Δαναοῖσι κυλίνδει,
 νίκη δὲ Τρώων· πέφαται δ' ὁ ἄριστος Ἀχαιῶν,
 Πάτροκλος, μεγάλη δὲ ποθὴ Δαναοῖσι τέτυκται. 690

ἀλλὰ σύ γ' αἰψ' Ἀχιλῇι, θεῶν ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν,
 φειπεῖν, αἶ κε τάχιστα νέκυν ἐπὶ νῆα σαώσῃ
 γυμνόν· ἀτὰρ τά γε τεύχε' ἔχει κορυθαίολος Ἔκτωρ.”

ὥς ἔφατ', Ἀντίλοχος δὲ κατέστυγε μῦθον ἀκούσας.
 δρῆν δέ μιν ἀφασίῃ φεπέων λάβε, τῷ δέ ῥοι ὅσσε 695
 δακρυόφι πλησθεν, θαλερὴ δέ ῥοι ἔσχετο φωνή.

ἀλλ' οὐδ' ὥς Μενελάου ἐφημοσύνης ἀμέλησε,
 βῆ δὲ θέειν, τὰ δὲ τεύχε' ἀμύμονι δῶκεν ἐταίρω,
 Λαοδόκῳ, ὅς ῥοι σχεδὸν ἔστρεφε μώνυχας ἵππους.

τὸν μὲν δάκρυ χέοντα πόδες φέρον ἐκ πολέμοιο, 700
 Πηλεΐδῃ Ἀχιλῇι κακὸν φέπος ἀγγελέοντα.

οὐδ' ἄρα σοί, Μενέλαε διοτρεφές, ἤθελε θυμὸς
 τειρομένοις ἐτάροισιν ἀμυνέμεν, ἔνθεν ἀπῆλθεν
 Ἀντίλοχος, μεγάλη δὲ ποθὴ Πυλίοισιν ἐτύχθη·
 ἀλλ' ὅ γε τοῖσιν μὲν Θρασυμήδεα δῖον ἀνῆκεν, 705
 αὐτὸς δ' αὖτ' ἐπὶ Πατρόκλῳ ἥρωι βεβήκει,
 στῇ δὲ παρ' Αἰάντεσσι θεῶν, εἶθαρ δὲ προσηύδα·

“κεῖνον μὲν δὴ νηυσὶν ἐπιπροέηκα θοῇσιν,
 ἐλθεῖν εἰς Ἀχιλῆα πόδας ταχύν· οὐδέ ῥ' ὁῖω
 νῦν ἰέναι, μάλα περ κεχολωμένον Ἔκτορι δῖῳ· 710
 οὐ γάρ πως ἂν γυμνὸς ἐὼν Τρώεσσι μάχοιτο·
 ἡμεῖς δ' αὐτοί περ φραζώμεθα μῆτιν ἀρίστην,
 ἡμὲν ὅπως τὸν νεκρὸν ἐρύσσομεν, ἡδὲ καὶ αὐτοὶ

687 εἰσορόωντα

689 ὦριστος

700 δακρυχέοντα

709 μιν οἶω

Τρώων ἐξ ἐνοπῆς θάνατον καὶ κῆρα φύγωμεν.”

τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα μέγας Τελαμώνιος Αἴας· 715

“πάντα κατ' αἶσαν ἔφειπες, ἀγακλεὲς ὦ Μενέλαε·

ἀλλὰ σὺ μὲν καὶ Μηριόνης ὑποδύντε μάλ' ὦκα
νεκρὸν αἰείραντες φέρετ' ἐκ πόνου· αὐτὰρ ὅπισθε
νῶι μαχησόμεθα Τρωσὶν τε καὶ Ἑκτορι δίῳ,

φῖσον θυμὸν ἔχοντες, ὁμώνυμοι, οἳ τὸ πάρος περ 720
μῖμνομεν ὁξὺν Ἄρηα παρ' ἀλλήλοισι μένοντες.”

ὥς ἔφαθ', οἳ δ' ἄρα νεκρὸν ἀπὸ χθονὸς ἀγκάζοντο

ὑψι μάλα μεγάλως· ἐπὶ δ' εἶαχε λαὸς ὅπισθε

Τρωικός, ὥς ἐφίδοντο νέκυν αἶροντας Ἀχαιούς.

ἴθυσαν δὲ κύνεσσι φοικότες, οἳ τ' ἐπὶ κάπρῳ 725

βλημένῳ αἶξωσι πρὸ κούρων θηρητήρων·

τῆος γάρ τε θεοῦσι διαρραῖσαι μεμαῶτες,

ἀλλ' ὅτε δὴ ῥ' ἐν τοῖσι φελίζεται ἀλκὴ πεποιθώς,

ἄψ τ' ἀνεχώρησαν διὰ τ' ἔτρεσαν ἄλλυδις ἄλλος.

ὥς Τρῶες τῆος μὲν ὁμιλαδὸν αἰὲν ἔποντο, 730

νύσσουντες ξίφεσίν τε καὶ ἔγχεσιν ἀμφιγύοισιν·

ἀλλ' ὅτε δὴ ῥ' Αἴαντε μεταστρεφθέντε κατ' αὐτοὺς

σταίησαν, τῶν δὲ τράπετο χρώς, οὐδέ τις ἔτλη

πρόσσω αἶξας περὶ νεκροῦ δηριάεσθαι.

ὥς οἳ γ' ἐμμεμαῶτε νέκυν φέρον ἐκ πολέμοιο 735

νῆας ἐπὶ γλαφυράς· ἐπὶ δὲ πτόλεμος τέτατό σφιν

ἄγριος ἥϋτε πῦρ, τό τ' ἐπεσσύμενον πόλιν ἀνδρῶν

ὀρμενον ἐξαίφνης φλεγέθει, μινύθουσι δὲ φοῖκοι

ἐν σέλαϊ μεγάλῳ· τὸ δ' ἐπιβρέμει ἰς ἀνέμοιο.

ὥς μὲν τοῖς ἵππων τε καὶ ἀνδρῶν αἰχμητάων 740

ἄζηχῆς ὀρυμαγδὸς ἐπήιεν ἐρχομένοισιν·

οἳ δ', ὥς θ' ἡμίονοι κρατερὸν μένος ἀμφιβαλόντες

ἔλκωσ' ἐξ ὄρεος κατὰ παιπαλόεσσαν ἀταρπὸν

ἢ δοκὸν ἢ δόρυ μέγα νήιον· ἐν δέ τε θυμὸς

723 ἴαχε

730 εἶως, τέως

727 ἕως μὲν γάρ

734 νεκροῦ δηριάεσθαι

τείρεθ' ὁμοῦ καμάτῳ τε καὶ ἰδροῖ σπενδόντεσσιν· 745
 ὥς οἱ γ' ἐμμεμαῶτε νέκυν φέρον. αὐτὰρ ὅπισθεν
 Αἴαντ' ἰσχανέτην, ὥς τε πρῶν ἰσχάνει ὕδωρ
 ὑλήεις, πεδίοιο διαπρύσιον τετυχηκώς,
 ὅς τε καὶ ἰφθίμων ποταμῶν ἀλεγεινὰ ῥέεθρα
 ἴσχει, ἄφαρ δέ τε πᾶσι ῥόον πεδίονδε τίθησι 750
 πλάζων· οὐδέ τέ μιν σθένει ῥηγνῦσι ῥέοντες·
 ὥς αἰεὶ Αἴαντε μάχην ἀνέφεργον ὀπίσσω
 Τρώων· οἱ δ' ἅμ' ἔποντο, δύω δ' ἐν τοῖσι μάλιστα,
 Αἰνεΐας τ' Ἀγχισιάδης καὶ φαίδιμος Ἴκτωρ.
 τῶν δ', ὥς τε ψηρῶν νέφος ἔρχεται ἢ κολοιῶν, 755
 οὐλον κεκλήγοντες, ὅτε προφίδωσιν ἰόντα
 κίρκον, ὃ τε σμικρῇσι φόνον φέρει ὀρνίθεσσιν,
 ὥς ἄρ' ὑπ' Αἰνεΐα τε καὶ Ἴκτορι κοῦροι Ἀχαιῶν
 οὐλον κεκλήγοντες ἴσαν, λήθοντο δὲ χάρμης.
 πολλὰ δὲ τεύχεα καλὰ πέσον περί τ' ἀμφί τε τάφρον 760
 φευγόντων Δαναῶν· πολέμου δ' οὐ γίγνεται ἔρωή.

ΙΛΙΑΔΟΣ Σ.

ὣς οἱ μὲν μάρναντο δέμας πυρὸς αἰθομένοιο.
Ἀντίλοχος δ' Ἀχιλλῇ πόδας ταχὺς ἄγγελος ἦλθε.
τὸν δ' εὖρε προπάροιθε νεῶν ὀρθοκραιράων
τὰ φρονέοντ' ἀνὰ θυμόν, ἃ δὴ τετελεσμένα ἦεν.
ὀχθήσας δ' ἄρα φεῖπε πρὸς ὃν μεγαλήτορα θυμόν. 5
“ὦ μοι ἐγώ, τί τ' ἄρ' αὖτε κάρη κομάοντες Ἀχαιοὶ
νηυσὶν ἐπι κλονέονται ἀτυζόμενοι πεδίοιο;
μὴ δὴ μοι τελέσῃσι θεοὶ κακὰ κήδεα θυμῷ,
ὥς ποτέ μοι μήτηρ διεπέφραδε καί μοι ἔφειπε
Μυρμιδόνων τὸν ἄριστον ἔτι ζώντος ἐμεῖο 10
χερσὶν ὑπο Τρώων λείψειν φάος ἡελίοιο.
ἦ μάλα δὴ τέθνηκε Μενoitίου ἄλκιμος υἱός,
σχέτλιος· ἦ τ' ἐκέλευον ἀπώσάμενον δήιον πῦρ
ἄψ' ἐπὶ νῆας ἵμεν, μὴ δ' Ἑκτορι ρῖφι μάχεσθαι.”
ἦος ὁ ταῦθ' ὥρμαινε κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμόν, 15
τόφρα ἔφοι ἐγγύθεν ἦλθεν ἀγαυοῦ Νέστορος υἱὸς
δάκρυα θερμὰ χέων, φάτο δ' ἀγγελίην ἀλεγεινήν.
“ὦ μοι, Πηλέος υἱὲ δαΐφρονος, ἦ μάλα λυγρῆς
πεύσεαι ἀγγελίης, ἢ μὴ ὥφελλε γενέσθαι.
κεῖται Πάτροκλος, νέκυος δὲ δὴ ἀμφιμάχονται 20

γυμνοῦ· ἀτὰρ τά γε τεύχε' ἔχει κορυθαίολος "Εκτωρ."

ὥς φάτο, τὸν δ' ἄχεος νεφέλη ἐκάλυψε μέλαινα.

ἀμφοτέρησι δὲ χερσὶν ἐλὼν κόνιν αἰθαλόεσσαν

χεύατο κακ κεφαλῆς, χαρίεν δ' ἦσχυνε πρόσωπον·

νεκταρέῳ δὲ χιτῶνι μέλαιν' ἀμφίζανε τέφρη.

25

αὐτὸς δ' ἐν κονίῃσι μέγας μεγαλωστί τανυσθεὶς

κεῖτο, φίλῃσι δὲ χερσὶ κόμην ἦσχυνε δαΐζων.

δμῳαὶ δ', ἃς Ἀχιλεὺς ληίσσατο Πάτροκλός τε

θυμὸν ἀκηχέμεναι μεγάλ' εἶαχον, ἐκ δὲ θύραζε

ἔδραμον ἀμφ' Ἀχιλῆα δαΐφρονα, χερσὶ δὲ πᾶσαι

30

στήθεα πεπλήγοντο, λύθεν δ' ὑπὸ γυῖα ῥεκάστης.

Ἀντίλοχος δ' ἐτέρωθεν ὀδύρετο δάκρυα λείβων,

χεῖρας ἔχων Ἀχιλῆος· ὁ δ' ἔστενε κυδάλιμον κῆρ·

δέδριε γὰρ μὴ λαιμὸν ἀπαμήσειε σιδήρῳ.

σμερδαλέον δ' ὤμωξεν· ἄκουσε δὲ πότνια μήτηρ

35

ἡμένη ἐν βένθεσσιν ἄλὸς παρὰ πατρὶ γέροντι

κώκυσέν τ' ἄρ' ἔπειτα· θεαὶ δέ μιν ἀμφαγέροντο,

πᾶσαι ὅσαι κατὰ βένθος ἄλὸς Νηρηίδες ἦσαν.

ἐνθ' ἄρ' ἔεν Γλαύκη τε Θάλειά τε Κυμοδόκη τε

Νησαίῃ Σπείῳ τε Θόῃ θ' Ἀλίῃ τε βοῶπις

40

Κυμοθόῃ τε καὶ Ἀκταίῃ καὶ Λιμνώρεια

καὶ Μελίτῃ καὶ Ἰαιρα καὶ Ἀμφιθόῃ καὶ Ἀγαυῇ

Δωτῷ τε Πρωτῷ τε Φέρουσά τε Δυναμένη τε

Δεξαμένη τε καὶ Ἀμφινόμῃ καὶ Καλλιάνειρα

Δωρὶς καὶ Πανόπῃ καὶ ἀγακλεϊτῇ Γαλάτεια

45

Νημερτῆς τε καὶ Ἀψευδῆς καὶ Καλλιφάνασσα·

ἐνθα δ' ἔεν Κλυμένη Ἰάνειρά τε καὶ Ἰφάνασσα,

Μαῖρα καὶ Ὠρεΐθυια εὐπλόκαμός τ' Ἀμάθυια,

ἄλλαι θ' αἰ κατὰ βένθος ἄλὸς Νηρηίδες ἦσαν.

τῶν δὲ καὶ ἀργύφειον πλῆτο σπέος· αἱ δ' ἅμα πᾶσαι

50

στήθεα πεπλήγοντο, Θέτις δ' ἐξῆρχε γόοιο·

“ κλῦτε, κασίγνηται Νηρηίδες, ὅφρ’ ἐὺ πᾶσαι
 φείδεται ἀκούουσαι ὅς’ ἐμῷ ἐνὶ κήδεα θυμῷ.
 ὦ μοι ἐγὼ δφειλή, ὦ μοι δυσαριστοτόκεια,
 ἥ τ’ ἐπεὶ ἄρ τέκον υἱὸν ἀμύμονά τε κρατερόν τε, 55
 ἔξοχον ἡρώων· ὁ δ’ ἀνέδραμεν ἔρνεϊ φίσος·
 τὸν μὲν ἐγὼ θρέψασα, φυτὸν ὥς γουνῷ ἀλωῆς,
 νηυσὶν ἐπιπροέηκα κορωνίσιν Φίλιον εἴσω
 Τρωσὶ μαχησόμενον· τὸν δ’ οὐχ ὑποδέξομαι αὖτις 60
 φοίκαδε νοστήσαντα, δόμον Πηλήιον εἴσω.
 ὅφρα δέ μοι ζώει καὶ ὄρα φάος ἡελίοιο,
 ἄχνηται, οὐδέ τί ῥοι δύναμαι χραισμῆσαι ἰούσα.
 ἀλλ’ εἴμ’, ὅφρα φίδωμι φίλον τέκος, ἥδ’ ἐπακούσω
 ὅττι μιν ἵκετο πένθος ἀπὸ πτολέμοιο μένοντα.”

ὥς ἄρα φωνήσασα λίπε σπέος· αἱ δὲ σὺν αὐτῇ 65
 δακρυόεσσαι ἴσαν, περὶ δέ σφισι κῦμα θαλάσσης
 ῥήγνυτο. ταὶ δ’ ὅτε δὴ Τροίην ἐρίβωλον ἵκοντο,
 ἀκτὴν εἰσανέβαινον ἐπισχερώ, ἔνθα θαμειαὶ
 Μυρμιδόνων φεφέρυντο νέες ταχὺν ἀμφ’ Ἀχιλῆα.
 τῷ δὲ βαρὺ στενάχοντι παρίστατο πότνια μήτηρ, 70
 ὅξυν δὲ κωκύσασα κάρη λάβε παιδὸς ἑφοῖο,
 καὶ ῥ’ ὀλοφυρομένη φέπεα πτερόεντα προσηύδα·

“ τέκνον, τί κλαίεις; τί δέ σε φρένας ἵκετο πένθος;
 ἐξαύδα, μὴ κεῦθε· τὰ μὲν δὴ τοι τετέλεσται
 ἐκ Διός, ὥς ἄρα δὴ πρίν γ’ εὐχεο χεῖρας ἀνασχών, 75
 πάντας ἐπὶ πρύμνησι φαλήμεναι νῆας Ἀχαιῶν
 σεῖ’ ἐπιδευομένους, παθέεν τ’ ἀφεκῆλια φέργα.”

τὴν δὲ βαρὺ στενάχων προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·
 “ μήτηρ ἐμή, τὰ μὲν ἄρ μοι Ὀλύμπιος ἐξετέλεσεν·
 ἀλλὰ τί μοι τῶν φῆδος, ἐπεὶ φίλος ὦλεθ’ ἐταῖρος, 80
 Πάτροκλος, τὸν ἐγὼ περὶ πάντων τῶν ἐταίρων,
 φίσον ἐμῇ κεφαλῇ· τὸν ἀπώλεσα, τεύχεα δ’ Ἔκτωρ
 δηιώσας ἀπέδυσε πελώρια, θαῦμα φιδέσθαι,

καλά· τὰ μὲν Πηλῇι θεοὶ δόσαν ἀγλαὰ δῶρα,
 ἥματι τῷ ὅτε σε βροτοῦ ἀνέρος ἔμβαλον εὐνῇ. 85
 αἶθ' ὄφελες σὺ μὲν αὖθι μετ' ἀθανάτησ' ἀλίσσι
 ναίειν, Πηλεὺς δὲ θνητὴν ἀγαγέσθαι ἄκοιτιν.
 νῦν δ', ἵνα καὶ σοὶ πένθος ἐνὶ φρεσὶ μυρίον εἴη
 παιδὸς ἀποφθιμένοιο, τὸν οὐχ ὑποδέξαι αὖτις
 φοίκαδε νοστήσαντ', ἐπεὶ οὐδ' ἐμὲ θυμὸς ἄνωγε 90
 ζῶειν οὐδ' ἀνδρεσσι μετέμμεναι, αἶ κε μὴ "Εκτωρ
 πρῶτον ἐμῷ ὑπὸ δουρὶ τυπείς ἀπὸ θυμὸν ὀλέσση,
 Πατρόκλοιο δ' ἔλωρα Μενoitιάδα' ἀποτίσῃ."

τὸν δ' αὖτε προσέφειπε Θέτις κατὰ δάκρυ χέουσα·
 "ὠκύμορος δὴ μοι, τέκος, ἔσσεαι, οἷ' ἀγορεύεις· 95
 αὐτίκα γάρ τοι ἔπειτα μεθ' "Εκτορα πότμος ἐτοῖμος."

τὴν δὲ μέγ' ὀχθήσας προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·
 "αὐτίκα τεθναίην, ἐπεὶ οὐκ ἄρ' ἔμελλον ἐταίρῳ
 κτεινομένῳ ἐπαμῦναι· ὁ μὲν μάλα τηλόθι πάτρης
 ἔφθιτ', ἐμεῖο δὲ δεῦσεν ἀρῇ' ἀλκτῆρα γενέσθαι. 100
 νῦν δ', ἐπεὶ οὐ νέομαί γε φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν,
 οὐδέ τι Πατρόκλῳ γενόμενῳ φάος οὐδ' ἐτάροισι
 τοῖσ' ἄλλοισ', οἱ δὴ πολέες δάμεν "Εκτορι δίῳ,
 ἀλλ' ἦμαι παρὰ νηυσὶν ἐτώσιον ἄχθος ἀρούρης,
 τοῖος ἐὼν οἷος οὐ τις Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων 105
 ἐν πολέμῳ· ἀγορῇ δέ τ' ἀμείνονές εἰσι καὶ ἄλλοι.
 ὥς ἔρις ἔκ τε θεῶν ἔκ τ' ἀνθρώπων ἀπόλοιτο,
 καὶ χόλος, ὅς τ' ἐφέηκε πολύφρονά περ χαλεπῆναι,
 ὅς τε πολὺ γλυκίων μέλιτος καταλειβομένοιο
 ἀνδρῶν ἐν στήθεσσιν ἀέξεται ἥντε καπνός· 110

ὥς ἐμὲ νῦν ἐχόλωσε φάναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων.
 ἀλλὰ τὰ μὲν προτετύχθαι ἐάσομεν ἀχνύμενοί περ,
 θυμὸν ἐνὶ στήθεσσι φίλον δαμάσαντες ἀνάγκῃ.
 νῦν δ' εἴμ', ὄφρα φίλης κεφαλῆς ὀλετῆρα κιχῶ

92 πρῶτος
 100 δῆσεν ἀρῆς vel ἄρεω

93 Μενoitιάδεω, Μενoitιάδαο
 114 κιχείω

Ἕκτορα· κῆρα δ' ἐγὼ τότε δέξομαι, ὅππότε κεν δὴ 115
Ζεὺς ἐθέλῃ τελέσαι ἢδ' ἀθάνατοι θεοὶ ἄλλοι.

οὐδὲ γὰρ οὐδὲ βίῃ Ἡρακλέος φύγε κῆρα,
ὅς περ φίλτατος ἔσκε Διὶ Κρονίωνι φάνακτι·
ἀλλὰ ἔφε μοῖρα δάμασσε καὶ ἀργαλέος χόλος Ἡρῆς.
ὥς καὶ ἐγών, εἰ δὴ μοι ὁμοίῃ μοῖρα τέτυκται, 120
κείσομ', ἐπεὶ κε θάνω· νῦν δὲ κλέος ἐσθλὸν ἀροίμην

καί τινα Τρωιάδων καὶ Δαρδανίδων βαθυκόλπων
ἀμφοτέρησιν χερσὶ παρειάων ἀπαλάων
δάκρυ' ὁμορξαμένην, ἀδινὸν στοναχῆσαι ἐφείην·
γνοῖεν δ' ὥς δὴ δφρηρὸν ἐγὼ πολέμοιο πέπαυμαι. 125
μὴ δέ μ' ἔρυκε μάχης φιλέουσά περ· οὐδέ με πείσεις."

τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα θεὰ Θέτις ἀργυρόπεζα·
"ναὶ δὴ ταῦτά γε, τέκνον, ἐτήτυμα· οὐ κακὸν ἐστὶ
τειρομένοις ἐτάροισιν ἀμυνέμεν αἰπὺν ὄλεθρον·
ἀλλὰ τοι ἔντεα καλὰ μετὰ Τρώεσσιν ἔχονται, 130
χάλκεα μαρμαίροντα· τὰ μὲν κορυθαίολος Ἕκτωρ
αὐτὸς ἔχων ὤμοισιν ἀγάλλεται· οὐ δέ ἔφε φημι
δφρηρὸν ἐπαγλαῖεῖσθαι, ἐπεὶ φόνος ἐγγύθεν αὐτῷ·
ἀλλὰ σὺ μὲν μὴ πω καταδύσαιο μῶλον Ἄρης,
πρίν γ' ἐμὲ δεῦρ' ἐλθοῦσαν ἐν ὀφθαλμοῖσι φίδηαι· 135
ἥοοθεν γὰρ νεῦμαι, ἅμ' ἠελίῳ ἀνιόντι,
τεύχεα καλὰ φέρουσα παρ' Ἡφαίστοιο φάνακτος."

ὥς ἄρα φωνήσασα πάλιν τράπεθ' υἱὸς ἐφοῖο,
καὶ στρεφθεῖς ἀλήησι κασιγνήτησι μετηύδα·
"ὕμεῖς μὲν νῦν δῦτε θαλάσσης εὐρέα κόλπον 140
ὀψόμεναί τε γέρονθ' ἄλιον καὶ δώματα πατρός,
καὶ ἔφοι πάντ' ἀγορεύσατ'· ἐγὼ δ' ἐς μακρὸν Ὀλυμπον
εἶμι παρ' Ἡφαιστον κλυτοτέχνην, αἴ κ' ἐθέλησιν
υἱέ' ἐμῷ δόμεναι κλυτὰ τεύχεα παμφανάοντα."

ὥς ἔφαθ', αἰ δ' ὑπὸ κῦμα θαλάσσης αὐτίκ' ἔδυσαν· 145

ἢ δ' αὖτ' Οὐλυμπόνδε θεὰ Θέτις ἀργυρόπεζα
ἦεν, ὅφρα φίλῳ παῖδι κλυτὰ τεύχε' ἐνείκαι.

τὴν μὲν ἄρ' Οὐλυμπόνδε πόδες φέρον· αὐτὰρ Ἀχαιοὶ
θεσπεσίῳ ἀλαλητῷ ὑφ' Ἑκτορος ἀνδροφόνοιο
φεύγοντες νῆας τε καὶ Ἑλλήσποντον ἵκοντο. 150

οὐδέ κε Πάτροκλόν περ εὐκνήμιδες Ἀχαιοὶ
ἐκ βελέων φερούσαντο νέκυν, θεράποντ' Ἀχιλῆος·
αὐτὶς γὰρ δὴ τὸν γε κίχον λαός τε καὶ ἵπποι
Ἑκτωρ τε Πριάμοιο πάϊς, φλογὶ φείκελος ἀλκὴν.
τρεῖς μὲν μιν μετόπισθε ποδῶν λάβε φαίδιμος Ἑκτωρ 155
ἐλκέμεναι μεμαώς, μέγα δὲ Τρώεσσιν ὁμόκλα·
τρεῖς δὲ δύ' Αἴαντες, θοῦριν ἐπιφειμένοι ἀλκὴν,
νεκροῦ ἀπεστυφέλιξαν· ὁ δ' ἔμπεδον, ἀλκὴ πεποιθώς,
ἄλλοτ' ἐπαΐξασκε κατὰ μόθον, ἄλλοτε δ' αὖτε
στάσκει μέγα φιδάχων· ὀπίσω δ' οὐ χάζετο πάμπαν. 160

ὥς δ' ἀπὸ σώματος οὐ τιλέοντ' αἶθωνα δύνανται
ποιμένες ἄγραυλοι μέγα πεινῶντα δῖεσθαι,
ὥς ῥα τὸν οὐκ ἐδύναντο δύω Αἴαντε κορυστὰ
Ἑκτορα Πριαμίδην ἀπὸ νεκροῦ δεδφίξασθαι.
καί νύ κεν εἵρυσσέν τε καὶ ἄσπετον ἦρετο κῦδος, 165
εἰ μὴ Πηλεΐωνι ποδὴνέμος ὠκέϊ Ἴρις
ἄγγελος ἦλθε θεοῦσ' ἀπ' Ὀλύμπου θωρήσσεσθαι,
κρύβδα Διὸς ἄλλων τε θεῶν· πρὸ γὰρ ἦκέ μιν Ἥρη.
ἀγχοῦ δ' ἰσταμένην φέπεα πτερόεντα προσηύδα·

“ὄρσεο, Πηλεΐδη, πάντων ἐκπαγλότατ' ἀνδρῶν· 170
Πατρόκλῳ ἐπάμυνον, οὗ εἵνεκα φύλοπις αἰνὴ
ἔστηκε πρὸ νεῶν, οἱ δ' ἀλλήλους ὀλέκουσιν,
οἱ μὲν ἀμυνόμενοι νέκυος πέρι τεθνηῶτος,
οἱ δὲ φερούσασθαι ποτὶ Γίλιον ἠνεμόεσσαν
Τρῶες ἐπιθύουσι· μάλιστα δὲ φαίδιμος Ἑκτωρ 175
ἐλκέμεναι μέμονεν· κεφαλὴν δέ ῥε θυμὸς ἀνώγει
πῆξαι ἀνὰ σκολόπεσσι, ταμόνθ' ἀπαλῆς ἀπὸ δειρῆς.

ἀλλ' ἄνα, μηδ' ἔτι κείσο· σέβας δέ σε θυμὸν ἰκέσθω
 Πάτροκλον Τρωῇσι κυσὶν μέλπηθρα γενέσθαι·
 σοὶ λώβη, αἶ κέν τι νέκυς ἡσχυμμένος ἔλθῃ." 180
 τὴν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα ποδάρκης δῖος Ἀχιλλεύς·
 "Ἴρι θεά, τίς γάρ σε θεῶν ἐμοὶ ἄγγελον ἦκε;"
 τὸν δ' αὖτε προσέφειπε ποδῆνεμος ὠκέϊ' Ἴρις·
 "Ἦρῃ με προέηκε, Διὸς κυδρὴ παράκοιτις·
 οὐδ' οἶδε Κρονίδης ὑψίζυγος οὐδέ τις ἄλλος 185
 ἀθανάτων, οἳ Ὀλυμπον ἀγάννιφον ἀμφινέμονται."
 τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·
 "πῶς τ' ἄρ' ἴω μετὰ μῶλον; ἔχουσι δὲ τεύχε' ἐκείνοι·
 μήτηρ δ' οὐ με φίλη πρίν γ' εἶαε θωρήσσεσθαι,
 πρίν γ' αὐτὴν ἐλθοῦσαν ἐν ὀφθαλμοῖσι φίδωμαι· 190
 στεῦτο γὰρ Ἐφάιστοιο παροισέμεν ἔντεα καλά.
 ἄλλου δ' οὐ τεο φοῖδα, τέ' ἂν κλυτὰ τεύχεα δύω,
 εἰ μὴ Αἴαντός γε σάκος Τελαμωνιάδαο.
 ἀλλὰ καὶ αὐτὸς ὁ, φέλπομ', ἐνὶ πρῶτοισιν ὁμιλεῖ,
 ἔγχεϊ δηϊόων περὶ Πατρόκλοιο θανόντος." 195
 τὸν δ' αὖτε προσέφειπε ποδῆνεμος ὠκέϊ' Ἴρις·
 "εὖ νυ καὶ ἡμεῖς φίδμεν ὅ τοι κλυτὰ τεύχε' ἔχονται·
 ἀλλ' αὐτως ἐπὶ τάφρον ἰὼν Τρώεσσι φάνηθι,
 αἶ κέ σ' ὑποδφείσαντες ἀπόσχωνται πολέμοιο
 Τρῶες, ἀναπνεύσωσι δ' ἀρήιοι νῆες Ἀχαιῶν 200
 τειρόμενοι· ὀλίγη δέ τ' ἀνάπνευσις πολέμοιο."
 ἡ μὲν ἄρ' ὥς φειποῦσ' ἀπέβη πόδας ὠκέϊ' Ἴρις,
 αὐτὰρ Ἀχιλλεύς ὦρτο διίφιλος· ἀμφὶ δ' Ἀθήνη
 ὤμοισ' ἰφθίμοισι βάλ' αἰγίδα θυσσανόεσσαν,
 ἀμφὶ δέ ῥοι κεφαλῇ νέφος ἔστεφε δῖα θεάων 205
 χρύσειον, ἐκ δ' αὐτοῦ δαῖε φλόγα παμφανάουσαν.
 ὥς δ' ὅτε καπνὸς ἰὼν ἐκ φάστεος αἰθέρ' ἵκηται,
 τηλόθεν ἐκ νήσου, τὴν δῆιοι ἀμφιμάχωνται·

183 ὠκέα

189 εἶα

192 τευ—τεῦ

194 ὃ γ'

196 ὠκέα

202 ὠκέα

206 παμφανόωσαν

207 ἐξ

οἱ δὲ πανημέριοι στυγερῶ κρίνονται Ἄρηι
 φάστεος ἐκ σφετέρου· ἅμα δ' ἠελίῳ καταδύντι 210
 πυρσοὶ τε φλεγέθουσιν ἐπήτριμοι, ὑψόσε δ' αὐγὴ
 γίγνεται αἴσσουσα, περικτιόνεσσι φιδέσθαι,
 αἶ κέν πως σὺν νηυσὶν ἀρῇ ἄλκτῆρες ἵκωνται·
 ὥς ἀπ' Ἀχιλλῆος κεφαλῆς σέλας αἰθέρ' ἵκανε.
 στῆ δ' ἐπὶ τάφρου ἰὼν ἀπὸ τείχεος, οὐ δ' ἐς Ἀχαιοὺς 215
 μίσγετο· μητρὸς γὰρ πυκινὴν ὠπίζειτ' ἐφετμήν.
 ἔνθα στάς ἧῡς, ἀπάτερθε δὲ Παλλὰς Ἀθήνη
 φθέγξατ'· ἀτὰρ Τρώεσσιν ἐν ἄσπετον ὤρσε κυδοιμόν.
 ὥς δ' ὅτ' ἀριζήλη φωνή, ὅτε τ' εἶαχε σάλπιγξ
 φάστυ περιπλομένων δηίων ὑπο θυμοραϊστέων, 220
 ὥς τότε ἀριζήλη φωνὴ γένητ' Αἰακίδαο.
 οἱ δ' ὥς οὖν ἄϊον φόπα χάλκεον Αἰακίδαο,
 πᾶσιν ὀρίνθη θυμός· ἀτὰρ καλλίτριχες ἵπποι
 ἀψ' ὄχρα τρόπαον· ὅσσοντο γὰρ ἄλγεα θυμῷ.
 ἠνίοχοι δ' ἐκπληγεν, ἐπεὶ φίδον ἀκάματον πῦρ 225
 δφεινὸν ὑπὲρ κεφαλῆς μεγαθύμοο Πηλεΐωνος
 δαιόμενον· τὸ δὲ δαΐε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη.
 τρὶς μὲν ὑπὲρ τάφρου μεγάλ' εἶαχε δῖος Ἀχιλλεύς,
 τρὶς δὲ κυκλήθησαν Τρῶες κλεῖτοί τ' ἐπίκουροι.
 ἔνθα δὲ καὶ τότε ὄλοντο δυνάδεκα φῶτες ἄριστοι 230
 ἀμφὶ σφοῖς ὀχέεσσι καὶ ἔγχεσιν. αὐτὰρ Ἀχαιοὶ
 ἀσπασίως Πάτροκλον ὑπέκ βελέων φερούσαντες
 κάτθεσαν ἐν λεχέεσσι· φίλοι δ' ἀμφέσταν ἑταῖροι
 μυρόμενοι· μετὰ δέ σφι ποδώκης εἶπετ' Ἀχιλλεύς
 δάκρυα θερμὰ χέων, ἐπεὶ ἔσφιδε πιστὸν ἑταῖρον 235
 κείμενον ἐν φέρτρῳ, δεδαῖγμένον ὀξείῃ χαλκῷ.
 τὸν ῥ' ἦ τοι μὲν ἔπεμπε σὺν ἵπποισιν καὶ ὄχεσφιν
 ἐς πόλεμον, οὐ δ' αὖτις ἐδέξατο νοστήσαντα.
 ἠέλιον δ' ἀκάμαντα βοῶπις πότνια Ἥρη

209 οἱ τε

213 Ἄρεω etc.

219 ἵαχε

224 τρόπεον

226 μεγαθύμου

228 ἵαχε

235 εἴσιδε

πέμψεν ἐπ' Ὀκεανοῖο ῥοὰς ἀφέκοντα νέεσθαι· 240
 ἥελιος μὲν ἔδυ, παύσαντο δὲ δῖοι Ἀχαιοὶ
 φυλόπιδος κρατερῆς καὶ ὁμοίου πτολέμοιο.

Τρῶες δ' αὖθ' ἐτέρωθεν ἀπὸ κρατερῆς ὑσμίνης
 χωρήσαντες ἔλυσαν ὑφ' ἄρμασιν ὠκέας ἵππους,
 ἐς δ' ἀγορὴν ἀγέροντο, πάρος δόρποιο μέδεσθαι. 245
 ὀρθῶν δ' ἐσταότων ἀγορὴ γένητ', οὐδέ τις ἔτλη
 ἔξεσθαι· πάντας γὰρ ἔχε τρόμος, οὐνεκ' Ἀχιλλεὺς
 ἐξεφάνη, δφρηρὸν δὲ μάχης ἐπέπαυτ' ἀλεγεινῆς.
 τοῖσι δὲ Πουλυδάμας πεπνυμένος ἦρχ' ἀγορεύειν
 Πανθοΐδης· ὁ γὰρ οἶος ὄρα πρόσσω καὶ ὀπίσσω. 250
 Ἑκτορι δ' ἦεν ἐταῖρος, ἱὴ δ' ἐν νυκτὶ γέγοντο·
 ἀλλ' ὁ μὲν ἄρ' μύθοισιν, ὁ δ' ἔγχεϊ πολλὸν ἐνίκα·
 ὁ σφιν ἐὺ φρονέων ἀγορήσατο καὶ μετέφειπεν·

“ἀμφὶ μάλα φράζεσθε, φίλοι· κέλομαι γὰρ ἐγὼ γε
 φάστυδε νῦν ἰέναι, μὴ μιμνέμεν Ἡῶα δῖαν 255
 ἐν πεδίῳ παρὰ νηυσί· ῥεκάς δ' ἀπὸ τείχεός εἰμεν.
 ὄφρα μὲν οὗτος ἀνὴρ Ἀγαμέμνονι μήνιε δῖω,
 τόφρα δὲ ῥήιτεροι πολεμιζέμεν ἦσαν Ἀχαιοί·
 χαίρεσκον γὰρ ἐγὼ γε θοῆσ' ἐπὶ νηυσὶν ἰαύων,
 φελπόμενος νῆας αἵρησέμεν ἀμφιφελίσσας. 260
 νῦν δ' αἰνῶς δέδφοικα ποδώκεα Πηλεΐωνα·
 οἶος κείνου θυμὸς ὑπέρβιος, οὐκ ἐθελήσει
 μίμνειν ἐν πεδίῳ, ὅθι περ Τρῶες καὶ Ἀχαιοὶ
 ἐν μέσῳ ἀμφοτέρωι μένος Ἄρῃος δατέονται,
 ἀλλὰ περὶ πτόλιός τε μαχήσεται ἡδὲ γυναικῶν. 265
 ἀλλ' ἴομεν προτὶ φάστυ, πίθεσθέ μοι· ὦδε γὰρ ἔσται.
 νῦν μὲν νῦξ ἀπέπαυσε ποδώκεα Πηλεΐωνα
 ἀμβροσίῃ· εἰ δ' ἄμμε κιχήσεται ἐνθάδ' ἐόντας
 αὔριον ὀρμηθεὶς σὺν τεύχεσιν, εὖ νύ τις αὐτὸν
 γνώσεται· ἀσπασίως γὰρ ἀφίξεται Ἴλιον ἱρὴν 270
 ὅς κε φύγῃ, πολλοὺς δὲ κύνες καὶ γῦπες ἔδονται

Τρώων· αἶ γὰρ δὴ μοι ἀπ' οὐατος ὧδε γένοιτο.
 εἰ δ' ἂν ἐμοῖσι φέπεσσι πιθώμεθα κηδόμενοί περ,
 νύκτα μὲν εἰν ἀγορῇ σθένος ἔξομεν, ἄστυ δὲ πύργοι
 ὑψηλαί τε πύλαι σανίδες τ' ἐπὶ τῇσ' ἀραρυῖαι 275
 μακραι ἐϋξεστοὶ ἐζευγμένοι εἰρύσσονται.
 πρῶι δ' ὑπηόιοι σὺν τεύχεσι θωρηχθέντες
 στησόμεθ' ἅμ πύργους. τῷ δ' ἄλγιον, αἶ κ' ἐθέλησιν
 ἐλθὼν ἐκ νηῶν περὶ τείχεος ἄμμι μάχεσθαι.
 ἄψ πάλιν εἴς' ἐπὶ νῆας, ἐπεὶ κ' ἐριαύχενας ἵππους 280
 παντοῖου δρόμου ἄσῃ ὑπὸ πτόλιν ἡλασκάζων.
 εἴσω δ' οὐ μιν θυμὸς ἐφορμηθῆναι ἐάσει,
 οὐδέ ποτ' ἐκπέρσει· πρὶν μιν κύνες ἀργοὶ ἔδονται."
 τὸν δ' ἄρ' ὑπόδρα φιδὼν προσέφη κορυθαίολος Ἑκτωρ·
 "Πουλυδάμα, σὺ μὲν οὐκέτ' ἐμοὶ φίλα ταῦτ' ἀγορεύεις, 285
 ὃς κέλεαι κατὰ φάστυ φαλήμεναι αὐτὶς ἰόντας.
 ἦ οὐ πω κεκόρησθε φεφελμένοι ἔνδοθι πύργων;
 πρὶν μὲν γὰρ Πριάμοιο πόλιν μέροπες ἄνθρωποι
 πάντες μυθέσκοντο πολύχρυσον πολύχαλκον·
 νῦν δὲ δὴ ἐξαπόλωλε δόμων κειμήλια καλά, 290
 πολλὰ δὲ δὴ Φρυγίην καὶ Μηονίην ἐρατεινὴν
 κτήματα περνάμεν' ἵκει, ἐπεὶ μέγας ὠδύσατο Ζεὺς.
 νῦν δ' ὅτε πέρ μοι ἔδωκε Κρόνου πάϊς ἀγκυλομήτεω
 κῦδος ἀρέσθ' ἐπὶ νηυσὶ καὶ ἀμφ' ἄλα φέλσαι Ἀχαιοὺς,
 νήπιε, μηκέτι ταῦτα νοήματα φαῖν' ἐνὶ δήμῳ. 295
 οὐ γάρ τις Τρώων ἐπιπείσεται· οὐ γὰρ ἐάσω.
 ἀλλ' ἄγεθ', ὥς ἂν ἐγὼ φείπω, πειθώμεθα πάντες·
 νῦν μὲν δόρπον ἔλεσθε κατὰ στρατὸν ἐν τελέεσσι,
 καὶ φυλακῆς μνήσασθε, καὶ ἐγρήγορθε 'φέκαστος·
 Τρώων δ' ὃς κτεάτεσσιν ὑπερφιάλως ἀνιάζει, 300
 συλλέξας λαοῖσι δότῳ καταδημοβορῆσαι·
 τῶν τινὰ βέλτερόν ἐστιν ἐπαυρέμεν ἢ περ Ἀχαιοὺς.
 πρῶι δ' ὑπηόιοι σὺν τεύχεσι θωρηχθέντες

νηυσὶν ἐπι γλαφυρῇσιν ἐγείρομεν ὄξυν ἼΑρηα.
 εἰ δ' ἐτέον παρὰ ναῦφιν ἀνέστη δῖος Ἀχιλλεύς, 305
 ἄλγιον, αἶ κ' ἐθέλησι, τῷ ἔσσεται. οὐ μιν ἐγὼ γε
 φεύξομαι ἐκ πολέμου δυσφηχέος, ἀλλὰ μάλ' ἄντην
 στήσομαι, ἥ κε φέρησι μέγα κράτος ἥ κε φεροίμην.
 ξυνὸς Ἐνυάλιος, καί τε κτενέοντα κατέκτα."

ὥς ἼΕκτωρ ἀγόρευ', ἐπὶ δὲ Τρώες κελάδησαν 310
 νήπιοι· ἐκ γάρ σφεων φρένας εἶλετο Παλλὰς Ἀθήνη.
 ἼΕκτορι μὲν γὰρ ἐπήνησαν κακὰ μητιάοντι,
 Πουλυδάμαντι δ' ἄρ' οὐ τις, ὃς ἐσθλὴν φράζετο βουλήν.
 δόρπον ἔπειθ' εἶλοντο κατὰ στρατόν· αὐτὰρ Ἀχαιοὶ
 παννύχιοι Πάτροκλον ἀνεστέναχον γοάοντες. 315
 τοῖσι δὲ Πηλεΐδης ἀδινού ἐξῆρχε γόοιο,
 χεῖρας ἐπ' ἀνδροφόνους θέμενος στήθεσσιν ἐταίρου,
 πυκνὰ μάλα στενάχων ὥς τε λῖς ἡϋγένειος,
 ᾧ ρά θ' ὑπὸ σκύμνους ἐλαφηβόλος ἀρπάσῃ ἀνὴρ
 ὕλης ἐκ πυκινῆς· ὁ δέ τ' ἄχνυται ὕστερος ἐλθών, 320
 πολλὰ δέ τ' ἄγκέ' ἐπῆλθε μετ' ἀνέρος ἵχνι' ἐρευνῶν,
 εἰ ποθεν ἐξεύροι· μάλα γὰρ δριμύς χόλος αἰρεῖ·
 ὥς ὁ βαρὺ στενάχων μετεφώνεε Μυρμιδόνεσσιν·

“ὦ πόποι, ἦ ῥ' ἄλιον ξέπος ἐκβαλον ἡματι κείνῳ,
 θαρσύνων ἥρωα Μενοίτιον ἐν μεγάροισι· 325
 φῆν δέ 'φοι εἰς Ὀπόεντα περικλυτὸν υἱὸν ἀπάξειν
 Γίλιον ἐκπέρσαντα, λαχόντα τε ληίδος αἶσαν.
 ἀλλ' οὐ Ζεὺς ἀνδρεσσι νοήματα πάντα τελευτᾷ·
 ἄμφω γὰρ πέπρωται ὁμοίην γαῖαν ἐρεῦσαι
 αὐτοῦ ἐνὶ Τροίῃ, ἐπεὶ οὐδ' ἐμὲ νοστήσαντα 330
 δέξεται ἐν μεγάροισι γέρων ἱππηλάτα Πηλεὺς
 οὐδὲ Θέτις μήτηρ, ἀλλ' αὐτόο γαῖα καθέξει.
 νῦν δ' ἐπεὶ οὖν, Πάτροκλε, σέ' ὕστερος εἶμ' ὑπὸ γαῖαν,
 οὐ σε πρὶν κτεριῶ, πρὶν γ' ἼΕκτορος ἐνθάδ' ἐνεῖκαι

307 πολέμοιο

315 ἀνεστενάχοντο γοῶντες

309 κτανέοντα

332 αὐτοῦ

312 μητιόωντι

333 σεῦ

τεύχεα καὶ κεφαλὴν, μεγαθύμοο σείο φονῆος· 335
 δώδεκα δὲ προπάρειθε πυρῆς ἀποδειροτομήσω
 Τρώων ἀγλαὰ τέκνα, σέθεν κταμένοιο χολωθείς.
 τόφρα δέ μοι παρὰ νηυσὶ κορωνίσιν κείσεται αὐτως,
 ἀμφὶ δὲ σὲ Τρῳαὶ καὶ Δαρδανίδες βαθύκολποι
 κλαύσονται νύκτας τε καὶ ἡμέματα δάκρυ χέουσai, 340
 τὰς αὐτοὶ καμόμεσθα βίηφί τε δουρί τε μακρῷ,
 πιείρας πέρθοντε πόλιν μερόπων ἀνθρώπων.”

ὥς φειπὼν ἐτάροισιν ἐκέκλετο δῖος Ἀχιλλεὺς
 ἀμφὶ πυρὶ στήσαι τρίποδα μέγαν, ὅφρα τάχιστα
 Πάτροκλον λοέσειαν ἀπο βρότον αἱματόεντα. 345
 οἱ δὲ λοετροχόον τρίποδ' ἵστασαν ἐν πυρὶ κηλέῳ,
 ἐν δ' ἄρ' ὕδωρ ἔχεον, ὑπὸ δὲ ξύλα δαῖον ἐλόντες·
 γάστρην μὲν τρίποδος πῦρ ἄμφεπε, θερμετο δ' ὕδωρ.
 αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ ζέσσειν ὕδωρ ἐνὶ φήνοπι χαλκῷ,
 καὶ τότε δὴ λόεσάν τε καὶ ἠλείψαν λίπ' ἐλαίῳ, 350
 ἐν δ' ὠτειλὰς πλήσαν ἀλείφατος ἐννεώροιο·
 ἐν λεχέεσσι δὲ θέντες ἐανῶ λιτὶ κάλυψαν
 ἐς πόδας ἐκ κεφαλῆς, καθύπερθε δὲ φάρεϊ λευκῷ.

παννύχιοι μὲν ἔπειτα πόδας ταχύν ἀμφ' Ἀχιλλῆα
 Μυρμιδόνες Πάτροκλον ἀνεστέναχον γοάοντες. 355
 Ζεὺς δ' Ἥρην προσέφειπε κασιγνήτην ἄλοχόν τε·
 “ἐπρηξας καὶ ἔπειτα, βοῶπι πότνια Ἥρη,
 ἀνστήσας Ἀχιλλῆα πόδας ταχύν· ἦ ῥά νυ σείο
 ἐξ αὐτῆς ἐγένοντο κάρη κομάοντες Ἀχαιοί.”

τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα βοῶπις πότνια Ἥρη· 360
 “αἰνότατε Κρονίδη, ποῖον τὸν μῦθον ἔφειπες;
 καὶ μὲν δὴ πού τις μέλλει βροτὸς ἀνδρὶ τελέεσσαι,
 ὅς περ θνητὸς τ' ἐστὶ καὶ οὐ τόσα μήδεα φοῖδε·
 πῶς δὴ ἐγὼ γ', ἣ φημι θεάων ἔμμεν ἀρίστη,
 ἀμφότερον, γενεῇ τε καὶ οὐνεκα σὴ παράκοιτις 365

335 μεγαθύμου

342 πόλεις

345 λούσειαν

347 ἔχεαν

350 λούσαν

355 ἀνεστενάχοντο γοῶντες

359 κομόωντες

κέκλημαι, σὺ δὲ πᾶσι μετ' ἀθανάτοισι φανάσσεις,
οὐκ ὄφελον Τρώεσσι κοτεσσαμένη κακὰ ῥάψαι;"

ὥς οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον·

Ἡφαίστου δ' ἴκανε δόμον Θέτις ἀργυρόπεζα
ἄφθιτον ἀστερόεντα, μεταπρεπέ' ἀθανάτοισι, 370
χάλκεον, ὃν ῥ' αὐτὸς ποιήσατο κυλλοποδίων.

τὸν δ' εὖρ' ἰδρώοντα 'φελισσόμενον περὶ φύσας,
σπεύδοντα· τρίποδας γὰρ ἐφείκοσι πάντας ἔτευχεν
ἐστάμεναι περὶ τοῖχον εὖσταθέος μεγάροιο,

χρύσεια δέ σφ' ὑπὸ κύκλα 'φεκάστω πυθμένι θῆκεν, 375

ὄφρα 'φοι αὐτόματοι θεῖον δυσαίατ' ἀγῶνα

ἦδ' αὖτις πρὸς δῶμα νεοίατο, θαῦμα φιδέσθαι.

οἱ δ' ἦ τοι τόσσον μὲν ἔχον τέλος, οὐατα δ' οὐ πω
δαιδάλεα προσέκειτο· τὰ ῥ' ἤρτυε, κόπτε δὲ δεσμούς.

ὄφρ' ὃ γε ταῦτ' ἐπονεῖτο φιδυίησι πραπίδεσσι, 380

τὴν δὲ φίδε προμολοῦσα Χάρις λιπαροκρήδεμνος
καλή, τὴν ὥπυιε περικλυτὸς ἀμφιγυήεις·

ἔν τ' ἄρα 'φοι φῦ χειρὶ φέπος τ' ἔφατ' ἔκ τ' ὀνόμαζε·

“τίπτε, Θέτι τανύπεπλε, ἰκάνεις ἡμέτερον δῶ 385
αἰδοῖή τε φίλη τε; πάρος γε μὲν οὐ τι θαμίζεις.

ἀλλ' ἔπεο προτέρω, ἵνα τοι παρ ξείνια θήω.”

ὥς ἄρα φωνήσασα πρόσω ἄγε δῖα θεάων.

τὴν μὲν ἔπειτα καθεῖσεν ἐπὶ θρόνου ἀργυροήλου,
καλοῦ δαιδαλέου· ὑπὸ δὲ θρήνυς ποσὶν ἦεν· 390

κέκλετο δ' Ἡφαιστον κλυτοτέχνην φεῖπέ τε μῦθον·

“Ἡφαιστε, πρόμολ' ὦδε· Θέτις νύ τι σείο χατίζει.”

τὴν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα περικλυτὸς ἀμφιγυήεις·

“ἦ ῥά νύ μοι δφεινή τε καὶ αἰδοῖή θεὸς ἔνδον,

ἢ μ' ἐσάωσ', ὅτε μ' ἄλγος ἀφίκετο τῆλε πεσόντα 395

μητρὸς ἐμῆς ἰότητι κυνώπιδος, ἢ μ' ἐθέλησε

κρύψαι χωλὸν ἑόντα· τότ' ἂν πάθον ἄλγεα θυμῷ,

εἰ μή μ' Εὐρυνόμη τε Θέτις θ' ὑπεδέξατο κόλπῳ,

τόφρα οἱ ἐγγύθεν ἦλθε θεὰ Θέτις ἀργυρόπεζα 381

Εὐρυνόμη, θυγάτηρ ἀψορρόου Ὀκεανοῖο.

τῇσι παρ' ἐννάφετες χάλκευον δαίδαλα πολλά, 400
 πόρπας τε γναμπτάς θ' ἔλικας κάλυκας τε καὶ ὄρμους
 ἐν σπέει γλαφυρῶ· περὶ δὲ ῥόος Ὀκεανοῖο
 ἀφρῶ μορμύρων ῥέεν ἄσπετος· οὐδέ τις ἄλλος
 ρεΐδεεν οὔτε θεῶν οὔτε θνητῶν ἀνθρώπων,
 ἀλλὰ Θέτις τε καὶ Εὐρυνόμη φίσαν αἴ μ' ἐσάωσαν. 405
 ἢ νῦν ἡμέτερον δόμον ἵκει· τῷ με μάλα χρεὼ
 πάντα Θέτι καλλιπλοκάμῳ ζωάγρια τίνειν.
 ἀλλὰ σὺ μὲν νῦν ἔφοι παράθες ξεινήια καλά,
 ὅφρ' ἂν ἐγὼ φύσας ἀποθήομαι ὅπλα τε πάντα.”

ἦ, καὶ ἀπ' ἀκμοθέτοιο πέλωρ αἴητον ἀνέστη 410
 χωλεύων· ὑπὸ δὲ κνήμαι ῥώνοντο ἑραιαί.
 φύσας μὲν ῥ' ἀπάνευθε τίθει πυρός, ὅπλα τε πάντα
 λάρνακ' ἐς ἀργυρέην συλλέξατο, τοῖς ἐπονεῖτο·
 σπόγγῳ δ' ἀμφὶ πρόσωπα καὶ ἄμφω χεῖρ' ἀπομόργνυ
 αὐχένα τε στιβαρὸν καὶ στήθεα λαχνήεντα, 415
 δῦ δὲ χιτῶν', ἔλε δὲ σκῆπτρον παχύ, βῆ δὲ θύραζε
 χωλεύων· ὑπὸ δ' ἀμφίπολοι ῥώνοντο φάνακτι
 χρύσειαι, ζωῇσι νεήνισσιν φεφικυῖαι.

τῇσ' ἐν μὲν νόος ἐστὶ μετὰ φρεσίν, ἐν δὲ καὶ αὐδὴ
 καὶ σθένος, ἀθανάτων δὲ θεῶν ἄπο φέργα φίσασιν. 420
 αἱ μὲν ὑπαιθα φάνακτος ἐποίπνυν· αὐτὰρ ὁ φέρρων
 πλησίον, ἔνθα Θέτις περ, ἐπὶ θρόνου ἵζε φαεινοῦ,
 ἐν τ' ἄρα ἔφοι φῦ χειρὶ φέπος τ' ἔφατ' ἔκ τ' ὀνόμαζε·

“τίπτε, Θέτι ταυνύπεπλε, ἰκάνεις ἡμέτερον δῶ
 αἰδοῖτῃ τε φίλῃ τε; πάρος γε μὲν οὔ τι θαμίζεις. 425
 αὐδα' ὅ τι φρονέεις· τελέσαι δέ με θυμὸς ἄνωγεν,
 εἰ δύναμαι τελέσαι γε καὶ εἰ τετελεσμένον ἐστί.”

τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα Θέτις κατὰ δάκρυ χέουσα·
 “Ἥφαιστ', ἦ ἄρα δὴ τις, ὅσαι θεαί εἰς' ἐν Ὀλύμπῳ,

400 εἰνάετες

402 σπῆι

404 ἦδεεν

409 ἀποθείομαι

418 νεήνισσιν εἰοικυῖαι etc.

426 αὐδα

τοσσάδ' ἐνὶ φρεσὶ 'φῆσιν ἀνέσχετο κήδεα λυγρά, 430
 ὅσσ' ἐμοὶ ἐκ πασέων Κρονίδης Ζεὺς ἄλγε' ἔδωκεν;
 ἐκ μὲν μ' ἀλλάων ἀλιάων ἀνδρὶ δάμασσεν,
 Αἰακίδῃ Πηλῇι, καὶ ἔτλην ἀνέρος εὐνὴν
 πολλὰ μάλ' οὐκ ἐθέλουσα. ὁ μὲν δὴ γήραϊ λυγρῷ
 κεῖται ἐνὶ μεγάροισ' ἀρημένος, ἄλλα δέ μοι νῦν· 435
 υἱὸν ἐπεὶ μοι δῶκε γενέσθαι τε τραφέμεν τε,
 ἔξοχον ἡρώων· ὁ δ' ἀνέδραμεν ἔρνεϊ φίσος·
 τὸν μὲν ἐγὼ θρέψασα φυτὸν ὥς γουνῶ ἀλωῆς,
 νηυσὶν ἐπιπροέηκα κορωνίσιν Φίλιον εἴσω
 Τρωσὶ μαχησόμενον· τὸν δ' οὐχ ὑποδέξομαι αὖτις 440
 φοίκαδε νοστήσαντα, δόμον Πηλήιον εἴσω.
 ὄφρα δέ μοι ζῶει καὶ ὄρα φάος ἡελίοιο,
 ἄχυνται, οὐδέ τί 'φοι δύναμαι χραισμῆσαι ἰοῦσα.
 κούρην ἣν ἄρα 'φοι γέρας ἔξελον νῆες Ἀχαιῶν,
 τήν 'φ' ἄψ ἐκ χειρῶν ἔλετο κρεῖων Ἀγαμέμνων. 445
 ἦ τοι ὁ τῆς ἀχέων φρένας ἔφθιεν· αὐτὰρ Ἀχαιοὺς
 Τρῶες ἐπὶ πρύμνησιν ἐφείλεον, οὐδὲ θύραζε
 εἶαον ἐξιέναι. τὸν δὲ λίσσοντο γέροντες
 Ἀργείων, καὶ πολλὰ περικλυτὰ δῶρ' ὀνόμαζον.
 ἐνθ' αὐτὸς μὲν ἔπειτ' ἠναίνετο λοιγὸν ἀμῦναι, 450
 αὐτὰρ ὁ Πάτροκλον περὶ μὲν τὰ 'φὰ τεύχεα 'φέσσε,
 πέμπε δέ μιν πόλεμόνδε, πολὺν δ' ἅμα λαὸν ὅπασσε.
 πᾶν δ' ἡμαρ μάρναντο περὶ Σκαιῇσι πύλῃσι·
 καὶ νῦν κεν αὐτῆμαρ πόλιν ἔπραθον, εἰ μὴ Ἀπόλλων
 πολλὰ κακὰ ῥέξαντα Μενoitίου ἄλκιμον υἱὸν 455
 ἔκταν' ἐνὶ προμάχοισι καὶ Ἑκτορι κῦδος ἔδωκε.
 τοῦνεκα νῦν τὰ σὰ γούναθ' ἰκάνομαι, αἶ κ' ἐθέλησθα
 υἱ' ἐμῷ ὠκυμόρῳ δόμεν ἀσπίδα καὶ τρυφάλειαν
 καὶ καλὰς κνημίδας, ἐπισφυρίοισ' ἀραρυίας,
 καὶ θώρηχ'· ὁ γὰρ ἦν 'φοι, ἀπώλεσε πιστὸς ἐταῖρος 460
 Τρωσὶ δαμείς· ὁ δὲ κεῖται ἐπὶ χθονὶ θυμὸν ἀχέων."

τὴν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα περικλυτὸς ἀμφιγυήεις·
 “θάρσее· μή τοι ταῦτα μετὰ φρεσὶ σῇσι μελόντων.
 αἰ γάρ μιν θανάτου δυσφηχέος ὧδε δυναίμην
 νόσφιν ἀποκρύψαι, ὅτε μιν μόρος αἰνὸς ἰκάνοι,
 ὥς ἔφοι τεύχεα καλὰ παρέσσεται, οἷά τις αὐτε
 ἀνθρώπων πολέων θαυμάσσεται, ὅς κε φίδηται.”

ὥς φειπὼν τὴν μὲν λῖπεν αὐτόο, βῆ δ' ἐπὶ φύσας,
 τὰς δ' ἐς πῦρ ἔτρεψε κέλευσέ τε φεργάζεσθαι.
 φῦσαι δ' ἐν χοάνοισιν ἐφείκοσι πᾶσαι ἐφύσων
 παντοίην ἐϋπρηστον αὐτμὴν ἐξανιεῖσαι,
 ἄλλοτε μὲν σπεύδοντι παρέμμεναι, ἄλλοτε δ' αὐτε,
 ὅππως Ἥφαιστός τ' ἐθέλοι καὶ φέργον ἄνοιτο.
 χαλκὸν δ' ἐν πυρὶ βάλλεν ἀτειρέα κασσίτερόν τε,
 χρυσὸν τιμήεντα καὶ ἄργυρον· αὐτὰρ ἔπειτα
 θῆκεν ἐν ἀκμοθέτῳ μέγαν ἄκμονα, γέντο δὲ χειρὶ
 ῥαιστῆρα κρατερόν, ἐτέρηφι δὲ γέντο πυράγρην.

ποίηε δὲ πρῶτιστα σάκος μέγα τε στιβαρόν τε
 πάντοσε δαιδάλλων, περὶ δ' ἄντυγα βάλλε φαεινὴν
 τρίπλακα μαρμαρέην, ἐκ δ' ἀργύρεον τελαμῶνα.
 πέντε δ' ἄρ' αὐτοῦ ἔσαν σάκεος πτύχες· αὐτὰρ ἐν αὐτῷ
 ποίεε δαίδαλα πολλὰ φιδυίησι πραπίδεσσιν.

ἐν μὲν γαῖαν ἔτευξ', ἐν δ' οὐρανόν, ἐν δὲ θάλασσαν,
 ἠέλιόν τ' ἀκάμαντα σελήνην τε πλήθουσας,
 ἐν δὲ τὰ τείρεα πάντα, τὰ τ' οὐρανόσ ἐστεφάνωται,
 Πληιάδας θ' Ὑάδας τε τό τε σθένος Ὠαρίωνος
 Ἄρκτου θ', ἣν καὶ ἅμαξαν ἐπὶ κλησιν καλέουσιν,
 ἥ τ' αὐτοῦ στρέφεται καὶ τ' Ὠαρίωνα δοκεύει,
 οἷη δ' ἄμμορός ἐστι λοετρῶν Ὠκεανοῖο.

ἐν δὲ δύω ποίησε πόλιν μερόπων ἀνθρώπων
 καλὰς. ἐν τῇ μὲν ῥα γάμοι τ' ἔσαν εἰλαπῖναι τε,

463 θάρσει

464 θανάτοιο

468 αὐτοῦ

475 καὶ χρυσὸν τιμήεντα vel τιμήεντα

478, 482 ποίει

486 Ὠρίωνος

488 Ὠρίωνα

490 πόλεις

νύμφας δ' ἐκ θαλάμων δαΐδων ὑπο λαμπομενάων
 ἡγίνεον ἀνὰ φάστν, πολὺς δ' ὑμέναιος ὀρώρει·
 κοῦροι δ' ὀρχηστήηρες ἐδίνεον, ἐν δ' ἄρα τοῖσιν
 αὐλοὶ φόρμιγγές τε βοὴν ἔχον· αἱ δὲ γυναῖκες
 495 ἱστάμεναι θαύμαζον ἐπὶ προθύροισι 'φεκάστη.
 λαοὶ δ' εἰν ἀγορῇ ἔσαν ἀθρόοι· ἔνθα δὲ νεῖκος
 ὠρώρει, δύο δ' ἄνδρες ἐνείκεον εἵνεκα ποινῆς
 ἀνδρὸς ἀποκταμένου· ὁ μὲν εὐχέτο πάντ' ἀποδοῦναι,
 δῆμῳ πιφαύσκων, ὁ δ' ἀναίνετο μηδὲν ἐλέσθαι·
 500 ἄμφω δ' ἰέσθην ἐπὶ φίστορι πεῖραρ ἐλέσθαι.
 λαοὶ δ' ἀμφοτέροισιν ἐπήπυνον, ἀμφὶς ἀρωγοί·
 κήρυκες δ' ἄρα λαὸν ἐρήτυον· οἱ δὲ γέροντες
 ἦατ' ἐπὶ ξεστοῖσι λίθοισ' ἱερῷ ἐνὶ κύκλῳ,
 σκῆπτρα δὲ κηρύκων ἐν χέρσ' ἔχον ἡεροφώνων·
 505 τοῖσιν ἔπειτ' ἦισσον, ἀμοιβηδὶς δὲ δικάζον.
 κείτο δ' ἄρ' ἐν μέσσοισι δύο χρυσοῖο τάλαντα,
 τῷ δόμεν, ὃς μετὰ τοῖσι δίκην ἰθύντατα φείποι.
 τὴν δ' ἐτέρην πόλιν ἀμφὶ δύο στρατοὶ ἦατο λαῶν
 τεύχεσι λαμπόμενοι. δίχα δέ σφισι 'φάνδανε βουλὴν 510
 ἢ ἐδιαπραθέεν ἢ ἀνδιχα πάντα δάσασθαι,
 κτήσιν ὅσῃν πτολίεθρον ἐπήρατον ἐντὸς ἔφεργεν·
 οἱ δ' οὐ πω πείθοντο, λόχῳ δ' ὑπεθωρήσσοντο.
 τεῖχος μὲν ῥ' ἄλοχοί τε φίλαι καὶ νήπια τέκνα
 515 ῥύατ' ἐφεσταότες, μετὰ δ' ἀνέρες, οὓς ἔχε γῆρας·
 οἱ δ' ἴσαν· ἦρχε δ' ἄρα σφιν Ἄρης καὶ Παλλὰς Ἀθήνη,
 ἄμφω χρυσεῖω, χρύσεια δὲ 'φείματα 'φέσθην,
 καλῶ καὶ μεγάλῳ, σὺν τεύχεσιν, ὥς τε θεῶ περ,
 ἀμφὶς ἀριζήλῳ· λαοὶ δ' ὑπ' ὀλίζονες ἦσαν.
 οἱ δ' ὅτε δὴ ῥ' ἴκανον ὅθι σφίσι φείκε λοχῆσαι,
 520 ἐν ποταμῷ, ὅθι τ' ἀρδμὸς ἔεν πάντεσσι βοτοῖσιν,
 ἐνθ' ἄρα τοί γ' ἴζον φεφελυμένοι αἶθοπι χαλκῷ.

504 εἶατ'

509 εἶατο

510 ἦνδανε

511 διαπραθέειν

521 ἔην

522 ἴζοντ' εἰλυμένοι

τοῖσι δ' ἔπειτ' ἀπάνευθε δύω σκοποὶ ἦατο λαῶν
 δέγμενοι, ὁππότε μῆλα φιδοίατο καὶ 'φέλικας βοῦς.
 οἱ δὲ τάχα προγένοντο, δύω δ' ἅμ' ἔποντο νομῆες 525
 τερπόμενοι σύριγξι· δόλον δ' οὐ τι προνόησαν.
 οἱ μὲν τὰ προφιδόντες ἐπέδραμον, ὦκα δ' ἔπειτα
 τάμνοντ' ἀμφὶ βοῶν ἀγέλας καὶ πώεα καλὰ
 ἀργεννέων οἴων, κτεῖνον δ' ἐπὶ μηλοβοτῆρας.
 οἱ δ' ὥς οὖν ἐπύθοντο πολὺν κέλαδον παρὰ βουσὶν 530
 εἰράων προπάροιθε καθήμενοι, αὐτίκ' ἐφ' ἵππων
 βάντες ἀερσιπόδων μετεκίαθον, αἶψα δ' ἴκοντο.
 στησάμενοι δ' ἐμάχοντο μάχην ποταμοῖο παρ' ὄχθας,
 βάλλον δ' ἀλλήλους χαλκήρεσιν ἐγχεΐησιν.
 ἐν δ' Ἔρις, ἐν δὲ Κυδοιμὸς ὀμίλεον, ἐν δ' ὀλοή Κῆρ 535
 ἄλλον ζῶν ἔχουσα νεούτατον, ἄλλον ἄουτον,
 ἄλλον τεθνηῶτα κατὰ μόθον ἔλκε ποδοῖν·
 'φεῖμα δ' ἔχ' ἀμφ' ὤμοισι δαφοινεὸν αἵματι φωτῶν.
 ὀμίλεον δ' ὥς τε ζωοὶ βροτοὶ ἦδ' ἐμάχοντο,
 νεκρούς τ' ἀλλήλων φέρουν κατατεθνηῶτας. 540
 ἐν δ' ἐτίθει νειὸν μαλακὴν, πείειραν ἄρουραν,
 εὐρέϊαν τρίπολον· πολλοὶ δ' ἀροτῆρες ἐν αὐτῇ
 ζεύγεα δινεύοντες ἐλάστρεον ἔνθα καὶ ἔνθα.
 οἱ δ' ὁπότε στρέψαντες ἰκοίατο τέλος ἀρούρης,
 τοῖσι δ' ἔπειτ' ἐν χερσὶ δέπας μελιφηδέος οἴνου 545
 δόσκειν ἀνὴρ ἐπιών· τοὶ δὲ στρέψασκον ἀν' ὄγμους
 'φιέμενοι νειοῖο βαθείης τέλος ἰκέσθαι.
 ἡ δὲ μελαίνετ' ὀπισθεν, ἀρηρομένη δὲ φεφοίκει
 χρυσεΐη περ εὐῶσα· τὸ δὲ περὶ θαῦμα τέτυκτο.
 ἐν δ' ἐτίθει τέμενος βασιλήιον· ἔνθα δ' ἔριθοι 550
 ἥμαον ὀξεΐας δρεπάνας ἐν χερσὶν ἔχοντες.
 δράγματα δ' ἄλλα μετ' ὄγμον ἐπήτριμα πῖπτον ἔραζε,
 ἄλλα δ' ἀμαλλοδετῆρες ἐν ἐλλεδανοῖσι δέοντο.

523 εἶατο

529 ἀργεννῶν

548 ἐφ' ἵππων

551 ἡμῶν

τρεῖς δ' ἄρ' ἀμαλλοδετήρες ἐφέστασαν· αὐτὰρ ὅπισθε
 παῖδες δραγμεύοντες, ἐν ἀγκαλίδεσσι φέροντες, 555
 ἀσπερχές παρέχον· βασιλεὺς δ' ἐν τοῖσι σιωπῇ
 σκῆπτρον ἔχων ἐστήκει ἐπ' ὄγμοο γηθόσυνος κῆρ.
 κήρυκες δ' ἀπάνευθεν ὑπὸ δρυὶ δαῖτα πένοντο,
 βοῦν δ' ἱερεύσαντες μέγαν ἄμφεπον· αἱ δὲ γυναῖκες
 δεῖπνον ἐρίθοισιν λεύκ' ἄλφита πολλὰ πάλυνον. 560

ἐν δ' ἐτίθει σταφυλῇσι μέγα βρίθουσαν ἀλφὴν
 καλὴν χρυσεῖην· μέλανες δ' ἀνὰ βότρυνες ἦσαν,
 ἐστήκει δὲ κάμαξι διαμπερές ἀργυρέησιν.
 ἀμφὶ δὲ κυανέην κάπετον, περὶ δ' ἔρκος ἔλασσε
 κασσιτέρου· μία δ' οἷα ἀταρπιτὸς ἦεν ἐπ' αὐτήν, 565
 τῇ νίσσονται φορῆες, ὅτε τρυγάοιεν ἀλφὴν.
 παρθενικαὶ δὲ καὶ ἡίθεοι ἀταλὰ φρονέοντες
 πλεκτοῖς ἐν ταλάροισι φέρον μελιφηδέα καρπὸν.
 τοῖσιν δ' ἐν μέσσοισι πάϊς φόρμιγγι λιγείῃ
 ἱμερόεν κιθάριζε, λίνον δ' ὑπὸ καλὸν αἶειδε 570
 λεπταλέῃ φωνῇ· τοὶ δὲ ῥήσσοντες ἀμαρτῇ
 μολπῇ τ' ἰνυγμῷ τε ποσὶ σκαίροντες ἔποντο.

ἐν δ' ἀγέλην ποίησε βοῶν ὀρθοκραιράων·
 αἱ δὲ βόες χρυσοῖο τετεύχατο κασσιτέρου τε,
 μυκηθμῷ δ' ἀπὸ κόπρου ἐπεσσεύοντο νομόνδε 575
 παρ ποταμὸν κελάδοντα, παρὰ ῥοδανὸν δονακῆα.
 χρύσειοι δὲ νομῆες ἅμ' ἐστιχάοντο βόεσσι
 τέσσαρες, ἐννέα δέ σφι κύνες πόδας ἀργοὶ ἔποντο.
 σμερδαλέω δὲ λέοντε δύ' ἐν πρώτῃσι βόεσσι
 ταῦρον ἐρύγμηλον ἐχέτην· ὁ δὲ μακρὰ μεμυκῶς 580
 ἔλκετο· τὸν δὲ κύνες μετεκίαθον ἡδ' αἰζηοί.
 τὼ μὲν ἀναρρήξαντε βοὸς μέγαλοιο βοείην
 ἔγκατα καὶ μέλαν αἶμα λαφύσσετον· οἱ δὲ νομῆες
 αὐτῶς ἐνδίεςαν ταχέας κύνας ὀτρύνοντες.
 οἱ δ' ἦ τοι δακέεν μὲν ἀπετροπάοντο λεόντων, 585

557 ὄγμου 566 τρυγάωεν 577 ἐστιχόωντο 585 δακέειν—ἀπετρωπῶντο

ἰστάμενοι δὲ μάλ' ἐγγὺς ὑλάκτεον ἔκ τ' ἀλέοντο.

ἐν δὲ νομὸν ποίησε περικλυτὸς ἀμφιγυήεις,
ἐν καλῇ βήσση, μέγαν οἴων ἀργεννάων,
σταθμούς τε κλισίας τε κατηρεφέας ἰδὲ σηκούς.

ἐν δὲ χορὸν ποίκιλλε περικλυτὸς ἀμφιγυήεις, 590

τῷ φίκελον, οἶόν ποτ' ἐνὶ Κνωσῷ εὐρείῃ
Δαίδαλος ἤσκησεν καλλιπλοκάμῳ Ἀριάδνῃ.

ἐνθα μὲν ἡίθεοι καὶ παρθένοι ἀλφεσίβοιαι
ὠρχεῦντ', ἀλλήλων ἐπὶ καρπῷ χεῖρας ἔχοντες.

τῶν δ' αἱ μὲν λεπτὰς ὀθόνας ἔχον, οἱ δὲ χιτῶνας 595

ῥεῖατ' εὐννήτους, ἦκα στίλβοντας ἐλαίῳ.

καί ῥ' αἱ μὲν καλὰς στεφάνας ἔχον, οἱ δὲ μαχαίρας
εἶχον χρυσείας ἐξ ἀργυρέων τελαμώνων.

οἱ δ' ὅτε μὲν θρέξασκον ἐπισταμένοισι πόδεσσι
ῥεῖα μάλ', ὥς ὅτε τις τροχὸν ἄρμενον ἐν παλάμῃσιν 600

ἐζόμενος κεραμεὺς πειρήσεται, αἶ κε θέησιν.

ἄλλοτε δ' αὖ θρέξασκον ἐπὶ στίχας ἀλλήλοισι.

πολλὸς δ' ἱμερόεντα χορὸν περιίσταθ' ὄμιλος
τερπόμενοι· δοιὼ δὲ κυβιστητῇρε κατ' αὐτοὺς 605
μολπῆς ἐξάρχοντε ἐδίνεον κατὰ μέσσους.

ἐν δ' ἐτίθει ποταμοῖο μέγα σθένος Ὠκεανοῖο
ἄντυγα παρ πυμάτην σάκεος πύκα ποιητοῖο.

αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ τεύξε σάκος μέγα τε στιβαρόν τε, 610

τεύξ' ἄρα ῥοι θώρηκα φαεινότερον πυρὸς αὐγῆς,

τεύξε δέ ῥοι κόρυθα βριαρὴν κροτάφοισ' ἀραρυῖαν,

καλὴν δαιδαλέην, ἐπὶ δὲ χρύσειον λόφον ἤκε,

τεύξε δέ ῥοι κνημίδας ἑανοῦ κασσιτέροιο.

αὐτὰρ ἐπεὶ πάνθ' ὅπλα κάμε κλυτὸς ἀμφιγυήεις,
μητρὸς Ἀχιλλῆος θῆκε προπάροιθεν αἰέρας. 615

ἣ δ' ἔρηξ ὥς ἄλτο κατ' Οὐλύμπου νιφόεντος,

τεύχεα μαρμαίροντα παρ' Ἡφαίστοιο φέρουσα.

μετὰ δέ σφιν ἐμέλπετο θεῖος ἀοιδὸς

φορμίζων·

604

605

ΙΛΙΑΔΟΣ Τ.

Ἦὼς μὲν κροκόπεπλος ἀπ' Ὠκεανοῖο ῥοάων
ῥρυνθ', ἔν' ἀθανάτοισι φάος φέροι ἠδὲ βροτοῖσιν·
ἢ δ' ἐς νῆας ἵκανε θεοῦ πάρα δῶρα φέρουσα.
εὗρε δὲ Πατρόκλῳ περικείμενον ὃν φίλον υἱὸν
κλαίοντα λιγέως· πολέες δ' ἀμφ' αὐτὸν ἑταῖροι
μύρονθ'. ἢ δ' ἐν τοῖσι παρίστατο δῖα θεάων,
ἐν τ' ἄρα ἔφοι φῦ χειρὶ φέπος τ' ἔφατ' ἔκ τ' ὀνόμαζε·

“ τέκνον ἐμόν, τοῦτον μὲν ἐάσομεν ἀχνύμενοί περ
κεῖσθαι, ἐπεὶ δὴ πρῶτα θεῶν ἰότητι δαμάσθη·

τύνη δ' Ἠφαίστοιο πάρα κλυτὰ τεύχεα δέξο
καλὰ μάλ', οἷ' οὐ πώ τις ἀνὴρ ὥμοισι φόρησεν.”

ὣς ἄρα φωνήσασα θεὰ κατὰ τεύχε' ἔθηκε
πρόσθεν Ἀχιλλῆος· τὰ δ' ἀνέβραχε δαίδαλα πάντα.
Μυρμιδόνας δ' ἄρα πάντας ἔλε τρόμος, οὐδέ τις ἔτλη
ἄντην ἐσφιδέειν, ἀλλ' ἔτρεσαν. αὐτὰρ Ἀχιλλεὺς
ὥς ἔφιδ', ὥς μιν μᾶλλον ἔδυ χόλος, ἐν δέ ἔφοι ὅσσε
δφεινὸν ὑπὸ βλεφάρων ὥς εἰ σέλας ἐξεφάανθεν·
τέρπετο δ' ἐν χείρεσσιν ἔχων θεοῦ ἀγλαὰ δῶρα.
αὐτὰρ ἐπεὶ φρεσὶ ἔφησι τετάρπετο δαίδαλα λεύσσων,
αὐτίκα μητέρα ἔφην φέπεα πτερόεντα προσηύδα·

“μῆτερ ἐμή, τὰ μὲν ὄπλα θεὸς πόρεν οἷ’ ἐπιφεικὲς
 φέργ’ ἔμεν ἀθανάτων, μὴ δὲ βροτὸν ἄνδρα τελέσσαι.
 νῦν δ’ ἦ τοι μὲν ἐγὼ θωρήξομαι· ἀλλὰ μάλ’ αἰνῶς
 δέδφια, μὴ μοι τόφρα Μενoitίου ἄλκιμον υἱὸν
 μυῖαι καδδῦσαι κατὰ χαλκοτύπους ὠτειλὰς
 εὐλὰς ἐγγείνωνται, ἀφεικίσσωσι δὲ νεκρόν—
 ἐκ δ’ αἰὼν πέφαται—κατὰ δὲ χρόα πάντα σαπήη.”

25

τὸν δ’ ἡμείβετ’ ἔπειτα θεὰ Θέτις ἀργυρόπεζα·
 “τέκνον, μὴ τοι ταῦτα μετὰ φρεσὶ σῆσι μελόντων.
 τῷ μὲν ἐγὼ πειρήσω ἀλαλκέμεν ἄγρια φύλα,
 μυῖας, αἷ ῥά τε φῶτας ἀρηιφάτους κατέδουσιν·
 εἴ περ γὰρ κέεταί γε τελεσφόρον εἰς ἐνιαυτόν,
 αἰεὶ τῷ γ’ ἔσται χρός ἔμπεδος ἢ καὶ ἀρείων.
 ἀλλὰ σύ γ’ εἰς ἀγορὴν καλέσας ἥρωας Ἀχαιοὺς,
 μῆνιν ἀποφειπὼν Ἀγαμέμνονι, ποιμένι λαῶν,
 αἶψα μάλ’ ἐς πόλεμον θωρήσσεο, δύσεο δ’ ἀλκὴν.”

30

35

ὥς ἄρα φωνήσασα μένος πολυθαρσὲς ἐνῆκε,
 Πατρόκλῳ δ’ αὖτ’ ἀμβροσίην καὶ νέκταρ ἐρυθρὸν
 στάξε κατὰ ῥινῶν, ἵνα ῥοι χρός ἔμπεδος εἴη.

αὐτὰρ ὁ βῆ παρὰ θῖνα θαλάσσης δῖος Ἀχιλλεὺς
 σμερδαλέα φιδάχων, ὤρσεν δ’ ἥρωας Ἀχαιοὺς.
 καί ῥ’ οἷ περ τὸ πάρος γε νεῶν ἐν ἀγῶνι μένεσκον,
 οἷ τε κυβερνῆται καὶ ἔχον οἰήια νηῶν
 καὶ ταμίαι παρὰ νηυσὶν ἔσαν, σίτοιο δοτῆρες,
 καὶ μὲν οἷ τότε γ’ εἰς ἀγορὴν ἴσαν, οὔνεκ’ Ἀχιλλεὺς
 ἐξεφάνη, δφρηρὸν δὲ μάχης ἐπέπαυτ’ ἀλεγεινῆς.
 τῷ δὲ δύω σκάζοντε βάτην Ἄρεος θεράποντε,
 Τυδεΐδης τε μενεπτόλεμος καὶ δῖος Ὀδυσσεύς,
 ἔγχε’ ἐρειδομένῳ· ἔτι γὰρ ἔχον ἔλκεα λυγρά·
 καδ δὲ μετὰ πρώτῃ ἀγορῇ ἴζοντο κίοντες.

40

45

50

αὐτὰρ ὁ δεύτετος ἦλθε φάναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων,
 ἔλκος ἔχων· καὶ γὰρ τὸν ἐνὶ κρατερῇ ὑσμίνῃ

οὔτα Κόων Ἀντηνορίδης χαλκήρεϊ δουρί.
 αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ πάντες ἀολλίσθησαν Ἀχαιοί,
 τοῖσι δ' ἀνιστάμενος μετέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς· 55

“Ἀτρεΐδῃ, ἣ ἄρ τι τόδ' ἀμφοτέροισιν ἄρειον
 ἐπλετο, σοὶ καὶ ἐμοί, ὅ τε νῶϊ περ ἀχνυμένῳ κῆρ
 θυμοβόρῳ ἐριδι μενεήναμεν εἵνεκα κούρης.
 τὴν ὄφελ' ἐν νήεσσι κατακτάμεν Ἀρτεμις ἰῶ,
 ἥματι τῷ ὅτ' ἐγὼν ἐλόμην Λυρνησσὸν ὀλέσσας· 60
 τῷ κ' οὐ τόσσοι Ἀχαιοὶ ὁδὰξ ἔλον ἄσπετον οὔδας
 δυσμενέων ὑπὸ χερσίν, ἐμεῖ' ἀπομηνίσαντος.

Ἐκτορι μὲν καὶ Τρωσὶ τὸ κέρδιον· αὐτὰρ Ἀχαιοὺς
 δφρηρὸν ἐμῆς καὶ σῆς ἐριδος μνήσεσθαι οἴω.
 ἀλλὰ τὰ μὲν προτετύχθαι ἐάσομεν ἀχνύμενοί περ, 65
 θυμὸν ἐνὶ στήθεσσι φίλον δαμάσαντες ἀνάγκῃ.
 νῦν δ' ἣ τοι μὲν ἐγὼ παύω χόλον, οὐδέ τί με χρὴ
 ἀσκελέως αἰεὶ μενεαινέμεν· ἀλλ' ἄγε θᾶσσον
 ὄτρυνον πόλεμόνδε κάρη κομάοντας Ἀχαιοὺς,
 ὄφρ' ἔτι καὶ Τρώων πειρήσομαι ἀντίον ἐλθών, 70
 αἳ κ' ἐθέλωσ' ἐπὶ νηυσὶν ἱαυέμεν· ἀλλὰ τιν' οἴω
 ἀσπασίως αὐτῶν γόνυ καμψέμεν, ὅς κε φύγησι
 δηίοι' ἐκ πολέμοιο ὑπ' ἔγχεος ἡμετέροιο.”

ὣς ἔφαθ', οἱ δ' ἐχάρησαν εὐκνήμιδες Ἀχαιοὶ
 μῆνιν ἀπειπόντος μεγαθύμοο Πηλεΐωνος. 75
 τοῖσι δὲ καὶ μετέφειπε φάναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων
 αὐτόθεν ἐξ ἔδρης, οὐδ' ἐν μέσσοισιν ἀναστάς·

“ὦ φίλοι, ἥρωες Δαναοί, θεράποντες Ἄρης,
 ἐσταότος μὲν καλὸν ἀκούεμεν, οὐδὲ φέροικεν
 ὑββάλλειν· χαλεπὸν γὰρ ἐπισταμένῳ περ εἶναι. 80
 ἀνδρῶν δ' ἐν πολλῷ ὁμάδῳ πῶς κέν τις ἀκούσαι
 ἢ φείποι; βλάβεται δὲ λιγύς περ ἐὼν ἀγορητής.
 Πηλεΐδῃ μὲν ἐγὼν ἐνδείξομαι· αὐτὰρ οἱ ἄλλοι

62 ἐμεῦ

69 κομόωντας

71 ἱαύειν

72 κάμψειν

73 δηίου

75 μεγαθύμου

σύνθεσθ' Ἀργεῖοι, μῦθόν τ' εὖ γνῶτε 'φέκαστος.
 πολλάκι δὴ μοι τοῦτον Ἀχαιοὶ μῦθον ἔφειπον, 85
 καί τέ με νεικεῖεσκον· ἐγὼ δ' οὐκ αἵτιός εἰμι,
 ἀλλὰ Ζεὺς καὶ Μοῖρα καὶ ἡεροφοῖτις Ἑρινύς,
 οἳ τέ μοι εἰν ἀγορῇ φρεσὶν ἔμβαλον ἄγριον ἄτην
 ἡματι τῷ, ὅτ' Ἀχιλλῆος γέρας αὐτὸς ἀπηύρων.
 ἀλλὰ τί κε ῥέξαιμι; θεὸς διὰ πάντα τελευτᾷ. 90
 πρέσβα Διὸς θυγάτηρ Ἀάτη, ἣ πάντας αἶται,
 οὐλομένη· τῇ μὲν θ' ἀπαλοὶ πόδες· οὐ γὰρ ἐπ' οὔδει
 πύλναται, ἀλλ' ἄρα ἢ γε κατ' ἀνδρῶν κράατα βαίνει
 βλάπτουσ' ἀνθρώπους· κατὰ δ' οὖν ἕτερόν γ' ἐπέδησε.
 καὶ γὰρ δὴ νῦ ποτε Ζῆν' ἄσατο, τὸν περ ἄριστον 95
 ἀνδρῶν ἠδὲ θεῶν φασ' ἔμμεναι· ἀλλ' ἄρα καὶ τὸν
 Ἥρη θῆλυς ἐοῦσα δολοφροσύνησ' ἀπάτησεν
 ἡματι τῷ, ὅτ' ἔμελλε βίην Ἡρακληεῖην
 Ἀλκμήνη τέξεσθαι εὖστεφάνῳ ἐνὶ Θήβῃ.
 ἦ τοι ὅ γ' εὐχόμενος μετέφη πάντεσσι θεοῖσι· 100
 'κέκλυτέ μεν, πάντες τε θεοὶ πᾶσαί τε θέαιναι,
 ὅφρ' εἴπω τά με θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι νῶγει.
 σήμερον ἄνδρα φάοσδε μογοστόκος Εἰλείθυια
 ἐκφανεῖ, ὃς πάντεσσι περικτιόνεσσι φανάξει,
 τῶν ἀνδρῶν γενεῆς, οἳ θ' αἵματος ἐξ ἐμέ' εἰσί.' 105
 τὸν δὲ δολοφρονέουσα προσηύδαε πότνια Ἥρη·
 'ψευστήσεις, οὐδ' αὖτε τέλος μύθῳ ἐπιθήσεις.
 εἰ δ' ἄγε νῦν μοι ὅμοσον, Ὀλύμπιε, καρτερὸν ὄρκον,
 ἦ μὲν τὸν πάντεσσι περικτιόνεσσι φανάξειν,
 ὃς κεν ἐπ' ἡματι τῷδε πέσῃ μετὰ ποσσὶ γυναικὸς 110
 τῶν ἀνδρῶν, οἳ σῆς ἐξ αἵματός εἰσι γενέθλης.
 ὥς ἔφατο· Ζεὺς δ' οὐ τι δολοφροσύνην ἐνόησεν,
 ἀλλ' ὅμοσεν μέγαν ὄρκον, ἔπειτα δὲ πολλὸν ἀάσθη.
 Ἥρη δ' αἵξασα λίπεν ῥίον Οὐλύμποιο,

91 Ἀτη

103 φάωσδε

105 ἐμεῦ

106 προσηύδα

καρπαλίμως δ' ἵκετ' Ἄργος Ἀχαικόν, ἔνθ' ἄρα φείδει 115
ἰφθίμην ἄλοχον Σθενέλου Περσηιάδαο.

ἦ δ' ἐκύνει φίλον υἱόν, ὃ δ' ἔβδομος ἐστήκει μείς·
ἐκ δ' ἄγαγε πρὸ φάοςδε καὶ ἡλιτόμηνον εῶντα,
Ἄλκμῆνης δ' ἀπέπαυσε τόκον, σχέθε δ' Εἰλειθυίας.

αὕτῃ δ' ἀγγέλλουσα Δία Κρονίωνα προσηύδα· 120

Ἰεῦ πάτερ, ἀργικέραυνε, φέπος τί τοι ἐν φρεσὶ θήσω.

ἦδη ἀνὴρ γέγον' ἐσθλός, ὃς Ἀργεῖοισι φανάξει,

Εὐρυσθεύς, Σθενέλοιο πάϊς Περσηιάδαο,

σὸν γένος· οὐδ' ἔφοι ἀφεικὲς ἀνασσέμεν Ἀργεῖοισιν·

ὥς φάτο, τὸν δ' ἄχος ὅξυ κατὰ φρένα τύψε βαθείαν. 125

αὐτίκα δ' εἶλ' Ἀάτην κεφαλῆς λιπαροπλοκάμοιο

χωόμενος φρεσὶ ῥῆσι, καὶ ὤμοσε καρτερὸν ὄρκον

μή ποτ' ἐς Οὐλυμπόν τε καὶ οὐρανὸν ἀστερόεντα

αὐτὶς ἐλεύσεσθαι Ἀάτην, ἢ πάντας ἀᾶται.

ὥς φειπὼν ἔρριψεν ἀπ' οὐρανοῦ ἀστερόεντος 130

χειρὶ περιστρέψας· τάχα δ' ἵκετο φέργ' ἀνθρώπων.

τὴν αἰεὶ στενάχεσχε, ὅτ' ἐφὸν φίλον υἱὸν ὀρώτο

φέργον ἀφεικὲς ἔχοντα ὑπ' Εὐρυσθῆος ἀέθλων.

ὥς καὶ ἐγὼν, ὅτε δ' αὖτε μέγας κορυθαίολος Ἐκτωρ

Ἀργεῖους ὀλέκεσκεν ἐπὶ πρυμνῇσι νέεσσιν, 135

οὐδυνάμην λελαθέσθ' ἀάτης, ἧ πρῶτον ἀάσθην.

ἀλλ' ἐπεὶ ἀασάμην καί με φρένας ἐξέλετο Ζεὺς,

ἄψ' ἐθέλω ἀρέσαι, δόμεναί τ' ἀπερείσι' ἄποινα·

ἀλλ' ὄρσο πτόλεμόνδε, καὶ ἄλλους ὄρνυθι λαούς·

δῶρα δ' ἐγὼν ὅδε πάντα παρασχέμεν, ὅσσα τοι ἐλθὼν 140

χθιζὸς ἐνὶ κλισίῃσιν ὑπέσχετο δῖος Ὀδυσσεύς.

εἰ δ' ἐθέλεις, ἐπίμεινον ἐπειγόμενός περ Ἀρης·

δῶρα δέ τοι θεράποντες ἐμῆς παρὰ νηὸς ἐλόντες

οἴσουσ', ὅφρα φίδηαι ὃ τοι μενοφεικέα δώσω."

τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·

115 ἦδει, ἦδη

118 φάοςδε

120 ἀγγελέουσα

126 Ἀτην

129 Ἀτην

132 ὅθ' ἐδν

136 ἄτης

139 ὄρσευ πόλ.

“ Ἀτρεΐδῃ κύδιστε, φάναξ ἀνδρῶν Ἀγάμεμνον, 146
 δῶρα μὲν, αἶ κ' ἐθέλησθα, παρασχέμεν, ὥς ἐπιφεικές,
 ἢ τ' ἐχέμεν· πάρα σοί. νῦν δὲ μνησώμεθα χάρμης
 αἶψα μάλ'· οὐ γὰρ χρὴ κλοτοπενέμεν ἐνθάδ' ἐόντας
 οὐδὲ διατρίβειν· ἔτι γὰρ μέγα φέργον ἄρεκτον· 150
 ὥς κέ τις αὐτ' Ἀχιλλῆα μετὰ πρῶτοισι φίδηται
 ἔγχεϊ χαλκείῳ Τρώων ὀλέκοντα φάλαγγας.
 ὦδέ τις ὑμείων μεμνημένος ἀνδρὶ μαχέσθω.”

τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
 “ μὴ δ' οὕτως ἀγαθός περ ἐὼν, θεοφείκελ' Ἀχιλλεῦ, 155
 νήστιας ὄτρυνε προτὶ Φίλιον νῆας Ἀχαιῶν
 Τρωσὶ μαχησομένους, ἐπεὶ οὐκ ὀλίγον χρόνον ἔσται
 φύλοπις, εὖτ' ἂν πρῶτον ὀμιλήσωσι φάλαγγες
 ἀνδρῶν, ἐν δὲ θεὸς πνεύσῃ μένος ἀμφοτέροισιν.
 ἀλλὰ πάσασθαι ἄνωχθι θοῇσ' ἐπὶ νηυσὶν Ἀχαιοὺς 160
 σίτου καὶ φοῖνοιο· τὸ γὰρ μένος ἐστὶ καὶ ἀλκή.
 οὐ γὰρ ἀνὴρ πρόπαν ἡμᾶρ ἐς ἡέλιον καταδύντα
 ἄκμηνος σίτοιο δυνήσεται ἅντα μάχεσθαι·
 εἴ περ γὰρ θυμῷ γε μενοινάει πολεμίζειν,
 ἀλλὰ τε λάθρη γυῖα βαρύνεται, ἡδὲ κιχάνει 165
 δίψα τε καὶ λιμός, βλάβεται δέ τε γούνατ' ἰόντι.
 ὃς δέ κ' ἀνὴρ φοῖνοιο κορεσσάμενος καὶ ἐδωδῆς
 ἀνδράσι δυσμενέεσσι πανημέριος πολεμίζῃ,
 θαρσαλέον νύ ῥοι ἦτορ ἐνὶ φρεσὶν, οὐδέ τι γυῖα
 πρὶν κάμνει, πρὶν πάντας ἐρωῆσαι πολέμοιο. 170
 ἀλλ' ἄγε λαὸν μὲν σκέδασον καὶ δεῖπνον ἄνωχθι
 ὀπλεῖσθαι· τὰ δὲ δῶρα φάναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων
 οἰσέτω ἐς μέσσην ἀγορήν, ἵνα πάντες Ἀχαιοὶ
 ὀφθαλμοῖσι φίδωσι, σὺ δὲ φρεσὶ σῆσιν ἱανθῆς.
 ὀμνυέτω δέ τοι ὄρκον, ἐν Ἀργεῖοισιν ἀναστάς, 175
 μή ποτε ῥῆς εὐνῆς ἐπιβήμεναι ἡδὲ μιγῆναι·

ἢ θέμις ἐστίν, ἄναξ, ἢ τ' ἀνδρῶν ἢ τε γυναικῶν 177

καὶ δὲ σοὶ αὐτῷ θυμὸς ἐνὶ φρεσὶν ἵλαος ἔστω.
αὐτὰρ ἔπειτά σε δαιτὶ ἐνὶ κλισίῃσ' ἀρεσάσθω
πιείρῃ, ἵνα μή τι δίκης ἐπιδευὲς ἔχῃσθα. 180

Ἀτρεΐδῃ, σὺ δ' ἔπειτα δικαιότερος καὶ ἐπ' ἄλλῳ
ἔσσεαι· οὐ μὲν γάρ τι νεμεσσητὸν βασιλῆα
ἄνδρ' ἀπαρέσσασθαι, ὅτε τις πρότερος χαλεπήνῃ.”

τὸν δ' αὖτε προσέφειπε φάναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων·
“χαίρω σεῦ, Λαερτιάδῃ, τὸν μῦθον ἀκούσας· 185
ἐν μοίρῃ γὰρ πάντα δίκεο καὶ κατέλεξας.

ταῦτα δ' ἐγὼν ἐθέλω ὁμόσαι, κέλεται δέ με θυμός,
οὐδ' ἐπιорκήσω πρὸς δαίμονος. αὐτὰρ Ἀχιλλεὺς
μιμνέτω αὐτόθι τῆος ἐπειγόμενός περ Ἄρης·
μίμνετε δ' ἄλλοι πάντες ἀολλέες, ὅφρα κε δῶρα 190
ἐκ κλισίης ἔλθῃσι καὶ ὄρκια πιστὰ τάμωμεν.

σοὶ δ' αὐτῷ τόδ' ἐγὼν ἐπιτέλλομαι ἠδὲ κελεύω·
κρινάμενος κούρητας ἀριστῆας Παναχαιῶν
δῶρα ἐμῆς παρὰ νηὸς ἐνεικέμεν, ὅσς' Ἀχιλῆι
χθιζὸν ὑπέστημεν δώσειν, ἀγέμεν τε γυναῖκας. 195
Ταλθύβιος δέ μοι ὦκα κατὰ στρατὸν εὐρὺν Ἀχαιῶν
κάπρον ἐτοιμασάτω, ταμέειν Δίί τ' Ἡελίῳ τε.”

τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·
“Ἀτρεΐδῃ κύδιστε, φάναξ ἀνδρῶν Ἀγάμεμνον,
ἄλλοτέ περ καὶ μᾶλλον ὀφέλλετε ταῦτα πένεσθαι, 200
ὅππότε τις μεταπαυσωλὴ πολέμοιο γένηται
καὶ μένος οὐτόσον ᾗσιν ἐνὶ στήθεσσιν ἐμοῖσι.
νῦν δ' οἱ μὲν κέεται δεδαῖγμένοι, οὓς ἐδάμασσευ
Ἐκτωρ Πριαμίδης, ὅτε ἔφοι Ζεὺς κῦδος ἔδωκεν,
ὑμεῖς δ' ἐς βρωτὺν ὀτρύνετε. ἦ τ' ἂν ἐγὼ γε 205
νῦν μὲν ἀνώγοιμι πτολεμιζέμεν νῆας Ἀχαιῶν
νήστιας ἀκμήνους, ἅμα δ' ἠελίῳ καταδύντι
τεύξασθαι μέγα δόρπον, ἐπεὶ τισώμεθα λώβην.

189 αὐθι τέως, αὐθι τέως περ, etc.

197 ταμέειν

205 ὀτρύνετον

206 πτολεμίζειν

208 ἐπὴν τισαίμεθα

πρὶν δ' οὐ πῶς ἂν ἐμοί γε φίλον κατὰ λαιμὸν ἰεῖη
 οὐ πόσις οὐδὲ βρῶσις ἐταίρου τεθνηῶτος, 210
 ὅς μοι ἐνὶ κλισίῃ δεδαΐγμένος ὀξείῃ χαλκῷ
 κεῖται, ἀνὰ πρόθυρον τετραμμένος, ἀμφὶ δ' ἐταῖροι
 μύρονται· τό μοι οὐ τι μετὰ φρεσὶ ταῦτα μέμηλεν,
 ἀλλὰ φόνος τε καὶ αἶμα καὶ ἀργαλέος στόνος ἀνδρῶν."

τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
 "ὦ Ἀχιλεῦ, Πηλῆος υἱέ, μέγα φέρτατ' Ἀχαιῶν, 216
 κρείσσων ἔσσ' ἐμέθεν καὶ φέρτερος οὐκ ὀλίγον περ
 ἔγχε', ἐγὼ δέ κε σείο νοήματί γε προβαλοίμην
 πολλόν, ἐπεὶ πρότερος γενόμην καὶ πλείονα φοῖδα.
 τῷ τοι ἐπιτλήτω κραδίη μύθοισιν ἐμοῖσιν. 220
 αἰψά τε φυλόπιδος πέλεται κόρος ἀνθρώποισιν,
 ἧς τε πλείστην μὲν καλάμην χθονὶ χαλκὸς ἔχευεν,
 ἄμητος δ' ὀλίγιστος, ἐπεὶ κλίνῃσι τάλαντα
 Ζεὺς, ὅς τ' ἀνθρώπων ταμίης πολέμοιο τέτυκται.
 γαστέρι δ' οὐ πῶς ἔστι νέκυν πενθῆσαι Ἀχαιοῦς· 225
 λήην γὰρ πολλοὶ καὶ ἐπήτριμοι ἥματα πάντα
 πίπτουσιν· πότε κέν τις ἀναπνεύσειε πόνοιο;
 ἀλλὰ χρὴ τὸν μὲν καταθαπτέμεν, ὅς κε θάνῃσι,
 νηλέα θυμὸν ἔχοντας, ἐπ' ἥματι δακρύσαντας·
 ὅσσοι δ' ἂν πολέμοιο περὶ στυγεροῖο λῖπωνται, 230
 μεμνήσθαι πόσιος καὶ ἐδητύος, ὅφρ' ἔτι μᾶλλον
 ἀνδράσι δυσμενέεσσι μαχώμεθα νωλεμές αἰεὶ,
 ῥεσσάμενοι χροῖ χαλκὸν ἀτειρέα. μηδέ τις ἄλλην
 λαῶν ὀτρυντὺν ποτιδέγμενος ἰσχαναέσθω,
 ἥδε γὰρ ὀτρυντύς· κακὸν ἔσσεται, ὅς κε λίπηται 235
 νηυσὶν ἐπ' Ἀργείων· ἀλλ' ἀθρόοι ὀρμηθέντες
 Τρωσὶν ἔφ' ἵπποδάμοισιν ἐγείρομεν ὄξυν Ἀρηα."

ἦ, καὶ Νέστορος υἱας ὀπάσσατο κυδαλίμοιο,
 Φυλείδην τε Μέγητα Θόαντά τε Μηριόνην τε

216 Πηλέος, Πηλέως

217 εἶς

218 ἔγχει

223 ἐπὴν

228 καταθάπτειν

234 ἰσχαναάσθω

καὶ Κρεΐοντιάδην Λυκομήδεα καὶ Μελάνιππον. 240
 βὰν δ' ἴμεν ἐς κλισίην Ἀγαμέμνονος Ἀτρεΐδαο.
 αὐτίκ' ἔπειθ' ἅμα μῦθος ἔεν τετέλεστό τε φέργον·
 ἑπτὰ μὲν ἐκ κλισίης τρίποδας φέρον, οὓς ῥοι ὑπέστη,
 αἶθωνας δὲ λέβητας ἐφείκοσι, δώδεκα δ' ἵππους·
 ἐκ δ' ἄγον αἶψα γυναῖκας ἀμύμονα φέργα ριδυίας 245
 ἔπτ', ἀτὰρ ὀγδοάτην Βρισηίδα καλλιπάρηον.
 χρυσοῦ δὲ στήσας Ὀδυσσεὺς δέκα πάντα τάλαντα
 ἦρχ', ἅμα δ' ἄλλοι δῶρα φέρον κούρητες Ἀχαιῶν·
 καὶ τὰ μὲν ἐν μέσση ἀγορῇ θέσαν, ἂν δ' Ἀγαμέμνων
 ἴστατο· Ταλθύβιος δὲ θεῶ ἑναλίγκιος αὐδὴν 250
 κάπρον ἔχων ἐν χερσὶ παρίστατο ποιμένι λαῶν.
 Ἀτρεΐδης δὲ φερυσσάμενος χεῖρεσσι μάχαιραν,
 ἥ ῥοι παρ ξίφεος μέγα κουλεὸν αἰὲν ἄωρτο,
 κάπρου ἀπὸ τρίχας ἀρξάμενος, Διὶ χεῖρας ἀνασχὼν
 εὐχετο· τοὶ δ' ἄρα πάντες ἐπ' αὐτόθι ἦατο σιγῇ 255
 Ἀργεῖοι κατὰ μοῖραν ἀκούοντες βασιλῆος.
 εὐξάμενος δ' ἄρα ρεῖπε ριδῶν εἰς οὐρανὸν εὐρύν·
 “ ρίστω νῦν Ζεὺς πρῶτα, θεῶν ὕπατος καὶ ἄριστος,
 Γῇ τε καὶ Ἡέλιος καὶ Ἐρινύες, αἶ θ' ὑπὸ γαῖαν
 ἀνθρώπους τίνυνται, ὃ τίς κ' ἐπίορκον ὁμόσση, 260
 μὴ μὲν ἐγὼ κούρη Βρισηίδι χεῖρ' ἐπένεικα,
 οὔτ' εὐνῆς πρόφασιν κεχρημένος οὔτε τέ' ἄλλου·
 ἀλλ' ἔμεν' ἀπροτίμαστος ἐνὶ κλισίῃσιν ἐμῇσιν.
 εἰ δέ τι τῶνδ' ἐπίορκον, ἐμοὶ θεοὶ ἄλγεα δοῖεν
 πολλὰ μάλ', ὅσσα διδοῦσιν ὃ τίς σφ' ἀλίττηται ὁμόσσας.”
 ἦ, καὶ ἀπὸ στόμαχον κάπρου τάμε νηλεῖ χαλκῶ· 266
 τὸν μὲν Ταλθύβιος πολιῆς ἀλὸς ἐς μέγα λαῖτμα
 ῥίψ' ἐπιδινήσας, βόσιν ἰχθύσιν· αὐτὰρ Ἀχιλλεὺς
 ἀνστὰς Ἀργεῖοισι φιλοπτολέμοισι μετηύδα·
 “ Ζεῦ πάτερ, ἦ μεγάλας ἀάτας ἀνδρεσσι διδοῖσθα. 270

242 ἔην—δὲ

245 ἔργ' εἰδυίας

255 αὐτόφιν εἶατο

262 τευ

270 ἄτας

οὐκ ἂν δὴ ποτε θυμὸν ἐνὶ στήθεσσι ἐμοῖσιν
 Ἀτρεΐδης ὥρινε διαμπερές, οὐδέ κε κούρην
 ἦγεν ἐμεῖ' ἀφέκοντος ἀμήχανος· ἀλλὰ ποθι Ζεὺς
 ἦθελ' Ἀχαιοῖσιν θάνατον πολέεσσι γενέσθαι.
 νῦν δ' ἔρχεσθ' ἐπὶ δεῖπνον, ἵνα ξυνάγωμεν Ἄρηα." 275

ὥς ἄρ' ἐφώνησεν, λῦσεν δ' ἀγορὴν αἰψήρην.
 οἱ μὲν ἄρ' ἐσκίδναντο ἐφὴν ἐπὶ νῆα ῥέκαστος,
 δῶρα δὲ Μυρμιδόνες μεγαλήτορες ἀμφεπένοντο,
 βὰν δ' ἐπὶ νῆα φέροντες Ἀχιλλῆος θεῖοιο·
 καὶ τὰ μὲν ἐν κλισίῃσι θέσαν, κάθισαν δὲ γυναῖκας, 280
 ἵππους δ' εἰς ἀγέλην ἔλασαν θεράποντες ἀγαυοί.

Βρισηὶς δ' ἄρ' ἔπειτ', ἱκέλη χρυσέῃ Ἀφροδίτῃ,
 ὥς φίδε Πάτροκλον δεδαΐγμένον ὀξείῃ χαλκῷ,
 ἀμφ' αὐτῷ χυμένη λίγ' ἐκώκυε, χερσὶ δ' ἄμυσσε
 στήθεά τ' ἠδ' ἀπαλὴν δειρὴν ἰδὲ καλὰ πρόσωπα. 285
 φεῖπε δ' ἄρα κλαίουσα γυνὴ φεφικυῖα θεῇσι·

“Πάτροκλε δφειλῇ πλεῖστον κεχαρισμένε θυμῷ,
 ζῶν μὲν σε ἔλειπον ἐγὼ κλισίῃθεν ἰοῦσα,
 νῦν δέ σε τεθνηῶτα κιχάνομαι, ὄρχαμε λαῶν,
 ἄψ ἀνιοῦσ'· ὥς μοι δέχεται κακὸν ἐκ κακοῦ αἰεί. 290
 ἄνδρα μὲν, ᾧ ἔδοσάν με πατὴρ καὶ πότνια μήτηρ,
 εἶδον πρὸ πτόλιος δεδαΐγμένον ὀξείῃ χαλκῷ,
 τρεῖς τε κασιγνήτους, τοὺς μοι μία γείνατο μήτηρ,
 κηδεῖους, οἳ πάντες ὀλέθριον ἡμᾶρ ἐπέσπον.
 οὐδὲ μὲν οὐδέ μ' ἔασκες, ὅτ' ἄνδρ' ἐμὸν ὤκυς Ἀχιλλεὺς
 ἔκτεινεν, πέρσεν δὲ πόλιν θεῖοιο Μύνητος, 296
 κλαίειν, ἀλλὰ μ' ἔφασκες Ἀχιλλῆος θεῖοιο
 κουριδίην ἄλοχον θήσειν, ἄξειν τ' ἐνὶ νηυσὶν
 εἰς Φθίην, δαίσειν δὲ γάμον μετὰ Μυρμιδόνεσσι.
 τῷ σ' ἄμοτον κλαίω τεθνηῶτα μείλιχον αἰεί.” 300

ὥς ἔφατο κλαίουσ', ἐπὶ δὲ στενάχοντο γυναῖκες,
 Πάτροκλον πρόφασιν, σφῶν δ' αὐτέων κήδε' ἐκάστη.

αὐτὸν δ' ἀμφὶ γέροντες Ἀχαιῶν ἠγερέθοντο
λίσσόμενοι δειπνήσαι· ὁ δ' ἠρνέετο στεναχίζων·

“λίσσομαι, εἴ τις ἐμοί γε φίλων ἐπιπείθεθ' ἐταίρων, 305
μή με πρὶν σίτοιο κελεύετε μηδὲ ποτῆτος
ἄσασθαι φίλον ἦτορ, ἐπεὶ μ' ἄχος αἶνὸν ἰκάνει.
δύντα δ' ἐς ἥελιον μενέω καὶ τλήσομαι ἔμπης.”

ὥς φειπὼν ἄλλους μὲν ἀπεςκέδασεν βασιλῆας,
δοιῶ δ' Ἀτρεΐδα μενέτην καὶ δῖος Ὀδυσσεύς, 310
Νέστωρ Ἰδομενεύς τε γέρων θ' ἵππηλάτα Φοῖνιξ
τέρποντες πυκινῶς ἀκαχήμενον· οὐδέ τι θυμῷ
τέρπετο, πρὶν πολέμου στόμα δύμεναι αἵματόεντος.
μνησάμενος δ' ἀδινῶς ἀνευείκατο φώνησέν τε·

“ἦ ῥά νύ μοί ποτε καὶ σύ, δυσάμμορε, φίλταθ' ἐταίρων,
αὐτὸς ἐνὶ κλισίῃ λαερὸν παρὰ δεῖπνον ἔθηκας 316
αἶψα καὶ ὀτραλέως, ὅποτε σπερχοίατ' Ἀχαιοὶ
Τρῶσιν ἐφ' ἵπποδάμοισι φέρειν πολύδακρυν Ἄρηα.
νῦν δὲ σὺ μὲν κεῖσαι δεδαῖγμένος, αὐτὰρ ἐμὸν κῆρ
ἄκμηνον πόσιος καὶ ἐδητύος, ἔνδον ἐόντων, 320
σῇ ποθῇ. οὐ μὲν γάρ τι κακώτερον ἄλλο πάθοιμι,
οὐδ' εἴ κεν ῥοῦ πατρὸς ἀποφθιμένοιο πυθοίμην,
ὅς που νῦν Φθίῃφι τέρεν κατὰ δάκρυον εἴβει
χῆτεϊ τοιοῦδ' υἱός· ὁ δ' ἄλλοδαπῷ ἐνὶ δήμῳ
εἵνεκα ῥιγεδανῆς Ἑλένης Τρῶσιν πολεμίζω· 325
ἦε τὸν ὃς Σκύρῳ μοι ἐνὶ τρέφεται φίλος υἱός,
εἴ που ἔτι ζῶει γε Νεοπτόλεμος θεοφειδής.
πρὶν μὲν γάρ μοι θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι φερόλπει
οἶον ἐμὲ φθίσεσθαι ἀπ' Ἀργεὸς ἵπποβότοιο
αὐτοῦ ἐνὶ Τροίῃ, σὲ δέ τε Φθίῃνδε νέεσθαι. 330
ὥς ἄν μοι τὸν παῖδα θοῇ σὺν νηὶ μελαίνῃ
Σκυρόθεν ἐξαγάγοις καὶ ῥοι δείξειας ἕκαστα,
κτῆσιν ἐμὴν δμῶάς τε καὶ ὑψερεφές μέγα δῶμα.

ἤδη γὰρ Πηληϊά γ' οἶομαι ἢ κατὰ πάμπαν
 τεθνάμεν, ἢ που τυτθὸν ἔτι ζῶοντ' ἀκάχησθαι
 γήραϊ τε στυγερῶ, καὶ ἐμὴν ποτιδέγμενον αἰεὶ
 λυγρὴν ἀγγελίην, ὅτ' ἀποφθιμένοιο πύθεται." 335

ὥς ἔφατο κλαίων, ἐπὶ δὲ στενάχοντο γέροντες,
 μνησάμενοι τὰ ῥέκαστος ἐνὶ μεγάροισιν ἔλειπε.
 μυρομένους δ' ἄρα τοὺς γε φιδῶν ἐλέησε Κρονίων, 340
 αἶψα δ' Ἀθηναίην φέπεα πτερόεντα προσηύδα·

“τέκνον ἐμόν, δὴ πάμπαν ἀποίχεται ἀνδρὸς ἐῆος.
 ἦ νύ τοι οὐκέτι πάγχυ μετὰ φρεσὶ μέμβλετ' Ἀχιλλεύς;
 κείνος ὃ γε προπάροιθε νεῶν ὀρθοκραιράων
 ἦσται ὀδυρόμενος ἕταρον φίλον· οἱ δὲ δὴ ἄλλοι 345
 οἴχονται μετὰ δεῖπνον, ὃ δ' ἄκμηнос καὶ ἄπαστος.
 ἀλλ' ἴθι ῥοι νέκταρ τε καὶ ἀμβροσίην ἐρατεινὴν
 στάξον ἐνὶ στήθεσσ', ἵνα μὴ μιν λιμὸς ἴκηται.”

ὥς φειπὼν ὥτρυνε πάρος μεμαυῖαν Ἀθήνην·
 ἦ δ' ἄρπη φεφικυῖα τανυπτέρυγι λιγυφώνῳ, 350
 οὐρανοῦ ἐκ κατέπαλτο δι' αἰθέρος. αὐτὰρ Ἀχαιοὶ
 αὐτίκα θωρήσσοντο κατὰ στρατόν· ἦ δ' Ἀχιλλῇ
 νέκταρ ἐνὶ στήθεσσι καὶ ἀμβροσίην ἐρατεινὴν
 στάξ', ἵνα μὴ μιν λιμὸς ἀτερπῆς γούναθ' ἴκοιτο,
 αὐτὴ δὲ πρὸς πατρὸς ἐρισθενέος πυκινὸν δῶ 355
 ὥχετο. τοὶ δ' ἀπάνευθε νεῶν ἐχέοντο θοάων.
 ὥς δ' ὅτε ταρφεῖαι νιφάδες Διὸς ἐκποτέονται,
 ψυχραί, ὑπὸ ῥιπῆς αἰθρηγενέος βορέαο,
 ὥς τότε ταρφεῖαι κόρυθες λαμπρὸν γανάουσαι
 νηῶν ἐκφορέοντο καὶ ἀσπίδες ὀμφαλόεσσαι 360
 θώρηκές τε κραταιγύαλοι καὶ μείλινα δοῦρα.
 αἶγλη δ' οὐρανὸν ἴκε, γέλασσε δὲ πᾶσα περὶ χθῶν
 χαλκοῦ ὑπὸ στεροπῆς· ὑπὸ δὲ κτύπος ὄρνυτο ποσσὶν
 ἀνδρῶν· ἐν δὲ μέσοισι κορύσσετο δῖος Ἀχιλλεύς.
 τοῦ καὶ ὀδόντων μὲν καναχὴ πέλε· τῷ δέ ῥοι ὅσσε 365

λαμπέσθην ὥς εἴ τε πυρὸς σέλας, ἐν δέ ῥοι ἦτορ
 δύν' ἄχος ἄτλητον· ὁ δ' ἄρα Τρωσὶν μενεαίνων
 δύσετο δῶρα θεοῦ, τὰ ῥοι Ἕφαιστος κάμε τεύχων.
 κνημίδας μὲν πρῶτα περὶ κνήμησιν ἔθηκε
 καλὰς, ἀργυρέοισιν ἐπισφυρίοισ' ἀραρυίας· 370
 δεύτερον αὖ θώρηκα περὶ στήθεσσι νύδυνεν·
 ἀμφὶ δ' ἄρ' ὤμοισιν βάλετο ξίφος ἀργυρόηλον
 χάλκεον· αὐτὰρ ἔπειτα σάκος μέγα τε στιβαρόν τε
 εἴλετο, τοῦ δ' ἀπάνευθε σέλας γένετ' ἡϋτε μήνης.
 ὥς δ' ὅτ' ἂν ἐκ πόντοιο σέλας ναύτησι φανήη 375
 καιομένοιο πυρός· τὸ δὲ καίεται ὑψόθ' ὄρεσφι
 σταθμῷ ἐν οἰοπόλῳ· τοὺς δ' οὐκ ἐθέλοντας ἄελλαι
 πόντον ἐπ' ἰχθυόεντα φίλων ἀπάνευθε φέρουσιν·
 ὥς ἀπ' Ἀχιλλῆος σάκεος σέλας αἰθήρ' ἵκανε
 καλοῦ δαιδαλέου· περὶ δὲ τρυφάλειαν αἰείρας 380
 κρατὶ θέτο βριαρὴν· ἡ δ' ἀστήρ ὥς ἀπέλαμπεν
 ἵππουρις τρυφάλεια, περισσεύοντο δ' ἔθειραι
 χρύσεαι, ἃς Ἕφαιστος ἵει λόφον ἀμφὶ θαμείας.
 πειρήθη δ' ἐφέ' αὐτοῦ ἐν ἔντεσι δῖος Ἀχιλλεύς,
 εἰ ῥοῖ ἐφαρμόσσειε καὶ ἐντρέχοι ἀγλαὰ γυῖα· 385
 τῷ δ' εὔτε πτερὰ γίγνεται, αἶρε δὲ ποιμένα λαῶν.
 ἐκ δ' ἄρα σύριγγος πατρώιον ἐσπάσατ' ἔγχος,
 βριθὺ μέγα στιβαρόν· τὸ μὲν οὐ δύνατ' ἄλλος Ἀχαιῶν
 πάλλειν, ἀλλὰ μιν οἷος ἐπίστατο πῆλαι Ἀχιλλεύς,
 Πηλιάδα μελίην, τὴν πατρὶ φίλῳ τάμε Χείρων 390
 Πηλίου ἐκ κορυφῆς, φόνον ἔμμεναι ἡρώεσσιν.
 ἵππους δ' Αὐτομέδων τε καὶ Ἀλκιμος ἀμφιέποντες
 ζεύγνυον· ἀμφὶ δὲ καλὰ λέπαδν' ἔσαν, ἐν δὲ χαλινοὺς
 γαμφηλῆσ' ἔβαλον, κατὰ δ' ἡνία τείναν ὀπίσσω
 κολλητὸν ποτὶ δίφρον· ὁ δὲ μάστιγα φαεινὴν 395
 χειρὶ λαβὼν ἀραρυῖαν ἐφ' ἵπποιον ἀνόρουσεν,
 Αὐτομέδων· ὀπιθεν δὲ κορυσσάμενος βῆ Ἀχιλλεύς,

τεύχεσι παμφαίνων ὥς τ' ἠλέκτωρ Ὑπερίων.
σμερδαλέον δ' ἵπποισιν ἐκέκλετο πατρὸς ἑφοῖο.

“Ξάνθε τε καὶ Βαλῖε, τηλεκλυτὰ τέκνα Ποδάργης, 400
ἄλλως δὴ φράζεσθε σωσέμεν ἡνιοχῆα
ἄψ Δαναῶν ἐς ὄμιλον, ἐπεὶ χ' ἔομεν πολέμοιο,
μὴ δ' ὥς Πάτροκλον λῖπετ' αὐτόθι τεθνηῶτα.”

τὸν δ' ἄρ' ὑπὸ ζυγόφιν προσέφη πόδας αἰόλος ἵππος
Ξάνθος, ἄφαρ δ' ἤμυσε καρήατι· πᾶσα δὲ χαίτη 405
ζεύγλης ἐξεριποῦσα παρὰ ζυγὸν οὔδας ἵκανε.
αὐδήεντα δ' ἔθηκε θεὰ λευκώλενος Ἥρη.

“καὶ λῖν σ' ἔτι νῦν γε σωώσομεν, ὄβριμ' Ἀχιλλεῦ.
ἀλλὰ τοι ἐγγύθεν ἦμαρ ὀλέθριον· οὐδέ τοι ἡμεῖς
αἵτιοι, ἀλλὰ θεός τε μέγας καὶ μοῖρα κραταιή. 410
οὐδὲ γὰρ ἡμετέρη βραδυτῆτί τε νωχελίῃ τε
Τρῶες ἀπ' ὤμοιν Πατρόκλοο τεύχε' ἔλοντο·
ἀλλὰ θεῶν ὁ ἄριστος, ὃν ἡϋκομος τέκε Λητώ,
ἔκταν' ἐνὶ προμάχοισι καὶ Ἑκτορι κῦδος ἔδωκε.
νῶι δὲ καί κεν ἅμα πνοιῇ Ζεφύροιο θέοιμεν, 415
ἦν περ ἐλαφροτάτην φάσ' ἔμμεναι· ἀλλὰ σοὶ αὐτῷ
μόρσιμόν ἐστι θεῷ τε καὶ ἀνέρι φίφι δαμῆναι.”

ὥς ἄρα φωνήσαντος Ἑρινύες ἔσχεθον αὐδήν.
τὸν δὲ μέγ' ὀχθήσας προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·

“Ξάνθε, τί μοι θάνατον μαντεύεαι; οὐδέ τί σε χρή. 420
εὖ νυ τὸ φοῖδα καὶ αὐτός, ὃ μοι μόρος ἐνθάδ' ὀλέσθαι,
νόσφι φίλου πατρὸς καὶ μητέρος· ἀλλὰ καὶ ἔμπησ
οὐ λήξω πρὶν Τρῶας ἄδην ἐλάσαι πολέμοιο.”

ἦ ῥα, καὶ ἐν πρώτοις φιφάχων ἔχε μώνυχας ἵππους.

ΙΛΙΑΔΟΣ Υ.

Ὡς οἱ μὲν παρὰ νηυσὶ κορωνίσιν θωρήσσοντο
ἀμφὶ σέ, Πηλέος υἱέ, μάχης ἀκόρητον Ἀχαιοί,
Τρῶες δ' αὖθ' ἐτέρωθεν ἐπὶ θρωσμῷ πεδίοιο.

Ζεὺς δὲ Θέμιστα κέλευσε θεοὺς ἀγορήνδε καλέσσαι
κρατὸς ἀπ' Οὐλύμποιο πολυπτύχου· ἢ δ' ἄρα πάντα 5
φοιτήσασα κέλευσε Διὸς πρὸς δῶμα νέεσθαι.

οὔτε τις οὖν ποταμῶν ἄπειν, νόσφ' Ὀκεανοῖο,
οὔτ' ἄρα νυμφάων, αἳ τ' ἄλσεα καλὰ νέμονται
καὶ πηγὰς ποταμῶν καὶ πίσσα ποιήεντα.

ἐλθόντες δ' ἐς δῶμα Διὸς νεφεληγερέταο
ξεστῆσ' αἰθούσῃσιν ἐνίζανον, ἅς Διὶ πατρὶ
Ἥφαιστος ποίησε ριδυῖῃσι πραπίδεσσιν. 10

ὥς οἱ μὲν Διὸς ἔνδον ἀγηγέρατ'· οὐδ' ἐνοσίχθων
νηκούστησε θεᾶς, ἀλλ' ἐξ ἁλὸς ἦλθε μετ' αὐτούς,
ἶξε δ' ἄρ' ἐν μέσσοισι, Διὸς δ' ἐξείρετο βουλήν· 15

“τίπτ' αὖτ', ἀργικέραυνε, θεοὺς ἀγορήνδε κάλεσσας;
ἦ τι περὶ Τρώων καὶ Ἀχαιῶν μερμηρίζεις;
τῶν γὰρ νῦν ἄγχιστα μάχη πόλεμός τε δέδηε.”

τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη νεφεληγερέτα Ζεὺς·
“ἔγνωσ, ἐννοσίγαιε, ἐμὴν ἐν στήθεσι βουλήν, 20

ὦν ἔνεκα ξυνάγειρα· μέλουσί μοι ὀλλύμενοί περ.
 ἀλλ' ἦ τοι μὲν ἐγὼ μενέω πτυχὶ Οὐλύμποιο
 ἥμενος, ἔνθ' ὀράων φρένα τέρψομαι· οἱ δὲ δὴ ἄλλοι
 ἔρχεσθ', ὅφρ' ἂν ἵκησθε μετὰ Τρῶας καὶ Ἀχαιοὺς,
 ἀμφοτέροισι δ' ἀρήγεθ', ὅπη νόος ἐστὶ ῥεκάστου. 25
 εἰ γὰρ Ἀχιλλεὺς οἶος ἐπὶ Τρώεσσι μάχεται,
 οὐδὲ μίνυνθ' ἔξουσι ποδώκεα Πηλεΐωνα.

καὶ δέ τέ μιν καὶ πρόσθεν ὑποτρομέεσκον ὀρώντες·
 νῦν δ', ὅτε δὴ καὶ θυμὸν ἐταίρου χώεται αἰνῶς,
 δέδρφα μὴ καὶ τεῖχος ὑπὲρ μόρον ἐξαλαπάξῃ." 30

ὥς ἔφατο Κρονίδης, πόλεμον δ' ἀλίαςτον ἔγειρε.
 βὰν δ' ἵμεναι πόλεμόνδε θεοί, δίχα θυμὸν ἔχοντες·
 Ἥρη μὲν μετ' ἀγῶνα νεῶν καὶ Παλλὰς Ἀθήνη
 ἠδὲ Ποσειδάων γαιήοχος ἠδ' ἐριούνης
 Ἑρμείας, ὃς ἐπὶ φρεσὶ πευκαλίμησι κέκασται· 35
 Ἥφαιστος δ' ἅμα τοῖσι κίε σθένει βλεμεαίνων
 χωλεύων, ὑπὸ δὲ κνῆμαι ῥῶοντο ῥαριαί.
 ἐς δὲ Τρῶας Ἄρης κορυθαίολος, αὐτὰρ ἅμ' αὐτῷ
 Φοῖβος ἀκερσεκόμης ἠδ' Ἀρτεμις ἰοχέαιρα
 Λητώ τε Ξάνθος τε φιλομμειδῆς τ' Ἀφροδίτη. 40

ἦος μὲν ῥ' ἀπάνευθε θεοὶ θνητῶν ἔσαν ἀνδρῶν,
 τῆος Ἀχαιοὶ μὲν μέγα κύδανον, οὔνεκ' Ἀχιλλεὺς
 ἐξεφάνη, δφρηρὸν δὲ μάχης ἐπέπαυτ' ἀλεγεινῆς·
 Τρῶας δὲ τρόμος αἰνὸς ὑπήλυθε γυῖα ῥεκάστον,
 δεδριότας, ὅθ' ὀρώντο ποδώκεα Πηλεΐωνα 45
 τεύχεσι λαμπόμενον, βροτολοιγῷ ρῖσον Ἄρηι.
 αὐτὰρ ἐπεὶ μεθ' ὄμιλον Ὀλύμπιοι ἦλυθον ἀνδρῶν,
 ὦρτο δ' Ἑρις κρατερὴ λαοσσόος, αὔε δ' Ἀθήνη,
 στᾶσ' ὅτε μὲν παρὰ τάφρον ὀρυκτὴν τείχεος ἐκτός.
 ἄλλοτ' ἐπ' ἀκτάων ἐριδούπων μακρὸν αὖτει. 50
 αὔε δ' Ἄρης ἐτέρωθεν ἐρεμνῇ λαίλαπι ρῖσος,

23 ὀρόων

30 δείδω

41 εἴως, ἔως

42 τείως, τέως, τέως δ'

45 δειδιότας

ὁξὺ κατ' ἀκροτάτης πόλιος Τρώεσσι κελεύων,
ἄλλοτε παρ Σιμόεντι θεῶν ἐπὶ Καλλικολώνῃ.

ὥς τοὺς ἀμφοτέρους μάκαρες θεοὶ ὀτρύναντες
σύμβαλον, ἐν δ' αὐτοῖς ἔριδα ῥήγνυντο βαρεΐαν. 55

δφεινὸν δὲ βρόντησε πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε
ὑψόθεν· αὐτὰρ νέρθε Ποσειδάων ἐτίναξε

γαῖαν ἀπειρεσίην ὀρέων τ' αἰπεινὰ κάρηνα.

πάντες δ' ἐσσεύοντο πόδες πολυπίδακος Ἰδης
καὶ κορυφαί, Τρώων τε πόλις καὶ νῆες Ἀχαιῶν. 60

ἔδφεισεν δ' ὑπένερθε φάναξ ἐνέρων Ἀφιδωνεύς,
δφείσας δ' ἐκ θρόνου ἄλτο καὶ εἶαχε, μὴ ἔφοι ὑπερθε

γαῖαν ἀναρρήξειε Ποσειδάων ἐνοσίχθων,

φοικία δὲ θνητοῖσι καὶ ἀθανάτοισι φανείη

σμερδαλέ' εὐρώεντα, τὰ τε στυγέουσι θεοὶ περ. 65

τόσσος ἄρα κτύπος ὦρτο θεῶν ἔριδι ξυνιόντων.

ἦ τοι μὲν γὰρ ἔναντα Ποσειδάωνος ἀνακτος

ἴστατ' Ἀπόλλων Φοῖβος ἔχων ἰὰ πτερόεντα,

ἄντα δ' Ἐνναλίιο θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·

Ἥρη δ' ἀντέστη χρυσηλάκατος κελαδεινὴ 70

Ἄρτεμις ἰοχέαιρα, κασιγνήτη ἑκατόιο·

Λητοῖ δ' ἀντέστη σῶκος ἐριούνιος Ἑρμῆς,

ἄντα δ' ἄρ' Ἡφαίστοιο μέγας ποταμὸς βαθυδίνης,

ὃν Ξάνθον καλέουσι θεοί, ἄνδρες δὲ Σκάμανδρον.

ὥς οἱ μὲν θεοὶ ἄντα θεῶν ἴσαν· αὐτὰρ Ἀχιλλεὺς 75

Ἐκτορος ἄντα μάλιστα λιλαίετο δύναι ὄμιλον

Πριαμίδεω· τοῦ γάρ ῥα μάλιστ' ἔφε θυμὸς ἀνώγει

αἵματος ἄσαι Ἄρηα ταλαύρινον πολεμιστήν.

Αἰνεΐαν δ' ἰθὺς λαοσσόος ὤρσεν Ἀπόλλων

ἀντία Πηλεΐωνος, ἐνῆκε δὲ ἔφοι μένος ἠΰ· 80

υἱέϊ δὲ Πριάμοιο Λυκάονι φείσατο φωνήν·

τῷ μιν ἐφεισάμενος προσέφη Διὸς υἱὸς Ἀπόλλων·

“ Αἰνεΐα, Τρώων βουληφόρε, ποῦ τοι ἀπειλαί,

ἄς Τρώων βασιλεῦσιν ὑπίσχεο φοινοποτάζων,
Πηλεΐδα' Ἀχιλλῆος ἐναντίβιον πολεμίζειν;" 85

τὸν δ' αὖτ' Αἰνεΐας ἀπαμειβόμενος προσέφηπε·
“Πριαμίδη, τί με ταῦτα καὶ οὐκ ἐθέλοντα κελεύεις
ἀντία Πηλεΐωνος ὑπερθύμοιο μάχεσθαι;
οὐ μὲν γὰρ νῦν πρῶτα ποδώκεος ἄντ' Ἀχιλλῆος
στήσομαι, ἀλλ' ἤδη με καὶ ἄλλοτε δουρὶ φόβησεν 90
ἐξ Ἰδης, ὅτε βουσὶν ἐπήλυθεν ἡμετέρησι,
πέρσε δὲ Λυρνησσὸν καὶ Πήδασον· αὐτὰρ ἐμὲ Ζεὺς
εἰρύσαθ', ὅς μοι ἐπῶρσε μένος λαιψηρά τε γούνα.
ἦ κ' ἐδάμην ὑπὸ χερσὶν Ἀχιλλῆος καὶ Ἀθήνης,
ἦ ῥοι πρόσθεν ἰούσα τίθει φάος ἡδ' ἐκέλευεν 95
ἔγχεϊ χαλκείῳ Λέλεγας καὶ Τρώας ἐναίρειν.
τῷ οὐκ ἔστ' Ἀχιλλῆος ἐναντίον ἄνδρα μάχεσθαι·
αἰεὶ γὰρ πάραι εἷς γε θεῶν, ὃς λοιγὸν ἀμύνει
καὶ δ' ἄλλως τοῦ γ' ἰθὺ βέλος πέτετ', οὐδ' ἀπολήγει
πρὶν χροὸς ἀνδρομέοιο διελθέμεν. εἰ δὲ θεός περ 100
ῥῖσον τείνειεν πολέμου τέλος, οὗ κε μάλα ῥέα
νικήσει, οὐδ' εἰ παγχάλκεος εὖχεται εἶναι.”

τὸν δ' αὖτε προσέφηπε ῥάναξ Διὸς υἱὸς Ἀπόλλων·
“ἦρως, ἀλλ' ἄγε καὶ σὺ θεοῖς αἰειγενέτησιν
εὖχεο· καὶ δὲ σέ φασι Διὸς κούρης Ἀφροδίτης 105
ἐκγεγάμεν, κείνος δὲ χερείονος ἐκ θεοῦ ἐστίν.
ἦ μὲν γὰρ Διὸς ἐσθ', ἦ δ' ἐξ ἀλίοιο γέροντος.
ἀλλ' ἰθὺς φέρε χαλκὸν ἀτειρέα, μηδέ σε πάμπαν
λευγαλέοισι φέπεσσιν ἀποτρεπέτω καὶ ἀρειῇ.”

ὣς φειπὼν ἔμπνευσε μένος μέγα ποιμένι λαῶν, 110
βῆ δὲ διὰ προμάχων κεκορυθμένος αἶθοπι χαλκῷ.
οὐδ' ἔλαθ' Ἀγχίσαιο πάϊς λευκώλενον Ἥρην
ἀντία Πηλεΐωνος ἰὼν ἀνὰ οὐλαμὸν ἀνδρῶν·
ἦ δ' ἄμυδις στήσασα θεοὺς μετὰ μῦθον ἔφειπε·

85 Πηλεΐδew—πολεμίζειν

102 νικήσει

98 πάρα

109 λευγαλέοις ἐπέεσσιν

“φράζεσθον δὴ σφῶι, Ποσείδαον καὶ Ἀθήνη, 115
 ἐν φρεσὶν ὑμετέρησιν, ὅπως ἔσται τάδε φέργα.
 Αἰνεΐας ὅδ’ ἔβη κεκορυθμένος αἶθοπι χαλκῷ
 ἀντία Πηλεΐωνος, ἀνῆκε δὲ Φοῖβος Ἀπόλλων.
 ἀλλ’ ἄγεθ’, ἡμεῖς πέρ μιν ἀποτροπάωμεν ὀπίσσω
 αὐτόθεν· ἢ τις ἔπειτα καὶ ἡμείων Ἀχιλῇ 120
 παρσταίῃ, δοίῃ δὲ κράτος μέγα, μηδέ τι θυμοῦ
 δευέσθω, ἵνα φειδῇ ὃ μιν φιλέουσιν ἄριστοι
 ἀθανάτων, οἳ δ’ αὖτ’ ἀνεμῶλιοι, οἳ τὸ πάρος περ
 Τρωσὶν ἀμύνουσιν πόλεμον καὶ δηιοτῆτα.
 πάντες δ’ Οὐλύμποιο κατήλθομεν ἀντιάοντες 125
 τῆσδε μάχης, ἵνα μή τι μετὰ Τρώεσσι πάθῃσι
 σήμερον· ὕστερον αὖτε τὰ πείσεται, ἄσσα ἔφοι Αἴσα
 γιγνομένῳ ἐπένησε λίνῳ, ὅτε μιν τέκε μήτηρ.
 εἰ δ’ Ἀχιλεὺς οὐ ταῦτα θεῶν ἐκ πεύσεται ὁμφῆς,
 δφείσεται ἔπειθ’, ὅτε κέν τις ἐναντίβιον θεὸς ἔλθῃ 130
 ἐν πολέμῳ· χαλεποὶ δὲ θεοὶ φαίνεσθαι ἐναργές.”
 τὴν δ’ ἡμείβετ’ ἔπειτα Ποσειδάων ἐνοσίχθων·
 “Ἦρῃ, μὴ χαλέπαινε παρὲκ νόον· οὐδέ τί σε χρῆ.
 οὐκ ἂν ἐγὼ γ’ ἐθέλοιμι θεοὺς ἔριδι ξυνελάσσαι,
 ἀλλ’ ἡμεῖς μὲν ἔπειτα καθεζώμεσθα κίοντες 136
 ἐκ πάτου ἐς σκοπιήν, πόλεμος δ’ ἄνδρεςσι μελήσει.
 εἰ δέ κ’ Ἄρης ἄρχωσι μάχης ἢ Φοῖβος Ἀπόλλων,
 ἢ Ἀχιλῇ ἰσχωσι καὶ οὐκ ἐάωσι μάχεσθαι,
 αὐτίκ’ ἔπειτα καὶ ἄμμι παρ’ αὐτόθι νείκος ὀρεῖται 140
 φυλόπιδος· μάλα δ’ ὦκα διακρινθέντας οἶω
 ἅψ’ ἵμεν Οὐλυμπόνδε, θεῶν μεθ’ ὁμήγυριν ἄλλων,
 ἡμετέρησ’ ὑπὸ χερσὶν ἀναγκαίῃφι δαμέντας.”
 ὥς ἄρα φωνήσας ἡγήσατο κυανοχαίτης
 τείχος ἐς ἀμφίχυτον Ἡρακλέεος θεΐοιο, 145

ἡμέας τοὺς ἄλλους, ἐπεὶ ἡ πολὺ φέρτεροί εἰμεν 135

119 ἀποτρωπῶμεν, ἀποτροπῶμεν

121 θυμῷ

125 ἀντιόωντες

128 γεινομένῳ

131 ἐναργεῖς

139 εἰῶσι

145 Ἡρακλῆος

ὑψηλόν, τό ρά ἔφοι Τρῶες καὶ Παλλὰς Ἀθήνη
ποιέον, ὅφρα τὸ κῆτος ὑπεκπροφυγὼν ἀλέαιτο,
ὁππότε μιν σεύαιτο ἀπ' ἠϊόνος πεδίονδε.

ἔνθα Ποσειδάων κατ' ἄρ' ἔξετο καὶ θεοὶ ἄλλοι,
ἀμφὶ δ' ἄρ' ἄρρηκτον νεφέλην ὥμοισι ἔφesanτο· 150

οἱ δ' ἐτέρωσε καθίζον ἐπ' ὀφρύσι Καλλικολώνης
ἀμφὶ σέ, ἦιε Φοῖβε, καὶ Ἄρηα πτολίπορθον.

ὥς οἱ μὲν ἑκάτερθε καθήατο μητιάοντες
βουλὰς· ἀρχέμεναι δὲ δυσηλεγέος πολέμοιο
ὤκνεον ἀμφοτέροι, Ζεὺς δ' ἥμενος ὕψι κέλευε. 155

τῶν δ' ἅπαν ἐπλήσθη πεδίον, καὶ λάμπετο χαλκῷ,
ἀνδρῶν ἡδ' ἵππων· κάρκαιρε δὲ γαῖα πόδεσσιν
ὀρνυμένων ἀμυδῖς. δύο δ' ἀνέρες ἔξοχ' ἄριστοι
ἐς μέσον ἀμφοτέρων συνίτην μεμαῶτε μάχεσθαι,
Αἰνεΐας τ' Ἀγχισιάδης καὶ δῖος Ἀχιλλεύς. 160

Αἰνεΐας δὲ πρῶτος ἀπειλήσας ἐβεβήκει,
νευστάζων κόρυθι βριαρῇ· ἀτὰρ ἀσπίδα θοῦριν
πρόσθεν ἔχε στέρνοιο, τίνασσε δὲ χάλκεον ἔγχος.
Πηλεΐδης δ' ἐτέρωθεν ἐναντίον ὦρτο, λέων ὥς
σίντης, ὃν τε καὶ ἄνδρες ἀποκτάμεναι μεμάασιν 165

ἀγρόμενοι, πᾶς δῆμος· ὁ δὲ πρῶτον μὲν ἀτίζων
ἔρχεται, ἀλλ' ὅτε κέν τις ἀρηιθόων αἰζηῶν
δουρὶ βάλη, ἐφάλῃ τε χανών, περί τ' ἀφρὸς ὀδόντας
γίγνεται, ἐν δέ τέ ἔφοι κραδίῃ στένει ἄλκιμον ἦτορ,
οὐρῇ δὲ πλευράς τε καὶ ἰσχία ἀμφοτέρωθεν 170

μαστίεται, ἐφ' αὐτὸν ἐποτρύνει μαχέσασθαι,
γλαυκιάων δ' ἰθὺς φέρεται μέν', εἴ τινα πέφνη
ἀνδρῶν ἢ αὐτὸς φθίεται πρῶτῳ ἐν ὀμίλῳ·
ὥς Ἀχιλῇ ὥτρυνε μένος καὶ θυμὸς ἀγῆνῳρ
ἀντίον ἐλθέμεναι μεγαλήτορος Αἰνεΐαο. 175

οἱ δ' ὅτε δὴ σχεδὸν ἦσαν ἐπ' ἀλλήλοισιν ἰόντες,
τὸν πρότερος προσέφειπε ποδάρκης δῖος Ἀχιλλεύς·

“Αἰνεΐα, τί σὺ τόσσον ὀμίλου πολλὸν ἐπελθὼν
 ἔστης; ἦ σέ γε θυμὸς ἐμοὶ μαχέσασθαι ἀνώγει
 φελπόμενον Τρώεσσι φαναξέμεν ἵπποδάμοισι 180
 τιμῆς τῆς Πριάμου; ἀτὰρ εἴ κεν ἔμ’ ἐξεναρίξης,
 οὗ τοι τοῦνεκά γε Πρίαμος γέρας ἐν χερὶ θήσει·
 εἰσὶν γάρ ‘φοι παῖδες, ὁ δ’ ἔμπεδος οὐδ’ ἀεσίφρων.
 ἦ νύ τί τοι Τρῶες τέμενος τάμον ἔξοχον ἄλλων,
 καλὸν φυταλιῆς καὶ ἀρούρης, ὅφρα νέμῃαι, 185
 αἴ κεν ἐμὲ κτείνῃς; χαλεπῶς σὲ φέρολπα τὸ ῥέξειν.
 ἦδη μὲν σέ γε φημι καὶ ἄλλοτε δουρὶ φοβῆσαι.
 οὐ μέμνη’, ὅτε πέρ σε βοῶν ἀπο μῶνον ἔοντα
 σεῦα κατ’ Ἰδαίων ὀρέων ταχέεσσι πόδεσσι
 καρπαλίμως; τότε δ’ οὐ τι μετατροπαλίζεο φεύγων. 190
 ἔνθεν δ’ ἐς Λυρνησσὸν ὑπέκφυγες· αὐτὰρ ἐγὼ τὴν
 πέρσα μεθορμηθεὶς σὺν Ἀθήνῃ καὶ Διὶ πατρί,
 ληιάδας δὲ γυναῖκας, ἐλεύθερον ἡμαρ ἀπούρας,
 ἦγον· ἀτὰρ σὲ Ζεὺς ἐρρύσατο καὶ θεοὶ ἄλλοι.
 ἀλλ’ οὐ νῦν ἐρύεσθαι ὀίομαι, ὥς ἐνὶ θυμῷ 195
 βάλλεαι· ἀλλὰ σ’ ἐγὼ γ’ ἀναχωρήσαντα κελεύω
 ἐς πληθὺν ἰέναι, μηδ’ ἀντίος ἴστασ’ ἐμεῖο,
 πρίν τι κακὸν παθέεν· ῥεχθὲν δέ τε νήπιος ἔγνω.”
 τὸν δ’ αὖτ’ Αἰνεΐας ἀπαμείβετο φώνησέν τε·
 “Πηλεΐδη, μὴ δὴ με φέπεσσί γε νηπύτιον ὥς 200
 φέλπεο δεδφίξεσθαι, ἐπεὶ σάφα φοῖδα καὶ αὐτὸς
 ἡμὲν κερτομίας ἦδ’ αἴσυλα μυθήσασθαι.
 φίδμεν δ’ ἀλλήλων γενεήν, φίδμεν δὲ τοκῆας,
 πρόκλυτ’ ἀκούοντες φέπεα θνητῶν ἀνθρώπων·
 ὅψι δ’ οὐτ’ ἄρ πω σὺ ἐμοὺς φίδες οὐτ’ ἄρ’ ἐγὼ σούς· 205
 φασὶ σὲ μὲν Πηλῆος ἀμύμονος ἔκγονον εἶναι,
 μητρὸς δ’ ἐκ Θέτιδος καλλιπλοκάμου ἀλοσύδνης·
 αὐτὰρ ἐγὼν υἱὸς μεγαλήτορος Ἀγχίσαιο

180 ἀνάξειν

186 δέ σ’ ἔολπα

188 ἦ οὐ μέμνη

198 παθέειν

200 μ’ ἐπέεσσί

201 δειδίξεσθαι

205 ὅψει

εὐχομαι ἐκγεγάμεν, μήτηρ δέ μοί ἐστ' Ἀφροδίτη·
 τῶν δὴ νῦν ἕτεροί γε φίλον παῖδα κλαύσονται 210
 σήμερον· οὐ γάρ φημι φέπεσσί γε νηπυτίοισιν
 ὦδε διακρινθέντε μάχης ἐξ ἀπονέεσθαι.
 εἰ δ' ἐθέλεις καὶ ταῦτα δαήμεναι, ὄφρ' ἐν φειδῆς
 ἡμετέρην γενεήν, πολλοὶ δέ μιν ἄνδρες ἴσασι·
 Δάρδανον ἄρ' πρῶτον τέκετο νεφεληγερέτα Ζεὺς, 215
 κτίσσε δὲ Δαρδανίην, ἐπεὶ οὐ πω Γίλιος ἱρὴ
 ἐν πεδίῳ πεπόλιστο, πόλις μερόπων ἀνθρώπων,
 ἀλλ' ἔθ' ὑπωρεῖας φοῖκεον πολυπίδακος Ἰδης.
 Δάρδανος αὖ τέκεθ' υἱὸν Ἐριχθόνιον βασιλῆα,
 ὃς δ' ἀφνειότατος γένετο θνητῶν ἀνθρώπων· 220
 τοῦ τρισχίλαιοι ἵπποι ἔλος κάτα βουκολέοντο
 θηλείαι, πώλοισιν ἀγαλλόμεναι ἀταλῇσι.
 τάων καὶ Βορέης ἠράσσατο βοσκομενάων,
 ἵππῳ δ' εἰσάμενος παρελέξατο κυανοχαίτη·
 αἱ δ' ὑποκυσάμεναι ἔτεκον δυοκαίδεκα πώλους. 225
 αἱ δ' ὅτε μὲν σκιρτῶεν ἐπὶ ζεῖδωρον ἄρουραν,
 ἄκρον ἐπ' ἀνθερίκων καρπὸν θεὸν οὐδὲ κατέκλων·
 ἀλλ' ὅτε δὴ σκιρτῶεν ἐπ' εὐρέα νῶτα θαλάσσης,
 ἄκρον ἐπὶ ῥηγμῖνα ἀλὸς πολιοῖο θέεσκον.
 Τρῶα δ' Ἐριχθόνιος τέκετο Τρώεσσι φάνακτα· 230
 Τρωὸς δ' αὖ τρεῖς παῖδες ἀμύμονες ἐξεγένοντο,
 Γῆλος τ' Ἀσσάρακός τε καὶ ἀντίθεος Γανυμήδης,
 ὃς δὴ κάλλιστος γένετο θνητῶν ἀνθρώπων·
 τὸν καὶ ἀνηρεψαντο θεοὶ Διὶ φοινοχοεύειν
 κάλλεος εἵνεκα φοῖο, ἔν' ἀθανάτοισι μετεΐη. 235
 Γῆλος δ' αὖ τέκεθ' υἱὸν ἀμύμονα Λαομέδοντα,
 Λαομέδων δ' ἄρα Τιθωνὸν τέκετο Πρίαμόν τε
 Λάμπου τε Κλυτίου θ' Ἰκετάονά τ' ὄζον Ἄρης.
 Ἀσσάρακος δὲ Κάπυν, ὃ δ' ἄρ' Ἀγχίσην τέκε παῖδα·

211 φημ' ἐπέεσσί

229 ῥηγμῖνος

218 ὤκεον

234 ἀνηρεψαντο

220 δὴ

αὐτὰρ ἔμ' Ἀγχίσης, Πρίαμος δ' ἔτεχ' Ἑκτορα δῖον. 240
 ταύτης τοι γενεῆς τε καὶ αἵματος εὐχομαι εἶναι.
 Ζεὺς δ' ἀρετὴν ἀνδρεσσιν ὀφέλλει τε μινύθει τε,
 ὅππως κεν ἐθέλησιν· ὁ γὰρ κάρτιστος ἀπάντων.
 ἀλλ' ἄγε μηκέτι ταῦτα λεγόμεθα νηπύτιοι ὥς,
 ἔσταότ' ἐν μέσση ὑσμίνῃ δηιοτήτος. 245
 ἔστι γὰρ ἀμφοτέροισιν ὀνείδεα μυθήσασθαι
 πολλὰ μάλ'· οὐδ' ἂν νηῦς ἐκατόζυγος ἄχθος ἄροιτο.
 στρεπτή δὲ γλῶσσ' ἐστὶ βροτῶν, πολέες δ' ἐνὶ μῦθοι
 παντόιοι, φεπέων δὲ πολὺς νομὸς ἔνθα καὶ ἔνθα.
 ὅπποῖον φείπῃσθα φέπος, τοῖόν κ' ἐπακούσαιο. 250
 ἀλλὰ τίη ἔριδας καὶ νείκεα νῶιν ἀνάγκη
 νεικεῖν ἀλλήλοισιν ἐναντίον, ὥς τε γυναῖκας,
 αἷ τε χολωσάμεναι ἔριδος πέρι θυμοβόροιο
 νεικεῦσ' ἀλλήλησι μέσσην ἐς ἄγυιαν ἰοῦσαι,
 πόλλ' ἔτεά τε καὶ οὐκί· χόλος δέ τε καὶ τὰ κελεύει. 255
 ἀλκῆς δ' οὐ με φέπεσσιν ἀποτρέψεις μεμαῶτα
 πρὶν χαλκῷ μαχέσασθαι ἐναντίον· ἀλλ' ἄγε θᾶσσον
 γευσόμεθ' ἀλλήλων χαλκήρεσιν ἐγχεῖησιν."

ἦ ῥα, καὶ ἐν δφεινῷ σάκεϊ ἔλασ' ὄβριμον ἔγχος
 σμερδαλέῳ· μέγα δ' ἀμφὶ σάκος μύκε δουρὸς ἀκωκῇ. 260
 Πηλεΐδης δὲ σάκος μὲν ἀπὸ ῥέο χειρὶ παχείῃ
 ἔσχετο ταρβήσας· φάτο γὰρ δολιχόσκιον ἔγχος
 ῥέα διελεύσεσθαι μεγαλήτορος Αἰνεΐαο,
 νήπιος, οὐδ' ἐνόησε κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμόν,
 ὥς οὐ ῥηίδι' ἐστὶ θεῶν ἐρικυδέα δῶρα 265
 ἀνδράσι γε θνητοῖσι δαμήμεναι οὐδ' ὑποφείκειν.
 οὐδὲ τότε Αἰνεΐαο δαΐφρονος ὄβριμον ἔγχος
 ῥῆξε σάκος· χρυσὸς γὰρ ἐρύκακε, δῶρα θεοῖο·
 ἀλλὰ δύω μὲν ἔλασσε διὰ πτύχας, αἱ δ' ἄρ' ἔτι τρεῖς
 ἦσαν, ἐπεὶ πέντε πτύχας ἤλασε κυλλοποδίων, 270
 τὰς δύο χαλκείας, δύο δ' ἐνδοθι κασσιτέροιο,

τὴν δὲ μίαν χρυσέην· τῇ ῥ' ἔσχετο μείλινον ἔγχος.

δεύτερος αὖτ' Ἀχιλεὺς προΐει δολιχόσκιον ἔγχος,
καὶ βάλεν Αἰνεΐας κατ' ἀσπίδα πάντοσε φίσην,
ἄντυγ' ὑπο πρῶτην, ἣ λεπτότατος θέε χαλκός, 275
λεπτοτάτη δ' ἔπεν ρινὸς βοός· ἡ δὲ διαπρὸ
Πηλιάς ἤϊξεν μελίη, λάκε δ' ἀσπίς ὑπ' αὐτῆς.
Αἰνεΐας δ' ἐφάλη καὶ ἀπὸ 'φέθεν ἀσπίδ' ἀνέσχε
δφείσας· ἐγχεΐη δ' ἄρ' ὑπὲρ νώτου ἐνὶ γαίῃ
ἔστη 'φιμένη, διὰ δ' ἀμφοτέρους ἔλε κύκλους 280
ἀσπίδος ἀμφιβρότης· ὁ δ' ἀλευάμενος δόρυ μακρὸν
ἔστη, καδ δέ 'φ' ἄχος χύτο μυρίον ὀφθαλμοῖν,
ταρβήσας ὃ 'φοι ἄγχι πάγη βέλος. αὐτὰρ Ἀχιλλεὺς
ἐμμεμαῶς ἐπόρουσε, φερυσσάμενος ξίφος ὀξύ,
σμερδαλέα φιδάχων· ὁ δὲ χερμάδιον λάβε χειρὶ 285
Αἰνεΐας, μέγα φέργον, ὃ οὐ δύο γ' ἄνδρε φέροιεν,
οἷοι νῦν βροτοὶ εἰς· ὁ δέ μιν ῥέα πάλλε καὶ οἶος.
ἔνθα κεν Αἰνεΐας μὲν ἐπεσσύμενον βάλε πέτρῳ
ἣ κόρυθ' ἣ ἐσάκος, τό 'φοι ἤρκεσε λυγρὸν ὄλεθρον,
τὸν δέ κε Πηλεΐδης σχεδὸν ἄορι θυμὸν ἀπηύρα, 290
εἰ μὴ ἄρ' ὀξύ νόησε Ποσειδάων ἐνοσίχθων.
αὐτίκα δ' ἀθανάτοισι θεοῖς μετὰ μῦθον ἔφειπεν·

“ὦ πόποι, ἣ μοι ἄχος μεγαλήτορος Αἰνεΐας,
ὃς τάχα Πηλεΐωνι δαμείς Ἀφιδόσδε κάτεισι,
πειθόμενος μύθοισιν Ἀπόλλωνος 'φεκάτοιο, 295
νήπιος, οὐδέ τί 'φοι χραισμήσει λυγρὸν ὄλεθρον.
ἀλλὰ τίη νῦν οὗτος ἀναίτιος ἄλγεα πάσχει,
μὰ ψ' ἔνεκ' ἀλλοτρίων ἀχέων, κεχαρισμένα δ' αἰεὶ
δῶρα θεοῖσι δίδωσι, τοὶ οὐρανὸν εὐρὺν ἔχουσιν;
ἀλλ' ἄγεθ' ἡμεῖς πέρ μιν ὑπέκ θανάτου ἀγάγωμεν, 300
μή πως καὶ Κρονίδης κεχολώσεται, αἶ κεν Ἀχιλλεὺς
τόνδε κατακτείνῃ· μόριμον δέ 'φοί ἐστ' ἀλέασθαι,
ὄφρα μὴ ἄσπερμος γενεὴ καὶ ἄφαντος ὀληται

276 ἐπέην

282 καδ δ' ἄχος οἱ—ὀφθαλμοῖσι

Δαρδάνου, ὃν Κρονίδης περὶ πάντων φίλατο παίδων
οἱ ἔθεν ἐξεγένοντο γυναικῶν τε θνητάων. 305

ἤδη γὰρ Πριάμου γενεὴν ἤχθηρε Κρονίων·
νῦν δὲ δὴ Αἰνεΐας βίη Τρώεσσι φανάξει
καὶ παίδων πάϊδες, τοί κεν μετόπισθε γένωνται.”

τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα βοῶπις πότνια Ἥρη·
“ ἐννοσίγαι', αὐτὸς σὺ μετὰ φρεσὶ σῆσι νόησον 310
Αἰνεΐαν, ἥ κέν μιν ἐρύσσειαι ἥ κεν ἐάσης.

ἦ τοι μὲν γὰρ νῶι πολέας ὠμόσσαμεν ὄρκους
πᾶσι μετ' ἀθανάτοισιν, ἐγὼ καὶ Παλλὰς Ἀθήνη,
μή ποτ' ἐπὶ Τρώεσσιν ἀλεξήσειν κακὸν ἡμάρ, 315
μηδ' ὅπότε ἂν Τροίῃ μαλερῷ πυρὶ πᾶσα δάηται
δαιομένη, δαίωσι δ' ἀρήιοι νῆες Ἀχαιῶν.”

αὐτὰρ ἐπεὶ τό γ' ἄκουσε Ποσειδάων ἐνοσίχθων,
βῆ ῥ' ἵμεν ἄν τε μάχην καὶ ἀνὰ κλόνον ἐγχεΐάων,
ἶξε δ' ὅθ' Αἰνεΐας ἠδὲ κλυτὸς ἦεν Ἀχιλλεύς. 320

αὐτίκα τῷ μὲν ἔπειτα κατ' ὀφθαλμῶν χέεν ἀχλὺν,
Πηλεΐδῃ Ἀχιλῆϊ· ὁ δὲ μελίην εὐχαλκον
ἀσπίδος ἐκφέρυσεν μεγαλήτορος Αἰνεΐας·
καὶ τὴν μὲν προπάροιθε ποδῶν Ἀχιλῆος ἔθηκεν,
Αἰνεΐαν δ' ἔσσευεν ἀπὸ χθονὸς ὑψόσ' αἰέρας. 325

πολλὰς δὲ στίχας ἠρώων, πολλὰς δὲ καὶ ἵππων
Αἰνεΐας ὑπερᾶλτο θεοῦ ἀπὸ χειρὸς ὀρούσας,
ἶξε δ' ἐπ' ἐσχατιὴν πολυαΐκος πολέμοιο,
ἔνθα τε Καύκωνες πόλεμον μέτα θωρήσσοντο.
τῷ δὲ μάλ' ἐγγύθεν ἦλθε Ποσειδάων ἐνοσίχθων, 330
καί μιν φωνήσας φέπεα πτερόεντα προσηύδα·

“ Αἰνεΐα, τίς σ' ὦδε θεῶν ἀτέοντα κελεύει
ἀντία Πηλεΐωνος ὑπερθύμοιο μάχεσθαι,
ὃς σέ' ἅμα κρείσσων καὶ φίλτερος ἀθανάτοισιν;
ἀλλ' ἀναχωρῆσαι, ὅτε κεν συμβλήεαι αὐτῷ, 335

Πηλεΐδῃ Ἀχιλῆϊ δαμήμεναι ἐσθλὸν ἐόντα. 312

μὴ καὶ ὑπὲρ μοῖραν δόμον Ἄφιδος εἰσαφίκηαι.
 αὐτὰρ ἐπεὶ κ' Ἀχιλεὺς θάνατον καὶ πότμον ἐπίσπῃ,
 θαρσύνσας δὴ ἔπειτα μετὰ πρῶτοισι μάχεσθαι.
 οὐ μὲν γάρ τις σ' ἄλλος Ἀχαιῶν ἐξεναρίξει."

ὥς φειπὼν λῖπεν αὐτόθ', ἐπεὶ διεπέφραδε πάντα. 340
 αἶψα δ' ἔπειτ' Ἀχιλῆος ἀπ' ὀφθαλμῶν σκέδασ' ἀχλὺν
 θεσπεσίην· ὁ δ' ἔπειτα μέγ' ἐκφιδεν ὀφθαλμοῖσιν,
 ὀχθήσας δ' ἄρα φεῖπε πρὸς ὃν μεγαλήτορα θυμόν·

"ὦ πόποι, ἦ μέγα θαῦμα τόδ' ὀφθαλμοῖσιν ὁρῶμαι.
 ἔγχος μὲν τόδε κείται ἐπὶ χθονός, οὐδέ τι φῶτα 345
 λεύσσω, τῷ ἐφέηκα κατακτάμεναι μενεαίνων.

ἦ ῥα καὶ Αἰνεΐας φίλος ἀθανάτοισι θεοῖσιν
 ἦεν· ἀτὰρ μιν ἔφην μὰ ψαυτῶς εὐχετάεσθαι.
 φερρέτω· οὐ γὰρ θυμὸς ἐμεῖ' ἔτι πειρηθῆναι
 ἔσσεται, ὅς καὶ νῦν φύγεν ἄσμενος ἐκ θανάτοιο. 350
 ἀλλ' ἄγε δὴ Δαναοῖσι φιλοπτολέμοισι κελεύσας
 τῶν ἄλλων Τρώων πειρήσομαι ἀντίος ἔλθῶν."

ἦ, καὶ ἐπὶ στίχας ἄλτο, κέλευε δὲ φῶτι ῥεκάστω·
 "μηκέτι νῦν Τρώων ῥέκας ἔστατε, δῖοι Ἀχαιοί,
 ἀλλ' ἄγ' ἀνὴρ ἄντ' ἀνδρὸς ἵτω, μεμάτω δὲ μάχεσθαι· 355
 ἀργαλέον δέ μοι ἐστὶ καὶ ἰφθίμῳ περ εἶναι
 τοσσούσδ' ἀνθρώπους ἐφέπειν καὶ πᾶσι μάχεσθαι·
 οὐδέ κ' Ἄρης, ὅς περ θεὸς ἄμβροτος, οὐδέ κ' Ἀθήνη
 τοσσῆσδ' ὑσμίνης ἐφέποι στόμα καὶ πονέοιτο·
 ἀλλ' ὅσσον μὲν ἐγὼ δύναμαι χερσὶν τε ποσὶν τε 360
 καὶ σθένε', οὐ μέ τί φημι μεθησέμεν, οὐδ' ἠβαιόν,
 ἀλλὰ μάλα στιχὸς εἶμι διαμπερές, οὐδέ τιν' οἶω
 Τρώων χαιρήσειν, ὅς τις σχεδὸν ἔγχεος ἔλθῃ."

ὥς φάτ' ἐποτρύνων· Τρώεσσι δὲ φαίδιμος Ἔκτωρ
 κέκλεθ' ὁμοκλήσας, φάτο δ' ἵμεναι ἄντ' Ἀχιλῆος· 365
 "Τρῶες ὑπέρθυμοι, μὴ δέδριτε Πηλεΐωνα.

338 δ' ἠπειτα etc.

342 ἐξιδεν

348 εὐχετάσθαι

349 ἐμεῦ

359 τόσσης δ', τόσσης

361 σθένει

366 δείδιτε

καί κεν ἐγὼ φεπέεσσι καὶ ἀθανάτοισι μαχοίμην·
 ἔγχεϊ δ' ἀργαλέον, ἐπεὶ ἡ πολὺν φέρτεροί εἰσιν.
 οὐδ' Ἀχιλεὺς πάντεσσι τέλος μύθοισ' ἐπιθήσει,
 ἀλλὰ τὸ μὲν τελέει, τὸ δὲ καὶ μεσσηγὺν κολούει. 370
 τοῦ δ' ἐγὼ ἀντίος εἶμι, καὶ εἰ πυρὶ χεῖρε φέροικεν,
 εἰ πυρὶ χεῖρε φέροικε, μένος δ' αἶθωνι σιδήρῳ."

ὥς φάτ' ἐποτρύνων, οἱ δ' ἀντίοι ἔγχε' ἄειραν
 Τρῶες· τῶν δ' ἄμυδις μίχθη μένος, ὦρτο δ' αὐτή.
 καὶ τότε ἄρ' Ἑκτορα φεῖπε παραστὰς Φοῖβος Ἀπόλλων·
 "Ἑκτορ, μηκέτι πάμπαν Ἀχιλλῇι προμάχιζε, 376
 ἀλλὰ κατὰ πληθύν τε καὶ ἐκ φλοίσβοιο δέδεξο,
 μή πῶς σ' ἠὲ βάλη ἠὲ σχεδὸν ἄορι τύψῃ."

ὥς ἔφαθ', Ἑκτωρ δ' αὖτις ἐδύσετο οὐλαμὸν ἀνδρῶν
 ταρβήσας, ὅτ' ἄκουσε θεοῦ φόπα φωνήσαντος. 380
 ἐν δ' Ἀχιλεὺς Τρῶεσσι θόρε, φρεσὶ φειμένος ἀλκῆν,
 σμερδαλέα ριφάχων· πρῶτον δ' ἔλε Φιφιδίωνα,
 ἐσθλὸν Ὀτρυντεΐδην, πολέων ἡγήτορα λαῶν,
 ὃν νύμφη τέκε νηῖς Ὀτρυντῇι πτολιπόρθῳ
 Τμῳλῳ ὑπο νιφόεντι, Ὕδης ἐν πίωνι δήμῳ. 385
 τὸν δ' ἰθὺς μεμαῶτα βάλ' ἔγχεϊ δίος Ἀχιλλεὺς
 μέσσην κακὴν κεφαλὴν· ἡ δ' ἀνδριχα πᾶσα κεάσθη.
 δούπησεν δὲ πεσών, ὃ δ' ἐπεύξατο δίος Ἀχιλλεύς·

"κείσαι, Ὀτρυντεΐδη, πάντων ἐκπαγλότατ' ἀνδρῶν·
 ἐνθάδε τοι θάνατος, γενεὴ δέ τοί ἐστ' ἐπὶ λίμνῃ 390
 Γυγαίῃ, ὅθι τοι τέμενος πατρώϊόν ἐστιν,
 Ὕλλῳ ἐπ' ἰχθυόεντι καὶ Ἑρμῳ δινήεντι."

ὥς ἔφατ' εὐχόμενος, τὸν δὲ σκότος ὅσσε κάλυψε.
 τὸν μὲν Ἀχαιῶν ἵπποι ἐπισσώτροις δατέοντο
 πρώτη ἐν ὕσμίνῃ· ὃ δ' ἐπ' αὐτῷ Δημολέοντα 395
 ἐσθλὸν ἀλεξητῆρα μάχης, Ἀντήνορος υἱόν,
 νύξε κατὰ κρόταφον, κυνέης διὰ χαλκοπαρήου.
 οὐδ' ἄρα χαλκείῃ κόρυς ἔσχεθεν, ἀλλὰ δι' αὐτῆς

αἰχμὴν ῥιεμένην ῥῆξ' ὀστέον, ἐγκέφαλος δὲ
 ἔνδον ἅπας πεπάλακτο· δάμασσε δέ μιν μεμαῶτα. 400
 Ἴπποδάμαντα δ' ἔπειτα καθ' ἵππων αἵξαντα,
 πρόσθε ῥέθεν φεύγοντα, μετάφρενον οὔτασε δουρί.
 αὐτὰρ ὁ θυμὸν αἴσθε καὶ ἥρυγεν, ὥς ὅτε ταῦρος
 ἥρυγεν ἐλκόμενος Ἑλικώνιον ἀμφὶ ράνακτα
 κούρων ἐλκόντων· γάννυται δέ τε τοῖς ἐνοσίχθων· 405
 ὥς ἄρα τὸν γ' ἐρυγόντα λίπ' ὀστέα θυμὸς ἀγήνωρ·
 αὐτὰρ ὁ βῆ σὺν δουρὶ μετ' ἀντίθεον Πολύδωρον
 Πριαμίδην. τὸν δ' οὐ τι πατὴρ ἐάεσκε μάχεσθαι,
 οὔνεκά ῥοι μετὰ παισὶ νεώτατος ἔσκε γόνοιο,
 καὶ ῥοι φίλτατος ἔσκε, πόδεσσι δὲ πάντας ἐνίκα· 410
 δὴ τότε νηπιέησι, ποδῶν ἀρετὴν ἀναφαίνων,
 θῦνε διὰ προμάχων, ἧος φίλον ὤλεσε θυμόν.
 τὸν βάλε μέσσον ἄκοντι ποδάρκης δῖος Ἀχιλλεὺς
 νῶτα παραΐσσοντος, ὅθι ζωστήηρος ὀχῆες
 χρύσειοι σύνεχον καὶ διπλόος ἦντετο θώρηξ· 415
 ἀντικρὺ δὲ διέσχε παρ' ὀμφαλὸν ἔγχεος αἰχμῇ,
 γυνῆ δ' ἔριπ' οἰμώξας, νεφέλη δέ μιν ἀμφεκάλυψε
 κυανέη, προτὶ ῥοῖ δὲ λάβ' ἔντερα χερσὶ λιασθεῖς.

Ἔκτωρ δ' ὥς ἐνόησε κασίγνητον Πολύδωρον
 ἔντερα χερσὶν ἔχοντα, λιαζόμενον ποτὶ γαίῃ, 420
 κάρ ῥά ῥοι ὀφθαλμῶν κέχυτο χλόος· οὐδ' ἄρ' ἔτ' ἔτλη
 δφρηθὰ ῥεκάς στροφάεσθ', ἀλλ' ἀντίος ἦλθ' Ἀχιλῆϊ
 ὄξυ δόρυ κραδάων, φλογὶ φείκελος. αὐτὰρ Ἀχιλλεὺς
 ὥς ἔφιδ', ὥς ἀνέπαλτο, καὶ εὐχόμενος ρέπος ἠΐδα·
 “ἐγγὺς ἀνὴρ ὃς ἐμόν γε μάλιστ' ἐσεμάσσατο θυμόν, 425
 ὃς μοι ἐταῖρον ἔπεφνε τετιμένον· οὐδ' ἂν ἔτι δφρὴν
 ἀλλήλους πτώσσοιμεν ἀνὰ πτολέμοιο γεφύρας.”

ἦ, καὶ ὑπόδρα ριδῶν προσεφώνεεν Ἔκτορα δῖον·
 “ἄσσον ἴθ', ὥς κεν θᾶσσον ὀλέθρου πείραθ' ἵκηαι.”

τὸν δ' οὐ ταρβήσας προσέφη κορυθαίολος Ἔκτωρ· 430

“ Πηλεΐδῃ, μὴ δὴ με φέπεσσί γε νηπύτιον ὥς
φέλπεο δεδφίξεσθαι, ἐπεὶ σάφα φοῖδα καὶ αὐτὸς
ἡμὲν κερτομίας ἡδ’ αἷσυλα μυθήσασθαι.

φοῖδα δ’ ὅτι σὺ μὲν ἐσθλός, ἐγὼ δὲ σέθεν πολὺ χείρων.
ἀλλ’ ἢ τοι μὲν ταῦτα θεῶν ἐν γούνασι κείται, 435
αἶ κέ σε χειρότερός περ ἐὼν ἀπὸ θυμὸν ἔλωμαι
δουρὶ βαλὼν, ἐπεὶ ἢ καὶ ἐμὸν βέλος ὁξὺ πάροιθεν.”

ἢ ῥα, καὶ ἀμπεπαλὼν προΐει δόρυ· καὶ τό γ’ Ἀθήνη
πνοιῇ Ἀχιλλῆος πάλιν ἔτραπε κυδαλίμοιο,
ἦκα μάλα ψύξασα· τὸ δ’ ἄψ’ ἵκεθ’ Ἑκτορα δῖον, 440
αὐτοῦ δὲ προπάροιθε ποδῶν πέσεν. αὐτὰρ Ἀχιλλεὺς
ἐμμεμαῶς ἐπόρουσε κατακτάμεναι μενεαίνων,
σμερδαλέα φιφάχων· τὸν δ’ ἐξήρπαξεν Ἀπόλλων
ῥεῖα μάλ’ ὥς τε θεός, ἐκάλυψε δ’ ἄρ’ ἡέρι πολλῇ.
τρὶς μὲν ἔπειτ’ ἐπόρουσε ποδάρκης δῖος Ἀχιλλεὺς 445
ἔγχεϊ χαλκείῳ, τρὶς δ’ ἡέρα τύψε βαθείαν,
δφεινὰ δ’ ὁμοκλήσας φέπεα πτερόεντα προσηύδα·

“ ἐξ αὖ νῦν ἔφυγες θάνατον, κύον· ἢ τέ τοι ἄγχι
ἦλθε κακόν· νῦν αὐτέ σ’ ἐρύσατο Φοῖβος Ἀπόλλων, 450
ὃ μέλλεις εὐχεσθαι ἰὼν ἐς δοῦπον ἀκόντων.
ἢ θήν σ’ ἐξανύω γε καὶ ὕστερον ἀντιβολήσας,
εἴ πού τις καὶ ἐμοί γε θεῶν ἐπιτάρροθός ἐστι.
νῦν δ’ ἄλλους Τρώων ἐπιφείσομαι, ὃν κε κιχῆω.”

ὥς φειπὼν Δρύοπ’ οὔτα κατ’ αὐχένα μέσσον ἄκοντι· 455
ἤριπε δὲ προπάροιθε ποδῶν. ὁ δὲ τὸν μὲν ἔασε,
Δημοόχον δὲ Φιλητορίδην ἡῦν τε μέγαν τε
κὰγ γόνυ δουρὶ βαλὼν ἡρύκακε· τὸν μὲν ἔπειτα
οὐτάζων ξίφει μεγάλῳ ἐξαίνυτο θυμόν.
αὐτὰρ ὁ Λαόγονον καὶ Δάρδανον, υἱε Βίαντος, 460
ἄμφω ἐφορμηθεὶς ἐξ ἵππων ὥσε χαμᾶζε,

ἀλλ’ ὅτε δὴ τὸ τέταρτον ἐπέσσυτο δαίμονι ἴσος 447

431 μ’ ἐπέεσσί

432 δειδίξεσθαι

454 κιχέω

457 Δημοῦχον

τὸν μὲν δουρὶ βαλὼν, τὸν δὲ σχεδὸν ἄορι τύψας.
 Τρῶα δ' Ἀλαστορίδην—ὁ μὲν ἀντίος ἤλυθε γούνων,
 εἴ πῶς ἔφεν πεφίδοιτο λαβὼν καὶ ζῶν ἀφείη
 μηδὲ κατακτείνειεν ὁμηλικίην ἐλεήσας, 465
 νήπιος, οὐδὲ τὸ φεῖδε', ὃ οὐ πείσεσθαι ἔμελλεν.
 οὐ γάρ τι γλυκύθυμος ἀνὴρ ἔεν οὐδ' ἀγανόφρων,
 ἀλλὰ μάλ' ἐμμεμαώς. ὁ μὲν ἤπτετο χεῖρεσι γούνων
 ῥιέμενος λίσσεσθ', ὁ δὲ φασγάνῳ οὔτα καθ' ἡπαρ.
 ἐκ δέ ῥοι ἡπαρ ὄλισθεν, ἀτὰρ μέλαν αἷμα κατ' αὐτοῦ 470
 κόλπον ἐνέπλησεν· τὸν δὲ σκότος ὅσσε κάλυψε
 θυμοῦ δευόμενον. ὁ δὲ Μούλιον οὔτα παραστὰς
 δουρὶ κατ' οὔας· ἄφαρ δὲ δι' οὔατος ἦλθ' ἐτέροιο
 αἰχμὴ χαλκείη. ὁ δ' Ἀγήνορος υἱὸν Ἐχεκλον
 μέσσην κακὴν κεφαλὴν ξίφε' ἤλασε κωπήεντι, 475
 πᾶν δ' ὑπεθερμάνθη ξίφος αἵματι· τὸν δὲ κατ' ὅσσε
 ἔλλαβε πορφύρεος θάνατος καὶ μοῖρα κραταιή.
 Δευκαλίωνα δ' ἔπειθ', ἵνα τε ξυνέχουσι τένοντες
 ἀγκῶνος, τῇ τὸν γε φίλης διὰ χειρὸς ἔπειρεν
 αἰχμὴ χαλκείη· ὁ δὲ μιν μένε χεῖρα βαρυνθείς, 480
 πρόσθ' ὀράων θάνατον· ὁ δὲ φασγάνῳ αὐχένα θείνας
 τῇλ' αὐτῇ πήληκι κάρη βάλε· μυελὸς αὐτε
 σφονδυλίων ἐκπαλθ', ὁ δ' ἐπὶ χθονὶ κεῖτο τανυσθείς.
 αὐτὰρ ὁ βῆ ῥ' ἰέναι μετ' ἀμύμονα Πειρόου υἱόν,
 Ῥίγμον, ὃς ἐκ Θρήκης ἐριβώλακος εἰληλούθει· 485
 τὸν βάλε μέσσον ἄκοντι, πάγη δ' ἐν νηδύϊ χαλκός,
 ἤριπε δ' ἐξ ὀχέων. ὁ δ' Ἀρηίθοον θεράποντα,
 ἄψ ἵππους στρέψαντα, μετάφρενον ὀξείῃ δουρὶ
 νύξ', ἀπὸ δ' ἄρματος ὤσε· κυκλήθησαν δέ ῥοι ἵπποι.
 ὥς δ' ἀναμαιμάει βαθέ' ἄγκεα θεσπιδὰς πῦρ 490
 οὔρεος ἀζαλέοιο, βαθεῖα δὲ καίεται ὕλη,
 πάντα τε κλονέων ἄνεμος φλόγα φειλυφάζει,

466 ἦδη

467 ἦν

473 οὐς· εἶθαρ

475 ξίφει

481 ὀρώων

484 Πείρεω

ὥς ὃ γε πάντα θύνε σὺν ἔγχεϊ, δαίμονι φίσος,
 κτεινομένους ἐφέπων· ῥέε δ' αἵματι γαῖα μέλαινα.
 ὥς δ' ὅτε τις ζεύξη βόας ἄρσενας εὐρυμετώπους 495
 τριβέμεναι κρῖ λευκὸν εὐκτιμένη ἐν ἀλωῇ,
 ῥίμφα τε λέπτ' ἐγένοντο βοῶν ὑπὸ πόσσ' ἐριμύκων,
 ὥς ὑπ' Ἀχιλλῆος μεγαθύμοο μώνυχες ἵπποι
 στείβον ὁμοῦ νέκυάς τε καὶ ἀσπίδας· αἵματι δ' ἄξων
 νέρθεν ἅπας πεπάλακτο καὶ ἄντυγες αἰὲν περὶ δίφρον, 500
 ἅς ἄρ' ἀφ' ἱππείων ὀπλέων ῥαθάμιγγες ἔβαλλον
 αἶ τ' ἀπ' ἐπισσώτρων· ὁ δὲ ἔφιετο κῦδος ἀρέσθαι
 Πηλεΐδης, λύθρῳ δὲ παλάσσετο χεῖρας ἀάπτους.

498 μεγαθύμου.

ΙΛΙΑΔΟΣ Φ.

Ἄλλ' ὅτε δὴ πόρον ἴξον εὐρρεέος ποταμοῖο,
 Ξάνθου δινήεντος, ὃν ἀθάνατος τέκετο Ζεὺς,
 ἔνθα διατμήξας τοὺς μὲν πεδίουνδε δίωκε
 πρὸς πόλιν, ἧ περ Ἀχαιοὶ ἀτυζόμενοι φοβέοντο
 ἡματι τῷ προτέρῳ, ὅτε μαίνεται φαίδιμος Ἴκτωρ·
 τῇ ῥ' οἷ γε προχέοντο πεφυζότες, ἡέρα δ' Ἥρη
 πίτνα πρόσθε βαθεῖαν ἐρυκέμεν· ἡμίσεες δὲ
 εἰς ποταμὸν φειλεῦντο βαθύρροον ἀργυροδίνην,
 ἐν δ' ἔπεσον μεγάλῳ πατάγῳ, βράχε δ' αἰπὰ ῥέεθρα,
 ὄχθαι δ' ἀμφὶ περὶ μεγάλ' εἶαχον· οἳ δ' ἀλαλητῷ
 ἔννεον ἔνθα καὶ ἔνθα, 'φελισσόμενοι περὶ δίνας.
 ὥς δ' ὅθ' ὑπὸ ῥιπῆς πυρὸς ἀκρίδες ἡερέθονται
 φευγέμεναι ποταμόνδε· τὸ δὲ φλέγει ἀκάματον πῦρ
 ὄρμενον ἐξαίφνης, ταὶ δὲ πτώσσουσι καθ' ὕδωρ·
 ὥς ὑπ' Ἀχιλλῆος Ξάνθου βαθυδινήεντος
 πλήτο ῥόος κελάδων ἐπιμῖξ ἵππων τε καὶ ἀνδρῶν.
 αὐτὰρ ὁ διογενὴς δόρυ μὲν λίπεν αὐτοῦ ἐπ' ὄχθῃ
 κεκλιμένον μυρίκησιν, ὁ δ' ἔσθορε δαίμονι φῖσος,
 φάσγανον οἶον ἔχων, κακὰ δὲ φρεσὶ μήδετο φέργα,
 τύπτε δ' ἐπιστροφάδην· τῶν δὲ στόνος ὤρνυτ' ἀφεικῆς

ἄορι θεινομένων, ἐρυθαίνετο δ' αἵματι ὕδωρ.
 ὥς δ' ὑπὸ δελφῖνος μεγακήτεος ἰχθύες ἄλλοι
 φεύγοντες πιμπλάσι μυχοὺς λιμένος εὐόρμου,
 δεδριότες· μάλα γάρ τε κατεσθίει ὅν κε λάβησιν·
 ὥς Τρῶες ποταμοῖο κατὰ δφεινοῖο ῥέεθρα 25
 πτώσσουν ὑπὸ κρημνούς. ὁ δ' ἐπεὶ κάμε χεῖρας ἐναίρων,
 ζωοὺς ἐκ ποταμοῖο δυνώδεκα λέξατο κούρους,
 ποιυήν Πατρόκλοιο Μενoitιάδαο θανόντος.
 τοὺς ἐξῆγε θύραζε τεθηπότας ἡὔτε νεβρούς,
 δῆσε δ' ὀπίσσω χεῖρας ἐϋτμήτοισιν ἱμάσι, 30
 τοὺς αὐτοὶ φορέεσκον ἐπὶ στρεπτοῖσι χιτῶσι,
 δῶκε δ' ἐταίροισιν κατάγειν κοῖλας ἐπὶ νῆας.
 αὐτὰρ ὁ ἄψ' ἐπόρουσε δαΐζέμεναι μενεαίνων.

ἐνθ' υἱὶ Πριάμοιο συνήντετο Δαρδανίδαο
 ἐκ ποταμοῦ φεύγοντι Λυκάονι, τὸν ῥά ποτ' αὐτὸς 35
 ἦγε λαβὼν ἐκ πατρὸς ἀλωῆς οὐκ ἐθέλοντα,
 ἐννύχιος προμολών· ὁ δ' ἐρινεὸν ὀξείῃ χαλκῷ
 τάμνε νέους ὄρπηκας, ἵν' ἄρματος ἄντυγες εἶεν·
 τῷ δ' ἄρ' ἀνώιστον κακὸν ἦλυθε δῖος Ἀχιλλεύς.
 καὶ τότε μὲν μιν Λῆμνον εὐκτιμένην ἐπέρασσε 40
 νηυσὶν ἄγων, ἀτὰρ υἱὸς Ἰήσονος ὦνον ἔδωκε·
 κεῖθεν δὲ ξεῖνός μιν ἐλύσατο, πολλὰ δ' ἔδωκεν,
 Ἰμβριος Ἡετίων, πέμψεν δ' ἐς δίαν Ἀρίσβην·
 ἐνθεν ὑπεκπροφυγὼν πατρώιον ἵκετο δῶμα.
 ἐνδεκα δ' ἡματα θυμὸν ἐτέρπετο 'φοῖσι φίλοισιν 45
 ἐλθὼν ἐκ Λῆμνοιο· δυνωδεκάτῃ δέ μιν αὖτις
 χερσὶν Ἀχιλλῆος θεὸς ἔμβαλεν, ὅς μιν ἔμελλε
 πέμψειν εἰς Ἀφίδαο καὶ οὐκ ἐθέλοντα νέεσθαι.
 τὸν δ' ὥς οὖν ἐνόησε ποδάρκης δῖος Ἀχιλλεύς—
 γυμνόν, ἄτερ κόρυθός τε καὶ ἀσπίδος, οὐδ' ἔχεν ἔγχος, 50
 ἀλλὰ τὰ μὲν ῥ' ἀπὸ πάντα χαμαὶ βάλε· τεῖρε γὰρ ἰδρῶς
 φεύγοντ' ἐκ ποταμοῦ, κάματος δ' ὑπὸ γούνατ' ἐδάμνα.—

ὀχθήσας δ' ἄρα φεῖπε πρὸς ὃν μεγαλήτορα θυμόν·

“ὦ πόποι, ἦ μέγα θαῦμα τόδ' ὀφθαλμοῖσιν ὀρώμαι·
ἦ μάλα δὴ Τρῶες μεγαλήτορες, οὓς περ ἔπεφνον, 55

αὖτις ἀναστήσονται ὑπὸ ζόφου ἡερόεντος,
οἶον δὴ καὶ ὅδ' ἦλθε φυγὼν ὑπο νηλεὲς ἡμαρ,
Λῆμνον ἐς ἡγαθέην πεπερημένος· οὐδέ μιν ἔσχε
πόντος ἄλὸς πολιῆς, ὃ πολέας ἀφέκοντας ἐρύκει.
ἀλλ' ἄγε δὴ καὶ δουρὸς ἀκωκῆς ἡμετέροιο 60

γεύσεται, ὅφρα φίδωμαι ἐνὶ φρεσὶν ἡδὲ δαήῳ
ἦ ἄρ' ὁμῶς καὶ κεῖθεν ἐλεύσεται, ἦ μιν ἐρύξει
γαῖα φυσίζωος, ἦ τε κρατερόν περ ἐρύκει.”

ὥς ὥρμαινε μένων· ὃ δέ 'φοι σχεδὸν ἦλθε τεθηπῶς,
γούνων ἄψασθαι μεμαῶς, περὶ δ' ἤθελε θυμῷ 65
ἐκφυγέεν θάνατόν τε κακὸν καὶ κῆρα μέλαιναν.

ἦ τοι ὃ μὲν δόρυ μακρὸν ἀνέσχετο δῖος Ἀχιλλεὺς
οὐτάμεναι μεμαῶς, ὃ δ' ὑπέδραμε καὶ λάβε γούνων
κύψας· ἐγχεΐη δ' ἄρ' ὑπὲρ νώτου ἐνὶ γαίῃ
ἔστη, 'φιεμένη χροὸς ἄμεναι ἀνδρομέοιο. 70

αὐτὰρ ὃ τῇ ἐτέρῃ μὲν ἐλὼν ἐλλίσσετο γούνων,
τῇ δ' ἐτέρῃ ἔχεν ἔγχος ἀκαχμένον οὐδὲ μεθίει·
καί μιν φωνήσας φέπεα πτερόεντα προσηύδα·

“γουνόομαί σ', Ἀχιλεῦ· σὺ δέ μ' αἶδεο καί μ' ἐλέησον·
ἀντί τοί εἰμ' ἰκέταο, διοτρεφές, αἰδοῖοιο. 75

πὰρ γὰρ σοὶ πρώτῳ πασάμην Δημήτερος ἀκτὴν
ἡματι τῷ, ὅτε μ' εἶλες εὐκτιμένην ἐν ἀλωῇ,
καί μ' ἐπέρασσας ἀνευθεν ἄγων πατρός τε φίλων τε
Λῆμνον ἐς ἡγαθέην, ἐκατόμβοιον δέ τοι ἦλφον.

νῦν δὲ λύμην τρὶς τόσσα πορών· ἥως δέ μοί ἐστιν 80
ἥδε δυωδεκάτη, ὅτε Φίλιον εἰλήλουθα

πολλὰ παθών· νῦν αὖ με τεῆσ' ἐν χερσὶν ἔθηκε
μοῖρ' ὀλοή· μέλλω που ἀπεχθέσθαι Διὶ πατρί,

59 πολεῖς

66 ἐκφυγέειν

61 δαείω

74 γουνουμαί

63 γῆ

81 ὅτ' ἐς

ὅς μ' ἐσσι αὖτις δῶκε· μινυνθάδιον δέ με μήτηρ
 γείνατο Λαοθόη, θυγάτηρ Ἄλταο γέροντος, 85
 Ἄλτα', ὅς Λελέγεσσι φιλοπτολέμοισι φανάσσει,
 Πήδασον αἰπήεσσαν ἔχων ἐπὶ Σατυνιόεντι.
 τοῦ δ' ἔχε θυγατέρα Πρίαμος, πολλὰς δὲ καὶ ἄλλας·
 τῆς δὲ δύ' ἐκγενόμεσθα, σὺ δ' ἄμφω δειροτομήσεις.
 ἦ τοι τὸν πρότοις μετὰ πρυλέεσσι δάμασσας, 90
 ἀντίθεον Πολύδωρον, ἐπεὶ βάλες ὀξείῃ δουρί·
 νῦν δὲ δὴ ἐνθάδ' ἐμοὶ κακὸν ἔσσεται· οὐ γὰρ οἴω
 σὰς χεῖρας φεύξεσθαι, ἐπεὶ ῥ' ἐπέλασσε γε δαίμων.
 ἄλλο δέ τοι φερέω, σὺ δ' ἐνὶ φρεσὶ βάλλεο σῆσι·
 μή με κτεῖν', ἐπεὶ οὐχ ὁμογαστριος Ἑκτορός εἰμι, 95
 ὅς τοι ἐταῖρον ἔπεφνεν ἐνὲά τε κρατερόν τε."

ὥς ἄρα μιν Πριάμοιο προσηύδαε φαίδιμος υἱὸς
 λισσόμενος φεπέεσσιν, ἀμείλικτον δ' ὅπ' ἄκουσε·

“νήπιε, μή μοι ἄποινα πιφαύσκειο μηδ' ἀγόρευε·
 πρὶν μὲν γὰρ Πάτροκλον ἐπισπέμεν αἴσιμον ἦμαρ, 100
 τόφρα τί μοι πεφιδέσθαι ἐνὶ φρεσὶ φίλτερον ἦεν
 Τρώων, καὶ πολλοὺς ζωοὺς ἔλον ἦδ' ἐπέρασσα·
 νῦν δ' οὐκ ἔσθ' ὅς τις θάνατον φύγῃ, ὃν κε θεός γε
 Φιλίοο προπάρειθεν ἐμῆσ' ἐν χερσὶ βάλησι,
 καὶ πάντων Τρώων, πέρι δ' αὖ Πριάμοιό γε παίδων. 105
 ἀλλὰ, φίλος, θάνε καὶ σύ· τίη ὀλοφύρεαι οὕτως;
 κάτθανε καὶ Πάτροκλος, ὃ περ σέο πολλὸν ἀμείνων.
 οὐχ ὀράεις οἷος καὶ ἐγὼ καλός τε μέγας τε;
 πατὴρ δ' εἰμ' ἀγαθοῖο, θεὰ δέ με γείνατο μήτηρ·
 ἀλλ' ἐπι τοι καὶ ἐμοὶ θάνατος καὶ μοῖρα κραταιή. 110
 ἔσσεται ἦ ἦ ὥς ἦ δείλη ἦ μέσον ἦμαρ,
 ὅππότε τις καὶ ἐμείο Ἄρη' ἐκ θυμὸν ἔλῃται,
 ἦ ὅ γε δουρὶ βαλὼν ἦ ἀπὸ νευρῆφιν οἷστω."

ὥς φάτο, τοῦ δ' αὐτοῦ λῦτο γούνατα καὶ φίλον ἦτορ·

86 Ἄλτεω

89 δύω γενόμεσθα

97 προσηύδα

100 ἐπισπεῖν

104 Ἰλίου

108 ὀράεις

112 Ἄρη, Ἄρει

ἔγχος μὲν ῥ' ἀφέηκεν, ὁ δ' ἔζετο χεῖρε πετάσσας 115
 ἀμφοτέρας. Ἀχιλεὺς δὲ φερυσσάμενος ξίφος ὁξὺ
 τύψε κατὰ κληῖδα παρ' αὐχένα, πᾶν δέ 'φοι εἴσω
 δὺ ξίφος ἀμφηκες· ὁ δ' ἄρα πρηνὴς ἐπὶ γαίῃ
 κεῖτο ταθείς, ἐκ δ' αἶμα μέλαν ῥέε, δεῦε δὲ γαῖαν.
 τὸν δ' Ἀχιλεὺς ποταμόνδε λαβὼν ποδὸς ἦκε φέρεσθαι, 120
 καί 'φοι ἐπευχόμενος φέπεα πτερόεντ' ἀγόρευεν·

“ἐνταυθοῖ νῦν κείσο μετ' ἰχθύσιν, οἳ σ' ὠτειλὴν
 αἶμ' ἀπολιχμήσονται ἀκηδέα· οὐδέ σε μήτηρ
 ἐνθεμένη λεχέεσσι γοήσεται, ἀλλὰ Σκάμανδρος
 οἴσει δινῆεις εἴσω ἄλὸς εὐρέα κόλπον. 125

θρώσκων τις κατὰ κῦμα μέλαιναν φρίχ' ὑπαίξει
 ἰχθύς, ὅς κε φάγησι Λυκάονος ἀργέτα δημόν.
 φθείρεσθ', εἰς ὃ κε φάστυ κιχήετε Φιλίου ἱρῆς,
 ὑμεῖς μὲν φεύγοντες, ἐγὼ δ' ὅπιθεν κεραῖζων.
 οὐδ' ὑμῖν ποταμός περ ἐϋρροὸς ἀργυροδίνης 130
 ἀρκέσει, ᾧ δὴ δφρηθὰ πολέας ἱερεύετε ταύρους,
 ζωὸν δ' ἐν δίνῃσι καθίετε μώνυχας ἵππους.
 ἀλλὰ καὶ ὥς ὀλέεσθε κακὸν μόρον, εἰς ὃ κε πάντες
 τίσετε Πατρόκλοιο φόνον καὶ λοιγὸν Ἀχαιῶν,
 οὓς ἐπὶ νηυσὶ θοῇσιν ἐπέφνετε νόσφιν ἐμεῖο.” 135

ὥς ἄρ' ἔφη, ποταμὸς δὲ χολώσατο κηρόθι μᾶλλον,
 ὥρμηκεν δ' ἀνὰ θυμόν, ὅπως παύσειε πόνοιο
 δῖον Ἀχιλλῆα, Τρώεσσι δὲ λοιγὸν ἀλάλκοι.
 τόφρα δὲ Πηλέος υἱός, ἔχων δολιχόσκιον ἔγχος,
 Ἀστεροπαίῳ ἐπᾶλτο κατακτάμεναι μενεαίνων, 140
 υἱέϊ Πηλεγόνο· τὸν δ' Ἀξιὸς εὐρυρέεθρος
 γείνατο καὶ Περιβοία, Ἀκεσσαμενοῖο θυγατρῶν
 πρεσβυτάτη· τῇ γάρ ῥα μίγῃ ποταμὸς βαθυδίνης.
 τῷ ῥ' Ἀχιλεὺς ἐπόρουσεν, ὁ δ' ἀντίος ἐκ ποταμοῖο
 ἔστη ἔχων δύο δοῦρε· μένος δέ 'φοι ἐν φρεσὶ θῆκε 145
 Ξάνθος, ἐπεὶ κεχόλωτο δαῖ κταμένων αἰζηῶν,

τοὺς Ἀχιλεὺς ἐδάϊζε κατὰ ῥόον οὐδ' ἐλέαιρεν.

οἱ δ' ὅτε δὴ σχεδὸν ἦσαν ἐπ' ἀλλήλοισιν ἰόντες,
τὸν πρότερος προσέφειπε ποδάρκης δῖος Ἀχιλλεύς·

“τίς πόθεν ἔσσ' ἀνδρῶν, ὃ μὲ ἔτλης ἀντίος ἐλθεῖν; 150
δυστήνων δέ τε παῖδες ἐμῷ μένέ' ἀντιάουσι.”

τὸν δ' αὖ Πηλεγόνοσ προσεφώνεε φαίδιμος υἱός·

“Πηλεΐδῃ μεγάλθυμε, τίη γενεὴν ἐρεεῖνεις;

εἴμ' ἐκ Παιονίης ἐριβώλοο, τηλόθ' εἰούσης,

ΠΑΪΟΝΑΣ ἄνδρας ἄγων δολιχεγχεάς· ἦδε δέ μοι νῦν 155
ἦώς ἐνδεκάτῃ, ὅτε Φίλιον εἰλήλουθα.

αὐτὰρ ἐμοὶ γενεὴ ἐξ Ἀξιοῦ εὐρὺ ῥέοντος,

ὃς τέκε Πηλεγόνα κλυτὸν ἔγχεϊ· τὸν δ' ἐμέ φασι

γείνασθαι· νῦν αὖτε μαχώμεθα, φαίδιμ' Ἀχιλλεῦ.” 160

ὥς φάτ' ἀπειλήσας, ὃ δ' ἀνέσχετο δῖος Ἀχιλλεύς

Πηλιάδα μελίην· ὃ δ' ἀμαρτῇ δούρασιν ἀμφὶς

ἦρως Ἀστεροπαῖος, ἐπεὶ περιδέξιος ἦεν·

καί ῥ' ἐτέρῳ μὲν δουρὶ σάκος βάλεν, οὐ δὲ διαπρὸ

ῥῆξε σάκος· χρυσὸς γὰρ ἐρύκακε, δῶρα θεοῖο· 165

τῷ δ' ἐτέρῳ μιν πῆχυν ἐπιγράβδην βάλε χειρὸς

δεξιτερῆς, σύτο δ' αἶμα κελαινεφές· ἡ δ' ὑπὲρ αὐτοῦ

γαίῃ ἐνεστήρικτο, λιλαιομένη χροὸς αἶσαι.

δεύτερος αὖτ' Ἀχιλεὺς μελίην ἰθυπτίωνα

Ἀστεροπαίῳ ἐφῆκε κατακτάμεναι μενεαίνων. 170

καὶ τοῦ μὲν ῥ' ἀφάμαρτεν, ὃ δ' ὑψηλὴν βάλεν ὄχθην,

μεσσοπαγὲς δ' ἄρ' ἔθηκε κατ' ὄχθης μείλινον ἔγχος.

Πηλεΐδης δ' ἄορ ὀξὺ φερυσσάμενος παρὰ μηροῦ

ἄλτ' ἐπὶ ῥοι μεμαώς· ὃ δ' ἄρα μελίην Ἀχιλλῆος

οὐ δύνατ' ἐκ κρημνοῖο φερύσσαι χειρὶ παχείῃ. 175

τρὶς μὲν μιν πελέμιξε φερύσσασθαι μενεαίνων,

τρὶς δὲ μεθῆκε βίης· τὸ δὲ τέτρατον ἤθελε θυμῷ

Ἀξιοῦ, οὗ κάλλιστον ὕδωρ ἐπικίδναται αἶαν, 158

150 εἷς—μεν

151 μένει ἀντιώσι

154 ἐριβώλου

156 ὅτ' ἐς Ἴλιον

ρᾶξαι ἐπιγνάμψας δόρυ μείλινον Αἰακίδαο,
 ἀλλὰ πρὶν Ἀχιλεὺς σχεδὸν ἄορι θυμὸν ἀπηύρα.
 γαστέρα γάρ μιν τύψε παρ' ὀμφαλόν, ἐκ δ' ἄρα πᾶσαι 180
 χύντο χαμαὶ χολάδες· τὸν δὲ σκότος ὅσσε κάλυψεν
 ἀσθμαίνοντ'. Ἀχιλεὺς δ' ἄρ' ἐνὶ στήθεσσι νύκτας
 τεύχεά τ' ἐξενάριξε καὶ εὐχόμενος φέπος ἦῤυδα·

“κεῖσ' οὕτως· χαλεπὸν τοι ἐρισθενέος Κρονίωνος
 παισὶν ἐριζέμεναι, ποταμοῖό περ ἐκγεγαῶτι. 185
 φῆσθα σὺ μὲν ποταμοῦ γένος ἔμμεναι εὐρὺν ῥέοντος,
 αὐτὰρ ἐγὼ γενεὴν μεγάλου Διὸς εὐχομαι εἶναι.
 τίκτε μ' ἀνὴρ πολλοῖσι φανάσσω Μυρμιδόνεσσι,
 Πηλεὺς Αἰακίδης· ὁ δ' ἄρ' Αἰακὸς ἐκ Διὸς ἦεν.
 τῷ κρείσσων μὲν Ζεὺς ποταμῶν ἀλιμυρῆντων, 190
 κρείσσων αὖτε Διὸς γενεῇ ποταμοῖο τέτυκται.
 καὶ γὰρ σοὶ ποταμός γε πάρα μέγας, εἰ δύναταί τι
 χραιομεῖν· ἀλλ' οὐκ ἔστι Διὶ Κρονίωνι μάχεσθαι,
 τῷ οὔτε κρείων Ἀχελώϊος ἰσοφαρίζει,
 οὔτε βαθυρρεῖται μέγα σθένος Ὠκεανοῖο, 195
 ἐξ οὗ περ πάντες ποταμοὶ καὶ πᾶσα θάλασσα
 καὶ πᾶσαι κρήναι καὶ φρεῖατα μακρὰ νάουσιν·
 ἀλλὰ καὶ ὃς δέδφοικε Διὸς μεγάλοιο κεραυνὸν
 δφεινὴν τε βροντὴν, ὅτ' ἀπ' οὐρανόθεν σμαραγήσῃ.”

ἦ ῥα, καὶ ἐκ κρημνοῖο φερούσσατο χάλκεον ἔγχος, 200
 τὸν δὲ κατ' αὐτόθι λείπεν, ἐπεὶ φίλον ἦτορ ἀπηύρα,
 κείμενον ἐν ψαμάθοισι, δίαινε δέ μιν μέλαν ὕδωρ.
 τὸν μὲν ἄρ' ἐγχέλυες τε καὶ ἰχθύες ἀμφεπένοντο,
 δημὸν ἐρεπτόμενοι ἐπινεφρίδιον κείροντες·
 αὐτὰρ ὁ βῆ ῥ' ἰέναι μετὰ Παίονας ἵπποκορυστάς, 205
 οἳ ῥ' ἔτι παρ ποταμὸν πεφοβήατο δινήμεντα,
 ὥς ἔφιδον τὸν ἄριστον ἐνὶ κρατερῇ ὕσμινῃ
 χέρσ' ὑπο Πηλεΐδαο καὶ ἄορι φίφι δαμέντα.
 ἔνθ' ἔλε Θερσίλοχόν τε Μύδωνά τε Φαστύπυλόν τε

Μνηστήν τε Θρασίου τε καὶ Αἴνιον ἥδ' Ὀφελέστην· 210
καὶ νύ κ' ἔτι πλέονας κτάνε Παίονας ὠκὺς Ἀχιλλεύς,
εἰ μὴ χωσάμενος προσέφη ποταμὸς βαθυδίνης,
ἀνέρι φεισάμενος, βαθέης δ' ἐκ φθέγξατο δίνης·

“ὦ Ἀχιλεῦ, περὶ μὲν κρατέεις, περὶ δ' αἴσυλα ῥέξεις
ἀνδρῶν· αἰεὶ γάρ τοι ἀμύνουσιν θεοὶ αὐτοί. 215

εἴ τοι Τρῶας ἔδωκε Κρόνου παῖς πάντας ὀλέσσαι,
ἐξ ἐμέθεν γ' ἐλάσας πεδίου κατὰ μέρμερα ῥέξε·
πλήθει γὰρ δὴ μοι νεκύων ἐρατεινὰ ῥέεθρα,
οὐδέ τί πη δύναμαι προχέειν ῥόον εἰς ἄλα δῖαν
στεινόμενος νεκύεσσι, σὺ δὲ κτείνεις ἀφιδήλως. 220

ἀλλ' ἄγε δὴ καὶ ἕασον· ἄγη μ' ἔχει, ὄρχαμε λαῶν.”
τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·
“ἔσται ταῦτα, Σκάμανδρε διοτρεφές, ὥς σὺ κελεύεις.
Τρῶας δ' οὐ πρὶν λήξω ὑπερφιάλους ἐναρίζων,
πρὶν φέλσαι κατὰ φάστνυ καὶ Ἑκτορι πειρηθῆναι 225
ἀντιβίην, ἥ κέν με δαμάσσεται, ἥ κεν ἐγὼ τόν.”

ὥς φειπὼν Τρώεσσιν ἐπέσσυτο, δαίμονι φῖσος.
καὶ τότε Ἀπόλλωνα προσέφη ποταμὸς βαθυδίνης·
“ὦ πόποι, ἀργυρότοξε, Διὸς τέκος, οὐ σύ γε βουλάς
εἰρύσαο Κρονίωνος, ὃ τοι μάλα πόλλ' ἐπέτελλε 230
Τρῶσιν παρεστάμεναι καὶ ἀμυνέμεν, εἰς ὃ κεν ἔλθῃ
δείελος ὄψε δύνων, σκιάσῃ δ' ἐρίβωλον ἄρουραν.”

ἦ, καὶ Ἀχιλλεύς μὲν δουρὶ κλυτὸς ἐνθορε μέσσω
κρημνοῦ ἀπαίξας· ὃ δ' ἐπέσσυτο οἴδματι θύων,
πάντα δ' ὄρινε ῥέεθρα κυκώμενος, ὥσε δὲ νεκροὺς 235
πολλούς, οἳ ῥα κατ' αὐτὸν ἔσαν ῥάλις, οὓς κτάν' Ἀχιλλεύς·
τοὺς ἐκβαλλε θύραζε, μεμυκὼς ἥϋτε ταῦρος,
χέρσωνδε· ζωὸς δὲ σάου κατὰ καλὰ ῥέεθρα,
κρύπτων ἐν δίνησι βαθείησιν μεγάλῃσι.

δφεινὸν δ' ἀμφ' Ἀχιλῆα κυκώμενον ἴστατο κῦμα, 240
ὥθεε δ' ἐν σάκει πίπτων ῥόος· οὐδὲ πόδεσσιν

εἶχε στηρίξασθαι. ὁ δὲ πτελέην ἔλε χερσὶν
 εὐφυέα μεγάλην· ἢ δ' ἐκ ῥιζέων ἐριποῦσα,
 κρημνὸν ἅπαντα διῶσεν, ἐπέσχε δὲ καλὰ ῥέεθρα
 ὄζοισιν πυκινοῖσι, γεφύρωσεν δέ μιν αὐτὸν 245
 εἴσω πᾶσ' ἐριποῦσ'· ὁ δ' ἄρ' ἐκ δίνης ἀνορούσας
 ἤϊξεν πεδίοιο ποσὶ κραιπνοῖσι πέτεσθαι,
 δφείσας. οὐδ' ἔτ' ἔληγε θεὸς μέγας, ὦρτο δ' ἐπ' αὐτῷ
 ἀκροκελαινιάων, ἵνα μιν παύσειε πόνοιο
 δῖον Ἀχιλλῆα, Τρώεσσι δὲ λοιγὸν ἀλάλκοι. 250
 Πηλεΐδης δ' ἀπόρουσεν ὅσον τ' ἐπὶ δουρὸς ἐρωή,
 αἰετοῦ οἶματ' ἔχων μέλανος τοῦ θηρητῆρος,
 ὅς θ' ἅμα κάρτιστός τε καὶ ὤκιστος πετεηνῶν·
 τῷ φεφικῶς ἤϊξεν, ἐπὶ στήθεσσι δὲ χαλκὸς
 σμερδαλέον κονάβιζεν· ὕπαιθα δὲ τοῖο λιασθεὶς 255
 φεῦγ', ὁ δ' ὀπισθε ῥέων ἔπετο μεγάλῳ ὀρυμαγδῷ.
 ὥς δ' ὅτ' ἀνὴρ ὀχετηγὸς ἀπὸ κρήνης μελανύδρου
 ἅμ φυτὰ καὶ κήπους ὕδατι ῥόον ἡγεμονεύη,
 χερσὶ μάκελλαν ἔχων, ἀμάρης ἐξ ἔχματα βάλλων·
 τοῦ μὲν τε προρέοντος ὑπὸ ψηφίδες ἅπασαι 260
 ὀχλεῦνται· τὸ δέ τ' ὦκα κατειβόμενον κελαρύζει
 χώρῳ ἐνὶ προαλεῖ, φθάνει δέ τε καὶ τὸν ἄγοντα·
 ὥς αἰεὶ Ἀχιλλῆα κιχήσατο κῦμα ῥόοιο
 καὶ λαιψηρὸν ἐόντα· θεοὶ δέ τε φέρτεροι ἀνδρῶν.
 ὅσσάκι δ' ὀρμήσειε ποδάρκης δῖος Ἀχιλλεὺς 265
 στῆναι ἐναντίβιον, καὶ γινώμεναι εἴ μιν ἅπαντες
 ἀθάνατοι φοβέουσι, τοὶ οὐρανὸν εὐρὺν ἔχουσι,
 τοσσάκι μιν μέγα κῦμα διυπετέος ποταμοῖο
 πλάζ' ὦμους καθύπερθεν· ὁ δ' ὑψόσε ποσσὶν ἐπήδα
 θυμῷ ἀνιάζων· ποταμὸς δ' ὑπὸ γούνατ' ἐδάμνα 270
 λάβρος ὕπαιθα ῥέων, κονίην δ' ὑπέρεπτε ποδοῖιν.
 Πηλεΐδης δ' ὦμωξε φιδὼν εἰς οὐρανὸν εὐρύν·

“Ζεῦ πάτερ, ὥς οὐ τίς με θεῶν ἐλεεινὸν ὑπέστη

248 οὐδέ τ'

ἐκ ποταμοῖο σαῶσαι· ἔπειτα δὲ καί τι πάθοιμι.
 ἄλλος δ' οὐ τίς μοι τόσον αἴτιος Οὐρανίωνων, 275
 ἀλλὰ φίλη μήτηρ, ἥ με ψεύδεσσιν ἔθελγεν.
 ἥ μ' ἔφατο Τρώων ὑπὸ τείχεϊ θωρηκτάων
 λαιψηροῖς ὀλέεσθαι Ἀπόλλωνος βελέεσσιν.
 ὥς μ' ὄφελ' Ἑκτωρ κτεῖναι, ὃς ἐνθάδε γ' ἔτραφ' ἄριστος·
 τῷ κ' ἀγαθὸς μὲν ἔπεφν', ἀγαθὸν δέ κεν ἐξενάριξε. 280
 νῦν δέ με λευγαλέῳ θανάτῳ εἴμαρτο ἔφαλῶναι
 ἐρχθέντ' ἐν μεγάλῳ ποταμῷ, ὥς παῖδα συφορβόν,
 ὃν ῥά τ' ἑναυλος ἀποφέρσῃ χειμῶνι περῶντα."

ὥς φάτο, τῷ δὲ μάλ' ὦκα Ποσειδάων καὶ Ἀθήνη
 στήτην ἐγγὺς ἰόντε, δέμας δ' ἀνδρεσσι φερίκτην, 285
 χειρὶ δὲ χεῖρα λαβόντες ἐπιστώσαντο φέπεσσι.
 τοῖσι δὲ μύθων ἦρχε Ποσειδάων ἐνοσίχθων.
 "Πηλεΐδη, μήτ' ἄρ τι λῆν τρέε μήτε τι τάρβει.
 τοίῳ γάρ τοι νῶι θεῶν ἐπιταρρόθω εἰμὲν
 Ζηνὸς ἐπαινέσαντος, ἐγὼ καὶ Παλλὰς Ἀθήνη. 290
 ὥς οὐ τοι ποταμῷ γε δαμήμεναι αἴσιμόν ἐστιν·
 ἀλλ' ὅδε μὲν τάχα λωφήσει, σὺ δὲ φείσεαι αὐτός·
 αὐτὰρ τοι πυκινῶς ὑποθησόμεθ', αἶ κε πίθηαι·
 μὴ πρὶν παύειν χεῖρας ὁμοίου πτολέμοιο,
 πρὶν κατὰ Φιλίοο κλυτὰ τείχεα λαὸν ἐφέλσαι 295
 Τρωικόν, ὃς κε φύγησι. σὺ δ' Ἑκτορι θυμὸν ἀπούρας
 ἀψ' ἐπὶ νῆας ἵμεν· δίδομεν δέ τοι εὖχος ἀρέσθαι."

τὼ μὲν ἄρ' ὥς φειπόντε μετ' ἀθανάτους ἀποβήτην,
 αὐτὰρ ὁ βῆ—μέγα γάρ ῥα θεῶν ὠτρυνεν ἐφετμή—
 εἰς πεδῖον· τὸ δὲ πᾶν πληθ' ὕδατος ἐκχυμένοιο, 300
 πολλὰ δὲ τεύχεα καλὰ δαῖ κταμένων αἰζηῶν
 πλῶον καὶ νέκυες. τοῦ δ' ὑψόσε γούνατ' ἐπήδα
 πρὸς ῥόον αἵσσοντος ἀν' ἰθύν, οὐδέ μιν ἴσχευ
 εὐρὺ ῥέων ποταμός· μέγα γὰρ σθένος ἔμβαλ' Ἀθήνη.
 οὐδὲ Σκάμανδρος ἔληγε τὸ ῥόν μένος, ἀλλ' ἔτι μᾶλλον 305

χώετο Πηλεΐωνι, κόρυσσε δὲ κῦμα ῥόοιο
 ὑψόσ' αἰερόμενος, Σιμόεντι δὲ κέκλετ' αὔσας·

“φῖλε κασίγνητε, σθένος ἀνέρος ἀμφότεροί περ
 σχῶμεν, ἐπεὶ τάχα φάστυ μέγα Πριάμοιο φάνακτος
 ἐκπέρσει, Τρῶες δὲ κατὰ μόθον οὐ μενέουσιν. 310

ἀλλ' ἐπάμυνε τάχιστα, καὶ ἐμπίπληθι ῥέεθρα
 ὕδατος ἐκ πηγέων, πάντας δ' ὀρόθυνον ἐναύλους,
 ἴστη δὲ μέγα κῦμα, πολὺν δ' ὀρυμαγδὸν ὄρινε
 φιτρῶν καὶ λάων, ἵνα παύσομεν ἄγριον ἄνδρα,
 ὃς δὴ νῦν κρατέει, μέμονεν δ' ὃ γε Ϝῖσα θεοῖσι. 315

φημὶ γὰρ οὔτε βίην χραισμησέμεν οὔτε τι Ϝεῖδος
 οὔτε τὰ τεύχεα καλά, τὰ που μάλα νειόθι λίμνης
 κείσεθ' ὑπ' ἰλῦος κεκαλυμμένα· καὶ δέ μιν αὐτὸν
 εἰλύσω ψαμάθοισι, ῥάλῖς χέραδος περιχεύας,
 μυρίον, οὔδέ ῥοι ὅστ' ἐπιστήσονται Ἀχαιοὶ 320
 ἀνλέξαι· τόσσην ῥοι ἄσιν καθύπερθε καλύψω.
 αὐτοῦ ῥοι καὶ σῆμα τετεύξεται, οὔδέ τί μιν χρεὼ
 ἔσται τυμβοχόης, ὅτε μιν θάπτωσιν Ἀχαιοί.”

ἦ, καὶ ἐπῶρτ' Ἀχιλῇι κυκώμενος, ὑψόσε θύων,
 μορμύρων ἀφρῶ τε καὶ αἵματι καὶ νεκύεσσι. 325
 πορφύρεον δ' ἄρα κῦμα διυπετέος ποταμοῖο
 ἴστατ' αἰερόμενον, κατὰ δ' ἦρεε Πηλεΐωνα.

Ἦρη δὲ μέγ' αὔσε περιδφείσας Ἀχιλῇι,
 μή μιν ἀποφέρσειε μέγας ποταμὸς βαθυδίνης.
 αὐτίκα δ' Ἦφαιστον προσεφώνεε, ῥὸν φίλον υἱόν· 330

“ὄρσεο, κυλλοπόδιον, ἐμὸν τέκος· ἄντα σέθεν γὰρ
 Ξάνθον δινήεντα μάχῃ ἐφερίσκομεν εἶναι·
 ἀλλ' ἐπάμυνε τάχιστα, πιφαύσκειο δὲ φλόγα πολλήν.
 αὐτὰρ ἐγὼ Ζεφύροιο καὶ ἀργεστᾶο Νότοιο
 Ϝείσομαι ἐξ ἀλόθεν χαλεπὴν ὄρσουσα θύελλαν, 335
 ἥ κεν ἀπὸ Τρώων κεφαλὰς καὶ τεύχεα κήαι,
 φλέγμα κακὸν φορέουσα. σὺ δὲ Ξάνθοιο παρ' ὄχθας

δένδρεα καὶ, ἐν δ' αὐτὸν ἵει πυρί· μηδέ σε πάμπαν
 μειλιχίοισι φέπεσσιν ἀποτρεπέτω καὶ ἀρειῇ·
 μηδὲ πρὶν ἀπόπαυε τεὸν μένος, ἀλλ' ὁπότε ἂν δὴ 340
 φθέγξομ' ἐγὼ φηαχοῦσα, τότε σχέμεν ἀκάματον πῦρ."

ὥς ἔφαθ', Ἥφαιστος δὲ τιτύσκετο θεσπιδαῆς πῦρ.
 πρῶτα μὲν ἐν πεδίῳ πῦρ δαίετο, καίε δὲ νεκροὺς
 πολλούς, οἳ ῥα κατ' αὐτόθ' ἔσαν ἑάλις, οὓς κτάν' Ἀχιλλεύς.
 πᾶν δ' ἐξηράνθη πεδίου, σχέτο δ' ἀγλαὸν ὕδωρ. 345

ὥς δ' ὅτ' ὀπωρινὸς βορέης νεοαρδέ' ἄλωρην
 αἰψ' ἀνξηράνῃ· χαίρει δέ μιν ὅς τις ἐθείρῃ·
 ὥς ἐξηράνθη πεδίου πᾶν, καδ δ' ἄρα νεκροὺς
 κῆεν· ὁ δ' ἐς ποταμὸν τρέψε φλόγα παμφανάουσαν.
 καίοντο πτελέαι καὶ φιτέαι ἡδὲ μυρῖκαι, 350

καίετο δὲ λωτός τε ἰδὲ θρύον ἡδὲ κύπειρον,
 τὰ περὶ καλὰ ῥέεθρα ἑάλις ποταμοῖο πεφύκει·
 τείροντ' ἐγχέλυές τε καὶ ἰχθύες οἱ κατὰ δίνας,
 οἱ κατὰ καλὰ ῥέεθρα κυβίσταον ἔνθα καὶ ἔνθα
 πνοιῇ τειρόμενοι πολυμήτιος Ἥφαιστοιο. 355

καίετο δ' ἰς ποταμοῖο, φέπος τ' ἔφατ' ἔκ τ' ὀνόμαζεν·

"Ἥφαιστ', οὐ τις σοί γε θεῶν δύνατ' ἀντιφερίζειν,
 οὐδ' ἂν ἐγὼ σοί γ' ὦδε πυρὶ φλεγέθοντι μαχοίμην.
 λῆγ' ἔριδος, Τρῶας δὲ καὶ αὐτίκα δῖος Ἀχιλλεύς
 φάστεος ἐξελάσειε· τί μοι ἔριδος καὶ ἀρωγῆς;" 360

φῆ πυρὶ καιόμενος, ἀνὰ δ' ἔφλυε καλὰ ῥέεθρα.
 ὥς δὲ λέβης ζέει ἔνδον, ἐπειγόμενος πυρὶ πολλῷ,
 κνίσην μελδόμενος ἀπαλοτρεφέος σιάλοιο,
 πάντοθεν ἀμβολάδην, ὑπὸ δὲ ξύλα κάγκανα κεῖται,
 ὥς τοῦ καλὰ ῥέεθρα πυρὶ φλέγετο, ζέει δ' ὕδωρ· 365
 οὐδ' ἔθελε προρέειν, ἀλλ' ἴσχετο· τεῖρε δ' αὖτμῃ
 Ἥφαιστοιο βίηφι πολύφρονος. αὐτὰρ ὁ γ' Ἥρην
 πολλὰ λισσόμενος φέπεα πτερόεντα προσηύδα·

339 μειλιχίοις ἐπέεσσιν

349 παμφανόωσαν

341 σχεῖν

354 κυβίστων

344 ἄλις ἔσαν

362 ζεῖ

“Ἡρῃ, τίπτε σὸς υἱὸς ἐμὸν ῥόον ἔχραε κήδειν
 ἐξ ἄλλων; οὐ μὲν τοι ἐγὼ τόσον αἵτιός εἰμι, 370
 ὅσσον οἱ ἄλλοι πάντες, ὅσοι Τρώεσσιν ἄρωγοί.
 ἀλλ’ ἦ τοι μὲν ἐγὼν ἀποπαύσομαι, εἰ σὺ κελεύεις,
 παυέσθω δὲ καὶ οὗτος. ἐγὼ δ’ ἐπὶ καὶ τόδ’ ὁμοῦμαι,
 μή ποτ’ ἐπὶ Τρώεσσιν ἀλεξήσῃν κακὸν ἡμᾶρ,
 μηδ’ ὁπότ’ ἂν Τροίῃ μαλερῶ πυρὶ πᾶσα δάηται 375
 καιομένη, καίωσι δ’ ἀρήιοι νῆες Ἀχαιῶν.”

αὐτὰρ ἐπεὶ τό γ’ ἄκουσε θεὰ λευκώλενος Ἡρῃ,
 αὐτίκ’ ἄρ’ Ἡφαιστον προσεφώνεε, ἔφον φίλον υἱόν·
 “Ἡφαιστε, σχέο, τέκνον ἀγακλεές· οὐδὲ φέροικεν 380
 ἀθάνατον θεὸν ὧδε βροτῶν ἔνεκα στυφελίζειν.”

ὥς ἔφαθ’, Ἡφαιστος δὲ κατέσβεσε θεσπιδᾶες πῦρ,
 ἄψορρον δ’ ἄρα κῦμα κατέσσυτο καλὰ ῥέεθρα.
 αὐτὰρ ἐπεὶ Ξάνθοιο δάμη μένος, οἱ μὲν ἔπειτα
 παυσάσθην· Ἡρῃ γὰρ ἐρύκακε χωομένη περ.
 ἐν δ’ ἄλλοισι θεοῖσιν ἔρις πέσε βεβριθυῖα 385
 ἀργαλέη, δίχα δέ σφιν ἐνὶ φρεσὶ θυμὸς ἄητο·
 σὺν δ’ ἔπεσον μεγάλῳ πατάγῳ, βράχε δ’ εὐρέϊα χθών,
 ἀμφὶ δὲ σάλπιγξεν μέγας οὐρανός. αἶε δὲ Ζεὺς
 ἤμενος Οὐλύμπῳ· ἐγέλασσε δέ ῥοι φίλον ἦτορ
 γηθοσύνη, ὃ θ’ ὀράτο θεοὺς ἔριδι ξυνιόντας. 390
 ἐνθ’ οἳ γ’ οὐκέτι δηρὸν ἀφέςτασαν· ἦρχε γὰρ Ἀρης
 ῥινοτόρος, καὶ πρῶτος Ἀθηναίῃ ἐπόρουσε
 χάλκεον ἔγχος ἔχων, καὶ ὄνειδέϊον φάτο μῦθον·

“τίπτ’ αὖτ’, ὦ κυνάμυια, θεοὺς ἔριδι ξυνελαύνεις
 θάρσος ἄητον ἔχουσα, μέγας δέ σε θυμὸς ἀνῆκεν; 395
 οὐ μέμνη’, ὅτε Τυδεΐδην Διομήδε’ ἀνῆκας
 οὐτάμεναι, αὐτὴ δὲ πανόψιον ἔγχος ἐλοῦσα
 ἰθὺς ἐμεί’ ὤσας, διὰ δὲ χροῖα καλὸν ἔδαψας;
 τῷ σ’ αὖ νῦν οἶω ἀποτισέμεν ὅσσα φέφοργας.”

379 οὐ γὰρ

396 ἦ οὐ μέμνη

390 ὅθ’

398 ἐμεῦ

ὥς φειπὼν οὔτησε κατ' αἰγίδα θυσσανόεσσαν 400
 σμερδαλέην, ἣν οὐδὲ Διὸς δάμνησι κεραυνός·
 τῇ μιν Ἄρης οὔτησε μαιφόνος ἔγχεϊ μακρῷ,
 ἣ δ' ἀναχασσαμένη λίθον εἴλετο χειρὶ παχείῃ
 κείμενον ἐν πεδίῳ μέλανα, τρηχύν τε μέγαν τε,
 τὸν ῥ' ἄνδρες πρότεροι θέσαν ἔμμεναι οὔρον ἀρούρης· 405
 τῷ βάλε θοῦρον Ἄρηα κατ' αὐχένα, λῦσε δὲ γυῖα.
 ἐπτὰ δ' ἐπέσχε πέλεθρα πεσών, ἐκόνισε δὲ χαίτας,
 τεύχεα δ' ἀμφαράβησε· γέλασσε δὲ Παλλὰς Ἀθήνη,
 καὶ ῥοι ἐπευχομένη φέπεα πτερόεντα προσηύδα·

“ νηπύτι', οὐδέ νύ πώ περ ἐπεφράσα' ὅσσον ἀρείων 410
 εὖχομ' ἐγὼν ἔμμεναι, ὅτι μοι μένος ἰσοφαρίζεις.
 οὔτω κεν ῥῆς μητρὸς ἐρινύας ἐξαποτίνοις,
 ἣ τοι χωομένη κακὰ μῆδεται, οὔνεκ' Ἀχαιοὺς
 κάλλιπες, αὐτὰρ Τρῶσιν ὑπερφιάλοισιν ἀμύνεις.”

ὥς ἄρα φωνήσασα πάλιν τρέπεν ὅσσε φαεινῷ. 415
 τὸν δ' ἄγε χειρὸς ἐλούσα Διὸς θυγάτηρ Ἀφροδίτη
 πυκνὰ μάλα στενάχοντα· μόγισ δ' ἐσαγείρετο θυμόν.
 τὴν δ' ὥς οὖν ἐνόησε θεὰ λευκώλενος Ἥρη,
 αὐτίκ' Ἀθηναίην φέπεα πτερόεντα προσηύδα·

“ ὦ πόποι, αἰγιόχοιο Διὸς τέκος, ἀτρυτώνη, 420
 καὶ δ' αὖθ' ἣ κυνάμυια ἄγει βροτολοιγὸν Ἄρηα
 δηίοι' ἐκ πολέμοιο κατὰ κλόνον· ἀλλὰ μέτελθε.”

ὥς φάτ', Ἀθηναίη δὲ μετέσσυτο, χαῖρε δὲ θυμῷ,
 καὶ ῥ' ἐπιφεισαμένη πρὸς στήθεα χειρὶ παχείῃ
 ἤλασε· τῆς δ' αὐτοῦ λύτο γούνατα καὶ φίλον ἦτορ. 425
 τὼ μὲν ἄρ' ἄμφω κείατ' ἐπὶ χθονὶ πουλυβοτείρῃ,
 ἣ δ' ἄρ' ἐπευχομένη φέπεα πτερόεντ' ἀγόρευε·

“ τοιοῦτοι νῦν πάντες, ὅσοι Τρῶεσσιν ἀρωγοί,
 εἶεν, ὅτ' Ἀργεῖοισι μαχοίατο θωρηκτῆσιν,
 ὧδέ τε θαρσαλέοι καὶ τλήμονες, ὥς Ἀφροδίτη 430
 ἦλθεν Ἄρη' ἐπίκουρος, ἐμῷ μένε' ἀντιάουσα·

τῷ κεν δὴ πάλαι ἄμμες ἐπαυσάμεθα πτολέμοιο,
 Φιλίου ἐκπέρσαντες εὐκτίμενον πτολίεθρον.”

αὐτὰρ Ἀπόλλωνα προσέφη κρείων ἐνοσίχθων· 435

“Φοῖβε, τίη δὴ νῶι διέσταμεν; οὐδὲ φέροικεν
 ἀρξάντων ἐτέρων· τὸ μὲν αἶσχιον, αἶ κ’ ἀμαχητὶ
 ἴομεν Οὐλυμπόνδε, Διὸς ποτὶ χαλκοβατὲς δῶ.

ἄρχε· σὺ γὰρ γενεῇφι νεώτερος· οὐ γὰρ ἐμοί γε 440
 καλόν, ἐπεὶ πρότερος γενόμεν καὶ πλείονα φοῖδα.

νηπύτι, ὥς ἄνοον κραδίην ἔχες· οὐδέ νυ τῶν περ
 μέμνηαι, ὅσα δὴ πάθομεν κακὰ Φίλιον ἀμφὶ
 μούνοι νῶι θεῶν, ὅτ’ ἀγήνορι Λαομέδοντι

παρ Διὸς ἐλθόντες θητεύσαμεν εἰς ἐνιαυτὸν 445
 μισθῷ ἐπὶ ῥητῷ· ὁ δὲ σημαίνων ἐπέτελλεν.

ἦ τοι ἐγὼ Τρώεσσι πόλιν πέρι τεῖχος ἔδειμα
 εὐρύ τε καὶ μάλα καλόν, ἵν’ ἄρρηκτος πόλις εἴη·

Φοῖβε, σὺ δ’ εἰλίποδας ἑλίικας βοῦς βουκολέεσκες
 Ἰδης ἐν κνημοῖσι πολυπτύχου ὑληέσσης.

ἀλλ’ ὅτε δὴ μισθοῖο τέλος πολυγηθῆες ὦραι 450

ἐξέφερον, τότε νῶι βιήσατο μισθὸν ἅπαντα
 Λαομέδων ἐκπαγλος, ἀπειλήσας δ’ ἀπέπεμπε.

σὺν μὲν ὃ γ’ ἠπείλησε πόδας καὶ χεῖρας ὑπερθε
 δήσειν, καὶ περάειν νήσων ἐπὶ τηλεδαπάων·

στεῦτο δ’ ὃ γ’ ἀμφοτέρων ἀπολεψέμεν οὐατα χαλκῷ. 455

νῶι δέ τ’ ἄψορροι κίομεν κεκοτηότι θυμῷ,

μισθοῦ χωόμενοι, τὸν ὑποστὰς οὐκ ἐτέλεσσε.

τοῦ δὴ νῦν λαοῖσι φέρεις χάριν, οὐδὲ μεθ’ ἡμέων
 πειράε’, ὥς κε Τρῶες ὑπερφίαλοι ἀπόλωνται

πρόχυν κακῶς σὺν παισὶ καὶ αἰδοίησ’ ἀλόχοισι.” 460

τὸν δ’ αὖτε προσέφειπε φάναξ ἑκάφεργος Ἀπόλλων·

“ἐννοσίγαι’, οὐκ ἄν με σαόφρονα μυθήσαιο

ἔμμεναι, εἰ δὴ σοί γε βροτῶν ἔνεκα πτολεμίζω

ὥς φάτο, μείδησεν δὲ θεὰ λευκώλενος Ἥρη

434

δφειλῶν, οἳ φύλλοισι φεφοικότες ἄλλοτε μὲν τε
 ζαφλεγέες τελέθουσιν, ἀρούρης καρπὸν ἔδοντες, 465
 ἄλλοτε δὲ φθινύθουσιν ἀκήριοι. ἀλλὰ τάχιστα
 παυώμεσθα μάχης· οἳ δ' αὐτοὶ δηριαέσθων.”

ὥς ἄρα φωνήσας πάλιν ἐτράπετ'· αἶδετο γάρ ῥα
 πατροκασιγνήτοιο μιγήμεναι ἐν παλάμῃσι.
 τὸν δὲ κασιγνήτῃ μάλα νείκεσε, πότνια θηρῶν, 470
 Ἄρτεμις ἀγροτέρῃ, καὶ ὄνειδέϊον φάτο μῦθον·

“φεύγεις δῆ, ἑκάφεργε, Ποσειδάωνι δὲ νίκην
 πᾶσαν ἐπέτρεψας, μέλεον δέ ῥοι εὖχος ἔδωκας·
 νηπύτιε, τί νυ τόξον ἔχεις ἀνεμώλιον αὐτως;
 μή σεο νῦν ἔτι πατρὸς ἐνὶ μεγάροισιν ἀκούσω 475
 εὐχομένου, ὥς τὸ πρὶν ἐν ἀθανάτοισι θεοῖσιν,
 ἅντα Ποσειδάωνος ἐναντίβιον πολεμίζειν.”

ὥς φάτο, τὴν δ' οὐ τι προσέφη ἑκάφεργος Ἀπόλλων,
 ἀλλὰ χολωσαμένη Διὸς αἰδοῖῃ παράκοιτις·
 “πῶς δὲ σὺ νῦν μέμονας, κύον ἀδφεές, ἀντί' ἐμείο 481
 στήσεσθαι; χαλεπή τοι ἐγὼ μένος ἀντιφέρεσθαι
 τοξοφόρῳ περ εὔση, ἐπεὶ σε λέοντα γυναιξὶ
 Ζεὺς θῆκεν καὶ ἔδωκε κατακτάμεν ἥν κ' ἐθέλησθα.
 ἦ τοι βέλτερόν ἐστι κατ' οὖρεα θήρας ἐναίρειν 485
 ἀγροτέρας τ' ἐλάφους ἢ κρείσσοσι ρίφι μάχεσθαι.
 εἰ δ' ἐθέλεις πολέμοιο δαήμεναι, ὄφρ' ἐὺ ρειδῆς,
 ὅσσον φερτέρῃ εἴμ', ὅτι μοι μένος ἀντιφερίζεις.”

ἦ ῥα, καὶ ἀμφοτέρας ἐπὶ καρπῷ χεῖρας ἔμαρπτε
 σκαιῇ, δεξιτερῇ δ' ἄρ' ἀπ' ὤμων αἶνυτο τόξα, 490
 αὐτοῖσιν δ' ἄρ' ἔθεινε πάρ' οὐατα μειδιάουσα
 ἐντροπαλιζομένην· ταχέες δ' ἐκπιπτον ὀϊστοί.
 δακρυόεσσα δ' ὑπαιθα θεὰ φύγεν ὥς τε πέλεια,
 ἥ ῥά θ' ὑπ' ἱρηκος κοῖλῃν εἰσέπτατο πέτρην,

νείκεσεν ἰοχέαιραν ὄνειδείοις ἐπέεσσιν 480

467 δηριαάσθων

475 σευ

481 ἀδδεές

491 μειδιώωσα

χηραμόν· οὐδ' ἄρα τῇ γε ἑταρώμεναι αἵσιμον ἦεν· 495
ὥς ἡ δακρυόεσσα φύγεν, λίπε δ' αὐτόθι τόξα.

Λητόα δὲ προσέφειπε διάκτορος Ἀργεῖφόντης·

“Λητοῖ, ἐγὼ δέ τοι οὐ τι μαχήσομαι· ἀργαλέον γὰρ 500
πληκτίζεσθ' ἀλόχοισι Διὸς νεφεληγερέταο·
ἀλλὰ μάλα πρόφρασσα μετ' ἀθανάτοισι θεοῖσιν
εὐχεσθαι ἐμὲ νικῆσαι κρατερῇφι βίηφιν.”

ὥς ἄρ' ἔφη, Λητὼ δὲ συναίνυντο καμπύλα τόξα
πεπτεότ' ἄλλυδις ἄλλα μετὰ στροφάλιγγι κονίης.
ἡ μὲν τόξα λαβοῦσα πάλιν κίε θυγατέρος ἑῆς·
ἡ δ' ἄρ' Ὀλυμπον ἵκανε, Διὸς ποτὶ χαλκοβατὲς δῶ, 505
δακρυόεσσα δὲ πατρὸς ἐφέζετο γούνασι κούρη,
ἀμφὶ δ' ἄρ' ἀμβρόσιος ἑσπερός τρέμε· τὴν δὲ ποτὶ ἑοῖ
εἶλε πατὴρ Κρονίδης, καὶ ἀνείρετο ἑῇδ' ὑπελάσας·

“τίς νύ σε τοιάδ' ἔρεξε, φίλον τέκος, Οὐρανιώνων;”
τὸν δ' αὖτε προσέφειπεν εὐστέφανος κελαδαινὴ· 511
“σὴ μ' ἄλοχος στυφέλιξε, πάτερ, λευκώλενος Ἥρη,
ἐξ ἧς ἀθανάτοισιν ἔρις καὶ νείκε' ἐφῆπται.”

ὥς οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον,
αὐτὰρ Ἀπόλλων Φοῖβος ἐδύσετο Φίλιον ἱρήν· 515
μέμβλετο γάρ ἑοῖ τεῖχος εὐδμήτοιο πόλης,
μὴ Δαναοὶ πέρσειαν ὑπὲρ μόρον ἥματι κείνῳ.
οἱ δ' ἄλλοι πρὸς Ὀλυμπον ἴσαν θεοὶ αἰὲν ἑόντες,
οἱ μὲν χωόμενοι, οἱ δὲ μέγα κυδιάοντες·
καδ δ' ἴζον παρὰ πατρὶ κελαϊνεφέ· αὐτὰρ Ἀχιλλεὺς 520
Τρῶας ὁμῶς αὐτοὺς τ' ὄλεκεν καὶ μώνυχας ἵππους.
ὥς δ' ὅτε καπνὸς ἰὼν εἰς οὐρανὸν εὐρὺν ἵκηται
φάστεος αἰθομένοιο, θεῶν δὲ ἑῆ μῆνις ἀνῆκε,
πᾶσι δ' ἔθηκε πόνον, πολλοῖσι δὲ κήδε' ἐφῆκεν,
ὥς Ἀχιλλεὺς Τρῶεσσι πόνον καὶ κήδε' ἔθηκεν. 525

μαψιδίως, ὡς εἴ τι κακὸν ῥέζουσιν ἐνωπῇ 510

497 Λητὼ

507 ποτὶ

519 κυδιόωντες

520 κελαϊνεφεῖ

ἑστήκει δ' ὁ γέρων Πρίαμος θεῖου ἐπὶ πύργου,
 ἐς δ' ἐνόησ' Ἀχιλλῆα πελώριον· αὐτὰρ ὑπ' αὐτοῦ
 Τρῶες ἄφαρ κλονέοντο πεφυζότες, οὐδέ τις ἀλκὴ
 γίγνεθ'· ὁ δ' οἰμώξας, ἀπὸ πύργοο βαῖνε χαμᾶζε,
 ὀτρύνων παρὰ τείχος ἀγακλεῖτους πυλαωρούς· 530

“ πεπταμένας ἐν χερσὶ πύλας ἔχετ', εἰς ὃ κε λαοὶ
 ἔλθωσι προτὶ φάστυ πεφυζότες· ἦ γὰρ Ἀχιλλεὺς
 ἐγγὺς ὅδε κλονέων· νῦν οἷω λοίγι' ἔσεσθαι.
 αὐτὰρ ἐπεὶ κ' ἐς τείχος ἀναπνεύσωσι φαλέντες,
 αὐτὶς ἐπανθέμεναι σανίδας πυκινῶς ἀραρυίας· 535
 δέδρφα γὰρ μὴ οὗλος ἀνὴρ ἐς τείχος ἄληται.”

ὥς ἔφαθ', οἱ δ' ἄνεσάν τε πύλας καὶ ἀπῶσαν ὀχῆας·
 αἶ δὲ πετασθεῖσαι τεύξαν φάος· αὐτὰρ Ἀπόλλων
 ἀντίος ἐξέθορε, Τρώων ἵνα λαιγὸν ἀμύναι.
 οἱ δ' ἰθὺς πόλιος καὶ τείχεος ὑψηλοῖο, 540

δίψῃ καρχαλέοι, κεκονιμένοι ἐκ πεδίοιο
 φεύγον· ὁ δὲ σφεδανὸν ἔφεπ' ἔγχεϊ· λύσσα δέ ῥοι κῆρ
 αἰὲν ἔχε κρατερή, μενέαινε δὲ κῦδος ἀρέσθαι.

ἔνθα κεν ὑψίπυλον Τροίην ἔλον υἷες Ἀχαιῶν,
 εἰ μὴ Ἀπόλλων Φοῖβος Ἀγήνορα δῖον ἀνῆκε, 545
 φῶτ' Ἀντήνορος υἱὸν ἀμύμονά τε κρατερόν τε.
 ἐν μὲν ῥοι κραδίῃ θάρσος βάλε, παρ δέ ῥοι αὐτὸς
 ἔστη, ὅπως θανάτοιο βαρείας κῆρας ἀλάλκοι,
 φηγῶ κεκλιμένος· κεκάλυπτο δ' ἄρ' ἠέρι πολλῇ.
 αὐτὰρ ὃ γ' ὥς ἐνόησεν Ἀχιλλῆα πτολίπορθον, 550

ἔστη, πολλὰ δέ ῥοι κραδίῃ πόρφυρε μένουτι·
 ὀχθήσας δ' ἄρα φεῖπε πρὸς ὃν μεγαλήτορα θυμόν·

“ ὦ μοι ἐγών· εἰ μὲν κεν ὑπὸ κρατεροῦ Ἀχιλλῆος
 φεύγω, τῇ περ οἱ ἄλλοι ἀτυζόμενοι κλονέονται,
 αἵρήσει με καὶ ὧς καὶ ἀνάλκιδα δειροτομήσει. 555
 εἰ δ' ἂν ἐγὼ τούτους μὲν ὑποκλονέεσθαι ἐάσω
 Πηλεΐδῃ Ἀχιλλῇ, ποσὶν δ' ἀπὸ τείχεος ἄλλη

φεύγω πρὸς πεδῖον Φιλῆιον, ὅφρ' ἂν ἴκωμαι
 Ἰδης τε κνημοὺς κατὰ τε ῥωπήια δύω.
 ῥεσπέριος δ' ἂν ἔπειτα λοεσσάμενος ποταμοῖο, 560
 ἰδρὸ' ἀποψυχθεὶς προτὶ Φίλιον ἀπονεοίμην.
 ἀλλὰ τίη μοι ταῦτα φίλος διελέξατο θυμός;
 μή μ' ἀπαιρόμενον πόλιος πεδίωνδε νοήσῃ
 καὶ με μεταίξας μάρψῃ ταχέεσσι πόδεσσιν.
 οὐκέτ' ἔπειτ' ἔσται θάνατον καὶ κῆρας ἀλύξαι. 565
 λίην γὰρ κρατερὸς περὶ πάντων ἔστ' ἀνθρώπων.
 εἰ δέ κέ 'φοι προπάροιθε πόλιος κατεναντίον ἔλθω.—
 καὶ γάρ θην τούτῳ τρωτὸς χρῶς ὀξείῃ χαλκῷ,
 ἐν δέ 'φ' ἴα ψυχὴ, θνητὸν δέ 'φέ φασ' ἀνθρωποὶ
 ἔμμεναι· αὐτὰρ 'φοι Κρονίδης Ζεὺς κῦδος ὀπάζει." 570
 ὥς φειπὼν Ἀχιλῆα φαλὲς μένεν, ἐν δέ 'φοι ἦτορ
 ἄλκιμον ὠρμάετο πτολεμιζέμεν ἠδὲ μάχεσθαι.
 ἦϋτε πάρδαλις εἴσι βαθείης ἐκ ξυλόχοιο
 ἀνδρὸς θηρητῆρος ἐναντίον, οὐδέ τι θυμῷ
 ταρβέει οὐδὲ φοβεῖται, ἐπεὶ κεν ὑλαγμὸν ἀκούσῃ. 575
 εἴ περ γὰρ φθάμενός 'φ' ἦ οὐτάσῃ ἠὲ βάλησιν,
 ἀλλὰ τε καὶ περὶ δουρὶ πεπαρμένη οὐκ ἀπολήγει
 ἀλκῆς, πρίν γ' ἠὲ ξυμβλήμεναι ἠὲ δαμῆναι.
 ὥς Ἀντήνορος υἱὸς ἀγαυοῦ, δῖος Ἀγῆνωρ,
 οὐκ ἔθελεν φεύγειν, πρίν πειρήσαιτ' Ἀχιλῆος, 580
 ἀλλ' ὅ γ' ἄρ' ἀσπίδα μὲν πρόσθ' ἔσχετο πάντοσε φίσῃν,
 ἐγχεῖν δ' αὐτοῖο τιτύσκετο, καὶ μέγ' αὔτει.
 “ἦ δὴ που μάλα φέλπε' ἐνὶ φρεσί, φαίδιμ' Ἀχιλλεῦ,
 ἦματι τῷδε πόλιν πέρσειν Τρώων ἀγερώχων,
 νηπύτι· ἦ τ' ἔτι πολλὰ τετεύξεται ἄλγε' ἐπ' αὐτῇ. 585
 ἐν γὰρ 'φοι πολέες τε καὶ ἄλκιμοι ἀνέρες εἰμέν,
 οἳ καὶ πρόσθε φίλων τοκέων ἀλόχων τε καὶ υἱῶν
 Φίλιον εἰρυνόμεσθα· σὺ δ' ἐνθάδε πότμον ἐφύψεις,

561 ἰδρῶ

569 δὲ ἴα

572 ὠρμάτο πτολεμίζειν

575 ταρβεῖ

576 μιν ἢ vel τις ἢ

583 μάλ' ἔολπας

ὦδ' ἑκπαγλος ἐὼν καὶ θαρσαλέος πολεμιστής.”

ἦ ῥα, καὶ ὄξυν ἄκοντα βαρείης χειρὸς ἀφῆκε, 590
καί ῥ' ἔβαλε κνήμην ὑπὸ γούνατος οὐδ' ἀφάμαρτεν.

ἀμφὶ δέ ῥοι κνημὶς νεοτεύκτοο κασσιτέροιο
σμερδαλέον κονάβησε· πάλιν δ' ἀπὸ χαλκὸς ὄρουσε
βλημένου, οὐδ' ἐπέρησε, θεοῦ δ' ἠρύκακε δῶρα.

Πηλεΐδης δ' ὠρμήσατ' Ἀγήνορος ἀντιθέοιο 595

δεύτερος· οὐ δέ ῥ' ἔασεν Ἀπόλλων κῦδος ἀρέσθαι,
ἀλλὰ μιν ἐξήρπαξε, κάλυψε δ' ἄρ' ἠέρι πολλῇ,
ἡσύχιον δ' ἄρα μιν πολέμου ἑκπεμπε νέεσθαι.

αὐτὰρ ὁ Πηλεΐωνα δόλῳ ἀποφέργαθε λαοῦ·

αὐτῷ γὰρ ῥεκάφεργος Ἀγήνορι πάντα ρεφοικῶς 600

ἔστη πρόσθε ποδῶν· ὁ δ' ἐπέσσυτο ποσσὶ διώκειν.

ἦος ὁ τὸν πεδίοιο διώκετο πυροφόροιο,

τρέψας παρ ποταμὸν βαθυδινήεντα Σκάμανδρον,

τυτθὸν ὑπεκπροθέοντα·—δόλῳ δ' ἄρα θέλγεν Ἀπόλλων,

ὥς αἰεὶ φέλποιτο κιχήσεσθαι ποσσὶ ῥοῖσι—, 605

τόφρ' ἄλλοι Τρῶες πεφοβημένοι ἦλθον ὀμίλῳ

ἀσπάσιοι προτὶ φάστυ, πόλις δ' ἔμπλητο φαλέντων.

οὐδ' ἄρα τοί γ' ἔτλαν πόλιος καὶ τείχεος ἐκτὸς

μεῖναι ἔτ' ἀλλήλους, καὶ γνώμεναι ὅς τε πεφεύγει

ὅς τ' ἔθαν' ἐν πολέμῳ· ἀλλ' ἐσσυμένως ἐσέχυντο 610

εἰς πόλιν, ὅν τινα τῶν γε πόδες καὶ γούνα σαώσαι.

ΙΛΙΑΔΟΣ Χ.

Ὡς οἱ μὲν κατὰ φάστυ, πεφυζότες ἤντε νεβροί,
ἰδρὸν ἀπεψύχοντο πῖον τ' ἀκέοντό τε δίψαν,
κεκλιμένοι καλῆσιν ἐπάλξεσιν· αὐτὰρ Ἀχαιοὶ
τείχεος ἄσσον ἴσαν σάκε' ὥμοισι κλίναντες.

Ἐκτορα δ' αὐτοῦ μέναι ὀλοὴν μοῖρ' ἐπέδησε,
Φιλίου προπάροιθε πυλάων τε Σκαιάων.

5

αὐτὰρ Πηλεΐωνα προσηύδαε Φοῖβος Ἀπόλλων·

“τίπτε με, Πηλέος υἱέ, ποσὶν ταχέεσσι διώκεις,
αὐτὸς θνητὸς ἐὼν θεὸν ἄμβροτον; οὐδέ νύ πώ με
ἔγνωσ ὥς θεός εἰμι, σὺ δ' ἀσπερχές μενεαίνεις.

10

ἦ νύ τοι οὐ τι μέλει Τρώων πόνος οὐς ἐφόβησας,
οἷ δὴ τοι ἐς φάστυ φάλεν, σὺ δὲ δεῦρο λιάσθης.
οὐ μὲν με κτενέεις, ἐπεὶ οὐ τοι μόρσιμός εἰμι.”

τὸν δὲ μέγ' ὀχθήσας προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·

“ἔβλαψάς μ', ἐκάεργε, θεῶν ὀλοώτατε πάντων,

15

ἐνθάδε νῦν τρέψας ἀπὸ τείχεος· ἦ κ' ἔτι πολλοὶ
γαῖαν ὁδὰξ εἶλον πρὶν Φίλιον εἰσαφικέσθαι.

νῦν δ' ἐμὲ μὲν μέγα κῦδος ἀφείλεο, τοὺς δ' ἐσάωσας
ῥηιδίως, ἐπεὶ οὐ τι τίσιν γ' ἔδφεισας ὀπίσσω.

2 ἰδρῶ

6 Ἴλιου

7 προσηύδα

12 εἰς

19 ἔδδειςας

ἢ σ' ἂν τισαίμην, εἴ μοι δύναμὶς γε παρείη." 20

ὥς φειπὼν προτὶ φάστυ μέγα φρονέων ἐβεβήκει,
σευάμενος ὥς θ' ἵππος ἀεθλοφόρος σὺν ὄχεσφιν,
ὅς ῥά τε ῥεῖα θέησι τιταινόμενος πεδίοιο·

ὥς Ἀχιλεὺς λαιψήρᾳ πόδας καὶ γούνατ' ἐνώμα.

τὸν δ' ὁ γέρων Πρίαμος πρῶτος φίδεν ὀφθαλμοῖσι, 25
παμφαίνονθ' ὥς τ' ἀστέρ', ἐπεσσύμενον πεδίοιο,

ὅς ῥά τ' ὀπώρης εἴσιν, ἀρίζηλοι δέ ῥοι αὐγαὶ
φαίνονται πολλοῖσι μετ' ἀστράσι νυκτὸς ἀμολγῶ,
ὄν τε κύν' Ὀαρίωνος ἐπὶ κλησὶν καλέουσι·

λαμπρότατος μὲν ὃ γ' ἐστί, κακὸν δέ τε σῆμα τέτυκται, 30

καί τε φέρει πολλὸν πυρετὸν δφειλοῖσι βροτοῖσιν·

ὥς τοῦ χαλκὸς ἔλαμπε περὶ στήθεσσι θεόντος.

ᾧ ὤξεν δ' ὁ γέρων, κεφαλὴν δ' ὃ γε κόψατο χερσὶν

ὑψόσ' ἀνασχόμενος, μέγα δ' οἰμώξας ἐγεγώνει

λίσσόμενος φίλον υἱόν· ὁ δὲ προπάροιθε πυλάων 35

ἐστήκει, ἄμοτον μεμαῶς Ἀχιλῇ μάχεσθαι·

τὸν δ' ὁ γέρων ἐλεεινὰ προσηύδαε χεῖρας ὀρεγνύς·

"Ἐκτορ, μή μοι μίμνε, φίλον τέκος, ἀνέρα τοῦτον

οἶος ἀνευθ' ἄλλων, ἵνα μὴ τάχα πότμον ἐπίσπης

Πηλεΐωνι δαμείς, ἐπεὶ ἦ πολὺ φέρτερός ἐστι, 40

σχέτλιος·—αἶθε θεοῖσι φίλος τοσσόνδε γένοιτο

ὅσσον ἐμοί· τάχα κέν ῥε κύνες καὶ γῦπες ἔδοιεν

κείμενον· ἦ κέ μοι αἶνὸν ἀπὸ πρᾶπίδων ἄχος ἔλθοι·—

ὅς μ' υἱῶν πολλῶν τε καὶ ἐσθλῶν εὖνιν ἔθηκε

κτείνων καὶ περναὺς νήσων ἐπὶ τηλεδαπάων. 45

καὶ γὰρ νῦν δύο παῖδε, Λυκάονα καὶ Πολύδωρον,

οὐ δύναμαι φιδέειν Τρώων ἐς φάστυ φαλέντων,

τούς μοι Λαοθόη τέκετο, κρείουσα γυναικῶν.

ἀλλ' εἰ μὲν ζώουσι μετὰ στρατῶ, ἦ τ' ἂν ἔπειτα

χαλκοῦ τε χρυσοῦ τ' ἀπολυσόμεθ'· ἔστι γὰρ ἔνδον· 50

πολλὰ γὰρ ὥπασε παιδὶ γέρων ὄνομα κλυτὸς Ἀλτης.

εἰ δ' ἤδη τεθνήσκει καὶ εἰν Ἀφίδαο δόμοισιν,
 ἄλγος ἐμῷ θυμῷ καὶ μητέρι, τοῖ τεκόμεσθα·
 λαοῖσιν δ' ἄλλοισι μινυνθαδιώτερον ἄλγος
 ἔσσεται, εἰ μὴ καὶ σὺ θάνῃς Ἀχιλῇι δαμασθείς. 55
 ἀλλ' εἰσέρχαιο τεῖχος, ἐμὸν τέκος, ὅφρα σωῆς
 Τρῶας καὶ Τρωάς, μηδὲ μέγα κῦδος ὀρέξης
 Πηλεΐδῃ, αὐτὸς δὲ φίλης αἰῶνος ἀμερθῆς.
 πρὸς δ' ἐμὲ τὸν δύστηνον ἔτι φρονέοντ' ἐλέησον,
 δύσμορον, ὃν ῥα πατὴρ Κρονίδης ἐπὶ γήραος οὐδῶ 60
 αἴσῃ ἐν ἀργαλέῃ φθίσει, κακὰ πόλλ' ἐπιδόντα,
 υἱὰς τ' ὀλλυμένους ἐλκηθείσας τε θύγατρας,
 καὶ θαλάμους κεραϊζομένους, καὶ νήπια τέκνα
 βαλλόμενα προτὶ γαίῃ ἐν αἰνῇ δηιοτήτι,
 ἐλκομένας τε νυοὺς ὀλοῆσ' ὑπὸ χερσὶν Ἀχαιῶν. 65
 αὐτὸν δ' ἂν πύματόν με κύνες πρώτῃσι θύρῃσιν
 ὤμῃσται φερύουσιν, ἐπεὶ κέ τις ὀξείῃ χαλκῷ
 τύψας ἢ βαλὼν ῥεθέων ἐκ θυμὸν ἔληται,
 οὓς τρέφον ἐν μεγάροισι τραπεζῆας θυραωρούς,
 οἳ κ' ἐμὸν αἶμα πiónτες, ἀλύσσοντες περὶ θυμῷ, 70
 κείσονται ἐν προθύροισι. νέω δέ τε πάντ' ἐπέοικεν,
 ἄρῃ κταμένῳ, δεδαῖγμένῳ ὀξείῃ χαλκῷ,
 κεῖσθαι· πάντα δὲ καλὰ θανόντι περ, ὅττι φανήῃ·
 ἀλλ' ὅτε δὴ πολιόν τε κάρη πολιόν τε γένειον,
 αἰδῶα τ' αἰσχύνωσι κύνες κταμένοιο γέροντος, 75
 τοῦτο δὴ οἴκτιστον πέλεται δφειλοῖσι βροτοῖσιν.”

ἦ ῥ' ὁ γέρων, πολιὰς δ' ἄρ' ἀνὰ τρίχας ἔλκετο χερσὶ
 τίλλων ἐκ κεφαλῆς· οὐ δ' Ἑκτορι θυμὸν ἔπειθε.
 μήτηρ δ' αὖθ' ἐτέρωθεν ὀδύρετο δάκρυ χέουσα,
 κόλπον ἀνιεμένη, ἐτέρηφι δὲ μαζὸν ἀνέσχε· 80
 καὶ μιν δάκρυ χέουσα φέπεα πτερόεντα προσηύδα·

“Ἑκτορ, τέκνον ἐμόν, τάδε τ' αἶδεο καί μ' ἐλέησον
 αὐτήν, εἴ ποτέ τοι λαθικηδέα μαζὸν ἐπέσχον.

τῶν μνῆσαι, φίλε τέκνον, ἄμυνε δὲ δήιον ἄνδρα
 τείχεος ἐντὸς ἐών, μὴ δὲ πρόμος ἵστασο τούτῳ· 85
 σχέτλιος· εἴ περ γάρ σε κατακτάνη, οὐ σ' ἔτ' ἐγὼ γε
 κλαύσομαι ἐν λεχέεσσι, φίλον θάλος, ὃν τέκον αὐτή,
 οὐδ' ἄλοχος πολύδωρος· ἄνευθε δέ σε μέγα νῶιν
 Ἀργείων παρὰ νηυσὶ κύνες ταχέες κατέδονται."

ὥς τῷ γε κλαίοντε προσαυδήτην φίλον υἱόν, 90
 πολλὰ λισσομένῳ· οὐ δ' Ἐκτορι θυμὸν ἔπειθον,
 ἀλλ' ὃ γε μίμν' Ἀχιλῆα πελώριον ἄσσον ἰόντα.
 ὥς δὲ δράκων ἐπὶ χειρὶ ὀρέστερος ἄνδρα μένησι
 βεβρωκὼς κακὰ φάρμακ'· ἔδν δέ τέ μιν χόλος αἰνός,
 σμερδαλέον δὲ δέδορκε φελισσόμενος περὶ χειρὶ· 95
 ὥς Ἐκτωρ ἄσβεστον ἔχων μένος οὐχ ὑπεχώρει,
 πύργῳ ἐπι προέχοντι φαεινὴν ἀσπίδ' ἐρείσας.
 ὀχθήσας δ' ἄρα φεῖπε πρὸς ὃν μεγαλήτορα θυμόν·

"ὦ μοι ἐγών, εἰ μὲν κε πύλας καὶ τείχεα δύω,
 Πουλυδάμας μοι πρῶτος ἐλεγχείην ἀναθήσει, 100
 ὅς μ' ἐκέλευε Τρῳσὶ ποτὶ πτόλιν ἡγήσασθαι
 νύχθ' ὑπο τήνδ' ὀλοήν, ὅτε τ' ὤρετο δῖος Ἀχιλλεύς.
 ἀλλ' ἐγὼ οὐ πιθόμην· ἦ τ' ἂν πολὺ κέρδιον ἦεν·
 νῦν δ' ἐπεὶ ὤλεσα λαὸν ἀτασθαλίῃσιν ἐμῇσιν,
 αἰδέομαι Τρῶας καὶ Τρῳάδας ἐλκεσιπέπλους, 105
 μή ποτέ τις φείπησι κακώτερος ἄλλος ἐμείῳ·
 "Ἐκτωρ φῆφι βίηφι πιθήσας ὤλεσε λαόν."
 ὥς φερέουσιν· ἐμοὶ δὲ τότε ἂν πολὺ κέρδιον εἶη
 αὐτην ἢ Ἀχιλῆα κατακτείναντι νέεσθαι,
 ἢ καὶ αὐτῷ ὀλέσθαι εὐκλειέως πρὸ πόλης. 110
 εἰ δέ κεν ἀσπίδα μὲν καταθήομαι ὀμφαλόεσσαν
 καὶ κόρυθα βριαρὴν, δόρυ δὲ πρὸς τεῖχος ἐρείσας
 αὐτὸς ἰὼν Ἀχιλῆος ἀμύμονος ἀντίος ἔλθω
 καί ῥοι ὑπόσχωμαι Ἑλένην καὶ κτήμαθ' ἅμ' αὐτῇ
 πάντα μάλ', ὅσσα τ' Ἀλέξανδρος κοῖλῃσ' ἐνὶ νηυσὶν 115

ἡγάγετο Τροίην, ἥ τ' ἔπλετο νείκεος ἀρχή,
 δωσέμεν Ἀτρεΐδῃσιν ἄγειν, ἅμα δ' ἀμφὶς Ἀχαιοῖς
 ἄλλ' ἀποδάσσεσθαι, ὅσα τε πτόλις ἦδε κέκευθε.
 Τρωσὶν δ' αὖ μετόπισθε γερούσιον ὄρκον ἔλωμαι
 μή τι κατακρύψειν, ἀλλ' ἀνδιχα πάντα δάσσεσθαι.— 120
 ἀλλὰ τίη μοι ταῦτα φίλος διελέξατο θυμός;
 μή μιν ἐγὼ μὲν ἴκωμαι ἰών, ὁ δέ μ' οὐκ ἐλεήσει
 οὐδέ τί μ' αἰδέσεται, κτενέει δέ με γυμνὸν ἔοντα
 αὐτως ὥς τε γυναῖκα, ἐπεὶ κ' ἀπὸ τεύχεα δύω. 125
 οὐ μὲν πῶς νῦν ἔστιν ἀπὸ δρυὸς οὐδ' ἀπὸ πέτρης
 τῷ ὀαριζέμεναι, ἅ τε παρθένος ἠΐθεός τε,
 παρθένος ἠΐθεός τ' ὀαρίζετον ἀλλήλοιν.
 βέλτερον αὖτ' ἔριδι ξυνελαυνέμεν ὅττι τάχιστα
 φείδομεν ὅπποτέρῳ κεν Ὀλύμπιος εὖχος ὀρέξῃ." 130

ὥς ὥρμαινε μένων· ὁ δέ ῥοι σχεδὸν ἦλθεν Ἀχιλλεὺς
 Ϝῖσος Ἐνναλίῳ κορυθαῖκι πτολεμιστῇ,
 σείων Πηλιάδα μελίην κατὰ δεξιὸν ὦμον
 δφεινήν· ἀμφὶ δέ χαλκὸς ἐλάμπετο φείκελος αὐγῇ
 ἢ πυρὸς αἰθομένου ἢ ἡελίου ἀνιόντος. 135
 Ἐκτορα δ', ὡς ἐνόησεν, ἔλε τρόμος· οὐδ' ἄρ' ἔτ' ἔτλη
 αὐθι μένειν, ὀπίσω δὲ πύλας λίπε, βῆ δὲ φοβηθείς.
 Πηλεΐδης δ' ἐπόρουσε ποσὶ κραιπνοῖσι πεποιθώς.
 ἡὔτε κῖρκος ὄρεσφιν, ἐλαφρότατος πετεηνῶν,
 ῥηιδίως οἶμησε μετὰ τρήρωνα πέλειαν· 140
 ἢ δέ θ' ὕπαιθα φοβεῖται, ὁ δ' ἐγγύθεν ὀξὺ λεληκὼς
 ταρφέ' ἐπαῖσσει, ἐλέεν τέ ῥε θυμὸς ἀνώγει·
 ὥς ἄρ' ὁ γ' ἐμμεμαὼς ἰθὺς πέτετο, τρέσε δ' Ἐκτωρ
 τεῖχος ὕπο Τρώων, λαιψήρὰ δὲ γούνατ' ἐνώμα.
 οἱ δὲ παρὰ σκοπιὴν καὶ ἐρινεὸν ἠνεμόεντα 145
 τείχεος αἰὲν ὑπέκ κατ' ἀμαξιτὸν ἐσσεύοντο,
 κρουνὸν δ' ἴκανον καλλιρρόον, ἔνθα τε πηγαὶ

κτῆσιν ὄσῃν πτολίεθρον ἐπήρατον ἐντὸς ἐέργει

121

120 δάσασθαι

142 ἐλέειν

δοιαὶ ἀναΐσσουσι Σκαμάνδρου δινήεντος.
 ἢ μὲν γάρ θ' ὕδατι λιαρῶ ῥέει, ἀμφὶ δὲ καπνὸς
 γίγνεται ἐξ αὐτῆς ὥς εἰ πυρὸς αἰθομένοιο· 150
 ἢ δ' ἐτέρη θέρεϊ προρέει φεφικυῖα χαλάζῃ
 ἢ χιόνι ψυχρῇ ἢ ἐξ ὕδατος κρυστάλλῳ.
 ἔνθα δ' ἐπ' αὐτάων πλυνοὶ εὐρέες ἐγγὺς ἔασι
 καλοὶ λαῖνεοι, ὅθι ῥεῖματα σιγαλόεντα
 πλύνεσκον Τρώων ἄλοχοι καλαί τε θύγατρες 155
 τὸ πρὶν ἐπ' εἰρήνης, πρὶν ἐλθέμεν νῆας Ἀχαιῶν.
 τῇ ῥα παραδραμέτην, φεύγων, ὁ δ' ὀπισθε διώκων·
 πρόσθε μὲν ἐσθλὸς ἔφευγε, δίωκε δέ μιν μέγ' ἀμείνων
 καρπαλίμως, ἐπεὶ οὐχ ἱερόιον οὐδὲ βοείην
 ἀρνύσθην, ἅ τε ποσσὶν ἀέθλια γίγνεται ἀνδρῶν, 160
 ἀλλὰ περὶ ψυχῆς θεόν "Εκτορος ἵπποδάμοιο.
 ὥς δ' ὅτ' ἀεθλοφόροι περὶ τέρματα μώνυχες ἵπποι
 ῥίμφα μάλα τροχάουσι· τὸ δὲ μέγα κεῖται ἀέθλον,
 ἢ τρίπος ἢ γυνή, ἀνδρὸς κατατεθνηῶτος·
 ὥς τὼ τρὶς Πριάμοιο πόλιν πέρι δινηθήτην 165
 καρπαλίμοισι πόδεσσι· θεοὶ δ' ἐς πάντες ὀρῶντο.
 τοῖσι δὲ μύθων ἦρχε πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε·
 "ὦ πόποι, ἦ φίλον ἄνδρα διωκόμενον περὶ τείχος
 ὀφθαλμοῖσιν ὀρῶμαι· ἐμὸν δ' ὀλοφύρεται ἦτορ
 "Εκτορος, ὅς μοι πολλὰ βοῶν ἐπὶ μηρί" ἔκην 170
 "Ἰδης ἐν κορυφῇσι πολυπτύχου, ἄλλοτε δ' αὖτε
 ἐν πόλιν ἀκροτάτῃ· νῦν αὖτέ ῥε δῖος Ἀχιλλεὺς
 φάστυ πέρι Πριάμοιο ποσσὶν ταχέεσσι διώκει.
 ἀλλ' ἄγετε φράζεσθε, θεοί, καὶ μητιάεσθε,
 ἥέ μιν ἐκ θανάτοιο σαώσομεν, ἥέ μιν ἤδη 175
 Πηλεΐδῃ Ἀχιλῇι δαμάσσομεν ἐσθλὸν ἔοντα."
 τὸν δ' αὖτε προσέφειπε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·
 "ὦ πάτερ ἀργικέραυνε κελαινεφές, οἶον ἔφειπες·
 ἄνδρα θνητὸν ἔοντα, πάλαι πεπρωμένον αἴσῃ,

ἄψ' ἐθέλεις θανάτου δυσφηχέος ἐξαναλῦσαι; 180

ἔρδ'· ἀτὰρ οὐ τοι πάντες ἐπαινέομεν θεοὶ ἄλλοι."

τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη νεφεληγερέτα Ζεὺς·

"θάρσее, Τριτογένεια, φίλον τέκος· οὐ νύ τι θυμῷ

πρόφρονι μυθέομαι, ἐθέλω δέ τοι ἥπιος εἶναι·

ἔρξον ὅπῃ δὴ τοι νόος ἔπλετο, μηδ' ἔτ' ἐρώει." 185

ὥς φειπὼν ὠτρυνε πάρος μεμαυῖαν Ἀθήνην·

βῆ δὲ κατ' Οὐλύμποιο καρήνων αἵξασα.

"Εκτορα δ' ἀσπερχές κλονέων ἔφεπ' ὠκὺς Ἀχιλλεύς.

ὥς δ' ὅτε νεβρὸν ὄρεσφι κύων ἐλάφοιο δίηται,

ὄρσας ἐξ εὐνῆς, διὰ τ' ἄγκεα καὶ διὰ βήσσας· 190

τὸν δ' εἴ περ τε λάθῃσι καταπτήξας ὑπὸ θάμνῳ,

ἀλλὰ τ' ἀνιχνεύων θέει ἔμπεδον, ὅφρα κεν εὖρῃ·

ὥς Ἐκτωρ οὐ λήθε ποδώκεα Πηλεΐωνα.

ὅσσάκι δ' ὀρμήσειε πυλάων Δαρδανιάων

ἀντίον αἵξεσθαι, εὐδμήτους ὑπὸ πύργους, 195

εἴ πῶς ἔφοι καθύπερθεν ἀλάλκοιεν βελέεσσι,

τοσσάκι μιν προπάροιθεν ἀποτρέψασκε παραφθὰς

πρὸς πεδίον· αὐτὸς δὲ ποτὶ πτόλιος πέτετ' αἰεὶ.

ὥς δ' ἐν ὀνείρῳ οὐ δύναται φεύγοντα διώκειν·

οὔτ' ἄρ' ὁ τὸν δύναται ὑποφευγέμεν οὔθ' ὁ διώκειν· 200

ὥς ὁ τὸν οὐ δύνατο μάρψαι ποσὶν οὐδ' ὃς ἀλύξαι.

πῶς δέ κεν Ἐκτωρ κῆρας ὑπεξέφυγεν θανάτοιο,

εἰ μὴ ἔφοι πύματόν τε καὶ ὕστατον ἦντετ' Ἀπόλλων

ἐγγύθεν, ὃς ἔφοι ἐπῶρσε μένος λαιψηρά τε γούνα;

λαοῖσιν δ' ἀνένευε καρήατι δῖος Ἀχιλλεύς, 205

οὐδ' ἔα' ἰέμεναι ἐπὶ Ἐκτορι πικρὰ βέλεμνα,

μή τις κῦδος ἄροιτο βαλὼν, ὁ δὲ δεύτερος ἔλθοι.

ἀλλ' ὅτε δὴ τὸ τέταρτον ἐπὶ κρουνοὺς ἀφίκοντο,

καὶ τότε δὴ χρύσεια πατὴρ ἐτίταινε τάλαντα,

ἐν δ' ἐτίθει δύο κῆρε τανηλεγέος θανάτοιο, 210

180 θανάτοιο

183 θάρσει

185 μηδέ τ'

200 ὑποφεύγειν

206 ἔα

τὴν μὲν Ἀχιλλῆος, τὴν δ' Ἑκτορος ἵπποδάμοιο,
ἔλκε δὲ μέσσα λαβών· ῥέπε δ' Ἑκτορος αἵσιμον ἥμαρ,
ᾧχετο δ' εἰς Ἀφίδαο, λίπεν δέ ῥε Φοῖβος Ἀπόλλων.

Πηλεΐωνα δ' ἵκανε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη,
ἀγχοῦ δ' ἵσταμένη φέπεα πτερόεντα προσηύδα· 215

“νῦν δὴ νῶι φέβολπα, διίφιλε φαίδιμ' Ἀχιλλεῦ,
οἴσεσθαι μέγα κῦδος Ἀχαιοῖσι προτὶ νῆας,
Ἑκτορα δηιώσαντε μάχης ἅατόν περ εἶοντα.
οὐ ῥοι νῦν ἔτι γ' ἔστι πεφυγμένον ἄμμε γενέσθαι,
οὐδ' εἴ κεν μάλα πολλὰ πάθοι ῥεκάφεργος Ἀπόλλων 220
προπροκυλινδόμενος πατρὸς Διὸς αἰγίοχοιο.

ἀλλὰ σὺ μὲν νῦν στήθι καὶ ἄμπνυε, τόνδε δ' ἐγώ τοι
οἰχομένη πεπιθήσω ἐναντίβιον μαχέσασθαι.”

ὥς φάτ' Ἀθηναίη, ὃ δ' ἐπείθετο, χαῖρε δὲ θυμῷ,
στῇ δ' ἄρ' ἐπὶ μελίσς χαλκογλώχινος ἐρεισθείς. 225

ἥ δ' ἄρα τὸν μὲν ἔλειπε, κιχήσατο δ' Ἑκτορα δῖον
Δηιφόβῳ φεφικυῖα δέμας καὶ ἀτειρέα φωνήν·

ἀγχοῦ δ' ἵσταμένη φέπεα πτερόεντα προσηύδα·

“ἡθέϊ, ἥ μάλα δὴ σε βιάζεται ὤκυσ Ἀχιλλεύς,
φάστυ πέρι Πριάμοιο ποσὶν ταχέεσσι διώκων· 230
ἀλλ' ἄγε δὴ στέομεν καὶ ἀλεξώμεσθα μένοντες.”

τὴν δ' αὖτε προσέφειπε μέγας κορυθαίολος Ἑκτωρ·

“Δηίφοβ', ἥ μὲν μοι τὸ πάρος πολὺ φίλτατος ἦσθα
γνωτῶν, οὐς ῥεκάβη ἠδὲ Πρίαμος τέκε παῖδας·

νῦν δ' ἔτι καὶ μᾶλλον νοέω φρεσὶ τιμήσασθαι, 235
ὃς ἔτλης ἐμέ' εἵνεκ', ἐπεὶ ρίδες ὀφθαλμοῖσι,
τείχεος ἐξελθεῖν, ἄλλοι δ' ἔντοσθε μένουσι.”

τὸν δ' αὖτε προσέφειπε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·

“ἡθέϊ, ἥ μὲν πολλὰ πατήρ καὶ πότνια μήτηρ
λίσσουθ' ἐξείης γουνούμενοι, ἀμφὶ δ' ἑταῖροι, 240
αὖθι μένειν· τοῖον γὰρ ὑποτρομέουσιν ἅπαντες·
ἀλλ' ἐμὸς ἔνδοθι θυμὸς ἐτείρετο πένθει λυγρῷ.

νῦν δ' ἰθὺς μεμαῶτε μαχώμεθα, μηδέ τι δούρων
 ἔστω φειδωλή, ἵνα φείδομεν ἢ κεν Ἀχιλλεὺς
 νῶι κατακτείνας ἕναρα βροτόεντα φέρηται 245
 νῆας ἔπι γλαφυράς, ἢ κεν σῶ δουρὶ δαμήη."

ὥς φαμένη καὶ κερδοσύνη ἡγήσατ' Ἀθήνη.
 οἱ δ' ὅτε δὴ σχεδὸν ἦσαν ἐπ' ἀλλήλοισιν ἰόντες,
 τὸν πρότερος προσέφειπε μέγας κορυθαίολος Ἔκτωρ·

"οὐ σ' ἔτι, Πηλέος υἱέ, φοβήσομαι, ὥς τὸ πάρος περ 250
 τρίς περὶ φάστνυ μέγα Πριάμου δῖον, οὐδέ ποτ' ἔτλην
 μεῖναι ἐπερχόμενον· νῦν αὐτέ με θυμὸς ἀνῆκε
 στήμεναι ἀντία σείῳ· ἔλοιμί κεν ἢ κε ἔφαλοίην.
 ἀλλ' ἄγε δεῦρο θεοὺς ἐπιδώμεθα· τοὶ γὰρ ἄριστοι
 μάρτυροι ἔσσονται καὶ ἐπίσκοποι ἁρμονιάων· 255
 οὐ γὰρ ἐγὼ σ' ἐκπαγλον ἀφεικίῳ, αἶ κεν ἐμοὶ Ζεὺς
 δώῃ καμμονίην, σὴν δὲ ψυχὴν ἀφέλωμαι·

ἀλλ' ἐπεὶ ἄρ' ἐκέ σε συλήσω κλυτὰ τεύχε', Ἀχιλλεῦ,
 νεκρὸν Ἀχαιοῖσιν δώσω πάλιν· ὥς δὲ σὺ ῥέζειν."

τὸν δ' ἄρ' ὑπόδρα φιδὼν προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·
 "Ἔκτορ, μή μοι, ἄλαστε, συνημοσύνας ἀγόρευε. 261
 ὥς οὐκ ἔστι λέουσι καὶ ἀνδράσιν ὄρκια πιστά,
 οὐδὲ λύκοι καὶ φάρνες ὁμόφρονα θυμὸν ἔχουσιν,
 ἀλλὰ κακὰ φρονέουσι διαμπερές ἀλλήλοισιν,
 ὥς οὐκ ἔστ' ἐμὲ καὶ σὲ φιλήμεναι, οὐδέ τι νῶιν 265
 ὄρκια ἔσσονται, πρὶν ἢ ἕτερόν γε πεσόντα
 αἵματος ἄσαι Ἄρηα ταλαύρινον πολεμιστήν.

παντοίης ἀρετῆς μιμνήσκειο· νῦν σε μάλα χρὴ
 αἰχμητήν τ' ἔμεναι καὶ θαρσαλέον πολεμιστήν.
 οὐ τοι ἔτ' ἔσθ' ὑπάλυξις, ἄφαρ δέ σε Παλλὰς Ἀθήνη 270
 ἔγχε' ἐμῷ δαμάει· νῦν δ' ἀθρόα πάντ' ἀποτίσεις
 κήδε' ἐμῶν ἐτάρων, οὓς ἔκτανες ἔγχεϊ θύων."

ἦ ῥα, καὶ ἀμπεπαλὼν προΐει δολιχόσκιον ἔγχος.
 καὶ τὸ μὲν ἅντα φιδὼν ἠλεύατο φαίδιμος Ἔκτωρ·

ἔζετο γὰρ προφιδών, τὸ δ' ὑπέρπτατο χάλκεον ἔγχος, 275
 ἐν γαίῃ δ' ἐπάγη· ἀνὰ δ' ἤρπασε Παλλὰς Ἀθήνη,
 ἀψ' δ' Ἀχιλῇι δίδου, λάθε δ' "Εκτορα ποιμένα λαῶν.
 "Εκτωρ δὲ προσέφειπεν ἀμύμονα Πηλεΐωνα·

“ ἤμβροτες, οὐδ' ἄρα πῶ τι, θεοῖς ἐπιφείκελ' Ἀχιλλεῦ,
 ἐκ Διὸς ἠφείδης τὸν ἐμὸν μόρον· ἦ τοι ἔφης γε· 280
 ἀλλὰ τις ἀρτιφεπῆς καὶ ἐπὶ κλοπος ἔπλεο μύθων,
 ὄφρα σ' ὑποδφείσας μένεος ἀλκῆς τε λάθωμαι.
 οὐ μὲν μοι φεύγοντι μεταφρένω ἐν δόρυ πῆξεις,
 ἀλλ' ἰθὺς μεμαῶτι διὰ στήθεσφιν ἔλασσον,
 εἴ τοι ἔδωκε θεός· νῦν αὖτ' ἐμὸν ἔγχος ἄλεια 285
 χάλκεον. ὥς δὴ μιν σῶ ἐνὶ χροῖ πᾶν κομίσαιο.
 καί κεν ἐλαφρότερος πόλεμος Τρώεσσι γένοιτο
 σείῳ καταφθιμένοιο· σὺ γάρ σφισι πῆμα μέγιστον.”

ἦ ῥα, καὶ ἀμπεπαλὼν προΐει δολιχόσκιον ἔγχος,
 καὶ βάλε Πηλεΐδαο μέσον σάκος οὐδ' ἀφάμαρτε· 290
 τῆλε δ' ἀπεπλάγχθη σάκεος δόρυ. χῶσατο δ' "Εκτωρ,
 ὅττι ῥά ῥοι βέλος ὠκὺ ἐτώσιον ἔκφυγε χειρός,
 στῆ δὲ κατηφήσας, οὐδ' ἄλλ' ἔχε μείλινον ἔγχος.
 Δηΐφοβον δ' ἐκάλει λευκάσπιδα μακρὸν αὖσας·
 ἦτεέ μιν δόρυ μακρόν· ὁ δ' οὐ τί ῥοι ἐγγύθεν ἦεν. 295
 "Εκτωρ δ' ἔγνω ῥῆσιν ἐνὶ φρεσὶ φώνησέν τε·

“ ὦ πόποι, ἦ μάλα δὴ με θεοὶ θάνατόνδε κάλεσσαν·
 Δηΐφοβον γὰρ ἐγὼ γε φάμην ἥρῳα παρεῖναι·
 ἀλλ' ὁ μὲν ἐν τείχει, ἐμὲ δ' ἐξαπάτησεν Ἀθήνη.
 νῦν δὲ δὴ ἐγγύθι μοι θάνατος κακὸς οὐδ' ἔτ' ἀνευθεν, 300
 οὐδ' ἀλέη· ἦ γάρ ῥα πάλαι τό γε φίλτερον ἦεν
 Ζηνί τε καὶ Διὸς υἱὶ ῥεκηβόλῳ, οἷ με πάρος γε
 πρόφρονες εἰρύατο· νῦν αὖτέ με μοῖρα κιχάνει.
 μὴ μὰν ἀσπουδί γε καὶ ἀκλεέως ἀπολοίμην,
 ἀλλὰ μέγα ῥέξας τι καὶ ἐσσομένοισι πυθέσθαι.” 305

ὥς ἄρα φωνήσας ἐφερύσσατο φάσγανον ὀξύ,

τό 'φοι ὑπὸ λαπάρην τέτατο μέγα τε στιβαρόν τε,
 οἴμησεν δὲ φαλῆς ὥς τ' αἰετὸς ὑψιπετής,
 ὅς τ' εἴσιν πεδίονδε διὰ νεφέων ἐρεβεννῶν
 ἀρπάξων ἢ φάρν' ἀμαλὴν ἢ πτώκα λαγῶν·
 ὥς "Εκτωρ οἴμησε τινάσσων φάσγανον ὀξύ.
 ὠρμήθη δ' Ἀχιλεὺς, μένεος δ' ἐμπλήσατο θυμὸν
 ἀγρίου, πρόσθεν δὲ σάκος στέρνοιο κάλυψε
 καλὸν δαιδάλεον, κόρυθι δ' ἐπένευε φαεινῇ
 τετραφάλῳ· δφριναὶ δὲ περισσεῖοντο φέθειραι.
 οἶος δ' ἀστὴρ εἴσι μετ' ἀστράσι νυκτὸς ἀμολγῶ
 'φέσπερος, ὃς κάλλιστος ἐν οὐρανῷ ἴσταται ἀστήρ,
 ὥς αἰχμῆς ἀπέλαμπ' εὐήκεος, ἣν ἄρ' Ἀχιλλεὺς
 πάλλεν δεξιτερῇ φρονέων κακὸν "Εκτορι δίῳ,
 εἰσοράων χρóa καλόν, ὅπη φείξειε μάλιστα.
 τοῦ δὲ καὶ ἄλλο τόσον μὲν ἔχε χρóa χάλκεα τεύχεα
 καλά, τὰ Πατρόκλοιο βίην ἐνάριξε κατακτάς·
 φαίνεται δ', ἥ κληῖδες ἀπ' ὤμων αὐχέν' ἔχουσι,
 λαυκανίην, ἵνα τε ψυχῆς ὤκιστος ὄλεθρος·
 τῇ ῥ' ἐπὶ 'φοῖ μεμαῶτ' ἔλασ' ἔγχεϊ δίος Ἀχιλλεὺς,
 ἀντικρὺ δ' ἀπαλοῖο δι' αὐχένος ἤλυθ' ἀκωκή·
 οὐδ' ἄρ' ἀπ' ἀσφάραγον μελίη τάμε χαλκοβάρεια,
 ὄφρα τί μιν προτιφείποι ἀμειβόμενος ρεπέεσσιν.
 ἤριπε δ' ἐν κονίῃσ'· ὁ δ' ἐπεύξατο δίος Ἀχιλλεὺς·

"Εκτορ, ἀτάρ που ἔφης Πατροκλέε' ἐξεναρίζων
 σῶς ἔσσεσθ', ἐμὲ δ' οὐδὲν ὀπίζεο νόσφιν ἔοντα,
 νήπιε· τοῖο δ' ἀνευθεν ἀοσσητὴρ μέγ' ἀμείνων
 νηυσὶν ἔπι γλαφυρῇσιν ἐγὼ μετόπισθε λελείμμην,
 ὅς τοι γούνατ' ἔλυσα. σὲ μὲν κύνες ἠδ' οἰωνοὶ
 ἐλκήσουσ' ἀφικῶς, τὸν δὲ κτεριούσιν Ἀχαιοί."

τὸν δ' ὀλιγοδρανέων προσέφη κορυθαίολος "Εκτωρ·
 "λίσσομ' ὑπὲρ ψυχῆς καὶ γούνων σῶν τε τοκῆων,

χρύσεαι, ἃς "Ηφαιστος ἔει λόφον ἀμφὶ θαμειάς

313 ἀγρίου

321 εἰσορόων

331 Πατροκλῆ'

μή μ' ἔαε παρὰ νηυσὶ κύνας καταδάψαι Ἀχαιῶν,
 ἀλλὰ σὺ μὲν χαλκὸν τε ἑτάλις χρυσὸν τε δέδεξο, 340
 δῶρα τὰ τοι δώσουσι πατήρ καὶ πότνια μήτηρ,
 σῶμα δὲ φοίκαδ' ἐμὸν δόμεναι πάλιν, ὅφρα πυρός με
 Τρῶες καὶ Τρώων ἄλοχοι λελάχωσι θανόντα."

τὸν δ' ἄρ' ὑπόδρα φιδὼν προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·
 "μή με, κύον, γούνων γουνάξω μηδὲ τοκῆων· 345
 αἶ γὰρ τὼς αὐτόν με μένος καὶ θυμὸς ἀνείη
 ὦμ' ἀποταμνόμενον κρέα' ἔδμεναι, οἷα φέφοργας,
 ὥς οὐκ ἔσθ' ὃς σῆς γε κύνας κεφαλῆς ἀπαλάλκη.
 οὐδ' εἴ κεν δεκάκισ καὶ φεικοσινήριτ' ἄποινα
 στήσωσ' ἐνθάδ' ἄγοντες, ὑπόσχωνται δὲ καὶ ἄλλα· 350
 οὐδ' εἴ κέν σ' αὐτόν χρυσῷ φερύσασθαι ἀνώγη
 Δαρδανίδης Πρίαμος· οὐδ' ὥς σέ γε πότνια μήτηρ
 ἐνθεμένη λεχέεσσι γοήσεται, ὃν τέκεν αὐτή,
 ἀλλὰ κύνες τε καὶ οἰωνοὶ κατὰ πάντα δάσονται."

τὸν δὲ καταθνήσκων προσέφη κορυθαίολος Ἑκτωρ· 355
 "ἦ σ' εὖ γιγνώσκων προτιόσσομαι, οὐδ' ἄρ' ἐμέλλον
 πείσειν· ἦ γὰρ σοί γε σιδήρεος ἐν φρεσὶ θυμός.
 φράζω νῦν μή τοί τι θεῶν μήνιμα γένωμαι
 ἥματι τῷ, ὅτε κέν σε Πάρις καὶ Φοῖβος Ἀπόλλων
 ἐσθλὸν ἐόντ' ὀλέσωσιν ἐνὶ Σκαιῇσι πύλῃσιν." 360

ὥς ἄρα μιν φειπόντα τέλος θανάτοιο κάλυψε·
 ψυχὴ δ' ἐκ ῥεθέων πταμένη Ἀφιδόσδε βεβήκει,
 ἑὸν πότμον γοάουσα, λιποῦσ' ἀδροτῆτα καὶ ἥβην.
 τὸν καὶ τεθνηῶτα προσηύδαε δῖος Ἀχιλλεύς·

"τέθναθι· κῆρα δ' ἐγὼ τότε δέξομαι, ὅπποτε κεν δῇ 365
 Ζεὺς ἐθέλῃ τελέσαι ἢ δ' ἀθάνατοι θεοὶ ἄλλοι."

ἦ ῥα, καὶ ἐκ νεκροῖο φερύσσατο χάλκεον ἔγχος,
 καὶ τό γ' ἀνευθεν ἔθηχ', ὃ δ' ἀπ' ὤμων τεύχε' ἐσύλα
 αἵματόεντ'· ἄλλοι δὲ περὶ δραμον νῆες Ἀχαιῶν,

339 με ἔα

348 ἀπαλάλκοι

346 γάρ πως

363 γοόωσα—ἀνδροτῆτα

347 κρέα—μ' ἔοργας

364 προσηύδα

οἱ καὶ θηήσαντο φυὴν καὶ φεῖδος ἀγητὸν 370
 "Εκτορος· οὐδ' ἄρα ἔφοι τις ἀνουτητί γε παρέστη.
 ὧδε δέ τις φείπεσκε φιδὼν ἐς πλησίον ἄλλον·

“ὦ πόποι, ἦ μάλα δὴ μαλακώτερος ἀμφαφάεσθαι
 "Εκτωρ ἢ ὅτε νῆας ἐνέπρησεν πυρὶ κηλέῳ.”

ὥς ἄρα τις φείπεσκε καὶ οὐτήσασκε παραστάς. 375
 τὸν δ' ἐπεὶ ἐξενάριξε ποδάρκης δῖος Ἀχιλλεύς,
 στὰς ἐν Ἀχαιοῖσιν φέπεα πτερόεντ' ἀγόρευεν·

“ὦ φίλοι, Ἀργείων ἡγήτορες ἠδὲ μέδοντες,
 ἐπεὶ δὴ τόνδ' ἄνδρα θεοὶ δαμάσασθαι ἔδωκαν,
 ὃς κακὰ πόλλ' ἔρρεξεν, ὅς' οὐ σύμπαντες οἱ ἄλλοι, 380
 εἰ δ' ἄγερ' ἀμφὶ πόλιν σὺν τεύχεσι πειρηθέωμεν,
 ὄφρα κέ τι γνῶμεν Τρώων νόον, ὃν τιν' ἔχουσιν,
 ἢ καταλείψουσιν πόλιν ἄκρην τοῦδε πεσόντος,
 ἢ ἐμένειν μεμάασι καὶ "Εκτορος οὐκέτ' ἐόντος.

ἀλλὰ τίη μοι ταῦτα φίλος διελέξατο θυμός; 385
 κεῖται παρ νήεσσι νέκυς ἄκλαυτος ἄθαπτος
 Πάτροκλος· τοῦ δ' οὐκ ἐπιλήσομαι, ὄφρ' ἂν ἐγὼ γε
 ζωοῖσιν μετέω καί μοι φίλα γούνατ' ὀρώρη.

εἰ δὲ θανόντων περ καταλήθοντ' εἰν Ἀφίδαο, 390
 αὐτὰρ ἐγὼ καὶ κεῖθι φίλου μεμνήσομ' ἐταίρου.
 νῦν δ' ἄγ' αἰείδοντες παιήονα, κοῦροι Ἀχαιῶν,
 νηυσὶν ἔπι γλαφυρῇσι νεώμεθα, τόνδε δ' ἄγωμεν.
 ἠρόμεθα μέγα κῦδος· ἐπέφνομεν "Εκτορα δῖον,
 ᾧ Τρῶες κατὰ φάστνυ θεῶ ὥς εὐχετάοντο.”

ἦ ῥα, καὶ "Εκτορα δῖον ἀφεικέα μήδετο φέργα. 395
 ἀμφοτέρων μετόπισθε ποδῶν τέτρηνε τένοντε
 ἐς σφυρὸν ἐκ πτέρνης, βοέους δ' ἐξῆπτεν ἱμάντας,
 ἐκ δίφροιο δ' ἔδησε, κάρη δ' ἔλκεσθαι ἔασεν·
 ἐς δίφρον δ' ἀναβάς, ἀνά τε κλυτὰ τεύχε' αἶρας,
 μαστιξέν ῥ' ἐλάειν, τῷ δ' οὐκ ἀφέκοντε πετέσθην. 400

373 ἀμφαφάασθαι

394 εὐχετόωντο

381 πειρηθῶμεν

400 ἐλάαν

393 ἠράμεθα

τοῦ δ' ἔεν ἔλκομένοιο κονίσαλος, ἀμφὶ δὲ χαῖται
κυάνεαι πίτναντο, κάρη δ' ἅπαν ἐν κονίησι
κεῖτο πάρος χαρίεν· τότε δὲ Ζεὺς δυσμενέεσσι
δῶκεν ἀφεικίσσασθαι ἐφ' ἣ ἐν πατρίδι γαίῃ.

ὥς τοῦ μὲν κεκόνιτο κάρη ἅπαν· ἡ δὲ νυ μήτηρ 405
τίλλε κόμην, ἀπὸ δὲ λιπαρὴν ἔρριψε καλύπτρην
τηλόσε, κώκυσεν δὲ μάλα μέγα παῖδ' ἐσιδοῦσα.
ῥῶμωξεν δ' ἐλεεινὰ πατὴρ φίλος, ἀμφὶ δὲ λαοὶ
κωκυτῶ τ' εἶχοντο καὶ οἴμωγῇ κατὰ φάστυ.
τῷ δὲ μάλιστ' ἄρ' ἔεν ἐναλίγκιον, ὥς εἰ ἅπασα 410
Γίλιος ὀφρυόεσσα πυρὶ σμύχοιτο κατ' ἄκρης.
λαοὶ μὲν ῥα γέροντα μόγισ ἔχον ἀσχαλάοντα,
ἐξελθεῖν μεμαῶτα πυλάων Δαρδανιάων.
πάντας δὲ λιτάνευε κυλινδόμενος κατὰ κόπρον,
ἐξονομακλήδην ὀνομάζων ἄνδρα ῥέκαστον· 415

“σχέσθε, φίλοι, καί μ' οἶον ἐάσατε κηδόμενοί περ
ἐξελθόντα πόλῃος ἰκέσθ' ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν,
λίσσωμ' ἀνέρα τοῦτον ἀτάσθαλον ὀβριμοφεργόν,
εἴ πως ἡλικίην αἰδέσσεται ἡδ' ἐλεήσῃ
γῆρας· καὶ δὲ νυ τῷ γε πατὴρ τοιόσδε τέτυκται, 420
Πηλεύς, ὅς μιν ἔτικτε καὶ ἔτρεφε πῆμα γενέσθαι
Τρωσί· μάλιστα δ' ἐμοὶ περὶ πάντων ἄλγ' ἔθηκε·
τόσσοις γάρ μοι παῖδας ἀπέκτανε τηλεθάοντας.
τῶν πάντων οὐ τόσσον ὀδύρομαι ἀχνύμενός περ,
ὥς ἐνός, οὗ μ' ἄχος ὅξυ κατοίσεται Ἀφιδος εἴσω, 425
Ἑκτορος· ὥς ὄφελεν θανέεν ἐν χερσὶν ἐμῇσι·
τῷ κε κορεσσάμεθα κλαίοντέ τε μυρομένω τε,
μήτηρ θ', ἥ μιν ἔτικτε δυσάμμορος, ἡδ' ἐγὼ αὐτός.”

ὥς ἔφατο κλαίων, ἐπὶ δὲ στενάχοντο πολῖται·
Τρωῆσιν δ' Ἑκάβη ἀδινού ἐξῆρχε γόοιο· 430
“τέκνον, ἐγὼ δφειλή· τί νυ βείομαι, αἰνὰ τεκοῦσα,

401 ἦν

410 ἔην

412 ἀσχαλῶντα

419 ἦν πως

426 θανέειν

σεῖ' ἀποτεθνηῶτος; ὃ μοι νύκτας τε καὶ ἡμάρ
 εὐχολὴ κατὰ φάστυ πελέσκειο, πᾶσί τ' ὄνειαρ
 Τρωσί τε καὶ Τρωῆσι κατὰ πτόλιν, οἷ σε θεὸν ὥς
 δειδέχατ'· ἥ γὰρ καὶ σφι μάλα μέγα κῦδος ἔησθα 435
 ζωὸς ἐών· νῦν αὖ θάνατος καὶ μοῖρα κιχάνει."

ὥς ἔφατο κλαίουσ', ἄλοχος δ' οὐ πώ τι πέπυστο
 "Εκτορος· οὐ γάρ 'φοί τις ἐτήτυμος ἄγγελος ἐλθὼν
 ἠγγεῖλ' ὅττι ῥά 'φοι πόσις ἔκτοθι μέμνε πυλάων,
 ἀλλ' ἥ γ' ἰστὸν ὕφαινε μυχῶ δόμου ὑψηλοῖο 440
 δίπλακα πορφυρέην, ἐν δὲ θρόνα ποικίλ' ἔπασσε.
 κέκλετο δ' ἀμφιπόλοισιν εὐπλοκάμοις κατὰ δῶμα
 ἀμφὶ πυρὶ στήσαι τρίποδα μέγαν, ὅφρα πέλοιτο
 "Εκτορι θερμὰ λοετρὰ μάχης ἐκ νοστήσαντι,
 νηπίη· οὐδ' ἐνόησεν ὃ μιν μάλα τῆλε λοετρῶν 445
 χερσὶν Ἀχιλλῆος δάμασε γλαυκῶπις Ἀθήνη.
 κωκυτοῦ δ' ἤκουσε καὶ οἰμωγῆς ἀπὸ πύργου·
 τῆς δ' ἐλελίχθη γυῖα, χαμαὶ δέ 'φοι ἔκπεσε κερκίς.
 ἥ δ' αὖτις δμῶῃσιν εὐπλοκάμοισι μετηύδα·

"δεῦτε, δύω μοι ἔπεςθον, ἴδωμ' ὅτιν' ἔργα τέτυκται. 450
 αἰδοίης 'φεκυρῆς φοπὸς ἔκλυον, ἐν δ' ἐμοὶ αὐτῇ
 στήθεσι πάλλεται ἦτορ ἀνὰ στόμα, νέρθε δὲ γούνα
 πήγνυται· ἐγγὺς δὴ τι κακὸν Πριάμοιο τέκεσσιν.
 αἶ γὰρ ἀπ' οὐατος εἶη ἐμοὶ φέπος· ἀλλὰ μάλ' αἰνῶς
 δέδφια, μὴ δὴ μοι θρασὺν "Εκτορα δίος Ἀχιλλεὺς 455
 μῶνον ἀποτμήξας πόλιος πεδίονδε δίηται,
 καὶ δὴ μιν καταπαύσῃ ἀγνηορίης ἀλεγεινῆς,
 ἥ μιν ἔχεσκ', ἐπεὶ οὐ ποτ' ἐνὶ πληθυὶ μένεν ἀνδρῶν,
 ἀλλὰ πολὺ προθέεσκε, τὸ 'φὸν μένος οὐδενὶ φείκων."

ὥς φαμένη μεγάροιο διέσσυτο μαινάδι φίση, 460
 παλλομένη κραδίην· ἅμα δ' ἀμφίπολοι κίον αὐτῇ.
 αὐτὰρ ἐπεὶ πύργον τε καὶ ἀνδρῶν ἴξεν ὄμιλον,
 ἔστη παπτήνας' ἐπὶ τείχεϊ, τὸν δ' ἐνόησεν

ἐλκόμενον πρόσθεν πόλιος· ταχέες δέ μιν ἵπποι
ἔλκον ἀκηδέστως κοῖλας ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν. 465

τὴν δὲ κατ' ὀφθαλμῶ ἐρεβεννὴ νύξ ἐκάλυψεν,
ἤριπε δ' ἐξοπίσω, ἀπὸ δὲ ψυχὴν ἐκάπυσσε.
τῆλε δ' ἀπὸ κρατὸς βάλε δέσματα σιγαλόεντα,
ἄμπυκα κεκρύφαλόν τε ἰδὲ πλεκτὴν ἀναδέσμην
κρήδεμνόν θ', ὃ ρά ῥοι δῶκε χρυσέη Ἀφροδίτη 470
ἥματι τῷ, ὅτε μιν κορυθαίολος ἠγάγεθ' Ἑκτωρ
ἐκ δόμου Ἡετίωνος, ἐπεὶ πόρε μυρία ῥέδνα.

ἀμφὶ δέ μιν γαλόω τε καὶ εἰνατέρες ῥάλις ἔσταν,
αἷ ῥε μετὰ σφίσιν εἶχον ἀτυζομένην ἀπολέσθαι.
ἢ δ' ἐπεὶ οὖν ἔμπνυτο καὶ ἐς φρένα θυμὸς ἀγέρθη, 475
ἀμβλήδην γοάουσα μετὰ Τρωῆσιν ἔφειπεν·

“Ἑκτορ, ἐγὼ δύστηνος· ἰὴ ἄρα γ' γγνόμεθ' αἴσῃ
ἀμφότεροι, σὺ μὲν ἐν Τροίῃ Πριάμου κατὰ δῶμα,
αὐτὰρ ἐγὼ Θήβησιν ὑπὸ Πλάκῳ ὕληέσση
ἐν δόμῳ Ἡετίωνος, ὃ μ' ἔτρεφε τυτθὸν ἐοῦσαν, 480
δύσμορος αἰνόμορον· ὥς μὴ ὥφελλε τεκέσθαι.

νῦν δὲ σὺ μὲν Ἀφρίδαο δόμους ὑπὸ κεύθεσι γαίης
ἔρχεαι, αὐτὰρ ἐμὲ στυγερῷ ἐνὶ πένθει λείπεις
χῆρην ἐν μεγάροισι· πάϊς δ' ἔτι νήπιος αὐτῶς,
ὃν τέκομεν σύ τ' ἐγὼ τε δυσάμμοροι· οὔτε σὺ τούτῳ 485
ἔσσεαι, Ἑκτορ, ὄνειαρ, ἐπεὶ θάνες, οὔτε σοὶ οὔτος.

εἰ περ γὰρ πόλεμόν γε φύγῃ πολύδακρυν Ἀχαιῶν,
αἰεὶ τοι τούτῳ γε πόνος καὶ κῆδε' ὀπίσσω
ἔσσοντ'· ἄλλοι γάρ ῥοι ἀπουρίσσουσιν ἀρούρας.
ἡμαρ δ' ὀρφανικὸν παναφήλिका παῖδα τίθησι· 490

†πάντα δ' ὑπεμνήμυκε,† δεδάκρυνται δὲ παρειά.
δευόμενος δέ τ' ἀνείσι πάϊς ἐς πατρὸς εταίρους,
ἄλλον μὲν χλαίνης φερύων, ἄλλον δὲ χιτῶνος·
τῶν δ' ἐλεησάντων κοτύλῃν τις τυτθὸν ἐπέσχε·
χείλεα μὲν τ' ἐδίην', ὑπερώην δ' οὐκ ἐδίηνε. 495

τὸν δὲ καὶ ἀμφιθαλὴς ἐκ δαιτύος ἐστυφέλιξε,
 χερσὶν πεπληγὼς καὶ ὄνειδεῖοισιν ἐνίσσων·
 'φέρρ' οὕτως· οὐ σὸς γε πατὴρ μεταδαίνυται ἡμῖν·
 δακρυόεις δέ τ' ἄνεισι πάϊς ἐς μητέρα χήρην,
 Φαστυφάναξ, ὃς πρὶν μὲν ἐφοῦ ἐπὶ γούνασι πατρὸς 500
 μυελὸν οἶον ἔδεσκε καὶ οἶῶν πίονα δημόν·
 αὐτὰρ ὅθ' ὕπνος ἔλοι, παύσαιτό τε νηπιαχεύων,
 εὔδεσκ' ἐν λέκτροισιν, ἐν ἀγκαλίδεσσι τιθήνης,
 εὐνῇ ἐνι μαλακῇ, θαλέων ἐμπλησάμενος κῆρ·
 νῦν δ' ἂν πολλὰ πάθῃσι, φίλου ἀπὸ πατρὸς ἀμαρτῶν, 505
 Φαστυφάναξ, ὃν Τρῶες ἐπὶ κλησὶν καλέουσιν·
 οἶος γάρ σφιν ἔρυσσεν πύλας καὶ τείχεα μακρά.
 νῦν δὲ σὲ μὲν παρὰ νηυσὶ κορωνίσιν, νόσφι τοκῆων,
 αἰόλαι εὐλαὶ ἔδονται, ἐπεὶ κε κύνες κορέσωνται,
 γυμνόν· ἀτάρ τοι 'φείματ' ἐνὶ μεγάροισι κέονται 510
 λεπτά τε καὶ χαρίεντα, τετυγμένα χερσὶ γυναικῶν.
 ἀλλ' ἦ τοι τάδε πάντα καταφλέξω πυρὶ κηλέῳ,
 οὐδὲν σοί γ' ὄφελος, ἐπεὶ οὐκ ἐγκείσεται αὐτοῖς,
 ἀλλὰ πρὸς Τρώων καὶ Τρωιάδων κλέος εἶναι."
 ὥς ἔφατο κλαίουσ', ἐπὶ δὲ στενάχοντο γυναῖκες. 515

ΙΛΙΑΔΟΣ Ψ.

ὣς οἱ μὲν στενάχοντο κατὰ πτόλιν· αὐτὰρ Ἀχαιοί,
 ἐπεὶ δὴ νῆάς τε καὶ Ἑλλήσποντον ἴκοντο,
 οἱ μὲν ἄρ' ἐσκίδναντο ἐφὴν ἐπὶ νῆα ῥέκαστος,
 Μυρμιδόνας δ' οὐκ εἶα' ἀποσκίδνασθαι Ἀχιλλεύς,
 ἀλλ' ὃ γε ῥοῖσ' ἐτάροισι φιλοπτολέμοισι μετηύδα· 5

“Μυρμιδόνες ταχύπωλοι, ἐμοὶ ἐρίηρες ἐταῖροι,
 μὴ δὴ πω ὑπ' ὄχεσφι λυώμεθα μώνυχας ἵππους,
 ἀλλ' αὐτοῖσ' ἵπποισι καὶ ἄρμασιν ἄσσον ἰόντες
 Πάτροκλον κλαίωμεν· ὃ γ' ἄρ γέρας ἐστὶ θανόντων.
 αὐτὰρ ἐπεὶ κ' ὀλοοῖο τεταρπώμεσθα γόοιο, 10
 ἵππους λυσάμενοι δορπήσομεν ἐνθάδε πάντες.”

ὣς ἔφαθ', οἱ δ' ὦμωξαν ἀολλέες, ἦρχε δ' Ἀχιλλεύς.
 οἱ δὲ τρὶς περὶ νεκρὸν εὐτρίχας ἤλασαν ἵππους
 μυρόμενοι· μετὰ δέ σφι Θέτις γόου ἵμερον ὤρσε.
 δεύοντο ψάμαθοι, δεύοντο δὲ τεύχεα φωτῶν 15
 δάκρυσι· τοῖον γὰρ πόθεον μήστωρα φόβοιο.
 τοῖσι δὲ Πηλεΐδης ἀδινού ἐξῆρχε γόοιο,
 χεῖρας ἐπ' ἀνδροφόνους θέμενος στήθεσσιν ἐταίρου·

“χαῖρέ μοι, ὦ Πάτροκλε, καὶ εἴν Ἀφίδαο δόμοισι·
 πάντα γὰρ ἤδη τοι τελέω τὰ πάροιθεν ὑπέστην, 20

Ἔκτορα δεῦρ' ἐρύσας δώσειν κυσὶν ὦμὰ δάσασθαι,
δώδεκα δὲ προπάροιθε πυρῆς ἀποδειροτομήσειν
Τρώων ἀγλαὰ τέκνα, σέθεν κταμένοιο χολωθείς."

ἦ ῥα, καὶ Ἔκτορα δῖον ἀφεικέα μήδετο φέργα,
πρηνέα παρ λεχέεσσι Μενoitιάδαο τανύσσας 25
ἐν κονίῃσ'. οἱ δ' ἔντε' ἀφωπλίζοντο ῥέκαστος
χάλκεα μαρμαίροντα, λύον δ' ὑψηχέας ἵππους,
καδ δ' ἴζον παρὰ νηὶ ποδώκεος Αἰακίδαο
μυρίοι· αὐτὰρ ὁ τοῖσι τάφον μενοφεικέα δαίνυ.
πολλοὶ μὲν βόες ἀργοὶ ὀρέχθουν ἀμφὶ σιδήρῳ 30
σφαζόμενοι, πολλοὶ δ' ὄϊες καὶ μηκάδες αἶγες·
πολλοὶ δ' ἀργιόδοντες ὕες θαλέθοντες ἀλοιφῇ
εὐόμενοι τανύοντο διὰ φλογὸς Ἑφαιστοιο·
πάντη δ' ἀμφὶ νέκυν κοτυλήρυτον ἔρρεεν αἶμα.

αὐτὰρ τὸν γε φάνακτα ποδώκεα Πηλεΐωνα 35
εἰς Ἀγαμέμνονα δῖον ἄγον βασιλῆες Ἀχαιῶν,
σπουδῇ παρπεπιθόντες ἐταίρου χωόμενον κῆρ.
οἱ δ' ὅτε δὴ κλισίην Ἀγαμέμνονος ἴζον ἰόντες,
αὐτίκα κηρύκεσσι λιγυφθόγγοισι κέλευσαν
ἀμφὶ πυρὶ στήσαι τρίποδα μέγαν, εἰ πεπίθοιεν 40
Πηλεΐδην λοέσασθαι ἀπο βρότον αἱματόεντα.
αὐτὰρ ὃ γ' ἡρνέετο στερεῶς, ἐπὶ δ' ὄρκον ὅμοσεν·

“οὐ μὰ Ζῆν', ὅς τ' ἐστὶ θεῶν ὕπατος καὶ ἄριστος,
οὐ θέμις ἐστὶ λοετρὰ καρήατος ἄσσον ἰκέσθαι,
πρίν γ' ἐνὶ Πάτροκλον θέμεναι πυρὶ σῆμά τε χεῦναι 45
κείρασθαί τε κόμην, ἐπεὶ οὐ μ' ἔτι δεύτερον ὦδε
ἴξετ' ἄχος κραδίην, ὅφρα ζωοῖσι μετείω.
ἀλλ' ἦ τοι νῦν μὲν στρυγερῇ πειθώμεθα δαιτί·
ἡόοθεν δ' ὄτρυνε, φάναξ ἀνδρῶν Ἀγάμεμνον,
ὑλὴν τ' ἀξέμεναι παρὰ τε σχέμεν ὅσσ' ἐπιφεικὲς 50
νεκρὸν ἔχοντα νέεσθαι ὑπὸ ζόφον ἡερόεντα,

41 λούσασθαι

42 ἡρνέϊτο

43 ὅς τίς τε

49 ἡώθεν δ' ὄτρυνον

50 σχεῖν

ὄφρ' ἢ τοι τοῦτον μὲν ἐπιφλέγῃ ἀκάματον πῦρ
θᾶσσον ἀπ' ὀφθαλμῶν, λαοὶ δ' ἐπὶ φέργα τράπωνται."

ὥς ἔφαθ', οἱ δ' ἄρα τοῦ μάλα μὲν κλύον ἠδ' ἐπίθοντο.
ἔσσυμένως δ' ἄρα δόρπον ἐφοπλίσσαντες ἕκαστοι 55

δαίνυντ', οὐδέ τι θυμὸς ἐδεύετο δαιτὸς ἐφίσης.

αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἔντο,
οἱ μὲν κακκείοντες ἔβαν κλισίηνδε ῥέκαστος,
Πηλεΐδης δ' ἐπὶ θινὶ πολυφλοίσβοιο θαλάσσης
κεῖτο βαρὺ στενάχων, πολέσιν μετὰ Μυρμιδόνεσσιν, 60

ἐν καθαρῷ, ὅθι κύματ' ἐπ' ἠϊόνος κλύζεσκον·

εὔτε τὸν ὕπνος ἔμαρπτε, λύων μελεδήματα θυμοῦ,
ῥήδυμος ἀμφιχυθείς—μάλα γὰρ κάμε φαίδιμα γυῖα

Ἑκτορ' ἐπαΐσσω προτὶ Φίλιον ἠνεμόεσσαν—

ἦλθε δ' ἐπὶ ψυχὴ Πατροκλέεος δφειλοῖο, 65

πάντ' αὐτῷ μέγεθος τε καὶ ὄμματα κάλ' εἰκυῖα

καὶ φωνήν, καὶ τοῖα περὶ χροῖ φείματα ῥέστο·

στῇ δ' ἄρ' ὑπὲρ κεφαλῆς καί μιν πρὸς μῦθον ἔφειπεν·

“εὔδεις, αὐτὰρ ἐμεῖο λελασμένος ἔπλε', Ἀχιλλεῦ.

οὐ μὲν μεν ζώοντος ἀκήδεες, ἀλλὰ θανόντος· 70

θάπτε με ὅττι τάχιστα, πύλας Ἀφίδαο περήσω.

τῆλέ μ' ἐφέργουσι ψυχαί, φείδωλα καμόντων,

οὐδέ μέ πω μίσγεσθαι ὑπὲρ ποταμοῖ' ἐάουσιν,

ἀλλ' αὐτως ἀλάλημαι ἀν' εὐρυπυλές Ἀφιδος δῶ.

καί μοι δὸς τὴν χεῖρ', ὀλοφύρομαι· οὐ γὰρ ἔτ' αὖτις 75

νίσσομαι ἐξ Ἀφίδαο, ἐπεὶ με πυρὸς λελάχητε.

οὐ μὲν γὰρ ζωοί γε φίλων ἀπάνευθεν ἐταίρων

βουλὰς ἐζόμενοι βουλεύσομεν, ἀλλ' ἐμὲ μὲν κῆρ

ἀμφέχανε στυγερή, ἣ περ λάχε γιγνόμενόν περ·

καὶ δὲ σοὶ αὐτῷ μοῖρα, θεοῖς ἐπιφείκελ' Ἀχιλλεῦ, 80

τείχε' ὑπο Τρώων εὐηφενέων ἀπολέσθαι.

63 νήδυμος

70 ἀκήδεις

79 γεινόμενον

65 Πατροκλήος

72 με εἵργουσι

69 ἔπλεν

73 ποταμοῖο ἐώσιν

ἄλλο δέ τοι φερέω καὶ ἐφήσομαι, αἶ' κε πίθῃαι.
 μὴ ἐμὰ σῶν ἀπάνευθε τιθήμεναι ὅστέ', Ἀχιλλεῦ,
 ἀλλ' ὁμοῦ, ὥς τράφομέν περ ἐν ὑμετέροισι δόμοισιν,
 εὖτέ με τυτθὸν ἔοντα Μενοίτιος ἐξ Ὀπόεντος 85
 ἤγαγεν ὑμέτερόνδ' ἀνδροκτασίης ὑπο λυγρῆς
 ἡματι τῷ, ὅτε παῖδα κατέκτανον Ἀμφιδάμαντος,
 νήπιος, οὐκ ἐθέλων, ἀμφ' ἀστραγάλοισι χολωθείς.
 ἔνθα με δεξάμενος ἐν δώμασιν ἵππότα Πηλεὺς
 ἔτραφέ τ' ἐνδυκέως καὶ σὸν θεράποντ' ὀνόμηνεν. 90
 ὥς δὲ καὶ ὀστέα νῶιν ὁμῇ σορὸς ἀμφικαλύπτοι
 [χρύσεος ἀμφιφορεύς, τὸν τοι πόρε πότνια μήτηρ.]

τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·
 “τίπτε μοι, ἡθεῖη κεφαλῇ, δεῦρ' εἰλήλουθας
 καί μοι ταῦτα ἑκάστ' ἐπιτέλλεαι; αὐτὰρ ἐγώ τοι 95
 πάντα μάλ' ἐκτελέω καὶ πείσομαι ὥς σὺ κελεύεις.
 ἀλλὰ μοι ἄσσον στήθι· μίνυνθά περ ἀμφιβαλόντε
 ἀλλήλους ὀλοοῖο τεταρπώμεσθα γόοιο.”

ὥς ἄρα φωνήσας ὠρέξατο χερσὶ φίλησιν
 οὐ δ' ἔλαβε· ψυχὴ δὲ κατὰ χθονὸς ἡὔτε καπνὸς 100
 ὥχετο τετριγυῖα. ταφὼν δ' ἀνόρουσεν Ἀχιλλεὺς
 χερσὶ τε συμπλατάγησε, φέπος δ' ὀλοφυδνὸν ἔφειπεν·
 “ὦ πόποι, ἦ ῥά τίς ἐστι καὶ εἶν Ἀφίδαο δόμοισι
 ψυχὴ καὶ φείδωλον, ἀτὰρ φρένες οὐκ ἐνὶ πάμπαν.
 παννυχίη γάρ μοι Πατροκλέεος δφειλοῖο 105
 ψυχὴ ἐφεστήκει γοάουσά τε μυρομένη τε,
 καί μοι ἑκάστ' ἐπέτελλε, φέρικτο δὲ θέσκελον αὐτῷ.”

ὥς φάτο, τοῖσι δὲ πᾶσιν ὑφ' ἱμερον ὤρσε γόοιο·
 μυρομένοισι δὲ τοῖσι φάνη ῥοδοδάκτυλος ἠὼς
 ἀμφὶ νέκυν ἐλεεινόν. ἀτὰρ κρείων Ἀγαμέμνων 110
 οὐρῆάς τ' ὥτρυνε καὶ ἀνέρας ἀξέμεν ὕλην
 πάντοθεν ἐκ κλισιέων· ἐπὶ δ' ἀνὴρ ἐσθλὸς ὀρώρει
 Μηριόνης, θεράπων ἀγαπήνορος Ἰδομενῆος.

84 ὥς ἐτράφημεν, ὥς ἐτράφην περ

105 Πατροκλήος

106 γοώωσά

οἱ δ' ἴσαν ὑλοτόμους πελέκεας ἐν χερσὶν ἔχοντες
 σειράς τ' εὐπλέκτους· πρὸ δ' ἄρ' οὐρήες κίον αὐτῶν· 115
 πολλὰ δ' ἄναντα κάταντα πάραντά τε δόχμιά τ' ἦλθον.
 ἀλλ' ὅτε δὴ κνημοὺς προσέβαν πολυπίδακος Ἰδης,
 αὐτίκ' ἄρα δρύας ὑψικόμους ταναήκεϊ χαλκῷ
 τάμνον ἐπειγόμενοι· ταὶ δὲ μεγάλα κτυπέουσai
 πίπτον. τὰς μὲν ἔπειτα διαπλήσσοντες Ἀχαιοὶ 120
 ἔκδεον ἡμιόνων· ταὶ δὲ χθόνα ποσσὶ δατεῦντο
 φελδόμεναι πεδίοιο διὰ ῥωπήια πυκνά.

πάντες δ' ὑλοτόμοι φιτροὺς φέρον· ὥς γὰρ ἀνώγει
 Μηριόνης, θεράπων ἀγαπήνορος Ἰδομενῆος.
 καδ δ' ἄρ' ἐπ' ἀκτῆς βάλλον ἐπισχερώ, ἐνθ' ἄρ' Ἀχιλλεὺς
 φράσσατο Πατρόκλῳ μέγα φηρίον ἠδὲ φοῖ αὐτῷ. 126

αὐτὰρ ἐπεὶ πάντῃ παρακάββαλον ἄσπετον ὕλην,
 ἦατ' ἄρ' αὐθι μένοντες ἀολλέες. αὐτὰρ Ἀχιλλεὺς
 αὐτίκα Μυρμιδόνεσσι φιλοπτολέμοισι κέλευσε
 χαλκὸν ζώννυσθαι, ζεῦξαι δ' ὑπ' ὄχεσφι ῥέκαστον 130
 ἵππους· οἱ δ' ὠρνυντο καὶ ἐν τεύχεσσιν ἔδυνον,
 ἂν δ' ἔβαν ἐν δίφροισι παραιβάται ἡνίοχοί τε.
 πρόσθε μὲν ἵππῆες, μετὰ δὲ νέφος εἶπετο πεζῶν,
 μυρίοι· ἐν δὲ μέσοισι φέρον Πάτροκλον ἑταῖροι.
 θριξὶ δὲ πάντα νέκυν καταφείνυσαν, ἃς ἐπέβαλλον 135
 κειρόμενοι· ὅπιθεν δὲ κάρη ἔχε δῖος Ἀχιλλεὺς
 ἀχνύμενος· ἔταρον γὰρ ἀμύμονα πέμπ' Ἀφιδόσδε.

οἱ δ' ὅτε χῶρον ἵκοντο ὅθι σφίσι πέφραδ' Ἀχιλλεύς,
 κάτθεσαν, αἶψα δέ φοι μενοφεικέα νήεον ὕλην.
 ἐνθ' αὐτ' ἄλλ' ἐνόησε ποδάρκης δῖος Ἀχιλλεύς· 140
 στὰς ἀπάνευθε πυρῆς ξανθὴν ἀπεκείρατο χαίτην,
 τήν ῥα Σπερχειῷ ποταμῷ τρέφε τηλεθάουσαν·
 ὀχθήσας δ' ἄρα φεῖπε φιδῶν ἐπὶ φοῖνοπα πόντον·

“Σπερχεῖ”, ἄλλως σοί γε πατὴρ ἠρήσατο Πηλεὺς,
 κεῖσέ με νοστήσαντα φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν 145

σοί τε κόμην κέρεειν ῥέξειν θ' ἱερὴν ἑκατόμβην,
 πεντήκοντα δ' ἔνορχα παρ' αὐτόθι μῆλ' ἱερεύσειν
 ἐς πηγάς, ὅθι τοι τέμενος βωμός τε θυήεις.
 ὥς ἡρᾶθ' ὁ γέρων, σὺ δέ 'φοι νόον οὐκ ἐτέλεσσας.
 νῦν δ' ἐπεὶ οὐ νέομαί γε φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν, 150
 Πατρόκλῳ ἥρωι κόμην ὀπάσαιμι φέρεσθαι."

ὥς φειπὼν ἐν χερσὶ κόμην ἐτάροιο φίλοιον
 θῆκεν, τοῖσι δὲ πᾶσιν ὑφ' ἱμερον ὦρσε γόοιο.
 καὶ νύ κ' ὀδυρομένοισιν ἔδυν φάος ἡελίοιο,
 εἰ μὴ Ἀχιλλεὺς αἶψ' Ἀγαμέμνονι φεῖπε παραστάς· 155
 "Ἀτρεΐδῃ, σοὶ γάρ τε μάλιστά γε λαὸς Ἀχαιῶν
 πείσονται μύθοισι, γόοιο μὲν ἔστι καὶ ἄσαι,
 νῦν δ' ἀπὸ πυρκαϊῆς σκέδασον καὶ δεῖπνον ἄνωχθι
 ὀπλεῖσθαι· τάδε δ' ἀμφὶ πονησόμεθ' οἷσι μάλιστα
 κήδεός ἐστι νέκυς· παρὰ δ' οἷ τ' ἀγοὶ ἄμμι μενόντων." 160

αὐτὰρ ἐπεὶ τό γ' ἄκουσε φάναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων,
 αὐτίκα λαὸν μὲν σκέδασεν κατὰ νῆας ἐφίσας,
 κηδεμόνες δὲ παρ' αὐθι μένον καὶ νήεον ὕλην,
 ποίησαν δὲ πυρὴν ἑκατόμπεδον ἔνθα καὶ ἔνθα,
 ἐν δὲ πυρῇ ὑπάτῃ νεκρὸν θέσαν ἀχνύμενοι κῆρ. 165
 πολλὰ δὲ φίφια μῆλα καὶ εἰλίποδας ἑλίκας βοῦς
 πρόσθε πυρῆς ἔδερόν τε καὶ ἄμφεπον· ἐκ δ' ἄρα πάντων
 δημόν ἐλὼν ἐκάλυψε νέκυν μεγάρθυμος Ἀχιλλεὺς
 ἐς πόδας ἐκ κεφαλῆς, περὶ δὲ δρατὰ σώματα νήει·
 ἐν δὲ τίθει μέλιτος καὶ ἀλείφατος ἀμφιφορῆας, 170
 πρὸς λέχεα κλίνων· πίσυρας δ' ἐριαύχενας ἵππους
 ἐσσυμένως ἐνέβαλλε πυρῇ μεγάλα στεναχίζων.
 ἐννέα τῷ γε φάνακτι τραπέζῃς κύνες ἦσαν·
 καὶ μὲν τῶν ἐνέβαλλε πυρῇ δύο δειροτομήσας,
 δώδεκα δὲ Τρώων μεγαθύμων υἱέας ἐσθλοὺς 175
 χαλκῷ δηιόων· κακὰ δὲ φρεσὶ μήδετο φέργα·
 ἐν δὲ πυρὸς μένος ἦκε σιδήρεον, ὅφρα νέμοιτο.

ᾧμωξέν τ' ἄρ' ἔπειτα, φίλον τ' ὀνόμηνεν ἑταῖρον·

“χαῖρέ μοι, ὦ Πάτροκλε, καὶ εἰν Ἀφίδαο δόμοισι·
πάντα γὰρ ἤδη τοι τελέω τὰ πάροιθεν ὑπέστην. 180

δώδεκα μὲν Τρώων μεγαθύμων υἱέας ἐσθλούς,
τοὺς ἅμα σοὶ πάντας πῦρ ἐσθίει· Ἑκτορα δ' οὐ τι
δώσω Πριαμίδην πυρὶ δαπτέμεν, ἀλλὰ κύνεσσιν.”

ὥς φάτ' ἀπειλήσας· τὸν δ' οὐ κύνες ἀμφεπένοντο,
ἀλλὰ κύνας μὲν ἄλαλκε Διὸς θυγάτηρ Ἀφροδίτη 185

ἡματα καὶ νύκτας, ῥοδόεντι δὲ χρίεν ἐλαίῳ
ἀμβροσίῳ, ἵνα μή μιν ἀποδρύφοι ἐλκυστάζων.

τῷ δ' ἐπὶ κυάνεον νέφος ἤγαγε Φοῖβος Ἀπόλλων
οὐρανόθεν πεδίονδε, κάλυψε δὲ χῶρον ἅπαντα,
ὅσσον ἐπεῖχε νέκυς, μὴ πρὶν μένος ἡελίοιο 190

σκεῖλει' ἀμφὶ περὶ χροά φίνεσιν ἠδὲ μέλεσσιν.

οὐ δὲ πυρὴ Πατρόκλου ἐκαίετο τεθνηῶτος.
ἐνθ' αὖτ' ἄλλ' ἐνόησε ποδάρκης δῖος Ἀχιλλεύς·

στάς ἀπάνευθε πυρῆς δοιοῖς' ἡρᾶτ' ἀνέμοισι,
Βορέη καὶ Ζεφύρῳ, καὶ ὑπίσχετο ἱερὰ καλὰ· 195

πολλὰ δὲ καὶ σπένδων χρυσέῳ δέπαϊ λιτάνευεν
ἐλθέμεν, ὅφρα τάχιστα πυρὶ φλεγεθοῖατο νεκροί,

ὔλη τε σεύαιτο καήμεναι. ὠκέα δ' Ἴρις

ἀράων αἴουσα μετάγγελος ἦλθ' ἀνέμοισιν.

οἱ μὲν ἄρα Ζεφύροιο δυσαέος ἀθρόοι ἔνδον 200

εἰλαπίνην δαίνυντο· θέουσα δὲ Ἴρις ἐπέστη

βηλῷ ἐπὶ λιθέῳ. τοὶ δ' ὥς φίδον ὀφθαλμοῖσι,

πάντες ἀνήϊξαν κάλεόν τέ μιν ἐς ἑὲ ἑκάστος·

ἢ δ' αὖθ' ἔζεσθαι μὲν ἀνήνατο, φεῖπε δὲ μῦθον·

“οὐχ ἔδος· εἴμι γὰρ αὖτις ἐπ' Ὀκεανοῖο ῥέεθρα, 205

Αἰθιόπων ἐς γαῖαν, ὅθι ῥέζουσ' ἑκατόμβας

ἀθανάτοισ', ἵνα δὴ καὶ ἐγὼ μεταδαίσομαι ἱρῶν.

ἀλλ' Ἀχιλεὺς Βορέην ἠδὲ Ζέφυρον κελαδεινὸν

ἐλθεῖν ἀράεται, καὶ ὑπίσχεται ἱερὰ καλὰ,

ὄφρα πυρὴν ὄρσητε καήμεναι, ἧ ἔνι κεῖται 210

Πάτροκλος, τὸν πάντες ἀναστενάχουσιν ᾿Αχαιοί.”

ἡ μὲν ἄρ' ὥς φειποῦσ' ἀπεβήσετο, τοὶ δ' ὀρέοντο
φηχῇ θεσπεσίῃ, νέφεα κλονέοντε πάροιθεν.

αἶψα δὲ πόντον ἵκανον ἀήμεναι, ὦρτο δὲ κῦμα
πνοιῇ ὑπο λιγυρῇ· Τροίην δ' ἐρίβωλον ἰκέσθην, 215

ἐν δὲ πυρῇ πεσέτην, μέγα δ' εἶαχε θεσπιδαὲς πῦρ.

παννύχιοι δ' ἄρα τοί γε πυρῆς ἄμυδις φλόγ' ἔβαλλον

φυσῶντες λιγέως· ὁ δὲ πάννυχος ὠκὺς ᾿Αχιλλεὺς

χρυσέου ἐκ κρητῆρος, ἐλὼν δέπας ἀμφικύπελλον,

φοῖνον ἀφυσσόμενος χαμάδις χέε, δεῦτε δὲ γαῖαν, 220

ψυχὴν κικλήσκων Πατροκλέεος δφειλοῖο.

ὥς δὲ πατὴρ ᾿φοῦ παιδὸς ὀδύρεται ὀστέα καίων,

νυμφίου, ὅς τε θανὼν δφειλοὺς ἀκάχησε τοκῆας,

ὥς ᾿Αχιλλεὺς ἐτάροιο ὀδύρετο ὀστέα καίων,

ἐρπύζων παρὰ πυρκαϊήν, ἀδινὰ στεναχίζων. 225

εὖτ' ἠοσφόρος εἴσι φάος φερέων ἐπὶ γαῖαν,

ὅν τε μέτα κροκόπεπλος ὑπεῖρ ἄλα κίδναται ἠώς,

τῆμος πυρκαϊὴ ἐμαραίνετο, παύσατο δὲ φλόξ.

οἱ δ' ἄνεμοι πάλιν αὖτις ἔβαν φοϊκόνδε νέεσθαι

Θρηϊκίον κατὰ πόντον· ὁ δ' ἔστενεν οἷδματι θύων. 230

Πηλεΐδης δ' ἀπὸ πυρκαϊῆς ἐτέρωσε λιασθεὶς

κλίνθη κεκμηώς, ἐπὶ δὲ γλυκὺς ὕπνος ὄρουσεν.

οἱ δ' ἀμφ' ᾿Ατρεΐωνα ἀολλέες ἠγερέθοντο·

τῶν μιν ἐπερχομένων ὅμαδος καὶ δοῦπος ἔγειρεν,

ἔζετο δ' ὀρθωθείς καὶ σφεας πρὸς μῦθον ἔφειπεν· 235

“᾿Ατρεΐδῃ τε καὶ ἄλλοι ἀριστῆες Παναχαιῶν,

πρῶτον μὲν κατὰ πυρκαϊὴν σβέσατ' αἶθοπι φοίνῳ

πᾶσαν, ὅπόσσον ἐπέσχε πυρὸς μένος· αὐτὰρ ἔπειτα

ὀστέα Πατρόκλοιο Μενoitιάδαο λέγωμεν

εὖ διαγιγνώσκοντες· ἀριφραδέα δὲ τέτυκται· 240

ἐν μέσση γὰρ ἔκειτο πυρῇ, τοὶ δ' ἄλλοι ἄνευθεν

ἔσχατιῇ καίοντ' ἐπιμίξ, ἵπποι τε καὶ ἄνδρες.
καὶ τὰ μὲν ἐν χρυσέῃ φιάλῃ καὶ δίπλακι δημῷ
θήομεν, εἰς ὃ κεν αὐτὸς ἐγὼν ᾠθιδι κεύθωμαι.
τύμβον δ' οὐ μάλα πολλὸν ἐγὼ πονέεσθαι ἄνωγα, 245
ἀλλ' ἐπιφεικέα τοῖον· ἔπειτα δὲ καὶ τὸν Ἀχαιοὶ
εὐρύν θ' ὑψηλὸν τε τιθήμεναι, οἳ κεν ἐμεῖο
δεύτεροι ἐν νήεσσι πολυκλήισι λίπησθε."

ὥς ἔφαθ', οἳ δ' ἐπὶ θοντο ποδώκεϊ Πηλείωνι.
πρῶτον μὲν κατὰ πυρκαϊὴν σβέσαν αἴθοπι φοίνῳ, 250
ὅσσον ἐπὶ φλόξ ἦλθε, βαθεῖα δὲ κάππεσε τέφρῃ·
κλαίοντες δ' ἐτάροιο ἐνηέος ὀστέα λευκὰ
ἄλλεγον ἐς χρυσέην φιάλην καὶ δίπλακα δημόν,
ἐν κλισίῃ δ' ἐνθέντες ἐανῶ λιτὶ κάλυψαν·
τορνώσαντο δὲ σῆμα θεμεΐλιά τε προβάλοντο 255
ἀμφὶ πυρήν· εἶθαρ δὲ χυτὴν ἐπὶ γαῖαν ἔχευαν.
χεύαντες δὲ τὸ σῆμα πάλιν κίον. αὐτὰρ Ἀχιλλεὺς
αὐτοῦ λαὸν ἔρυκε καὶ ἵζανεν εὐρύν ἀγῶνα,
νηῶν δ' ἔκφερ' ἄεθλα, λέβητάς τε τρίποδάς τε,
ἵππους θ' ἡμιόνους τε βοῶν τ' ἵφθιμα κάρηνα, 260
ἠδὲ γυναῖκας εὐζώνους πολίων τε σίδηρον.

ἵππεῦσιν μὲν πρῶτα ποδώκεσιν ἀγλὰ ἄεθλα
θήκε γυναῖκ' ἀγαγέσθαι ἀμύμονα φέργα φιδυῖαν
καὶ τρίποδ' οὐατόεντα δυωκαιφεικοσίμετρον,
τῷ πρῶτῳ· ἀτὰρ αὖ τῷ δευτέρῳ ἵππον ἔθηκε 265
ῥεξφετέ' ἀδμήτην, βρέφος ἡμίονον κυέουσιν·
αὐτὰρ τῷ τριτάτῳ ἄπυρον κατέθηκε λέβητα
καλόν, τέσσαρα μέτρα κεχονδότα, λευκὸν ἔτ' αὐτως·
τῷ δὲ τετάρτῳ θήκε δύω χρυσοῖο τάλαντα,
πέμπτῳ δ' ἀμφίθετον φιάλην ἀπύρωτον ἔθηκε. 270
στη δ' ὀρθὸς καὶ μῦθον ἐν Ἀργεῖοισιν ἔφειπεν·

“Ἀτρεΐδῃ τε καὶ ἄλλοι εὐκνήμιδες Ἀχαιοί,

244 θείομεν

263 γυναῖκα ἄγεσθαι—ἔργ' εἰδυῖαν

264 ὠτώεντα

268 κεχανδότα

ἵππῃας τάδ' ἄεθλα δεδεγμένα κείτ' ἐν ἀγῶνι.
 εἰ μὲν νῦν ἐπὶ ἄλλῳ ἀεθλεύοιμεν Ἀχαιοί,
 ἢ τ' ἂν ἐγὼ τὰ πρῶτα λαβὼν κλισίηνδε φεροίμην. 275
 φίστε γὰρ ὅσσον ἐμοὶ ἀρετῇ περιβάλλετον ἵπποι·
 ἀθάνατοί τε γάρ εἰσι, Ποσειδάων δ' ἔπορ' αὐτοὺς
 πατρὶ ἐμῷ Πηλῇι, ὃ δ' αὖτ' ἐμοὶ ἐγγυάλιξεν.
 ἀλλ' ἢ τοι μὲν ἐγὼ μενέω καὶ μώνυχες ἵπποι·
 τοίου γὰρ κλέος ἐσθλὸν ἀπώλεσαν ἡνιόχοιο, 280
 ἡπίου, ὃ σφωιν μάλα πολλάκις ὑγρὸν ἔλαιον
 χαιτάων κατέχευε, λοέσσας ὕδατι λευκῷ.
 τὸν τῷ γ' ἐσταότες πενθείετον, οὔδεϊ δέ σφι
 χαῖται ἐρηρέδαται, τὼ δ' ἔστατον ἀχτυμένῳ κῆρ.
 ἄλλοι δὲ στέλλεσθε κατὰ στρατόν, ὅς τις Ἀχαιῶν 285
 ἵπποισιν τε πέποιθε καὶ ἄρμασι κολλητοῖσιν."

ὣς φάτο Πηλεΐδης, ταχέες δ' ἵππῃες ἔγερθεν.
 ὦρτο πολὺ πρῶτιστα φάναξ ἀνδρῶν Εὐμήλος,
 Ἀδμήτου φίλος υἱός, ὃς ἵπποσύνη ἐκέκαστο·
 τῷ δ' ἐπὶ Τυδείδης ὦρτο κρατερὸς Διομήδης, 290
 ἵππους δὲ Τρωὺς ὕπαγε ζυγόν, οὓς ποτ' ἀπηύρα
 Αἰνεΐαν, ἀτὰρ αὐτὸν ὑπεξεσάωσεν Ἀπόλλων.
 τῷ δ' ἄρ' ἐπ' Ἀτρεΐδης ὦρτο ξανθὸς Μενέλαος
 διογενής, ὑπὸ δὲ ζυγὸν ἤγαγεν ὠκέας ἵππους,
 Αἶθην τὴν Ἀγαμεμνονέην τὸν ἐφόν τε Πόδαργον· 295
 τὴν Ἀγαμέμνονι δῶκ' Ἀγχισιάδης Ἐχέπωλος
 δῶρ', ἵνα μὴ ῥοι ἔποιθ' ὑπὸ Φίλιον ἠνεμόεσσαν,
 ἀλλ' αὐτοῦ τέρποιτο μένων· μέγα γὰρ ῥοι ἔδωκε
 Ζεὺς ἄφενος, ναῖεν δ' ὃ γ' ἐν εὐρυχόρῳ Σικυῶνι·
 τὴν ὃ γ' ὑπὸ ζυγὸν ἤγε, μέγα δρόμου ἰχανάουσαν. 300
 Ἀντίλοχος δὲ τέταρτος εὐτρίχας ὠπλίσαθ' ἵππους,
 Νέστορος ἀγλαὸς υἱός, ὑπερθύμοιο φάνακτος,
 τοῦ Νηληιάδαο· Πυλοιγενέες δέ ῥοι ἵπποι
 ὠκύποδες φέρον ἄρμα. πατὴρ δέ ῥοι ἄγχι παραστὰς

μυθέετ' εἰς ἀγαθὰ φρονέων νοέοντι καὶ αὐτῷ. 305

“Ἀντίλοχ', ἦ τοι μὲν σε νέον περ ἔοντ' ἐφίλησαν
Ζεὺς τε Ποσειδάων τε, καὶ ἵπποσύνας ἐδίδαξαν
παντοίας· τῷ καὶ σε διδασκέμεν οὐ τι μάλα χρεώ·
φοῖσθα γὰρ εὖ περὶ τέρμα ἔφελισσέμεν· ἀλλὰ τοι ἵπποι
βάρδιστοι θείειν· τῷ οἶω λοίγι' ἔσσεσθαι. 310

τῶν δ' ἵπποι μὲν ἔασιν ἀφάρτεροι, οὐ δὲ μὲν αὐτοὶ
πλείονα φίσασιν σέθεν αὐτόο μητίσασθαι.

ἀλλ' ἄγε δὴ σύ, φίλος, μῆτιν ἐμβάλλεο θυμῷ
παντοίην, ἵνα μή σε παρεκπροφύγῃσιν ἄεθλα.
μήτιί τοι δρυτόμος μέγ' ἀμείνων ἢ βίηφι. 315

μήτι δ' αὖτε κυβερνήτης ἐνὶ φοίνοπι πόντῳ
νῆα θοὴν ἰθύνει ἐρεχθομένην ἀνέμοισι·
μήτι δ' ἡνίοχος περιγίγνεται ἡνιόχοιο.

ἄλλος μὲν θ' ἵπποισι καὶ ἄρμασι ἔφοισι πεποιθὼς
ἀφραδέως ἐπὶ πολλὸν ἐλίσσεται ἔνθα καὶ ἔνθα, 320

ἵπποι δὲ πλανᾶνται ἀνὰ δρόμον, οὐδὲ κατίσχει·
ὃς δέ κε κέρδεα φειδῇ ἐλαύνων ἥσσονας ἵππους,
αἰεὶ τέρμ' ὀράων στρέφει ἐγγύθεν, οὐδέ ἔφε λήθει,
ὅππως τὸ πρῶτον τανύσῃ βοέοισιν ἱμᾶσιν,
ἀλλ' ἔχει ἀσφαλέως καὶ τὸν προέχοντα δοκεύει. 325

σῆμα δέ τοι φερέω μάλ' ἀριφραδές, οὐδέ σε λήσει.
ἔστηκε ξύλον αὖον, ὅσον τ' ὀρόγυι', ὑπὲρ αἴης,
ἢ δρυὸς ἢ πεύκης· τὸ μὲν οὐ καταπύθεται ὄμβρῳ·
λᾶε δὲ τοῦ ἑκάτερθεν ἐρηρέδαται δύο λευκῷ
ἐν ξυνοχῇσιν ὁδοῦ, λείος δ' ἵππόδρομος ἀμφίς. 330

ἢ τεο σῆμα βροτοῖο πάλαι κατατεθνηῶτος,
ἢ τό γε νύσσα τέτυκτο ἐπὶ προτέρων ἀνθρώπων,
καὶ νῦν τέρματ' ἔθηκε ποδάρκης δῖος Ἀχιλλεύς.
τῷ σὺ μάλ' ἐγχρίμψας ἐλάειν σχεδὸν ἄρμα καὶ ἵππους,

305 μυθεῖτ'

309 τέρμαθ'

310 τῷ τ' (κ', γ',) οἶω

312 αὐτοῦ

315, 316, 318 μήτι

321 πλανόωνται

323 ὀρόων

325 προύχοντα

327 ὀργυι'

331 τευ

334 ἐλάαν

αὐτὸς δὲ κλινθῆναι εὐπλέκτῳ ἐνὶ δίφρῳ 335
 ἦκ' ἐπ' ἀριστερὰ τοῖον· ἀτὰρ τὸν δεξιὸν ἵππον
 κένσαι ὁμοκλήσας, φεῖξαί τέ 'φοι ἡνία χερσίν.
 ἐν νύσση δέ τοι ἵππος ἀριστερὸς ἐγχριμφθήτω,
 ὥς ἂν τοι πλήμνη γε δοάσσεται ἄκρον ἰκέσθαι
 κύκλῳ ποιητοῖο· λίθου δ' ἀλέασθαι ἐπαυρεῖν, 340
 μή πως ἵππους τε τρώσης κατὰ θ' ἄρματα φάξης·
 χάρμα δὲ τοῖς ἄλλοισιν, ἐλεγχείῃ δὲ σοὶ αὐτῷ
 ἔσσεται· ἀλλὰ, φίλος, φρονέων πεφυλαγμένος εἶναι.
 εἰ γάρ κ' ἐν νύσση γε παρεξελάσσησθα διώκων,
 οὐκ ἔσθ' ὅς κέ σ' ἔλῃσι μετάλμενος οὐδὲ παρέλθῃ, 345
 οὐδ' εἴ κεν μετόπισθεν Ἀρίονα δῖον ἐλαύνῃ,
 Ἀδρήστου ταχὺν ἵππον, ὃς ἐκ θεόφιν γένος ἦεν,
 ἢ τοὺς Λαομέδοντος, οἳ ἐνθάδε γ' ἔτραφον ἐσθλοί·”

ὥς φειπὼν Νέστωρ Νηληῖος ἄψ' ἐνὶ χώρῃ
 ἔζετ', ἐπεὶ 'φῶ παιδὶ 'φεκάστου πείρατ' ἔφειπε. 350

Μηριόνης δ' ἄρα πέμπτος εὐτρίχας ὠπλίσαθ' ἵππους.
 ἂν δ' ἔβαν ἐς δίφρους, ἐν δὲ κλήρους ἐβάλοντο·
 πάλλ' Ἀχιλεὺς, ἐκ δὲ κλήρος θόρε Νεστορίδαο
 Ἀντιλόχου· μετὰ τὸν δὲ λάχε κρεῖων Εὐμηλος·
 τῷ δ' ἄρ' ἐπ' Ἀτρεΐδης, δουρὶ κλεῖτὸς Μενέλαος· 355
 τῷ δ' ἐπὶ Μηριόνης λάχ' ἐλαυνέμεν· ὕστατος αὖτε
 Τυδεΐδης, ὃχ' ἄριστος ἐὼν, λάχ' ἐλαυνέμεν ἵππους.
 στὰν δὲ μεταστοιχί, σήμηνε δὲ τέρματ' Ἀχιλλεὺς
 τηλόθεν ἐν λείῳ πεδίῳ· παρὰ δὲ σκοπὸν εἶσεν
 ἀντίθεον Φοίνικα, ὁπάονα πατρὸς ἐφοῖο, 360
 ὥς μεμνέωτο δρόμους καὶ ἀληθείην ἀποφείποι.

οἳ δ' ἅμα πάντες ἐφ' ἵπποιν μάστιγας ἄειραν,
 πέπληγόν θ' ἱμάσιν, ὁμόκλησάν τε φέπεσσιν
 ἐσσυμένως· οἳ δ' ὦκα διέπρησσαν πεδίῳ,
 νόσφι νεῶν, ταχέως· ὑπὸ δὲ στέρνοισι κονίη 365

336 τοῖν

348 ἔτραφεν

340 κύκλου

363 τ' ἐπέεσσιν

345 παρέλθοι

ἴστατ' αἰρομένη ὥς τε νέφος ἢ θύελλα,
 χαίται δ' ἔρρῶοντο μετὰ πνοιῇσ' ἀνέμοιο.
 ἄρματα δ' ἄλλοτε μὲν χθονὶ πῖλνατο πουλυβοτείρη,
 ἄλλοτε δ' αἴξασκε μετήορα. τοὶ δ' ἐλατῆρες
 ἔστασαν ἐν δίφροισι, πάτασσε δὲ θυμὸς ἐκάστου 370
 νίκης ῥιεμένων· κέκλοντο δὲ ῥοῖσι ῥεκάστος
 ἵπποις, οἱ δὲ πέτοντο κονίοντες πεδίοιο.

ἀλλ' ὅτε δὴ πύματον τέλεον δρόμον ὠκέες ἵπποι
 ἄψ' ἐφ' ἀλὸς πολιῆς, τότε δὴ ἀρετὴ γε ῥεκάστου
 φαίνεται, ἄφαρ δ' ἵπποισι τάθη δρόμος· ὦκα δ' ἔπειτα 375
 αἱ Φηρητιάδαο ποδώκεες ἔκφερον ἵπποι.
 τὰς δὲ μετ' ἐξέφερον Διομήδεος ἄρσενες ἵπποι,
 Τρώιοι, οὐδέ τι πολλὸν ἄνευθ' ἔσαν, ἀλλὰ μάλ' ἐγγύς·
 αἰεὶ γὰρ δίφρου ἐπιβησομένοισι ρεφίκτην,
 πνοιῇ δ' Εὐμήλοιο μετάφρενον εὐρέε τ' ὦμω 380
 θέρμετ'· ἐπ' αὐτῷ γὰρ κεφαλὰς καταθέντε πετέσθην.
 καὶ νῦν κεν ἢ παρέλασσ' ἢ ἀμφήριστον ἔθηκεν,
 εἰ μὴ Τυδέος νῆϊ κοτέσσατο Φοῖβος Ἀπόλλων,
 ὃς ῥά ῥοι ἐκ χειρῶν ἔβαλεν μάστιγα φαεινὴν.
 τοῖο δ' ἀπ' ὀφθαλμῶν χύτο δάκρυα χωόμενοι, 385
 οὐνεκα τὰς μὲν ὄρα' ἔτι καὶ πολὺ μᾶλλον ἰούσας,
 οἱ δ' ἔφοι ἐβλάβθησαν ἄνευ κέντροιο θέοντες.
 οὐδ' ἄρ' Ἀθηναίην ἐλεφηνάμενος λάθ' Ἀπόλλων
 Τυδεΐδην, μάλα δ' ὦκα μετέσσυτο ποιμένα λαῶν,
 δῶκε δὲ ῥοι μάστιγα, μένος δ' ἵπποισιν ἐνήκεν. 390
 ἢ δὲ μετ' Ἀδμήτου νῆϊν κοτέουσα βεβήκει,
 ἵππειον δὲ ῥ' ἔφαξε θεὰ ζυγόν· αἱ δὲ ῥοι ἵπποι
 ἀμφὶς ὁδοῦ δραμέτην, ῥυμὸς δ' ἐπὶ γαῖαν ἐλύσθη.
 αὐτὸς δ' ἐκ δίφροιο παρὰ τροχὸν ἐξεκυλίσθη,
 ἀγκῶνάς τε περιδρύφθη στόμα τε ῥῖνάς τε, 395
 θρυλίχθη δὲ μέτωπον ἐπ' ὀφρύσι· τῷ δὲ ῥοι ὅσσε
 δακρυόφι πλησθεν, θαλερὴ δὲ ῥοι ἔσχετο φωνή.

Τυδεΐδης δὲ παρατρέψας ἔχε μώνυχας ἵππους,
πολλὸν τῶν ἄλλων ἐξάλμενος· ἐν γὰρ Ἀθήνῃ
ἵπποις ἦκε μένος καὶ ἐπ' αὐτῷ κῦδος ἔθηκε. 400

τῷ δ' ἄρ' ἐπ' Ἀτρεΐδης εἶχε ξανθὸς Μενέλαος·
Ἀντίλοχος δ' ἵπποισιν ἐκέκλετο πατρὸς ἐφοῖο.
“ἔμβητον καὶ σφῶι· τιταίνετον ὅττι τάχιστα.

ἦ τοι μὲν κείνοισιν ἐριζέμεν οὐ τι κελεύω,
Τυδεΐδα' ἵπποισι δαΐφρονος, οἷσιν Ἀθήνῃ 405
νῦν ὠρεξε τάχος καὶ ἐπ' αὐτῷ κῦδος ἔθηκεν.

ἵππους δ' Ἀτρεΐδαο κιχάνετε, μηδὲ λίπησθον,
καρπαλίμως, μὴ σφῶιν ἐλεγχεῖν καταχεύῃ
Αἶθῃ θῆλυς ἐοῦσα· τίη λείπεσθε, φέριστοι;
ᾧδε γὰρ ἐκφερέω, καὶ μὴν τετελεσμένον ἔσται· 410

οὐ σφῶιν κομιδὴν παρὰ Νέστορι ποιμένι λαῶν
ἔσσεται, αὐτίκα δ' ὕμμε κατακτενεῖ ὀξείῃ χαλκῷ,
αἶ κ' ἀποκηδήσαντε φερώμεθα χεῖρον ἄεθλον.
ἀλλ' ἐφαμαρτέετον καὶ σπεύδετον ὅττι τάχιστα.
ταῦτα δ' ἐγὼν αὐτὸς τεχνήσομαι ἠδὲ νοήσω, 415
στευνωπῷ ἐν ὁδῷ παραδύμεναι, οὐδέ με λήσει.”

ὥς ἔφαθ', οἱ δὲ φάνακτος ὑποδφείσαντες ὁμοκλήν
μᾶλλον ἐπιδραμέτην ὀλίγον χρόνον· αἶψα δ' ἔπειτα
στεῖνος ὁδοῦ κοίλης φίδεν Ἀντίλοχος μενεχάρμης.

ῥωχμὸς ἔεν γαίης, ἥ χειμέριον φαλὲν ὕδωρ 420
ἐξέρρηξεν ὁδοῖο, βάθυνε δὲ χῶρον ἅπαντα·
τῇ ῥ' εἶχεν Μενέλαος ἀματροχιάς ἀλεείνων.

Ἀντίλοχος δὲ παρατρέψας ἔχε μώνυχας ἵππους
ἐκτὸς ὁδοῦ, ὀλίγον δὲ παρακλίνας ἐδίωκεν.
Ἀτρεΐδης δ' ἔδφεισε καὶ Ἀντιλόχῳ ἐγεγώνει· 425

“Ἀντίλοχ', ἀφραδέως ἱππάζεαι· ἀλλ' ἄνεχ' ἵππους·—
στευνωπὸς γὰρ ὁδός, τάχα δ' εὐρυτέρῃ παρελάσσαι,—
μή πως ἀμφοτέρους δηλήσεται ἄρματι κύρσας.”

405 Τυδεΐδew

410 ἐξερέw

414 ἐφαμαρτεῖτον, ἐφομαρτεῖτον

420 ἔην

425 ἔδδεισε

ὥς ἔφατ', Ἀντίλοχος δ' ἔτι καὶ πολὺ μᾶλλον ἔλαυνε
 κέντρῳ ἐπισπέρχων, ὥς οὐκ αἴοντι φοικῶς. 430
 ὅσσα δὲ δίσκοι' οὐρα κατωμαδίῳ πελονται,
 ὅν τ' αἰζήος ἀφῆκεν ἀνὴρ πειρώμενος ἥβης,
 τόσσον ἐπιδραμέτην· αἱ δ' ἠρώησαν ὀπίσσω
 Ἀτρεΐδα· αὐτὸς δὲ ἑκὼν μεθέηκεν ἐλαύνειν,
 μή πως συγκύρσειαν ὁδῷ ἐνὶ μώνυχες ἵπποι, 435
 δίφρους τ' ἀνστρέψειαν εὐπλεκέας, κατὰ δ' αὐτοὶ
 ἐν κονίησι πέσοιεν ἐπειγόμενοι περὶ νίκης.
 τὸν καὶ νεικείων προσέφη ξανθὸς Μενέλαος·

“Ἀντίλοχ', οὐ τις σείῳ βροτῶν ὀλοώτερος ἄλλος·
 φέρρ', ἐπεὶ οὐ σ' ἔτυμόν γε φάμεν πεπνῦσθαι Ἀχαιοί. 440
 ἀλλ' οὐ μὰν οὐδ' ὥς ἄτερ ὅρκου οἶσέ' ἄεθλον.”

ὥς φειπὼν ἵπποισιν ἐκέκλετο φώνησέν τε·
 “μή μοι ἐρύκεσθον μηδ' ἔστατον ἀχνυμένῳ κῆρ.
 φθήσονται τούτοισι πόδες καὶ γούνα καμόντα
 ἢ ὑμῖν· ἄμφω γὰρ ἀτέμβονται νεότητος.” 445

ὥς ἔφαθ', οἱ δὲ φάνακτος ὑποδφείσαντες ὁμοκλήν
 μᾶλλον ἐπιδραμέτην, τάχα δὲ σφισιν ἄγχι γέγοντο.

Ἀργεῖοι δ' ἐν ἀγῶνι καθήμενοι εἰσοράοντο
 ἵππους· οἱ δὲ πέτοντο κονίοντες πεδίῳ.
 πρῶτος δ' Ἰδομενεύς, Κρητῶν ἀγός, ἐφράσαθ' ἵππους· 450
 ἦστο γὰρ ἐκτὸς ἀγῶνος ὑπέρτατος ἐν περιωπῇ,
 τοῖο δ' ἀνευθεν εὐντος ὁμοκλητῆρος ἀκούσας
 ἔγνω· φράσσατο δ' ἵππον ἀριπρεπέα προέχοντα,
 ὃς τὸ μὲν ἄλλο τόσον φοῖνιξ ἔεν, ἐν δὲ μετώπῳ
 λευκὸν σῆμα τέτυκτο περίτροχον ἥντε μήνη. 455
 στῇ δ' ὀρθὸς καὶ μῦθον ἐν Ἀργεῖοισιν ἔφειπεν·

“ὦ φίλοι, Ἀργείων ἡγήτορες ἠδὲ μέδοντες,
 οἷος ἐγὼν ἵππους αὐγάζομαι ἢ καὶ ὑμεῖς;
 ἄλλοι μοι δοκέουσι παροίτεροι ἔμμεναι ἵπποι,

431 δίσκου

434 Ἀτρεΐδew—γὰρ ἐκὼν

441 ὅρκου οἶση etc.

448 εἰσορόωντο

453 προύχοντα

454 ἦν

ἄλλος δ' ἡνίοχος φινδάλλεται· αἱ δέ που αὐτοῦ 460
ἔβλαβεν ἐν πεδίῳ, αἶ κείσέ γε φέρτεραι ἦσαν.

ἦ τοι γὰρ τὰς πρῶτα φίδον περὶ τέρμα βαλούσας,
νῦν δ' οὐ πω δύναμαι φιδέειν· πάντῃ δέ μοι ὅσσε
Τρωικὸν ἄμ πεδίου παπταίνεται εἰσοράοντι.

ἦε τὸν ἡνίοχον φύγον ἡνία, οὐδὲ δυνάσθη 465

εὖ σχεθέειν περὶ τέρμα, καὶ οὐκ ἐτύχησε 'φελίξας·

ἔνθα μιν ἐκπεσέειν οἶω σύν θ' ἄρματα φᾶξαι,

αἱ δ' ἐξηρώησαν, ἐπεὶ μένος ἔλλαβε θυμόν.

ἀλλὰ φιδέσθε καὶ ὑμμες ἀνασταδόν· οὐ γὰρ ἐγώ γε

εὖ διαγιγνώσκω· δοκέει δέ μοι ἔμμεναι ἀνὴρ 470

Αἰτωλὸς γενεήν, μετὰ δ' Ἀργεῖοισι φανάσσει,

Τυδέος ἵπποδάμου υἱός, κρατερὸς Διομήδης."

τὸν δ' αἰσchrῶς ἐνένιπεν Ὀϊλῆος ταχὺς Αἴας·

"Ἴδομενεῦ, τί πάρος λαβρεύεαι; αἱ δ' ἔτ' ἀνευθεν

ἵπποι ἀερσίποδες πολέος πεδίοιο διένται. 475

οὔτε νεώτατός ἐσσι μετ' Ἀργεῖοισι τοσοῦτον

οὔτε τοι ὀξύτατον κεφαλῆς ἐκδέρκεται ὅσσε·

ἀλλ' αἰεὶ μύθοις λαβρεύεαι. οὐδέ τί σε χρὴ

λαβραγόρην ἔμεναι· πάρα γὰρ καὶ ἀμείνονες ἄλλοι.

ἵπποι δ' αὐταὶ ἔασι παροίτεροι, αἶ τὸ πάρος περ, 480

Εὐμήλου, ἐν δ' αὐτὸς ἔχων εὖληρα βέβηκε."

τὸν δὲ χολωσάμενος Κρητῶν ἀγὸς ἀντίον ἠΰδα·

"Αἴαν, νεῖκος ἄριστε, κακοφραδές, ἄλλα τε πάντα

δεύεαι Ἀργεῖων, ὅτι τοι νόος ἐστὶν ἀπηνής.

δεῦρό νυν, ἦ τρίποδος περιδόμεθα ἦε λέβητος· 485

φίστορα δ' Ἀτρεΐδην Ἀγαμέμνονα θήομεν ἄμφω,

ὀππότεραι πρόσθ' ἵπποι, ἵνα γνώης ἀποτίνων."

ὥς ἔφατ', ὥρνυτο δ' αὐτίκ' Ὀϊλῆος ταχὺς Αἴας

χωόμενος χαλεποῖσιν ἀμείψασθαι φεπέεσσι.

καί νύ κε δὴ προτέρω ἔτ' ἔρις γένητ' ἀμφοτέροισιν, 490

463 ιδέειν

464 εἰσορόωντι

466 σχεθέειν

467 ἐκπεσέειν

486 θείομεν

εἰ μὴ Ἀχιλλεὺς αὐτὸς ἀνίστατο καὶ φάτο μῦθον·

“μηκέτι νῦν χαλεποῖσιν ἀμείβεσθον φεπέεσσιν,
Αἴας Ἰδομενεὺς τε, κακοῖς, ἐπεὶ οὐδὲ φέροικε.

καὶ δ' ἄλλῳ νεμεσᾶτον, ὅ τις τοιαῦτά γε ῥέζη.

ἀλλ' ὑμεῖς ἐν ἀγῶνι καθήμενοι εἰσοράεσθε

495

ἵππους· οἱ δὲ τάχ' αὐτοὶ ἐπειγόμενοι περὶ νίκης

ἐνθάδ' ἐλεύσονται· τότε δὲ γνώσεσθε ῥέκαστος

ἵππους Ἀργείων, οἱ δεύτεροι οἳ τε πάροιθεν.”

ὥς φάτο, Τυδεΐδης δὲ μάλα σχεδὸν ἦλθε διώκων,

μάστι δ' αἰὲν ἔλαυνε κατωμαδόν· οἱ δέ ῥοι ἵπποι

500

ὑψόσ' ἀειρέσθην ῥίμφα πρήσσοντε κέλευθον.

αἰεὶ δ' ἠνίοχον κονίης ῥαθάμιγγες ἔβαλλον,

ἄρματα δὲ χρυσῷ πεπυκασμένα κασσιτέρῳ τε

ἵπποις ὠκυπόδεσσιν ἐπέτρεχον· οὐδέ τι πολλὴ

γίγνεται ἐπισσώτρων ἄρματροχίῃ κατόπισθεν

505

ἐν λεπτῇ κονίῃ· τῷ δὲ σπεύδοντε πετέσθην.

στῇ δὲ μέσῳ ἐν ἀγῶνι, πολὺς δ' ἀνεκήκειεν ἰδρῶς

ἵππων ἔκ τε λόφων καὶ ἀπὸ στέρνοιο χαμᾶζε.

αὐτὸς δ' ἐκ δίφροιο χαμαὶ θόρε παμφανάοντος,

κλῖνε δ' ἄρα μάστιγα ποτὶ ζυγόν· οὐδὲ μάτησεν

510

ἵφθιμος Σθένελος, ἀλλ' ἐσσυμένως λάβ' ἄεθλον,

δῶκε δ' ἄγειν ἐτάροισιν ὑπερθύμοισι γυναῖκα

καὶ τρίποδ' οὐατόεντα φέρειν· ὁ δὲ λῦεν ὑφ' ἵππους.

τῷ δ' ἄρ' ἐπ' Ἀντίλοχος Νηλήιος ἤλασεν ἵππους,

κέρδεσσιν, οὐ τάχει γέ, παραφθάμενος Μενέλαον·

515

ἀλλὰ καὶ ὥς Μενέλαος ἔχ' ἐγγύθεν ὠκέας ἵππους.

ὅσσον δὲ τροχοῦ ἵππος ἀφίσταται, ὅς ῥα φάνακτα

ἔλκησιν πεδίοιο τιταινόμενος σὺν ὄχεσφι·

τοῦ μέν τε ψαύουσιν ἐπισσώτρου τρίχες ἄκραι

οὐραῖαι· ὁ δὲ τ' ἄγχι μάλα τρέχει, οὐδέ τι πολλὴ

520

χώρη μεσσηγύς, πολέος πεδίοιο θέοντος·

493 Αἴαν Ἰδομενεῦ τε

509 παμφανόωντος

495 εἰσοράασθε

513 ὠτώεντα

500 μάστι

515 οὐ τι τάχει γε

τόσσον δὴ Μενέλαος ἀμύμονος Ἀντιλόχοιο
λείπετ'· ἀτὰρ τὰ πρῶτα καὶ ἐς δίσκουρα λείλειπτο,
ἀλλὰ μιν αἶψα κίχανεν· ὀφέλλετο γὰρ μένος ἢ
ἵππου τῆς Ἀγαμεμνονέης, καλλίτριχος Αἴθης. 525

εἰ δέ κ' ἔτι προτέρω γένετο δρόμος ἀμφοτέροισι,
τῷ κέν μιν παρέλασσ' οὐδ' ἀμφήριστον ἔθηκεν.

αὐτὰρ Μηριόνης, θεράπων ἐὺς Ἰδομενῆος,
λείπετ' ἀγακλέεος Μενελάου δουρὸς ἐρωήν·

βάρδιστοι μὲν γάρ ῥοι ἔσαν καλλίτριχες ἵπποι, 530
ἥκιστος δ' ἔεν αὐτὸς ἐλαυνέμεν ἄρμ' ἐν ἀγῶνι.

υἱὸς δ' Ἀδμήτοιο πανύστατος ἦλυθεν ἄλλων,
ἔλκων ἄρματα καλά, ἐλαύνων πρόσσοθεν ἵππους.

τὸν δὲ φιδὼν ὥκτιρε ποδάρκης δῖος Ἀχιλλεύς,
στάς δ' ἄρ' ἐν Ἀργεῖοισι φέπεα πτερόεντ' ἀγόρευε· 535

“λοῖσθος ἀνὴρ ὁ ἄριστος ἐλαύνειν μώνυχας ἵππους.
ἀλλ' ἄγε δὴ ῥοι δῶμεν ἀέθλια, ὥς ἐπιφεικές,
δεύτερ'· ἀτὰρ τὰ πρῶτα φερέσθω Τυδέος υἱός.”

ὥς ἔφαθ', οἱ δ' ἄρα πάντες ἐπήνεον ὥς ἐκέλευε.
καί νύ κέ ῥοι πόρεν ἵππον—ἐπήνησαν γὰρ Ἀχαιοί— 540

εἰ μὴ ἄρ' Ἀντίλοχος, μεγαθύμοο Νέστορος υἱός,
Πηλεΐδην Ἀχιλλῆα δίκη ἡμείψατ' ἀναστάς·

“ὦ Ἀχιλεῦ, μάλα τοι κεχολώσομαι, αἶ κε τελέσσης
τοῦτο φέπος· μέλλεις γὰρ ἀφαιρήσεσθαι ἄεθλον,

τὰ φρονέων ὅτι ῥοι βλάβεν ἄρματα καὶ ταχέ' ἵππῳ 545
αὐτός τ' ἐσθλὸς ἐών. ἀλλ' ὥφελεν ἀθανάτοισιν

εὐχεσθαι· τῷ κ' οὐ τι πανύστατος ἦλθε διώκων.
εἰ δέ μιν οἰκτίρεις καί τοι φίλος ἔπλετο θυμῷ,

ἔστι τοι ἐν κλισίῃ χρυσὸς πολὺς, ἔστι δὲ χαλκὸς
καὶ πρόβατ', εἰσὶ δέ τοι δμῳαὶ καὶ μώνυχες ἵπποι. 550

τῶν ῥοι ἔπειτ' ἀνελὼν δόμεναι καὶ μεῖζον ἄεθλον,
ἢ καὶ αὐτίκα νῦν, ἵνα σ' αἰνήσωσιν Ἀχαιοί.

529 ἀγακλήος Μενελάου

531 ἦν

534 ὥκτιρε

536 ὥριστος ἐλαύνει

537 ἀέθλιον

541 μεγαθύμου

547 τῷ κεν, τό κεν

548 οἰκτεῖρεις

τὴν δ' ἐγὼ οὐ δώσω· περὶ δ' αὐτῆς πειρηθήτω
ἀνδρῶν ὅς κ' ἐθέλησιν ἐμοὶ χεῖρεσσι μάχεσθαι."

ὥς φάτο, μείδησεν δὲ ποδάρκης δῖος Ἀχιλλεὺς 555
χαίρων Ἀντιλόχῳ, ὅτι ἔφοι φίλος ἦεν ἑταῖρος·
καί μιν ἀμειβόμενος ρέπεα πτερόεντα προσηύδα·

"Ἀντίλοχ', εἰ μὲν δὴ με κελεύεις φοίκοθεν ἄλλο
Εὐμήλῳ ἐπιδοῦναι, ἐγὼ δέ κε καὶ τὸ τελέσσω.
δώσω ἔφοι θώρηκα, τὸν Ἀστεροπαῖον ἀπηύρων, 560
χάλκεον, ᾧ πέρι χεῦμα φαεινοῦ κασσιτέροιο
ἀμφιδεδίνηται· πολέος δέ ἔφοι ἄξιός ἐστι."

ἦ ῥα, καὶ Αὐτομέδοντι φίλῳ ἐκέλευσεν ἑταίρῳ
οἰσέμεναι κλισίῃθην· ὁ δ' ὄρχετο καὶ ἔφοι ἔνεικε.

τοῖσι δὲ καὶ Μενέλαος ἀνίστατο θυμὸν ἀχέων, 566
Ἀντιλόχῳ ἄμοτον κεχολωμένος· ἐν δ' ἄρα κῆρυξ
χειρὶ σκῆπτρον ἔθηκε, σιωπῆσαί τ' ἐκέλευσεν
Ἀργεῖους· ὁ δ' ἔπειτα μετηύδαε ρισόθεος φῶς·

"Ἀντίλοχε, πρόσθεν πεπνυμένε, ποῖον ἔρεξας. 570
ἦσχυνας μὲν ἐμὴν ἀρετὴν, βλάψας δέ μοι ἵππους,
τοὺς σοὺς πρόσθε βαλὼν, οἳ τοι πολὺ χεῖρονες ἦσαν.
ἀλλ' ἄγετ', Ἀργεῖων ἡγήτορες ἠδὲ μέδοντες,
ἐς μέσον ἀμφοτέροισι δικάσσατε, μὴ δ' ἐπ' ἀρωγῇ,
μή ποτέ τις ρεῖπῃσιν Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων" 575

Ἀντίλοχον ψεύδεσσι βιησάμενος Μενέλαος
οἶχεται ἵππον ἄγων, ὅτι ἔφοι πολὺ χεῖρονες ἦσαν
ἵπποι, αὐτὸς δὲ κρείσσω ἀρετῇ τε βίῃ τε.
εἰ δ' ἄγ' ἐγὼν αὐτὸς δικάσω, καί μ' οὐ τινά φημι
ἄλλον ἐπιπλήξειν Δαναῶν· ἰθεῖα γὰρ ἔσται. 580

Ἀντίλοχ', εἰ δ' ἄγε δεῦρο, διοτρεφές, ἢ θέμις ἐστί,
στὰς ἵππων προπάροιθε καὶ ἄρματος, αὐτὰρ ἱμάσθλην
χερσὶν ἔχε ῥαδινὴν, ἣ περ τὸ πρόσθεν ἔλαυνες,
ἵππων ἀψάμενος γαιήοχον ἐννοσίγαιον

Εὐμήλῳ δ' ἐν χερσὶ τίθει· ὁ δὲ δέξατο χαίρων 585

ὄμνυθι μὴ μὲν ἐκὼν τὸ ἐμὸν δόλῳ ἄρμα πεδῆσαι.” 585

τὸν δ' αὖτ' Ἀντίλοχος πεπνυμένος ἀντίον ἤΐδα·
 “ἄνσχεο νῦν· πολλὸν γὰρ ἐγὼ γε νεώτερός εἰμι
 σείο, φάναξ Μενέλαε, σὺ δὲ πρότερος καὶ ἀρείων.
 φοῖσθ' οἶαι νέου ἀνδρὸς ὑπερβασίαι τελέθουσι·
 κραιπνότερος μὲν γάρ τε νόος, λεπτή δέ τε μῆτις. 590

τῷ τοι ἐπιτλήτω κραδίη· ἵππον δέ τοι αὐτὸς
 δώσω, τὴν ἀρόμην. εἰ καὶ νῦ κε φοίκοθεν ἄλλο
 μείζον ἐπαιτήσειας, ἄφαρ κέ τοι αὐτίκα δοῦναι
 βουλοίμην ἢ σοί γε, διοτρεφές, ἥματα πάντα
 ἐκ θυμοῦ πεσέεν καὶ δαίμοσιν εἶναι ἀλιτρός.” 595

ἦ ῥα, καὶ ἵππον ἄγων μεγαθύμοο Νέστορος υἱὸς
 ἐν χείρεσσι τίθει Μενελάου. τοῖο δὲ θυμὸς
 ἰάνθη, ὥς εἴ τε περὶ σταχύεσσιν ἐφέρση
 ληίου ἀλδήσκοντος, ὅτε φρίσσωσιν ἄρουραι·
 ὥς ἄρα σοί, Μενέλαε, μετὰ φρεσὶ θυμὸς ἰάνθη. 600
 καὶ μιν φωνήσας φέπεα πτερόεντα προσηύδα·

“Ἀντίλοχε, νῦν μὲν τοι ἐγὼν ὑποφείξομαι αὐτὸς
 χώμενος, ἐπεὶ οὐ τι παρήγορος οὐδ' ἀεσίφρων
 ἦσθα πάρος· νῦν αὖτε νόον νίκησε νεοίη.
 δεύτερον αὖτ' ἀλέασθαι ἀμείνονας ἠπεροπεύειν. 605
 οὐ γάρ κέν με τάχ' ἄλλος ἀνὴρ παρέπεισεν Ἀχαιῶν·
 ἀλλὰ σὺ γὰρ δὴ πολλὰ πάθες καὶ πολλὰ μόγησας
 σὸς τε πατὴρ ἀγαθὸς καὶ ἀδελφεὸς εἵνεκ' ἐμείο·
 τῷ τοι λισσομένῳ ἐπιπείσομαι, ἥδὲ καὶ ἵππον
 δώσω ἐμήν περ εὐῶσαν, ἵνα γνῶωσι καὶ οἶδε, 610
 ὥς ἐμὸς οὐ ποτε θυμὸς ὑπερφίαλος καὶ ἀπηνής.”

ἦ ῥα, καὶ Ἀντιλόχοιο Νοήμονι δῶκεν ἐταίρῳ
 ἵππον ἄγειν· ὁ δ' ἔπειτα λέβηθ' ἔλε παμφανάοντα.
 Μηριόνης δ' ἀνάειρε δύω χρυσοῖο τάλαντα
 τέτρατος, ὥς ἔλασεν. πέμπτον δ' ὑπελείπετ' ἄεθλον, 615

595 πεσέειν

596 μεγαθύμου

597 Μενελάου

598 ἐέρση

613 παμφανόωντα

ἀμφίθετος φιάλῃ· τὴν Νέστορι δῶκεν Ἀχιλλεὺς
Ἀργείων ἀν' ἀγῶνα φέρων καὶ ἔφειπε παραστάς·

“τῇ νυν, καὶ σοὶ τοῦτο, γέρον, κειμήλιον ἔστω,
Πατρόκλοιό τάφου μνήμ' ἔμμεναι· οὐ γὰρ ἔτ' αὐτὸν
ὄψε' ἐν Ἀργείοισι· δίδωμι δέ τοι τόδ' ἄεθλον 620
αὐτως· οὐ γὰρ πύξ γε μαχήσεται, οὐδὲ παλαίσεις,
οὐδ' ἔτ' ἀκοντιστὺν ἐσδύσεται, οὐδὲ πόδεσσι
θεύσεται· ἤδη γὰρ χαλεπὸν κατὰ γῆρας ἐπείγει.”

ὥς φειπὼν ἐν χερσὶ τίθει· ὁ δὲ δέξατο χαίρων,
καί μιν φωνήσας φέπεα πτερόεντα προσηύδα· 625

“ναὶ δὴ ταῦτά γε πάντα, τέκος, κατὰ μοῖραν ἔφειπες·
οὐ γὰρ ἔτ' ἔμπεδα γυῖα, φίλος, πόδες, οὐδ' ἔτι χεῖρες
ὧμων ἀμφοτέρωθεν ἐπαΐσσονται ἐλαφραί.

εἴθ' ὥς ἡβάοιμι βίῃ τέ μοι ἔμπεδος εἴη,
ὥς ὁπότε κρεῖοντ' Ἀμαρυγκέα θάπτον Ἐπειοὶ 630
Βουπρασίῳ, παῖδες δὲ θέσαν βασιλῆος ἄεθλα·

ἐνθ' οὐ τίς μοι ὁμοῖος ἀνὴρ γένητ', οὔτ' ἄρ' Ἐπειῶν
οὔτ' αὐτῶν Πυλίων οὔτ' Αἰτωλῶν μεγαθύμων.

πύξ μὲν ἐνίκησα Κλυτομήδεα, Γήνοπος υἱόν,
Ἀγκαῖον δὲ πάλῃ Πλευρώνιον, ὅς μοι ἀνέστη· 635

Γίφικλον δὲ πόδεσσι παρέδραμον ἐσθλὸν ἔοντα,
δουρὶ δ' ὑπείρεβαλον Φυλῆά τε καὶ Πολύδωρον.

οἷοισίν μ' ἵπποισι παρήλασαν Ἀκτορίωνε,
πλήθει πρόσθε βαλόντε, ἀγασσαμένῳ περὶ νίκης,
οὔνεκα δὴ τὰ μέγιστα παρ' αὐτόθι λείπετ' ἄεθλα. 640

οἱ δ' ἄρ' ἔσαν δίδυμοι· ὁ μὲν ἔμπεδον ἡνιόχευεν,
ἔμπεδον ἡνιόχευ', ὁ δ' ἄρα μάστιγι κέλευεν.

ὥς ποτ' ἔον· νῦν αὖτε νεώτεροι ἀντιαόντων
φέργων τοιούτων· ἐμὲ δὲ χρὴ γήραϊ λυγρῷ
πείθεσθαι, τότε δ' αὖτε μετέπρεπον ἡρώεσσιν. 645

ἀλλ' ἴθι, καὶ σὸν ἐταῖρον ἀέθλοισι κτερεῖζε.

618 νῦν

620 ὄψη, ὄψει

622 οὐδέ τ'

629 ἡβῶοιμι

643 ἀντιοώντων

τοῦτο δ' ἐγὼ πρόφρων δέχομαι, χαίρει δέ μοι ἦτορ,
ὥς μέ' αἰὲ μέμνησαι ἐννέος, οὐδέ σε λήθω
τιμῆς, ἧς τέ μ' ἔοικε τετιμῆσθαι μετ' Ἀχαιοῖς.
σοὶ δὲ θεοὶ τῶνδ' ἀντὶ χάριν μενοφεικέα δοῖεν." 650

ὥς φάτο, Πηλεΐδης δὲ πολὺν καθ' ὄμιλον Ἀχαιῶν
ᾤχετ', ἐπεὶ πάντ' αἶνον ἐπέκλυε Νηλεΐδαο.
αὐτὰρ ὁ πυγμαχίης ἀλεγεινῆς θῆκεν ἄεθλα·
ἡμίονον ταλαφεργὸν ἄγων κατέδησ' ἐν ἀγῶνι
ῥεξετέ' ἀδμήτην, ἥ τ' ἀλγίστη δαμάσασθαι· 655
τῷ δ' ἄρα νικηθέντι τίθει δέπας ἀμφικύπελλον.
στῇ δ' ὀρθὸς καὶ μῦθον ἐν Ἀργεῖοισιν ἔφειπεν·

“Ἀτρεΐδῃ τε καὶ ἄλλοι εὐκνήμιδες Ἀχαιοί,
ἄνδρε δύω περὶ τῶνδε κελεύομεν, ὧ περ ἄριστῳ,
πύξ μάλ' ἀνασχομένῳ πεπληγέμεν. ᾧ δέ κ' Ἀπόλλων 660
δώῃ καμμονίην, γνώωσι δὲ πάντες Ἀχαιοί,
ἡμίονον ταλαφεργὸν ἄγων κλισίηνδε νεέσθω·
αὐτὰρ ὁ νικηθεὶς δέπας οἴσεται ἀμφικύπελλον.”

ὥς ἔφατ', ὠρνευτο δ' αὐτίκ' ἀνὴρ ἡϋς τε μέγας τε
φειδῶς πυγμαχίης, υἱὸς Πανοπῆος Ἐπειός· 665
ἄψατο δ' ἡμιόνου ταλαφεργόο φώνησέν τε·

“ἄσσον ἵτω, ὅς τις δέπας οἴσεται ἀμφικύπελλον·
ἡμίονον δ' οὐ φημί τιν' ἀξέμεν ἄλλον Ἀχαιῶν
πυγμῇ νικήσαντ', ἐπεὶ εὐχομαι εἶναι ἄριστος.
οὐ ῥά λισ ὅττι μάχης ἐπιδεύομαι; οὐδ' ἄρα πως ἦν 670
ἐν πᾶσιν φέργοισι δαήμονα φῶτα γενέσθαι.
ὧδε γὰρ ἐκφερέω, τὸ δὲ καὶ τετελεσμένον ἔσται·
ἀντικρὺ χροῖα τε ῥήξω σὺν τ' ὅστέ' ἀράξω.
κηδεμόνες δέ ῥοι ἐνθάδ' ἀολλέες αὖθι μενόντων,
οἳ κέ μιν ἐξοίσουσιν ἐμῆσ' ὑπὸ χερσὶ δαμέντα.” 675

ὥς ἔφαθ', οἳ δ' ἄρα πάντες ἀκὴν ἐγένοντο σιωπῇ.
Εὐρύαλος δέ ῥοι οἶος ἀνίστατο, ρισόθεος φῶς,

648 μεν

671 πάντεσσ'

666 ταλαεργού

672 ἐξερέω

670 ἢ οὐχ ἄλις

Μηκιστῆος υἱὸς Ταλαϊονίδαο φάνακτος,
ὃς ποτε Θήβασδ' ἦλθε δεδουπότος Οἰδιπόδαο
εἰς τάφον· ἔνθα δὲ πάντας ἐνίκαε Καδμεΐωνας. 680

τὸν μὲν Τυδεΐδης δουρὶ κλυτὸς ἀμφεπονείτο
θαρσύνων φέπεσιν, μέγα δ' αὐτῷ βούλετο νίκην.
ζῶμα δέ ῥοι πρῶτον παρακάββαλεν, αὐτὰρ ἔπειτα
δῶκεν ἱμάντας εὐτμήτους βοὸς ἀγραύλοιο.

τὼ δὲ ζωσαμένῳ βήτην εἰς μέσσον ἀγῶνα, 685
ἅντα δ' ἀνασχομένῳ χερσὶ στιβαρῆσιν ἅμ' ἅμφω
σύν ῥ' ἔπεσον, σὺν δέ σφι βαρεῖαι χεῖρες ἔμιχθεν.

δφεινὸς δὲ χρώμαδος γενύων γένετ', ἔρρεε δ' ἰδρὼς
πάντοθεν ἐκ μελέων· ἐπὶ δ' ὤρνυτο δῖος Ἑπειός,
κόψε δὲ παπτήναντα παρήιον· οὐδ' ἄρ' ἔτι δφῆν 690
ἐστήκειν· αὐτοῦ γὰρ ὑπήριπε φαίδιμα γυῖα.

ὥς δ' ὅθ' ὑπὸ φρικὸς Βορέα' ἀναπάλλεται ἰχθὺς
θίν' ἐν φυκίοεντι, μέλαν δέ ῥε κῦμ' ἐκάλυψε, 695
ὥς πληγεὶς ἀνέπαλτο· ἀτὰρ μεγάθυμος Ἑπειὸς
χερσὶ λαβὼν ὥρθωσε· φίλοι δ' ἀμφέσταν ἑταῖροι,

οἳ μιν ἄγον δι' ἀγῶνος ἐφελκομένοισι πόδεσσιν,
αἶμα παχὺ πτύοντα, κάρη βάλλονθ' ἐτέρωσε·

καδ δ' ἀλλοφρονέοντα μετὰ σφίσιν εἶσαν ἄγοντες,
αὐτοὶ δ' οἰχόμενοι κόμισαν δέπας ἀμφικύπελλον.

Πηλεΐδης δ' αἶψ' ἄλλα κατὰ τρίτα θῆκεν ἄεθλα, 700
δεικνύμενος Δαναοῖσι, παλαιμοσύνης ἀλεγεινῆς,
τῷ μὲν νικήσαντι μέγαν τρίποδ' ἐμπυριβήτην,

τὸν δὲ δυωδεκάβοιον ἐνὶ σφίσιν τιόν Ἀχαιοί·
ἀνδρὶ δὲ νικηθέντι γυναῖκ' εἰς μέσσον ἔθηκε, 705
πολλὰ δ' ἐπίστατο φέργα, τιόν δέ ῥε τεσσαράβοιον.

στῇ δ' ὀρθὸς καὶ μῦθον ἐν Ἀργεῖοισιν ἔφειπεν·
“ὄρνυσθ' οἷ καὶ τούτου ἀέθλου πειρήσεσθον.”

ὥς ἔφατ', ὦρτο δ' ἔπειτα μέγας Τελαμώνιος Αἴας,
ἅν δ' Ὀδυσσεὺς πολύμητις ἀνίστατο, κέρδεα φειδῶς.

ζωσαμένῳ δ' ἄρα τῷ γε βάτην ἐς μέσσον ἀγῶνα, 710
 ἀγκὰς δ' ἀλλήλων λαβέτην χερσὶ στιβαρῆσιν
 ὥς ὅτ' ἀμείβοντες, τοὺς τε κλυτὸς ἦραρε τέκτων,
 δώματος ὑψηλοῖο, βίας ἀνέμων ἀλεείνων.

τετρίγει δ' ἄρα νῶτα θρασειάων ἀπὸ χειρῶν
 ἐλκόμενα στερεῶς· κατὰ δὲ νότιος ῥέεν ἰδρώς· 715
 πυκναὶ δὲ σμώδιγγες ἀνὰ πλευράς τε καὶ ὤμους
 αἵματι φοινικόεσσαι ἀνέδραμον· οἱ δὲ μάλ' αἰεὶ
 νίκης ῥιέσθην τρίποδος πέρι ποιητοῖο.

οὐτ' Ὀδυσσεὺς δύνατο σφήλας οὐδ' ἄσδε πελάσσαι,
 οὐτ' Αἴας δύνατο, κρατερὴ δ' ἔχε ϖῖς Ὀδυσῆος. 720

ἀλλ' ὅτε δὴ ῥ' ἀνίαζον εὐκνήμιδας Ἀχαιοὺς,
 δὴ τότε μιν προσέφειπε μέγας Τελαμώνιος Αἴας·

“διογενὲς Λαερτιάδη, πολυμήχαν' Ὀδυσσεῦ,
 ἦ μ' ἀνάειρ' ἦ ἐγὼ σέ· τὰ δ' αὖτε Διὶ πάντα μελήσει.”

ὥς φειπὼν ἀνάειρε· δόλου δ' οὐ λήθετ' Ὀδυσσεύς· 725

κόψ' ὅπιθεν κώληπα τυχῶν, ὑπέλυσε δὲ γυῖα·
 καδ δ' ἔπες' ἐξοπίσω· ἐπὶ δὲ στήθεσσι· Ὀδυσσεὺς
 κάππεσε· λαοὶ δ' αὖτε θεῶν τό τε θάμβησάν τε.
 δεύτερος αὖτ' ἀνάειρε πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς,
 κίνησεν δ' ἄρα τυτθὸν ἀπὸ χθονός, οὐδέ ῥ' ἄειρεν, 730
 ἐν δὲ γόνυ γνάμψεν· ἐπὶ δὲ χθονὶ κάππεσον ἄμφω
 πλησίοι ἀλλήλοισι, μίανθησαν δὲ κονίη.

καὶ νῦν κε τὸ τρίτον αὖτις ἀναΐξαντε πάλαιον,
 εἰ μὴ Ἀχιλλεὺς αὐτὸς ἀνίστατο καὶ κατέρυκε·
 “μηκέτ' ἐρείδεσθον, μηδὲ τρίβεσθε κακοῖσι· 735
 νίκη δ' ἀμφοτέροισιν· ἄεθλα δὲ ϖῖς ἀνελόντες
 ἔρχεσθ', ὅφρα καὶ ἄλλοι ἀεθλεύωσιν Ἀχαιοί.”

ὥς ἔφαθ', οἱ δ' ἄρα τοῦ μάλα μὲν κλύον ἠδ' ἐπίθοντο,
 καὶ ῥ' ἀπομορξαμένῳ κονίην δύσονται χιτῶνας.

Πηλεΐδης δ' αἰψ' ἄλλα τίθει ταχυτήτος ἄεθλα, 740
 ἀργύρεον κρητῆρα, τετυγμένον· ἐξ δ' ἄρα μέτρα

719 σφήλαι οὐδεῖ τε 730 οὐδέ τ' 736 ἀέθλια δ' ἴσ' 739 δύσαντο

χάνδανεν, αὐτὰρ κάλλε' ἐνίκαε πᾶσαν ἐπ' αἶαν
 πολλόν, ἐπεὶ Σιδόνες πολυδαίδαλοι εὖ ἤσκησαν,
 Φοίνικες δ' ἄγον ἄνδρες ἐπ' ἡεροφειδέα πόντον,
 στηῆσαν δ' ἐν λιμένεσσι, Θόαντι δὲ δῶρον ἔδωκαν· 745
 υἱὸς δὲ Πριάμοιο Λυκάονος ὦνον ἔδωκε
 Πατρόκλῳ ἥρωι Ἰησονίδης Εὖνῃος.

καὶ τὸν Ἀχιλλεὺς θῆκεν ἀέθλια ἑοῦ ἐτάροιο,
 ὃς τις ἐλαφρότατος ποσσὶ κραιπνοῖσι πέλοιτο·
 δευτέρῳ αὖ βούν θῆκε μέγαν καὶ πίονα δημῷ, 750
 ἡμιτάλαντον δὲ χρυσοῦ λαισθήϊ' ἔθηκε.
 στηῆ δ' ὀρθὸς καὶ μῦθον ἐν Ἀργεῖοισιν ἔφειπεν·
 “ὄρνυσθ' οἱ καὶ τούτου ἀέθλου πειρήσεσθε.”

ὥς ἔφατ', ὥρνυτο δ' αὐτίκ' Οἴλῃος ταχὺς Αἴας,
 ἂν δ' Ὀδυσσεὺς πολύμητις, ἔπειτα δὲ Νέστορος υἱός, 755
 Ἀντίλοχος· ὁ γὰρ αὖτε νέους ποσσὶ πάντας ἐνίκα.
 στὰν δὲ μεταστοιχί· σήμηνε δὲ τέρματ' Ἀχιλλεύς.
 τοῖσι δ' ἀπὸ νύσσης τέτατο δρόμος· ὦκα δ' ἔπειτα
 ἔκφερ' Οἰλιάδης, ἐπὶ δ' ὥρνυτο δῖος Ὀδυσσεὺς
 ἄγχι μάλ', ὥς ὅτε τίς τε γυναικὸς εὐζώνοιο 760
 στήθεός ἐστι κανών, ὃν τ' εὖ μάλα χερσὶ τανύσση
 πηνίου ἐξέλκουσα παρὲκ μίτον, ἀγχόθι δ' ἴσχει
 στήθεος· ὥς Ὀδυσσεὺς θεὸν ἐγγύθεν, αὐτὰρ ὀπισθεν
 ἵχνια τύπτε πόδεσσι πάρος κόνιν ἀμφιχυθῆναι·
 καδ δ' ἄρα ἑοὶ κεφαλῆς χέ' αὐτμένα δῖος Ὀδυσσεὺς 765
 αἰεὶ ῥίμφα θεῶν· φίφαχον δ' ἐπὶ πάντες Ἀχαιοὶ
 νίκης ῥιεμένῳ, μάλα δὲ σπεύδοντι κέλευον.
 ἀλλ' ὅτε δὴ πύματον τέλεον δρόμον, αὐτίκ' Ὀδυσσεὺς
 εὐχετ' Ἀθηναίῃ γλαυκώπιδι ἑὸν κατὰ θυμόν·
 “κλῦθι, θεά, ἀγαθή μ' ἐπιτάρροθος ἐλθὲ ποδοῖν.” 770
 ὥς ἔφατ' εὐχόμενος· τοῦ δ' ἔκλυε Παλλὰς Ἀθήνη,
 γυῖα δ' ἔθηκεν ἐλαφρά, πόδας καὶ χεῖρας ὑπερθεν.
 ἀλλ' ὅτε δὴ τάχ' ἐμελλον ἐπαῖξεσθαι ἄεθλον,

ἔνθ' Αἴας μὲν ὄλισθε θεῶν—βλάψεν γὰρ Ἀθήνη—
τῇ ῥα βοῶν κέχυτ' ὄνθος ἀποκταμένων ἐριμύκων, 775
οὓς ἐπὶ Πατρόκλῳ πέφνεν πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·
ἐν δ' ὄνθου βοέου πλήτο στόμα τε ῥίνας τε.

κρητῆρ' αὖτ' ἀνάειρε πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς,
ὥς ἦλθε φθάμενος· ὁ δὲ βοῦν ἔλε φαίδιμος Αἴας.
στῇ δὲ κέρας μετὰ χερσὶν ἔχων βοὸς ἀγραύλοιο, 780
ὄνθου ἀποπτύων, μετὰ δ' Ἀργεῖοισιν ἔφειπεν·

“ὦ πόποι, ἦ μ' ἔβλαψε θεὰ πόδας, ἦ τὸ πάρος περ
μήτηρ ὥς Ὀδυσῇ παρίσταται ἡδ' ἐπαρήγει.”

ὥς ἔφαθ', οἱ δ' ἄρα πάντες ἐπ' αὐτῷ ῥηδὺ γέλασσαν.
Ἀντίλοχος δ' ἄρα δὴ λοισθήιον ἔκφερ' ἄεθλον 785
μειδιάων, καὶ μῦθον ἐν Ἀργεῖοισιν ἔφειπε·

“φειδόσιν ὑμῖν ἐρέω πᾶσιν, φίλοι, ὥς ἔτι καὶ νῦν
ἀθάνατοι τιμῶσι παλαιότερους ἀνθρώπους.

Αἴας μὲν γὰρ ἐμεῖ' ὀλίγον προγενέστερός ἐστιν,
οὗτος δὲ προτέρης γενεῆς προτέρων τ' ἀνθρώπων· 790
ὠμογέροντα δέ μιν φασ' ἔμμεναι· ἀργαλέον δὲ
ποσσὶν ἐριδήσασθαι Ἀχαιοῖς, εἰ μὴ Ἀχιλλεῖ.”

ὥς φάτο, κύδηνεν δὲ ποδώκεα Πηλεΐωνα.
τὸν δ' Ἀχιλεὺς μύθοισιν ἀμειβόμενος προσέφειπεν·

“Ἀντίλοχ', οὐ μὲν τοι μέλεος φεφερήσεται αἶνος, 795
ἀλλὰ τοι ἡμιτάλαντον ἐγὼ χρυσοῦ ἐπιθήσω.”

ὥς φειπὼν ἐν χερσὶ τίθει, ὁ δὲ δέξατο χαίρων.

αὐτὰρ Πηλεΐδης κατὰ μὲν δολιχόσκιον ἔγχος
θῆκ' ἐς ἀγῶνα φέρων, κατὰ δ' ἀσπίδα καὶ τρυφάλειαν,
τεύχεα Σαρπήδοντος, ἃ μιν Πάτροκλος ἀπηύρα. 800
στῇ δ' ὀρθὸς καὶ μῦθον ἐν Ἀργεῖοισιν ἔφειπεν·

“ἄνδρε δύω περὶ τῶνδε κελεύομεν, ὧ περ ἀρίστῳ,
τεύχεα ῥεσσαμένῳ, ταμεσίχροα χαλκὸν ἐλόντε,
ἀλλήλων προπάροιθεν ὁμίλου πειρηθῆναι.

ὁππότερός κε φθήῃ ὀρεξάμενος χροῖα καλόν, 805

ψαύσῃ δ' ἐνδίνων διά τ' ἔντεα καὶ μέλαν αἷμα,
τῷ μὲν ἐγὼ δώσω τόδε φάσγανον ἀργυρόηλον,
καλὸν Θρηίκιον, τὸ μὲν Ἀστεροπαῖον ἀπηύρων·
τεύχεα δ' ἀμφότεροι ξυνήια ταῦτα φερέσθων,
καὶ σφιν δαῖτ' ἀγαθὴν παραθήσομεν ἐν κλισίῃσιν.” 810

ὥς ἔφατ', ὦρτο δ' ἔπειτα μέγας Τελαμώνιος Αἴας,
ἂν δ' ἄρα Τυδεΐδης ὦρτο κρατερὸς Διομήδης.
οἱ δ' ἐπεὶ οὖν ἑκάτερθεν ὁμίλου θωρήχθησαν,
ἐς μέσον ἀμφοτέρω συνίτην μεμαῶτε μάχεσθαι,
δφεινὸν δερκομένω· θάμβος δ' ἔχε πάντας Ἀχαιοὺς. 815

ἀλλ' ὅτε δὴ σχεδὸν ἦσαν ἐπ' ἀλλήλοισιν ἰόντες,
τρὶς μὲν ἐπήϊξαν, τρὶς δὲ σχεδὸν ὠρμήθησαν.
ἐνθ' Αἴας μὲν ἔπειτα κατ' ἀσπίδα πάντοσε φίσῃν
νύξ', οὐ δὲ χρό' ἵκανε· ἔρυτο γὰρ ἐνδοθι θώρηξ.
Τυδεΐδης δ' ἄρ' ἔπειτα ὑπὲρ σάκεος μεγάλοιο 820
αἰὲν ἐπ' αὐχένι κῦρε φαεινοῦ δουρὸς ἀκωκῇ.

καὶ τότε δὴ ῥ' Αἴαντι περιδφείσαντες Ἀχαιοὶ
παυσαμένους ἐκέλευσαν ἀέθλια φίσ' ἀνελέσθαι.
αὐτὰρ Τυδεΐδῃ δῶκεν μέγα φάσγανον ἥρως
σὺν κολεῷ τε φέρων καὶ εὐτμήτῳ τελαμῶνι. 825

αὐτὰρ Πηλεΐδης θῆκεν σόλον αὐτοχόωνον,
ὃν πρὶν μὲν ῥίψασκε μέγα σθένος Ἡετίωνος·
ἀλλ' ἦ τοι τὸν ἔπεφνε ποδάρκης δῖος Ἀχιλλεύς,
τὸν δ' ἄγετ' ἐν νήεσσι σὺν ἄλλοισι κτεάτεσσι.
στῇ δ' ὀρθὸς καὶ μῦθον ἐν Ἀργεΐοισιν ἔφειπεν· 830

“ὄρνυσθ' οἱ καὶ τούτου ἀέθλου πειρήσεσθε·
εἴ ῥοι καὶ μάλα πολλοὶ ἀπόπροθι πίονες ἀγροί,
ἔξει μιν καὶ πέντε περιπλομένους ἐνιαυτοὺς
χρεώμενος· οὐ μὲν γάρ ῥοι ἀτεμβόμενός γε σιδήρου
ποιμὴν οὐδ' ἀροτὴρ εἶσ' ἐς πόλιν, ἀλλὰ παρέξει.” 835

ὥς ἔφατ', ὦρτο δ' ἔπειτα μενεπτόλεμος Πολυποίτης,
ἂν δὲ Λεοντῆος κρατερὸν μένος ἀντιθέοιο,

ἂν δ' Αἴας Τελαμωνιάδης καὶ δῖος Ἑπειός.
 ἐξείης δ' ἴσταντο, σόλον δ' ἔλε δῖος Ἑπειός,
 ἦκε δὲ δινήσας· γέλασαν δ' ἐπὶ πάντες Ἀχαιοί. 840
 δεύτερος αὐτ' ἀφέηκε Λεοντεύς, ὅζος Ἄρης·
 τὸ τρίτον αὐτ' ἔρριψε μέγας Τελαμώνιος Αἴας,
 χειρὸς ἀπο στιβαρῆς, καὶ ὑπέρβαλε σήματα πάντων.
 ἀλλ' ὅτε δὴ σόλον εἶλε μενεπτόλεμος Πολυποίτης,
 ὅσσον τίς τ' ἔρριψε καλαύροπα βουκόλος ἀνὴρ· 845
 ἦ δὲ φελισσομένη πέτεται διὰ βούς ἀγελαίας·
 τόσσον παντὸς ἀγῶνος ὑπέρβαλε· τοὶ δ' ἐβόησαν.
 ἀνστάντες δ' ἔταροι Πολυποίταο κρατεροῖο
 νῆας ἐπὶ γλαφυρὰς ἔφερον βασιλῆος ἄεθλον.

αὐτὰρ ὁ τοξευτῇσι τίθει φίοεντα σίδηρον, 850
 καδ δ' ἐτίθει δέκα μὲν πελέκεας, δέκα δ' ἡμιπέλεκκα,
 ἰστὸν δ' ἔστησεν νηὸς κυανοπρῶροιο
 τηλοῦ ἐπὶ ψαμάθοισ', ἐκ δὲ τρήρωνα πέλειαν
 λεπτῇ μηρίνθῳ δῆσεν ποδός, ἥς ἄρ' ἀνώγει
 τοξεύειν. “ὅς μὲν κε βάλη τρήρωνα πέλειαν, 855
 πάντας ἀειράμενος πελέκεας φοῖκόνδε φερέσθω·
 ὅς δέ κε μηρίνθοιο τύχῃ, ὄρνιθος ἀμαρτῶν—
 ἦσσων γὰρ δὴ κείνος—ὁ δ' οἴσεται ἡμιπέλεκκα.”

ὥς ἔφατ', ὦρτο δ' ἔπειτα βίη Τεύκροιο φάνακτος,
 ἂν δ' ἄρα Μηριόνης θεράπων εὖς Ἰδομενῆος. 860
 κλήρους δ' ἐν κυνέῃ χαλκῆρεϊ πάλλον ἐλόντες,
 Τεῦκρος δὲ πρῶτος κλήρῳ λάχεν. αὐτίκα δ' ἰὸν
 ἦκεν ἐπικρατέως, οὐ δ' ἠπείλησε φάνακτι.
 ὄρνιθος μὲν ἄμαρτε· μέγῃρε δέ ῥοι τό γ' Ἀπόλλων· 865
 αὐτὰρ ὁ μήρινθον βάλε παρ πόδα, τῇ δέδεται ὄρνις·
 ἀντικρὺ δ' ἀπὸ μήρινθον τάμε πικρὸς οἷστός.
 ἦ μὲν ἔπειτ' ἦιξε πρὸς οὐρανόν, ἦ δὲ παρείθη
 μήρινθος ποτὶ γαῖαν· ἀτὰρ κελάδησαν Ἀχαιοί.

ἀρνῶν πρωτογόνων ῥέζειν κλειτὴν ἐκατόμβην.

864

865 μέγῃρε γάρ οἱ

σπερχόμενος δ' ἄρα Μηριόνης ἐξείρυσε χειρὸς 870
 τόξον· ἀτὰρ δὴ οὔιστον ἔχεν πάλαι, ὥς ἴθυνεν.
 αὐτίκα δ' ἠπείλησε ῥεκηβόλῳ Ἀπόλλωνι
 ἀρνῶν πρωτογόνων ῥέξειν κλεῖτὴν ἐκατόμβην.
 ὕψι δ' ὑπὸ νεφέων ἔφιδε τρήρωνα πέλειαν·
 τῇ ῥ' ὅ γε δινεύουσαν ὑπὸ πτέρυγος βάλε μέσσην, 875
 ἀντικρὺ δὲ διήλθε βέλος· τὸ μὲν ἄψ' ἐπὶ γαίῃ
 πρόσθεν Μηριόναο πάγῃ ποδός· αὐτὰρ ἡ ὄρνις
 ἰστῷ ἐφεζομένη νηὸς κυανοπρώροιο
 αὐχέν' ἀπεκρέμασεν, σὺν δὲ πτερὰ πυκνὰ λίασσευ,
 ὦκὺς δ' ἐκ μελέων θυμὸς πτάτο, τῇλε δ' ἀπ' αὐτοῦ 880
 κάππεσε· λαοὶ δ' αὖ θηεῦντό τε θάμβησάν τε.
 ἂν δ' ἄρα Μηριόνης πελέκεας δέκα πάντας ἄειρε,
 Τεῦκρος δ' ἡμιπέλεκκα φέρειν κοῖλας ἐπὶ νῆας.

αὐτὰρ Πηλεΐδης κατὰ μὲν δολιχόσκιον ἔγχος,
 καδ δὲ λέβητ' ἄπυρον, βοὸς ἄξιον, ἀνθεμόεντα 885
 θῆκ' ἐς ἀγῶνα φέρων· καί ῥ' ἥμονες ἄνδρες ἀνέστην·
 ἂν μὲν ἄρ' Ἀτρεΐδης εὐρὺ κρεῖων Ἀγαμέμνων,
 ἂν δ' ἄρα Μηριόνης, θεράπων εὖς Ἰδομενῆος.
 τοῖσι δὲ καὶ μετέφειπε ποδάρκης δῖος Ἀχιλλεύς·

“Ἀτρεΐδη· ρίδμεν γάρ, ὅσον προβέβηκας ἀπάντων 890
 ἡδ' ὅσσον δυνάμι τε καὶ ἡμασιν ἔπλε' ἄριστος·
 ἀλλὰ σὺ μὲν τόδ' ἄεθλον ἔχων κοῖλας ἐπὶ νῆας
 ἔρχε', ἀτὰρ δόρυ Μηριόνη ἥρωι πόρωμεν,
 εἰ σύ γε σῶ θυμῷ ἐθέλοισ· κέλομαι γὰρ ἐγὼ γε.”

ὥς ἔφατ', οὐδ' ἀπίθησε ράναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων. 895
 δῶκε δὲ Μηριόνη δόρυ χάλκεον· αὐτὰρ ὅ γ' ἥρως
 Ταλθυβίῳ κήρυκι δίδου περικαλλὲς ἄεθλον.

ΙΛΙΑΔΟΣ Ω.

Λῦτο δ' ἀγών, λαοὶ δὲ ἐφῆν ἐπὶ νῆα ῥέκαστος
ἐσκίδναντ' ἰέναι. τοὶ μὲν δόρποιο μέδοντο
ὑπνου τε γλυκεροῦ ταρπήμεναι· αὐτὰρ Ἀχιλλεὺς
κλαῖε φίλου ἐτάρου μεμνημένος, οὐδέ μιν ὑπνος
ἦρεε πανδαμάτωρ, ἀλλ' ἐστρέφετ' ἔνθα καὶ ἔνθα, 5
Πατρόκλου ποθέων ἀδροτήτά τε καὶ μένος ἥῃ
ἦδ' ὅποσα τολύπευσε σὺν αὐτῷ καὶ πάθεν ἄλγεα,
ἀνδρῶν τε πτολέμους ἀλεγεινά τε κύματα πείρων·
τῶν μιμνησκόμενος θαλερὸν κατὰ δάκρυον εἶβεν,
ἄλλοτ' ἐπὶ πλευρὰς κατακείμενος, ἄλλοτε δ' αὖτε 10
ὑπτίος, ἄλλοτε δὲ πρηνής· τοτὲ δ' ὀρθὸς ἀναστὰς
δινεύεσκ' ἀλύων παρὰ θῖν' ἀλός. οὐδέ μιν ἤως
φαινομένη λήθεσκεν ὑπεῖρ ἄλα τ' ἡιόνας τε,
ἀλλ' ὃ γ' ἐπεὶ ζεύξειεν ὑφ' ἄρμασιν ὠκέας ἵππους,
Ἐκτορα δ' ἔλκεσθαι δησάσκετο δίφρου ὀπισθε· 15
τρὶς δ' ἐρύσας περὶ σῆμα Μενoitιάδαο θανόντος
αὐτὶς ἐνὶ κλισίῃ παυέσκετο, τὸν δ' ἐάεσκεν
ἐν κόνι' ἐκτανύσας προπρηνέα. τοῖο δ' Ἀπόλλων
πᾶσαν ἀφεικεῖν ἄπεχε χροῖ, φῶτ' ἐλεαίρων,
καὶ τεθνηότα περ· περὶ δ' αἰγίδι πάντα κάλυπτε 20

χρυσείῃ, ἵνα μή μιν ἀποδρύφοι ἐλκυστάζων.

ὥς ὁ μὲν Ἑκτορα δῖον ἀφείκιζεν μενεαίνων·
τὸν δ' ἐλεαίρεσκον μάκαρες θεοὶ εἰσοράοντες,
κλέψαι δ' ὀτρύνεσκον εὖσκοπον Ἀργεῖφόντην.
ἐνθ' ἄλλοις μὲν πᾶσιν ἐφάνδανε, οὐδέ ποθ' Ἥρῃ 25
οὐδὲ Ποσειδάων' οὐδὲ γλαυκώπιδι κούρῃ,
ἀλλ' ἔχον ὥς σφι πρῶτον ἀπήχθετο Γίλιος ἱρή
καὶ Πρίαμος καὶ λαὸς Ἀλεξάνδρου ἔνεκ' ἀρχῆς,
ὃς νείκεσσε θεάς, ὅτε ἔφοι μέσσαυλον ἵκοντο,
τὴν δ' ἦνυσ', ἥ ἔφοι πόρε μαχλοσύνην ἀλεγεινήν. 30
ἀλλ' ὅτε δὴ ῥ' ἐκ τοῖο δυωδεκάτῃ γένετ' ἡώς,
καὶ τότε ἄρ' ἀθανάτοισι μετηύδα Φοῖβος Ἀπόλλων·

“σχέτλιοί ἐστε, θεοί, δηλήμονες· οὐ νύ ποθ' ὑμῖν
Ἑκτωρ μηρί' ἔκκε βοῶν αἰγῶν τε τελείων;
τὸν νῦν οὐκ ἔτλητε νέκυν περ ἑόντα σαῶσαι, 35
ἔφῃ τ' ἀλόχῳ φιδέεν καὶ μητέρι καὶ τέκεϊ ἔφῳ
καὶ πατέρι Πριάμῳ λαοῖσί τε, τοί κέ μιν ὦκα
ἐν πυρὶ κήειαν καὶ ἐπὶ κτέρεα κτερίσειαν.
ἀλλ' ὀλοῶ Ἀχιλῆϊ, θεοί, βούλεσθ' ἐπαρήγειν,
ὧ οὔτε φρένες εἰσὶν ἐναίσιμοι, οὔτε νόημα 40
γναμπτὸν ἐνὶ στήθεσσι, λέων δ' ὥς ἄγρια φοῖδεν,
ὃς τ' ἐπεὶ ἄρ' μεγάλη τε βίῃ καὶ ἀγήνορι θυμῷ
φείξας εἶσ' ἐπὶ μῆλα βροτῶν, ἵνα δαῖτα λάβησιν·
ὥς Ἀχιλεὺς ἔλεον μὲν ἀπώλεσεν, οὐδέ ἔφοι αἰδώς.
[γίγνεται, ἥ τ' ἄνδρας μέγα σίνεταί ἡδ' ὀνίνησι.] 45
μέλλει μὲν πού τις καὶ φίλτερον ἄλλον ὀλέσσαι,
ἢ κασίγνητον ὁμογάστριον ἢ καὶ υἷόν·
ἀλλ' ἦ τοι κλαύσας καὶ ὀδυράμενος μεθέηκε·
τλητὸν γὰρ Μοῖραι θυμὸν θέσαν ἀνθρώποισιν.
αὐτὰρ ὃ γ' Ἑκτορα δῖον, ἐπεὶ φίλον ἦτορ ἀπηύρα, 50
ἵππων ἐξάπτων περὶ σῆμ' ἐτάριοιο φίλοιο

23 εἰσορόωντες

36 ἰδέειν

25 ἐφάνδανε etc.

38 κήαιεν

32 μετηύδα

ἔλκει· οὐ μὲν ἔφοι τό γε κάλλιον οὐδ' ἔτ' ἄμεινον.
μή ῥ' ἀγαθῷ περ εἶντι νεμεσσηθήομεν ἡμεῖς,
κωφὴν γὰρ δὴ γαῖαν ἀφεικίζει μενεαίνων."

τὸν δὲ χολωσαμένη προσέφη λευκώλενος Ἥρη· 55

"εἶη κεν καὶ τοῦτο τεὸν φέπος, ἀργυρότοξε,
εἰ δὴ ὁμὴν Ἀχιλλῇ καὶ Ἑκτορι θήσετε τιμὴν.

Ἑκτωρ μὲν θνητός τε γυναικὰ τε θήσατο μαζόν·
αὐτὰρ Ἀχιλλεύς ἐστι θεᾶς γόνος, ἣν ἐγὼ αὐτὴ
θρέψα τε καὶ ἀτίτηλα καὶ ἀνδρὶ πόρον παράκοιτιν, 60
Πηλῇ, ὃς περὶ κῆρι φίλος γένετ' ἀθανάτοισι.

πάντες δ' ἀντιάεσθε, θεοί, γάμου· ἐν δὲ σὺ τοῖσι
δαίνυ' ἔχων φόρμιγγα, κακῶν ἕταρ', αἰὲν ἄπιστε."

τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη νεφέληγερέτα Ζεὺς·

"Ἥρη, μὴ δὴ πάμπαν ἀποσκύδμαινε θεοῖσιν· 65

οὐ μὲν γὰρ τιμὴ γε μί' ἔσσεται· ἀλλὰ καὶ Ἑκτωρ
φίλτατος ἔσκε θεοῖσι βροτῶν, οἳ ἐν Ἰλίῳ εἰσὶν·

ὥς γὰρ ἐμοί γ', ἐπεὶ οὐ τι φίλων ἡμάρτανε δώρων.
οὐ γάρ μοί ποτε βωμὸς ἐδεύετο δαιτὸς ἐφίσης,
λοιβῆς τε κνίσσης τε· τὸ γὰρ λάχομεν γέρας ἡμεῖς. 70

ἀλλ' ἢ τοι κλέψαι μὲν ἐάσομεν,—οὐδέ πη ἔστι
λάθρη Ἀχιλλῆος,—θρασὺν Ἑκτορα· ἢ τέ ῥοι αἰεὶ
μήτηρ παρμέμβλωκεν ὁμῶς νύκτας τε καὶ ἡμαρ.

ἀλλ' εἴ τις καλέσειε θεῶν Θέτιν ἄσσον ἐμεῖο,
ὄφρα τί ῥοι φείπω πυκινὸν φέπος, ὥς κεν Ἀχιλλεύς 75
δώρων ἐκ Πριάμοιο λάχῃ ἀπό θ' Ἑκτορα λύσῃ."

ὥς ἔφατ', ὦρτο δὲ Ἴρις ἀελλόπος ἀγγελέουσα,
μεσσηγὺς δὲ Σάμου τε καὶ Ἰμβροο παιπαλοέσσης
ἐνθορε μείλανι πόντῳ· ἐπεστονάχησε δὲ λίμνη.

ἢ δὲ μολυβδαίνῃ φικέλη ἐς βυσσὸν ὄρουσεν, 80

ἢ τε κατ' ἀγραύλοιο βοὸς κέρας ἐμβεβαυῖα
ἔρχεται ὠμηστῇσιν ἐπ' ἰχθύσι κῆρα φέρουσα.

53 μὴ ἀγαθῷ—νεμεσσηθέωμέν (vel -ῶμέν) οἱ

62 ἀντιάασθε

72 ἢ γάρ οἱ

61 Πηλεΐ

78 Ἰμβροῦ

εὔρε δ' ἐνὶ σπέεϊ γλαφυρῷ Θέτιν, ἀμφὶ δέ 'φ' ἄλλαι
 ἦαθ' ὀμηγερέες ἄλλαι θεαί· ἡ δ' ἐνὶ μέσσης
 κλαῖε μόρον 'φοῦ παιδὸς ἀμύμονος, ὅς 'φοι ἔμελλε 85
 φθίσεσθ' ἐν Τροίῃ ἐριβώλακι, τηλόθι πάτρης.
 ἀγχοῦ δ' ἰσταμένη προσέφη πόδας ὠκέϊ' Ἴρις·
 "ὄρσο, Θέτι· καλέει Ζεὺς ἄφθιτα μήδεα φειδῶς."
 τὴν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα θεὰ Θέτις ἀργυρόπεζα·
 "τίπττε με κείνος ἄνωγε μέγας θεός; αἰδέομαι δέ 90
 μίσγεσθ' ἀθανάτοισιν, ἔχω δ' ἄχρ' ἄκριτα θυμῷ.
 εἶμι μὲν, οὐδ' ἄλιον φέπος ἔσσεται, ὅττι κε φείπη."
 ὥς ἄρα φωνήσασα κάλυμμ' ἔλε δῖα θεάων
 κυάνεον, τοῦ δ' οὐ τι μελάντερον ἔπλετο φέσθος.
 βῆ δ' ἰέναι, πρόσθεν δὲ ποδὴνέμος ὠκέϊ' Ἴρις 95
 ἠγέετ'· ἀμφὶ δ' ἄρα σφι λιάζετο κῦμα θαλάσσης.
 ἀκτὴν δ' ἐξαναβάσαι ἐς οὐρανὸν αἰχθήτην·
 εὔρον δ' εὐρύφοπα Κρονίδην, περὶ δ' ἄλλοι ἅπαντες
 ἦαθ' ὀμηγερέες μάκαρες θεοὶ αἰὲν ἑόντες.
 ἡ δ' ἄρα παρ Διὶ πατρὶ καθέζετο, φείξε δ' Ἀθήνη. 100
 "Ἥρη δὲ χρύσειον καλὸν δέπας ἐν χερὶ θῆκε
 καί 'φ' εὐφρηνε φέπεσσι· Θέτις δ' ὥρεξε πιούσα.
 τοῖσι δὲ μύθων ἦρχε πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε·
 "ἦλυθες Οὐλυμπόνδε, θεὰ Θέτι, κηδομένη περ,
 πένθος ἄλαστον ἔχουσα μετὰ φρεσὶ· φοῖδα καὶ αὐτός·
 ἀλλὰ καὶ ὥς φερέω, τοῦ σ' εἵνεκα δεῦρο κάλεσσα. 106
 ἐννήμαρ δὴ νείκος ἐν ἀθανάτοισιν ὄρωρεν
 "Εκτορος ἀμφὶ νέκυι καὶ Ἀχιλλῇι πτολιπόρθῳ·
 κλέψαι δ' ὀτρύνουσιν εὐσκοπον Ἀργεῖφόντην·
 αὐτὰρ ἐγὼ τόδε κῦδος Ἀχιλλῇι προτιάπτω, 110
 αἰδῶα καὶ φιλότητα τεῆν μετόπισθε φυλάσσων.
 αἶψα μάλ' ἐς στρατὸν ἔλθε καὶ νιέει σῶ ἐπίτειλον.
 σκύζεσθαί 'φοι φειπὲ θεούς, ἐμὲ δ' ἔξοχα πάντων

83 σπῆι—ἀμφὶ δέ τ', etc.

99 εἶαθ'

84 εἶαθ'

102 καὶ ῥ' εὐφρην' ἐπέεσσι

87, 95 ὠκέα

96 ἠγείτ'

111 αἰδῶ

ἀθανάτων κεχολῶσθαι, ὅτι φρεσὶ μαινομένησιν
 "Εκτορ' ἔχει παρὰ νηυσὶ κορωνίσιν οὐδ' ἀπέλυσεν, 115
 αἶ κέν πως ἐμέ τε δφείσῃ ἀπό θ' "Εκτορα λύσῃ.
 αὐτὰρ ἐγὼ Πριάμῳ μεγαλήτορι Ἴριν ἐφήσω
 λύσασθαι φίλον υἱὸν ἰόντ' ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν,
 δῶρα δ' Ἀχιλλῇι φερέμεν, τὰ κε θυμὸν ἰήνῃ."

ὥς ἔφατ', οὐδ' ἀπίθησε θεὰ Θέτις ἀργυρόπεζα, 120
 βῆ δὲ κατ' Οὐλύμποιο καρήνων ἀΐξασα.
 ἶξεν δ' ἐς κλισίην Ἰφιδάμανος· ἔνθ' ἄρα τὸν γε
 εὖρ' ἀδινὰ στενάχοντα· φίλοι δ' ἀμφ' αὐτὸν ἑταῖροι
 ἐσσυμένως ἐπένοντο καὶ ἐντύνοντ' ἀέριστον.
 τοῖσι δ' οἷς λᾶσιος μέγας ἐν κλισίῃ ἰέρευτο. 125

ἡ δὲ μάλ' ἄγχ' αὐτοῖο καθέζετο πότνια μήτηρ,
 χειρὶ τέ μιν κατέρεξε, φέπος τ' ἔφατ' ἔκ τ' ὀνόμαζε·

"τέκνον ἐμόν, τέο μέχρ' ὀδυρόμενος καὶ ἀχεύων
 σὴν ἔδεαι κραδίην, μεμνημένος οὔτε τι σίτου
 οὔτ' εὐνῆς; ἀγαθὸν δὲ γυναικί περ ἐν φιλότῃ 130
 μίσγεσθ'· οὐ γάρ μοι δφηρὸν βέε', ἀλλὰ τοι ἤδη
 ἄγχ' παρέστηκεν θάνατος καὶ μοῖρα κραταιή.
 ἀλλ' ἐμέθεν ξύνες ὦκα, Διὸς δέ τοι ἄγγελός εἰμι.
 σκύζεσθαί σοί φησι θεούς, ἐφ' ὃ δ' ἔξοχα πάντων
 ἀθανάτων κεχολῶσθαι, ὅτι φρεσὶ μαινομένησιν 135

"Εκτορ' ἔχεις παρὰ νηυσὶ κορωνίσιν οὐδ' ἀπέλυσας.
 ἀλλ' ἄγε δὴ λῦσον, νεκροῖο δὲ δέξαι ἄποινα."

τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·
 "τῇδ' εἶη· ὅς ἄποινα φέροι, καὶ νεκρὸν ἄγοιτο,
 εἰ δὴ πρόφρονι θυμῷ Ὀλύμπιος αὐτὸς ἀνώγει." 140

ὥς οἷ γ' ἐν νηῶν ἀγύρι μήτηρ τε καὶ υἱὸς
 πολλὰ πρὸς ἀλλήλους φέπεα πτερόεντ' ἀγόρευον.
 Ἴριν δ' ὥτρυνε Κρονίδης ἐς Φίλιον ἰρήν·

"βάσκ' ἴθι, Ἴρι ταχεῖα· λιποῦς' ἔδος Οὐλύμποιο
 ἄγγελον Πριάμῳ μεγαλήτορι Φίλιον εἶσω 145

λύσασθαι φίλον υἷον ἰόντ' ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν,
 δῶρα δ' Ἀχιλλῇι φερέμεν, τά κε θυμὸν ἰήνῃ,
 οἶον, μηδέ τις ἄλλος ἅμα Τρώων ἴτω ἀνὴρ.
 κῆρύξ τίς ῥοι ἔποιτο γεραίτερος, ὅς κ' ἰθύνοι
 ἡμιόνους καὶ ἅμαξαν εὐτρόχον, ἥδ' ἐ καὶ αὖτις 150
 νεκρὸν ἄγοι προτὶ φάστυ, τὸν ἔκτανε δῖος Ἀχιλλεύς.
 μηδέ τί ῥοι θάνατος μελέτω φρεσί, μηδέ τι τάρβος.
 τοῖον γάρ ῥοι πομπὸν ὀπάσσομεν Ἀργεῖφόντην,
 ὅς ῥ' ἄξει, ἧὸς κεν ἄγων Ἀχιλλῇι πελάσση.
 αὐτὰρ ἐπεὶ κ' ἀγάγησιν ἔσω κλισίην Ἀχιλλῆος, 155
 οὔτ' αὐτὸς κτενέει ἀπὸ τ' ἄλλους πάντας ἐρύξει.
 οὔτε γάρ ἐστ' ἄφρων οὔτ' ἄσκοπος οὔτ' ἀλιτήμων,
 ἀλλὰ μάλ' ἐνδυκέως ἰκέτεω πεφιδήσεται ἀνδρός."

ὥς ἔφατ', ὦρτο δὲ Ἴρις ἀελλόπος ἀγγελέουσα.
 ἶξεν δ' ἐς Πριάμοιο, κίχεν δ' ἐνοπὴν τε γόον τε. 160
 παῖδες μὲν πατέρ' ἀμφὶ καθήμενοι ἐνδοθεν αὐλῆς
 δάκρυσιν ῥείματ' ἔφυρον, ὁ δ' ἐν μέσσοισι γεραιὸς
 ἐντυπὰς ἐν χλαίνῃ κεκαλυμμένος· ἀμφὶ δὲ πολλὴ
 κόπρος ἔεν κεφαλῇ τε καὶ αὐχένι τοῖο γέροντος,
 τήν ῥα κυλινδόμενος καταμήσατο χερσὶν ἐφῆσι. 165
 θυγατέρες δ' ἀνὰ δώματ' ἰδὲ νυοὶ ὠδύροντο,
 τῶν μιμνησκόμεναι, οἳ δὴ πολέες τε καὶ ἐσθλοὶ
 χερσὶν ὑπ' Ἀργεῖων κέατο ψυχὰς ὀλέσαντες.
 στῇ δὲ παρὰ Πρίαμον Διὸς ἀγγελος, ἥδ' ἐ προσηύδα
 τυτθὸν φθεγξαμένη· τὸν δὲ τρόμος ἔλλαβε γυῖα· 170

"θάρσ' ἐε, Δαρδανίδη Πρίαμε, φρεσί, μηδέ τι τάρβει.
 οὐ μὲν γάρ τοι ἐγὼ κακὸν ὀσσομένη τόδ' ἰκάνω,
 ἀλλ' ἀγαθὰ φρονέουσα· Διὸς δέ τοι ἀγγελὸς εἰμι,
 ὃς σέ' ἀνευθεν ἐὼν μέγα κήδετα ἥδ' ἐλεαίρει.
 λύσασθαί σ' ἐκέλευσεν Ὀλύμπιος Ἑκτορα δῖον, 175
 δῶρα δ' Ἀχιλλῇι φερέμεν, τά κε θυμὸν ἰήνῃ,

154 ὃς ἄξει εἰως

171 θάρσει

155 ἐπὴν

174 σεῦ

164 ἔην

Homerus,

The Cambridge Homer The Iliad of Homer edited by Arthur Platt

Cambridge 1894

A.gr.a. 1143 el

urn:nbn:de:bvb:12-bsb11536480-5